

திருக்குறள்
(பரிமேலழகர் உரையுடன்)

- 1878

12
—
9.12

உடவுள் துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

பரிமேலழகருகையக்கொண்டியற்றிய பதவுரையும்,

கருத்துரையும், விசேடவுரையும்,

திருவள்ளுவமலை மூலமும் - உரையும்

சரித்திரமும் ஆகிய

சுவணப்பெருமானையரவர்களால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

ப.சி.செ.சா.தி.து

திரிசொழும்.

புத்தகவியாபாசம்

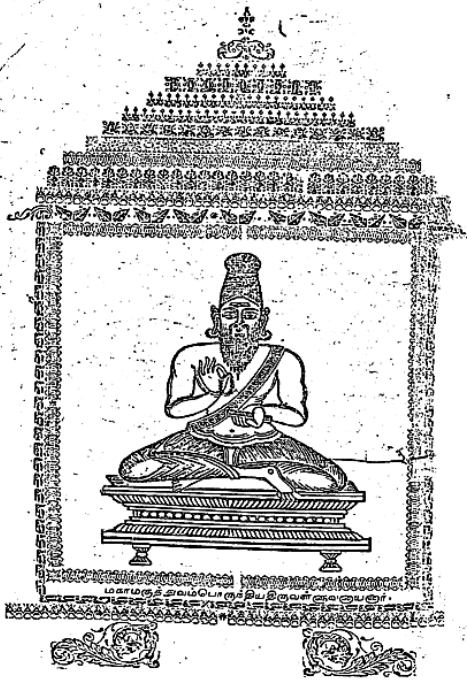
தி - ச ப ர ப தி பி ள் ளா

அவர்களால்

Printed at the muttoovarcolalumbal Press.

Chintadripetah.

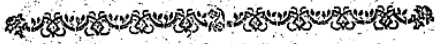
1878.

மாமருத் தமமொருந் தியிருவளமு ஓயுதா.

அ தி க ர வ க ர ர தி.

அதிசாரம்	பக்கம்.	அதிசாரம்.	பக்கம்.
அடக்கமுடைமை	௪௩	கள்ளுண்ணாமை	௩௨௨
அடமைச்சு	௨௨௩	களைவுநிலையுணர்ந்தல்	௪௨ அ
அரண்	௨௪௩	காதற்சிறப்புணர்ந்தல்	௩௯௩
அருளுடைமை	அந்	காலமறிதல்	௧௪௩
அலாநிவுறுத்தல்	௪௦௩	குடிசெயல்வகை	௩௫௪
அவ்வியை விடும்பல்	௪௪௯	குடிமை	௨௩௪
அவ்வாயுறுத்தல்	௧௨௯	குறிப்பறிதல்	௨௪ அ
அவைவாயு ஈவம்	௨௫௪	குறிப்பறிவுறுத்தல்	௪௪௩
அவையறிதல்	௨௫௪	குறறங்கடித்தல்	௧௫௨
அழுத்தகாளுமை	௫௫	கூடாகட்டி	௨ அ அ
அயன்வரையுறுத்தல்	௩௨	கூடாவொழுக்கம்	௪௩
அறிவுடைமை	௧௪௯	கேள்வி	௧௪௫
அன்புடைமை	௨௪	கொடுங்கோண்மை	௧௯௯
ஆள்வீணையுடைமை	௨௩௪	கொல்லாமை	௩௩
இடல்	௨௯ அ	கொள்ளுண்மை	௩௪௪
இடனறிதல்	௧௪௪	சிறநிணஞ்சேராமை	௧௫௯
இடக்கணழியாமை	௨௯௯	சிறந்தகழால்	௨ அ ௫
இவச்சம்	௩௯௯	சூது	௩௨௯
இவ்வு	௩௯௯	செங்கோண்மை	௧௩௨
இவ்வாழ்கை	௩௯	செய்கண்றியறிதல்	௩௯
இறைமட்டி	௧௩௪	செல்லவண்மை	௨௨௯
இனியவைகடறல்	௧௩௩	தகையணற்குறுத்தல்	௩௪௪
இன்னொசெய்யாமை	௪௦௫	தலம்	அ ௩
ஈசக	௪௩	தனிப்படர்ம்குறி	௪௩௩
உட்புகை	௩௦௯	தீசட்டி	௨ அ ௫
உழிவு	௩௯௩	நீலிணையச்சம்	௯௪
உழப்புகலணழிதல்	௪௩௫	துறவு	௧௧௪
உண்கமுடைமை	௨௦௯	துது	௨௪௩
உண்டலுணகை	௪௪ அ	தெரிந்துசெயல்வகை	௧௯௩
உண்பு	௧௩௩	தெரிந்துதெளிதல்	௧௪௪
உப்புநவறிதல்	௪௩	தெரிந்துவினையாடல்	௧ அ ௧
உழுக்கமுடைமை	௪௪	உடுவுநிலைமை	௧௯
உறமுடல்	௨௦௯	நட்பாய்தல்	௨௪ அ
உடவுள்வாழ்த்து	௧	நட்டி	௨௪ ௫
கண்ணோட்டம்	௨௦௨	கலம்புணர்ணுணர்ந்தல்	௩ அ ௯
கண்ணிதுப்பறிதல்	௪௧௩	கல்லுரவு	௩௯௩
கயனம்	௩௪௩	கண்றியில்செல்லம்	௩௫௩
கல்லாமை	௧௪௨	காடு	௨௫௪
கல்வி	௧௩ அ	காணுடைமை	௩௫௩
கள்ளாமை	௧௪	காணுந் துறவுணர்ந்தல்	௩௪௪

திருவள்ளூர்வரகுறளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அ		அறம்பொ	௩௪௧	அறவயறியா	௨௩௨
அகரமுத.	௧	அரம்பொ	௩௪௨	அல்லித்த	௩௪
அகடாரர்	௩௨௪	அரிதரோ	௪௦௪	அல்லிய	௩௪
அகப்பபு	௩௪௪	அரிதர்	௪௦௬	அழங்கொ	௨௩௨
அகலாதணு	௨௪௪	அரியகற்ற	௧௪௯	அழச்சொ	௨௮௦
அகழ்வா	௩௨	அரியவந்	௧௩௬	அழல்பொ	௪௩௪
அகனமர்ந்தி	௩௩	அரியவென்	௧௬௧	அழிவந்த	௧௬௩
அகனமர்க்கு	௩௧	அருங்கே	௪௦	அழிவந்த	௨௮௪
அகோமை	௬௦	அருங்கே	௨௦௦	அழிவினாவை	௨௪௪
அகோசியக	௩௩	அருங்கே	௮௨	அழிவின்ற	௨௪
அகநனந்	௩௩௪	அருமப்ப	௬௪	அழுக்கற்ற	௩௩
அகையிய	௩௩௩	அருமதை	௨௬௪	அழுக்காதவா	௧
அகச்சுடு	௧௬௦	அருமையு	௨௧௬	அழுக்காருடையாடு	௩௩
அகச்சுடுமி	௩௪௪	அருவினை	௧௪௩	அழுக்காருடையாடு	௩௪
அக்சாணமால்	௧௪௬	அருளல்ல	௮௩	அழுக்காதென	௩௧
அக்சாணபயி	௧௩௪	அருளில்லா	௮௩	அழுக்காற்றி	௩௩
அக்சுமறி	௩௦௨	அருளென்	௨௬௪	அயலல்ல	௬
அக்சுமறி	௧௩௩	அருளொ	௨௬௬	அயலாளர்	௧௮
அக்சுமறி	௧௨௮	அருள்கரு	௬௬	அளவறிந்தா	௬௪
அக்சுமறி	௪௩	அருள்கேர்	௮௨	அளவறிந்து	௧௪௦
அக்சுமறி	௧௩௮	அருள்கே	௩௬	அளவென்க	௬௬
அக்சுமறி	௨௪௬	அருள்கே	௪௬௧	அளித்தஞ்சு	௪௦௬
அக்சுமறி	௩௩௩	அருள்கே	௪௦௬	அறக்கின்று	௧௪௨
அக்சுமறி	௨௨௧	அருள்கே	௪௦௪	அறக்கற்ற	௬௧
அக்சுமறி	௨௪௬	அருள்கே	௩௩	அறஞ்சார்	௩௩௩
அக்சுமறி	௩௪௪	அருள்கே	௮௨	அறஞ்சொ	௬௨
அக்சுமறி	௩௩௪	அருள்கே	௧௬௪	அறந்தாதி	௧௪
அக்சுமறி	௧௬௩	அருள்கே	௪௬௪	அறந்தாந்	௧௮
அக்சுமறி	௧௬௩	அருள்கே	௩௩௬	அறந்தாண்	௧௩
அக்சுமறி	௨௮௬	அருள்கே	௧௨௮	அறந்திந்	௨௮
அக்சுமறி	௩௩௮	அருள்கே	௧௨௮	அறந்தினூ	௧௨
அக்சுமறி	௨௪	அருள்கே	௧௨௬	அறம்பொரு	௧௪௪
அக்சுமறி	௧௬௮	அருள்கே	௨௩௧	அறவாழிய	௩
அக்சுமறி	௧௪௨	அருள்கே	௨௩௧	அறவினையா	௧௦௬

குறள்:	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
இரவாரி	௩௬௧	இறுதிபய	௨௪௪	நார்க்காவி	௩௭௩
இரவுள்ள	௩௭௨	இறைநடி	௨௦௦	நவார்க்கொண	௩௯௬
இரவென்	௩௭௩	இறைநகரம்	௩௯௪	நன்றபொ.	௨௩௩
இறன்க்கி	௩௭௨	இறந்தார்தரக	௩௯௪	நன்றுண்	௩௨௩
இறநொக்கி	௩௭௩	இறந்திரணை	௩௯௪	நன்றன்பரி	௨௩௨
இறந்தள்ளி	௪௩௯	இறந்தாற்	௨௦௧		௨
இறந்தோம்	௩௭௩	இறம்போ	௨௭௩	உடம்பா	௩௪௩
இறபுணறு	௨௯௨	இறியவுள	௩௯௪	உடம்போ	௩௯௩
இறபுணப்	௩௨௨	இறியென்ன	௪௩௭	உடைமையு	௩௨௨
இறமைவ	௬	இணைந்து	௩௨	உடிக்கையி	௨௭௭
இறமுறு	௩௩௬	இணையரி	௨௭௩	உடுப்பது	௩௭௬
இறஞ்சேரி	௩௩	இன்கணு	௪௦௩	உடைசெ	௩௨௩
இலக்கமுட்	௨௨௬	இன்சொல்லீர்க்கு	௩௯௬	உடைத்தம்	௩௭௭
இலக்கிழா	௪௪௬	இன்சொல்லாரீர்	௩௩௩	உடைய	௨௬௦
இலமென்ற	௩௯௨	இன்சொல்லி	௩௩௩	உடையார்	௩௪௦
இலமென்று	௩௯௨	இன்பக்க	௪௩௬	உடம்பு	௩௨௨
இலப்பலரா	௬௭	இன்பத்தாளின்	௨௯௬	உடையக	௩௦௩
இலமென்று	௬௬	இன்பவழி	௨௨௨	உணர்வ	௨௩௩
இலமென்று	௭௪	இன்பத்துளிம்	௨௨௨	உணலீறு	௪௭௦
இல்லதெளி	௨௬	இன்பமி	௩௨௬	உண்டார்க	௩௭௩
இல்லாவா	௨௯௩	இன்பமொ	௩௬௬	உண்ணற்க	௩௨௩
இல்லாண	௩௬௭	இன்பம்விழை	௨௨௨	உண்ணறு	௩௭
இல்லாள்	௩௬௬	இன்பம்விழை	௨௬௭	உண்ணுமை	௩௬
இல்லேதவ	௪௬௩	இன்பையிடும்	௩௭௦	உண்ணுமையு	௩௬
இல்லாழ்வா	௬௬	இன்பைகமினித	௩௬௩	உறவிவரை	௩௬
இவறுவாமா	௩௩௨	இன்பமையினி	௬௬௩	உப்பமைந்	௪௬௦
இழத்தொ	௩௨௬	இன்பமையு	௩௨	உயர்வசலந்	௨௬௨
இழிவிற்	௩௩௬	இன்பமையெ	௩௬௩	உயிருடம்	௩௨௨
இழக்கறு	௬௭	இன்பமையொ	௩௬௬	உயிர்ப்பவு	௩௬௦
இழக்கா	௬௬	இன்பம்	௩௩௭	உய்த்தல	௪௩௩
இழந்தி	௨௭௪	இன்பம்வ	௩௬௩	உரமேற்கு	௨௬௨
இளித்தக்க	௪௩௩	இன்னஞ்செய்தாராக	௬	உரனைச	௪௬௬
இளிவின	௩௪௩	இன்னஞ்செய்தா	௩௬௩	உரனை	௬௦
இணைநாக	௩௩௩	இன்னுதிக்	௭௪	உருவுகண்	௨௩௩
இணையரிண	௨௪௭	இன்னுதின்	௪௦௩	உருளாய	௩௨௬
இறந்தமை	௩௬௩	இன்னுமை	௨௨௨	உணப்பா	௭௭
இறந்தவெ	௩௭௬	இன்னுடுவ	௬௭	உலகத்தாரு	௨௬௩
இறந்தாரி	௬௦௩	சுட்டமிவ	௩௩௬	உலகத்தோ	௪௩
இறப்பே	௩௪௨	சுதலிசைப	௭௭	உலகத்தீழி	௩௩௩
இறநீறு	௬௬	சுத்துவக்கு	௭௬	உடைகிட	௨௬௬

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உவக்கா	௧௪௯	உறுப்பிபா	௩௪௭	எதிர்தாக்க	௧௫௩
உவந்துரை	௩௬௬	உறுவது	௨௮௯	எந்நன்றி	௩௬
உவப்பக	௧௩௬	உரைசிறி	௨௪௦	எப்பொருளு	௨௪௦
உழந்துழந்	௨௩௫	உற்றநெய்யநீச	௧௫௬	எப்பொருளை	௩௨௨
உழவினார்	௩௬௬	உற்றநெய்யநீச	௮௮	எப்பொருள்	௧௪௧
உழுதுண்டு	௩௬௦	உற்றவன்	௩௩௩	எய்தற்கரி	௧௭௩
உழுவாரு	௩௬௦	உற்றரளன்	௩௩௨	எரியாப்	௩௪௪
உழுமுப்பி	௧௮௮	ஊ		எல்லாப்	௨௪௩
உளபேரன்	௨௦௩	ஊக்கமு	௧௭௨	எல்லார்க்குந்	௪௪
உள்ளொளி	௨௫௭	ஊடலிற்றேற்ற	௪௭௦	எல்லார்க்குமெ	௨௦௪
உள்ளொன்	௧௪௩	ஊடலிற்றேறுள்	௪௬௮	எல்லாவிள	௧௦
உளவரை	௧௭௦	ஊடலினை	௪௬௨	எல்லையு	௧௮௪
உள்ளக்களி	௧௫௩	ஊடலுணம்	௪௬௩	எவ்வது	௧௫
உள்ளத்தா	௪௪௨	ஊடலுணர் தல்	௩௮௮	எழுதுங்கா	௪௫௪
உள்ளத்தாவு	௧௩௫	ஊடற்க	௪௫௪	எழுபிறப்பு	௨௩
உள்ளத்தாற்	௧௬	ஊடிப்	௪௭௧	எழுமைமெ	௩௮
உள்ளயிலா	௨௧௦	ஊடியவ	௪௬௧	எளிதென்	௫௦
உள்ளமு	௨௧௦	ஊழியரு	௪௬௪	எள்ளாத	௧௬௬
உள்ளம்	௪௬௩	ஊழிமகண்	௪௭௭	எள்ளாமை	௧௩௪
உள்ளம்க	௨௮௩	ஊழிதல்	௪௭௭	எள்ளினிளி	௪௫௩
உள்ளியதெ	௧௬௨	ஊணுடை	௩௫௪	எற்றிற்கு	௩௭௩
உள்ளியதெ	௧௦௪	ஊடிய	௨௮௩	எற்றென்	௨௩௧
உள்ளினுந்	௪௨௪	ஊரவர்	௪௦௩	எனைத்தரவுந்	௧௪௪
உள்ளினே	௪௬௬	ஊருணி		எனைத்தாணுமெ	40௪
உள்ளுவ	௨௩௧	ஊழிபெ	௩௪௬	எனைத்திட	௨௩௬
உள்ளுவன்	௩௬௪	ஊழிற்	௧௩௩	எனைத்தும்	௨௮௮
உள்ளுவன்ம	௪௬௮	ஊழையு	௨௧௯	எனைத்துனை	௫
உள்ளொளி	௩௨௪	ஊடுறரா	௨௩௪	எனைத்தாசி	௪௨௨
உறக்குவ	௧௪௩	ஊனைக்	௩௫௪	எனைத்தொ	௪௨௨
உறன்மு	௩௩௦	எ		எனைப்ப	௬
உறாஅநவர்க்க	௪௫௭	எச்சமென்	௩௫௩	எனைமாட்சி	௨௪
உறாஅநவர்க்க	௩௮௩	எட்பகவன்	௩௪௧	எனைவகை	௧௮
உறாஅதோ	௪௦௨	எண்ணெர்ந்	௩௬௮	என்பிலை	௨
உறாஅர்க்கு	௪௨௪	எண்பதத்தா	௧௬௪	என்றுமொர்	௨௪
உறிடை	௨௮௬	எண்பதத்தா	௩௬௭	எண்ணெருள்	௨௪
உறினுயிர்	௨௪௪	என்பொரு	௩௫௦	எம்பெரு	௩௫
உறுபொ	௩௮௭	எண்ணித்து	௧௬௫	எவருந்	௨௪
உறுபியு	௨௫௬	எண்ணிய	௨௩௫	எதிலார்கு	௧
உறுதோரு	௨௧௬	எண்ணியா	௧௭௫	எதிலார்போ	௩௩
உறுப்பமை	௨௬௮	எண்ணென்	௩௩௬	எதிலாராத்	௨௪

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

ஏந்தியகொ	௩௩௩	ஒறுத்தார்	௩௩௩	கண்ணின்ப	௪௩௩
எழுந்தவ	௩௩௩	ஒறுத்தாற்	௩௩௩	கண்ணின்று	௪௩௩
எரிந்துள்	௩௩௩	ஒற்றத்து	௩௩௩	கண்ணுயை	௪௩௩
எரிந்து	௩௩௩	ஒற்றின்று	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
எழுந்து	௩௩௩	ஒற்றுமு	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஐ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஐத்தவித்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஐயத்தினி	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஐயப்பபா	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஐயுணர்வே	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒட்டார்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒண்ணுதற்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒன்பொ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒந்தநரி	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒப்புவேணு	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருத்தாற்றும	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருத்தையா	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருகாளெ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருபொழு	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருமைக்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருமைச்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருமைக	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒருமையுணர்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒளித்தக்கா	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒல்லுக்கரு	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒல்லுமவ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒல்லுமவா	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒல்லுதறிவ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கத்தினெ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கத்தினெ	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கத்து	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கமுடைமை	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கமுடைய	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கமுடும்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்கமு	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒழுக்காரா	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒளிவார்	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒளியொரு	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩
ஒறுத்தாரை	௩௩௩	ஒற்றெழுந்தி	௩௩௩	கண்ணுயை	௩௩௩

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
கனித்தறி	௧௨௫	காலத்தி	௩௬௬	கூற்றத்தை	௩௩
கனிந்தானை	௧௨௫	காலையுள்ள	௧௭௭	கூற்றமோ	௩௩
கனித்தொ	௪௦௨	காலையுஞ்சு	௪௩௩	கூற்றுட	௩௩
கள்ளவர்க்கு	௬௮	காலையரும்	௪௩௩	கெ	
கள்ளண்ண	௩௨௫	காலையுய	௨௭௨	கெடல்வே	௩௩
கறுத்தின்	௧௦௬	கு		கெடாயு	௨
கற்கக்கசடற	௧௩௮	குடம்பை	௧௧௬	கெடுகநா	௨
கற்றதனு	௨	குடிசெய்வ	௩௫௩	கெடுப்ப	௨
கற்றறிக்கதாக	௨௫௩	குடிசெய்வா	௩௫௮	கெடுவல்	௩
கற்றருட	௨௫௫	குடிசுழிதி	௧௯௩	கெடுவாக	௩
கற்றூர்முந்	௨௫௫	குடிபுறம்	௩௯௫	கெட்டார்க்கு	௪௫
கற்றிலனு	௧௪௬	குடிப்பிறந்தார்	௩௩௬	கெ	
கற்றிண்டு	௧௨௩	குடிப்பிறந்துகு	௧௭௮	கேடறியா	௨௫
கற்றுக்கண்	௨௪௨	குடிப்பிறந்துத	௨௭௬	கேழல்	௧௩
கணவினு	௪௨௬	குடியடிந்	௨௧௪	கேடுமபெரு	௧௩
கணவினு	௨௮௮	குடியாண்	௨௧௫	கேட்டாய்ப்பி	௨௨
காக்கபொ	௪௩	குடியென்னு	௨௧௩	கேட்டினு	௨௪
காக்கைகா	௧௮௭	குணநவன்	௩௪௪	கேய்ப்பினு	௧௪
காட்சிக்கெ	௩௩௬	குணனுடிந்	௧௭௬	கேளியுடி	௨௮
காணுச்சினத்	௩௦௩	குணமென்	௧௧௧	கை	
காணுதாற்	௨௬௮	குணனிலனு	௩௦௪	கைம்மரறு	௭
காணீர்க்கு	௩௬௦	குணனுத்	௨௭௬	கையறியா	௩௨
காணுக்காத்	௪௫௪	குலஞ்செடுத்	௩௫௬	கையேல்	௨௭
காண்மம	௪௪௭	குழலினி	௨௫	கொ	
காதலகாத	௧௫௫	குறிக்கொ	௩௮௩	கொக்கொக்	௧௭
காதலர் தா	௪௨௮	குறித்தது	௨௪௬	கொடியார்	௪௧
காதலரில்லா	௪௩௨	குறிப்பறி	௨௪௬	கொடியார்-மை	௪௩
காதலரில	௪௩௬	குறிப்பிற்	௨௪௬	கொடுத்தனு	௧௮
காதன்மை	௧௮௦	குறிப்பிற்ச	௨௪௮	கொடுத்தது	௩௦
காத்தது	௪௧௦	குற்றமில்	௩௫௮	கொடுப்பத	௫
காமக்கடன்	௪௧௧	குற்றமே	௩௫௩	கொடுப்பதா	௩௫
காமக்கடும்புன	௪௧௮	குன்றன்னு	௩௧௪	கொடும்பு	௩௭
காமக்கடும்பு	௪௧௨	குன்றிண்ண	௩௩௮	கொடையளி	௧௩
காமக்கணிச்	௪௪௮	குன்றேறி	௩௬௭	கொலைமே	௧௬
காமமுநா	௪௪௦	கு		கொலையிற்	௧௬
காமமுழந்	௩௬௭	குடியகரம	௪௪௭	கொலைவி	௧௬
காமமுன	௪௪௩	குத்தாட்	௧௧௩	கொல்லாக	௩௪
காமம்மெடு	௪௪௧	குழுந்	௧௬௭	கொல்லாமை	௧௪
காமம்பெரு	௧௨௫	குறமை	௨௪௮	கொல்லாள்	௮
காலங்கு	௧௭௨	கூற்றந்	௧௧௦	கொளப்ப	௨௪

குறள்.	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்.
கொளந்த	உரு௩	சீர்மை	௧௩	செறிதொழு	௪௩௧
கொன்றன்	௩௮	சு	௪	செறிவழி	௪௩௩
கோ		கடச்சுட	௩௩௯	செயற்கள	௪௪௨
கோட்டு	௪௧௩	கவையோ	௩௦	செய்வார்த்	௩௦௪
கோளில்	௪	கழலுழிசை	௨௪௪	செற்றறவர்பி	௪௪௪
கொள		கழந்து	௩௬௦	செற்றறொ	௪௪௦
கொளவை	௪௦௨	கற்றத்தா	௧௮௯	செற்றூர்	௪௪௪
சு		சு	௩	சென்ற	௪௪௯
சமன்செய்	௪௩	சூழாமற்று	௩௩௪	சொ	
சலத்தாற்	௩௩௩	சூழ்ச்சிறு	௩௩௪	சொல்லல்லல்	௩௨௯
சலம்பற்றி	௩௩௩	சூழ்வார்	௧௩௪	சொல்லல்	௩௩௩
சா		செ		சொல்லுகசொல்	௪௪
சாதலினி	௪௯	செப்பும்	௪௦	சொல்லுக	௩௨௮
சாயலுகா	௪௩௮	செப்பின	௩௩௧	சொல்லுக	௩௩௪
சாப்புணர்	௧௨௪	செயற்கரிய	௪௦	சொல்லுக	௩௩௦
சால்பிறகுள்	௩௪௪	செயற்கரியயா	௨௪௩	சொற்கோ	௪௨
சான்றவர்	௩௪௯	செயற்கை	௩௨௩	சொ	
சா		செயற்பாலசெ	௩௨௪	சொல்கரு	௪௪௧
சினதவிட	௩௧௧	செயற்பாலதோ	௧௩	சொ	
சிறப்பறி	௩௦௯	செயரிற்று	௮௪	தருதியென	௩௯
சிறப்பினுந்	௧௨	செய்கபொ	௩௬௮	தக்காந்	௩௯௯
சிறப்பினுந்	௧௦௩	செய்கக்க	௧௬௩	தக்காநி	௧௩௪
சிறப்பொ	௪	செய்தே	௩௮௯	தக்கார்	௩௪௦
சிறியாருள்	௩௪௨	செய்யாமற்செய்	௧௦௯	தருசந்த	௪௩௦
சிறுகாப்பி	௩௬௨	செய்வாளை	௧௮௩	தணக்கமை	௪௩௪
சிறுபடை	௧௪௯	செய்வினை	௩௩௯	தண்ணை	௪௩௧
சிறுகைவகம்	௪௩௩	செருக்குந்	௧௩௨	தந்தை	௩௩
சிறுகைமல	௩௪	செருவந்த	௩௦௨	தந்தலம்	௩௩௧
சிறுமையுந்	௩௪௪	செல்லாமை	௪௦௩	தந்தெந்த	௪௨௯
சிறுகையுணர்	௧௩	செல்லாவி	௧௦௨	தமராநித்	௧௮௮
சிறைகாக்	௩௧	செல்லாள்	௩௬௨	தம்பொரு	௩௪
சிறைநல	௧௪௪	செல்லிடத்	௧௦௨	தம்பிவிருந்	௩௮௪
சிறநின	௧௩௯	செல்லத்திட	௧௪௩	தம்பிந்பெ	௧௩௪
சிறநின்ப	௩௩	செல்லிருந்	௧௧	தம்பிற்றம்	௩௩
சினத்தைப்	௧௦௪	செவினை	௧௩௪	தலைப்பட்	௧௨௦
சினமென்	௧௦௩	செவிக்குண	௧௪௬	தலைவினி	௩௩௮
சிரிடம்	௩௮௮	செவிச்	௩௪௩	தன்னுசெய்	௮௯
சிரினுந்	௩௩௪	செவிநிற்	௧௪௮	தலமனை	௧௨
சிருடைச்	௩௩௩	செவியனை	௧௪௬	தலமுநகல்	௮௮
		செருஅச்சி	௩௮௩	தலவிழாபி	௪௬௪

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

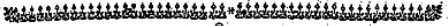
நலத்தகை	சசஅ	நானென்	நஉந	நெஞ்சிற்று	கந
நலத்தினர்	நநச	நானென்	சசச	நெடுங்கட	எ
நலம்பெயர்	நநஎ	நானெனடி	நகஅ	நெடுகீர்ம	உகச
நல் தூவென்	நகச	நானவேளி	நநி	நெடுமுடி	கஎடு
நல்லவை	கநக	நானலமென்	உஉச	நெய்யாலே	ச0ந
நல்லாண்மை	நநிஅ	நானென்	ககச	நெருநறுள்	ககடு
நல்லார்கட	கசச			நெருநறு	சடுஉ
நல்லாமென	கக0	நிணந்தீயி	சசடு	நெருப்பினு	நகடு
நல்லாமெனி	எச0	நிலத்தியல்	கக0	நோக்கினு	நஅஉ
நல்லாற்று	அக	நிலத்திற்	நநச	நோக்கினு	நஎஅ
நல்லினைத்தி	ககஉ	நிலவடை	எஅ	நோதலெவ	சகஉ
நவிரெரு	உஎச	நிலைக்கள்	உஎக	நோயெல்	க0அ
நம்பொருண்	சகச	நிலையஞ்சி	சந	நோய்காடி	நநஉ
நனவினாற்	சஉச	நிலையிற்	ககந	நோலற்க	ந0எ
நனவினாந்	சநந	நிலைநகவற்	நக	நோனாவுட	நகஎ
நனவினாந்க	சந0	நிழனிநயி	உஎச		
நனவினாந்கா	சஉஅ	நிழைநீர்	நஉக	ப	
நனவென	சஉச	நிறைநெஞ்ச	கக	பகச்சொல்	கந
நன்மையுந்	கஅக	நிறைமொழி	நக	பகல்கருதிப்	உகக
நன்றறி	நகந	நிறையறியர்	நகச	பகல்வெல்	கஎ0
நன்றாகு	ககக	நிறையுடைமை	நக	பகுத்துண்	க0க
நன்றாக	கநக	நிறைத்துருந்	சசந	பகைகட்பாக்	ந0க
நன்றாற்ற	ககச	நிறைத்தொ	சநச	பகைகட்பாங்	உகக
நன்றிக்கு	சஅ	நிறைப்பவர்	சஉந	பகைபாவம்	ந0
நன்றிமற	நஅ			பகைகமையுந்	உடு0
நன்றென்	உடுஉ	நீங்காள்வெ	ந0ந	பகையகத்துப்	உடுச
நன்றேதரி	ச0	நீங்கிற்றெ	நஅச	பகையகத்துந்	உடுநி
நன்னீரை	நஅக	நீரின்றமை	அ	பலகயென்	ந0டு
		நீருழிழல்	சகந	பசக்கநற்	சஉ0
நா				பசந்தாளிவ	சகச
நாக்காதல்	சஉஉ	நுணங்கிய	கசஅ	பசப்பெனப்	சஉ0
நாச்செந்து	ககடு	நுண்ணியு	கநக	படலாற்று	சகடு
நாட்டரது	உஎஅ	நுண்ணியமெ	உடு0	படியுடை	உகச
நாடென்ப	உச0	நுண்மணு	கசச	படியென்	நுஅ
நாடொறுகாடி	ககச	நுணிக்கொ	ககஅ	படைநுடி	ககச
நாடொறுகாடி	கஅடு			படைகொ	அடு
நாணகத்தி	நநிச			பணியுமாமெ	நகக
நாணமை	உகஉ			பணியுடைய	நச
நாணுவ	நடுடு	நல்லாருணா	உசக	பணிக்கிப்ப	சகச
நாணுமறந்	சடுக	நெஞ்சுத்தார்	நகச	பண்டறி	நஎஅ

பண்ணெய்	௨௦௩	பா	புறத்துறு	௨௩
பண்ணிலான்	௩௪௯	பாடுபெறு	புறத்தாய்	௪௦௬
பண்ணுபுல	௩௪௮	பாத்துணர்	புனிண்ணை	௪௩௨
பாதிமருண்டு	௪௩௪	பாலெட்டு	பெண்ணிய	௪௬௪
பாய்விசயல்	௬௫	பி	பெண்ணிற்	௨௦
பயகில்சொ	௬௬	பிணிக் குமரு	பெண்ணினு	௪௫௨
பயல்மாழ	௭௨	பிணியிவ்வய	பெண்ணை	௩௬௭
பயன் துக்கா	௩௭	பிணையேரம்	பெயக்கண்டு	௨௦௫
பயன்புறுக்கி	௩௩௯	பிரித்தலும்	பொலாந்	௪௪௪
பரித்தயர்கல்	௪௪௬	பிரிவுணாரு	பெரிதாற்றி	௪௫௨
பரித்தேரம்பிக்	௪௬	பிரிழத்து	பெரிநிணிது	௨௬௪
பரித்தேரம்பிக்	௩௨	பிரிப்பென்	பெரியானா	௨௬௨
பரிந்துகூர்ந்	௩௨௨	பிரிப்பெக்	பெருங்குத்து	௩௩௮
பரிநிலமா	௩௩௨	பிரிதர்க்கிள்	பெருக்கொ	௬௮
பருகுலார்	௨௮௫	பிரிதர்காணத்	பெருமைக	௪௭௩
பருவத்தோ	௩௭௩	பிரிதம்பழியுந்	பெருமையெ	௩௪௩
பருவாலும்	௪௨௬	பிரிதம்பெ	பெருமையு	௩௪௨
பலகுடை	௩௬௬	பிரிதம்பெ	பெரும்பொ	௨௫௮
பலசொல்ல	௨௨௬	பிரிதம்பொ	பெருஅமை	௪௫௮
பலகல்லகற்	௨௮௬	பிரிதம்பனை	பெறினென்	௪௪௬
பல்குழுவும்	௨௫௬	பிரிபெய்சா	பெற்றுமலந்	௨௩
பல்லவைகந்	௨௫௭	பி	பெற்றுந்	௨௨
பல்லார்ப்படை	௩௫௬	புகழின்றுந்	பே	
பல்லார்ப்புணி	௬௪	புகழந்தவை	பேணுதுபெந்	௪௫௩
பழையசெல்	௩௨௮	புகழ்படவா	பேணுதுபெட்	௪௪௪
பழையநட்	௨௮௩	புகழ்புரித்தி	பேணுதுபெ	௩௬௨
பழமை	௨௮௨	புகழிலமை	பேணுதபெ	௨௮௩
பழிவிடை	௨௩௨	புணர்ச்சிபழ	பேணுதபெ	௩௬
பழியஞ்சி	௪௭	புத்தேனலு	பேணுதபெ	௩௬௩
பழுபெண்	௨௨௭	புத்தாரீகண்	பேணுதபெ	௨௬௩
பவழயமெ	௨௪௭	புலத்தலிற்	பேணுதபெ	௨௮௩
பந்நறகண்	௩௮௫	புலப்பலெ	பேணுதபெ	௨௭௩
பந்நறகண்	௬௨௦	புலப்பென்	பொ	
பந்நறதே	௬௨	புல்லையு	பொச்சாப்பு	௬௮
பந்நிவிடா	௬௪௬	புல்லாசிரா	பொச்சாப்பு	௬௮
பந்நுகபந்	௬௨௦	புல்லேக்கிடந்	பொதுகலத்	௬௨
பந்நுள்ள	௬௫௪	புல்லிவிடா	பொதுகோ	௩௮
பனியரும்பி	௪௩௨	புறங்குப்பறி	பொய்ப்படு	௨௬
பந்நமயக்க	௪௪௮	புறங்குறி	பொய்ம்கமயு	௪

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்	பக்கம்.
பொய்யரமைப்பொ	409	மருந்தாதித்	௭௨	மன்னுயிரோ	௧௨
பொய்யாமை	௧00	மருந்தென	௩௩0	மன்னுரோ	௮௨
பொருட்கு	௬௭	மருந்தோம	௩௩௧	மா	மா
பொருட்பெ	௩௨௭	மருவுகமாசற்	௨௮௩	மாதர்முதம்	௬௩
பொருட்பொ	௩௨0	மலர்நன்சுண	௩௩௨	மரணோசய்	௪௩௩
பொருணர்	௮௩	மலர்நன்சுண	௪0௩	மாணியொ	௪௩௧
பொருண்மா	௩௪௪	மலரினுமெ	௪0௫	மாறுபாடி	௩௩௧
பொருள்கரு	௨௩௮	மலர்காணின்	௩௬0	மி	
பொருட்கெ	௩௨௮	மலர்மீனச	௨	மிகச்செய்	௨0௯
பொருள்லலவ	௨௬௩	மழித்தலு	௬௪	மிக்ஷமேவு	௩0௩
பொருள்லலவற்	௧௨௧	முததல்வெ	௧௨	மிகுணங்கு	௩௩௬
பொருளற்று	௮௩	முறத்துப்பி	௬௮	மிகுதியான்	௫௪
பொருளாட	௮௫	முறப்பினு	௪௭	மு	
பொருளாண	௩௫0	முறப்பினெ	௪௨௬	முகத்தான்	௬௪
பொருளென்	௨௬௬	முறமாநமா	௨௭0	முகத்தினினி	௨௮௬
பொள்ளெ	௧௭௨	முறவற்கமா	௩௮	முகத்தன்மு	௨௪௬
பொறியன்	௨௧௮	முறைத்தலவ	௨0௮	முகக்கட்ப	௨௭௭
பொறியமி	௩	முறைபெற	௪௧௬	முக்கோக்தி	௨௫0
பொறுத்தலி	௫௨	முறைபென்ம	௪௪௩	முடைமொக்	௪௫0
பொறை	௨௫௮	முறைப்பென்ம	௪0௬	முடிவுமி	௨௨௮
போ		முறியா	௪௨௬	முதலிலார்க்	௧௫௮
போத்தின	௨௪௫	முற்றுத்தொ	௧௨௯	முயத்திடை	௪௩௭
ID		முறைத்தி	௨௬0	முயத்திய	௪௩௮
மகன்றந்தை	௨௬	முறைத்துக்கண்	௬௩	முயற்சிதிரு	௨௧௮
மக்கண்மெய்	௨௪	முறைத்தி	௬௩	முண்ணொசர்	௧௭௪
மக்களெ	௬௩௩	முறைத்தொடு	௧00	முறிபெனி	௩௬0
மக்கடிமெ	௩௨	முறைத்தினு	௪௬0	முறைகோ	௬௬௮
மடனூர்	௬௬௬	முறைத்துளது	௧௬0	முறைசெய்	௧௨௭
மடிமடி	௨௧௬	முறைத்துய்மை	௧௬௧	முறைபட	௨௨௬
மடினாரு	௨௨௫	முறைத்துயா	௧௬௧	முற்றூத்தி	௨௬௪
மடியிலாம	௨௨௫	முறைநலபன்	௧௬௧	முற்றியமு	௨௬௩
மடியுளான	௨௧௮	முறைநலான்ரு	௨௬௨	முனைமுக்க	௨௬௪
மடியையம	௨௪௩	முறைநலத்தி	௧௬௨	முண்ணுக்	௧௬0
மடித்தலா	௨௨0	முண்மாண	௩௧0	மு	
மணிகிருமண	௨௬௨	முனைத்தக்க	௨0	மு	
மணியிற்றிக	௪௫0	முனைமாட்சி	௨0	மு	
மண்ணொடி	௨0௪	முனையான	௩௬௬	மு	
மதிநாட்ப	௨௨௫	முனைவினா	௩௬௫	மு	
மதியுமடக்	௬௬௧	முன்னர்க்கு	௧௬௭	மு	
மயிச்சப்பி	௬௬௬	முண்ணர்	௨௪௪	மு	

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
யா		வாய்மையெ	௯௮	வினைபெச	205
யாகாவாரா	௪௪	வாராக்கார	௪௧௬	வினைத்திட	2௩௩
யாற்கண்ணி	௪00	வாரிபெருக்	௧௮2	வினைப்படை	2௩௩
யாண்டிச்செ	௧௧௬௩	வாழ்தலுயிர்	௩௪௪	வினையான்	2௩௩
யாந்நின்பா	௧௧௬	வாழ்வார்க்கு	௪2௧	வினைவளி	௧௯௩
யாந்நூகா	௧௪00	வாளந்து	௪௪௬	விழப்பெவர்	௪22
யாமுழுளே	௪2௩	வாளொடெ	2௬௬	விழார்வி	௪2௩
யாமெய்யா	௧6௯	வாள்பொ	௩9௯	விழமிருவர்	௩௮௮
யாநினூகா	௪௧௩	வாலின் தல	௩9௯	விழகான்	௧௩
யாநென்றதெ	௧௧௯	வானுயர்	௯௧	விழவாரினி	௪2௩
யானோக்கு	௩௮2	வானோக்கி	௧௯௩	விழெய்தி	௮௧௩
வ		வி		வெ	
வகுத்தானவ	௧௩2	விசைமபிந்து	௭	வெண்மை	2௬௬
வகைமாண்	௩௩௪	விடாஅது	௪2௩	வெருவந்த	200
வகையறக்கு	௧௯௪	விடொற்ற	2௪௧	வெள்ளத்தின	220
வகையறிந்து	௧0௮	விண்ணின் து	௬	வெள்ளத்தின	2௧௧
வகையறிந்து	௧௩௪	வித்துமிட	௩௧	வே	
வகையென்ப	௭௯	வியலற்க	௧௩௩	வேட்ட	௩௮௭
வகையெழி	௭௯	விருந்துபுற்	௩௮	வேட்பத்தா	22௮
வகுசமனத்	௧௧	விருப்பறாச்	௧௮௩	வேட்பன	2௪௬
வகுமற	௪௪௩	வினாந்து	2௨௯	வேண்டற்கென	௧0
வகுநோக்கா	௩0௩	வினாக்கொடு	௧௪௩	வேண்டற்கென	௨௬
வகுமுன்னர்	௧௩௩	வினவேருமு	௩0௩	வேண்டாம	௧2௩
வகுவிருந்து	௩0	விழித்தகண்	2௭௩	வேண்டிய	௮௬
வகைலாமா	௩22	விழப்புன்ப	2௭௪	வேண்டின	௧௧௮
வகையார்க்கு	௩02	விழப்பெற்	௩௩	வேண்டின	௧2௧
வகையார்முற்	௮௪	விழைக்கை	2௮௩	வேண்டதல்	2
வகையினில	௯௧	விழைமுயர்	2௮௩	வேலன்று	௧௯௪
வழக்குவ	௧௩௩	விளக்கற்ற	௪௧௯	வேலொடு	௧௯௧
வழிகோக்	௩0௩	விளித்தாரின்	௪௬	வை	
வழித்தினுடு	௪௬௬	விளியுமென்னி	௪2௭	வைத்தான்	௩௩
வழியார்க்கு	௭௪	வினைகலல்	௪௪௮	வையத்துள்	௧௪
வன்கண்கு	22௩	வினைக்கண்வி	௧௮௪		
வா		வினைக்குரி	௧௮௪		
வானிகளுபெ	௪2				

செய்யுளகராதி - முற்றிந்து.

விவமயம்.

திருவள்ளுவர்சரித்திரம்

உலகத்தின் மகாநிபப்புப் பொருத்திய, கைகாசிரியிலே அரங்குகளை மண்டபத்தில் பிரமாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் - காந்தபத்தென் னியர முவிவர்கள் - இன்னர் - இம்புருடர் - ஞேடர் - காந்தர்வர் - சித்தர் - வித்தியாதர் முதலெகர்வணங்கிச்சூழப் பார்வதிசமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமக எழுத்தருளி விருத்தார்—அப்போது தேவியானவன் எழு த்தவலங்கிசின்னு ஸ்வாமிநிரிசோகத்திலே இல்லறம்வருவாது நடந்துகதி யடைத்தவருண்டோடுவந்து வினவ,ஸ்வாமி திருவுன்ம் பந்துவிஞர்—உமை யவளே தேய்வலோகத்தில் வசிக்டர் - அசல்தியர் - அயன் புயக்கன் - ச ம்பு-என்றைத்தபேருண்டு- பூலோகத்தில் திருவள்ளவொன் குருகுயருண் டு - இவர்கள் தென்புத்தார் எடன் - தேவர்கடன் - விருத்தோம்பல்-சுந்த ர்தருவல் - கபிலபூகசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின்வருவாதந ருண் சந்தசெய்க்கயுள்ள மனைவியரோ டிருந்து இல்லறக்கடன் கடத்திக் க தியடைத்தாரொன்று திருவாய்மலர்ந்தருன்பு, பூலோகத்திலே திருவள்ளவா ன்பவர்—யாரொன்றுகேட்க,பூர்வத்திலே ஒருபிரளயம்வந்தது, அதுவருமெ ன்று பிரமா முன்னமெதெரித்து அநிலே பிறவாது பிழைக்கும்பம் வேந்து வடிவமாய் ஒருகணர்க்கட்டைத் தனக்கிடமாக்கக்கொண்டு அநிற் புருத்து அ வ்வெள்ளத்தின்மேல் மித்தவந்தார், அதுகண்டு காமபிரயநவர்போல் இதந் து னிருப்பவன் யாரொன்று கேட்டோம்; தான் வருங்காலமறித்து செய்தந் தோம்ப வள்ளவொன்றார்—இப்பிரளயத்தில் கீர் எப்படிப் பிழைத்திருத்தீரொ ன்க் கேட்க, ஸ்வாமியென்று தெரித்து யிருத்த போரானத்ததை யடைத்துப் பரமசிவமெ-உமது திருவருளிணல் பிழைத்திருத்தேன் ஆயினும் - இரத்தபீ சள்யத்தை நீக்கியருள் வேண்டுகென்று வேண்டிக்கொள்ள - காம் அந்த அ திகாரம் உமக்கேகொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்தித்தோம்- அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலேபிறத்த கர்ணமுஞ்சொ ள்றுகொளும்.

ஆதிசாலத்தில் பூமியிலே பாண்டகாட்டில் மதுகாமாக்கரத்திலிருத்தசு க்கப்புலவர்கள் கம்மை அவம்சிப்புச் செய்ததின்பொருட்டு அவர்கள் கீர்ப் பீகமர்கும்படி பிரமஸ்வரூபாகிய திருவள்ளவாரையும்- மகாலிஷணைக்கும் சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினும், அங்குள்ள மகர்விஷ ணை இடக்கீடராய்ப் பிறத்தார். சரஸ்வதியும் - திருவள்ளவரும் வந்தமரபு க்க்கேட்பார்யாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய கர்சிபர் முதலிய ஸவபிரம்மர்களி ல்காசிபர் ஊர்வசியைச்சேர்ந்து வசிக்டகாப்பெற்றார். அவர் அருத்ததியைச் ச்சேர்ந்து சத்தியநாப்பெற்றார், அவர்புகழ்ணர்ப் புகழ்ச்சியைச்சேர்ந்துபரா சனைப்பெற்றார், அவர் மச்சகத்தியைச்சேர்ந்து விவாசனைப்பெற்றார் இவர்க ள் ஶால்வரும் வேதக்கூக் குரியவரானார்கள்.

௧௩

புருவஞ்ஞவரநத்திரம்

மதுபடிப்பு புகளெனப்பவர் களானபுரெய்து பெரெனப்பவரின் அ
 நிகலெந்திற் கழிக்குவாண்டு சிவனாரிற் காசிக்குடைய புகளென
 புரெய்து பிரயாசையெழுதி நித்தந்தவடிவு கட்டிக்கொண்டு வரும்பொ
 த அத்தெய்வத்திற் களிந்துகொண்டு மெய்கொள்விய பெண்டுகள் அப்
 பொது மகாலட்சுமிமயம்பொதுமாயினும், எவ்வாறாய்ப்புலவரும் உடையவரை
 ய் அகலெவ்வாள், பகலெனப்பவர் இவருகையுள் சென்றநிலமுதலியருள
 வ்வாய் புகழ்த்தமெய்க்கொண்டார், அத்தெய்வத்திற் அபிபரணம் கிதி
 கைய்கொள்பவர் அக்குறிப்பிற் புகளென என்னென்ற விவரமென்கின்ற
 கண்டு இவ்வெழுமெய்க்கொண்ட அத்தெய்வம் காண்கொண்டெய்வமெய்யு
 ளுளமெனத்திற் செலுத்தியது அப்படியே செய்தெனென்ற அவருட
 ன்குள் செலவுபெற்றுக்கொண்டபொது திரையின்கத்தெய்வ அபிபரணம்
 காணத்தெய்வமெய்க்கொண்டார், அப்பொது கிதிமயம் விவர எத்தனையென்கி
 துத்தெய்வமெய்க்கொண்டார் எவ்வாறாய் சடக்குகளுக்கும் இவ்வா
 ரின் மகாலட்சுமிமயம்புரெய்து விக்கும்பொது புகளெனப்பவர் அத்தெய்வ
 மெய்க்கொண்டவர்க்குள் புகளெனப்பவரின் கருத்து, அப்பொ
 துடன் மெய்க்கொண்டவர்க்குள் கருத்து கருவெய்வம், அதுமெய்க்கொண்ட
 கருத்து மெய்க்கொண்டவர்க்குள் கருத்து கருவெய்வம் கருவெய்வம் கருவெய்வம்

மதுபடிப்பு புகளெனப்பவர் களானபுரெய்து பெரெனப்பவரின் அ

சுருப்பூர் குன்று மண்டலம் கல்வி நடைமுறைகளை
 விருப்பமுற்ற முறையில் நடைமுறைப்படுத்து
 வுடையவர்கள் காணாமல் போயினால்
 வாட்டமுண்டாகக்கூடாது.

அதேபோல மணல்துறைப்பாடுகள்—அந்தக்குழந்தையைச் சேராமல்
 கொடுத்த வளர்ச்சி வளர்ச்சி தாமதமாகும் - மணல்துறைப்பாடுகள்
 முழுமுடிவாகப் பெறாத சோக்கிராசர் திருமுகமெழுதிக்கொடுக்கப் பாணப
 த்திரர்க்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்த பொன்வண்ணத்தந்தா திரவியன்
 றோர் பிரபந்தம் பாடிச் செய்தபரந்திர வாக்கேந்தி அரகசெய்ததில் சந்திரமூ
 ர்த்தியார் கட்டிப்பெற்றிருந்து அவர் கவிதைகளுப்போலும் போது உடனே போய்
 அங்கே தாய்ப்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அசங்கேதநிச் சிவானுக்கிரகம் பெ
 ற்று வீற்றிருந்தார்.

உறுவை:

முன்புபோல அவ்விருவரும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தடைந்து குருமன்
 டுபற்றிச் சிடினார்கள், உறுவைபென்பவளபிறந்தார், இத்தக்குழந்தையை

இருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

10

யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுவிட்டுத் தாய்கொடுத்தும்போது அது
 சொல்லியது.

வெண்பா.

சண்டைப்படைக்கூள் ளுயிர்தன் றுயருந்தத்தானருக்கும்
 யண்டத்துயிர்பிழைப்ப நாய்ச்சரியாய்ண்டி
 யனைநின்றவண்ணு யரனுடையவுண்ணை
 கிண்கண்டுகியறிந்து கில்.

அதுகேட்டுத் தாய்மனம் துணிந்துபோயினன், பின்பு அக்குழந்தையைக்
 ளன் யிற்போடுநீந்துவளர்ச்சி வளர்ந்து தவறொய்யுது பற்றிரகாளியாய்த்தா
 ருணைக்கொன்று திருவரலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே சிறந்ததஞ்செய்து
 கதிலேந்தாந்து, அசோகரீபத்திரினை விவாகம்புள்ளிக்குமாறு உழுவீடத்
 திருந்தார்.

உறுவை:

இதுவிற்க முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரையடை
 ந்து ஒருமடத்திற்குடக் கபிலொன்பலர் பிறந்தார், இத்தக்குழந்தையை யாவ
 ர்காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு விட்டுத் தாய்கொடுத்தும்போது அது சொ
 ள்லியது.

வெண்பா.

தண்ணுழைப்புக்கேட்டிற் கருக்கற்றவனைக்கு
 முண்ணுப்படியறிந் தூட்டுமவன் - நண்ணு
 நமத்தும்படியுளப்பார் காரியோர்பாக்கர்
 தமக்குத்தொழிலெண்ண தான்.

அதுகேட்டு மணல்துறைப்பாடுகள், அக்குழந்தையைத் தனக்குப் பி
 ள்ளையில்கொள் பாப்பையெண்ணும் ஒரு பிராமணனெழுதித்து வளர்ந்து ஏழுப
 ள்தில் உபகயனஞ்செய்துத் தொடக்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ள
 மாட்டோமென்று சொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர் காப்பாற்றித் தான் மு
 க்ததொன்னெடுஞ் அகவல்சொல்லிக் கருமத்தினால் சாதியுள்ளிச்செம்மத்தா

ல் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதிபுத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் இது வேலிதியென்று யாவரும் ஒத்தெக்கொண்டு அச்சடக்கு முத்தலானவை முடித்தார்கள். அந்தபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தலாப்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியப்பை.

இதற்கு முன்புபோன அல்லிநுவலும் வேளின்மலைச்சாரவில் வந்துகூட அப்பொழுது அவள்ளியம்மை பிறத்தனர்—இத்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அந்தைவிட்டு நீங்கத் தாய்வுருத்தும்போது அது சொல்லியது.

ஒலன்பா.

அன்னையிற்றி வருத்தினார்த்தவன்றினின்றும் வளர்க்காமென்று வேண்டியே - மின்னாவஞ்சூடுமபெருமான் தடுக்காட்டினின்று விளையாமென்பெருமான் வளர்.

க

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

அதுகேட்டு மனக்குணிக்கப்போயினான். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக்குறவர் வளர்த்தார்கள். அதுள் முற்பிறப்பில் யாரெனில் மகாலிங்கனாவஞ்சூடுமபெருமான் விபுதையென்பவனிடத்திற் பிறந்த சூரியென்பவன் சூரியரங்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வாப்படி தொண்டை மண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்த கடவுளுக்கு நாயகியானான்.

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அல்லிநுவலும் மலிலாப்பூரில் இதுபைத்தோப்பித்தகடிஞர்கள், அப்பொழுது - திருவள்ளுவர் பிறத்தனர்—இத்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அந்தைவிட்டு நீங்கத் தாய்வுருத்தும்போது அது சொல்லியது.

எவ்வயிரும் தாக் கொரு வீர் ஞானடோயில் லையோ
வவ்வயிரியொடனொரு வ எல்லவொ-வவ்வி
யருளுவது கொண்டி உலையதேனென்னோ
வருளுவதுதானே வரும்.

அதுகண்டு மனத்தினிக்கு அங்கீகரவருக் தீர்த்தயாத்தினாக் கூப்ப பேர் வி
ளர், பின்பு பரிவாயத்தின் அருகேயுள்ள இடங்கைமாரத்தின் கீழிருந்த குழற்
தை அவ்விடங்கை மலரிற் அங்கீகர்த்தேவையுண்டு ஸ்ரீவம் பிரம்மாவாதலால்
சிக்க எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமும் கொண்டு வளர்க்கையில்- கங்காகு
லிளரோட்டனாய ஒருவேளாளன் மகிளி புத்திரனைக்குறித்து அச்சிவாலயபா
ந்நிதியில் தவருசெய்திருந்தான்- அப்பொழுது உமாதேவி அவருடைய தவ
த்துக் கிரகம் செய்வதென துண்டாடிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்தும்
கொள்ளென் றருள் செய்து- நிருவள்ளுவனென்று ஸ்ரீவகாமரோடருக்கு செய்
தான், அவனும் அந்தக்குழந்தையை யெடுத்த மழிச்சி யாடாடத்து சொன்ன
பொய்த் தவ புருஷன் கைவிடக்கொடுத்தான்- அவனுக்குத் தன் கையில் வந்தபின்பு
காணத்தம்பெற்றது, அதுவந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி யிருந்தும் அந்தப்பிள்
வையை காணொருமேலியாக வளர்க்குங்காலத்தில், அவர்கள் கற்றத்தார்கள்
தொ ஒரு பிள்ளையை வளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இழந்திப்பின்ன அத்த
புற அவர்களைக் குறிப்பிட்டு ஞான தோர்தொழுவத்தினில் தொட்டிவிட்டு அந்
தில் அந்தக்குழந்தையைக் கிட்டுப் பண்ணக்காரனாக் காலகாலத்து வளர்த்தார்
கள், பின்பு நிருவள்ளுவரும் இத்தவயதானகாலத்துத் தன்பொருட்டுத்தாயும்
தகப்பனும் கற்றத்தார்களால் கிண்தசெய்யப் படுகிறார்களென்று அவர்களைப்
பார்த்து என்னும் உத்தேசக்குவருத்தம் வேண்டுகிறார்- அப்பா-உள்ளி
யில் பிள்ளைகளை நிர்த்தவர்த பெருமானென்றென்னிவிருந்தோமே, நீ இப்படி
க் சொல்லாமாவென்ன காயனார் கீதகன் என்கிற கீதகன்கும் போதுவத் தும்
அருக்குவென்புயதைத் செய்வெனென்று சொல்லிப் புறப்பட்டு அங்குக்கு
கே ஒருபிள்ளைந்நி கீழிலே யிருந்தார், அப்பிள்ளை தன் கையிலிட்டு நிற
ல்சாயாதிருக்க கண்டபவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனெ முனிவனெ, கடவுளோ

நிருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

இவ்வருவோலியத்தென்று அதுகிண்த அவர்களைப்பார்த்து காயனார் கீடுகேதவ
னெது - மகிமையெது - யாயிதான்தும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம்
அங்கீகர்த்தகவிட்டு கீதகித் நிருமுலர் - போகர்- முதலாயிடு கித்தர்களும் மா
தவர்களும் - வாசுந்தசெய்நின்றமலைக்கொழந்தருளித் தவருசெய்வார்களொடு
கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த நிருமுலரிவளர்க்கண்டு - வள்ளுவனெ, ஸ்ரீவத்தில்-
கந்தி என்கண்கிரகம் பண்ணும்போ தக்கே யிருந்தீரோ, உலகத்தாருக்குக் கி
த்திமுத்தி யருள்நம்படிக்கும் அறம்பொருளின்பமென்ற முப்பாறியுத்தமிழி
ல் அருளிச்செய்யும்படிக்கும், இவ்ருவத் தவதரித்தீரோவென்று அதுகிண்த, கா
யனருமென்று, அங்கேதவருசெய்வோரில் ஒருவராயிருந்த சகலசாஸ்திரப்
புடையானார், அக்காலத்தில் - தொண்டமண்டலத்தி லொருவேதாளமான
து பயிர்நனை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும், அருககத்துன்பகுசெய்
புறத்து அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்றும் ஒருநில் ஆயிரம் ஏக்கான்கு
முதலி சேர்த்தென்று மார்க்க சகாயமென்றும் ஒருவேளாளன் இத்தவே
தான்த்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற கிரஹியமும் ஒருநும் வேண்டியவை

யின யுத் திருமெனென்று பிரசித்தம் பன்னினுள், அது ஒருவராயும் ஆகாமலிருந்தது, பின்பு அவ்வேளானன் நிருமலராஜியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலேயிருக்கும் பெரியோர் களை அழித்துச் சொல்ல, அவர்கள் திருவள்ளுவரோடு சொல்லென்றார் - அவகாவனக்கிச்சொன்னான் அப்பொது சேவகாருண்ணியாகிற திருவள்ளுவர் அவ்வேளானன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதானத்தை விபூதி பஞ்சாட்சரத்தால்வென்றுபாவவரையும் சட்டித்தார், பின்பு அவ்வேளானன் ஒருரும் அளவற்றதிரவியமுமல்லாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசனியென்றும் தன்பெண்ணையும் கொழீங்கும்படி நிச்சயத்து நாயனரிடத்து வந்து என் பெண்ணைத் தேவருக்குக்கொடுத்தே நினைத்திருக்கிறேன் அப்படியெய்துகேளிக் கவேண்டுமென்று சொன்னார், நாயனார் உலகத்தாருக் கில்லாதத்திக்காட்ட வேண்டிய காரணத்தை யொசித்து, அந்தப்பெண் கள்கொடுக்கமுமலை அன்னமாகி என்கிறிடுமானால் விவாகஞ்செய்து கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்பாதித்துச் சமைத்துப் படைத்தனன் நாயனாரும் அங்கேகரித்து விதிப்படி வாசனியை விவாகஞ்செய்து சிலகாலங்கொடுத்து பின்பு மலையிலுடன் மலையிலுடன் தெரியில்லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்து செய்தற்கொழில் பாபமில்லாததென்று ஏலெனின்கொள்ளும் வந்தகவிடத்தில் துல்வாந்தி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சேவனஞ்செய்திருத்தனர், பின்பொருகாலத்தில்திருவாலக்காட்டில் சபாநாயகர் கைமடசங்காரஞ்செய்து கொடுத்திருத்தபத்திரிகாளி கொள்வபந்தமாகப் பலவிதகடனஞ்செய்ய அவனாகத் தோல்வியடை யாமலாழ்வார்தான், பின்பு சுவாமிகுண்டலக் கழன்றதைக் காரிசேவாளே சேரும்படி கட்டித்துவபாதமாக கடனஞ்செய்தார் அவனும்படிபடியாட காளித்தோற்றான், அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமி தேவரீ ருத்தவதாண்டவம்பண்ணிய தென்னகாரணமோ தெரியவில்லையென்றுகேட்ட, நீர் திருமலையிலிருந்துக்குத் திருவள்ளுவராக் கேட்டகணானால் தெரியுமென்றுசொல்ல தேவர்கள் கேட்போ யவனாக் கேட்ட அவர் சொல்லியது.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்

வெண்பா

பூமிநயனும் புரந்தர நும்பூதிலகைக்
 தாவிளந்தோணும் தாமிருக்ககாவி
 விழைகக்கி தானெருடுமேழையறிவேனூ
 குழைக்கும் பிள்ளுகன் தன் கூத்து.

அறிவேதெரிந்த தங்கள் சந்தேகத்தெளித்தார்கள், ஒருவாள் துள்ளி வந்து மெய்யாகவே ஏலெஸிங்கன் கீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எச்செய்யச் செய்து; அவர் சிவபூசை செய்திருக்கிறார்கள் அவர் சிவபூசை இவருக்கே இருவரோ குப்பத்தித்தெய்வெடுக்கவேண்டி, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவருக்குச்சொல்ல அவர்க்குமிட சிவபூசையைவிட்டுத் திடுக்கிட்டோடியவ் காயநூலையுபயாபாதங்களில் வளக்கில்லாமி எண்ணப் பத்தாசாத்தி, விந்து மெய்துத்தக்கணாயேற்ற வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய கடின னர் அவரதுபக்குவத்தையும் இன்னுக்கு சிலமாணுகர் பக்குவத்தையும் சொ திக்கவேண்டி ஒருவாள் அவர்களை யன்றித்துக் கொண்டு ஒருவாள் தித்தெருக். அக்கு வேண்டி பெருகிவாசச் செய்ததால் அவர்கள் பயத்தி மகேநி டமன்றி திக்கையிலிருந்துகொண்டோக மாட்டார்ஸ்விதிக்க, ஏதெலிசிக்கம் த்திரம் தமக்கத்தொடர்ந்தவா, அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது—பின்பு உய ர்த்த ஒருமாதநிலையி லேதென்றதுசொல்ல, ஏலெஸிங்கரேதினர்—பின்பு பிடித்த கொம்பையும் சிந்தகொம்பையும் விட்டுவிடென்றதால், யோசிய மல்விட்டனர். விட்டும் ஒருஅபாயமில்லாதிருந்த ஏலெஸிங்கரைத் தமதம டியின்மேல்வந்த ரூபுபேதேசம்பண்ணிஎப்படிப்பட்ட சொந்தநியமூன் ன மண்கையர்ன் மயக்கினும் மயக்காத திடச்சித்தத்தையும் அணக்கிடு த்தார்.

பின்பு தமமிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குகையில் அங்க டிக் காசனைய அச்சதாஜன் ஒருவாள் ஏலெஸிங்கரோடு பேசிக்கொண் டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பெற்றிலையே உம்முடைய ரூபுபேதேசம் அப்பேற்றணடாகக் கேட்கல்காசாவெவ்வளவு அவர் கல்லெதென்போய் மந்தெ ருவாள் காயநூல்க்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் சுவாமி கட்டிப்பா ரொன்று அணுகிவரம்பண்ணினார். பின்பு ஒருவாள் பாம்பெலமே சிவகுமுழியா ல். ஏலெஸிங்கரும் அவர்மணியும் சித்தியந்தரிசின்கும் பசுவின் வாலின்மு த்தித்தெருக்கத்தெருக்ககண்டு அவ்விருவரும் இசுமூத்தெருக்க தெருக்க தெருக்க தாசன் உடனே அந்த அம்மாள் வந்தணக்கிலே பாஸ்காத்தெருக்க அவரு முக்கத்தெருப் பால்சொடுத்த ரூபுபேதேசம் காயநூல் சந்திராநத்தித்தெருக் கெண்டுபோனார்கள், அவர் அக்குழத்தைக்கு அழகர்னத்தெருக் காமகரணம்பண்ண னக்குத்தெய்கீத்தெருக் குழத்தையுண்டாயிற்றென்றதுசொல்ல, அவன் அப்ப டி தெய்கீமொணல் என்விடத்திலும் அதுவாணாமெயென்றான், அவ்விருவரு ம் இப்படிபேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழத்தை அரசன தாமடியில்வந் திருத்தது.

திருவள்ளூர் சரித்திரம்.

அந்ந அவர்கள்இது அழகர்னத்தெருக்கவென்று ஆனத்தமகடத்து அ ன்னத்தக்கொண்டி தன்மணியகையித்தெருக்க, அவன் வாலினையுடனே ன்நந ன்களின்னும் பால்பெருக அதனைக்குழத்தைக்குப் புத்தெருக்க, இப்படியய்ப்பு த மாய்வாசத்த பின்புஅநேகருக்கு ரூபுபேதேசஞ்செய்து மநிமையோடு யிருத்தனர்—மந்தெருக்கினத்தில் ஏலெஸிங்கரதுத்தப்பல் சகாநத்திப்போக அ ன்நத்தெருக்கிப்பட்டு அவர் தம்மாதானேசொல்ல, அவர் கம்மாலையெதென் ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்போய்விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்ளுதற்கு ரூபுபேதேசம் காயநூலித்து ஏலெஸிங்கரை அழப் பித்தது உத்தெருக்கெண்டுபோய்க் கப்பலித் தயிதுபுத்தி அநேகம் படவுகா ர்களினுத்தெய்வளவும் அசைபாமத் பதித்திருப்பதனால் அவர்கெண்டெருக் கொத்தெருக்கிப்பெருக்கெண்டு காயநூல் அதனருகித்தென்ற தமது திருக்கையா த்தெருக்கெடுகையாவென்றிழக்கென்கள். உடனேவிட அப்படியேயிழத்தார்கள் உடனேசித்தெருக்கையபடி கப்பல்கின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற். குளியல்கொள்ளுகி டையாமல் அனேகரிஷத்துப்போவதைக்கேள்வி கையனார் தமக்குஅன்புள்ள மா. னுக்குளியை ஏலேலென்கொப்பார்த்து நீசு இத்தப்பருசகாலமாதிரிவலகாக்கு ம்வாங்கிச்சேட்டிடிவைத்திருக்கிற செல்லியெல்லாம் வாக்கினையினைக்கு குடையி யேற்றமாக விக்கக்கடவையென்றான, அவர்அசொல்லி ஆகமமாகக்கொள் ளி விற்றார் - பொருள் அழிவித்தியாய் மலையோலுக்குவிந்தன - அவர்க்கட்டி வைத்திருந்த செல்லு ஏழுவருவந்தருறைத்தநிலை பின்பு மழையெய்து உலக ம் சேலமமடைத்தது மறுபடியுவரையதைத்தக்குடையினிக்குன்றையிலிள்ளென்றார். அப்படியேயெய்தக்கொல்லெல்லாம் மறுகான் அஸ்தமயத்தாக்குள்ளே செலவாய் ப்போய்விட்டன-பின்பு நீசுயனார் நீசு செல்லுவித்து வித்தியானபொருளை யெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக்க. கடந்திப்போட்டுகிறமொள - அவர் அப்படியேயென் னந்தார் அதையொரு பெருகின் விழும்பிற்று - விவாசனைக்குப்பின்பு அம்மீன் உலகக்காரர்கையிலெய்யட்டது, அதனை அவர்கள் சேர திக்கும்போது அதனால் பிற்றில் மலினமும் பர்சியும் படித்தொரு ஸ்தம்பமியுக்கே அதனை ஏலேலெனின் கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கருக்கல்லென நென்னி ஸ்கானும்பண்ணி யிடத்திற் போயிவித்தார் அதன்மேல்-கத்ததன்முதலியு 'பயிற்சியால் மலின ம்நீக்கிப் பிரகாசித்தது அநில தமதேபேர் வெட்டியிருத்தலால் தம்பொருளெ ன்றநித்த குருவருளென்று அப்புகழ்மடைத்தார், இப்படியிருக்குவகாலத்தில் அளவிலாத மலினமெய்துலோகப்பிரசித்தம் மிருக்கிறவரும் ஏலேலெனின் கருடைய புத்திர சிப்பாக்கியத்ததை நீக்கினவருமாயின அழகானத்தரும் செபெ றியோர்க்குமே திருவள்ளுவரைப்பார்த்து க்றந்தக்களிதாய். இம்மையாதிமுல் னாமக்கு முதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபேரால் ஒருதாய் செய்யவே ன்மொன்றுசொல்ல நாயனார் வேதாசமஸாரக்களைத் திரட்டி அம்-பெர்ரு ன் - இன்பமொ முப்பாலாக்கி - கட்டா - குள்வெண்பாயார் பாடியருளி னார். பின்பு அழகானத்தக் முதலியேனார் கையனாரே இதைக்கொண்டு சங்கத் தரைச் செலிக்கலால் போமென்ன - அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டு தம அமனைவியை இல் விவ்வளி அத்தித் தாம் வழிகொண்டுசுட்கது இடைக்காடச்

இ திருவள்ளுவர்சிறித்திரம்.

உரித்திருக்கிறகாட்டின - அழகானத்தேக்கலில் னுணவாரொப்படிஅவனோடு ம் இடைக்காடனாக்களே தாருசெய்யும் வகையைச்சொல்ல இடைக்காட லும் நாயனாராகோக்கி இடைக்காடவக்கடையால மழியக்கடவெனைய ஸ்வா யி தம்மைவிசாகரித்த கடுகொதி சங்கத்தாளைச் சபித்திருக்கொரு ஆதவாக் என்னுறு மும்மாறு மழியுடப்போவிராநாகையால் காலம் எறிகின்றேன்வரு ளிடமென்று இடைக்காடரும் னுணவையு கூடவரப்பெறும் மதன்கையடை க்து சொக்கலிச்சுவாயிவிழவைய ஆசையத்தைப் பிரதவணம்பண்ணி ஸ்வா யினையும் அம்மையுந் தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாழி சக்கிரானத்தில் பர்சியு யாஜாவிள் மந்திரி பிரதானிகள் மந்தர்சுவல்கள் னுணவ இடைக்காடப் முகலானபெரியோர்க்கிருந்த கேட்கும்படி. தாமருளிச்செய்த திருக்குறள்மு ப்பாலியும் சங்கத்தாருக்கெழுநீர் நிநிலைறவுக் கையாக்கெழுநீர் களிப்பெறவு ம் அசங்கேந்திமுடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுத்தசக்தோ ளுடைக்கது ஆனத்தமாதே கையனார்ப்புகழ்த்துதுறித்தனர்.

பின்பு கையனார் இடைக்காடரும் னுணவையும் மந்தவர்க்குளுந் சூழ்த்தும ர பொந்நுமனைத் திர்த்தத்தினர் கண்ணுள்ள சங்கப்பலவையின்கண் தயிற்சு கசகாக விற்றிருக்கின்றவர்களும நவய்நிலைம் ளுள்ளநிலைத் தெசுத்தயிற்றவாக்கி னும் அகமந்த பெரியோராயின திருவாறநுளையுள்ளும் அகிச்சுவாசுவாயி கள்அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நானுத்துக்கும் அதுகுற்றம் கூறிலை ர்களும்சொக்கலிக்கல்வாயி தமநன்பருவிய தருமியென்னும் பிராமணது ளுர்பொற்றிழி கொடுத்தற்பொருட்டி அருளிச்செய்த கொக்குதேனென்னும்.

டலைக் குற்றங்கூறச் சேராமல்தானே விதவாளு பெழுத்தருளிவர நெற்றிக்கு
 ன்காட்டினும் குற்றம்குற்றமென்று கூறிவைந்நரும் மற்றப்புலவர்கள்
 பாடியபாடலையெல்லாங்கொள்ளையிட்டு அகல்தியகார்பும் வெற்றிக்குள்ளே
 தக்க விவகரையிலிவ்வ வாராச்சிறுநீர்வாய்க்கொடியாநிப்புவலவர்க
 ளுடையவதையிறும்புத்தரும்புத்தியுக்கலக்கிச் சோர்வகையுட்புட்புட்டுக்கூட்ட
 டத்திப்புலிபுத்தர்போலவும் அரசாக்கூட்டத்தில் கருணைடைந்தார்போலவு
 ம் பாசாக்கூட்டத்தில் சிங்கவேலு சென்றார்போலவும் மூக்கில்வளந்திந்
 திப்பற்றியதுபோலவும் அவர்களிடத்திந்திசென்று அவர்கள் தம்மையினுவின
 அசுதியென்றெல்லாஞ் செந்தமிழ்ப்பாவாறுத்தாங்கொடுத்தார்.

யின்பு சங்கத்தாரகையனாகாரோக்கி வள்ளுவரே நீர் யாடியருளை நாம்
 கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது அஃதியாதெளிச் சாக்களிகு
 க்குமித்தப் பலகைதெள்ளியசெந்தமிழ்துணைக்கண்டா விடக்கொடுக்குமாதலா
 ல் அது ஒப்புக்கொள்ளுமாயின் எக்கனூக்கெல்லாஞ் சும்மதிளன்று சொல்வ
 அச்சுவாறே நாயனார் தம்மாறனளிச் செய்யப்பட்ட நிறுத்தாரும் முறையை அ
 ச்சுக்கப்பலகை திறவந்தார் உடனே அப்பலகை நன்னீடந்திறுத்த சங்கத்தா
 ர்பயாவரும் பொற்றாமளையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருத்தியதற்கு
 ளுறட்ட புத்தகத்தி னளவாய்ச் சூழ்ந்தி அதற்குமாத்நிர யிடங்கொடுக்கக் கண்ட
 டவர்கள் யாவருங்களைக்கூந்தனர், அவருட்பினர் இது தெய்வீகமாயெய்வெதம
 ன் அஞ்சினர் அங்குக்கெல்லாதுஞ் சிலர்ஞானனெல்லாது - சிலர் ஆமெமென்

நிறுவள்ளுவர்ச்சரித்திரம். 106

அஞ்சினர் புராணக்களெல் அஞ்சினர் - சிலர் வாலிடர் முதலாகமென்றாக் தத்தம்
 ன்ருத் தேன்றியவாரே சொல்வித்ததுத்தனர்-அன்றியும் அனையவிசேஷமா
 ய தென்காசிராய்திரக்களும் விரத்தமுதலான பாலைக்கனிவிருக்கின்ற பல
 அங்கு மித்திருக்குகாவியது பாயிரத்திடுகை டாடலின்பொருளுக்கு மொ
 ன்ளாரென்றும் இதுவே விதவாச்சுணையபாக்கியமென்றும் - இத்தப்பயவ
 ன் அனையவீரம் அகல்தியர்கள் ஒருகுறையிலந்து பாடப்பட்டுமென்றும்
 ன் அறிதல்கள்கள விவகரையிலுக்கும் இஃதங்கத்தை யொச்சுமென்றும், வி
 ன் னுடையவ விவகரையிலுக்கூட்டியவாராத்தார் இதுயெல்லாருளத்தையு மீ
 ன் யா களத்தென்றும் இதுசட்சமயத்திற்கும் பொதுவானென்றும், உட்சம
 யத்தக்கே யுரியவானென்றும், இய்யாடிச் சல்லிமாள்களும் அரசார்களும் மற்ற
 தலரும் கொண்டாடித் துறிக்கும்போது பொற்றாமளையில்விழுத்த நமோதீய
 ளுத்திய 'புலவர் காத்தத்தொன் படுகின் ளும்மிக்கெல்லெக்கி கையேறி நாயனா
 னவும் நிறுத்தகையும் புழங்கு அறிந்த காத்தத்தொன்படுகின்மரும் காத்த
 த்தொன்பதுபாடல் அருளிச்செய்தனர் அஃது நிறுவள்ளுவமாயி யெனப்
 பென்பெரும்,

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப்பெருமழுதியென்றும் பான்டியவர் முதலானவ
 ர்களும் அத்தத்தம் ஆனத்தமடைத்து வெகுநூதிதம்பன்னி இத்தகலை அகல்தி
 யரும் ஒப்புக்கொளில் சல்லெதென்ன விடைபெற்றுப் பொதியவமிகக்குப்போய்
 அகல்தியர் முறலானவர்களைக்கண்டு தாக்குச்செய்துடலைக் காண்பிக்க அவர்கள்
 அவுட்த சந்தேகவுத்தையும் புழங்குதபாடலையும் அளந்தனதுஞ்சொல்லமுடி
 யாது அகல்தித்தில் கொங்கனரித்தர்வழிபட அவருக்கனத்திரகித்தகாயனார்
 அவர்களிடத்தி னுத்தசவுபெற்றதும் தாம் முன்பு போம்போது வழிவினோட்டச

த ல்தலைக்கே யெல்லாந் தரிசனம்பன்னிக்கொண்டு நிறுமயிலிக்குச்சேய்ப்பலா
 வலுக்கை அப்பதியாரும் ஏலெலகிங்குலக்கெள்விப்பட்டு எறிக்கொண்டுபோ
 ய் அழைத்துவந்தார்கள் அவரும்வந்து தமதில்லாதத்தில் வாசுகிமாநிடுவெடுக்கு
 த்தார்.

இப்படி இக்கவையில் ஒருபெரியவர் அவரிலிவிக்கச்சொல்லு வாய்ப்பு இல்லாதபெரிதோ அல்லாமல்பெரிதோ அடியேனுக்குக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பலவான்பளிசெய்து காத்திருக்க, நாயனார் அகரூர் குத்த தாமொன்றுக்கொல்லாமல் அவரோ அதிசுதுபோம்படி ஒருவாள் தமது வாசலிபெயர்நாம மனையாக்கொடுத்தில் சலந்தாக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அத்தம்மாள் பாதிவினந்தவையிலில் தாக்கினாருட்கு அப்படியே நிற்கவிட்டுவந்ததையும் மற்ருருவாள் அத்தம்மாள் நாயனாருக்குப்பழையது பரிமாதிநிற்கையில், நாயனாருக்குச் சிச்சாநாடுகொண்டிருந்து அத்தம்மாள் சிச்சிரம் விசிறிக்கொண்டு விசிறியதையும் - மற்ருருவாள் கல்லமத்தியானத்தில் சிறிது மிருகணாக்கிடத்தில் தாம்பெய்யும்போதுகையிலிருந்து குழித்தவழி விழ்த்ததைபெடுக்க மனையாவிரோகித்த தீப்க்கொண்டவாள்வெள்கொண்டவாள்வந்ததையும் வந்திருத்தவர்களே இப்படிப்பட்ட மனையாள்வாய்க்கிடில் இல்லாதமெபெரிதென்றும் இல்லையென்று அறவாய்மெபெரிதென்று அமென்றாக்கொண்டே ஒன்றும் கேளாமல் .பொய்யிடார்.

102.

திருவள்ளுவர் சரித்திரம்.

இப்படி நாயனாருக்கு திருமணமையும் இல்லறமடத்தியாகும் காலத்தில், நாயனாய்மார் மோண்டமடையும்போது நாயனார் திருமூத்ததைப்பார்த்து, நாயனாருக்குள்ளேனார் எண்ணமணஞ்செய்தவன்று தேவாரூக்குபானள்ளம் பரிமாறும்போது ஒருநிதியபாத்திரத்திற் கலையும் ஊசியும் வையெனக்கட்டியிட்ட திண்டாரணமென்னத்தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்கு நாயனார் அள்ளம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்தும் பரிசுத்தஞ்செய்யவந்தார் அதுசொல்ல உடனே மோண்டமடத்தினர்.

அப்போது நாயனார் சொல்லியது.

வெண்பா.

அழிசிற்கினியாளே யன்புடையாளே
 படிசொற்றவறாது-பாலா - யடிவருடிப் -
 பிண்டாங்கிபூன் னெழுந்த பேதையேபோ தியோ
 வென்றுகருமென்க ண்ணிரா.

என்றருளி அத்தம்மாள் திருமேனியச் சமாநிபன்னினார் நாயனாருக்கு பிண்டா அனேகமொருத்து அனேகமென்களை - செய்து ஏலென்கிள்கள் மூதலாயிடு நூர்க்குஞ்சு பூரணாறுமெம்பண்ணிப் பிடிபு ஏலென்கிள்களாயமுத்து 8 மக்குப் பரிபூரணநிவச கோட்டிக்குடிலின்பதால் காம்பரிபூரணமான பின்பு 8 மதுதொகத்ததைப் புரிசெட்டி இருந்து ஊர்க்குப்புறத்தில்புத்தரித்தோட்டுயிடுமென்றதுகொடுசெய்து கீழ்க்கடகூழும் பரிபூரணமானவர் போலிருக்கக்கண்டு ஏலென்கிள்கள் பொற்பெட்டியில்தவையத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததைஅறிவிட்டனே நாயனார் விழித்துப்பார்த்து அப்பா காண்கொள்ளசொல்லிக் கடகாந்தையென்று அனுக்கொடுத்த உடனேபரிபூரணமானார் - ஏலென்கிள்களும் நாயனாருக்குடனப்படி செய்யுமளையில், திருமேனியிற் சிதறியதைகண்ணி காலுலதான்கடகைஞ்சிறிப் பொன்மயமானதைக்கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைக்க அவர் திருமேனியிருத்தவிடத் தாலையமெடுப்பித்துப் புகித்து வந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம் - முற்றிற்று.

மேற்படி சரித்திரத்தி னுட்பட்டபாடல்கள்- சொக்கநாதர் தருமியெஸ்ஸும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திரு மு க ப் பா ர ம்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சினாத்தும்பி
காமஞ்செப்பாது கண்டதுமொழிமோ
பயிலியது செழிந்நியுட்டினர்
முபியியச்செநியெயிற் தருவெகூந்தளி
ஒநியவுமுளவோ நியறியும்புவே.

சொக்கநாதர்சங்கீரணாப்பார்த்துச் சொல்லியது.

வெண் பா.

அங்கங்குலைய வரிவாளினெய்ப்புளிப்
பங்கம்படவிரண்டு கால்பாப்பிச் - சங்கநீரைத்

நிருவன்ருவர் சரித்திரம்.

16

இஊடுவன வறுக்குல் கீடுவென் கணியை
யாராயமுள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதனாப்பார்த்து-சங்கீரர்சொல் விபுது.

வெண் பா.

சங்குறுப்பதெங்குலஞ் சங்கநூர்சேனாருளம்
பங்குமறச் சொம்மூல் பழநாடு - சங்கந
யரிந் துண்டுவேழுவோ மாரணநின்போல
விந் துண்டுவேழுவே தீன.

சங்கநாதர். வெல்லவேண்டி. ஒளவைஞ்சான்றியாந்நகைசகைகள் ப
ந்நனி நுதவெயென்னென்று கேட்கச்சங்கநாதர்சொல்லியது.

வெண் பா.

இவ்வளவுகண்ணினு ளிவ்வளவுசிறிநீட்டயா
ளிவ்வளவுடோன்ற விளமுடையா - ளிவ்வளவுவாய்க்
காமத்தலைவனெய்யல் காணுது தேநீரு
ணுமத்தகைட்டுகுறி. நன்கு.

இஊ-தகுறியான உத்தரவுள் நென்று அக்குறிக்கு ஒளவைசொ
ல்லியது.

வெண் பா.

ஐயமிடுமினநகெநியைக்கைப்பிரட்டி
ளிவ்வளவேணும்புள தாத யிட்டென்னிள்-நெய்வு
மொருவனேயென்ன வுணரவல்லீ ரா
லருநீனைகளைந்து மதும்.

இப்படியென்று ஒளவைசொல்லச் சங்கநாதர் காணமுற்று இவ்வளவுல்
லப்படாதென்று நிருவன்ருவனாப்பார்த்து நீ ரொத்தலொன்றதற்கு அவர்சொ
ல்லியது.

வெண் பா.

எந்தலுளென்ற நிருத்தலுக்கீரகேளி
எந்தலுசெய்தியறியிச்சேர் - வந்தலுர்
முப்பாழும்புழாய் முடிவிசொருகுளியம்
யப்பலுமபுழாய்தம்.

என்றது முதுவான ஞாநுத்தமான செய்யுட்களால் அவர் விளவியவை
களுக்கெல்லா முத்தரவுசொல்ல, இவ்வாயும் வெல்ல தரிதெனது இடைக்கா
ட்டுடனே பேச, அவர்சொல்லியது.

வெண் பா.

ஆற்றங்ககையி னருவிருத்தமாரத்திற்
காக்கையிற்று கல்லைகளைக்-காக்கையினை
யெய்யக்கோலில்லாம் விச்சிச்சென வெய்தான்

வையக்கோலுந்தன் மகன்.

இதபோன்ற அநேகஞ்செய்யுட்களை அவர்களாலெழுதப்படாமலும் ஏத
யுத்தகொள்ளப்பட்டாமலுஞ்சொல்லு நாணித்தோற்படைத்தார்கள்.

உ
உடவுந்துணை.

திருக்குறளிள்

சிறப்புப்பாயிரமாயி

திருவள்ளுவமாலே

திருத்தரு தெய்வத் திருவள்ளுவரோ
திருத்தரு நற்பலகை யொக்க - திருக்க
வுருத்திர சன்ம ரொம்புவுள்து வானி
லொருக்கவோ வெல் தடுத்தேரே ரொல்.

இ-ள். திரு - அருட்செல்வத்தையும் தருதெய்வம்-(அருக்குத்)தக்கதெ.
வத்தனமமையையும் உடைய-திருவள்ளுவரோடு-திருவள்ளுவருடன்-உருத்த

ருத்தப்பலகை - (அவரிருத்தத்தருத்தனது) உருத்ததிருவெ தக்க கல்ல சய்
சக்கைப்பலகைவிடத்த-உருத்திராசன்மர்-ஒக்கவிருக்க வெனவுகாத்த - ச
மானாயிருக்கக்கடவெனென்று சொல்லி - காணில் - ஆகாயத்திலிருந்து-
ஒருக்க - (அவ்விடத்தினுள்புலவர் எழுத்தையெல்லாம்) ஒத்தமைச்செய்யும்பு
டி-ஒர்சொல் - ஒருவாங்கியம்-ஒவ்வன்றது - ஒவ்வன்று இறைத்தெழுத்த
து-எ-து * அருட்செல்வத்த செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றது
ற்கு அப்பொருளுகாக்கப்பட்டது-தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாச
மாய் விளங்குகை. தெய்வத்தன்மை வில்லார்க்கு அருளதாயினும் அத்தனே
பெரும்பயன் விளையாமலிள் தருதிசொல்லப்பட்டது- திருவள்ளுவரொக்
ளும் பெயருள் திருவென்பது உயர்க்கையும்-வள்ளுவரொன்பது - உண்மை
மையுடையொன்பதையும் விளாவித்தெனவாதலின் - அதுவேதத்தில் இயி
மறை - வாய்கள் போற் பலவிடங்களிலுடையதொ வெளிப்பட்டிருத்த தெ
ய்ப்பொருள்வெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்கு யொடுத்ததென் செய்த
வொண்ணல் காணம்பந்தி வத்தபெயராயிற்று. வள்ளுவமலை . அர் - இது
நிகிய - உசாரியை அம்முதலிலொருப்பொருள் - கடை - உருத்திரசன்மர்
உருத்திரவால் சன்மத்தை அடைத்தவொளவியிழும்-அவர் முருகக்கடவுளது
திருவவதாரமாய் வணிகர் மாப்புத்தென்றிய முக்கைப்பினையார். அசரி
அருமமாயெக்கு விறைத்தள்ள முத்தெய்வம், அசக்கேற்றத் தொடக்கிய
காலத்துத் தெய்வப்புலவரொடு ஒப்பாவிருத்து கேட்டதற்குத் தருதியுடை
யொர் யானொ யாவலும் யெண்ணமுத்து கின்றவழி, இவ்வசரிவிவாத்தியம்
பிரத்தது-என்றதென படர்க்கையினையாகக் கூறலால் அவ்விடத்து கிள்
து கேட்டபுலவர்களில் ஒருவர் அத்தனை இத்தன்ம பாடலாகக் செய்தனொ
ன்றது.

(உ)

காடா முதுகூண் மறைகான் முகனூயிற்
பாடா விடைபுரத்தம் புகுந்தென் - கூடாரை

இ-ள். வள்ளலுவலும் - திருவள்ளுவரும் = தான்மறைந்து - தனது நி
 மேனியை மறைத்து—காள்மறையில் மெய்ப்பொருளை- காண்குவதற்க்கெடு
 ன்மைப்பொருளை—தந்த - (இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து—மூப்பொருளை
 (அறம்பொருளின்பொருள்) மூப்பாற்பொருளதாக—காள்முக்கத்தொன்புர
 னும்—உகாத்த-திருவாய்மலர்ந்த—அல்-அலிஹு—முறையை-புத்தகத்தை
 சென்னைத்திட்டு - (எனது தலையானது தொழங்கடவது—காய்வாழ்த்துதல்
 யானது வாழ்த்தக்கடவது—கன்னெஞ்சுநிதிக்க-கல்லமனமானது நினைக்
 க்கடவது—செவிசேட்ட - காதுகளானவை கேட்டக்கடவது—எ-து. * மூப்
 பொருள் ஆகுபெயர். இவ்வுலகப்பொருள் ஆதிதிலே வேதஞ்சொல்லியோடு
 லேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறரால்
 ம் ஒன்றுக்கொன்று மாறக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போல் வளம்பெற
 பததொன்ற மெய்ப்பொருளென்றார்.—கலையுணர்வுமையிற் நல்லமையோடு
 இ, விதிமுறைவழாது முதலிலம்புரக்கும், பெருத்தகையுக்கிரப்பெருவழுதிடு
 ன்றும், தன்னிகரில்லாமன்றவர்பெருமால். தான்மேற்கொண்ட சிறப்பைப்
 படும் அறிந்த மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினான்.—மன்னமெய்
 டி மன்னுவிப்படியாதலின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசிந்து மெய்மொழி
 மனங்களால் வணக்கஞ்செய்த பின் கேட்கவேண்டுமென்று சொல்லியபடி
 க பி ல ன் .

நினைவளவுபோதாச் சிறுபுள்ளிச்சீண்ட
 பிணையளவுகாட்டும் படித்தான் - மனையளகு
 வள்ளிச்சூரக்கும் வளநாடவள்ளுவனார்
 வெள்ளிக்குட்பா டினி.

இ-ள். மனையளகு வள்ளிக்குறக்கும் வள்ளி - மனையில்வள்ளிக்கப்படு
 கின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கப்பாட்டால் கண்ணாறுக்குகின்ற வளம்பெ
 ற்றிய காட்டையுடைய அரசனே—வள்ளுவனார்பென்றவர்க்குறம்பாவினி- திரு
 வள்ளுவரால் அருளிக்கொய்யப்பட்ட நூன்றெண்பா(மிகப்பெரியபொருளைத்)
 தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல் - நினைவளவுபோதாச் சிறுபுள்ளி - நினைவிரி
 யினையுக்கும் போதாத சிறியபுள்ளியை அணியின்னணுள்ள பனிநீரானது—
 ிண்டபிணையளவுகாட்டும் படித்து - உயர்ந்தபிணையினவான அதன், சாயை
 யைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டுக்குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து—
 எ-து. * பிணை-ஆகுபெயர். ஆல்-அரசு. பறவைவிளிமுதலியவை-உலக்கப்பா
 ட்டு-மகனீர் பரிமளப்பொடி-இடிக்கின்றபோதுபாடும்பாட்டுவினி- விரித்தல்—
 இ விளக்குகின்றதேர் அப்படியேமிகப்பெரிய இக்குறன்வெண்பாவிற் மிகப்பெ
 ரியபொருள் அடங்கிவிளக்குகின்றதென்பதாம். இதுசூரக்கிவிருத்தம்விரிவா
 னபொருளை விளக்குமாறுசொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கீதப் புலவரால்
 (இ.

திருவள்ளுவமலை.
 ப. ச. ன் .

108

மாறுத் குறளால் வளர்க்கிறவனடு பாணடியான்
 ஞால் முழுது நயத்தனக்காள்—வாலுநீரின்
 வள்ளுவநூற் தக்கநாள்சென் பாவடியால்வலயத்தா
 ருள்ளவைவெல்ல' மளந்தா ரோர்ந்து.

இன்-மாமும் - திருமாதம் - குறாமாய் - குறாய்ப்பிதம் - லாளர்ந்து
 வளர்ந்து - இரண்டொண்டியால் - இரண்டுபெரிய அடியினால் - ஞாலமுழுது
 ம் உலகமனைந்தையும், சயந்த - விருப்பி - அளந்தான் - அளவிட்டான் - யா
 ஸ்ரிவீரவள்ளுவரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் - தங்குதர்
 வெண்டாயவழியால் - தம்பினின்றுந்தொன்றி - அந்நியநின்று - வெண்பா
 குறளின் - இரண்டுபெரிய - அடியினால் - அவையத்தொருள்ளவொல்லாம் அய்வு
 லகமனைத்திறு முன்னோரால் - நினைக்கப்பட்டவற்றை பெல்லாம் ஒர்ந்து
 ஞாய்ந்து - அளந்தார் - அளந்தார் - ஏ.து. * உம்மையித்யும் - குறையே
 தேவரீர் - பெரியோரையெல்லாம். மனிதனைத் திதியசாய்க்கணப்பட்டவென்
 றும், பொருள்படசின்றன, உபமானத்திலே வளர்ந்தலும் பெருகையும்சொல்
 றுதலால் உபமையத்திலே அவற்றிற்குமுறையுடையிற்றலும் செமையும் வ
 ருயிக்கப்பட்டன. மாறுக்கு - தானே குறளானதலும் பின்பு அந்நிய நில்லாது வ
 ள்ந்தலும் போலிக்கால் அளவுபட்ட உலகத்தையளந்தலும், திருவள்ளுவரும்
 ஞந்தம்பினின்றுள்ள உண்டாக்குதலும், அதுதல்விளங்கிற்றலும் அதன் நி
 தற்குகளால் அளவுபட்ட நினைப்பின் விடயங்களை அளந்தலும் சொல்லப்படு
 தலாலும் வேற்றுமையறிவ் நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இன்னகத்து அளவுசெ
 யப்பட்டன சொல்லியபடி. (சு)

ந.கீ.ச.ர.

நானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின்வெண்குறளா
 வானவாழ்ந்தவா வக்கங்கு - பேரே குற
 சுழிவறுத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலும்
 வாழியவெண்ணாறு மறது.

இன்-நானே-நானே-முழுதுணர்ந்து - (வெதப்பொரு) எண்தத்தய்
 மதித்து - தண்டமிழ் - தன்மையநயிழிச்சகன் - வெண்குறளால் - குறவெண்
 பாக்களால் - ஆவாழ்ந்தவாவக்கங்கும் - விட்டுவகுத்து கூடாத அழகுதலா
 விய அக்களக்குபொருள்களையும் - ஏனேகுக்கு - அயற்றையந்தயாதவர்களுக்கு
 (அவர்எளிதின்மீது) - னுழிவ்முறை யாண்டுகாத்தத்தற்கும் - சொல்லியவருளிய தி
 ருவள்ளுவருக்கும் - ஒண்ணீர் முகிலும் - ஒளியநீர் காத்தத்தமேததுக்கும்
 - உலகு - இவ்வுலகமானது, மறந்துவந்து - எதிர்த்தியா அசெய்யும் - உச
 யத்தெடுத்ததற்கும் - அம்மூலம் - வாழி - அதிலும்வாழ்க - ஏ.து. * னுறுமை - தக்கா
 மம் நானே முழுதுணர்ந்தெனவே - ஆசாரியர்களுக்கு யிறாநிலிங்க அறிந்தி
 றொன்றதாயிற்று முழுதுமெண்ணுமும்மைதொக்கது - ஒன்மைஇனியென்றது
 முறை - அவின்முப்பொருள்களின் கிடைக்கப்பெய்குக்கு உயவாற்றொடர்

வி.அ

திருவள்ளுவமார்,

மா மு ல ள ன்

அறம்பொருளினின்பம் விட்டென் னுமற்கால் னிள்
 றிறத்தெரிந்துசெப்பிய தேவை - மறந்தேயும்
 வள்ளுவனைன்பானேர் பேடுகைபவன்வாய்க்கொந்
 தெள்ளாளநிவுடை யார்.

இன். அறம்பொருளினின்பம் கீடென்னும்காரும்— அறமுதலாகச் செல்வப்பட்ட அங்கேதப்பொருள்களாகிய காரணெது—நிறம்—கூடாபாடு—கூடாபாடு—தெரிந்து—அறிந்து—செப்பிய - (உலகத்தாரங்குச்) சொல்லிய—தேவாதேவனை—மறந்தேயும் - மறந்தாயினும்—வள்ளுவனென்பான் - (குறும்பேற்றுக்கூட்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதலுதற்குரியவனாயினும்—அவன்—அவன்—பேதை—அறிவில்லாதவனாயினும்—அவனாது வாய்ந்தபிறந்த அச்சொல்லை—அறிவுடையார் - விவேகமுடையார் - கொள்ளார் கொள்ளார்கள்—எ.து. * அறமுதலியவற்றின் கூடாபாடு—அவற்றினதுதொகைகையிடுவர்,—மறந்தேயுமென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன்பேதையுள்பேதையாமென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னும் பாட்டுக்களில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மையைக் குறிப்பிக்கும்படி கன்னமுமித்து உயர்ந்திச்சொல்லப்படுதலால் ஒருமணிதருகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. அன்றலிக்குறிப்பினாலே சாதிஇழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா எனினும்மையுள். இக்குறிப்பினாலே வடனலார் காகுசரமென்பார். தெய்வப்புவ்வரை அவமதிப்பினிழிவுசொல்லியபடி.

(அ)

க ள் ல ா ட ா .

ஒன்றேபொருளென்னின் வேறென்பவேறென்னின்
 னன்றென்பவாறு சமயத்தார் - உன்றென்ன
 வெப்பாலவரு மியையவேவள்ளுவனார்
 முப்பான்மொழிந்த மொழி.

இன். ஆதசமயத்தார் - அதுவகைமதத்தோரும்—ஒன்றேபொருளென்னின் - (குறும்பத்தார்தமதுதாலிலே உலகமும்உயிரும் கடவுளுமாயி) பெருள்கள் ஒன்றென்பது காட்டுவாராதின—வேறென்ப - (மற்றொருமதத்தோர் தமதுதாலிலேஅதனைமதத்தானாவ) வேறென்பது காட்டுவர்—வேறென்னின் - (அப்படி) வேறென்றுகாட்டின—அன்றென்ப - பின்னொருமதத்தோர் அதனை - அன்றென்றுமறுப்பார்—(அதனால் சமயதால்உன்னலாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படுகின்றன)—வள்ளுவனார் முப்பான்மொழிந்த மொழி- திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச்சொல்லப்பட்டது—சன்றென்ன- சன்றென்றுகொள்ளுதற்கு—எப்பாறவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும்—இயைபு- உடன்படுவார்—எ.து. * மொழிஆகுபெயர் ஆமதமாவன வியாசமதம்—சாமிமதம்—பதஞ்சலிமதம் - கபிலமதம்—கணதமதம்—அகிஷ்பாதமதம் - அன்றிச்சுவைவணவமுதலியவற்றைக் கூறினாம். எச்சமயத்தாருமென்னுது - எப்பாலுமென்றதனால் வேறத்தக்கு உட்பட்ட சமயத்தாராயன்றிப் புறப்பட்டனாம் - பெணத்தம் - சார்வாகம்முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சீர்தியாரும், தேயத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவுப்படுதலிசை,— இதுவேபொதுவேதமென்றபடி.

(ஆ)

திருவள்ளுவமொழி.

106

சித்தலைச்சாத்தனார்.

மும்மலைமுற்காடு முக்கியமுடம்பதிய
 மும்மசசுமுத்தலிமு முக்கொடியு—மும்மாவும்
 தரிமுடைமென்னார் தடமுடிமெற்றாரென்றோ
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்.

இ-ள். வள்ளலார் - திருவள்ளுவர் - பாமுறைதேர்முப்பால்- பாக்களிள் (முன்பின்) முறைதெரிதற் றிடனூறிய திருக்குறளாள்வது, மும்மலையும்- கொக்கியலையெனியை எனப்படுகின்ற மூன்றுமலையையும்- மூக்கோடும்- (குடகாடுபுணராமு- தென்னூடுஎனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- முன்னையும்- (பொருளைக்கூறும் காவிரிநீரையெனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- முன்புறியும்- (சுருள் உறையுள்மறை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- முன்புறியும் - (மல்குமுறை வெற்றிமுறை கொடைமுறை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- முந்தியும்- (இயந்திரம் இறைந்திரம் காலகந்திரம் எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- முன்புறியும்- (விக்கொடி புலிக்கொடி எனக்கொடிஎனப்படுகின்ற மூன்றுமலையும்- முன்புறியும்- (கவையுடம்பாடலம்சொல்லம் எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- தாமதமுறையுடைய- (சேர்சேரமுறையுள் எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலையும்- தாமதமுறையுடைய- (பெரியமுறையுள்ள மேலெனக்கொள்ளப்பட்ட- தாரன்சே - மாறியசே - ஈ-து. * அன்றெனவென்றது - பலரறிதேற்றம்- முப்பால்-சூறுபெயர் - மும் முறைமுந்தியும் அம்முறைசர்க்கும் பொதுமைவாயினும் இம்முறைபுரிமைவாய்- குடிமாயிற்றெனத்தனபோலும், (10)

முருகுநவன் னுமோதரனார்.

சீந்திரக்கண்டக் தெரிசக்குத்தேனளாய்
மோந்தயின்யார்க்கும் தலைக்குத்தீய - காந்தி
மலைக்குத்துமால்யானை வள்ளலார்முப்பால்
தலைக்குத்துத்தீர்வுசாத் தந்த.

இ-ள். காந்திமலைக்குத்துமால்யானை - (தன்பகையென) வெகுண்டமலையையுத்துவன்ற பெரியகனிதுபோலுள்ள வரசனே-சீந்திர கீர்க்கண்டம்- சீந்திரிசர் சருக்களையுயும்-தெரிசக்கு - சிறைக்கப்பட்ட எக்கையும்-தேனளாய் - தெருடுசுவல்த-மோந்தயின் - மோந்தயின்பு-அதனும்- யார்க்கும்- (தலைக்குத்துமையார்) யாவருக்கும்-தலைக்குத்து - தலையடி-இல்-இல்லையாகும்-வள்ளலார்முப்பாலால் - திருவள்ளுவர்முறையால்-சாத்ந்த- சீந்திரிசர்சாத்ந்தரு-தலைக்குத்து தலையிடிதீர்வு- இல்லையாயிற்று-ஈ-து.* யானைபோல் பவணையானபெணலால் சூறுபெயர், முன்கேட்கப்பட்ட அல்லலெல்லாம், பலசொந்தும்றக்களும், பொருட்கும்றக்களும் கண்டுபொருமல்தலையில் அறைத்துகொண்டுவந்தமையால் புன்பட்டிக்குத்தல் உண்டாயினுச்சே-இதற்கண் ஓர்முற்றமும் காணப்பெறுமையால் அறிக்கின்றென்க - ஈப்படி அம்முன்றுசர்க்கும் அதற்குமுருந்தாமோ அப்படியே விதற்குமும்முன்றுசர்க்கும் மருந்தாயினவென்பதாம். தீர்த்தென்தொழிற்பெயர்முன்றுசர்க்கும் இதுசர்க்கும்முன்று விளக்குகையெனவென்பது.

உய

திருவள்ளுவமாமலை

காகண்டறவனார்.

தாளார்மலர்ப்பொய்கை தாங்குடை வார்தண்ணீர்
சேனாநொழிதல் வியப்பன்று-வாளாசா
மப்பலொருபாகையாய்ப்பெய்வாளானார்
முப்பான்மொழிமுற்கு வார்.

இன். தாளர்மலர்ப்பொய்கை-தாளத்தோடுபொருத்திய தாமரைமலர்; விபுடைய—ஒருகுளத்து-நீரின் கண்ணே—குடைவார்— மூக்குவார்—தாளரை - (வேறு) தள்ளிவை—வேளாதொழிதல்— கிரும்பாதொழிதல்—வியப்பி- வியப்பி-வியப்பி-வியப்பி-வியப்பி—வள்ளுவர் மூப்பால்மொழி - திருவள்ளுவரது மூப்பால்மொழிபுடைய அலிவல்லின—மூக்குவார்— மூக்குவார்—தாம் தாம்—வானா - கிணை—அப்பால் - அப்பால்—ஒருபாலை - ஒருகாலை—உய்யவோ— கிரும்புகாரோ (கிரும்பார் ஆதலின் இவ்வே வியப்பைச்செய்வதாம்)—எ-து. * தாளர்மலர்வானலால் - தாமரைமலராவப்பட்டது. வியப்பி செய்வதைவியப்பிப்பெய்தார். மூக்குதல் இங்கேகருத்துமுழுதும் அருள்நினைப்பின்மேலிந்தது. மொழி - ஆகுபெயர். ஒருபால்—எதிர்மறை கிரும்புதலாவிய காரணத்தை ஆய்ந்தவோளெக்காரியமாக உபசரித்தார் - அது வியப்பினதென்றமையானே இதுவியப்பிப்பென்றதாயிற்று—உயர்வான பொருள் பெற்றோர்க்கு அநிதியினால்பெறவிரும்புதல்—இயல்பாயிருக்க - குளிர்ச்சி இளச்சுவை உதமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்தஒருதாமரைக் குணத்தார் மூப்பிப்பெற்றோர்க்கு அதுகுற்றானே அமைதிபெற்றவேறு தண்ணீர்வாய்ப்பெறவிடும்பாமை வியப்பிப்பெய்வதாயிற்று. ஆவினும் இதுகாணும் ஒருகாலைக் கெற்றோர்க்குவேறு துணிக் கெற்றும்புதலன்றி கிரும்பாமை யில்லாதிருக்க இப்போது உளநாத்தலின் இதுவே பெருவியப்பிப்பெயர் தென்றதாயிற்று—இதனால் இத்தால்வியப்பி. நெகவிரும்புவார்க்கு இதுவொன்றே அமைதல்சொல்லியபடி. (உட)

அரிசந்திரமூர்.

புலந்தொருகுளெல்லாம் பாபநிதியினது
 தெரிந்து நிற்ப்தோறுஞ் சேரர்-சுருக்கியே
 - சொல்லால்விளித்துப் பெருநீர்விளக்கச்சொல்லுதலால்
 வல்லாரர்வள்ளுவரல் லால்

இன். பாந்தொருகுளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கி நின்ற வால்வையிப்பொருள் களையும்—பாபநிய - இப்பூயிதலானசேரர் அறிதற்பொருட்டு—வேறுதெரிந்து- வேறுதப்பிரித்து; திரந்தோறுஞ்சேரர் (அதுஅ தன்னைது) வகையோடுசேரும்படி—சுருக்கியொல்லால்-சுருக்கமான சொல்லாலேபொருள்விளக்க பொருள்விளக்க விரித்துச்சொல்லுதல்- விரியு

ம்படிவைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார்-வல்லவர்கள், வள்ளுவரல்லால்-வள்ளுவர் வல்லாமல், ஆர்-ஒருவரும்இல்லை—எ-து. * பாந்-ஆகுபெயர், திரம்-அறமுதலியவற்றின் கூடாபாடு, சுருக்கச்சொல்லால் விளக்கவைத்தன் முதலிய அழகுள்ள எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்பட்டதல் பாவநிதியினது நாயவர்க்கும் தகடுசொல்லியபடி. (1)

இன். பாயித்தினெடு - பாயிரகாண்டிகாகாங்கனோடுசேர்க்கு. தொண்டையுரிய - ஆயிரத்தாழை. முப்பதற்குமுதலும் - ௬௩. ௦ - குறளும், பகர்த்திப்பின் - ஒன்பதாங்கத்தின்சொ, சாய்-டொய் - ஒருத்தர்வாய் - ஒருவரதுவாயாசெ - கோ. ௩ - கேட்க - னாவனவோ - இல்லை - பின்னுதமிழ்ப்புலவராய்-நிலையெத்ததமிழிலே புலமைகிரம்பியோசாசெ - கேட்கமறர் தமமிடத்தவக்து - கேட்க - யீற்றிருக்கலாம் - சீற்றிருக்கலாகும் - எ. அ. * வீற்றிருத்தல் ஒருசைபாசெல்லை உயர்வாயிவ ஆசனநிலைநிலையிருத்தல். இவற்றுட்புலமைகெப்பட்ட தூய்மையில் கருத்துகளைவல்லாம் விளங்கித்தலைக்கேட்க அலுவலவோவென்றார். புலவராயெனவே புலமைகிரம்புத்தகு இவை. ஆயிரத்தா முக்தாந்தமுப்பதற்கும்களும் போகெனெப்பது பெறப்பட்டது. ஒழியோர்க்குவரும் இம்மைப்பயல் சொல்லியபடி. (௬௦)

முனைபுலவர்ச்சிறு கருத்துப்பியார்,

உள்ளுத்தலுள்ளியுளாத் தலுணாத்ததனைத் தெள்ளுதலைன்றே செயற்பாவு - வள்ளுவனார் முப்பாலைப்பிக்க மொழிபுணர் டெனப்பகர்வா சொப்பாவலரினு மில்.

இன். வள்ளுவனார் முப்பாலின்பிக்க - இருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட - மொழி - து வொன்று, உண்டெவாப்பகர்வார் - உள்ளதென்று சொல்லைல்லாத - சொப்பாவலரினும - எவ்வகைப்பட்டபுலவருள்ளும் - இவ்-இல்லை - து கலால் - செயற்பாவு - (காமத்திக்குணைக்குறித்துச்) செயர்கடவன் - உள்ளுதல் - (காம இடம்பொருளைச் (நித்திரைக்கொள்ளுதலும்) உள்ளியுரைத்தல் - பித்திரைப் (பிராக்கு) அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்தனைத்தென்றதல் - (பிரார்த்தை) சொல்லப்பட்ட - அதனைத்தெளிதலும் - அன்றே அல்லவர் - எ. அ. * மொழி - குறுபெயர் ஒப்பதவை - மொழிவேதமிருத்தலின் மிக்மொழியென்று, தமிழின்மாதிரியான விடமொழிமுதலியவற்றிலுள்ள புலவரைவுத்தமுடித்தகு எப்பாவலரினுமென்று - அறிவொப்புக்கொண்டற்கு உரைத்தனைத் தெள்ளுதலென்று மக்திரை, உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறெழுசையும், அட்குணை - துபயிற்றி செய்தொழுமுதாய் சொல்லியபடி, (௬௧)

ஆசிரியர் உல்லத்துவனார்,

சான்றியபல்கலைபுயர் தப்பாவருமறையும் போற்றியுணாத்த பொருளெல்லாக் - தோற்றவே முப்பான்மொழித்த முத்தப்பாவலரொப்புபா சொப்பாவலரினுமில்.

இன். சான்றியபல்கலைபுயம் - (அறிவுடைமையோசாசல்) சொல்லப்பட்ட பல்வகையிலும், தப்பாவருமறையும் - தப்பாத்தி - அசியவேதத்தினுறும், போற்றி

திருவள்ளுவமொழி,

௬௩

ப்பாற்றிவைத்திருக்க - உரைத்த - உலகத்தார்க்குச் - சொல்லப்பட்டபொருளெல்லாம் - தோற்ற - (தன்னிடத்தே) காட்சும்படி, முப்பான்மொழித்த - திருக்குறளைச் சொல்லிய - முத்தப்பாவலரொப்புபார் - திருவள்ளுவனாயொப்பவர் - எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்டபாவலருள்ளும் - இவ்-இல்லை - எ. அ. * தம்மாவே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுருமையால் - தப்பாவென்றும், பொருளுரைத்திப்பேற்றி ஒதுத்தற்கும்* எளிதள்ளுதலின் அருவென்று மிசெடனூட்டுப்பப்பட்டது - எப்பாவலரினுமில் - இத்தகு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியே கேள்வ. முதற்பாவலர் - முதற்சாமையையுடையாவலர், நால்வகைப்பாக்களில் வெண்பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும்தலைமை பெற்றுத்தலை அம்முறள் வெண்பாவால் தூய்செய்த எல்லாமையுடைய சொத்துமாம், புலமைமிகலே காயறாக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி. (௬௪)

சொல்லியபடி.

தப்பாருதற்பாவாற் ருமாண்டபடலினிணம்
 மும்பாஷிணத்தாள் செய்ந்தவன் - மொப்பாணம்
 வைவைத்தகூர்வேல் லமுநிமண மகிழ்த்
 தெய்வத்திருவள்ளுவர்;

இ-ள். எப்பாணம் வைவைத்த கூர்வேல்வகுதி-எவ்விடத்திலும் கூர்மை
 வைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேறுபுடைப்பாஷ்டியசாசன்—மணமகிழ் - இரு
 தயமதிம—தப்பாரு (கொல்லப்பட்டபொருள்) வழுவாமல்—முதற்பாவால் - மு
 தர்ணையுடையபாவாஷ்டிய முதன்வெண்பாங்கனாலே தாமாண்ட பாடலினும்
 தாம்மாடசிபெற்ற பாடற்செய்திலினாலே—மும்பாஷின்—மூன்றுபாங்கினாலே—
 காப்பால் - (அழகுதலிய) காங்குபகுதிப்பொருள்கொண்டும்—மொழித்தவர் - திரு
 வாய்மலர்ந்தவர்—தெய்வத்திருவள்ளுவர்— தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர்—
 எ-து. * கூர்-சிறப்பு-காள்-கணன் மூன்றடங்குயதய்றி மூன்றணுநன்மடக்கா
 னமயின்-விவர்த்தகூறப்பட்டதாயிற்று. தூள்செய்த சிறப்புத் துணுநன்மடக்கா
 னமயின்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (கஉ)

திருமொழி விவரம்.

விடொன்றுபாயிரநாள் குவினம்-நா
 நாடியமும்பகை மூன்றொன்று தூழ் - உடுப்பொரு
 ளெள்ளிவெழுப திருபுறம்மைநின்பம
 வள்ளுவர்சொல்ல வகை.

இ-ள். வள்ளுவர்சொன்னவகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட தி
 ருக்குறளின் அநிகாதவகை—பாயிரநாள்-கு-பாயிரம்-நா, அநமுப்பத்துமூன்று-
 ஆம்-நாள், ஊழொன்று-ஊழ்க, பொருளெழுபது-பொருள்-எடு, இன்பயிறுப
 நிற்றைத்து-இன்பம்-உடு-எ-து. * அநத்துபாணுண்டவகைய அநியாமிட்டு
 ஊற்கெல்லுப் பொதுவாய்நிறவிள் விடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மை
 மறுமை விடுமூன்றுப் பயத்தநிறப்பிறழ்ப் மூன்றணுநன் முறளிற்றவிள்-வி
 ன்க்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பொழுத் தொகுத்தப்பட்ட அநத்தி
 ன்க்குறுபாதி இவைபெயர்க்கின் நாடிய மும்பத்தொன்மென்றும், மூன்றுநிற்
 அநமுப் பிள்ளின்த இங்ங்மும் கைகூறித்தருந் கூர்மையாய்நிறத்தினைகூடுபொரு

உச

திருவள்ளுவமலை.

கென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகென்றும் இவற்றினடங்குதலின்-எ
 ன்ளிலெழுபடுமென்றும், கூறினார். எள்ளும்-இயற்கும்—பாயிரநாள்-கு-பாயிரநா
 னதவாண்டதிகாரவகையுடைத்த எவப்பிரதமயினித்தகாக்கொள்க—சிலப
 மையுண்டவளினெ சிவவந்தை ஈநியாகும்-சமயத்தாகும்—யிருத்தும்குறைந்
 தும் வேறுபடுத்தலும் அப்பாடிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரிணுப்பவருமென்ற
 தூய்மெத்து இதனநிகாசத்தொரு இவ்வகைத் தொகைசெய்தாசர், பின் இவ்வா
 றதொகை செய்யப்பட்டிருக்கலென்றித்தும் துயவே கருத்தாகக்கொள்க—
 மும்பாங்குறத்தும் அநியாசத்தொகை சொல்லியபடி. (உடு)

ந ள் கூ ரு வ ள் பி ய ப ர்.

உட்பக்ககொக்கி யுபகேகிடுகாண்பணந்தா
 னுத்தரமாமறுலாக்க ச்சொன்ப.யிர்ப்பக்க
 மதாணுக்கி மறுவிழ்புலர்சொக்கர்பு
 பொதாப்புணக்கூடற் சச்ச.

இ-ள். உட்பக்ககொக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்தும் சொன்றொருவெ—உ
 பகேகிடுகாண்பணந்தாள் - உமாநெய்வினாவிடுகாண மணந்தகடவுளை—உத்த

சாமத்துரைக்கு - வடமதுரைக்கு - அச்சென்பா - ஆதாரமென்று சொல்லுகார் - இப்பயம்-இப்பயம்-மாநாடுபட்டு - மந்தாஜபற்றியென்படுகின்ற-மதுவில்புலம- குந்தமந்தபுலமையானிய தேரைச்சொரிவிசிற - செச்சாப்போதார் - செவ்வியசாயியை உலகையுடையவர், புணர்வெற்று - நீர்வளந்ததயுடையதென்றதுரைக்கு - அச்சு-ஆசாரமாவார் - ஏ-அ. 8 உட்பக்கம்-இடைக்காடர் அசை தன்பாடைய அமைதித்தலைபற்றி-பிணத்திச்சென்றபக்கம்-உட்பக்கநோக்கியென்றது வினையாலையுட்பெயர், கேடு-நிறுமால்-இது அக்கடவுள் சவரிசாமநதிக்கண்டது, கேடுக்குப் பின்னேபிறத்தவர், உபகேரிப்பென்றது.உபேரிப்பென்பதுபோல், மாதா அனுபவம்-மாநாடையரிசாராக்கொண்டி கடக்கின்ற ஒழுங்கினனென்படுதெயில அன்பின்மேலெய்வால் இவர் உலகத்தார்க்கால் அன்றையென்பல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. - காப்பொருள்-ததற்க்கெற்புலமையினே தென் ஆசாரப்பெயர்-உட்கு - அச்சப்பொன்ற குந்ததவால் - அச்சென்றார், நாயுருகாலே திங்கட்குடையுட்கிள் சால்வருந்தியுருக்கப்ப்புலமருத்தபுத்த நிலைப்பெயர், மதுரைக்குவண்டாள் இவ்வழிச்செல்லியபடி.(உக)

தெ 'அத்தலை யிருத்தன்புறார்'

அறனாள் கரியொரு கோழியை அகாமத
 திறமுள் மென்பருகி செய்து - பெயலிய
 காலும்மாழிந்தபெரு நாவலகோநன்றானாவார்.
 பொறுமொழிந்த பொருள்.

இன்-அறனாள்-புவிசாட்டுவதம் அறவறம்-ஊழ்மை அறப்பாவினாட்டி
 கருணை-அன்பொருளே-அசையுமெச்சு-அசைக்கழ்படைசட்டிஒழிபுள
 அறியப்பட்டபெருப்பாவினாட்டியிருளே-அசமத்திறமுள்-அசையுமெச்சு
 என்பால்-அறவீடுபாட்டுளே-அசமத்திறமுள்-அசையுமெச்சு-அசையுமெச்சு
 செய்து-அசையுமெச்சு-அசையுமெச்சு-அசையுமெச்சு-அசையுமெச்சு-அசையுமெச்சு

திருவள்ளுவமலை, 2.10

மீளேனப்படுகிற) நான் குபொருள்களையும் - 'மொழிந்த - சொல்லி
 ய-பெருநாவலகோ - பெரியநாவலகோ - ஒழிந்தபொருள் - (அகமதுள்
 அடக்கமல்) ஒழிந்த பொருள்-உளதாயில் அகலை-கவருணர்வார்போ
 ளும் - கவருக அறிய வல்லவர்போலும் - ஏ-அ. 8 திறமென்றது - அன்
 றுநியவற்றோடு கூட்டப்பட்டது நான்கு - நான்குபிரியுடைத்தெ
 னவிர்த்துவித்துக்கொள்க, நாவலகோயென்றமையால்பிறரால் அறியப்
 படுவதன்மேற்பதாயிற்று, முப்பாவிவற்றொளையும், இவற்றிடம்கா
 ததறன் நிலையென்பதும் சொல்லியபடி. (2.2)

வெள்ளிவிதோர்.

செய்யாமொழிக்கும் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யாமொழிகளும் பொருளொன்றே - செய்யா
வதற்குரியார்தன்னை யாராயினே
யிதற்குரியாரல்லாதா ரில்.

இ-ள், செய்யாமொழிக்கும்- (ஒருவராலே) செய்யப்பட்டதொழி
நாயவேதந்துக்கும்—திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அரு
ளிச்செய்யப்பட்ட—பொய்யாமொழிக்கும் - (மர்வநிதிக்குறையோர்
குடும்பயன் வினை யிலே) பொய்யப்படாதொழியாதிருக்கும் ஒருவரும்—
பொருளொன்றே - பொருளொன்றும்—ஆராயின் - ஆரால்—செய்யாவ
தற்குரியார் - செய்யப்பட்டதஅவ்வேதமொ துத்தற்குரியார் - அந்தனோ,
அத்தனையோம்—எனையிதற்குரியார்தல்லாதார - செய்யப்படாத இத்திரு
க்கும்ளோ அத்தற்குரியவரல்லாதவர்—இல்- (உலகத்தி) வினை—எ-று. உ
யர்வவேதத்தை சித்தியமென்பார் மதமபற்றி செய்யாமொழியென்றார்,
புதுவடமொழியும் இதுதென்மொழியுமாய்வின்று சிலவேறுபாடுடைய
பொற்றோள்நினும் துள்ளுணர்வாடென்குறவர்க்குக்கருத்து வேறு
படாமெனின - பொருளொன்றே யென்பதேதந்தொகாமகொடுததுக்கநி
லார். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள், இத்த
ற்குரியாரல்லாதாரில்லவந்தனனும் பொதுவேதமாதல்கள், அத்தரும்
இத்தரும்பொருள் வேற்றுமைநும், இன்னையோ தந்தக்கிரகிகளாவார்
யாவரோவென்றும் சித்திநின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உரு)

மாறாதுமருந்தனார். 8
ஓதற்கெளிதர யுணர்ந்தக்கரிதாடி
வேதப்பொருளாய் மிக்கிளக்கிந்த - தீதற்றோ
ருள்ளுதோருள்ளுதோ துள்ளமுருக்குமெ
வள்ளுவர்வாய்மொழி மாண்டபு.

இ-ள், வள்ளுவர்வாய்மொழி-திருவுள்ளுவரதுவாயினின் துந்தோள்
நிய திருக்குறளினது—மாண்டபு - மாட்சியையசொல்லி—(அது) ஓதற்கெ
ளிதாய் - ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடையதாகியும்—உணர்ந்தக்கரிய
தாடி - அறியப்படுதற்கரிய பொருள்களை யுடையதாகியும்—வேதப்பொ
ருளாய் - வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும்—மிக்கிளக்கி—(உய்வே
தத்தின்) மிக்கிளக்கி—தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள்—உள்ளுதோருள்
ளுதோறு-வினைக்குந்தோறுவினைக்குந்தோறும்—உள்ளும்-அவர்களுடை
புமென்கதை—உருக்கும்- களைக்கும்—எ-று. 8 ஓதற்கெளிதரனெனவே
மிகின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்ந்தல்லனும், உணர்ந்தக்கரிதாடியெ
யு

உக

திருவள்ளுவரால்,

வெவ் ஆழமுடைமையும் வேதப்பொருளையெனவே- விழியுறுதயத்
தலும், பிரவுமாகிய அழகுள்ளவை உத்சொல்லப்பட்டதாய்ந்து. தீதற்
றோர்-பொருளாராய்ச்சிக்கீடுதற துண்ணறிவுடையோர், உள்ளுதைய
ள்ளுதோ துள்ளமுருக்குமெனவே முன் காணப்பட்டதும் பின்காண
ப்பட்டும் பொருள்சிறந்தும் விசிற்துள்ளுதையுடைமைபொறப்பட்டது
இத்தனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி-(உச)
எரிச்சலுள்மலாடனார்.

பாயிரமான்வில் லறமிருபான்பன்முன்றே
தாயதுவறமொன் னாயுட - வாய
சுறத்துப்பாணல்வகைய வாய்துணர்ந்தார்துளின்
நிறத்துப்பாணல்வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

இ-ள், வள்ளுவனார்-திருவள்ளுவனார்—ஆய்ந்து - (அவ்வேதத்தின்
கருத்துகளை) யாராய்ந்து—நாஸின் நிறத்துப்பாணல் - (நாமரவேசெய்யப்
பட்ட)அவ்வெதுநிறத்திருத்தக்க நன்மையுடைமையால்—தேர்ந்து-(பி
வைவையுடையவையென்று) தெரிந்து—பாயிரம்-பாயிரம்—நாஸன் - நான்

யந்தாமலாமே லயன்.

இ-ள். அழிகாரம்—அழிகாரம்—அநுநாயா நுழைந் தமர்—தாந்தமு
 ப்பந் தமுள். தாம—மெய்யாய்—உண்மையான—உலதப்பொருள்—வேத
 ப்பொருள்—பொய்யானதுள்ளாக—மெய்யாயின்க—அந்தகாராடேலய
 ன்—அழியாதாமலாமலர்மேலீற்றிருக்கிற நான் முகக்கடவுள்—தான் வ
 ன்ருவராசி—தான்வள்ளுவராசி உலகீற்றத்தந்தான்—எ-று. * உலகு
 இவ்வெமக்களை யுணர்ந்தின்று மெய்யாய்ப்பொருள் பொய்யாய்மறைந்
 து மெய்யாய்ப்பொருள் மெய்யாய்விளங்கியும் திடந்தவையெல்லப்பட்டு
 தாயிற்று அழிகாரத்தொகையோடு தான்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. ()

மதுரைத்தமிழ் கையகரை.
 எல்லாப்பொருளு மிதன் பதுளவிதன் பா
 வில்லாதவெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லார்
 பரந்தபாவலென் பாவ்வன் றுவனார்
 கரந்தபாவையத் துணை.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும் - (பல்வகை அல்லவா லுத் சொல்லப்ப
 ட்ட) எல்லாப்பொருள்களும்—இதன் பதுள - இந்துலகத்தடந்தியிரு
 க்கின்றன—இதன் பாவில்லாத வெப்பொருளும்—இ-ஊர் தில்லாதயா
 தொருபொருளும்—இல்லை—(எந்தவகைதும்) இல்லை—(ஆதலால்) சொ
 ல்லாதபரந்தபாவால் - சொல்லவியிலேவிளங்கி தூலகளால்—பயனெ
 ன்—பயனென்—வள்ளுவனார் கரந்தபா—திருவள்ளுவாரவேதரப்பட்ட இ
 ன்றாலொன்றே—வாய் துணை - மண் ணுவகைத்தாருக்குத் துணையாதல
 வாயும்—எ-று. * எல்லாப்பொருள் களுமாவன முதல்கவழிசார்பெனமு
 கைப்பட்ட அந்தால் பொருணால் இன்பு துல்லிட்டு துள்ளுள் பவநரி
 ல்செப்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்முதலகைபா
 ர்களெனக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களும்
 சொழி ணும்பண்பும் ஓரோவழிப்பொருளெனக்கேற்புகுடையமாயின் அனை
 யும்இவற்றுள் அடங்குமாறக்கிடின் ணும் அல்லவையென்றுசுந்தர் - இதன்

பாஸில்லாத வெப்பொருளுமில்லைவென்றார். சொல்லாதபற்றத்தவெனவே
 அதை பொருளாதபாப்பின்மை பெறப்பட்டது. பரத்தல்-பதினாறு
 ஞானியமுதலியவர்க்கதவானவையால்விசித்தல் சொல்லாதபற்றத்தால்
 ஞான ஆய்வோர் மலையகழ்த்து எளிதிகுத்தல்போல் பிகவாய்நிச்செய்யபயல்
 கொள்ளாததால் என்பயனென்றார். ஆல்-அகை, பா-உவயாந்தொருபெ
 ர்கள்—சின்னாட்பல்கிணீச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி னிலகருகாண்மு
 ற்றும் உள்ளங்கை செல்விக்கவிடீபோல் கவிடுதொன்புபாய உணர்
 தீத்தமொற்றத்தீர்த்தவன் னவயதனுணையென்றார். முந்தொருகருண
 விழைவார்க்கு இஃது இரியமையாச் சிற்றபிற்றென்மபடி, (உக)

பாதம்பாடியபெருக்கெவனார்.
 எப்பொருளும்யாரு நியல்பினறிவுமச்
 செப்பியவன்ளுவந்தாளு செப்பவரு-முப்பாற்குப்
 பாதசஞ்சிராம கதைகனுப்பண்டைமதை
 நெர்வனமற்றில்லைகிகர்.

இ-ள், பாதசஞ்சிராமகதைமறுப் பண்டை மறைநெர்வன-பாத
 ம்பழையசிராமகதையும்னும்கிருதிப நையவேததரையும் ஒப்பன
 ரும்—எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள் கணையும்—யாரும்-எவ்
 வகையோரும்—இயல்பின்-(அன்பின்) நன்மையோடு—அறிவுற-அ
 நிய—செப்பிய. (அவற்குச்) சொல்லுமபடிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு
 திருவள்ளுவர்சொல்லல்வந்த—முப்பாற்கு—திருக்குறளுக்கு—நிகர்-உ
 டாமானமாகத்தக்கது, இல்லை-ஒன்றில்லை—எ-து. உமற்று-அகை அரித
 ந்கரிய வேதாந்தப்பொருளுமென்றது-எப்பொருளு மென்றும்உயர்கு
 வத்தாசேயன்றி எனையோருமென்றது - யாருமென் துஃஹயந்திரியின்
 றியவென்றது - இயல்பினறிவுமென் து-இதுவேதருநிகருகிள்ள
 மொமென்றது-செப்பியசெவ்வாய்க் கறினார், பண்டையென்பது - சே
 மகதைக்குவட்டிகு கதாநுபமாதிரும் துபாதராமாயணமெனவும் விதி
 ருபமாயிருந்து சுருள்மருதியெனவும். கூட்டிச்சொல்லப்படுதலால்-
 உபமானஉபமேயக்களாதலித, எப்பொருளும்யாருநியல்பின் திவுமச்
 செப்புசல்வேதத்திந்தின்மையால் - முன்புப்பாடிகள் மிக்கமொழியெ
 ன்றதனும்பெறப்பட்ட வேதத்தினொப்புமையமதுத்தபடி. (உஃ)

பருத்திரசன்மகண்ணர்.
 மண்கிணீக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைந்
 துண்ச்சுசுக்குந்தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா
 வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்க்.
 காடொறு மூறு மறிவு.

இ-ள், மண்கிணீக்க-மணலைத்தோண்டித்தோறும்—நீருறும் - நீர்
 பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைந்துண-புதல்வர்கள் வாய்வைந்து உண்
 னுந்தோறும், தாமுலை-தாயினதுமுலைக்கண், ஒன்பால்சுசுக்கும் - நல்ல
 பால்பெருகும்—(அவைபோல்) பிணக்கிலாவாய்மொழி - பிணக்குத்தற்கு
 ஏதவிலாதவாய்மைச்சொல்லையுடைய, வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ள
 வரதுதிருக்குறளை, ஆய்தொறும், ஆராயுத்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு
 அறிவுகூடையுலவார்க்கு, அறிவுறும்- அறிவுவளரும்—எ-து. * கற்பித்
 மாயிய சாட்சிமயங்கிள்ள மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாலும் இல்ல

ஸ்த உள்ளதாகவும்கிறிஸ்தவப் பெரிதாவும் பெரிசைச்சிறிதாகவும்தீயதை
 கல்வதாகவும்கல்வத்தைத்தீயதாகவுர், புனைத் துபிறர் பினைக்கும்படிசொ
 ல்லப்பட்டதல்லாமையால், பினைக்கொலாய்பொழி யென்றார், மதிப்பு
 வொர்க்கறிதுறுமெனலே ஆவர் அவ்வறிவைக்கொண்டுபிறர்க்கெல்லா
 ம்மிதிவிலக்குகளைகற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இத்தனைச்சிவகா
 த்பரிந்துணைமயாது பலகாலும்பரிநிசெயல் வேண்டுகெண்டபடி. ()

பெருஞ்சித்தனார்.

ஏதமில் எள்ளுல ரிள் குறள் கொண்பா: லீறு
 வேதிய வொண்டொரு ளெல்லா - முடிவத்தனார்
 ருதவீழ்கார்பார தாமேதமைப்பயந்த
 வேதமே மேதக் கன.

இ-ள். தாதவீழ்கார்பார - பொடியொடுகிரிந் : பூராவியையுடைய
 பானையராசனே - ஏதமில்லவள்ளுள் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இ
 ன் குறள் கொண்பா: லீறுல் - இவியகுறள் கொண்பாக்களாலே - குதியா
 ன் குலோதங்காளானுஞ்சொ ல்லப்பட்ட, ஒன்பொருள் எல்லாம் - ஒன்றிய
 பொருள் கணையெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லினை மையால், மேதக்
 க-மீம்பாட்டுக்குத்தக்களை - தாமே - அக்குறள் விவம்பாக்களோ, த
 மைப்பயந்தவேதமே - (முதலாவியின்று) அவற்றைப்பயந்தவேதக்க
 ளோக்சொல்லுவாயாக-எ-று. தாமதம்மைஎனப்பட்டவை அவையவற்
 ளைஎன் னும்பொருள் தந்ததுவின்றன-ஏகாம் இன்னும்என்றுபிற தூவர்
 சிறிபர்க்கெல்லாம் அவயெநிர்களாலேமதுக்கப்பட்டு வருக்துற்றம்கொல்
 வதுவிவர்க்கு இல்லையென்றற்கு - ஏதமில்லவள்ளுளென்றும் தாக்குறிய
 லாயின்றுகற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமெபற்றி இங் குறளென்றும்
 உணர்வுடை யொராலே விருப்பப்பட்டநற்குணமுடைமைபற்றி - ஒன்
 பொருளென்றும்-கூறினார் - தூலாசிரியர்க்கும் தூலுக்கும் தூலத்திய
 பொருளுக்கும் தகுதிதோன்றச் சொல்லப்பட்டன்கொண்ட குணங்களா
 லே இவ்வேதம் அந்வேதத்தினுஞ்சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி. (கஉ)

சிறிவருத்தனாயர்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென் னுட்க்காள் கு
 றுன்பறியச் சொன்ன முறுமொழிதான் - மன்பதைகட
 றுள்ளரிமென் தகவவள்ளுவுருல்உக்
 கொள்ளமொழிந்தார் குறவர்.

இ-ள். இன்பம்பொருளறம் வீடென் னுட்க்காள் குறும் - இன்பமுதவி
 இக்காற்பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்டு-மக்கட்பாப்புக்கு, றுன்
 புயக்காலத்தில், அரியச்சொன்ன-அறியுள்ளனனஞ்சொல்லப்பட்ட-மு
 தமொழிதான் - பழமொழிவேதமானது, உள்ளவரிமென் து-ஆதியுணர்
 பபெற்றுகரிமென் து வள்ளுள் - திருவள்ளுவர், அவ்வ-அவற்றை, உலக்
 க்கொள்ள-உலகத்தார் எனநிறுணைக்கும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொ
 றித்தார்-சொல்லினார்-எ-று. கமுண்டியவ்வளவே உற்சர்ப்பினியாதவி
 ன் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்ந்தமேற்ற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவல்லியும்
 இருந்தனவென்பதாஉய் அவசர்ப்பினியாதவின இக்காலத்தோர்க்கும்
 அவையிலவென்பதாஉய் பெறப்பட்டன - இவ்வினைக்கும், அவ்வயுதிச்
 ச்ஞன்றும் பாட்டுவாயிற் காள்க-தேயவழக்கிற்படாததும் வருக்தீக்

கூடு

திருவள்ளுவமாமலை.

கற்போர்க்குமாதிரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்டு முற்பட்டு
 க்கடவுள்மொழியாய்கிறதின் முறுமொழியென்றார் அறமுதலியகாள்
 கும்பிரிவுபட்டுத்த தானுமையுடைத்தாதலின் உள்எளவரிதாயிற்றுயழை
 யுவதேயு-நாதாவுமெவரிதுசொல்லுதற்குக்காரணமுணர்க்கியபடி.(கஉ)
 மதுரைத்தமிழாயிய்செய்குள் தூர்க்கீழார்.
 புலவர் திருவள்ளுவரறிப்புகேற்
 சிலவர் புலவரெனச்செய்ய - விரிவு

உதற்கொளியும்கூடும் பெயர் மாலைமறந்து
கறங்கிருண்மாவைக்கும் பெயர்.

இன். பூதமல். பூவுலகிள் கண்ணை—புலவர் திருவள்ளுவரன்றி பு
லவொன் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலர்புலவொன் செப்பல்-வேருசு
ளையும் புலவொன்று சொல்லுதல், மாவை - மாவையென்பது, சிலபுரவு
கொளியாவிலும் பெயர்-சிலவாள் விளக்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக—
மற்றும்-இவையன்றியும்—கறங்கிருண்மாவைக்கும் பெயர். - சூழ்ச்சித் தன்
ருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராக—செப்பல் - சொல்லுதல் போலும்
—எ-று. * செப்பலென்றது சேர்ந்து கூடப்பட்டது புலனமயாவது-
பலவேறுபாடுகப்பட்ட தூதுணர்ச்சிகளையெல்லாம் ஒருங்கேகொண்ட
பேரறிவுடைமையாகும். உயர் ஒப்பற்ற இவரது புலனமயைக்குறித்தது
கோக்குதற்காய் எனயோர் புலனமயன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறின
ர், புலவொன்பது நாயனாகாணப் பெயர்மென்றபடி. (க.ச)

மதுரையதுவவாணிசா இளவேட்டூர்.

இன்புறத் துன்புற மென் னுமினைபிரண்டு
மன்பதைக்கெல்லாமையெழி-வன் பொழியா
துள்ளியுணர வுரைத்தாரோயோ துசீர்
வள்ளுவர்வாயுரை வாழ்த்து.

இ-ள். இன்புறத்துன்புறமென் னுமினை-(நீள்வரக்கடவனவாய்)
ககழும் துக்க மும்மென் னப்பட்ட விவற்றினைடைய இன்றும் இருவக
க்காரணங்களையும்—உள்ளியுணர்-ஆராய்ந்தறியவும, அன் பொழியா-
(தம்மே) வன் புகீக்கர்மல், மனமறிநா-உள்ளக்களிகூரவும், மன்பதைக்
கெல்லாம்-மக்கட்பாப்புக்கெல்லாம், துதுசீர்வள்ளுவர் - புகழ்ப்படுகி
ரையுறைய, திருவள்ளுவர்வாயுரைவாழ்த்து - வாயுரைவாழ்த்தாகஉரைத்
தார்(திருக்குறளைச்) சொல்லினார்—எ-று. * இன்புறத்தின் காரணமிதிக்க
குறளாவும் துன்புறத்தின் காரணம் விவற்றுள்ளும் சொல்லப்பட்டனய்
முன்புறித்தருப்பாயன் அவற்றைச்செய்தலும் தனித்தவாழ்வெனவெ
னவெல்லாம் தொகுத்துணர்ந்தலின் மனமறிந்தல்சொல்லப்பட்டது,
அவ்வேதம்போலது பலர்க்கும் உபயோகியாகக் கொள்ளின் மன்பதைக்
கெல்லாமென்றார். வாயுரைவாழ்த்தினியல்பு வாயுரைவாழ்த்துவாய்க்
காடினவேம்புகடிகிலும்போலவே ஒரு சொற்றுகளேனியவழிசனி பயக்கு
மென்றோம் படைக்கின்றவினை வாயுறுத்தற்றே எனினும் தொல்காப்பிய
ச்சூத்திரத்தாலறிக்கின்றார்வெணர்ச்சி பயத்தல்சொல்லியபடி.

கவிராகரப்பெருந்தேவனார்

புலிற்சூத்தரமனாயே பொன்னுக்குச்சாம்புளது
மாவிற்கருமுளியர யானை * காமரும்ப

திருவள்ளுவமாவை.

நேஷிற்றிருமா வெண்சந்திரத்தென்பவே

பு:வித்தருவன்ருவர் வெண்பா.
இ-ள். பூசீம்தருத்தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும்—
பொன்னுக்குச்சாம்புணதம் - பொன்சுக்குள்ளே சாம்புநீர்ப்பொன்
தம்—ஆவித்தருமுனியா - பசுக்களுக்குள்ளே காமித்தருவும்—யானைத்
தமும்பல்யானைக்குள்ளே ஐராவதமும், நெயிற்றிருமாவெண - தே
ர்சுக்குள்ளே திருமாவும்பொல்—பாவித்தருவன்ருவன்வெண்பா- து
க்களுக்குள்ளே திருவன்ருவாது குறள்வெண்பா—சிற்றத்த - சிறப்பு
படயது—என்பா—என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவார்—எ-று. * ஐ
அசை பா-ஆகுபெயர், பொன் ஆடகம்-விளிச்சிதை-சாதகுபம்-சாம்புண
தம் என்னுல்வகைப்படும், காமித்தரு வதிட்டருவிவிடத் துள்ளதாக
நின் அருமுனியாவெண்கூர். அமரரும்பவென்பதுவிசாரப்பட்டிருந்த
து. உமாவ முகத்தால் இஃது பலதல்களினும் சிற்றத்திற்றின்பாட்
சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப்பெருமருநீர்.

அறமுப்பத்தெட்டுப் பொருளெழுபதின் பத்
திரமிருபத்தைத்தாத் தெளிய - முறைமையால்
வேதனிமுப்பொருளை வெண்குறளால்வன்ருவனு
கோதவமுக்கற்ற அலகு.

இ-ள். அறத்திரம்-அறத்தின் கூறுபாடு—முப்பத்தெட்டால்-உஅ
ஆதிகாரங்களாலும்—பொருட்டிரம் - பொருட்கூறுபாடு—எழுபதால்
எய - அதிகாரங்களாலும்—இன்பத்திரம்-காயத்தின் கூறுபாடு—இருப
த்தைத்தால்-உரு - அதிகாரங்களாலும்—தெளிய முறைமையால் - (கா
ணகாரிய) பொழுதால்—வேதனிமுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகிய
பொருளை—வெண்குறளால்- குறள்வெண்பாக்களால்—வன்ருவனார்—தி
ருவன்ருவர், ஒத்-ஒதலால்—உலகு-உலகமானது—வமுக்கற்றது- வழ
வுதலினின்றுமீக்கிற்று—எ-று. * திரமும் அறமும் முன் னுல் கூட்டப்
பட்டன உயர்வாகியபொருள் - கருமகாண்டம்- சீரமகாண்ட மிரண்டி
னுள்ளும் சிவந்தபொருள், வமுக்குதல்-விதியைமில்லக்கென்றும்கோடல்
உலகு - மக்களையணர்த்திவின்றது, துணிவுப்பற்றி அற்றதென இறந்த
காலத்தாத் கூறினார், முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பதால்வன்ருவனார்
தொகைகளோடு உலகிற்றுவிடையம் கண்கைசொல்லியபடி. (௩௭)

கோலூர்க்கீழார்.

அறமுதனுக்கு மகவிடத்தோடெல்லாந்
திரமுறத்தோந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாய்
பன்னியவன்ருவனார் பாள் முறைநெடுவரவாதே
முன்னுமுதவொர் மொழி.

இ-ள். அறமுதனுக்கும் - அறம்பொருள் இன்பப்பிடு எனநரின்ரும்
மகவிடத்தோடெல்லாம் - மண்ணுலகத்திலுள்ளோடெல்லாம்—திரமுற
த்தோந்து-வகைப்படஅறிந்தது—தெளிய - கலக்கந்தீர்—குறள்வெண்பா
ப்பன்னிய - குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட—வன்ருவனார்-
யலுரது—பாள்முறை - முப்பதால்வகையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே
முன்னுமுதவொர் மொழி - முற்காலத் துள்ள பெரியோர் துதல்கள்கு

கேரோல்வாது-கேர்தல்பொருத்தாது—எ-று. * மொழி-ஆகுபெயர், பெரியோராவார்வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் தால்செய்தருகிவரும்புலவரும்பிறரும் அந் தூல்களாவன மறுமுதலியோராலேசெய்யப்பட்ட அந் தூல்களையான இவன் புத்தகத்திலும் மூலம் தூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதென்றன் துசொல்லியபடி. ()

உவமையுடைய துருவத்தினால்.

தேவீந்திரந்த திருவள்ளூர் குறள் வெண்பா.
பாவிந்திரந்திடுமுப் பால்பகரார் - ஓயிற்
ருயலில்லைசொற்சுவை யோர்சில்லியைபந்துஞ்
செயலில்லைபெய்ந்துத் திரு.

இ-ள். தேவீந்திரந்த திருவள்ளூர்-பெய்வுத்தன்மைபாற்றிந்த திருவள்ளூர்து—குறள் வெண்பாவிந்திரந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடுகூடாதிந்த தோற்றுவித்த—மூப்பால்-மூப்பால்களையுள்—பகரார்-தூதரது—ஓயிற்ரு-வாக்கிந்து—உயலில்லை- (இன் சொற்களையி)வாழ்ந்துண்டாகாத—சொற்களையோர்சில்லியை- (மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையைஅறிந்துண்டாகாத—மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை (காயத்திற்கு) கல்லசெய்யுண்டாகாத—என்னுந்திரு-என்றாகித்ததுத்திருமகள்-அவரிடத்துச்சொள்—எ-று. * சுவையோரத்தற்கும் - கெட்டதற்கும்-உரியமனமும்-காயமும்- வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தக்காரணமாகப்பரிந்தார். தூதர்க்குள் வாகமையுடைய-இதுவேசொல்லு இவையுளவாதலின்-வர்க்கிற்கு - கடுங்கொல்லு பொய்கோள்-புறங்கூறல்களும், மனத்திற்கு - பிறவரிடையிழைத்தல் பின்பொருள்விழைத்தல் பிறன் பொருட்டுக் கெட்டுணைல் பிறவுயிர்க்குறுதியெண்ணல்களும்; காயத்திற்கு - பிறன்மனைப்புணர்ந்தல் - உயிர்க்கொலைசெய்தல்-பழியுணைதல் - நொப்பொருளுணைதல்களும், ஆகியபுறந்தற்களெல்லாம் கீழ்க்கு வெவ்வேறுபெறப்பட்டது. அறவேப்பாங்குக் காரணமாத் திரப்புகைய பொருட்டுபெறு இக்கேதவி னுளவாமென்றபடி.

இழிசுட்டுபெறக்கண்ணார்.

இம்மைமறமை யிரண்டுமெழுமவக்குஞ்
செம்மைகெளியுத் தெளிவுபெற - மூம்மைபின்
வீடவற்றினுள்நின் னேறிவழங்கவல்லுவனார்
பாடினரின் குறள் வெண்பா.

இ-ள். இம்மைமறமை-பிரண்டும். இகபரங்கட்காவன் விசன்னையும, எழுமைக்கு- (சீரண்பயன்றோடத்தற்குரிய) ஏழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மைகெளியின்-செவ்வையானவழியால்—தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும்—மூம்மைபின் - (அறம்பொருளின் பிழைந்து) மூப்பால்சுறள்—அவற்றின்—அம்மூப்பாற்பொருள்களோடும்—வீடு - வீடுமொகிய, கண்ணின்வீதி - நார்பொருள்களானவீதிக்கும், வழங்க-வழங்கவும்—வள்ளுவனார் - திருவள்ளூர்—இவ் குறள் வெண்பா - இவையுறள் வெண்பாமை-பாடினர்-பாடினார்—எ-று. செவ்வையானவழி-வித்தியும் - பத்தியும்—குறளமும் - கேள்யாளிக்கு-மறந்தும்—அனுபவமும் பத்தியும்போவ ஒன்றற்கொன்று முரணாகக்கூறற்கும்வழி, வீட்டுகீழ் தறவாதத்திற்குள்ளாக; இம்மை மறமைவீடுமூள் தம் பயக்குமாறுசொல்லியபடி. (சாவி)

சேயிச்சாவிரியார்மகனாச்சாத்தனார்.

ஆவனவுமாடா தனவுபதிவுடையார்
யாவருமல்லா சொத்தியம்பத் - தேவர்
திருவானூர்சாமுஞ் செய்யியலேசெய்வார்
பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார்.

இ-ள், (மக்களுக்கு) ஆவனவும்-ஆவனவற்றையும்-ஆகீதனவும்-
தூதவற்றையும்-அறிவுடையார்யாவரும் - அறிவுடையவ எவரும்-
படுத்தியம்ப - (இனி இஃதிரிந்து) கெட்டாச்சொல்லுதற்கு-வல்லார்-
கல்லவராவார் (ஆகலால்)-தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவாசிரியதிருவள்
ளுவாரலே-செய்யியலே - சொல்லப்பட்டவற்றையே-பொருவிலொ
ழுக்கம்பூண்டார்-ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர்-செய்வா
ர்-செய்வார்-எ-று. * இந்நான்கூறலே அவ்வேதத்திரிந்து துள்ளவா
றெடுத்துச்சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால் ஒழுக்கம் பூ
ண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வராமாதசெய்தல்
கூடாமகாட்டப்பட்டது, தாம்-வும்-அசைகள், ஆவன இன்பத்தைத்
தருவன-ஆகாதன துன்பத்தைத் தருவன: ஒப்பில்லாதவொழுக்கம்-
கொல்லாமமுதலியன, போதகாசிரியருக்கும் - கேட்டொழுதுவோர்
க்கும், வருகண்மை சொல்லியபடி.

(சக)

செயலூர்க்கெடுத்தெக்கண்ணார்.

வேதப்பொருளை விரகால்விநித்துலகோ
சோதத்தமிழா ஹாசெய்தார்-ராதலா
ஹன்றருள்தும் பொருளெல்லாமுண்டென்ப
வன்றவ்வாய்மொழி மாட்டு.

இ-ள், வேதப்பொருளை-வேதப்பொருளை-உலகோரோத - உலக
ந்தோரோத-விரகால் - உபாயத்தால்-விநித்துத்தமிழா ஹாசெய்
தார் - விநித்துத்தமிழினாலே யுாசெய்தார் (ஆதலால்)உன்றருள்தும்
ம் பொருளெல்லாம் - கினைப்பவர் கினைக்கும் பொருள்களெல்லாம்-வ
ன்றவ்வாய்மொழிமாட்டு - திருவள்ளுவர் திருவாயிற்றிறந்த திருக்குற
ளின்கண்ணே-உண்டென்ப-உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்
றுவர்-எ-று. * உபாயத்தால் விநித்தல்-சொற்கருக்கத்தால் ஓதற்கெ
ளிகள் மன வெழுச்சியுண்டாகிக் கற்போதுஅறிவளவிற்கேறக்கப்பொ
ருளளவுவிரியவைத்தல், கினைக்கப் படும்பொருள்களெல்லாம் இன் கண்
னே அக்காரணத்தால் தோன்றாநின்றனவெல் டுகூறியபடி. (சஉ)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.
ஆரியமுஞ்செந்தமிழு மாராயத்திதலினிது.
சீரியதென் றென்றைச் செப்பரிதா-வாரியம்
செதமுண்டத்துத் தமிழ்திருவள்ளுவன
கோதுமுட்பாவுடைத்த.

இ-ள், ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாராய்த்து - வடமொழியையுந்தென்
மொழியையுமாராய்த்து-இதனினிது சீரியதென்று - இதைக்கூட்டிது.
இதுசிறப்புடைத்தென்று-ஆரியம் - வடமொழி-வேதமுடைத்தது-
புறமுடையது-தமிழ் தமிழ்-திருவள்ளுவனாரோது-முட்பாவு
டைத்து(ஆதலால்)-எ-று. * ஆல் அசை-வடமொழியும் - தென்மொ

யிழும்-அற்கொழிதன் போலாது பாணினிபாரும் அகத்தியனும் முநா
 கியமுனிவர் களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருத்தி
 மிற்றங் முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அதுபிராகிருத முதலிய
 தற்குப்போல் இது ஆங்கிரமுதலியவற்றுக்குமுதலாய் சிற்றலாலும்
 ஒன்றதொன்றாக குணபாடுடைத்தகும்பிறனும் வேதமுடைமையற்ற
 டொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருத்
 துள் உண்டாகலின் இனி இல்லையென்றற்கு- இதனினிது சீரியதென்
 றென்றைச் செய்பரிதென்றார், இத்திருக்குறமாலே வடமொழியே
 தென்மொழிக்குட்புணை மீறாது சொல்லியபடி. (சக)

கனத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவரிருகுமளே முப்பாசிகினோகர்
 தீரும்முதனான் குஞ்சரவு - மருமனறக
 னைத் தஞ்சாய நூலாறுமவன் ஒருவனார்
 புக்கொழிந்த பொருள்.

இ-ள். அருமறைகளைத்தும் - (இருக்குறுதம்பாரதமீருகிய) அறிஞ
 ளெதற்குள்ளும் தும்-சமயநூலாறும- (அல்லலேததின்வழிப்பட்ட) சா
 யநூல்களையுந், மும்வன் ஒருவனார் - மும்முடைய திருவள்ளுரைகள்-புக்கி
 மொழிந்தபொருள் - (உலமத்தார்க்குப்பு) புத்தியாகச்சொல்லப்பட்ட த
 லிலடங்கும் (ஆசலால்)-ஒருவர்- ஒருவர்-இருகுமளே - (ஒருவர்க்கு
 மும் இந்நிகரபமுமாகிய) இருவரைக்கரும்களைபுடி - முப்பாசின்
 முப்பாசுக்களில், ஒதும் - அத்தியயனஞ்சொய்து அறியப்படுகின்றது. தரு
 முதனான்கும்-அறமுதலிய நாமொருள்களும், சாமும் - (அவருக்குப்
 போ அம்-எ-து. உ ஒருவனாக்கென்று ஒதுபுணரமுடிவுபோகாதவேத
 வேறான அகிகாரிகளுடைமையற்றி அருமறைகளைத்துமென்றார், சம
 நூலாறும-ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டுணையிற்காண்க, நமக்கெல்ல
 ம் அதிவொழுக்கக்கொளுத்தி நல்லழிபடுத்தலந்த பரமாதாரியர் இவரு
 யென்னுமுரிமைதொன் தற்கு-நம்வன் ஒருவனானென்றார், மறைகளைத்து
 சமயநூலாறு நம்வன் ஒருவனார் புக்கொழிந்தபொருளெனலால்-அவை
 பலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டிச் சிறந்துகின்ற கருத்துகளை
 லாம் இவ்வொரு நாம்கண்ணே அடங்கிநிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதா
 யிற்று-பொருள் ஆருபெயர், ஒருவனொன் பு பொதுப்படக்கூறலால் தி
 தனை யோகாதற்குப்பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொ
 ள்ளப்பட்டது, இவ்வொருவரிலொதி யுணர்ந்தொர் அருமறைகளைத்த
 ன் சமயநூலாறு ஒதுபுணர்ந்தோராவ தென்றபடி. (சச)

க ச க ம னு ர்.

எழுத்தகைசீரிடி சொற்பொருள்யாப்பு
 வழுக்கில்லண்புணை வண்ண - மிழுக்கின்
 யென்றெவச்செய்தனை வெல்லையியப்பின
 லின்மியின்முறள் வெண்பா.

இ-ள். எழுத்தகைசீரிடி சொற்பொருள்யாப்புநுக்கில்லண்புணை
 வண்ணம் - எழுத்துமுதல்வண்ணமீறுகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றார்
 இழுக்கின்மீ-எழுவுதலில்லாமல், என்றெவச்செய்தனை - எக்காலத்தி

எனரால் எனவெப்பயட்டளல்லாம் (அலை)யெல்லாம், இன்றிரிசீன்
 குறள்வென்பா - இக்காலத்தித்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இங்
 றிரியகுரள் வெண்பாக்களில், இயம்பின-சொல்லப்பட்டன-எ-று. *
 எனப்பு-அம்மை-அமுகு-தொன்மை-நீதல்-விருந்து-இளையபு-புலவர்-
 னைப்பு-அணி-சொல்லணி - பொருளணி-ஒலியணி-வண்ணம்- குறில்சுத்
 து-நீளவுண்ண முகையண, ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாலர்
 ிருவாருகுணத்தினால் சிறந்து விளங்க துள்செய்தனர் இவரோடெ
 ியில் எல்லாக்க குணங்களையும் சிறந்தது சிறந்துவிளங்கச் செய்தமை
 சித் இவ்வாறு கூறினார், இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கவி கச்சரகுர்.

கலைசீரம்பிக்காண்டற் சிறிதாசிக்கண்ணி
 விரிசீரம்பிநீர்மைத் தெனினுச் - தொலைவிலா
 வானூர்ச்சமையத் தனக்குண்டோவள்ளூர்முப்
 பா னாயத்தின் பரண்.

இ-ள். மதியமும்-முப்பானாலும்,கலை-பதினாறுகலைகளாலும் அதுப
 த்து-ஆலகைகளாலும்-பிரம்பி-விதைந்து, காண்டதரு - கோட்டுக்குக்கு,
 ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாசி-இலிரியதாசி, கண்ணவிரிவை - முகக்கண்
 னிலையில் அகக்கண்ணிலையில், சீரம்பு-சீரம்புதின் ந,நீர்மைத்தெனினும்-
 தன்மையுடையதாசியும் குணமுடைந்தாசியும், வள்ளூர் முப்பானூ
 ல்-திருவள்ளுவரது முப்பானைய, கயத்துணா-கயத்து-ல் கண்ணவாதி
 ய இன்பபன் - இலிரியயனானது தொலைவிலாவானூர் வதியத்தனக்கு-
 குழுவின்றி ஆகாயத்தின்கண்ணே நிரிவின்ற மதிவிடைத்து, உண்டோ-
 உண்டோ-எ-று. க மதியத்தனக்கென்றது-வேற்றமைமக்கர்ஒகாரம்-
 எதிர்ப்பதை ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவானே ஆதா
 ரமாகக்கோடவி விழிவுதேன்ற, தொலைவிலாவானூர் மதியமென்றார்-
 யம் மறப்பட்டாமையுக்காரைருன்றவறுமை முசலியனபயன் இம்மை
 மதுரைவீட்டில் பங்கன், ஒப்புமைசொல்லுதற்கு உல்களில் ஒன்றும்
 இன்மையால் எனைப்பொருட் பலவற்றினுஞ்சிறந்த மதியய பாரினும்
 சொல்லுதலென்பபுகின் அதுவும் இதனால் கருவதன்பென்படி. (சக)

க ப ப ல த த ன ன ர்.

அறந்தகனியான்ற பொருளிரியின் புத்
 சிறந்தவெய்செஞ்சொற் றீத்தண்டு-குறும்பாவா
 வளானானூர்நினுர் வையத்துவாழ்வார்க
 ளுள்ளிருணைக்கும் விளக்கு.

இ-ள். அறம்-சுறும்-கனி-அகலும்-பொருள்-பொருள்-இரி-
 திரியும்-இங் பு-இன்ம-வெய்-வெய்யும்-செஞ்சொல்-செவ்விய சொ
 ல்-நீ-சொருப்பு-குறும்பா-குறட்பா, தண்டு-தண்டும்-ஆ-ஆச, வ
 ள்ருவனூர்-திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள்-பூமியின் கண்ணேவா
 ழ்வோரது, உள்ளினுள்-அகத்திருண, நீக்கும்-ஒழிப்பதாயி, விளக்கு
 விளக்கு, ஏற்றினார் - ஏற்றினார்-எ-று. * ஆன்றல்-மேம்படுத்தல்-அக
 த்திருண-அஞ்ஞானம்-தீச்சுடர்-தகனி ருயிவியவற்றோடுகூடிப் புறத்திரு
 னைப்புடியோ அப்படி. காயனாது திருவதாத்திரந்த செஞ்சொல் அற

இ-ள். மறனெறித்தவாளார்கெடுமொற - பகைவனாயெறித்த வர்ப்பு
 டுடக்கறிய விடுதலுக்கும் பாண்டியனே—வள்ளுவனார்தம்வாயால் - திரு
 வள்ளுவர்வாயால்—கேளாதனைவல்லாம் - (இதற்குமுனை) கேட்கப்பட்ட
 நல்லாதனைவல்லாம்—கேட்டு - (இப்பொழுது) கேட்டு—அறனறிந்தோ
 ம் - தருமமறிந்தோம்—பொருட்டிறமறிந்தோம் - பொருளை அறிந்தோம்—
 இன்புள் திறனறிந்தோம் - இன்னையறிந்தோம்—விட்டுத்திறன் தெளிந்
 தேம்-விடுதலறிந்தோம்—எ-று. * திறன் - கூறுபாடு அது அறமுக்கிய
 வற்றோடுங் கூடப்பட்டது, மறன் - ஆடுபெயர், கேளாதனை-பிறந்துவாழி
 ரியர்க்கெல்லாம் அறிந்து சொல்லுதற்கெட்டா திருத்த அறமுக்கியவற்
 றினுட்பக்கள், இம்மை மறமை விடுகளைக் குறித்துணர்ந்தருதிய உறு
 திப்பொருளுள் கு முணர்ந்தவின் இனி யாதொன்றும் குறைவில்லை
 யென்றபடி. (இரு)

க வு னி ய னு ற் .

சின்னதக்கினிய ரெவிக்கினியவாய்க்கினிய
 வந்தனிருவினைக்கு மாமருந்து - மூந்திய,
 நன்னெறிநாமறிய நாப்புலமைவள்ளுவனார்
 பன்னியவின்குறள் வெண்பா.

இ-ள். மூந்தியநன் நெறிநாமறிய-முறப்பட்டநாகிய நல்லுழியைகா
 றறிய—நாப்புலமைவள்ளுவனார் - நாசரல்லினக்குறிப்ப - புலமையையு
 டைய திருவள்ளுவனாரால் பன்னிச்செல்லப்பட்ட—இன்குறள் வெ
 ண்பா - இளையகுறள் வெண்பாக்கள்—சின்னதக்கினிய - (கினைத்தால்) ம
 றத்திறநின்பற்ற்செய்வன—செவிக்கினிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பற்ற
 செய்வன, வாய்க்கினிய-(ஒநினால்) வாய்க்கின்பற்ற்செய்வன, வந்தனிருவி
 னைக்கு - தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய நேய்க்களுக்கு, மாமருந்
 து - பெரியமருந்துகளாவன—எ-று. * குறட்பாவைமருந்தென்றமைக்கு
 ஏற்கவினையைநோடியென்னுமையால் - ஏகதேசரூபகம்-எல்கினையும்பிறவி
 க்குள் தவாகலால் இருவினையென்றார்-முற்பட்டநல்லுழி-நன் மக்களுக்கு
 அறுதியாயமைந்துள்ளது அதுசமயத்தாரதுபலவகைப்பட்டகற்பனை
 னுலேமறைப்பட்டு நின் மமைபின்நாமறியவென்றார்இந் நூலின் பாக்களை
 ர்கிந்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருளையங்கலாலே இன்
 பம்வினைத்துத்தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துவரும்ஒழிக்காமென்றபடி.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்:

வெள்ளியியமும் வினக்கிரவினெழும்புகள்
 பொள்ளெளனீர்த்தும் புறவிருந்த - தெள்ளிய

**வள்ளுவரின் குறள் வெண்பாவடிசைத்தோ
ருள்ளிருணிக்ரு மொளி.**

இ-ள். வெள்ளியடியாயும் சீளாந்திராவி வெண்டி. வகல் - கக்கிரன் கய
குருரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள்—புறவிருணை - மெ
ளனொளிக்ரும விணாவிடிலகிக்ரும (ஆசலின்புறவிருணிக்ருதற்கு உள்
டாகிய ஒளிகளாம்) — செந்நீய - மூற் றுணர்ந்த - வள்ளுவரின் குறள்
வெண்பா-அடிசைத்தோர் உலகத்தோரது—உள்ளிருணிக்ரும - உள்ளி
ருணிக்ருதற்கு உண்டாகிய ஒளி—எ-து. * இங்ஙனம் கூறவே புறத்தி
ருக்கு அலைபடவுள ஆகத்திருளுக்கு இத்தொழிறே யுளதென்றதற்கு
—அவறவன் ஒன்றாயும் நீக்கப்படாத அவத்திருணை நீக்கவல்லதொ
ள் இதற்கு எவ்வாற்றினும் ஒப்பதென்றின் தப்படி. (குடி)

ஆலவ்குடிவகலூர்.

**வள்ளுவர்பாட்டின் வளமுணாக்ருண் வாய்மடுக்குக்
தெள்ளமுநின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாத் - தெள்ளமுத
முண்டநிவார்தேவ ருலகடையவுண் ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பாண் பகிழ்த்து.**

இ-ள். வள்ளுவர்பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினுதறித்
தவையு, உளினின் - சொல்லுமிடத்து வாழ்வுக்குத் தெள்ளமுநின்
உண்ணப்படுகின்ற தெளிய அமுதினது—தீஞ்சுவையும் - இளியசுவை
யு—ஒவ்வாது—ஒப்பாதது—தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெளிய வழு
தையுண்டு—அறிவார் - (அதன்சுவையை) யறிபவர்—தெவர்-தேவர்—
வண்டமிழின் - வளம்பொருள் சிய தமிழ்க்காண் ணாதாகிய—முப்பால் - மு
ப்பாலாகிய அந்நீர் மும்மடி சிறந்தபாணை—பகிழ்த்து - உலகடையானல்
வுலகத்தாரும்—உண் ணும் - உண்டு—தீஞ்சுவையுறிவார்-தீஞ்சுவையறி
யார்—எ-து. * வளம் - ஆருபொய் - ஆல்-ஆசை-அவ்வாய்ந்தம் வரயுட்பெ
ய்தவழிவாழிப்பட்ட சிறிதுமொழுகளவே தீஞ்சுவையாய்ப்பது, இப்பாடு
செந்தின் கணிலைபொது ஒழிவென்றித் தீஞ்சுவையாய்தவையு - ஒவ்வா
தென்றார் - முப்பால் சிறிது-ருபகம் இளியவ்வுலகத்தாரும் கருபு
ரியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோள் நிமெய்ப்பொருளுணர்ந்ததன்றி வீட்டி
ய்பம்பெறுதல் கூடாமைமீன் உலகடைய வுண்ணுமென்றார். அங்நி அ
வ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தமதுமெய்ப்பட்டவழிவினவே இன்னது உள்
வொப்பற்றகுணத்தை அறிந்து முப்பாக்கியிருபாணமாகக்கொண்டிய சிற்
கூத்தொன்பதுபற்றி அங்ஙனம் கூறினவரீனா னாமையும் இஃது இவ்வுலக
த்தாரிக்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.()

இடைக்காடர்பாடல்.

**கடுகைத்துணைத்தேழ்குடைப்புக்கடிகு;
குறுகத்தரித்த குறள்.**

இ-ள். குறள் - (நாயனா துறாவினையிசைத்த முண்ணற்றுமுப்பது) குற
ள் வெண்பாக்களும்; கடுகை - கடுகை—துணைத்து—(அதனமீவே) அது

செய்து ஏற்கடலை-ஏழ்கடலை-என்றாயும்-புகட்டி-அத்தனைவிடீ)செய்து-
 குறுக - (கண்ணனம்) குறுகும்வண்ணம்-நரித்த - தநித்தவைத்தா
 லுஅதிபால்வணலாகும்-எ-று கமிக்கமிற்றவணீற்குளதித்துச்செல்ல
 படுகதொருதுன்பொருளாதலின் - கடுகுசெல்லப்பட்டது - இரண்
 டையுபுநித்தவெள்ளினைகொண்டது - துணைத்தல்-உள்ளிடுபோக்குத
 லு-புலிவிட-உன்புதுபுகட்டெனவிசாரப்பட்டு முதனிலையாய நிறவளிப்பு
 டுபுலிவள்-முயது-துணையினிடவெளிக்கும் அதன்புழமுடிக்கும் கொள்
 லப்பட்டபுகுகிந்தாககுழித்தபங்குபெரிதாகலின் - குறுகவெள்ளர், த
 நித்தவண்ணவெள்ளபுலிவதநித்தவெண இடைக்குறைந் துமித்தது, இ
 ல்லாதபொருளை உபமானசுக்கறலின்-இவ்வொருவழமை குறம்பாக்க
 ளுள் இவ்வொன்றும்அதுபோலின் - தநித்தவெணப் பன்மையாற்குற
 வாயிற்று, குறள் - பாட்பகரல்கிணைப்பொவராதலின் - இக்கேபன்மைக்
 கயது. இவ்வணக்கறவுகுறம்பாயின்சொற் கருக்கமுமகனுளடக்கப்
 பட்டபொருள் விரிவுகோர்கும் வரி அக்கமிருந் ஏழ்கடலையும்பொலுமெ
 ண்றதாயிற்று பொருள்வீரவிளவும்பட-மைசொல்லியபடி. (இரு)

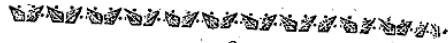
திருவள்ளுவமொழியும்-புத்திற்று.

நாயனார்-சொரு-வந்துதி.

திருமுடிமிசையார்முடியும்கு-திருக்காபுண்டரதுசலமும்க
 திரணயணிபுயந்தைவருஞ்செவியமுஞ் திருநெடுக்கதாயினமும்க
 அருமுடிசொபமாலினகலின்-சூத் திரைசேபயநேர்வலக்கையினமும்க
 அயிழம்-தாமதகயிழமாசுறையுறைவரத மமைநருமிடக்கையினமும்க
 நருமுடியோகப்பட்டடையினமும்க கடிக்கொள்-கீட்டுகொணவழமும்க
 கழல்களிற்றிவிவிலைவாயமும்க கமலல்லலதவந்தமும்க
 திருமுடி-முடி-முடியினியினிடமாதர்-கண்-முறைஞ்சுவீற்றிருக்கும்
 கதைமுடிமுத்திருவள்ளுவமொழியாமம் சமர்க்குருசாமேசயணம்.

ஆசிரியர் திருநாமக்கள்.	சு	துணைநிருநாமக்கள்.	சு
திருவள்ளுவர்	திருக்குறள்
நாயனார்	சூப்பானூல்
தேவர்	உத்தரவேதம்
முதற்பாவலர்	தெய்வநூல்
தெய்வப்புலவர்	திருவள்ளுவர்
கான்மூக்குள்	பொய்பாமொழி
மாதானுபக்கி	வாயுறைவாழ்த்து
செங்கப்போதார்	தமிழ்ப்பறை
பெருநாவர்	பொதுமறை

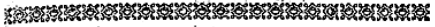
இப்பாட்டிலே அணுவைத்துணைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத்
 தநித்தகுறள், எனமுதற்சொல்லமாத்நி ஓளவையாரால் புகழ்ச்சிசெய்
 யப்பட்டது.

கடவுள் துணை.

தற்சிறப்புப்பாடியி.

இத்தின் முதலிய விநாயகர் பதங்களும், அந்தயி விசைப் தருக்
 ல்லிடு, நெறியறிந்தெய்து தற்குநியயாந்தர், குறுதியெனவுயர்ந்தோ
 னெடுக்கப்பட்டபொருள்கள் நான்ரு - அணை - அறம் - பொருள் - கீ
 பம் வீடு - என் பன அவற்றுள்விடென்பது, எந்தையெழுதியுடு
 ம்லாவினைமைத்தாதென் றுறவறமாயி காரணவயைநப்படுவ தன்
 திலக்கணவகையாற் கூறப்பட்டாதையின் தூல்களாற் கூறப்படுவன. |
 னையமுன்றுமேயாம். அவற்றுள், அறமாவது, மனமுதலியதூல்களின்
 விதித்தனசெயலும் விவக்கியான வெழிதலுமாம், அஃது, ஒருக்க
 வழக்கு, தன்மம் - எனமுன் றுவகைப்படுமும், அஃது, ஒருக்க
 அந்தணர்முதலிய வருணத்தகா தந்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட சீராசரிய
 முதலிய நிலைகளினின்று, அவற்றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொடு
 குதல், வழக்காவது, ஒருபொருளைத்தனித்தனியே எனதென் றென்ற
 குப்பாறு காரணமாத் தம்முண்மாயுட்பட் பெருகமேற் சொல்
 றுவது. அதுகடவ்கோடென் முதலிய பதினைட்டுப்பதார்த்தமாம். தன்
 மாவது - அவ்வொழுக்கநெறியினும் - வழக்கநெறியினும் - வழியி
 யைக் தெறிநிறுத்தற் பொருட்டுடொப்பகாடி, அதற் றுத்தக்கவொறுத்
 தல் - இவற்றுள் வழக்குத்தடைமு முலகநெறியிறுத்தற் பயத்தவாயத்
 தல் தொழுக்கார்பல மக்களுயிருக்குறுதியுத்தற்றிறப்பில்லாதலான
 வைதா னாலானே யன்றியுணர்வு மிகுதியுண்டேய விநயக்கசையானும்,
 அறியப்படுதலானும், அவற்றையெழுத்தினைத்தெய்வப் புலமைத்
 திருவள்ளுவரற் சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொ
 ள்ளப்பட்டது; அது நால்வகை நிலைமைத்தாய வருணத்தோறும் வேறு
 பாடுடைமையிற் திறபான்மைமாயி அச்சிறப்பியல்புகளொழித் தெ
 லார்க்குமொதலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இ
 ல்லறமாவதில் வாழ்க்கைநிலைக்குற் சொல்லுகின்ற நெறிக்களின் றறத்தற்
 துணையாகிய கற்புடைமையையேயொடுந் செய்யப்படுவதாகளின் அதன்
 முத்தக்ககூறுவான் றுடடக்கிய பெடுத்துக்கொண்ட இலக்கியினித
 முத்தக்கப்பொருட்டிக்குடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகின்றார் கடவுள் வாழ்க்
 தாவது தான்வழிபடுகடவுணையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்டு
 த்புடைக் கடவுணையாதல் வாழ்த்துதல் அவற்றுள், இவ்வாழ்த்து ஏற்பு
 ண்டுக்கடவுளை எனவறிக, எண்ணாததுவழிகளையென்களான் மூன்
 யுண்டாகலான் அம்மூன்றுட்கவற்றுள் மூவராகியும் முதற்கடவுளொழி
 வாய்த்தன் முறைமையானின் இவ்வாத்த அம்மூவர்க்கும் பொதுப்
 பட்டக் கூறினொன் வுணர்க.

உ

கடவுள் துணை

முத்தல்சுறு திகாரம் கடவுள் வாழ்த்து

ஆதலால் கவி தான் வழிபடுகிற கடவுளை யாயினும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளை யாயினும் வாழ்த்துதலாம் அவைகளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளையென்றற்கு எப்படியென்றால் தத்துவமுதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றுமைய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூலவாகிய முதற்க்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்றுபொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூலவாகியும் வாழ்த்துதல் முறையையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூலவர்க்கும் பொதுப்படச்சொல்லிவிடுவன்று அறிக.

அ. 58 முதல் மூத்தெல்லா மாநி பகவன் முதற்றேயுலகு :

(இதன் துபதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக்களெல்லாம் - அகரமுதல் - அகரமாகிய முதலையுடையன - (அதுபோல்) உலகு உலகம்; ஆதிபகவன் முதற்று - ஆதிபகவனுமையமுதலையுடைத்து - (அருந்துக.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தைமுதலாகவுடையன; அதுபோல உலகக்கடவுளைமுதலாகவுடையது - என்பதாம்; க் - காரம் - தேறறத்தில் வந்தது - தம்மெழுத்துக்களுக்கு மாத்திர மல்லாமல் வடமேழுத்துகளுக்கும் முதலாகவே நோக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார், ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டிப்பண்புத்தொகை - விட்டுநன்முடிபுர்தலின் இயல்பாயிற்று - உலகென்றது - இங்கே உயிர்களின் மேலே விந்து, காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுள்க்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டிதலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகினரோல் வைத்துச்சொல்லினார் அப்படிச்சொல்லினாராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது - கருத்தாகக்கொள் - நாதமாத்திரையான் இயல்பாற்றித்தலால் அகரத்திற்குத்தலைமையும்; செயற்கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால்முமுதாம் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத்தலைமையும் கொள் - தலைமைபற்றிவந்த அகரத்திற்கும்; ஆதிபகவனுக்கும் ஐயிம்பப்பிரி பிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுமையணி [இப்பாட்டால் முதற்கடவுளினிருப்புச்சொல்லப்பட்டது]

க காதம் உயிர்முயற்சியால் எழுதின உதானவாயுவால் ஆவது ஐ பிம்பப்பிரி பிம்பபாவம் ஒப்புமையால் பிம்பமும் பிரிபிம்பமுமெனத்தோன்றல்.

12

முதல் - அதி - கடவுள் வாழ்த்து.

முதற்க்கு அகரமாகிய முதலையுடையன - அ. 58 முதல் மூத்தெல்லா மாநி பகவன் முதற்றேயுலகு :

(இ-ள்.) வாலுரிசன்-மெய்யறிவைவாயுடை பவனது—சுற்றான்—என்
 வடிக்கைத்தொழாரொளி—வணக்கமாயிடு—சுற்றதனும்—யாவும்சுற்ற
 னுள்அக்கல்யையறிவினும்—ஆய-உன்டாசிய—பயன்—பிரயோசனம்—
 வ்யாது—எ-று. (கருத்துரை.) மெய்யறிவுடையகடவுளை வணங்குகை
 ல் சுற்றதனும்பயனிலை என்பதாம். * எனவென்னும் வினாப்பெயர்
 வ்வேண்டிய இல்லையென்னும் பெருகைக்குறிப்பிடுத்து நின்றுது சொன்-
 அரைநிலை - பிறப்பினைக்குமுருந்தாகலின் சுற்றுவனன்றார் [ஆகமவற்
 யுக்குப்பயன் அவ்வாடிக்கைவணக்கிப் பிறவியை அடித்தலென்பது—இ
 தனும்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உலம்பிசை பெருஞ்சென் டாராடி. செந்தார்

நிலம்பிசை கீடுவாழ்வார்.

(இ-ள்.) பல்பிசை (அன்புநெஞ்சமாயி) தாமரைமலரிடத்
 து—ஏகினும் சென்றவனது—மாணடி - பெருமைபெருந்தியவடி
 கை—செந்தார் - செந்தவர் - நிலம்பிசை - எல்லாவுலகக்களுக்குமே
 லாசிய உவகத்திலே கீடுவாழ்வார் அழிவின்லாபல்வாழ்வார்—எ-று.
 (கருத்துரை.) கடவு ளாடிக்கைச் செந்தவர்கள் மொட்சத்தில் வாழ்வார்க
 ள் என்பதாம். * மலர்போலுநெஞ்சை மலவொவ்றுது உவமை யாகுபெ
 யர் அன்பிடுறவே நினைப்பவரது கெஞ்சில் அவர்நினைத்த வழிகொடுமி
 னார் தரைல்லுகளினுடில - ஏகினுவனை இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினு
 டி அழிவின்வடிபற்றி வந்த - காலவரையுமதி - செந்தல் - இடைவிடாது
 நினைத்தல். (ங)

செவ்வெஞ்சல் வேண்டாமம விராணடி. செந்தார்

யோவர்கு மிடமெய்ய வின.

(இ-ள்.) வேண்டிதல் (யாதொருபொருளையும்) விருப்புதலும்—
 வேண்டாமம வெறுத்தலும்—இலான் - இல்லாதவனது—அடி - அடி
 கை—செந்தார்க்கு - செந்தவர்க்கு—யாண்டும் - எக்காலத்தினும்—
 இடும்பை - பிறவித்துள் பங்கள்—இல - உண்டாவனவல்ல—எ-று. (க
 ருத்துரை.) கடவு ளாடிக்கைச் செந்தவர்களுக்குப் பிறவித்துள் பங்களி
 ல்வை-என்பதாம். * பிறவித்துள் பங்களைவை-சென்னைப்பற்றிவருவதும்
 பிறவுழிவாப்பற்றி வருவதும் - தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும் எனமு
 வகையால் வருகிறதும்பங்களை. அடிசெந்தார்க்கு அவ்விருப்புவெ
 னாப்புகள் இல்லாமையால் அனைக்காணமாக்கவருகிற புவனைத்துள்பங்
 கரும் இல்லையாயின. (ச)

முதல்-அதி—க.. வுள்வாழ்த்து.

இருள்சே நிருவினையுத் சேராவிறைவர்

பொருள்சேர் புழப்பிரித்தார் மாட்டு.

(இ-ள்.) இதை மன-தலைவனது—பொருள்சேர்- மெய்யம்மைசேர்ந்

புழப்பி- கிந்தநியை—புரித்தார்மாட்டு - விரும்பின வரிடத்து—இரு
 தீசேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகிற—இருவினையும் (கல்வினைதீவினை
 யென்று பிரிப்பினினைகளும்—சேரா- உண்டாகவாம்—எ-று. * (கருத்துரை.)
 கடவுளுடையகீர்த்தியை விரும்பினவரிடத்து கல்வினை தீவி
 னையென்றுமிருவினைகளுமடையவாம்-என்பதாம். * இப்படிப்பட்ட
 தெய்வகுறவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்சுஞானத்தை இருளெ
 ன்றும், கல்வினையும்பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவெ
 ன்றும் - சொல்வினார் தலைமைக்குணங்களைல்லாதவரை உடையவென்
 றுவினத்து அறிவினார்சொல்லுகிற புழப்பொருள் சேராதாகவின் - அ
 னவமுழுதுமுடைய தலைவனதுபுழப்பொருள்சேர்ப்புக்குமுனைப்பட்டது;
 புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (இ)

பொறிவாயினைத்தலித்தான் பொய்தி ரொழுக்க

கேந்தின்துந் நீடுவாழ வார்.

(இ-ள்.) பொறிவாயில் (மெய்யாய்கண்மூக்குசெனியென்றும்) இ
 ன்பொறிவனை வழிகளாகவுடைய—ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும் - அறித்
 தான் - அறுத்தவனது—பொய்திர்- மெய்யான—ஒழுக்ககேதி- ஒழுக்கவ
 றிழிவே—கின்றார் (வழுவாது) நீற்றவர்—நீடுவாழ்வார் - பிறப்பில்லா
 நவர்க்காலத்திலும் ஒரு தன்மைபயர்ப்பவழுவார்—எ-று. (கருத்துரை.)
 கடவுள் வழிவே நீற்றவர்கள் நீடுவிவாழ்வார்கள் என்பதாம். * ஊறு
 வை- ஒளி - வற்றம் - ஓசை - எனப்புலங்கள் ஐந்தாகவின் அவற்றி
 லேசெல்லுகிற ஆசையும் - ஐந்தாயிற்று - ஐந்தகீர்த்தான் - ஒழுக்கவழி
 அவற்றை சொல்லப்பட்ட வேதமர்க்கம் [இவைகான்குறாட்டராலும் க
 டவுளைநினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழிநின்றோரும்- மோ
 டுத்ததைப்பெறுவவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

தனக்குவமை யில்லாதான் குஞ்சேர்ந்தாரக் கல்லான்

மனக்கவலை மாற்ற வரிது.

(இ-ள்) தனக்கு—தனக்கு—உவமையில்லாதான் (ஒருவிதத்தினு
 லும்) மிகவில்லாதவனது—தான் - அடிக்கை—சேர்ந்தாரக்கல்லான்- சே
 ர்த்தவர்க்கல்லது - மனக்கவலை - கெஞ்சிலேதோர்வறுகிற துன்பங்க
 ளை—மாற்றல் - நீக்குதல்—அரிது - உண்டாகாத—எ-று. (கருத்து
 ரை.) கடவுளுடைய நிருவடினைச்சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்கு
 தரவில் - என்பதாம் * இங்கேஅரிது - இல்லையென்றும் சொன்னால்
 சிந்தன அடிக்கைச்சேராதவர் பிறக்கிக்கு வதுவாகிய காமவெறுநி மயத்

முதல்-அறி—கடவுள்வாழ்த்து.

கங்கலை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறத்தும், இதத்தும், அவற்றால்
 குகிற துன்பங்களை அழுந்துவாரென்பதாம். (ஈ)

அதவாழியந்தனன் குஞ்சேர்ந்தாரக்கல்லான்

அந்தாவது, உடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய
 அறம்பொருளின் பங்களும் கடத்தற்கு ஏறுவாதிய மழையினது சிறப்
 பைச் சொல்லுதலாய்—அதிகார மூன்றாமையும் இரண்டு விளங்கு

வானின் அலகம் வழங்கி வருதலாத்
 குளமீழ்த மென் துணை ரத் பார்து.

(இ-ள்.) அரண் - மழையானது—சின்னது (உருவநீக்காது) சிந்த
 உயிர்களானவை—வழங்கி வருதலால் - நிலைபெற்று வருகு
 யினால், தான் (ஆம்மறை) தான் * அழிந்தொன்று (உயிர்களுக்கீ
 அழிந்தமென்று—உணரத்தபாற்று அறியப்படுதல் னுமைய யுடைத்
 ரு—எ-து. (சுருத்தது.) மழையானது நீக்காமற்பெய்துநீக்க உயிர்களாக
 வானிலைபெற்று வருகையால் அம்மழையுநீர்களுக்கமிக்கம்—ஏன்பதாம்
 சிந்தமென்பதுதான் மறைத்திரிந்தது—உயிர்கள் நிலைபெற்று வருதலானது
 சிறப்புடைய நீக்காமையால்—அவை எந்நாளும் உடம்பொடு காணப்பட்டு
 வருதல், அழிந்தமென்றார் சாலாது நிலைபெறுதலின்று உயிர்களை நிலைபெ
 ற்ச்செய்கிற மழையை அழிந்தமென்றார். (4)

அப்பார்க்குத் தப்பாய அப்பார்க்குத் தப்பார்க்குத்
 தப்பாய் தஉ மழை.

(இ-ள்.) தப்பார்க்கு—உண்பவருக்கு—தப்பாய்—நன்னாயாகிய—
 அப்பார்க்கி - உணவுகளை யுண்டாக்கி—தப்பார்க்கு (ஆவணவுளை
 உண்பவருக்கு—தப்பாயான உம் (தானும் உணவாய் சிறப்பதும்—ம
 மழை—மழை—எ-து (சுருத்தது.) உண்பவர்க்கு நன்னாயாகிய—உணவுகளை
 யுண்டாக்கி ஆவணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக சிறப்பதும்

* அழிந்தமென்பதற்கு மானத்தை ஒழிப்பதென்பது பொருள் அ
 து அழிந்தமென்றும் வடமொழி திகித்தது.

ஈ உ-ஆம்-அதி—வான் சிறப்பு.

மழையென்பதாம். * தானும் உணவாதலாவது—நன்னாயுண்ணப்படு
 ல். சிறப்புடைய மனிதர்க்கெல்லாம் வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றைய யு
 களுக்கும் இவ்வொருக்குள் இப்படி உயிர்களது பரிசாகக் களை நீக்குதல்
 ஆவலுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (2)

விண்ணின் அழிந்தமென்ற விநிதர் விண்ணுமாத்
 துய்யவின் துடற்றும் டி.

(இ-ள்.) விண்ணையுமானது—சின்னது - (பொய்யுவென்றவாறுத்
 ல்பெய்யாமல்) பொய்ப்புயின் - பொய்க்குமாயின்—விநிதர்—கடலாவொ
 முப்பட்ட—சீயனுலகத்துள் - பாந்தவுலகத்தினுள்—பரி-பரியானது—
 நீர்ந்து - நிலைபெற்று—உடற்று (உயிர்களை) வருத்துவர்—எ-து. (சு
 த்தது.) மழைபெய்யாது - பொய்க்குமாயின் உலகிற் பரியானது உயி
 களை வருத்துவர் என்பதாம், * கடலுண்டத்தாயினும் அதனாலே பாயி
 லுபென்றற்கு விநிதர் சீயனுலகத்தென்றார், உணவில்லாமையினால்
 பரியால் உயிர்கள் இறந்துமென்பதாம். (3)

விண்ணான குழுவர் புயலென்றும்
 வாயி யனங்குன்றித்தாய்.

(இ-ள்.) புயலெய்து மலர்வாரி - மழையெய்து மிறைநருவாய் - வளங்கு
 நிற்கால் (தன்) பயங்குறையின் - உழவர் - பரிநிமிர்வந்தர்கள் - வரி
 6 - வரினும் - உழவாடி உழமாட்டார்கள் - எ. அ. (கருத்து.) மழையெய்து
 மிறைந்தால் பரிசேயமாக்கள் எனமுறி - என்பதாம். உருந்திபக்கால்
 என்பது - குறைத்துக்கீழ்த்து, உணவெய்தலாமென்று காணப்படுகின்றது.
 (சு)

கெடுப்பது பெய்து மழை வராமல் மழை
 பெய்தபின்னரே மழை வராமல்.

(இ-ள்.) கெடுப்பது உம் (பூமியினிடத்து வராமலாவப் பெய்யாது
 நீராது) கெடுப்பது - கெட்டாகக்கு (அவ்வாறு) கெட்டார்க்கு - சார்வா
 ய் - துணையாய்ப் (பெய்து) மழைக்கு - முன் கெடுத்தது போல் - எடு
 ப்பது உம் - எடுப்பதும் - எல்லாம் - (இவை) யெல்லாம் (கல்லது) மழை
 மலையாய் - எ. அ. (கருத்து.) கெடுப்பது கெட்டலமைக்காப்பது - ம
 ழை - என்பதாம். உற்று - வினாமாற்றில்வந்தது கெடும் பெருக்கமும்
 பெய்து கருகியவர் மனிதராகலாம் - கெட்டார்க்கென்றார், எல்லா
 மென்றது - அம்மனிதர் மூய்ச்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்தகெடுத்த
 ல்கள் பலவாகுகளேக்கிலல்லதென்பது - அ. அவர்க்கெய்தல் வந்தது
 மழையினது வல்லவையைச் சொல்லியது.
 (சு)

உ. அ. உய்யும் - ஒருசெயல்-மத்தொழுவுகெய்தலெ-கொள்ளுதற்கு அ
 வாவியும்.

உ. அ. உய்யும் - ஒருசெயல்-மத்தொழுவுகெய்தலெ-கொள்ளுதற்கு அ
 வாவியும்.

விவற்றிற் பரிநிமிர்வந்தார்கள் மழை
 பெய்தபின்னரே மழை வராமல்.

(இ-ள்.) கெடுப்பின் மேகநீரின்மும் - துளி - துளிகள் - விழி
 நாய் - விழிந்காண்பதல்லது - மழைக்கு - விழாதாயின் அப்போ
 கு - உய்யும் - உய்யும் - பகையுடையது தலைவையு - காண்பு - காணு
 ம் - அரிது - அரிது - எ. அ. (கருத்து.) மழையெய்தலெயில் - புல்லி
 நிகையக்காணாதலினது என்பதாம். உருகியும் ஆகுபெயர் மழையி
 ன்மேகமென்னும் - வினாமாற்றில்வந்தது - தலைபுமென்னும், இழிவு
 நிகழும் - கிணரத்தால் தொக்கது - ஓரறிவுமிகும் இல்லாமற்போ
 தன்பதாம்
 (சு)

கெடுப்பது உம் - எல்லாம் - மழைக்கு முந்தெழிலி
 தானல்லா தரி கிழன்.

(இ-ள்.) கெடுக்கலும் - கெடியாகலும் - தன்னீர்மைகுன்று - தன்
 னீர்மைகுன்று - அழிந்தார் - மெகந்தான் - அழிந்து - (அதனைக்) கு
 ளுத்து - உலகாதானிவிடுவன் (அகலித்து) பெய்யாதானிவிடின் - எ. அ.
 (கருத்து.) மழையெய்தலெயில் - கெடியாகலும் வளங்குறையும் - எ
 ன்பதாம். உலகமெ - உயர்வுமிறப்பு - தன்னியல்பு குறைதலாகலும் - நீர்வா
 ரிமழைகள் மிறவாமையும், மனிதராகலெயில் உண்டாகாமையும், ஆ
 - நிற்கே குறைத்தென்று - முடிந்தது - மழைக்கு முந்தெழிலி
 ன்கும் - மழையெய்தலெயில் - [இவை மழையெய்தலும் உல
 கமெய்தற்கு மழையெய்தலெயில் சொல்லப்பட்டது.]
 (சு)

மழையெய்தலெயில் சொல்லப்பட்டது.

உயர் குடும்பம் வாண்டுக்கு யீண்டு.

இ-ள். வரணம் வறக்குபெல்- மஹபெய்யாதாயின்—வாண்டுக்கு
தேவர்களுக்கு—ஈண்டு— இவ்விலகத்திலே—சிறப்பொடு (மக்க
ரேல செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே—பூணை - பூசையானது
யல்லாது - நடவாது—எ-று. (கருத்து) மஹபெய்யாவிட்டால் இவ்
வசியில் தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது என்பதாம் * உய்மை உய
புரிதல்—பிறழ்வாடு உய்ய பூசையெனலால் செல்லாதென்று து
வையாகச் சொல்லி பூசையிலே தாழ்வுதீர்க் செய்யப்படுவது சீழா
தீயின் இந்நையு வ்வைத்தார். (அ)

தானம் தருகின்றேன் தந்தை வியலவைம்
வானம் மறக்கா தெயின்.

இ-ள். - வானம் மறைய—வழக்காதெனின்- பெய்யாதாயின் விய
புரிதல் - வீர்த்தவுலகத்திலே—தானம் தருவாய்மை - தானம் தரு

2-ஆம்-அகி—வான் சிறப்பது.

மகியவிரண்டறமும்—தங்கள்-உளவாகாவாய்—எ-று. (கருத்து.) பற்ற
பொழியாவிடி. விலகத்தில் தருமமுத்தவமுமுண்டாகாவாய் - என்பது
ம். * தானமாவது - தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரிதும்பு
கு மகிழ்ச்சியோடு ஒதுகிடுபது. தவமாவது மனம் பொழிந்திடுபாகாம
னிற்றும்பொருட்டு தீரகங்கில் உண்முகருக்கல முதல்வனைவ; யீடு
திபற்றி தானம் இவ்வறத்தின் மேலும்; தவம் - துவவறத்தின்மேலும்
நீய்தன். (க)

நீயின் தவையா தவகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் தவையா தொழுக்கு.

இ-ள். யார்யார்க்கும் - எல்லகை மேம்பாட்டேரர்க்கும்—நீர் - ி
னார், இன்று - இல்லாமல்—உலகு - உலகியலானது அனைவரதென
ன் - பொருத்தாதாயின், ஒழுக்கு (அந்நீரானதுவென்காத்) வெழு
க்கமும் - வான்-மறையைய—இன்று இல்லாமல்—அமையாது- பொரு
ந்தாது—எ - று. (கருத்து.) எவ்வகையேய்மையுடையோர்க்கும் நீயி
யல்வாமவலவியலானது நடவாது அதுபோல மஹபெய்யாமல் நீரொ
ழிக்கக்கூடாது - என்பதாம். க் இம்மையிலே அதுபணிக்கப்படுவா
தாவிற்பொரு ளின்பக்கள்புலகிய லென்றார், நடுவென்காத தொழு
கமாவது; எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும், - தருண்டாயிருத்த
ல், நீரினால பொருளினப்பங்கள் பொருந்துதல்போல்; மஹபெய்யு
ந்துநீரொழுக்கம் பொருந்துதல் எல்லாறாறும் தெளியப்படு மேள்
புதக்காட்டுதற்கு நீயின் தவையா தவகெனினென்றார் [இவைமூன்று
பாட்டிலும் அறம்பொருளினப்பங்கள் நடத்தற்குமழை ஏதுவாதல்சொ
ல்வப்பட்டது.] (வ)

நட-ஆம்; அகி- நீத்தார்பெருமை.

அவ்வகை - முற்றத்தந்த் சூனிலாது பெருகைய சொல்லுவதல்
ம் அன்வறமுதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாது அந்
விப்பவர் அவராதலால் இது வான்சிறப்பின் பிள்ளைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நித்தார் பெருமை யீழுப்பத்து .
வேண்டும் பணுவற் துணிவு.

இ-ள். பணுவல் - தீர்க்காது—துணிவு - நிச்சயமாள் து—ஒழுக்
கத்து (தமக்குரிய) சொழுக்கத்திலேயின்று—நீத்தார்— துறத்தவரது—
பெருமை - மகிமைமைய விழுப்பது - மேலான பலபொருள்களுள்ளும்
வேண்டும் (இதுவேவேலானதென்று) விசும்பும் —எ-று.(கருத்து)

உ-ஆம்-அதி—நீத்தார்பெருமை;

௯

தங்களது நிச்சயமாள் துறத்தவர்தமகிமைமையமேலானதென்றுவீரும்
பும்-என்பதாம்.*.தாக்குரிய சொழுக்கத்திலே நின்று துறத்தவரவ
துறக்கத்தின்கள் வகுணசிரமங்களுக்கு உரியவொழுக்கங்கள் தப்பா
மல் நடக்கப்படுண்டாயினும்; அதுவளரப்பாவம்தேயும் அதுதே
ய அறியாமையின்கும், அதுதற்க இது நித்தியம் இது அநித்தியம்என்
துறத்தரிவும்-நிலையிலாத இம்மைமறமையின்பக்களில் வெறுப்பும்
நிறைந்துவரும்போன்றும், அனைத்தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை
ண்டாம் அதுஉண்டாகப்பிறவிக்குக்காரணமாகிப் பின்முயர்ச்சிகளெ
ல்லாம் நீங்கி மோட்சத்துக்குக் காரணமாகிய யோகமுயர்ச்சி யுண்டாம்.
அதுஉண்டாகத் தத்துவஞானம்பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும்
எனென்பதாகிய அக்காரமும் - விடும், ஆதலின்-இவ்விரண்டு பற்றுக்
களையும் இம்முறையேவெருத்து விடுதலாம் தூல்செய்தவரது துணி
வுதனிமேல் ஏற்றப்பட்டது.

(க)

துறத்தார் பெருமை தீண்டுகறிய் வையத்

இதற்காரா பெண்ணிக்கொண்டதது.

இ-ள். துறத்தார் (அயக்காரமமகாரங்களை) விட்டவரது—பெரு
மை - மகிமைமைய - துணைசுறியின் - எண்ணிக்கையினாலெசொல்லி அ
றியப்புகுத்தால் (அளவுபடாமையால்) வையத்து - இவ்விலக்கத்திலே—
இதற்காரா (பிறர்) திறந்தவாரா, எண்ணிக்கொண்டதது-எண்ணி (பி
த்தவேபொருளென்று) அறியப்புகுத்தார் பேரஹம்—எ-று. (கருத்து.)
துறத்தவர் பெருமையைச்சொல்லில். இறத்தவர்களை எண்ணிக்கொண்
டாற்பொலும் - என்பதாம்.* கொண்டாலென்பது கொண்டுஎன்ற நி
திக்கொண்டது.

(உ)

இருமை வகைதெரித் தீண்டறம் பூண்டார்

பெருமை பிறக்கிற் தலகு.

இ-ள். இருமை (பிறப்புவிடென்னும்) இரண்டினதும்—வகை (புண்யவின்பக்) கூறுபாடுகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து (அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) ஈண்டு - இப்பிரப்பிரவே—ஆறம் - அறவந்தத்தை—பூண்டார் - கொண்டவரது—பெருமை - யுகிமையே, உலகு - உலகத்திலும்—பிறங்கிறந்த-உயர்ந்தது—எ-று. (கருத்து.) அறவந்தத்தை கொண்டவரது பெருமையே யிவ்விலகியுயர்ந்தது - என்பதாம். & பெருமையே யென்பதின்னேகாரம் விசாரத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதான் உலகம் வரலாறுடைய பெருமையைப் பிரித்தலாற் பிரிவியேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க.)

உ

வி

கூ-ஆம்-அதி—கீத்தார் பெருமை.

உள்ளேனும் தோட்டியர் தோகாத்தும் காட்டார் உடனென்றும் வடிப்புகோர் வித்து.

இ-ள். உடனென்னும் தோட்டியர் - அறிவென்னும் மருசுத்திலே - துணர்ந்தும் (பொருளையாயினேகள்) ஐந்தையும்—காட்டார் (தந்தப்புலன் களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன், வரலாற்றும்காப்புக்கு (எல்லாகிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோட்சநிலத்துக்கு—நூர்விட்டு—நூர்வித்தாவான்—எ-று. (கருத்து.) இப்பொருளையும் ஐம்புலன்களின் செல்லாமற்காப்பவன் மோட்சநிலத்துக்கு வித்தாவான் - என்பதாம். & அந்தநிலத்திலேயேயு முனைத்தவின்கேத்தெருளூர் இங்கே பிறக்கும் இறந்தும் வருகிற மனிதனைல்லென்பதாம் [வகதேசவுருவகவனி] (க.)

ஐந்தவித்தா மூன்றலசல்கைம்பு னார்தோமர அந்திரின சந்தும் கரி.

இ-ள். ஐந்தவித்தான் [புலன்களின் செல்லுதிற] வைத்தானைகாரைமொழித்தவனது ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல்விசம்புளார் - அகலர் பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு—கோமான் - தலைவனாகிய—இந்திரனே - தேவேந்திரனே — சாலும் கரி - போதுமான சாட்சியாம்—எ-று. (கருத்து.) கௌதமமுனி எல்லமைக்குக் தேவேந்திரனே சாட்சியாம்—என்பதாம். & ஐந்தான்களையார் கீத்காமல் சாபத்தை அடைந்துகின்று அவ்வானைகாரை கீத்கென்வனாகிய கௌதமமுனிவனது வல்லமைகை தெரிவித்தானைகாரை இந்திரனே சாலும் கரியென்றார். (க.)

செயற்கையெ செய்வார் டெயிசுத் தெயர் செயற் கரியசெய்வார் தகர்.

இ-ள். (ஒத்தபிரப்பினராகியமனிதர்களினால்) — பெயர் - பெரியோர் — செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை — செய்வார் - செய்வார்கள் — சிறியர் - சிறியோர் — செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை — செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார் — எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்செயற்கரியவைகளைச் செய்வார்கள் சிறியோர் செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வார்கள் - என்பதாம். 2. எனவே பெரியோர்செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்வாடொன்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாடொன்பதும் தோள் ஊதல் அறிவு, செய்தற்கெளியவை - 1. எனத்தை வேண்டியபடியே போகவேண்டும் - ஆகையால் கருதல் - கோபித்தல் - இவைமுதலானவை யும் செய்தற்கரியவை - இயமம் - சியாம் - ஆகனம் - பிராணுபாயம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரண - தியானம் - சமாதி - என என்னவைகையோகங்களாம். (1)

சுவபொருளியுள்ளவர்களை மென் னெத்திற்
எனக் தெரிவான் கட்டுடையலகு.

123

ந்-ஆம்-ஆதி—நீத்தான்பெருமை. 106

இ-ள். உலகு - உலகமானது, சுவபொருளியுள்ளவர்கட்கும், இரதமும் - உருவமும் - ஸ்பரிசமும் - சத்தமும் - கந்தமும் - என்பது-என்றசொல்லப்பட்ட, ஐந்திள் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது - வகை - கூறு மட்டை - தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பனநிர்விடத்தே - எ-று. (கருத்து.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை யறிபவனிடத்தே - என்பதும். ஐந்திள்வகையாவன - அவையன்றும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களும் அவற்றிற் கூறாதிய ஞானேந்திரியங்களன்றும், கன்மேற் சிறிபங்களும் ஆகஇருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் செ

த்திறப்புநடனும், அவன் தெரிதற்குக்காரணமாகிய மான் - அகக்காரம் - மனம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றுக்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும். தொள்ளப்படும் - இவ்விருபத்தைத்து தத்துவங்கூட்டாயல்லது உலகினாலேநிலையென்று உலகினாது இருப்பையறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாய்ந்து - பூதமன்றது, நிலம்-நீர் - தி-காற்று - காண் - ஞானேந்திரியமன்றும், மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செயி. கன்மேற்குணமன்றது, வாக்கு-பாத்தம்-பாணி-பாயு- உபஸ்தம். மூலப்பகுதி- மானைய, இவை காண்குபட்டாலும் பெருமைக்குக்காரணங்களும், ஐம்பொறியடக்கமும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறை மொழி காட்டி விடும்.

இ-ள். நிறைமொழி (புய) னிறைத்தசொல்லையுடைய - மாந்தர் - மூலிவரது - பெருமை - மகிமைமையை - சிவத்து - சிலவுலகத்திள் - மறைமொழி - அறையாணையாகச் சொல்லியும் துள்ளுகளே - காட்டிவிடும் - பிரத்தியட்சயமாகக் காட்டிவிடும் - எ-று. (கருத்து.) மூலிவரது மகிமைமையை - அவர்கள் - மகிமைகளே காட்டும் - என்பதாம். 3. பயனிறைத்த மொழியாவது அவர் அருளினாலே சொன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும், அந்நதன் பிரயோசனத்ததைக்கொடுத்தேவெடுகொசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமைமையை அறிவித்தல். (அ)

குணமென்றும் குன்றெறி நீன்றி வருகுளி
கனாமெயும் காத்த லரிது.

இ-ள். குணமென்றும் குன்று (அறவுமெய்யறிவு ஆணையிலல்லா
மமுதலான) நற்குணங்களாகிய மலையில்மேல்—எறிசின்முர் - எறி
நின்றமுனிவரது—வெகுளி - கோபமானது—கனாமெயும் (நானுள்ள
வையு) கண்ணகலமையினும்—காத்தல் - கோடுக்கப்பட்டவராலே
நீத்தல்—அறிது - அறிதாம்—எ-று. (கருத்து) முனிவர்கள் கோப்
பானது கோடுக்கப்பட்டவராலே 'நடுத்தல்'கூடாது—என்பதாம். & அ
ணையமையும் பெருமையும்பற்றிக் குணங்களைமையாக உருவகம்

12

ந-ஆம்-அதி—கீத்தார்பெருமை.

செய்தார் அநுசியான பழக்கத்தினாலே ஓராவிடத்துக்கோபம் தோள்
றியபோதே அகணையெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால்கனாமெயமென்ற
ம், சிறைமொழிமாந்தராகலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லிடுஞ் [தி
வைஇரண்டுபாட்டாறும் அவரானே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அந்தன ரென்போ தறவோர்மற் றெய்யுயிர்க்குஞ்
செந்தன்மை பூண்டொழுந லான்.

இ-ள். எய்யுயிர்க்கும் - ஈல்லாவுயிர்களின்மேலும் — செந்தன்
மை - செல்வையான வருளை—பூண்டு - விரதமாகக்கொண்டு — ஒழுந
லான் - நடக்கையினாலே—அந்தனரென்போர் - அந்தனரென்று சொ
ல்லப்படுவோர்—அறவோர்-அறவறத்திறிசிறவார்—எ-று. (கருத்து) அ
ந்தனரென்று சொல்லப்படுவோர் - முனிவர்களே—என்பதாம். & மற
அரசரின, அந்தனரென்பது, அழகியதன்மையை யுடையவரென்று
க் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மறவர்க்காக
தென்பதாகருந்தது. [அப்படி ஆணையையுடையவரின்மேல் - உயிர்க்களித்
தே அருளுடையரென்பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (க)

ச-ஆம்-அதி-அறன் வலியுறுத்தல்.

ஆகாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்டமுன்றுள்-அறமானது
மற்றைப்பொருளின் பக்கம் போலாகாமல் இம்மை - மறுமை-வீடு
என்றமுன்று வரையுந்தருகலால் அவற்றினும் அது உடையதென்பது
சொல்லுவதலாம் — அகிகாசமுறைமையும் இஃதாலே விளங்கும்.

சிறப்பினுஞ் செல்லமு மிது மறந்தினாடல்
காங்க மெவதே உயிர்க்கு.

இ-ள். சிறப்பு - மோட்சத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வ
மும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும் ஈனும் - கொடுக்கும், (ஆ
லால்) உயிர்க்கு-மனிதருயிர்க்கு— அறத்தினாலுஉக்கு-தருமத்தின்மேற்ப
ட்ட—ஆக்கம் - பெருக்கத்தைத்தருவது—எவன் - யாது—எ-று. (கரு

ந்து.) மகாக்ரையிர்க்குத்திருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை-என்பதாம், * ஓ
 அசைநிலை - எல்லாப்பேறுகளினும் - சிறந்ததாகலின் மோட்சத்தைக் கி
 றப்பென்றார், ஆக்கம் - பேசும்மேலுயர்தல், [இதனால் அறத்தினும் அநி
 கமாயிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (8)

அறத்தினால் காங்க முயில்லை யாதல்
 மரத்தினால் செல்லு கோடு.

சு-ஆம்-அது-அறன்வலியுறுத்தல்.

யங்

இ-ள். (ஒருவனுக்கு அறத்தினால் தருமந்(செய்தலின்) மே
 த்பட்ட-ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்)-இல்லை-இல்லை, அ
 றன்-அத்தருமத்தை-மறந்தலினால் (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலி
 ன்மேற்பட்ட-கேடு-கேட்டைத் (தருவதும்)-இல்லை-இல்லை-எ-று.
 (ஆத-). தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமுயில்லை அத்தருமத்தைமறந்த
 ன்பார்க்கினும் கேட்கலை-என்பதாம். * அறத்தினால் காக்கமுயில்லையெ
 னமுன் சொல்லப்பட்டதையே, * அறுவதற்கார் அறனில் கேடுவரு
 திற் சொல்லுதலாயிய. பயனென்கி [இதனால் அது செய்யாதபோது
 கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது.] (9)

ஒல்லும் வகையா லறவினை போலாதே
 செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

இ-ள். ஒல்லும்வகையால் (தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வகையால்-
 அறவினை- தருமமாயிய கல்வினையை-ஆவாதே - இடை விடாமல்-செ
 ல்லும்வாயெல்லாம் (அது) செல்லு மிடக்காரினு லெல்லாம்-செயல்
 செய்யக்கடவர்-எ-று. (ஏருத்த-). மனம்-வாக்கு-நாயம்-நிர்முன்றலு
 ன் தருமந் செய்யக்கடவர்கள் - என்பதாம். * கடியிடுவகையாலது, இல்ல
 றம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும்; துறவறம்- சீரணிக் கு ஏற்கவும் செ
 ய்தலாம், செல்லுமிடக்களாவன, மனமும் வாக்கும்காயமும்-ஆம் அ
 றத்தினால் செய்யப்படுகிற அறங்களாவன கற்சிறத்தையும் - அற்சொல்
 லும் - கற்செயலும் - ஆம்; [இதனால் அறம் செய்யமுடிவு சொல்லப்பட்ட
 தது.] (10)

மனத்தினால் வாயில ஓர் லினைத்த
 ஒருவ சீர பிற.

இ-ள். மனத்துக்கள் (அப்படி அறஞ்செய்யவன்-தன்) நெஞ்சினிடில்து—மாமிலனாகல் - குற்றமில்லாதவனாகக்கடவன்—அறம் - தருமமாவது—அனைத்து அவ்வளவே—பிற - அது ஒழிந்தசொல்லும் வேடமுமீ—ஆகுலகீர (அறமென்படுவனெல்ல) ஆகவாத குணத்தை யுடையவனாம்—எ-று. (கருத்து.) தருமஞ்செய்யவன் மலமாதற்றிருக்கக்கடவன் - அவ்வளவேயறம் - என்பதாம். * குற்றம் தீயவைகளைத் தவிர்ப்பதன் அறியவேண்டிச் செய்யப்படுதலால் ஆகுலகீரபிறவென்றார், மனதிலே குற்றமுடையவனுடையபாது அதன் வழிப்பட்ட வாக்கினும்காவத்திலுமம் செய்யப்படுகிற அறக்களையெயன் இல்லைபென்பதும் பெறப்பட்டது. (சு)

* அறவாதமாவது - மூலசொல்லப்பட்டதை யெ மற்ருள்மைகி தித்தற்பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

இச் ச-ஆம்-அதி—அறன் வாயியுத்தல்.

அழுக்கா நயாவெகுளி யின்னஞ்சொன் னுக்கு மிகுக்கா வியன்ற தம்.

இ-ள். அழுக்காவ பிறருயர்ச்சி பொறாமையும்—அவர் - ஜம்புகவாசையும் - வெகுளி (அவைகாரணமாகப் பிறமேல் உண்டாகி) கோபமும்— இன்னஞ்சொல் (அதுபற்றிவருகிற) கடுஞ்சொல்லும்—வரும்—ஆகிய விக்காக்கினையும்—இழுக்கா - கடிந்து—இயன்றது(ஒழிவில்லாமல்) கடந்து—அறம்- தருமமாவது—எ-று. (கருத்து.) பொறமை—ஆகா—கோபம்-கடுஞ்சொல் - இக்காலம் கடிந்து கடந்ததே தருமம் - என்பதாம். * இதனால் இக்காலகோடு கலந்து கடந்து அறமென்பட்டாதென்பதற்க்கொக்க, [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறத்தினயல்லு சொல்லப்பட்டது. (சு)]

அன்றநீவா மென்னு தறஞ்செய்க மந்தவ பொன்றவர்கட் பொன்றத் தனை.

இ-ள். நாம் இப்போது இனையோமாகிவிட்ட அன்று- இறக்குள்ளில்—அறிவாமென்னது - செய்வாமென்று நினைவாமல்—அறம் - தருமத்தை—செய்க (திண்க்தோறுஞ்) செய்வக்கடவர்—அது - அப்படிச் செய்யப்பட்ட தருமமானது—பொன்றவர்கால் - உடம்பினின்றது முயிர்போக்காலந்து—பொன்றத்தனை - (அன்றுயர்க்கு) அழியாத தனையாம்—எ-று. (கருத்து.) இறக்கும்போது தருமஞ்செய்வாமென்னது திணஞ்செய்க அல்லறம் இறக்கும்போ துதவியாம்-என்பதாம். * மந்து—அரைக்கி, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகடி மந்தை யுடம்பிலும் செல்லுதலால் அழியாத தனையாயிற்று [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நீண்டநேரம் செய்தவுடம்பு இறக்கிறபோதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது. (சு)]

அதக்கா நினைவென வெண்டா நிலைக பொருத்தானே டேந்தா நிலை.

இ-ள். அறத்தாறு - தருமத்தின்பயன்—இதுவென - இதுவென்று—(ஆகும்வளவையால்) அறிவிக்க—வேண்டா-வேண்டியநிலை—நிலைக-தன்முகவைய—பொறுத்தானேடு-கமப்பவானேடு—ஊர்த்தாவிரை - செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சியளவையினாலேயே அறியப்படும)—எ-று. (கருத்து.) தருமத்தின்பயன் நிலைக யெடுப்பவனிடத்திலும் ஏறுவனிடத்திலும்காணப்படும்-என்பதாம். * எனவேந்தருமஞ்செய

ல்லளவை யாழிய ஆக மயிரமாணரூம் பொறுத்தானோ நெர்தாவிரை
 யென்றதனால்-காட்சியானையாகியபிராந்தியத்தி யோரணரூம்கொள்ள
 ப்பட்டன, அறியப்படுகின்றபடி ரூபநாட்டினின்றானால் - சொல்லென்ற
 ம், [இதனாலுய்யாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது] (எ)

ஊ அகத்தியம் "அன் னு முன்னு ளெ தீர்ப்பதை அகாநினை" 33

ஊ-ஆம்-அதி-அறன்வெய்யுத்தல். ரூம்

விந்நான் பாடாகுமை கன்னுந்நி லெந்தொருவன்
 வாழ்க்கை வறியடைக்கும் கல்.

இன். ஒருவன்-ஒருவன்-வீழ்நான் (செய்யாமல்) கழியுநாள்-பு-
 ஆயுடைய-உண்டா-காமம்-நன் து-நருமத்தை-ஆற்றின் - செய்வானாயி
 ற்-அஃது - அச்செய்கையானது-வாழ்நான் (அவ்நீர்தீர்த்தோடு
 னு) வாழ்நானது - வழி (வரு) வழியை-அடைக்கும்கல் வாராமல்)அ
 டைக்கும்கல்லாம்-எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் தருமத்தைச் செய்தால் அ
 தருமம் மவன் பிரதப்பைக்கரும்-என்பதாம். அன்னுளும்-அகக்காரம்-
 புறா-கிருப்பு-வெறுப்பு-என்றித - ஐவகைக்கும்மக்களால் வருகிற கல்
 யின தீர்த்தினை என் கிற இருவகைகளைகளும் உள்ளவரைக்குமுயிர் உட
 ர்ப்பாடுகூறியின்றி அறந்தின்பவன்களாகிய ககதுக்ககனை அதுபயிற்
 தி-ஆகவால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. (அ)

அறத்தான் வருவதே வின்பமம் நெல்லாம்
 புறத்த புறமு மிது.

இன். அறத்தான்- இல்லறத்தோடுபொருந்தி-வருவதே - வருமி
 ன்ப்பிம்-இன்பம் - இன்பமாகும்-மற்றெல்லாம் அதனோடுபொருந்
 து வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும் புறத்த - துன்பத்தோடு
 னவாம் அதுவுமெல்லாம்-புகழும்-புகழையும்-இவ - உடையனவ
 னாம்-எ-று. (கருத்து.) தன்மனைவியோடு கூடுமின்பமே மின்பமக்கும்
 னுள்ளனவியோடு கூடுமின்பம் துன்பமாம்-என்பதாம். ஊ இன்பம் கா

தீவிதயவலம் இன்பத்திற் புறமெனவீதுன்பமாயிற்றுபாவத்தால்
 நும் பிரதில் விழைவுமுதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்
 னமாயினும் பின்பு துன்பமாய் வினதலாம் புறத்தவென்றார், புகழும்

புள்வனவே-அறத்தோடு வருவதாயிய வின்பம் புகழுமுடைத்தாமென்
 னு பெற்றும் [இதனால் அறந்தசெய்வாரோ இம்மையின்பமும், புகழு
 ம், பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது] (ஊ)

செயற்பாலதோரு மறனெ யொருவன்
 குறப்பால தோரும் பழி.

இ-ள். ஒருவர்க்கு ஒருவனுக்கு—செயற்பாடு—செய்தற்றன்மை
 த—அறனே—அல்லினையே—உயற்பாடு—ஒழித்தற்றன்மையது—பணி
 யுநினையே—எ-று.(சுருத்து) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கதாகுந்
 த—செய்யத்தகாதது தினையே—என்பதாம். ௨ தேற்றுகாரம்பின்னுக்க
 டப்பட்டது; ஒருபிரண்டும்—அசைநீலிகள் [முதிர்க்கப்படுவதாகிய நீ
 லினையப்பழியென்றால்] இசைநீலிகள் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட
 ன. (10)

பாடியீ-முற்றிற்று.

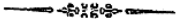
இ-ள். ஒருவர்க்கு ஒருவனுக்கு—செயற்பாடு—செய்தற்றன்மை

இல்லறம்.

இல்லறமாவது - இல்லாற்றுகைகளைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியி
 லின்று அகற்றுகுதலையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு கூடிக்கொ
 டியப்படுவதாம் ஆகலின் அதனைமுதலிலே சொல்லத்தொடங்கினார்.

நி-ஆம், அகி - இல்லாற்றுகை.

அநொவது - மனையாளோடுகூடி வாழ்வதென்று சிறப்பாம். இல்லாற்
 க்கை நிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய இருவரைக ளீலைகளுள்
 முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.
 இல்லாற்றா னென்பது விவாஹமாய முவர்க்கு
 உல்லாற்றியலின் துணை.

இ-ள். இல்லாற்றா னென்பான் - இல்லாததோடுகூடி வாழ்ப
 னென்று சொல்லப்படுவோன்—இயல்புடைய (துறவறத்) தன்மை
 யுடைய—முவர்க்கும்—(மற்றை) முவர்க்கும்—உல்லாற்றில் (அவரது)
 கல் (வெழுக்க) வழிகளில்—நின்ற-நிலைபெற்ற—துணை - துணையா
 வன்—எ-று. (சுருத்து.) இல்லாதநிலைவாழ்பவன் பிரமாசாரி, வாணப்பிர
 தன், சன்வியாசி, இம்முறைக்குத் துணையாவன். என்பதாம் ௨ இல்லெ
 பது அதனைத்தனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர், மற்றைமுவராவார்
 சாரியரிடத்தே ஒதுகின்றவனும் விரதக்காக்கின்றவனும் ஆகிய பிர
 சாரியும். காட்டிவிடத்தேபோய் மனைவியோடு தவறுசெய்கிறானாகிய
 வாணப்பிரஸ்தனும். எல்லாப்பற்றுக்களையும் விட்டவனாகிய சநியாசிர
 ம். என்றதிக. இல்லாற்றா வன்-பகி-கோய்குளிரமுதலானவற்றால் அ
 ரொழக்கங்களுக்கு-இவை. ஆறவராவால் உண்டாகின்ற முதலானவை
 கொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல் நடத்துகையில
 லே உல்லாற்றினின்றது துணையென்றார். (5)

துறந்தவர்க்குத் தவ்வா தவர்க்கு மீறத்தவர்க்கு
 மில்லாற்றா னென்பான். துணை.

இன். அறந்தார்க்கும் - ஆதாரமானவராலே - விடப்பட்டவர்க்கும் - தவ்வாதவர்க்கும் - வருமைப்பட்டவர்க்கும் - இறந்தவர்க்கும் (நூலருமில்லாமல்வந்து) இறந்தவர்க்கும் - இவ்வாழ்வானைப் பான் - இவ்வாழ்வானை என்று சொல்லப்படுவோனே - துணை - துணையாவான் - ௭-௮. (கருத்து.) அறந்தவர்க்கும் - வ்ரியவர்க்கும் - இறந்தவர்க்கும் - இவ்வாழ்வான் துணையாம் - என்பதாம். ௩. ஆதாரமானவராலேவிடப்பட்டவர்க்கும்

இ-ஆம்-அதி-இவ்வாழ்க்கை

௭௭

யாமெரிய அவர்க்கு ஆதாரமாய் நின்றதுவேயெனவெனையதலாலும் வருமைப்பட்டவர்க்கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு நீர்க்கடைய் முகவானவைசெய்து கல்லகதியை அடைவித்தாலும்; துணையென்றார். [துணையிரண்டுபாட்டாலும் இவ்வாழ்க்கை யாவ்வுபுகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல்சொல்லப்பட்டது.] (உ) தென்புலத்தார் தெய்வம் விருத்தொக்க றுளென்றும் கைம்புலத்தா ரோம்ப நிலை.

இன். தென்புலத்தார்-பிறிரும்-தெய்வம்-தேவரும்-விருந்து-தீதியரும்-துக்கல் - சந்தந்தாரும்-தான்-தானும்-என்று-என்று சொல்லப்பட்ட-ஐம்புலத்தா - ஐந்திடத்தஞ்செயப்படுகின்ற-ஆறு (அ) வழியை-ஓம்பல் - வழுவாமற்செய்தல்-தலை (இவ்வாழ்வானுக்கு) சிறப்புடையவறமாம்-௭-௮. (கருத்து.) பிறிர்க்குத் தெய்வத்திற்கும்-பிறித்திற்கும் யினத்திற்குத் தனக்குத்தருமஞ்செய்தல்தலைமை யாதநாமமாம் - என்பதாம். ௩ ஆண்டு-அசைநிலை-பிறிரார் ஓர் தேவசா தியார், அவர்க்கு இடம்கொடுக்காதென்ற-தென்புலத்தாரென்றார், தெய்வம்சாதிவாரும்- விருந்து-புதுமை-அதுஇங்கே புதியவராய்வந்தவ ன் உணர்ந்ததெனவே ஆகுபெயர். தான்செவ்வைய விருந்துகொண் டு எல்லா அறக்களையும் செய்யவேண்டுகெனின் தன்னைக் காப்பாற்றுக லும் அறமாயிற்று, இவ்வைந்துவகையும் தருமஞ்செய்தற்குஇடக்களா ய்வால் ஐம்புலனென்றார், இவ்வைவ் திடக்களும் ஐந்துபங்கு வே ற்விதலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒருபங்காயிற்று. (உ)

பழியஞ்சிப் பாதது னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியஞ்ச வெஞ்ஞான்ற யில்.

இன். பொருள்சம்பாதிக்கும்போது பழி-பாவத்துக்கு-ஆஞ்சி பப்பட்டுச்சம்பாதித்தது)-பாத்து (அப்பொருளைமுன் சொல்லப்பட்ட பதின்மர்களுக்கும்) பங்கிட்டு-ஊண் (தான்) உண்ணுதலை-வாழ்க்கை (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது-உடைத்தாயின் - உடையதா இல்-வழி (அவனது)சந்ததியானது-எஞ்சல் - குறைதல்-எஞ்ஞா ன்றும்-என்றானும்-இல்-இல்லை-௭-௮. (கருத்து.)பாவத்திற்குப்பயன் னு பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்ணு மொருவன் சந்ததியானது கு றைதலில்லை - என்பதாம். ௩ பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கி ட்டுண்டால் அறமானது,பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னை யும் அடைந்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சியென்றார். வாழ்பவ றது உடைமைவாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது. (௮)

அன்பு மறந்து முடைத்தாயி னீல்வாழ்க்கை] பன்சுப்புப் பயனுமது.

இ-ள். இவ்வாழ்க்கை (குறவனது) இவ்வாழ்க்கையானது—அன்பும் (உள்ளினையாவிடத்துச் செய்யத்தகு) மனம் இனையும்—அறமும் (மீறாம்கும்புறச் சுவைணுதலாகிய) அறத்தினையும்—உடைத்தாயின் - உடைத்தானால்—அது - அன்புடைமையானது— (அன்பில்லாழ்க்கையைக் குறிப்பும்-குறையும்—பயனும்-பிரயோசனமும் ஆம்—எ-து (கருத்து) குறவனில்வாழ்க்கை அன்பையுமறந்தையு முடைத்தானால், உடவுடைமையானது குணமும்- பிரயோசனமும் என்பதாம். சமையாளுந்தும் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாதபோது இவ்வழம் முடிவுபெறுதலையால், அன்புடைமை பண்பும் - அறமுடைமை பயனும் ஆகின், அன்பையும், அறமையும்—முன்வைத்த குழுவின்புறநகரத்தோடு சம்பந்தமுள்ளபண்டையும், பயனையும், கைத்தலால்விரிவின்மணி [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இவ்வாழ்க்கை அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.]

அதற்காந்தி வில்வாழ்க்கை வாந்தித் புறத்தாந்தித் பொருய்ய் பெறுவ தெவன்.

இ-ள். (குறவன்) இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையை —அறத்தாந்தி—கருமத்தின் வழியில்—ஆந்திள் - கொழுத்துவானாயின்—அறத்தாந்திள்—அவன் அதற்குப் புறமாயிவழியிலே—பொருய்ய்தென்று—வெறுவது- பெறுவாயின்எவன்யாத— எ-று. (கருத்து) குறவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக கடத்தாமைதான், துறவரத்திற போல் பெறுவாயின், என்ன- என்பதாம். ச தருமத்தின்வழி பழியுந்திப் பகுத்துள்ளனாகவும் அன்புடைமையொன்றி முல் சொல்லப்பட்ட வழியாம். புறத்தாது - மனையைவிட்டு வளத்திலேவென்றுகிற. அந்தினை நுள்வாயின விதமறவெண்ணும்பொருள் தோற்றத்தால் போலும்பெறுவ தெவனென்றார்.

இயல்பினு வில்வாழ்க்கை வாழ்வ கொள்பான் முயல்வாரு சொல்லாதல்.

இ-ள். இவ்வாழ்க்கை- இவ்வாழ்க்கையிலேயின்—இயல்பினால் (அதற்குரிய) வியல்பொடுகடி—வாழ்பவனென்பான்- வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுகொன் - முயல்வாருளெல்லாம் (ஐப்புவன்களையிட) முயற்சியெல்லாவொன்றார்—தலை- மேற்பட்டபுறவான்—எ-து (கருத்து) தருமவியல்போடு இவ்வழத்தின்வாழ்பவன் தவறுசெய்வார் கெல்லாதலையாவான் என்பதாம். ச முற்றத்தாற்றத்தவராகிய சந்ரியாகிள் ஐம்புவன்களை விட்டவையால்முயல்வாரொன்றது வளத்திலே தகஞ்செய்வோராகியவானப் பிரைத்தாக, இவ்வாழ்க்கை அன்புயற்சி செய்வாங்கிலே பயனைப்பெறுதலினாலே தலையென்றார்.

இ-ஆம்-அதி-இவ்வாழ்க்கை.

ஆந்தி நெஞ்சி யறபரிமுகா விவ்வாழ்க்கை கொள்ளாரி னென்னும் புறத்தது.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்) ஆந்திள் (தமது) வழியிலே—தந்தி—கடத்தி—அதன் (தானத்தன்) ன்றத்தினிள்—முகம்—இமுகம் - தவ

அல்லாதவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளனது எண்மையாம், இந்நிலையே அதிகாரமுடையவையும் விளக்கும்.

முடிந்ததக்க மாண்புடைய ளாதித்தக்கொண்டார்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

இ-ள். மனைத்தக்க- இல்லறத்துக்குத்தக்க - மாண்புடையாளார் நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாகி, தற்கொண்டாள் - தன்னைக் கொண்டகளைவனது-வளத்தக்காள்வாழ்க்கை- வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையையுடையவள்—துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவாள்—எ-று. (கருத்து.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண-நற்செய்கையுடையவளாகி தன்னைக்கொண்டகளைவள்வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவாள் என்பதாம். நற்குணங்களாவன- துறந்த வரையுபசரித்தலும் சிறுத்தாராய்தலும் பறியவரிடத்தேயுருளுடைமையும் முதலானவையாம், நற்செய்கைகளாவன - வாழ்க்கைக்குவென்மும், பொருள்களரிந்து காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்முகமாதல் வல்லமையுமீ, உபகாரஞ்செய்தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத்தக்கவாழ்க்கையாவது-முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்விண்ணொம்புகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது] (க)

மனைமாட்சி யில்லாள் கணிலாயின் உயர்க்கை
மனைமாட்சித் தாயினு மில்.

இ-ள். மனைமாட்சி- இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குணநற்செய்கைகள்—இல்லாள்கள் (நருவனது) மனையாளிடத்தே—இல்லாளின்- இல்லையாயின்— வாழ்க்கை- அவ்வில்வாழ்க்கையானது—மனைமாட்சித் தாயினும் (செல்வத்தால்) எனவளவுபெருமையை உடைய தாயினும்— இவ்-அப்பெருமையை உடையதன்—எ-று. (கருத்து) இல்லறத்திற்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கை மனையாளிடத் தில்லாதாயின் அவ்வில்

ள்-ஆம்-அந்—வாழ்க்கைத் துணைநலம். 2க

வாழ்க்கை எவ்வளவுசிறப்புடைத்தாயினும் பியலில்லை - என்பதாம். உபயோகமையால் இல்லையென்றார். (2)

இல்லறத் தில்லவன் : : : : :
தில்லவன் மானக் கடை.

இ-ள். (நருவனுக்கு) இல்லவன்-மனையாள்— மாண்புடைய - நற்குண நற்செய்கைகளாயிருந்தால்—இல்லது - இல்லாதது— என்-யாத— இல்லவன், அம்மனையாள்— மாணுக்கடை-அப்படிப்பட்டவளாகி நருத்தால்—உள்ளது - உள்ளது—என்-யாது—எ-று. (கருத்து.) மனையாள் நற்குணநற்செய்கையுடையவளாகில் அவ்வில்வாழ்க்கை எல்லாந் உடைந்து - என்கபதாம். * மாண்புடையவனுக்கு அப்பெயர் இக்கே அதிகார உடையவனுக்கு ஆகிறது. [இவ்விண்ணொம்பும் இல்லவாழ்க்கைக்கு பெண்வெறு-மனையாளனது நற்குண நற்செய்கையே மத்தவையல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (3)

பெண்ணித் தெருத்தக்க யாவுள கற்பென்னுத்
திறமைபுள்ள டாகப் பெறின்?

இன். கற்பெண்ணுத்திண்பை - கற்பெண்ணுக்கலங்கா நினைபை—உண்டாகப்பெறின் (அவளிடத்தே) உண்டாகியிருக்கப்பெற்றால்—(ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) பெண்ணின் - மனையாளினும்—பெருந்தக-உயர்வாகிய பொருள்கள்—பா - எனவ—உள - இருக்கின்றன—
—**அ.று.** (கருத்து.) ஒருவன்பெறுபெருகருக்குள் கற்புடைய மனையியைப்பார்க்கினும் எனவயிருக்கின்றன - என்பதாம். **உ** கற்புடையவள் போல் அறநூலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாம்பொருள்கள் வேதில்லாமையால் யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

தெய்வக் தொழாய்க் கொழுந் தொழுதெழுவான்
பெய்பெனப் பெய்யுமழை.

இன். தெய்வம்-(பிற)தெய்வத்தை—தொழாய்க்—வணக்காளாகி—
கொழுந் (தனதுதெய்வமம்மைய) கணலனை- தொழுது—வணக்காளின்
ய—எழுவான் (சித்தினாயிட) பெழுத்திருப்பவன்—பெய்யென - பெய்யென்று சொல்ல—மழை-மழையானது—பெய்யும்- பொழியும்—**அ.று.** (கருத்து.) பிறதெய்வத்தைவணக்காளாகிக்கணலனைத்தொழுதெழுபவன் பெய்யென்று சொல்ல மறைபெய்யும் - என்பதாம். **உ** தெய்வத்தொழுத சூழ்மனம் தெளிவது. அபிலேஷக்காலத்தாலின் தொழுதெழுவானே **அ.று.** தொழுகின்றென்பது தொழுதெனத்திரிந்து சிந்தது. தெய்வமும் ஓவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவளது வல்லமம் சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

இ.உ

க-ஆம்-அதி—வாழ்க்கைத்துணைகலம்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற்றுபெயிற் தலைகான்ற

கொற்காத்துச் சொர்மியன் பெயர்.

இன். தற்காத்து (கற்பினின்றுமவருவாமல்) தண்ணைக்காப்பற்றிக்
கொண்டு — தற்கொண்டாற் பிணி - தண்ணைக்கொண்டவனையும் (உள்
நூதலானவற்றால் உபசரித்து — தலைகான்ற (தம்மிருவரிடத்தும்)
நர்மையனையத்—சொற்காத்து-புகழை நீக்காமற் காப்பாற்றி—சொ
ர்மியான் (முன் சொல்லப்பட்ட கற்குணங்கச்செய்கைகளையும்) மறையி
ல்லாதவளே பெண் - பெண்ணுறள்—**அ.று.** (கருத்து.) கற்பையும் க
ணவனையும் கற்குணங்கச்செய்கைகளும் காப்பாற்றுவனளே மனையாள்.
என்பதாம். **உ** தன்விடத்துப்புருவாது - ஊரார் - கற்பினுலே தண்ணை
ப்புழுந்து[இதனால் தண்ணைப்புழுந்த சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கிணதகாட்டில் காப்பெனச் செய்யுமகரி
நீயறாக்கும் காப்பெனம்.

இ-ள், மகனீர் - பெண்டை - சிறை - சிறையினாலே - காக்கும் (தலைவி) காக்கும் - காப்பு - காலவாது - அவன் - என்னையோசனை - சை - செய்பும் - செய்யுள் - சிறை (தமது) ரிஷபால் - காக்கும் (அவர்) காக்கும் - காப்பே - காவலே - தலை - முதன்மையான காவல் - எ-று. (சூத்திர.) பெண்கள் - கற்பவர்களைக் காத்துக்கொள்ளுதலே தலைமை புண்காவல். என்பதாம், ௨ சிறை - மதிர்காவல் - வாயிற்காவல் - முதல்நாவை சிறை - மனத்ததைக் கற்பின் வழியிலே நிறுத்தல். காவலாண்மையும் சிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துள் சிறைக்காவலாடலையன் இல்லையென்றற்கு விவாகாக்கும் காப்பேதலையென்றார். [இதனால் தன்னைக் காத்தலே து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பெண்கள் பெற்றபெண்கள் பென்மர் பெருஞ்சொப்பு
புத்தேவிச் சொகு முக்கு.

இ-ள், பென்மர் - மகனீர் - பெற்றார் (கம்மைக்) கொண்டகனாவரை - பெறின் (பூசித்தல்) பெறுவாராயின் - புத்தேவிச் - தேவர் - மாமுயர் - வாழ்கத்திடமாயி - உலகு - உலகத்தில் - பெருஞ்சொப்பு (அவரால் செய்யப்படும்) பெரியசொப்பினை - பெறுவர் - அடைவர் - எ-று. (சூத்திர.) தன் கணவரை கணங்கும் பெண்டைத் தேவர்கள் தொழுவார் என்பதாம், ௨ பூசித்தல் வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவரைப் பூசித்தபென்மர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

புகழ்புகித் திடுவிலோர்க்க் இல்லி விசழ்வார்க்குள்
எனையோர் தீடு கடை.

இ-ள், புகழ்-புகித்தியை - புகித்த - சிறுமடிய - இல் மணியாகி
இலோர்க்கு இல்லாதவர்க்கு - இசழ்வார் முன் - (தம்மை

கா-ஆம்-அதி - வாழ்க்கைத்துணையம்

உரு

[...]

விசுவநாதரிடம் பணவரம்புள்—ஏறுபெல்ல ஆண்டுகம்பப்போலும்—பிரி
 ளட-பெருநகடைஇல்லை-இல்லை--எ-று.(கருத்து.)கம்பாறியகிந்திய
 உடையபிளையாவிலாதவர்க்குத-பதாபிளையாபுலுநிற்கம்பபொன்றகடை
 சிவிய என்பதாகி. உ புரிந்தவென்பதனிது விதாசகதால் தொக்கது. பெ
 ருநகடையான்குச் சிங்கலெய நடைபிளவு உடையாதலால் ஏ
 ர்பொலென்றார். [இதனால் புரணமுக்காப்பற்றாடயிடத்தே உண்டா
 ளும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (க)

மங்கலமென்ப மசைமாட்டு மந்தத
 வள்ளல வள்ளமட்டி பெறு.

இ-ள். (அறிந்தோர்) மனை - மனையாளன்—மாட்டுசி-சந்திரனார்த்செ
 ய்க்ககளை—மங்கலம் (ஒருவனுக்கு) கள்ளையிடம்— என்ப - என்ருசொ
 ளையார்—கண்மக்கட்டேறு. கல்லப்புகல்வாணாப்பெறுதலை—அதன் - அ
 ன்ருக்கு—என்ருவார் - கல்லையாணம்—(என்ப) : என்ருசொல்லுவார்
 ட—ச-று(கருத்து.)மனையாள துறந்திரைச்செய்க்ககளை பொருவனுக்குள்
 மையென்றும் ஒற்புதல்வாணாப்பெறுதல் அக்கண்மைக்காபாணமென்று
 ம்சொல்லுவார். என்பதாம். * அறிந்தோரென்பது வகுக்கப்பட்ட
 து. மந்து - அரை. [இதனால்வாழ்க்கைத் துணைக்காவதோ ரணியென்கு
 சொல்லி அதனால் சிவ்வருவதாகிய அடிகாரத்திற்குத் தேற்றுவாய்
 செய்யப்பட்டது.] (உ)

செய்யப்பட்டது

எ-ஆம் - அஹி-புதல்வணாப்பெறுதல்.

அவ்வாறு முனிவர்கடள் கெண்டியாலும் தேவர்கடள் | கொள்ளியாது
 ம், தென் புலத்தார்கடள் புதல்வணாப் பெருதலாலும், அல்லவது செ
 னுத்தக்க-ராமையால் அக்கடள் செ னுத்தற்பொறுட்டு கல்ல மக்களை
 ப்பெறுதலாம். அஹிசார முறைமை முன்பொழிந்தது.
 பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லையறிவந்த
 மக்கட்பெறுதலேயிது.

இ-ள். பெருமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பெறுதலுக்கு; அறி
 வறிந்த - அறியவேண்டுமவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கட்பெறுதல் - பு
 தல்வணாப்பெறுதலையல்லது, யிற - மந்திரப்பொருகளை; யாம் - காம்
 அறிவதில்லை - மதிப்பதில்லை—ச-று (கருத்து.) ஒருவன் பெறும்பெ
 றுதலுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மக்கட்பெற்றை மதிக்க
 வேண்டும் என்பதாகும். * அறிதற்குக் காரணமாகிய ளுரிமை அவ்வறி
 தலை உண்டாகுவேய விடுமாதினள் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இ
 மிக்காலந்தாற்குறினார். அறிவறிந்தவென்றதனால்மக்களென்றும் பெயர்
 பென்பாறியெழுந்திவ்வாறு. [இதனால் புதல்வணாப்பெறுதலெனதுச
 ற்ப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

எழுதிடப்புத் தியவை தீண்டா பழிபிறக்காய்
 பண்புடை மக்கட் பெறின்.

இ-ள். பழிசிறக்கா - (யிவாள்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை - கற்
 குணங்களைபுடைய, மக்கட்பெறின் - புதல்வணாப் பெறுவானுள்.

எ-ஆம்-அஹி-புதல்வணாப்பெறுதல்.

எழுதிதர்ப்பும் - (வினை வசத்தினாலே புண்டாகி) எழுவைக்கப்பட்ட பி
 ப்பிலும், தியவை - துன்பங்கள்; தீண்டா - (செய்யுறவுவென) யடை
 யாவாம்—எ-று. (கருத்து.) பழிக்கப்படாத கற்புதல்வணாப் பெறுவ
 னுள்ள எழுதிப்பிலும் துன்பக் களையாதுவான்பதாம். துன்பத்தை
 களந்து தீவினை செய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வார்களே
 செய்யப்படும் தானத்குமல்களுக்கு அவரது கற்குணம் காரணமாக

ம். தம்முடைய மக்களையுள்ளார். எழுதிடப்புகு-எழுதலுமுறைகையுமாய், எழுதிடப்பாவை - தேவர், மனிதர், விலங்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (உ)

தம்பொருளென்பதம் மக்களவர்டொரு

உத்தம் வினையார் வரும்.

இ-ள். தம் மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம்பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள் என்ப - என்று சொல்லுவார் அறிந்தோர் அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்தபொருள்கள், தம்மக்களினையாவ. தம்மமக்குறித்து அவர்செய்யும் நல்லினையினாலே, வரும் - (தம்பிடத்து) வரும், (ஆதலால்) - எ-று. (கருத்து.) 'பிள்ளைதேடிவப்பொருள் திரைந்திரு வருகையால் புதல்வரைத் தம் பொருளென்று சொல்லுவர் என்பதாம். * பொருள்சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளென வுபசரித்தார். [இவை இரண்டுபோட்டாலும், நல்லபுதல்வரைப்பெற்றார் அடையும் மறுமையாய் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

அழிந்திருந்த மக்களே மக்கள்

வினையாயின கூறு.

இ-ள். தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை - சிறியகைகளால் அளவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறானது, அழிந்திருந்த - (சாவையினாலே மிகுந்த) அழிந்தத்தினும், ஆற்றளினிது - மிகவுயிரினும் புடைத்தாயிருக்கும் - எ-று. (கருத்து.) தம்மக்கள் சிறுகையளவிய சோறானது அழிந்தத்தினும் மிகவுயிரியது என்பதாம். * சிறுகையளவால் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும் போது சோற்றைத்துழாவுக முதலாயின. (ச)

மக்களையே தீண்டாது உட்கொள்பவர்தவர்

சொந்தேட்டின் பஞ்சு செவிக்கு.

இ-ள். உட்கொள் (ஒருவனது) உடம்புக்கு இன்பும்-இன்பமாவதும் மக்கள்-மக்களதுமெய்-உடம்பு, தீண்டல்-தொடுத்தல் செவிக்கு(அவனது) காதுக்கு, இன்பம்- இன்பமாவது, அவர்-அவரது, சொல்-சொற்களே; கேட்டல்-கேட்டுதல் - எ-று. (கருத்து.) மக்களையே தீண்டாதே உட்கொள்பும் - அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்குன்பும் என்பதாம். * மறைய - அலகால். பிள்ளைகளது மழலைச்சொல்லேயன்றி அவர்கற்றறிந்து பேசுஞ் சொல்லும் 'இன்பமாகிழி' இவைவிரண்டுக்கும் பொது

எ-ஆம்-அறி-புதல்வரைப்பெறுதல்? ௨௫

உட்கொல்லென்றார், தீண்டல் - கேட்டல்சரினால் உண்டாகும், இன்பக்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள். (ஊ)

குழலினி நியாநிலி தென்பதம் மக்கள்

மழலைச் சொற்களாதவர்.

இ-ள். தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது-மழலைச்சொல்-குதலைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேட்காதவர், குழல்-குழலினிசை, இனிது-இனிவது, யாழ்-வினையினிசை, இனிது-இனிவது, என்ப - என்று சொல்லுவார் - எ-று. (கருத்து.) தம்மக்கள் மழலைச்சொற்களைக் கேளாதவர்தம் புள்ளம் குழலிசை யினிதென்றும் வினையினிசை யினிதென்றுஞ்சொல்லுவர் என்பதாம். * குழல்-யாழ்-அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்லவாசென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புடைகப்பாற் சொல்லினார் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] - (க)

தந்தை மகந்தாந்தர சந்தியகலயத்த
முந்தி விருப்பச் செயல்.

இ-ள். தந்தை - தகப்பனாவன்—மகற்கு- புதல்வனுக்கு—ஆம்
றம் - செய்யத்தரும்—என்றி - கன்மையாவது—அவையத்து (கந்தவர
து) சபையிலிடத்து—முந்தியிருப்ப (அவரினு) மேற்பட்டிருக்க—செ
யல் [செய்வியையுடையல்] னுக்குதலாம்—எ-று. (கருத்து.) பிதாபிள்ளை
க்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் வல்லவளென முந்
ட்டிருக்கச்செயல் - என்பதாம். * பொருளுடையவ னுக்கல் முதலா
ளவை பிள்ளே துன்பத்தைத் தரினுத்தரும். ஆதலால் அவ்வாண்மை
யகா வென்பது கருத்து. [இதனால் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது.]

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் செல்லாமினது.

இ-ள். தம்மக்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவுடைய
ள நிருக்கையானது—மாநிலத்து - பெரிய நிலத்தில்—மன் - நிலபெ
ற்ற—உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம்—தம்மின் - தம்மக்கு (இ
யியதாநீரணும்)—இனிது-இனிதாயிருக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தம்ம
க்களறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர்களுக்கெல்லாமினிதா
யிருக்கும் - என்பதாம். * இங்கே அறிவுவன்றது இயற்கையறிவொடுக
டிய கல்வியறிவை அறிவுடைமை கண்டுமுகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோ
ர்தலால் இங்கே மன்னுயிரென்றது அவர்மேல்சின்றது. [இதனால் தந்
தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நன்ற பொழுதிற் பெரிதுவுக்குத் தன்மக்களச்.

சான்றொ ளொன்ம்கேட்ட தாய்.

சு

2-ள்

நீ-அந்-அதி—புரவ்வணப்பொறுதல்.

இ-ள். தன்மகனை - தன்புத்திரனை—சான்றோடுவென (கல்விக்கேள்விகளினாலே) கிதைக்கொண்டொன்று (அறிவுடையோர்) சொல்லு—கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவன்—என் உபொருதி— பெற்றகாலத்தினும்— பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வான்—எ-று. (கருத்து.) தன்மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்ட தாயானவன் பெற்றகாலத்தினும் பெரும் கிழ்ச்சியடைவான்—என்பதாம். 3 மடியின்மேலே கண்டதனால் உண்டாகிய உபொதுவான மகிழ்ச்சியினும் கிதைக்கல்விக்கேள்விகளையுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிய சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகவில் - பெரிதுவக்குமென்று, பெண்மைக்குணத்தினால் தானாக அறியாமாட்டாய் யார் கேட்டதாயெனவும் சொல்லினார். அறிவுடையோரென்பது வருஷிக்கப்பட்டது சான்றோடுவென்று அறிந்தசொல்வதற்கு உரியவர் அவர்களைவால். [தாய்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனால் வேறெந்ததுச்சொல்லப்பட்டது.]

மகன்நக்கை எ-ன்று முதலிவன்றக்கை - பென்றோற்றன் சொல்லென்றது சொல்.

இ-ள். தக்கைக்கு (தன்னைக்கல்லியுடையவனாகிய) தகப்பனாக்கு—மகள் - புத்திரன்—ஆற்றும் - செய்யும்—உதவி - எதிர்நின்றியானது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கச்சீரையும் கண்டவர்) இவன் - இவனது—தக்கை - தகப்பன் (இவனைப் பெறுதற்கு) — என் - என்ன தவத்தை—சொற்றான்சொல் - செய்தானே—என்றும் - என்நிற - சொல் - சொல்லில் (உண்டாக்குதலாய்)—எ-று. (கருத்து.) இன்னேபிறவுக்குச்செய்யும் உதவியானது இவன்பிறா இவனைப்பெறுதற் கெண்ணதவஞ்செய்தானே சொல்லுபிறச்சொல்லுஞ் சொல்லில் யுண்டாக்கல் - என்பதாம். 4 சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக்குறிப்பித்து வின்றது. உண்டாக்குதல் - அப்படிச்சொல்லுதல். [இதனால்புத்தவனது கடன் சொல்லப்பட்டது.]

அ - ஆம் - அநி - அன்புடைமை.

அ-ஊதாவது - அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடைய சிபந்தி ஆகையுடையவனானிருக்கை, அநிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லறநிவிது நடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்புரிந்தலும் அன்புடையவனானால் இதுவேண்டப்பட்டது. அன்பிக்குமுன்புடொ வகைக்குத்தொழார்வன் புதல்வர் பூசுநரு.

இ-ள் அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கும்—அடைக்கும்—(பிராபியாம ன்) அன்புத் துவைக்கும்—தாம் - தாரும்—உண்டோ - உளதோ—(தம் யல் அன்பு செய்ப்பெற்றவரது அன்பங்கண்டவிடந்தே (பொழிசின் ற) ஆர்வலர் - அன்புடையாரது புண்கணிர் - புல்லியகண்ணினோ— பூராரும் (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினே எல்லாரும் அறியத் (தூற்றும்) (ஆகலால்)—எ-று. (கருத்து.) அன்பு கொள்ளப் பட்டவரது தன்ப கண்டபோதே, அன்புடையவர்கண்ணினோ உள்ளிருந்த - வன்பைக்கா ட்டிம்-என்பதாம். * உட்கும் அன்பைச்சிப்பித்து நீன்றது, காட்டிய னவையால் அறியப்படாதபிணம் அதுமான வளவையால் வெளிப்படு மென்பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.]; (க)

அன்பில்லா கொணர் தமக்குரிய சன்பிடையா
சொன்புமுரியர் பிரக்கு.

இ-ள். அன்பிலார் - அன்பில்லாதவர்—(பிரகுக்குப்பயன்படாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும்—தமக்கு - தமக்கே—உ ரியர் - உரியராவார்— அன்புடையார் - அன்புடையவர்—தவக ளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பார்—(தம்) முடம்பாலுயர், பிராக்கு - பிரகுக்கு —உரியர்—உரியராவார்—எ-று. (கருத்து.) அன்பில்லார்எல்லா பொருளையுந் தமக்கே யுரியவராவர் அன்புடையவர் பிரக்கு எனும் னையுந் கொடுக்கவுரியவராவர் - என்பதாம். * தமக்கேயென்ற பிரிவின யேதாரம், வருணிக்கப்பட்டது - அன்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர் [என்புமுரியாராகுபு புறவுக்காதலையேறிய சிபியும் தன்முறகெனும் னய இத்திரணுக்குகொடுத்த தீசியு முறலாபிடுவூரிடத்தேகாண்க.] உ

அன்போ டுணையத்த வழக்கென்ப வாகுயிர்க்
கென்போ டுணையத்த தொடர்பு.

இ-ள். ஆருயிர்க்கு - பொருத்தகரியுமணிதருயிர்க்கு — என்போடு உடம்போடு—இயைந்த-உண்டாயிடொடர்பு- சம்பந்தத்தை—அன்போடு - அன்போடு—இயைந்த - பொருந்துதற்குவந்த-வழக்கு—அ ழிசீன்பயலுக்கும்—என்ப -என்று (அறித்தோர்) சொல்லுவார்— எ-று. (கருத்து.) மக்களுகிருக்குடலோடுள்ளுடைய சம்பந்தத்தை - அன்பேர் டேபொருத்தவந்த பயனென்பர் - என்பதாம். * மனிதப்பிறப்பி னரு னை அந்நியனைடந்த உயிர்களின்கேல் ஈற்றப்பட்டது. வழக்கென்ப தி அதன்பயனையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர், உடம்போடு கூடியல்லாம் வி அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தற் பொருட்டு இத்தொடர் ச்சி யுண்டாபிற்றென்பதாம். ஆகவே. [இத்தொடர்ச்சிக்குப்புயன் அ ன்புடையென்புயிற்று.] (க.)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுபீறு
கன்பென்று காடாச் சிறப்பு.

இ-ள். அன்பு - (சுமந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட.) அன்பானது - (அத்தன்மையினாலே) ஆர்வமுடையது (பிரமித்தே; ஆர்வையுடையவனுக்குக்கைய - ஈனம் (ஒருவனுக்குத்) தரும்) அன்பு - அன்புக்குக்கையானது நன்பென்றும் (இவனுக்குப்பாலும்) நட்பினொன்று சொல்லப்படுகிறது - நாடாச்சிறப்பு - அளவிறத்திறப்பையுடையது - தரும் - எ-து. (கருத்து.) அன்பானது - ஆசையுடையதும், அது சினேகத்தையும் தரும் - என்பதாம். * [எல்லாரும் நட்பினாராதல் - எல்லாப்பொருளையும் - அடைதற்குக் காரணமாதலின் அந்நினைநாடாச்சிறப்பென்றா.]

அன்புத் தவிர்த்த வழக்கென்பவையகத் தின்புத்தொ செய்தகு சிறப்பு. (ச)

இ-ள். வையகத்து - இவ்வகத்திற்—இன்புற்று (இவ்வாழ்க்கையிலே நின்றது.) இன்பத்தையனுபவித்தவராகி - எய்தும் (அதன்பின்னே விண்ணுலகத்திற்கென்று) அடையும்—சிறப்பு - பேரின்பத்தினை—அன்பு - அன்பை—உந்து உடையவராகி—அமர்ந்த(இவ்வழக்கத்தோடு) பொருத்திய—வழக்கு - வழியின்பயனாகும்—என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார்—எ-து.(தருத்து.) விண்ணுலகிலேயும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இவ்வாழ்க்கையில் பொருத்தியவன்பின் பட்டென்பர் - என்பதாம். * இவ்வாழ்க்கையிலே நின்ற மனைவியோடும்; மக்களோடும், சற்றந்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்டவையகத்தொழிவினாலே தேவாராய்ச்சிக்கு - அங்கேயும் இன்பத்தை அதுபயிப்பாராகிவிட இன்புறையென்று சிசுப்பென்றார். தவத்தினாலே - தன்பமுற்று - அடையப்படுவதாகிய - விண்ணுலகின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பால்வந்தி இவ்வையன்பதாம். (சி)

அந்நிந்தகே யன்புசார் பென்பவறியார் மறத்திற்கு மல்தே தனை.

இ-ள். அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்)—அன்பு-அன்பானது—சார்பு - தனையாவது—அந்நிந்தகே - தருமத்துக்கே—என்ப - என்று சொல்லுவார் - மறத்திற்கும் மறத்தைக்கேதற்கும்—அஃதே - அவ்வன்பு—தனை—தனையாவது—எ-து. (கருத்து.) அறியாதவர்கள் அந்நிந்தகேயன்புதனையென்பர் மறத்தைக்கேதற்கும் அவ்வன்புதனையென்ப - என்பதாம். * ஒருவனுடைய செய்யப்பட்ட பாகைமப்பற்றி உள்ளத்திலே மறந்தோன்றியவிடத்தே அவனைகட்பாக சினைத்து அவன்மேல் அன்புசெய்ய அதுகேக்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்குத் தனையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மல்தே தனையென்றார் மறத்திற்கு மல்தே தனையென்றதற்குப் பென்மடர் புதல்வர் முதலாயினோரை கல்வழிப்படுத்தும் பொருட்டி அவனைக்குறித்துச் செய்யப்படும் கோத்துக்கும் அன்பு

அ-ஆம்-அதி—அன்புடைமை. 2.கா.

தனையாமென்ப பொருளுணர்ப்பினும் ஆம் [இவை ஐந்து பாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்பி லதனை வெயிற்போலக்காபுமே யல்பி லதனை யறம்.

இ-ள். [என்பி லதனை - எனும்பில்லாத வுடம்பை—கொயிற்போல லயிலாள் அசுதெல்போல—அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவயினது]

புறம் - அறக்கட்டவுள்—காயம் - சுவொன்—எ-று. (சுருத்து.) என்யில்
 ராப் புழுக்களைச் சூரியன் கடுதல்போல அன்பில்லாவுயிர்களை வறக்க
 வுள் கடும் - என்பதாம். * ஏ - அசைநிலை என்பில்தென்றதனால் உ
 டம்பென்றும், அன்பில்தென்றதனால். உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்ட
 டை. வெறுப்பில்லாமல் எக்கும் ஒருதன்மைத்தாகிய வெயிலின் ருள்
 னை புழுமுதலானவை கெடுதல்போல், அப்படிப்பட்ட அறத்தின் மூ
 ற்ளே அன்பில்லாதவுயிர் தன்னியல் பாதசென்று கெடுமென்பதாம்.

அன்பகத் தில்லாவுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கள்
 வற்றன் மார்த்தளிர்ந்த நந்து.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனை தில்லாநிலைவாதவுயிரானது—
 வாழ்க்கை (இல்லாததொடுகடி) வாழ்தலானது—வன்பாற்கள்—வன்
 பிலென்று நிலத்திலே—வற்றன் மரம்— உலர்ந்தமரமானது—தளிர்ந்த
 து—தளிர்ந்தாற்போலும்—எ-று. (சுருத்து.) அன்பில்லாவுயிர்வாழ்க்
 கையானது வன்னிலத்திற் பட்டமாத் தளிர்ந்தாற்போலும் - என்பதா
 ம். * கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெய்செய்யும் யாக்கை
 யகத்துறுப்பன்பிலவர்க்கு.

இ-ள். யாக்கையகத்து— உடம்பினைகத்திலே நின்றது—உறுப்பு (இ
 ல்லாததுக்கு)—அக்கமாயிது—அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவற்றகு—
 புறத்து மற்றைப்புறத்திலேநின்றது— உறுப்பெல்லாம் - அக்கமாவன
 வெல்லாம்—எவன் (அவ்வறக்கு செய்தலிலே)என்னவதனைய— செய்
 யும்செய்யும்—எ-று. (சுருத்து.) உள்ளன்பில்லாதார்க்குப்பிறவுறுப்பு
 ளிற்குத்து பயனில்லை - என்பதாம். * புறத்துறுப்பாவன— இடம்போ
 குள்வலாகுகளாம் அன்பாகியதுணையோடு கூடாத் விடத்தே அவை
 னோர் பயனில்லாமையால் எவன் செய்யுமென்றார் உறுப்புப்போலு
 தால் உறுப்பெனப்பட்டது. (ஆ)

அன்பின் வழியதுவிரிநிலையினை
 கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

இ-ள். அன்பின்வழியது— அன்புமுதலாகஅதன்வழிநின்றஉடம்போ,
 போ—உயிர்நிலை— உயிர்நின்ற உடம்பாகும்—அன்பிலவர்க்கு - அன்பின்
 பில்லாதவர்க்குள்ள—உடம்பு - உடம்புகளானவை—என்பு - எயும்

பெ- ஆம்-அகி—விருந்தோம்பல்.

பை—தோல்-தொலினிலை, போர்த்த-போர்க்கப்பட்டனவாம்(உயிர்க்கு
 புறவுடம்பாகா)—எ-று. (சுருத்து.) அன்போடுபொருந்தியவுடலையுயிருள்
 ளைவுடலாகும், அவ்வன்பில்லாதவுடலே யுயிரற்றவுடலாகும், என்பதா
 ம். * இல்லறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயி,
 [இவை நான்குபட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தேஉண்டாகும் குற்ற
 மசொல்லப்பட்டது.] (அ)

சு-ஆம்-அகி—விருந்தோம்பல்.

சு-ஆம்-அகி—விருந்தோம்பல்.

அந்தவாறு விருத்தினரை யுபசரித்தல். தெய்யுலத்தார், தெய்யு
 ம், விருத்தினர், சுற்றத்தார், தான், என்மிற ஜலகை? யானா உபசரித்
 தல்களிலே முன்னவை யிண்டும் கண்ணாற்காணப்படா தவகாரினைத்
 துச் செயப் படுவனவாதலாலும், பிணைவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொ
 டுத்தலல்லாமையாலும் வருகின்ற விருத்தோம்பல் சிறப்பையுடையதா
 னி அங்ஙனிலாவர்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பை
 டையகணவது மனையாளும் கூடியவ்லது செய்யக்கூடாமையால் இது
 அன்புடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இருத்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருத்தோம்பி
 வேளாண்மை செய்தத் பொருட்டு.

இ-ள். (மணவியோடும்காட்டினிடத்தே செல்லாநால்) இல் - இவ்வி
 னிடத்தே - இருந்து - இருந்து - ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி -
 வாழ்வதெல்லாம் - ஈழமுத்தெய்யுலையெல்லாம் - விருந்து - விருத்தின
 னை - ஓம்பி - உபசரித்து - வேளாண்மை - உபகாரத்தை - செய்தத்
 பொருட்டு (அலகுக்குச்) செய்ததென்பொருட்டாம் - ஈ-து. (கருத்து.) இ
 ல்வாழ்வகையில் வாழ்வதெல்லாம் விருத்தினரைக் காப்பாற்றும் பொரு
 ட்டி - என்பதாம். ஈ-எனவே - உபகாரஞ்செய்யாதவிடத்தே இல்லி
 ருத்தலாலும், பொருள்காப்பாற்றலாலும், உண்டாகிறதான்புச் செய்
 களுக்கெல்லாம் படியவில்லை என்பதாம். (ச)

விருந்து புத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
 மருத்தெனினும் வேண்டற்பாத் தன்று. 7

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) சாவாமருத்தெனினும் - அழித்
 மாணும் விருந்து (தண்ணீரோக்கிவந்த) விருத்தினர் - புத்ததா (சா
 விடமுன்) புத்ததிருக்கட்டானுண்டல் - தானேயுண்ணுகல் - வேள்

டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன்றும் - ஈ-து.
 (கருத்து.) வந்தவிருத்தினரைப் புத்தவைத்துத் தேவையிந்த மாணின

சு-ஆம்-அதி-விருத்தோம்பல். 108

முண்ணப்பட்டாது என்பதாம். * சாவாமருந்து சாவாமருத்துக்கார
 திப மருந்து. [இவை இரண்டுபொட்டாலும் விருத்தோம்பலின் சிறப்பி
 சொல்லப்பட்டது.] (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
 பருவந்து பாழ்படுதலின்றது.

இ-ள். வருவிருந்து - தண்ணீரோக்கி வந்தவிருத்தை - வைகலும்
 ஈ-எனவே - ஓம்புவான் - உபசரித்துவருபவனது - வாழ்க்கை - இல்
 வாழ்க்கையானது - பருவந்து (வருமையால்) வருந்தி - பாழ்படுதலின்
 து-கெடுதலில்லை - ஈ-து. (கருத்து.) வந்தவிருத்தினரைக் காப்பாற்றப
 வன் வாழ்க்கைக்கெடுதலில்லை என்பதாம். * தினந்தோறும் விருத்தோ
 ம்புபாணக்கு அதனாலே பொருள்குறையாமல் மேலுமையும் வளரு
 பென்பதாம். (ரு)

அருமமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
 கல்விருத் தோம்புவா னில்.

இ-ள். செய்யான் - திருமாதானவன் - முகனமர்ந்து - முகயினியையும்
 கல்விருந்து - தருத்தவிருத்தினரை - ஓம்புவான் - காப்பவனது இல் - விட்
 டினிடத்தே - அருமமர்ந்து - மனமெழிந்து - உறையும் - வாழ்ந்துகொண்

புதுப்பாள்—எ-று. (கருத்து.) விருத்தின னைக்காப்பவன் விட்டில். இலக் குறி வாகும்பன் னுவாள் என்பதாம். உ மனமகிழ்க்தற்குக்காரணம் - தன் சொல்வம் கல்லவாறிபடுதலாம். [தகுதியாவது ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உபர்தல் பொருள்வளர்த்தற்குக்காரணம் சொல்லியபடி.] (1)

வித்த மிடல் வேண்டுந் கொல்லோ விருத்தோம்பி
யிச்சென் யிசைவான் புலம்.

இ-ள், விருத்தோம்பி (முன்னே) விருத்தினையுண்பித்தது—யிச்சி யி-யிருதியை—யிசைவான் (யிச்) னுண்பவன் து—புலம் - விளைநிலத் தற்கு—வித்தும் - விசையும்—இடல் - இடுதலும்—வேண்டுகொல்-வேண்டுமோ—(வேண்டுவதில்லை)—எ-று. (கருத்து.) விருத்தினைக் காப்பவன் விளைநிலந்தரனேயினையும்—என்பதாம். * 9 - அசைநிலை எ

மவேதானே விளையுமென்பதாயிற்று. [இவைமுன்றுபாட்டிலும் விருத்தோம்புவார் இம்மையிலே அகாரியும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (10)

செல்லிடுந் தோம்பி வருவித்த பார்த்திருப்பா
ளல்விருத்த வானத் தவர்க்கு.

இ-ள், செல்லிடுந் து - (தன் கிடத்தே) வந்தவிருத்தை - இம்-பே-உபசரித்து—வருவிருத்து; (யின்) வரும்விருத்தை—பார்த்தது—என்றோக் கி—இருப்பான் (கான் அதனோடுள்ள) விருப்பவன்—மறுபிறப்பிலே (தவண்பு) - வானத்தவர்க்கு—வானிலுள்ளவருக்கு—செல்லிடுந் து - செல்-விருத்தாவான்—எ-று. (கருத்து.) வந்தவிருத்தானிகளைக் காப்பார்:

10

செ-ஐம்-அதி—விருத்தோம்பல்.

வரும்விருத்தானிகளுக்கெதிர் பார்த்திருப்பவன் தேவர்களுக்கு விருத்தானியாவான் என்பதாம். செல்லிடுந் து - விடைதற்கரியவிருத்து, [இந்த மேலமருமையில் அடைபுட்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (11)

இளைத்துவீரத் தென்பதொன் தில்லையிருத்திள்
அனைத்துணை வேள்விப் பயன்.

இ-ள், வேள்விப்பயன் (விருத்தினையுபசரித்தலாகிய) வேள்வியின து—பயன்—இளைத்துணைத்தென்பது—இன்னவளவேன தென்பதாகிய—9 வ் நிலை— ஓசைவிளையுடையதன் து—விருத்தின்— ஆல்விருத்தினாக—துணை—(தகுதி)யளவே—துணை—(அசுத்தி) அளவாம்—எ-று. (கருத்து.) விருத்தினைக்காக்கு முற்றியிவ்வளவென்பதொன்றில்லை விருத்தின மகிழ்ச்சியளவேயாம்—என்பதாம் உ தேவயாகம், திருவாயுமே, அனந்தியா

ம், துதையாகம், பிராயாகம், கன்சிற, ஐம்பெருவேள்வியில் பகரித்தாயாகம் ன்னப்பட்ட விருத்தோம்பலொன்றாகவின வேள்வியென்றும், பெருளளவு சிறிதாயினும் சம்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாயாகவின. இளைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லையென்றும் சொல்விடு [இதனால் இருமையும் பயத்தற்குக்காரணமும் சொல்லப்பட்டது.] (12)

பரித்தோம்பிப் பந்தந்தே மென்பர் விருத்தோம்பி

இ-ள், விருந்து-விருந்தினரை—ஆம்பி- (நிலையாப்பொருளைக்கொண்ட) உபசரித்து—வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை — தலைப்படாதார்—அடையும் அறிவிவாதவர்—பரிந்தோம்பி (அப்பொருளை) வருந்திக் கொடுத்து (பின்பு அந்நோயிழந்து—பற்றற்றேழ்—(இப்போது) பற்றுக்கொடல மாயினோம்—என்பர் - என்றிவ்வாறு—எ - து. (கருத்து.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றுகார்பொருளைக் காப்பாற்றியிழந்தோமென்பார். என்பதாம். * சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக் காத்தலும் கடுக்கென்பவர்த

லால் பரிந்தோம்பியென்றார் வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர்.

உடைமையுள்ளமை விருத்தோம்பலோம்பாமடைமடவார்க்குண்டி.

இ-ள், உடைமையுள்-(பொரு)ளுடையாரிடுக்குக்காலத்து—இரமை-வறுமையாவது—விருத்தோம்பல் - விருத்தினரையுபசரித்தலை—ஆம்பம்-இகழும்—யடைமை - பேதமையாகும் — அது அறிந்தோரிடத்தி ராது)மடவார்க்கு—அறிவில்லாதவரிடத்து—உண்டு—எ-து.(கருத்து.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருத்தினரை யுபசரியாமையான அறிவில்லாரிடத்துண்டு- என்பதாம். * மடமையானது பொருள்கொள்ளும் பயனை இழப்பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அநைவறுமையாகுபசரித்தார். பேதமையால் விருத்தோம்பிய

எ-ஆம்-அதி—விருத்தோம்பல். ௧.௩

யில் இரழ்த்தால் - பொருளிருத்தவிடத்தும் அதனால் பயனில்லையென்பதாம். [இவைகொண்டு பாட்டாலும் விருத்தோம்பாவிடத்து உண்டாகும் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது]

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து கோக்க குழையும் விருத்து.

இ-ள், அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது—மோப்ப - மோந்தவிடத்தே—குழையும்-வாடு—விருத்து - விருத்தினர்—முகத்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு—கோக்க - பார்க்க—குழையும்- வாடுவர்—எ-து. (கருத்து.) அனிச்சப்பூமோந்தவிடத்துவாடும், விருத்துமுகம் வேறுபட்டுப் பார்க்காமல் - என்பதாம். * தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சி காட்டலும், அதுகண்டு சமீபத்து வந்தவிடத்து இன்சொற்கொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ் செய்தலும், ஆகிய - விருத்தோம்புவார்க்கு அவசியமிருக்கவேண்டிய முன்றலுள் - முதலாகியமுன்னாள் சிவிலாதபோது தூரத்திலிருத்தொழி கீக்குதலால் திண்டிய விடத்தல்லது வாடாத அனிச்சப் பூவினும் விருத்தினர் மெல்லியராயிருப்பொன்பதாம். [இதனால் விருத்தோம்புவார்க்கு முகவிலே முகமலர்ச்சிவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ய-ஆம்-அதி - இனியவைக்கூறல்.

மூலாவது - மனதிலுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம். இதுவும் விருத்தோம்புவார்க்கு அவசியமேவெண்டிய தாகவின் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

இன்சொலா லீசா மனைத் படிநிலைவாது
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

இ-ள். இன்சொல் - இனியசொற்களாவன—நாமனை இ-ஆன்போ
கெவந்து—பந்நிலைவாம் - வஞ்சனையில்லவளவா மிருக்கின்ற—செம்பொ
ருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவரது—வாய்ச்சொல் - வாய்ச்
சொற்களாகும்—எ-று. (கருத்து.) அறத்தின் வழியை யறிந்தவர்வாய்ச்
சொற்களே இனியசொற்களாம்—என்பதாம். ௨ ஆல்-ஆசை- ஆன்போடு
வேத்தல்-ஆன்புகுடும்பமைய வெளிப்படுத்தல்-வஞ்சனையில்லாமை-மெ
ய்க்கம் - மெய்யுணர்ந்தவர் கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த்
தோன்றலானே செம்பொருளெனப் பட்டது இவ்வாறு சொல்லெனக்
கூட்டிக. [இதனால் இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

ஆகனமர்ச் தீதலி னன்றே முகனமர்ச்

இன்சொல ஓகப் பெநீன்.

௩

௩௨

யி-ஆம்-அதி—இனியவகைதல்;

இ-ள். முகனமர்ந்து (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து—இங்கே
லனா-(அகனேடு) இன் சொல்லையுமுடையனாக—பெநீன் - பெற்றுள்
(அதி)—ஆகனமர்ந்து - மனமதிழ்த்து—நாதலின் (ஒருவருக்குள்ளேயு
யபொருளைச்) கொடுத்தலினும்—கன்றே - கல்லதார்—எ-று. (கருத்
து.) முகமலர்ச்சினிய சொற்களைக்கொல்லுநானாகும் அகமலர்ந்துகொ
டுத்தலினு கல்லது - என்பதாம். ௨ முகமலர்ச்சினியபு கூடியவகையெ
ல் - கொடுத்தல்பேர்ப்பொருள்வசத்தகாமமம் தன்வசத்ததாயிருந்து
லும் தரும்பிந்தையுடையவர்க் கல்லது சபாவமாக இரதாயையால் அ
தனினும் அரிதென்னும்கருத்தால் இன்சொலாகப் பெறினென்றார். (1)

முத்தா லமர்ந்தினிது கொங்கி யகத்தானு

மின்சொ லினதே யறம்.

இ-ள். அறம் - தருமானது—முத்தானமர்ந்து(கண்டபொழுதே)
முகத்தால்வரும்பி—இனிதுகொக்கி - இனிதாகப்பார்த்து—(கிண்சே
ர்ந்தனிடத்து) அகத்தானு - மனத்துடனாகும்—இன்சொலினதே - இ
னிப்பொருளாகச் சொல்லுநலினிடத்தே—எ-று. (கருத்து.) தருமம
னது இன்சொல்கொடுத்தே - என்பதாம். ௩ அறமானது - நகையினி
டத்தே உள்ளதல்லவென்பதும் - [இவை யின்பொருட்டாலும் முகம
லர்ச்சினியபு இன்சொல் முன்னாகவே பற்றித்தொன்றாகவால் வி
ருத்தொம்பலிலே சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது] (௨)

துன்புதுஉம் தவ்வாமை வினாகும் யாந்தொட்டு

வின்புதுஉ மின்சொ லவர்க்கு.

இ-ள். யார்மாட்டும் - எல்லாவிடத்துள்—இன்புதுஉம் - இன்பத்
தை மிகுவிக்கும்—இன்சொல்லர்க்கு - இனியசொற்களை யுடையவர்க்
கு—துன்புதுஉம் - தன்பத்தை மிகுவிக்கும்—துவ்வாமை - வறமை
யானது—இல்லாகும்-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) இன்சொற்களையுட
யவர்க்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம் ௨ அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லி
யுடையவர்க்கு யாவரும் உட்பினராதலால் எல்லாச்செல்லவரும் பெறு
வதென்பது கருத்து. (௪)

பணியுடைய மின்சொல ஓக லொருவற்

கணியல்ல மற்றுப் பிற.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு - அணி - ஆபரணமாவது - பணி
 யுடையன் (பெரிசொரிடத்தே) வணக்கமுடையவனானது - இன்சொல
 னுதல் (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்லியுடையவனு யிருக்கையாம் -
 ஏற - இவ்விரண்டு மல்லாயல். உடம்பில் அணிபு மந்தையபயான்க
 ள் - அல்ல - ஆபரணங்களாகவாய் - ஏ - அ. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு இ
 ன்சொல்லே ஆபரணமாக - என்பதாம். வணக்கமும் இன்சொல்லு
 க்கு இனமாதலால் உடம்புகளினுட், மற்ற - அணி - தள்ளிப்போறு

யி. ஆம். அளி - இனி பணைக தல். ௬௫

நீருக்கையல் அணியும் ஆபரணங்களைப்பிறவென்றும், இவைபோல் 2 ப
 றகு செய்யாமையால் ஆல்லவென்றும், சொல்லினுர் [இவை இரண்
 டோட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களுக்கு இடமும் ப
 யன் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அல்லவைய தேய வறம்பெருகு கல்லவை
 நாடி வினிய சொயின்.

இ-ள். நல்லவை - (பெருளினிலேயிறர்க்கு) கன்மையைக்கருகு
 சொற்களை - நாடி (மனத்தால்) ஆராய்ந்து - இனிய - இனிமையுள்ளன
 வகை - சொல்லி (ஒருவன்) சொல்லுவானானான் (அவனுக்கு) - அல்
 லவை - பாவங்கள் - தேய - தேய - அறம் - தருமமானது - பெருகும
 ளாகும் - ஏ - அ. (கருத்து.) ஒருவன் இன்சொற்களையுடையானது பி
 வந்தேயப் புண்ணியம்வளரும் - என்பதாம். * தேய்வதாவது - பாவம்
 பணையாகிய அறம்வளத்தால் தனக்கு இ. மில்லாய் லுரைநட
 வல்லசொற்களை ஒருவன் நாடிச் சொல்லுமிடத்தும் கடிமைக்கத் சொல்
 லின் அறமாகத் தென்புதாம். [இதனால் மறுமைப்பயன் சொல்லப்ப
 ட்டது.] (௬)

நயனீன்று களிப்பயக்கும் பயனீன்று
 பயப்பிற் கலப்பிடுகியக்ச சொல்.

இ-ள். பயனீன்று - (பெருளினிலேயிறர்க்கு) கன்மையைக் கொ
 மித்து - பண்பின் - (இனிமையுக்) குணத்தின்கின்று - உடையிடுகியக்ச
 காத - சொல் - சொற்களானவை (ஒருவனுக்கு) நயனீன்று (இர.மை
 க்கு) நீதியையுமுண்டாக்கி - உடையிடுகிய (புதுமைக்கு) அறத்தையு
 மிற்கும் - ஏ - அ. (கருத்து.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும், தரும
 க்ளையும், தரும் - என்பதும் * நீதி - உலகத்தோடுபெருந்துதல். (௭)

சிறுமையு னீட்டுப ின்சொல் மறுமைபு
 மிட்டுமையு னீட்டுத தரும்.

இ-ள். சிறுமையுணீடுகிய (பெருளினிலேயிறர்க்கு) வருத்தஞ்செ
 ய்யாத - இன்சொல் - இனிய சொற்களானவை - (ஒருவனுக்கு) புது
 மையு மிட்டுமையும் - வருத்திற்றுமியிடுவதினும் - இன்பம் - இன்பத்
 தை - தரும் - கொடுக்கும் - ஏ - அ. (கருத்து.) இன்சொற்களானவை யி
 ருபிறப்பிது மின்புத்தைத்தரும் - என்பதாம். * மறுமைபின்பும் பெரி
 தாகவின் முன் சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாகவு உலகம் தளக்
 கு. வசப்படுதலால் மற்றொருங்களை அடைந்து இன்புதல் [இவை
 மின்பொட்டாலும் இருமைப்பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி
 செய்யப்பட்டது.] (௮)

இன்சொ வினிதீன்றல் கன்பா வெவள்கேடென
 வன்சொல் வழுக்கு யுது.

இன். இன்சொல் (பிறகுடைய) இனிய சொற்களானவை—இன் தீந்தல் - (தனக்கு) இன்பத்தருதலை—காண்பாள் - அதுபயிற்றதீபவன்—(அதுமிக்க) வன்சொல் - கடுஞ்சொற்களை—முற்குவது (பிறகு) த்தே) சொல்லது—எவள்-என்னையினக்குறித்து—எ-து. (கருத்து.) இன்சொலின்பத் தருதலைக்காண்பவன் வன்சொற்சொல்லுவதென்ப. என்பதாம். உடெய்சொல் - பிறகுக்கும்-இனிதம்முடையால் அதுசொல்லவாக தென்பது கருத்து.

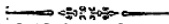
இன். உடைய கண்ணுத கூறல்
கண்ணுப்பக் காய்கலாந்தீத்து.

இன். இனிய (அருளுண்டாகும் இன்சொற்களும்—உளவாக (உன்விடத்தே புண்டாயிருக்க—அவற்றைச் சொல்லாமல்) இன்னுத (பு

வமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை—கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுவது—கனி (இனிய) கெளகலம்—இருப்ப (தன்விடத்தே) புண்டாயிருக்க (அவற்றைத் தின்னும்)—காய் (இனிமையில்லாத) காய்களை—கவந்தீத்து - தீன்பதனே டொக்கும்—எ-து. (கருத்து.) இன்சொலிருக்கவன் சொற்சொல்லாதல் கனியிருக்கக் கையைத்தின்னும்போலும் - என்பதாம். உ உபமேயத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட இனிமையும் இன்னுமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன; இனியகெளிகள் - ஒளவை யுண்டெல்லிக்கெளிபோல் அமிர்தானவை. இன்னுதகாய்கள் - எட்டிக்காய்போல் கஞ்சானவை. கடுஞ்சொற்சொல்லாதல் முடியிலே தனக்கே விவிதாகாதென்பதாம். [இவை இரண்டிவாட்டாலும் கடுஞ்சொற் செய்வுதவின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

யெ - ஆம் - அதி - செய்ந்நன் நியறிதல்.

அஃதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியை மறவாமெ, இனியசொற்களைச் சொல்லி இவ்வறத்தின்மூலமாதவர்க்கு நன்றிமறத்தல் தீயக்குற்ற மாதவன் இதனை நீக்குதற்பெருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமல் செய்த வுதவிக்கு னவயகமும்,
உள்ளுற மாற்ற வரிது.

இன். செய்யாமல் (தனக்கு முன்னேருதவியும்) செய்யாதது—செய்த - (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த—உதவிக்கு - உதவிக்கு—வையகமும் - மன்னுலகத்தையும்—வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும்—மாற்றல்-நடக்கக்கொடுத்தலும்—(ஒத்தல்)அரிது-அருமை—எ-து. (கருத்து.) ஒருவன் பிறருதவிவேண்டாது செய்தவுதவிக்கு மன்னா

உந்தையும் விண்ணுலகத்தையும் தந்தாலும் ஒந்தலரிது - என்பதாம். 4
 நிதியுடையவர்களுக்கெல்லாம் - காசன்கிரகங்களைப்பால் காணவில்லா
 த இவ்வபகாசத்திற்கு அளவென்போதாவாயின. (6)

காலத்தி னுஞ்செய்த உள்நி நிதிதெரிந்து
 ஞாலத்தின் மகனாப் பெரிது.

இ-ள். காலத்தினும் - ஒருவனுக்கு முடிவுவந்தவளையிலே—செய்
 த - ஒருவன்செய்த—உள்நி - உபகாரமாவது—நிதிதெரினும் - தன்
 பங்குக்கள் - சிறிதாயிருந்ததாயினும் - (அக்காலத்தின்கொக்க) ஞால
 தின் - நிலவுலகத்தினும்—மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாயிருக்கும்
 —அ-று. (கருத்து.) ஒருவன் காலத்திற்செய்தவற்றி சிறிதாயினும் அது
 உலகினும்பெரிது - என்பதாம். 5 அக்காலத்தின்கொக்க வேண்டியே
 ப்ளமம் பொருட்சிறுமை கொக்கலாகாதென்பதாம் காலத்தினுலவர்
 படுவேற்றமைநயக்கம். (உ)

பயன் னாகார் செய்த வுதவி உயன்றும்
 ஞன்மை கடவுள் பெரிது.

இ-ள். பயன் (தாம்செய்யும் உதவியைப்பெறுவோராலே தமக்கு
 பின்வரும்) பயனை—னாகார் - ஆராய்ந்தலிராய்—செய்த - செய்த—
 உதவி - உதவியாயி—கயன். - கயத்தை—தக்கின் - ஆராயின்—உள்
 மை - அந்நன்மைமாவது—கடவுள் - கடவுளும்—பெரிது - பெரிது
 —அ-று. (கருத்து.) இவ்வரும்பயனை யெண்ணாமல் செய்தவற்றினால்
 கைகடலிறுப்பெரிது - என்பதாம். 6 [இவை மூன்று அடிகள் ஆம் மு
 றையசெய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்து வேண்டிற்செய்ததும் அப்போ
 சன்கொடி ஆராயாமற்செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்ல
 ப்பட்டது.] (ஊ)

தினெத்துணை உள்நி செறினும் பனைத்துணை
 கொள்வர் பயன் தெரி டார்.

இ-ள். தினெத்துணை உள்நி (தமக்குத்) தினையன்வதாயுபகாரக்
 தை—செயினும் (ஒருவன்) செயதானுநினா—அத்தனை—அவ்வளவாக
 கினையாமல்—பனைத்துணையா பினையளவாக—கொள்வர் கிணப்பார்—ப
 யன்—அக்கிணப்பின் ப்யனை—தெரிவார் அறிபவர்—அ-று.(கருத்து.) தினை
 யளவு கன்றி செய்தாலும் பினையளவு கன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர்—
 என்பதாம். 7 தினை பனியென்பனை - சிறுமைபெறுவன்களுக்கருந்திட்டி
 ய் அளவைகள், அக்கிணப்பின்பயனானது அப்படிக்கிணப்போக்களுகு
 ம்பியையோசனம். (சு)

உதவி கொத்தன் உதவி புதவி
 செய்ப்பட்டார் சான்பின் கொத்தன்

இ-ள், உதவி-எதிர் செய்யும், உதவியானது—உதவியினாற்றல் (காரணமும் பொருளும் காலமுமாகிய மூலமையால் முன்செய்த) உதவியளவினதன்மையு— உதவி செய்யப்பட்டார் - அன்றுதவியொப்பப்பெறுதற்கொண்டவரது—சாஸ்திரின்வகைத்து - தருதியவ்வியதாம்—எ-து (கருத்து.) உதவியின்றவிலினை உதவிசெய்யப்பெற்றுக்கொண்டவர்க்குச் சரியளவே யானவரும் - என்பதாம், கசால்பு எவ்வளவு பெரிதாயினது உதவியும் அவ்வளவு பெரிதாயென்றற்குச் சாஸ்திரின்வகைத்துதெய்தல். [இவைவிரண்டுபொட்டாலும் செய்யாமதசெய்வது முயலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவேயார்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

மதவர்க்கு மாசற்றார் பெண்மை துறவர்க்கு அன்பத்துட் பின்பாயார் கட்டி.

இ-ள், அன்பத்துள் - அக்கமாலத்தின்—துப்பாயார். (தனக்கு) உதவியானவரது—உ-பு சினை கச்சை—துறவர்க- விடாதிருக்கக்கடவன்—மாசற்றார் (அறிவொழுக்கங்களிற்) சூற்றமற்றவரது—கேண்மை - உறவாந்தன்மைமைய மறவர்க - மறவா திருக்கக்கடவன்—எ-து. (கருத்து.) சூற்றமற்றவர் சினைகத்தை மறவா திருக்கக்கடவன். துன்பகாலத்துதவியானவர் சினைகத்தை விடா திருக்கக்கடவன்—என்பதாம், க இம்மைக்கு உறுதிசொல்லவத்தவர் மறுமைக்குள் உறுதிக்கடவர்கொல்லினார். (அ)

எழுமை யெழுதியிப்பு மூக்குளார் தம்மென்பினுள் அன்புதன் கட்டி.

இ-ள், தந்தன்—தந்திரிதனது உண்டாயி—விழுமம்— அன்பத்தை—துடைத்தவர் - நீக்கினவரது—கட்டி—கட்டின—எழுமை—வினைப்பயன்பெறு—மெழுகையினுடைய—எழுதியிப்பும் - (தம்மெழுக்ககப்பி திதயிதும்— உள்னுவர் - நல்லோர்) கிண்ப்பார்—எ-து. (கருத்து.) அன்பத்தைநீக்கினவார்க்கெகத்தை யெழுதியிப்பினுக்கிண்ப்பா பெரியோர் - என்பதாம், க வினையுக்கொன்றததுடைத்தவரென்றார். எழுமையெழுதியிப்பு யென்றதற்குள் மெழுகையினுடையவெரிணுமாம். [இவைவிரண்டுபொட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது கட்டையகட்டலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நின்றி மறப்பது அந்தன் அன்றல்லாதன்னை கட்டி.

இ-ள், நன்றி- (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை—மறப்பது—மறத்துவிடுவது—அன்றன் அ- (ஒருவனுக்கு) அறணல்ல—அன்றல்லது—(அன்புசெய்த) தீமையை—அன்றே - செய்தபொழுதே— மறப்பது— மறந்துவிடுவது—அன்ற—அறமாம்—எ-து. (கருத்து.) அறித செய்தகன்றியைமறப்பது தருமல்ல, தீயவையமறப்பதுதருமம் - என்பதாம், * இதனுள்

மக-ஆர்-அதி—சொர் தவன்றியாதிதல், ௧௬

தந்தையார் தீமைமும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அன்றினாடி. நெறியும் மறவாதும் மறவாதும் வருத்துக்கொல்லியவரது. (அ)

நொன்றன் வின்றி கொழிவ மகர்செய்த கொன்றன் அன்பு கட்டி.

இ-ள், (தமக்குமுன் ஒருவன் மறைசெய்தவர் கொன்றன் (பின்பு) மறப்பது—இ-ன்—இ-ன்—கொழிக்கப்படு மறைகலை—செய்யினும்—செய்தாராயினார்—அன்புசெய்த - அன்புசெய்த—ஒன்றுமன்ற - அன்புமையொன்றாமாம்—அன்பு—நினைக்கக்கடவம் (அன்புவெயல்வாம்) இன்பு

பாடம்—அ. நு. (சுருத்தி.) நன்மை செய்தவர் கொண்டு போதுங் யுள்ளமை செய்துள்ள கண்ணொளியை நிறைத்துவகை செயல்வாங்கொடும் - எனப் பற்றி, உருவியளவுபணியானவாகக் கொள்ளப்படுகின்றனவே அவ்வொன்றுமே அவைகளைவெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம் [இத்தனும் நன்றியுடைய அன்றிமறமக்குள் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

எக்கன்றி கொண்டுள்ளு முய்வண்டா முயற்சியை செய்வன்றி கொண்டுள்ளு.

இ-ள், எக்கன்றி-எந்தவர்களை—(வாழியவர்களை யென்றபடி) கொண்டுள்ளும் - கெடுத்தவர்க்கும்—உய்வுப் பாவத்திற்கும்வழி—உண்டாம். உண்டாரும்— செய்கின்றி - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை— கொண்டுமறக்கு-கெடுத்தவர்களை—உய்வு - அப்பாவத்திற்கும்வழி—இல்லை - இல்லை—எ-று. (சுருத்து.) என்வகைக்குமகையழித்தவர்களுக்கு மீடேறுபவழியுண்டாம் - செய்கின்றினாய்க் கெடுத்தவர்களுக்கீடேயும் வழியில்லை—என்பதாம். இப்பெரிய அறங்களைச் சிறைத்தலவையாகக் கருவையழிக்கை முதலாயிப் பாதகங்களைச் செய்தல், [இஃதுவே செய்தவன்றியைக்கெடுத்தவன் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

யெ-ஆம்-அதி-நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது - பணகவர் அயலோர் கட்டினார் இம்முனைகையோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாயல் ஒப்பிற்றுரினமைஇதுகன்றி செய்தவரிடத்து அஃன்றியை நின்றத்தனிடத்தே கொடுவன்றே அன்றிடத்துக்கொடலா காதென்றதற்குச் செய்கின்றியறிசெயின் பின்னைக்கப்பட்டது.

தகுதியானவொன்று கன்றே பழுதியல் டுப்பட்டுடையென்பது.

இ-ள், தகுதியானவொன்றே - நடுவுநிலையை யென்று சொல்லப்படும் ஒருபழுதே—என்று நன்றும்—பழுதியல் - பணகவர் அயலோர்

சுவி

யெ-ஆம்-அதி-நடுவுநிலைமை.

(நட்பினசொன்னும்) பிரிவுதோறும்—மாற்பட்டு- (தன்) முறைமையையாடாது—ஒழுக்கப்பெறின் - நடக்கப்பெறின்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையென்று சொல்லும் அறமேசல்லதாம் - என்பதாம். & ஏகாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது பெரினென்பது அவ்வொழுக்கத்தின்குமை தோன்றிவந்தது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (6)

சொல்லுமுறையவ குக்கஞ் சிறுதவின்றி
யெச்சத்திற் கோப்புடைத்து'

இ-ள். சொப்பமுடையவர் - நடுவுநிலைமையையுடையவனது—ஆகும் - செல்வமானது—சினதனின் நி(பிறர்)செல்வம்மொழி—அழிதல்வந்தி எச்சத்திற் (கும்) அவன்சந்தியார்க்கும் — ஏமாப்பு - உறுதியாதல் உடைத்து-உடையதாய்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையையுடையவன் செல்வமானது அவன்சந்திக்கு உரியுடைத்து - என்பதாம். & விசாரத்தினாலேதொக்கு நின்று வருகிறப்பட்ட வெச்சவும்கையால் சாமனயும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெறப்படும் அறத்தோடுவருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (2)

நின்றே தரிசு நடுகீகர்தா மாக்கத்தையன்றே யொழிய விடல்.

இ-ள். நன்றேதரிசும்—(தீங்கன்றி)நன்மையேதரிசும்—நடுகீகர்தா நடுவுநிலைமையால்—ஆம்-உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை—அன்றே - அப்பொருள்—ஒழிய - நீங்க—விடல்-விடத்தக்கவன்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையில்தான் அளவுக்கு செல்வநன்மையைத்தரிசு மப்பொழுதே விடக்கடவன் - என்பதாம். & நன்மைதாராமையால் நன்றே தரிசுமென்ற ரூ [இவை பிரன்பொட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்தசெல்வம் - நன்மையைத்தருதலும் - மந்தைச்செல்வம் - தீமை யைத்தருதலும் - சொல்லப்பட்டன.] (3)

தக்கார் தகவிய லென்பதவரவ
செச்சத்தாற் றாண்பபரிம்.

இ-ள். தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையையுடையவர்—தகவியர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையில்தவன்—என்பது - என்னும் விசேஷம்—அவரவர் - அவரவருடைய—எச்சத்தால் - நல்லபுத்தல்வரது—இருப்பினும்—இல்லாமையானும்—காணப்படும் அறியப்படும்—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையையுடையவர், நடுவுநிலைமையில்தவன் என்பதைச்சந்தியார்க்கணலாம் - என்பதாம். & நடுவுநிலைமையையுடையவருக்குச்சந்தி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு அதுஇல்லாமற்போதலும், நிச்சயமாகவே அல்லாருவையேயாகவேயும் அறிதற்கு அவை, அடையாளக்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோணையும் - அல்லாதோணையும்—அறியுமாறுசொல்லப்பட்டது.] (4)

விட-ஆம். அது—நடுவுநிலைமை.

சுங்

தேமும் பெருக்கமு மில்லல்ல வெஞ்சுத்தக
கோடாமை சான்றோர்க்கு கணி.

இ-ள். தேமும்—(நீயினானினுடே) தேமும், பெருக்கமும் - (நல்லிசிறுதல்) பெருக்கமும், இல்லல்ல - (யாவருக்கமும்) - இல்லாதவைய

ய், [முன்னமே அமைத்து கிடந்தன வென்றபடி.] (அவ்வழியை) அ
 ித்த, கொஞ்சத்து - மனதிலே, 'கோடாமை - (அலைகாரணமாகச்)

ப்தகலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) சிதைத்தோர்க்கு, அ
 ி. அழகாம்—எ-று. (கருத்.து.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே ய
 ளாம் என்பதாம். * அவைகாரணமாகச் சாய்தலாலது கேடும் பெரு
 மும் பழவினையினுலே வந்துகொண்டிருக்க இப்போதைமுயற்சியால்
 மூலையாக நினைத்தும் கேடுவராமையைக் குறித்தும் பெருக்கம்வருத
 ிக் குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக்காரணம் பழவி
 ியே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்துகொடுநிலையாகவிரிக்கை அ
 ியுடனமைக்கு அறஞ்செய்தலாலே சான்றோர்க்கு கணியென்றார். (டு)

கெடுவல் யானென்பதிறதன் னெஞ்சு
 கடுவொடு யல்ல செயின்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம்- தனதுமனம், நடுவு- நடுவுநிலை
 யாகவிரிந்து, ஒரீஇ - நீக்கி, அல்ல - பட்சபாதக்கலை, செயின் - செ
 யுநினைக்குமாயின், (அவ்நினைவை) யான்-நான், கெடுவல்- கெடக்கட
 வல், என்பது-என்றுணருமுற்பாதமாக, அறிக - அறிவக்கடவன்—
 * று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமை நீக்குவானாயின் கெடக்கடவனென்
 றியக்கடவன்-என்பதாம். * உற்பாதம்-பின்வரும் நன்மை தீபைகளை
 ியுணர்விச்சுரும் குறி. நினைத்தலும் - செய்தலோ டொக்குமாதலின்
 ியினென்றார். (சு)

கெடுவாக வையா தலக நடுவாக
 களித்தகட்டகியான் குழவு.

இ-ள். உலகம் - உயர்ந்தோர், நடுவாக - நடுவாக (சின்ன)நன்றி
 ின் - அறத்தின் கண்ணே, தங்கியாள் - தங்கிலாவனது, தாழ்வு-வறு
 மைய, கெடுவாக - வறுமையாக, வையாது- வையார் (நினையாளன்
 படி)—எ-று. (கருத்து.) நடுவுநிலைமையாகத் தருமத்தினின்றவறுமை
 யைப் பெரியோர் தாழ்வாக நினையார்- என்பதாம். * கெடுதலென்பது
 குறிக்கெட்டு வந்தது. செல்லமென்று கொள்ளுவா என்பதாம். [இ
 ய மூன்றுபாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் பட்சபாதத்
 ிய வருவனல்லவென்பதும், இச்சூழலே கேடுண்டாமென்பதும், இ
 ிச்செய்தலவனது தாழ்வுகேடாகாதென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ஃ)

சுடி

பெ-ஆம்-அறி—நடுவுநிலைமை.

சமன்செய்த சீர்துக்குக் கோல்போல மைத்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க்கவி.

இ-ள். சமன்செய்து - (முன்னேதன் னோச்) சமனாகச்செய்து, சீ
துக்கும் - (பின்னேதன் னிடத்து வைக்கப்பட்ட பாரத்தை) அளவுபெ
ய்வதாய், கோல்போல் - துலாம்போல், அளவந்து - (இலக்கணங்
ளாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே, கோடாமை- சாயாண
யானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி-ஆழா
ம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவர் பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க்க் வு
காம் - என்பதாம். & கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும் சீ
ந்துக்கலும் சான்றோருக்கும் சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட அந்
தலும் ஒருபாற் கோடாமையும் கோலுக்கும் கூட்டுக. சான்றோர் சீ
துக்கலாவது - வாழி பிரதிவாதிக்களாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை மூ
றைபா னுள்ளபடி யறிதல், ஒருபாற் கோடாண்யாவது - அல்லுள்ள
வற்றை மறைக்காமல் பகைவர் - அயலோர் - நட்பினர் - இம்மூவர
யோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

இ-ள். செப்பம் - நடுவு நிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினி
த்தே, கோட்ட மில்லது - கோணுத வில்லாததாகும், (அது அறமாவது)
உள் - மனத்தினிடத்தே, கோட்ட மின்மை - கோணுதவில்லாமையே,
ஒருதலையா உறுதியாக, பெறின் - பெற்றால்—எ-று. (கருத்து.) சொ
ல்லினிடத்தே கோணுத வில்லாமையே நடுவு நிலைமையாம் - என்பதாம்
& [சபையானானோக்கி இவை யிரண்டுபொட்டாலும் வாயினாலே தரு
த்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்த்திருக்கு ய
யின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.](அ)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுர் தம்போற் செயின்.

இ-ள். பிறவும் - பிறப்பொருள்களையும், தம்போல் - தம்பொருள்
களைப்போல், பேணி - காத்து, செயின்-செய்தால், (அச்செய்கையாள்
து) வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ் செய்பவருக்கு, வாணிகம்
நல்லவியாபாரமாம்—எ-று. (கருத்து.) பிறப்பெற்றனையும் தமது பொ
னைப்போலக் காத்து வியாபாரஞ்செய்யிலதகநல்ல வியாபாரமாம் - என்
பதாம். & பிறவுர் தம்போற்செய்தலாவது சொள்வது அதிகமும், செ
ய்யாத குறையும், ஆகாமல் ஒப்பகாடிச்செய்தல். [வாணிகனானோர்க்கு
இதனால் பிறப்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும்நடுவு
நிலைமையை யுடையவார்க்கு வாணிகம்என்றமென்பது சொல்லப்பட்டது]

யந-ஆம்-அதி-அட-கீகமுடைமை.

ஆதாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தியவழியிலே செல்லாம
ல் அடக்குகலுடையது யிருத்தலாம் இது - பிறக்கும்மப்போலத் த

க்குற்றம் காணும் கடுவுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அச்
நடுவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடிக்க மொரு ஞாய்ந்து மடங்காமை

யாரிரு ஞாய்ந்து விடும்.

இன். (ஒருவன்) அடக்கம்-அடக்கமாயி அறமானது-அமாரு
-தேவருலகத்தில்-உய்க்கும் - கொண்டிப்பாய்க்கும்-அடக்கமைய-
புட்காமையாயி பாலமானது-ஆரிருள் - பொறுத்தற்கரிய கரகத்தி
-உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும்-எ-று. (கருத்து.) அடக்கமானது
ஒருவனைத் தேவருலகத்திற் செலுத்தும் அடக்கமையானது கரகத்தி
-செலுத்தும்-என்பதாம். * இருளென்பது கரகவகையிலொன்று. (உ)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க

மதனிநூஉல் யில்லை யுயிர்த்து.

இன். அடக்கத்தை - அடக்கத்தை, பொருளா - (உறுதி)பொரு
ளாக, காக்க. காக்கக்கடவன், உயிர்த்து-மக்களுயிர்த்து, அகனிநூஉற்கு-
அகனிந்மேற்பட்ட. ஆக்கம்-சொல்வமானது இல்லை-இல்லை(ஆதலால்)

-எ-று. (கருத்து.) அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன்-மக்களுயிர்த்துக்கதைவி
-செல்வமில்லை- என்பதாம். * உயிர்-இங்கே மனிதருயிரினாக் காட்டிவி
-ந்தது, அகனிநூ அடக்கப்பயன் கொள்வது அதுவோகையிம். (உ)

செநிவறிந்து சேமை யாக்கு மறிவநீர்

தாந்தி னடக்கப் பெயின்.

இன். அறிவறிந்து (அடக்குதலே மகக்கு) அறிவாவதென்று அ
றிந்து ஆற்றின்-நல்வழியால், (ஒருவன்) அடக்கப்பெயின்-அடக்கப்பெ
ய்ந்து, செறிவு-அவ்வடக்கமானது, அறிந்து- (நல்லோரால்) அறியப்ப
ய்க்கி, சேமை-மேம்பாட்டை-யாக்குவர் - (அவனுக்குத்) தரும்-எ-று.
(கருத்து.) ஒருவனடக்கி நடப்பாணியில் அவ்வடக்க மேன்மையைத்த
லும்-என்பதாம். * இவ்வாழ்வானுக்கு அடக்கும்வழியாவது - காயமு
-மயாக்கும் - மனமும்-அவன் வசப்படுத்தல். (உ)

நிலைநீர் நிரியா நடக்கியான் ஞேந்த

மலைவின மாணப் பெரிது.

இன். நிலையின் - (இவ்வாழ்க்கையாயிதன்) வழியின், நிரியாத-
வேறுபடாது, (சின்று) அடக்கியான் - அடக்கினலானது நேர்த்தம்-உ-
யற்கியானது; மலைவினும் - மலைபுயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது - மிகப்

சுசா 108-ஆம்-அதி-அடக்கமுடையானும்,

பெரிதாம்-எ-று. (கருத்து.) அடக்கிவடப்பவ னடக்கமலையைப்பார்க்க
வினாயிசுப்பெரிது-என்பதாம். * வேறுபடாது என்று அ-க்ருதல் - ஐ
ம்பொறிக்காணும், ஐம்புலன்வகையும அதுபலித்துக்கொண்டிருந்தே அ
டக்குதல், மலை அகணுபர்ச்சியை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (உ)

எல்லார்க்கு கண்ணம் பணித லைஞள்ளுந்

சொல்லார்க்கே சொல்வர் தகைத்து.

ஒன்றுதான் தீர்ச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
 னாற்றுகா தாடி விடும்,

இ-ள். தீர்ச்சொல்-தீய்சொற்களது, பொருட்பயன் - பொருள்களா
 ளே (பிரருக்குவரும்) பயனானது, ஒன்றினும்-ஒன்றினும், உண்டாயி
 ன் (ஒருவனிடத்தே) உண்டாயினதாயின், ஈன்று - (அவனுக்குப் பிறவற
 ங்களா னுண்டாநிய) கன்மையானது, ஆகாதாயினும் - தீதாயினும்
 -எ-று. (கருத்து.) கொடுஞ்சொல்லொன்றுண்டாயின் அவனுக்குள்ள
 மையுண்டாகாது - என்பதாம்: * தீய்சொல் - பொய்குறவன் - கடுஞ்
 சொல் - ஆம்-பயன் துன்பம். (அ)

தீயினுற் சுட்டபுண் ணுள்ளாது மாறாதே
 காவினுற் சுட்டஉடு

இ-ள். (ஒருவனையொருவன்) தீயினால் - கெடுப்பால், சுட்ட-சுட்ட,
 புண்- புண்ணானது, உடம்பிரிடத்தேயிருந்தாலும்) உள்-மனத்தினிட
 த்தே, ஆறும் - (அப்பொதே) ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) காவினால்
 (தீய்சொற்களையுடைய) காவினாலே, சுட்ட-சுட்ட, வடு- வடுவானது,
 (அதனிடத்தும்) எப்போதும்) ஆறாது-ஆறாது-எ-று. (கருத்து.) தீயார்
 சுட்டபுண்ணுறும் - நாவாற்சுட்டபுண்ணுறாது-என்பதாம். * ஆறிப்பொ
 தலால் தீயினுற்சுட்டதனைப் புண்ணென்று, ஆராமையால் காவினாலே
 சுட்டதனைவடுவென்று, சொல்லினார், தீயானிய உபமானத்தினும் தீய
 சொல்லானிய உபமையத்தினில ஆராமையைய அடிகமுகர் சொல்லுவதா
 ளேவேற்றுமையனியாகும் [இவைமூன்றுபாட்டாலும் வாக்கினடைக்க
 ம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கதற்காத்திக் கற்றடங்க லாந்துவான் செவ்வி
 யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

இ-ள். கதம்-கேசபந்தை, காத்து- (மனதிலேதோன்றாமல்) காத்து,
 கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல்- அடங்குதலில், ஆற்றுலாண்-ல
 ல்வனாகிருப்பவனாகி, செவ்வி-சமயத்தை, அறம் - அறக்கடவுளான்
 லா, பார்க்கும் - பாராநிற்பான், ஆற்றில் - (அலனைச்சேரும்) சாற்றியிலே
 னுழைந்து - னுழைந்து-எ-று. (காத்து.) கற்றடங்க லல்லலனுபரிப்ப
 வன் சமயத்தைநிற்கும்கடவுள்பார்க்கும்- என்பதாம். * அடங்குதல் ம
 னம்புறததிலபரலாமல் அறத்திலுத்தறல்-செவ்வி- தீய்குறவையசொ
 ல்லுத்தற்கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானே சொன் டு
 டைவானென்பதாம் [இதனாலேமனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

யச-ஆம்-அகி - ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்குதற்கீள் வறனாகியும் கறக்குச் சொல்லப்பட்ட
 ஆசாரத்தைபுடையவனு யிருக்கையாம், இது கைய முகலாணையைய
 ம்மனையர்க்கல்லாது முடியாதாகியேன் அகவியின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பற் தாலா டெழுக்க
 முயிரினு மோம்பட்டும்.

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது, விழுப்பம் - சிறப்பை, தாலாள் (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம். அவ்வாசாரமானது, உயிரினம் - உயினைப்பார்க்கிலும், ஓர்யப்படும் - காப்பாற்றப்படும் - எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமானது, சிறப்பைத்தாலாலவ்வாசாரமுயிரினமேலானது என்பதாம். உயர்ந்தோர்க்கும், இழிந்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத்தருதலால் - விழுப்பந்தாலானைப் பொறுப்பத்சொல்லினார், கட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது உயிர் - எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாயினும் - ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத்தாரானையால் உயிரினமேம்பாப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுகக் தெரிந்தோம்பித்
தெரிநு மஃதே துணை.

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஒம்பி - ஒன்றாலும் அழிவிடாமற் பேணி, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காக்கக்கடவன், தெரிந்து - (பலவறக்களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றன் இருமைக்குக் துணையாவது எதுவென்று) ஒம்பி - (மனத்தை) அடக்கி - தேசினும் - அறிந்தாலும் - துணை - துணையாய்ப்புடவது, அஃதே - அவ்வாசாரமே (ஆதலால்) - எ-று. (கருத்து.) ஆசாரத்தைக் காக்கக்கடவன் அவ்வாசாரமே - துணை - என்பதாம். உயிரிந்த மென் னும்மை - விசாரத்தால் உயர்க்கது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யீழ்க்க
யிழிந்த பிறப்பாய் வீழும்.

இ-ள். (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை. (தத்தம்வருணத்துக்குவற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை - குலமுடைமை யார், இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்று) தவறுதலானது, இழிந்தபிறப்பாய்விடும் - தாழ்த்தவருணமாய் விடும் - எ-று. (கருத்து.) ஆசாரமே குலமாம், அவ்வாசாரமில்லாமையே குலவினையாம் - என்பதாம். உ-ஒழுக்கத்தினுருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய்விடுமெனவே ஒழுக்கத்தினுபத்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய்விடுமென்பதும் கொள்ளப்படும். குடிச் சிறப்பு. (ங)

வச-ஆம்- ஆதி - ஒழுக்கமுடைமை; துள்

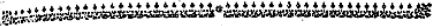
இ-ள். (ஒழுக்கமுக்கு) கல்லொழுக்கம் - கல்லவாசாசாமானது, கள்ளிக்கு - அறத்துக்கு; மீதமுக்கும் - காணாமலும்; தீயொழுக்கம் - தீயாசாசாமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இடம்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும் - எ-று. (கருத்து.) ஆசாமானது தரும் தீமைக்குக் காணாமலும், தீயவாசாசாமானது துன்பத்தைக் கொடுக்கும் - என்பதாம். கல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காணாமலென்றதனால் - தீயொழுக்கம்பாவத்திற்கும் காணாமலென்பதும்; தீயொழுக்கம் - இருமைகளிலும் துன்பத்திற்குமென்றதனால் கல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பமறகுமென்பதுகொள்ளப்படும். [இக்கூட்டுகளை விண்ணொளிப்படுத்தின.]

ஒழுக்கமுடையவர்க்கு வல்லவெனிய வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லம்.

இ-ள். வழுக்கியும் - மறத்தும்; தீய - தீயவொல்லுகளை; வாயாற் சொல்லம் - வாயினூற்றொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - கல்லொழுக்கம் உள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாமலும் - எ-று. (கருத்து.) கல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்குத் தீயவொன்றைச் சொல்லுதல் கூடாவாம் - என்பதாம். உத்தியொன்றுகளாவன பிறருக்குத் தீங்குத்தரும் பொய்முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியவையல்லாதவையும் ஆம், கல்லொழுக்கங்களில் பழகியதென்றும் பெருள்படுதற்குச் சொல்லென்றது வாயாற் சொல்லென்றார். (க)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகந்தும் கல்லா சரிவிரா தார்.

இ-ள். உலகத்தோடு - உயர்ந்தோரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுக்கல் - கடத்தலை, கல்லார் - கற்றிலலாதவர். பலபலதுல்லுமையும், கற்றும்கற்றாராயினும், அறிவில்லாதவர் - விடையுடையவராவார் - எ-று. (கருத்து.) உலகத்தோடு பொருந்த கடத்தலைக் கல்லாதவர்கள் பலராகக் கற்றுக் கல்லாதவர்களே - என்பதாம். உயர்ந்தோரோடு பொருந்தகடத்தலாவது - அவொப்படி, கடத்தலோடு அப்படி, கடத்தல அறதுவிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு அறிவே சொல்லப்பட்டவைகளில் ஏற்கும்வைகளைத் தழுவிவருதலால் அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுக்கென்றும், கல்லாசரிவிரா தார் என்றும், அறிவிக்குப்பயன் ஒழுக்கமும், ஆகவே அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதவர் பலகந்தும் அறிவில்லாதவொன்றும் சொல்லினார். இஃகையின்பொட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும், வரும். ஒழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவிதத்தினாலே நெருத்தும் சொல்லப்பட்டன. (ஐ)

யரு-ஆம் - அகி - பிறனில் விழையாமமை.

ஆதலால் - காமமாய்க் கற்றாலே பிறனதுமென்றாயின விரும்பாமையாம், தீது - ஒழுக்கமுடையவரிடந்தே உண்டாவதாகவென்ற அகன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுதும் பேதைமை ரூலத்
தறம்பொருள் கண்டார்கணில்.

இ-ள். பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளால் - உடனடியாகத் தன்மை யுடைய, பெட்டி - இச்சித்த, ஒழுஞ்சு-கடச்சிந்த, பேதைமை-அறிவா மையானது ரூலத்த - பூமியின்கண், அறம்- அறமாயும், பொருள்- பொருளுடைய, கண்டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல் - இல் லை-அ. (கருத்து.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்குத்தன்மைபெரியோரிட த்தில்லை - என்பதாம். * அறமும்பொருளும் அவற்றினால்களைக் காட் டால் ஆகுபெயர்கள். இன்ப மொன்றையேநோக்கும் காமநூலுடை யார் இப்பொல்லாத வொழுக்கத்தையும் கொல்லுலா ராதவின் அறம் பொருள் கண்டார்க ணில்வென்றார். எனவே இப்பேதைமை யுடைய னிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. (க)

அறங்கடை சிந்தனா னெல்லாம் பிறன்மை
நின்றறித் பேதையாடல்.

இ-ள். (காமக்காரணமாக) அறங்கடை - பாவத்திலே, சின்றுரு வெல் வாம்-நின்றவொல்லாருள்ளும், பிறன்மை - பிறன் துவாபிவிடிட தே, சின்றுரிசின் (அவன்மனைபாணையிச்சித்து) நின்றவர்போல், பேதை யர்-கூடர், இல்-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்கு ம், மூடகாப்போல்வளியில்லை - என்பதாம். * பாவச்செயலிலே நின்ற பண்பறி கடப்பவரும், பாதனதையையும் இறிகுல மகனீரையும் அனு பவிப்பவரும்போல் அறம் பொருள்களைமாதறம் இழத்தல் அல்லாம ல் பிறன்மனையர்ளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தை யு மிழப்பாதவின் பேதையாசில்வென்றார். எனவே யின்பமூயில்லையெ ன்பது பெறப்பட்டது. (உ)

வினிக்தாரின் வேறல்லார் மன்ற தெனிக்தாரித்
நீமை புரித்தொழுகு வார்.

இ-ள். மன்ற - ஐயமில்லாமல், தெனிக்தார் (தம்மைநல்லவொன் ற) தெனிக்தவருடைய, இல்-மனையாளிடத்தே, நீமை - பாவஞ்செய்த னை புரித்து-விருத்தி, ஒழுஞ்சு-கடப்பவர், (உயிருடையவரே யிருத்தா லும்) வினிக்தாரின் - செத்தவரின், வேறல்லார் - வேறுகார் -எ-று-
எ

இடு

விடு ஆம்-அகி-பிறவில்கிழையாகும்.

(கருத்து.) ஒருவரிடத்திறச்சுத்தேகமற்றவரது பனைவியைவிருத்தி கடப்பா ருயிரோடிகுத்து நிறத்தவரே - என்பதாம். * உயிரிருப்பினும் அவ்வா ள் அறம்பொருளின்படக்களாடுப படவர்களை அடையாமையால் வினிக்தா ரின் வேறல்லவொன்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையாளை யுடையவரது தெனிக்தாரியாதவின் தெனிக்தாரில்வென்றும் சொல்லீண்டு,
எனவந்துவாய ராகிணு மென்ருக் தினைத்துவாயு
தேசாவர் பிறவில்ப்புகல்.

இ-ள். (காமமயக்கத்தினாலே) தீனைத்துணையும் - தீனையவளும் (நிதிகாயினமென்றபடி) தேரான் - (தம்பிரமைய) நினையாமல், பிரதல் - பிரமூடைய மனையாளிடத்தே, புகல்-செல்லுதல், எனேத்துணைய, யினும்-எல்லாவடுருமை யுடையவரா யிருக்கலும், என்னும் - (ஒரு குக்கு)யாதாய்முடியும்—எ-று. (கருத்து.) மிகச்சிறப்புடையோர் தீனையவளவு மெண்டலுது பிரன்மணியைய விரும்பின் அச்சிறப்பறியும்-என்பதாம். * இத்திரின்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து திறமையை அடைவாடுன்பது குறித்து என்னுமென்றார். இவ்வசெய்தலிலானேத் துணையமென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு யுக்கிறது. (ச)

எளிதென வில்லிதப்பா னெய்துமெஞ் ஞானமும்
விளியாது சிக்கும் பழி.

இ-ள். எளிதென (இவனைச்சேர்த்து) வெளிதென்றுகினைத்துப்பிள்ளைவைகிளையாமல்) இல்- (பிரன்) மனைவியிடத்தே, இறப்பான்- செல்லுவான், விளியாது - அறியாமல், எஞ்ஞானமும்-எக்காலமும், சிக்கும்-கிடைப்பதாகிய, பழி- (குடிப்) பழியை. எய்தும், அடைவான்-எ-று (கருத்து.) பிரன்மணியி எளிதிற்கிடக்கிலும் விரும்பலாகாது - என்பதாம். * இல்லறத்தல்-இல்லாளிடத்து வரம்புக்கடந்து செல்லுதல், (சு)

பகைபாவ மச்சம் பழியென காங்கு
விவகாவா மில்லிதப்பான் கண்.

இ-ள். இல் (பிரன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான்கண், செல்லுவோனிடத்து, பகைபாவ மச்சம் பழியென காங்கும்- பகையும், பாலும், அச்சமும், குடிப்பழியும், என்னுமிக்கால் கு குற்றங்களும், இகவால் - (ஒருபோதும்) கீழ்காவாம்—எ-று. (கருத்து.) 'பிரன் மனைவியைச் சேர்பவனிடத்திற் பகைபாவமச்சம்பழியிக்காங்கு குற்றங்களும். விட்டுக் க்காது-என்பதாம். * காணவேயிருமைப்பயன் களையும் இழப்பானென்றதாயிற்று. [இவை ஆறுபட்டாலும் பிரன்மணியானே விரும்புவோ னிடத்துக் குற்றம்செல்லப்பட்டது.] (ச)

விஞ-நூல்-அதி-பிரணியலிழையாகை. 106

அறவியலா னில்லாழ்வாரானென்பான் பிரணியலான்
பெண்மை சயவா தவன்.

இ-ள். (பிரணியலான் - பிரமூடைய வியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை) பூண்டுநிற்பவளது) பெண்மை - பெண்தன்மையை, சயவாதவன் - சிறும்பாதவன், அறவியலான் - அறமாகிய வியல்போடுகூடி, இல்லாழ்வானென்பான் - இல்லாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான்—எ-று. (கருத்து.) பிரன்மணியையவிரும்பாதவனே இல்லாழ்வானென்பபடுவான்-என்பதாம். * இல்லறம் செய்வானென்ப படுவோள் அவனையாவன்- என்பதாம். (ச)

பிரணியலானே நோக்காத பேராண்மை காங்கினோர்க்கு
கறமென்னுஞ் சான்ற வொழுக்கு.

இ-ள். பிரம்மனை - பிரணவமாயினாள், கோக்காத உட்கொள்ளாத, பேராண்மை-பெரிய ஆண்தன்மையானது, சார்நிரர்க்கு (அறிவாற்றம்) சிறைக்கேட்கு, அறவொன்றே - தருமமாவதொன்றே, ஆன்றவொழுக்கு-சிறைந்த வொழுக்கமும்—எ-று. (சுருத்து.) பிரம்மணியை சிச்சியாமையே பெரிசெயர்க்குத் தருமம் - என்பதாம். * புறப்பகடனை அடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமந்தை அடக்குதல் அருமையாதலால் ஆதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் போண்டைபென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும் - ஒழுக்கமும்-இதனைச் செய்யாமையினால் உண்டாகும் என்பதாம். (அ)

நலஞ்சியார் யாரொளி நூலீர் வைப்பித்
பிறஞ்சியா டோடோயா தார்.

இ-ள். நாய்கீர் - அச்சந்தாங்கும்கடலாற்றமுப்பட்ட, வைப்பில்- பூமி சிளித்ததே, நலக்கு (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார்-உரியவர், யாரொளி-யாரொன்றும், பிரச்சு-பிறனுக்கு உரியார் - உரியவையாவனது, தோள்-தோள்களை, தோயாதார் - செராதவர்—எ-று. (சுருத்து.) பிரம்மணியைச் சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர்- என்பதாம். * கலந்துக்கொள்பது - கலக்கொண்கிர்ப்பட்டது. இம்மையிழங்கன்மை அடைவாரென்பதாம். (ஆ)

அதன்வகையா எல்லையினும் பிறன்வகையாள்
பெள்ளமை கயலாமை நன்று.

இ-ள். (ஒருவன்) அறம்-அறத்தை, வகையாள் (தனக்குஉரியதாகக்) கோள்ளாதவனான, அல்ல-பாஷ்களை, செயினும் - செய்வானுமே (அவனுக்கு) பிறன்வகையாள் - பிரமெல்லையிலே நிற்பவனான, பெண்டை-பெண்தன்மையை, நயவாமை-விரும்பாமை(உண்டாயின்) என்று(அதற்கு) ௨-எ-று. (சுருத்து.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாது பாடிமே செய்யினும்

இ-ள் ஆம்-அதி - பொறையுடைமை.

பிரம்மணியை விரும்பாமையே நன்மை-என்பதாம். * அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்பதாம். [இவைகள் சூபட்டாவும் பிரம்மணியாரை விரும்பாதவனிடத்துக் குணம்சொல்லப்பட்டது.] (ப)

~~செய்யாதவன் அறஞ்செய்யாது பாடிமே செய்யினும்~~

யுகம்-ஆம்-அதி - பொறையுடைமை.

ஆ-காவது - காரணம் பற்றியாவது அறிபாமையால் வாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீவகுசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடையாராதல் இதுபிரமெல்லையுடையாமையே அவசியம் வேண்டியதாயிருக்கையால் அகன்மன் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வானாத் தாக்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நலை.

இ-ள். அகழ்வாரண (தண்ணீர்வெட்டுவொலா, தம்மும்—(விராமர்) சமப்பதாடிய, நிலம்போல - நிலத்தைப்போல, தம்மை - தம்மை—இ-ழ்வார் - நீக்கிப்பவனா, பொறுத்தல்—பொறுத்தல், தலை—முதலான அம்மாம்—எ-று. (சுருத்து.) வெட்டுவொலாத தானுநிலம்போல இகழ்வார்ப்பொறுத்தலே தலையாய அறம்—என்பதாம், * இகழ்தல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லுமாம். (6)

பொறுத்த லெப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனை னன்று.

இ-ள். இறப்பினை (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்ரு லொறுத்தற்குக்கூடிய காலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கூடா

ன், மறத்தல் - (அறனைநினையாமல் அடபொழுதே) மறத்தல் (பெறிய) அதனினும் - அப்பொறுமைமீறும், னன்று - மிகால்லது—எ-று. (சுருத்து.) திறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தலினும் மறத்தல் னன்மை - என்பதாம், * மிகைமுன் சொல்லப்பட்ட விண்ணு குற்றத்தையும், பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப் படுதலால் மறத்தலை அதனினும் னன்றென்றார். (7)

இன்மையு ளின்மை விருத்தொரால் உன்மையுள்
உன்மை மடவார்ப் பொறை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை, வறுமையுள் - வறுமையாவது, விருத்தொரால் - விருத்தினாரா (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம், (அதுபோல்) வன்மையுள்வன்மை-கல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார்ப் - அறியாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை, பொறை பொறுத்து [யிச-ஆம்-அந்—பொறையுடைமை, ரூஉ

தம்—எ-று. (சுருத்து.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில்வல்லமை சூடர் செய்தகுற்றத்தைப்பொறுத்தல் - என்பதாம், * உடைமையு ளின்மை யென்னுக்குறவின்படி. எப்படிவிருத்தினாரா யுபசரியாமையென பொருளுடைமை ஆகாதே அப்படியே அறிவினாராப்பொறுத்தல் இறைத்தனனாதென்பதுசுருத்து [எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (8)

நிறையுடைமை நீக்காமல், வேண்டித் பொறையுடைமை
போற்றி யொருகப் படும்.

இ-ள். (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவையுடைவனானிருக்க, நீக்காமல் - தன்னைவிடும், நீக்காமையை, வேண்டித் - வேண்டிவாரும், (அவனால்) பொறையுடைமை - பொறுமை யுடையானுமிருக்க, போற்றி. (அழியாமல்) காத்து, ஒருகப்படும்—கூட்டப்படும்—எ-று. (சுருத்து.) நிறைவைவேண்டுவானாகிற் பொறுமையைக்காக்கக்கடவா என்பதாம், * பொறுமையில்லார்க்கு நிறையில்லையென்பதாறியது [இவைகல்குபாட்டாலும் பொறையுடைமையில் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (9)

ஒறுத்தானா யொன்றாக கையொடு கையொடு
பொறுத்தானாப் பொன்போற் பொதிந்து.

இ-ள். (பிறந்தமக்குத்திற்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தானா (பொறு
நல்அவனை) வருத்தினவனா, (அறிவுடைமையார்) ஒன்றாக - ஒருபொரு
ளாக, கையொடு-மனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தானா (அறிவைப்) பொ
றுத்தவனா, பொன்போல் - பொண்ணைப்போல், பொதிந்து-இடைவிடா
து, கையொடு-மனத்துட்கொள்வார்-எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்கள்
பொறுமைபுள்ளோளொடு பொருளாகவினப்பார் - என்பதாம். * ஒறுத்த
வர் அறிவிக்கு செய்தவர்க்குச் சமமானாதவின் ஒன்றாகையொடுன்றார்]

ஒறுத்தார்க்கு கொருகாலை வின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுத் துணையும் புகழ்.

இ-ள். ஒறுத்தார்க்கு (தமக்குத்திற்குசெய்தவனை) ஒறுத்தவர்க்கு
(உண்டாவது) ஒருகாலையின்பம் - தவ்வொரு காலையின்பமே, பொ
றுத்தார்க்கு - (அறிவைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுத் துணையும்- (உல
க)மழியுமளவும், புகழ்-இரத்தி, உண்டாய்-உண்டாகும்-எ-று. (கருத்து.)
பிறக்குற்றங்களிடு தன்முத்தவர்க்கொருகாலையின்பம்; பொறுத்தவர்க்கு
உலகமழியுமளவும் புகழ் - என்பதாம். * ஒருகாலையின்பம் அந்நாளொள்
நிலும் வினைத்தது புகழ்-தோமேயென்று செருக்கிவிருக்கும்பொய் சின்
பமாம். துணைவிடமாயிடு உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாநவின் என்பு
வடையுடையென்ற னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (சு)

குசு வசு-ஆர்-அறி-பொறைபுணை-மை;

நிறைவல்ல தம்பிறர் செய்யினு நோகொள்
திறைவல்ல செய்யாமை வந்து.

இ-ள். நிறைவல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை, தன் - தன்வி
டத்து, பிறர் - அபலர், செய்யினும் - செய்தாலும், நோ - (அவருக்குஅ
தனாலு வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக, கொந்து-வருத்தி அறனல்ல - அ
றமல்லாத செய்யல்களை, செய்யாமை - செய்யா நிறுத்தல், நன்று (ஒருந
னுக்கு) கல்லாதம்-எ-று. (கருத்து.) பிறர்செய்யத்தகாத கொடியவை
களைச் செய்தாலுத்தான் வருத்தி அறமல்லாதவைகளைச்செய்யாமையி
ன்று - என்பதாம். * துன்பத்துக்காக வருத்துவல்லவது இப்பாலர்க்கு
வேறுவர்களுபிறப்பினாலெரிவாய்நாகத்திலெரிழ்வாரோவென்றுபரிசுத்
யிருநியான் மிக்கவை செய்தானாத தார்த்த
சகுநியன் வென்று உடல்.

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே, (தம்மிடத்து) மிக்க
வை - தீயவைகளை, செய்தானா-மெய்தவனா, தாம் - தாம், தத்தருதியா
ல் - தமதுபொறுமைபினாலே, வென்றுவீடல் - வென்றுவீடக்கூடவர்
எ-று. (கருத்து.) மனச்செருக்காதபிறர் தீமைசெய்தாலு மனச்செரு
கள்மைசெய்து பொறுமையால் வெய்க - என்பதாம். * தாமும்அவரிட
த்தே தீயவைகளைச்செய்து தேறாதுப்போகாமல்-பொறுமையால் அ
வரின்மேறப்பட்டு வெல்லுவவென்பதாம். [இவைகாள் குறாட்டிலும்பி
றச்செய்த குற்றங்களைப்பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஆறுத்தாரித் தாய்மை வடைய ரிதத்தார்வா
யின்னஞ்சொ ளேற்றிப் பவர்.

இ-ள். இறந்தார் - (எல்லிப்பைச்) கடந்தவரது, வாப்-வாயிடுங் டாகூர், இவ் ஞாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை, கோத்திர பல். பொறுப்பவர் (இவ்வாழ்க்கையிலிருந்தும்) துறந்தாரின் - துறந்தர் போல், தூய்மை - பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர்-உடையவராவார்-எ-று. (கருத்து.) தியவழியிடைப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப்பொறுப்பவர் துறவிசைப்போலப் பரிசுத்த குணமுடையவர் - என்பதாம். * தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை; வாயென்பதை அதிகமாகச்சொல்லிஞர் அதனிழிவுதோன் றுத்தகு. (க)

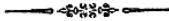
உன்னது கோத்தார் பெரியர் பிறர்சொல்லு மின் ஞாச்சொ ளுபோல்த யில்.

இ-ள். உன்னது - (வீரதக்களினிலே) உண்மைவிட்டு, கோத்தார் (தம்மை அடைந்தசொலையப்) பொறுப்பவர், பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார், (அவர்)பெரியவராவது. பிறர் - அயலார், சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும், இவ் ஞாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்

யெ-ஆம்- அநி-பொறைபுடைமை. குடு

கோத்தாரின்-பொறுப்பவரின், பின்-பின் னாவார்-எ-று.(கருத்து.) பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக் தவந்தர் பின் னாவார்- என்பதும் உறநர் இங்கே அறிவில்லாதவர். பொறுக்கக் கூடாமையுஞ் சநாயிய இறுவகைபற்றுக்களை டிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்யாநின்ற பெரியதாகச்சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாறு பிறர்சொல்லிய சூழ்மக்களைப் பொறுத்தகல் சொல்லப்பட்டது.] (ii)

யெ - ஆம் - அநி - அழுக்காறுமை.

அந்தவது - பிறர்சொல்ல முதலானவை கண்டகிடத்துப் பொருளைப்படைமை. இப்பொருளையும் பொருளைக்கு எதிரியதாதலின் இத்தனிலைக்குத்தகு இதுபொறையுடைமையின் பின்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறும் கொள்க யொருவன் தன்னெஞ்சத் தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், தன்னெஞ்சத்து - தனதுமனதின்மீது, அழுக்காறு-பொருளையாசியுற்றும், இலாத - இல்லாத, இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு - (குணக்குச்சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, அறு - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக்கடவன்-எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பொருளமை யில்லாமையே கல்லவழியாகக்கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * இயல்பு, அறிவொடுகூடியசன்மைய. அத்தன்மையும் நன்மையைத்தருதலால். ஒழுக்கம் விழுப்பமென்று கூறானிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல, உயிரினும் சிறந்ததாகக் காப்பாற்றுவென்பதாம். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார்மாட்டு

பழுக்காற்றி னஃமை பெதின்.

இ-ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொருளமை
யின்னதும், அஃமை-வேறாதலை, பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின்,
விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன் பெறும்) மேலானபேறுகளுள், அஃமை-அ
ப்பிறந்தினை, ஒப்பபது - ஒப்பானது, இல்லை-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) ஒ
ருவ்வாய்விடத்தும் பொருளை மில்லாவையப் பெறுவானாயினதை
விடவேறுபேறில்லை - என்பதாம் * பொருளமைபகவரிடத்தும் ஆகா
செய்தற்குயார் மாட்டுமென்றார். [இவைஇரண்டுபாட்டிலும் பொ
ருளமை மில்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது.] (2)

இஃ

யெ-ஆம்-அதி-அழுக்காறமை

அதன்க்கம் வேண்டாதா னென்பாள் பிரனக்கம்
பெறு தழுக்க உற்பாள்.

இ-ள். அதன்-(மறுமைக்கு) அதந்தையும், ஆக்கம்-(இரமைக்கு
ச்) சொல்லத்தையும், வேண்டாதானென்பாள் - (தனக்கு) வேண்டாத
வென்று சொல்லப்படுவோள், பிரன்-பிரனது, ஆக்கம் - சொல்லத்தையு,
பெறுது (கண்டவிடத்து) மரிழாயல், அழுக்கஉற்பாள் - பொருளமை
ப்பில்லாள்-எ-று. (கருத்து.) மறுமைக்குத் தருமமு மிம்மைக்குச் செ
ல்லமும் வேண்டாதவன் பிறன்சொல்லக்கண்டு பொருளமைகொள்வ
ன் - என்பதாம். * பொருளமைப்பாநன் தனக்கே தன்புறம் என்பதடி.)

அழுக்காற்றி னஃமை செய்யா ரிழுக்காற்றி
நெறம் படுபா ம் கறித்து

இ-ள். (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொருளமைபினாலே, அ
ல்லவை - மறாமல்லாதவைகளை, செய்யார்-செய்யார், இழுக்காற்றின்- அந்
தியவழியால், எதன்-துன்புபாணது, படுபாக்கு(தமக்குஇந்நமையிலும்)உ
ண்டாதலை, அறித்து - தெரிந்து -எ-று. (கருத்து.) பெரியோர் பொரு
ளமைபாற் பாவக்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அறமல்லாதவையாவன
செல்லக் கல்விமுதலானவை யுடையாமிடத்தே தீர்க்கக் கினைத்தலும்
சொல்லலும், செய்தலும்ஆம். (3)

அழுக்காற மறையார் க் கதாநது மொன்றார்
உழுக்கியல் கேடள் பது.

இ-ள். அழுக்காறு - பொருளமையானது, ஒன்றார்-பகவரின், வ
ழுக்கியும்-ஒழிந்திருத்தும், கேடள்பது-கேட்டடைத்தருவது, (ஆசலால்)
உடையார்க்கு - (அப்பொருளமைபைய) உடையவர்க்கு, (கேட்டடைத்தரு
தற்குப் பகவரீவேண்டாம்) அது - அதுவே, ஈழம்-போதும்-எ-று.
(கருத்து.) பொருளமை பகவரின்மும் கொடிது - என்பதாம். * அதுவே
யென்றும் எகாசம் வருணிக்கப்பட்டது. (4)

கொடுப்ப தழுக்கஉற்பாள் சுற்ற முடுப்பதுஉ
முன்பதுஉ யின்றிக் கெடுமே.

இ-ள். கொடுப்பது (ஒருவனார்) பிரர்க்குக்கொடுக்கப்படும் - பொ
ருளைக்குறித்து, அழுக்கஉற்பாள் - பொருளமைப்படு மவனது, சுற்றம்-உ
றவானது-உடுப்பதுஉ-உடுக்கப்படுவதும்-உன்பதுஉம்- உன்னப்படு
வதும்- இன்றி- இல்லாமல், கெடும்- அழியும்-எ-று. (கருத்து.) கொடு
ப்பதைக்குறித்துப் பொருளமைகொள்பவன் சுற்றமானதுஉடுக்கவளையு
முன்னாச்சேது மில்லாமற் கெடுமே என்பதாம். * சுற்றம்கெடுமெனவே

அவர் பொருள் சொல்லவேண்டிய இல்லையாயிற்று பிரதேயு கண் டு பொருமைப்படுத்தல் தம்புபேறுகாததிரமேயல்லாமல் தன் கட்டுப்பாட்டுப் பேறுகளையும் இழுக்கச் செய்யுமென்பதாம். (க)

அவ்வீழ் நழுக்கா அடையாணச் செய்யவ டவ்வையம் காட்டிவிடும்.

இ-ள். அழுக்கா அடையாணை (பிரதேசவன் கண்ட விடத்தே) பொருமைப்படியாணைச் செய்யவன்-திருவானலன், அவ்வீழ்து (தானு ம்) பொருமைப்பட்டு, தவ்வையை - (கன்து) தமக்கைக்கு, காட்டி-கா

ள்வீழ்து, வீடுநீங்குவாள்—எ-று.(கருத்து.) பொருமையுடையவனை வி ள்த்துரியவன் பொருமைப்பட்டு மூதேவிக்குக்காட்டி விட்டு நீங்குவா ள்-என்பதாம் * தவ்வையை யென்பது உருபாயக்கம், தவ்வை-மூதேவி.

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செந்துத் தியுதி யுய்த்து விடும்.

இ-ள். அழுக்கா நென வொருபாவி - பொருமையென்று சொல்ல ப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி யானவன், (தன்னை யுடையவனை) திருச்செந் து - (இம்மையிலே அடினது) சொல்லத்தொடுத்து, தீயுதியுய்த்துவி டும் - (மறுமையிலே) காட்டுவிட்டிட்டுத். செலுத்திவிடுவான்—எ-று. (கருத்து.) பொருமையென்னும் பாவி யானவன் பொருமைகொண்டவ ன் சொல்லத்தொடுத்தவனை * காதத்திறந்தன்னுவான்-என்பதாம். * இ குமைப்பயன் களையும் கெட்டுவின்ற கொடுமைப்பற்றிப் பொருமையைப் பாவி யென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமை யுடையவனை து ள்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய கெஞ்சத்தா அக்கமுல் செவ்வியன் கேடு நீங்கப்படும.

இ-ள். அவ்விய கெஞ்சத்தான் - பொருமையுள்ள மனத்தையுடையவனது அக்கமுல்-செல்லமும், செவ்வியன் - பொருமைவில்லாத ம னத்தையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும்; (உண்டானால்) நினைக்க ப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும்—எ-று. (கருத்து.) பொருமையுள்ளவ ன்செல்லமும், பொருமைவில்லாதவன் வறுமையும் பழையவீனையெ ள் நெண்ணப்படும் - என்பதாம். * பொருமையினாலே செல்லமும் பொருமை யில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையால் அறிவுடையன் இவை உண்டாகற்கு ஏதாவது பழுவீனையாடுவன்று ஆ ராய்வாராதவன் நினைக்கப்படுமென்றார். (க)

அழுக்கா நகன்றா மீக்கிய யவ்வியன் பெருக்கத்திற் தீர்த்தாரு மில்.

அ

109

இன் அடிப்படையில் - பொருளமைப்பட்டு, அகன்றும் - பொருள்
 வரும், இல்லை. இல்லா, அடிப்படையில் - அடிப்படையில்லாதவருள், பெருக்க
 தின் - பெருக்கத்திற்கு, தீர்ந்தாரும் - சீர்செய்வாரும், இன் - இல்லா
 ள் - அ. (கருத்து.) பொருளமைப்பட்டுக் கொள்ளப்பெற்றிருப்பினால் - பொ
 ருளைவிட்டுச் செல்லவிரும்பினவருமில்லை - என்பதாம் * கேடும் பெருக்
 கமும் வந்ததற்கு ஏதுவாகியது [நினை இரண்டுபட்டாலும் அக்
 குற்றமும் ஊழும்செர்த்துச் செல்லப்பட்டன.] (1)

ய அ - ஆம் - அநி - வெஃகாமை.

அஃகாவது - சிவப்பொருளை வெளவுதற்கு, சினைபாமையம் - பிறருடை
 னைவெண்டவிடத்தே பொருளமைப்படுத்தவேண்டியல்பு. அதனைத்தான் வெ
 ளவுதற்கு விளக்கதனும் குற்றமென்றற்கு இது அடிப்படையிலே
 க்கப்பட்டது.

நடுவின்றி கன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிற்
 குற்றமுமாக்கே.தரும்.

இன். கடுமிகள் (பிறர்க்குரியபொருளைக் கொள்ளுதல் கமக்கு
 அறியல்லவென்று) கடுமிகளையேயல்லாமல், கன்பொருள் (அவாது)
 கல்லபொருளை, வெஃகிற் - (அடிக்கித்தற்கு) சிறும்பினால் (அவ்விருப்
 ப) குடிபொன்றி - (அடிக்கி) குடிபெயர்ந்ததும், குற்றமு - பவகுற்றம்
 கணையர், ஆக்கி - அப்பொருள், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும் - ள் - அ.
 (கருத்து.) கடுமிகளையையல்லாமல் பிறப்பொருளைக்கித்தால் அடிக்கி
 சையானது குடியைக் கொடுத்துக் குற்றம் செய்யக்கொடுக்கும் - என் பதா
 ம். உதாரணமாகச் செய்து பலகண்மைகளையும் உண்டாக்குதல் மை
 யால் கன்பொருளொன்றிற், பொன்றியென்றுத் தன்மையொன்றுவித்
 தென்னும் பிறவினைப்பொருளில்லாதது. (க)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்வார்
 கடுவன்மை காணு பவர்.

இன். கடுவன்மை - (ஒருவன்பொருளுக்குப் பிறர் உரிமையானல்ல
 சொன்னும்) கடுமிகளையல்லாமல்கூட, காணுபவர் - ஆளுகிறார், (பிறர்
 பொருளை வெளவுதலினால்) படுபயன் - (கமக்கு) வந்த பயனை, வெஃ
 கி - கிதும்பி, பழிப்படுவ - பழிசினிடத்தே பொருத்திருப்பதால் கடுமிக்
 செய்வார் - செய்வார் - ள் - அ. (கருத்து.) கடுமிகளையல்லாமல் கடுமிக்
 பவர் பொருட் பிடியோசுந்தை கிதும்பித் தீயசெயல்களைச் செய்வார் -
 என்பதாம். (2)

ய அ - ஆம் - அநி - வெஃகாமை.

108

இன்றிப்பம் வெஃகி வதனல்ல செய்வாரே
 மத்திப்பம் வெஃகி பவர்.

இன். உத்திரவார்-நிலையுடையவர்களைப்பற்றை, வேண்டிபலர் - இந்
 ப்பலர், சிந்திர்ப்பம் - (அதிக-த்தே அபாவிக்கப்பட்ட - பொருளினுள்ள
 நன் அடைவதாயி) நிலையில்லாதவர்களைப்பற்றை, வெஃசி - சிந்திர்ப்பி, அந
 னால்- அநாமல்லாத செயல்களை, செய்யார் - (அபாவி-த்தே) செய்யார்-
 என்பதாம். உயர்வாதசாலலருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றிரு
 த் சிந்திர்ப்பமென்றார். (ந)

இன்னென்று வெஃசுதல் செய்யார் புலன்மென்ற
 புள்ளெனில் கூட்டி யார்.

இன். புலன்மென்ற - ஐம்புலால் கணியுமென்ற, புள்ளமறிக்கு
 த்றயில்லாத, கூட்டியவர்-அந்நிலையவர், இவ்வென்ற - லாதவென்ற
 னென்றது. வெஃசுதல்செய்யார் - (அதுநித்தற்பொருட்டுப்பித்தப்பொரு
 ளு) இரும்புதல்செய்யார்-எ-று. (கருத்து.) ஐம்புலால் கணியென்ற அ
 நியுடையவர் வறித்யாரென்று நிறப்பொருளை விநாயார்-என்பதாம். உ
 ஐம்புலன்மென்ற இல்லலுதல் - யாவலழிகாநிலை செல்லவிடாமல், குந்த
 மில்லாத வறிவு, பொருளை உள்சாபடி காந்திரியம். அப்படிப்பட்டவ
 ள்கு வறுமை உண்டாகாவாயால் பிறப்பொருளை விரும்புதலும் இல
 தாயிற்று. (ச)

அவ்வென்ற எந்மென்றும் உத்திரவார்
 வெஃசி வெறிய செவின்.

இன். அவ்வெ - துட்டமாதாடி, அருள் - (எல்லா தூல்களினும்)
 கொன்ற, அறிவு - அறிவானது. என்னும் - என்ன யாந்நியுடையதாம்,
 வெஃசி - (பொருளை) விரும்பி, யர்மாட்டும் - யாவலி. த்தும், வெறிய-
 அறிவினாடு பொருத்தாத செயல்களை, செயின் - (அறிவுமையோர்) செ
 ய்காறாதி - எ-று. (கருத்து.) யாவலி த்தும் பொருளை விச்சித்தாத்
 தீவமையச்செய்கா லாதினில் பயனெண்ணவாம் என்பதாம். உயர்வாட்
 த்தும் அறிவினாடு பொருத்தாத செயல்களை உத்திரவார் - வேந்திய
 டுத்ததும் அயோகியரிடத்தும், இழிந்தலையும் கடியவையும் முறலா
 வகையசெய்தல், அறிவுக்குப்பயால் அவ்வெய்யானமையாகிள் அறிவே
 ன்னுமென்றார். (இ)

அருள்வெஃசி யாந்நின்ன என்னும் பொருள்வெஃசிப்
 கொல்லாத குறக்கெடு.

இன். அருள்வெஃசி-அருளாகி || அறத்தைவிரும்பி, ஆத்திரன்-
 (இல்லறமாகிய) அறன்வழிடுவே, சிவ்ருள் - தக்கினவன், பொருள்
 வெஃசி - (பிற்) பொருளை விரும்பி, கொல்லாத - (அறிவேவருவிக்கும்) குற்ற

சுடி வி அ-ஆம்-அதி-வெஃகானம்.

வழிகளை, குற-எண்ண, கெடும்-கெடுவான்-எ-று (கருத்து.) அருளை
 விச்சித்துநிலைவன் பொருளை விச்சித்துக்குற்றவழியைய வினைக்கக்கெடு
 வான் என்பதாம். உ இல்லறவழியால் அறிவு முறாந்தகிடத்தேயல்லாத
 துறக்கக்கடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெழுப்பட்டது. செ
 டுதல் இரண்டறக்களையும் ஒருசேரவிழ்த்தல் எண்ணிய வளவிலேகெ
 டுமொளவே அபாவித்தாத் கெடுதல் கொல்லவேண்டிய நிலையாயிற்று.

வேண்டக்க வெஃசியை மாக்கம் வினைவயின்
 மாண்டத் கரிதாம் பயன்.

இ-ள். வெஃகே-(பிறப்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம்-அந்த) ஊண்டாடுவதற்கு, ஆக்கம்-பெருக்கத்தை, வேண்டற்க- வேண்டாதிருக்கக்கடவன், வீணாவதின் -(பின்) அதுபயனிக்கப்படும்போது, பயன்-(அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கரிதாம் - ஒன்றிருதலிலை (ஆதலால்)-எ-து. (சுருத்தா.) பிறப்பொருளை யதுவிதற்கும்போது அதுபயன்படாமையால் லப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம். & வினா. முதலிலைத்தொழிற்பெயர். [இவ்வேழப்பாட்டாலும் பிறப்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செவ்வத்திற் பியாதெனின் வெஃகாமை

வேண்டும் பிறக்கைப் பொருள்.

இ-ள். செவ்வத்திற்கு-(குறைந்துபோந்தன்மையையுடைய) செவ்வத்து, அஃகாமை-குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின் - எதுவென் (செருவ) னாராயின்(அது) பிறன்-பிறன், வேண்டும்-விரும்புதலின்ற கைப்பொருள்- கைப்பொருளை, வெஃகாமை- தான்வேண்டாமையாம்-எ-து. (சுருத்தா.) குறையாத செவ்வத்திற்குக் காரண மியாதென்ற பிறன்பொருளை விரும்பாமையாம்-என்பதும். & அஃகாமை அதன்காரணத்தை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செவ்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அநனநித்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்

நிறைநிக் தாக்கே நிரு.

இ-ள். அநனநித்து -(இது) அநனென்றறிந்து, வெஃகா-(பிறப்பொருளை) விரும்பாத அறிவுடையார்- அறிவுடையாரை, நிரு-நிருவானவன், நிறைநிக் து-(தான்சேர்த்தகாந்) நிறத்தை அறிந்து, ஆம்கே-அத்தந்தநினைவு, சேரும்-சேருவான்-எ-து. (சுருத்தா.) பிறன்பொருளை மிச்சியாத அறிவுடையவரை மிலக்குமி சேருவான்-என்பதாம். & அடைத

ற்காந்திரம்-காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின [இவைமீண்டு பாட்டாலும் பிறப்பொருளை விரும்பாமையின் குணம்சொல்லப்பட்டது.]

வா-ஆம்-அதி-வெஃகாமை, ௬௧

இ-ஊது மென்றது வெஃகின் விதனின் வேண்டாமையென்றுச் சொல்லு.

இ-ள்: (ஒருவன்) என்னுள் - (பிள்ளைகளை) யென்று மனம், வெட்டிப் - (பிறன் பொருளை) விரும்புபவனாயின், (அவ்விரும்பம்) இறல் அழிவு, காலம் - (அவனுக்குத் தரும், வேண்டாமையெய் வென்றுஞ்செருக) (அப்பொருளை) விரும்புவாயென்ற சொல்வழிவழி, வீதல்-வெய்தியை, சமூகம்-தரும்-எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறன் பொருளை யிச்சித்தால் இழிவைத்தரும்- இச்சியாவை வெற்றியெய்தத்தரும்- என்பதாம். காலமும் பாவமும் வளர்த்தலால் இறலிணுமென்றும், பொருளை யென்றுண்டகையோர் கண்மையாவாயும் தீழ்ப்புரித்தலால் வீதலிணுமென்றும் சொல்கினைச் செருக்கு அதைத்தருந்து, சொல்வதைக்கட்டலால் ஆகுமெய். [இதனால் அக்ருணாமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

யுகம்-ஆம்-அதி - புறங்கு-ருமை.

அவ்வாறு - காணாதவிடத்தே பிறனாகிவழித்து போகாமையாம். வாகிச்சிக்குற்றம் மனக்குற்றத்திவ்வழியாகத்தோல்வலால் இது அருக்காருமைவென்காண்களின் பிள்ளைவகுப்பிட்டது.

அதற்கு ஞானல்ல செயலு மொருவன் புறங்கு ஞானல்லிது.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், அறங்கு ஞான - அறனென்று சொல்லுவது தருசெய்யானுகி, அல்ல - பாவங்களை, செயினும்-செய்தாலும், புறங்கு ஞான - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இவழித்துப்போகல், என்மல-என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இவரிது-தவ்வத-எ-று(கருத்து.) ஒருவன் தரும்பொருள் செய்யானுகிப் பாவங்களைச் செய்யினும் புறங்கு ஞானமேயான்மை-என்பதாம். * புறங்கு-ருமை அக்குறறங்களால் தாழ்த்தப்படாமல்மேற்பட்டித்தோன்று மென்பதாம். [இதனால் அவ்வாறத்திவ்வாறும் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழிவு யல்லவை செய்கலித்திதே புறனழிவுப் பொய்த்தானகை.

இ-ள். அறனழிவு - அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி, அல்லவைசெய்தலின் (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலும், திதேஜிணையுடையதேயாம், புறனழிவு ஒருவனைக்காணாதவிடத்தே இவழித்துப்போசி, பொய்த்தானகை (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்தானகை.

கை: வெ-ஆம்-அதி-புறங்கு ஞானம்.

மகிழ்தல்-எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் காணாவிடத்திவழித்துக்கண்டவிடத்துப்புகழ்ந்துப்போதல் தருவதெய்திவழித்து அக்குறறத்தைச்செய்தலும் குற்றம் - என்பதாம். * அறத்தைவழித்தலினும் புறங்கு ஞானமும் பாவங்களைச்செய்தலினும் பொய்த்தானகாரும் தீயனவாம் என்பதற்கு புறனழித்தல்புறங்கு ஞானமென்கலித்திவ்வாறு.

புறங்குவிடப் பொய்த்தலிற் வாழ்ந்தலிற் காது

உயர்வாக மாட்டாததும்.

இ-ள். புறங்கூறி- திறனைகொண்டு விடத்தேடிக் கழிந்து, பெய்து கண்ட-கட்டத்திற் அடங்கிப்புகுந்து, உயர்வாழ்தலில் (குருவன்) உயர் வாழ்ச்சிதும், சாதல் (அ.அ.செய்யாமல்; உயர்விற்குத், (அ.அ.கூறு) அ தல்-அம்-சாநுமணல்களினுடைய சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம்-பாலை, தரும் கொடுக்கும்-ச-அ. (கருத்து) குருவன் தோலை முன்புமுற்றும் பிச்சி கழித்துப்பெயிர்வாழ்ச்சினை மீறாததிலேமாம்-என்பதாம். ஈ உயிரி ட்டபின் புறங்கூறிப்பெய்தல்களிய பரவாநீக்கலை-சாதல் உயர்வ ருருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவது செய்தாதலாலே மறுமையில் அடங் கப்படுமீ பாய்-அறா-அதைச்சொல்லு துணையுரைத்தலால் ஆருபெயர்.

கண்ணினது உண்ணைச் சொல்லிற்றுச் சொல்லற்கு
முள்ளின் அயின்னொக்கொச் சொல்.

இ-ள். (குருவன்) கண்ணினது - விதியின்னது கண்ணைச் சொல்லு ட்டமற, சொல்லினும்-சொல்லினும், முள்ளினது (அவன்) ஈநி லில்லாமல், பின்னொக்கொச்சொல் - பின்னருந்ருந்ததைக்கொக்கொக் கல்லை, சொல்லற்கு - சொல்லா திருக்கக்கடவன்-ச-அ. (கருத்து) குரு வன் முள்ளிகழிதும்-பிச்சிவிசுழா இருக்கக் கடவன்-என்பதாம். ஐ பிச்சி திவ்வருந்தந்தவைக்கொட்டலால் ஆருபெயர். சொல்லாது சொ ளுந் தொழில் - சொல்லினதேயல் ஏற்றப்பட்டது. கண்ணினுட்டம்-தா ட்சிச்சிநம். [இவைமுன் அப்பட்டாலும் புறங்கூறின் கொடுமைச் ச லப்பட்டது.] (ச)

அருஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா ன்க்கை புறஞ்சொல்லும்
புக்கைமயர் தாமைப் படு.

இ-ள். (புறங்கூறுவனென்குருவன்- அறம்பென்றென்று வரவினாலே சொல்லிதும்) அருஞ்சொல்லும்- அறத்தை அப்படிச்சொல்லுதற்கு ஏற் ற, நெஞ்சத்தா ன்க்கை-மெய்க்கை புக்கைமய ன்க்கைமயவகு யிருக்கையா னது புறஞ்சொல்லும்- அப்புறங்கூறு நற்குக்கைமயம்களிய புக்கைமயா ல்-மயம்பு புக்கையாலே, காணப்படுமீ - (அறிவுண்டயோரால்) அறிப் ப்படுமீ-ச-அ. (கருத்து) தவிரவந்தென் னவன் மனதிலே தருமமீக் கலாமையானது புறங்கூறுதலாலறிப்பட்டல் - என்பதாம். உ மணம் தீத

மெ-ஆர்-ஒதி-புறங்கூறுமை, கரு
புக்கையால் அறம்பென்றெல் ளு சொல்லுகிறசொல் அங்கி கசிக்கப்பா
புக்கையம். (ஊ)

பிறன்புல உயவான் மன்புழி யுள்ளுந்
புக்கையென்று கூறப் படுமீ.

இன். திரையி-பி-பிரதனொருவனது பழியை, க. துவான்- (அவனை
 டுணையி. ந்ரே) சொல்லுவான், தன்பழிபுள்ளும் - கவது (பல)
 டுணுள்ளும், திரை - (வருத்தும்) விதமுடையவைகளை, தெரிந்து-ஆ
 யந்து, கூறப்படும் - (அனுகூல) சொல்லும். கொள்-எ-அ. (கருத
 டுணுள்ளும்) தந்தைச் சொல்லுவான், தன் குற்றம் பிரணர்சொல்லப்
 பவன்-என்பதாம். உ திரைமுடையவர்களைத் திரவென்றால் ஆகு
 யன். க-ஆகவே-தந்தை கண்டிக்குறித்துப் பிரதனே சொல்லப்பட
 யுந்தால் கேட்டால் அவன் பிரதனாகவருந்துவது - அதிகமாகப்பழி
 யுடையது எனவே சொல்லுவானாகலால் திரை தெரிந்துக் கூறப்
 படுகிறது. (க)

பகர்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் ககர்சொல்லி
 கட்டபாட நெற்றி தவர்

இ-ள். ககர்சொல்லி - (கூடி) மறியும்படி. (இவியசொற்களைச்) சொ
 டி, கட்டபாடல், அயலாரோடு) சினைகூட்டு செய்தல், தேற்றாதவர் (அ
 டுணுகுறியினால்) அறியாதவர், பகர்சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீர்க்கு
 படிபுறக்கூறி, கேளிர் - (தமது) கற்றதனாலும், பிரிப்பர் - பிரியப்ப
 படுவான்-எ-அ. (கருத்து.) மறியுபடிசொல்லிக் சினைகூட்டு செய்தல்
 பிரியவாகப் புறக்கூறியதனைப்பிரிப்பர் - என்பதாம். உ உம்மை
 பிரித்தால் சொகாது க்களினாலும் பிரிப்பவர்களுக்கும் அயலா
 ருடையது செய்துள்ளிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவன்மேலும் பிரதனாக - கே
 டுவதென்றும் தன்னைப்பொருளில்லாதது. புறக்கூறுவார்க்குபா
 டும் பகையாவதென்பதுகருத்து. (எ)

துள்ளியார் குற்றமும் தந்துமறியின
 டொன்றொ லேதீவார்பாட்டு.

இ-ள். துள்ளியார் - (அமரோடு) நெருக்கினவரது, குற்றமும் - கு
 டுற்றதையும், தந்தும - (அனுகூலமாகவே) தந்தும், மறியி
 டு - இயல்பாயினும், யார், எதிர்வார்பாட்டு - அயலாரிடத்துச் (செய்வ
 யு) என்னைகொல் - யாதென்று-எ-அ. (கருத்து.) உறவினர்க்குற்றத்தையு
 தந்துமேல் அயலார் குற்றத்தை யெப்படித் தந்துறார் - என்பதாம். உ
 தந்துறால் - பலரும் அறிப்பதப்படுத்தல். அந்தந்தநிலைகள் கொடிய
 செயல் நெறென்றுக்கூறாமையால் என்னைக்கொல்லென்றார், செய்தவ
 டுள்ளபடி சொல்லுக்கம். (அ)

கூடி

யுக-ஆம்- அது-புறக்கூறுமை.

அறநெக்கி யாத்துறவொல் வையம் புறநெக்கிப்
 புச்சொ ளுணாப்பான் போமை.

இ-ள். புறநெக்கி - பிரிக்கின்றவனவரவார்த்து, புச்சொல்- (அ
 சது) பழிப்புச்சொல்லி, உணாப்பான் - சொல்லுவோனது, போமை
 (உடற்) பாசத்தை, வையம் - பூமியானது, அறநெக்கி- (இக்கொடியவன்
 ச் சமந்ததலே எனக்கு) அறமாக தென் தரினேத்து, ஆற்றக்கொல் - க
 கின்றதுபோல-எ-அ. (கருத்து.) பூமியானதுபொருளாகமக. துற
 னுடலைத் தருகதைக்குறித்துச் சமப்பதுபோலும் - என்பதாம். உ பு
 க்கு எல்லாப்பொருள்களையும் சமத்தல் சபடிவமாதிரியும் புறக்கூற
 னைச் சமப்பது தகாதென்னுக்கருத்தால்; அறநெக்கி யாத்துறவொ
 ள்வையமென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டிலும் புறக்கூறுவாருக்கு உள்ப
 டும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பாரித் துரைக்கு மூலம்.

இ-ள். பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து- விரித்து, ஊக்குமுறை - ஒருவன்) உணாக்கும் உணாயானது பயனிலனென்பது - (துவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை, சொல்லும்-அறிவிக்கும்—
எ-று. (கருத்து.) பயனில்லாத பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லானது நீதியில்லாதவனென்பதை யறிவிக்கும்-என்பதாம். * இப்படிப்பட்ட உணாயினாலே இவன்-நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலா மென்றற்கு அடிக் உணாமேலேற்றி உணாசொல்லுமென்றார். (ங்)

நயன்சாரா என்றமையி னீக்கும்பயன் சாராப் பன் பிற்சொற் பல்லா ரகத்து.

இ-ள். பயன்சாரா - பயனோடு பொருந்தாத, பன் பிற்சொல் - குணயில்லாதசொற்களை, பல்லாரகத்து - பலரிடத்தே (ஒருவன் சொல்லு வானாயின்) (அவை அவரிடத்தே) நயன்சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகிய, என்றமையின் - நற்குணங்களிலிருந்து, நீக்கும்- (அவனை) நீக்கும்—எ-று. (கருத்து.) குணயில்லாதசொற்களை யொருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவனை நற்குணங்களைவிட்டு நீக்கும்-என்பதாம். * புண்பு இனிமை மெய்மை முதலாகிய சொற்குணங்கள், சொல்லுவாயாயின் அவரிடத்தே என்பவை-சொல்லெச்சங்கள். (சு)

நீர்மை நிறப்பொடு நீக்கும் பயனில்
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

சு

சு-அ உக-ஆம்-அநி-நீவினையச்சம்.

செய்து பழகிலந்தமையால் அஞ்சாநென் றும் செய்தறியாமையால் அசுவரநென் றும் - சொல்லினார்.

நியவை நிய பயத்தலாற், நீயவை
நிவினு மஞ்சப் படும்.

இ-ள். நியவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுச்செய்யும், நீவினையச் (பிள்ளை) நிய-தான் பக்களை, பயத்தலால்-தருதலால், நீயவை - (அடிமுடிப்பட்ட) நிவினையள், நிவினும்-நிவினும் அகிரமமாக, அஞ்சப்படுமாய்

குலனாய்) அஞ்சப்படுமீ—எ-று. (கருத்து.) பாசமானவைதூய்ப்படுக்கொடுத்தலால் அப்பாவகை எக்கினியினும், கொடியன- என்பதாம். வேறொருகாலத்திலும் வேறொரிடத்திலும் வேறொருடம்பினும் பேசுதல் நிவினைய்க்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமையால் நிவினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (ஃ)

அறிவினு னெல்லாக் தலையென்ப நிய
ஒருவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

இ-ள். செதுவார்க்கும் - (தம்மை) வகுத்துவொரிடத்தும், தீயத்
 வினைகளை - செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுகலை, அறிவினனெல்லாம்
 (தமக்குடைய திநாமும்) அறிவுகளெல்லாவற்றிலும், தலை - முதலாவது
 வாகும், என்ப. (என்றுகவல்லோர்) சொல்லுவாரா—எ-று. (கருத்த-
 தம்மைவகுத்துவொரிடத்தும்) அன்பக்களைச் செய்யாமல் விடுதல் எ-
 லாவறிவினனென்றத் தலைமை-என்பதாம். * விடுத்தற்குக் காரணமாகிய
 நிலைவிடவென்றும் செய்யத்தக்கவிடத்தும் செய்யாதிருத்தால் தம்
 குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினெ-
 ல்வாந் தலையென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும், தீய
 வினைக்கு-அஞ்சவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மறந்தும் பிறன்மேடு சூழற்கு ஓழி
 னறஞ்சூழற்கு சூழ்ந்தவன் கேடு.

இ-ள். (ஓருவன்) பிறன்-பிறனுக்கு, கேடு-கேட்கடைத்தரும் விந்
 தை, மறந்தும்-மறவியைப்பொருந்தியும், சூழற்க-எண்ணுதிருக்கக்கட
 ன், சூழின்-எண்ணுவானுயின், சூழ்ந்தவன்-அவ்வெண்ணியவனுக்கு
 கேடு-கேட்கடைத்தருகிவினையை, அறம்-அறக்கடவுள், சூழும்-என்த
 வாள்—எ-று. (கருத்து.) ஓருவன்மறந்தும் பிறனுக்குக்கேட்கடைக்க
 ய்திருக்கக்கடவன் வினைப்பானுவி லவனுக்குத் தருமக்கடவுள்கேட்க
 வினைக்கும்-என்பதாம். * கேடுதண்டும் அவற்றைத் தருமவினைகளை
 ணர்ந்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்ணுதிருப்பொழுதே தானும்உடனே
 ண்ணுதலால் இங்ங் பிற்பாட்டாலும், அறக்கடவுள் முற்படுவரெ
 ண்பயதுகொள்ளப்பட்டது. [அறக்கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன்
 டத் தான்நீங்கி வினைத்தல், தீயினையுள்ளுதலு மாகாதென்பதாம்]

உ-க-ஆம்-அதி-திவினையச்சம்.

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்வி .
 னிலனாகு மற்றும்பெயர்ந்தது.

இ-ள். இலனென்று-வறுமையையுடையெனென்று நினைத்து, (அ
 தநீர்த்தப்பொருட்டு) தீயவை - தீவினைகளை, செய்யற்க - (ஓருவன் பிறர்
 குச்) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தால், பெயர்ந்தது-பின்
 னர், இலனாகும்-வறுமையையுடையவனாவான்—எ-று. (கருத்து.) வறு
 மையாகில் தீயைசெய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்வானாகில் வறுமைய
 றையவனாவான் - என்பதாம். * மற்றும்-அரைநிலை. அத்தீவினையினுடைய
 பிறயிதோறும் வறியவனாகு வனென்பதாம். (இ)

தீப்பால் தான் பிறர்கட் செய்யற்கோய்ப்பால்
 தன்னையடல் வேண்டா தான்.

இ-ள். கோய்ப்பால் - அன்புந் செய்யல் கூறுடைப்பாவங்கள், தன்
 னை - தன்னை, அடல்வேண்டாதான் (பின்வந்து)-வருத் துதலைவேண்ட
 தவன், தீப்பால்-தீமைக்கூறுடையவினைகளை, தான்-தான், பிறர்கண்-பி
 ரரிடத்தே, செய்யற்க -செய்வாதிருக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) பா
 வங்கள்பின்பு தன்னைவருத்துதலை யிச்சியாதவன் பாவக்கண்-பிறரிட

த்துச்செய்யாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம். * செய்வானுயின் அப்பா
 வங்கள் அலனைவருத்துதலுக்கு ஒய்மில்லை யென்பதாம். (சு)

எனைப்பகையுற்றோ முயல் வினைப்பகை
 சீயாது பின்சென்றமே.

இ-ள். தன்னைப்புகையற்றதும் - வெவ்வேறு பெரியபுகையைய யுகடயவதும், உய்வச்-(அதனை; ஒருவழியினாலே) தப்புநாள், (அப்படியல்லாமல்) வினைப்புகை - தீவினையாயிப்புகையானது, விபாது - நீக்காமல்; (எ)

ன்சென்று-போன னிடத்துக்குப்போய், அமும்-கொல்லும்-எ-து. (கருத்து) எவ்வகைப்புகையை யடைந்தவர்களுக்கும் கடைத்தேறுவார். தீவினைப்புகையானது பிள்ளையெதொடர்ந்துகொல்லும்-என்பதாம். (எ)

தீயவை செய்தார் மெடுத லீழநன்னை

-வியா தடியுறைத் தந்து.

இ-ள். தீயவை-தீவினையனை, செய்தார்-(பிறருக்குச்)செய்தவர், கெடுதல்-தாம்கெடுதல், (எத்தன்மைத்தென்றால்) நிழல்-(ஒருவனது) நிழலானது (கெடுதலாய்ப்போயினும்) தன்னை - அவனை, வியாது-விடாதுய்து; அடி-அடியினிடத்தே, உறைத்தந்து-தன்நியதன்மைத்து-எ-து. (கருத்து) தன்னிழலானது கெடுதலாகுந் சென்றுத்தன்னடியிலேதெய்தியதுபோலத்தீவினையனைத் தன்னோடுதங்கும்-என்பதாம். * முன்பாட்டிவினைப்புகைவியாது பிள்ளையெதொடர்ந்து கொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (அ)

எம்

உக-ஆம்-அதி-தீவினைபச்சம்.

நன்னைத்தான் காதலனாயி வெனைத்தொன் துக்

துள்ளற்க தீவினைப் பால்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்னை-தன்னை, தான்-தான். காதலனாயினாயி றும்புதவையையொழிந்தால், தீவினைப்பால் - தீவினையாயிப்புகையி ன், எனைத்தொன் தும் - எவ்வளவு சிறியதொன்றையாயினும், துள்ளற் க - (பிரமிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன்-எ-து. (கருத்து) தன்னைக் காக்கவிரும்பினார் பிறனிடத்திலெல்லவளவும் பாபஞ்செய்யாதிருக்கக் கடவன்-என்பதாம். உகல்வினை தீவினை எனவினைப்பிரிவு இரண்டகலீள் தீவினைப்பாலென்றார். பிரமிடத்தேசெய்த தீவினைதன்னிடத்திற் துன்பத்தருதலை வினக்கினாராதலால்-தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவைஔதுபாட்டாலும் பிறருக்குத் தீவினைசெய்தால்தாம்கெடுவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அருளுக்கேடென்பதற்கு மருங்கோடித்

தீவினை செய்யா வெனின்.

இ-ள். ஒருவன் (செவ்வகையானவழியையிட்டு) மருங்கோடி - கோடியவழியிலேசென்று, தீவினை-தீவினையனை, செய்யாவெனின் - (பிரமிடத்தே) செய்யாவினின், அருளுக்கேடென்பது - (அவன்) இல்லாதகட்டையுடையவென்பதை; அறிவு-அறிபக்கடவர்-எ-து. (கருத்து) ஒருவன்பாவுஞ்செய்யாதிருப்பானுந் கோடில்லாதவென்றறியக்கடவன்-என்பதாம். * [இதனாலே தீவினைசெய்யாதவன் கோடில்லாதவனென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஃ)

உஉ-ஆம்-அதி-ஒப்புறவறிதல்.

அந்தரவது, உலகநடைபய அறிந்துசெய்தல் மனோவாக்குக் காய்களா
லே செய்யக்காதவை சொல்லினார், இனிச்செய்யத்தருபவைகளில்
முன்சொல்லப்பட்டவற்றுள் ஆட்காதவைகளைச் சொல்லுங்கூரா
வைபால் இது தீயினைபச்சத்தின்பிள் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாசரிமாட்
டென்னாந்தரக் கொல்லோ வுலகு.

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை, மாசரிமாட்டு-(தமக்குநீருதவுசிற)
மேகங்களிடத்து, என் - என்னை பிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும் - செய்தல்
ருகின்றன - [ஒன்றுபடுத்தியின்றனவென்றுயென்றபடி] (ஆதலால்)கடப்
பாடு (அம்மேகங்கள் போல்வாட்செய்யும்) உபகாரத்தையும், கைம்மாறு

உஉ-ஆர்-அதி-ஒப்புறவறிதல்.

எடி

புதி யுபகாரங்களை, வேண்டா-வேண்டுவனல்ல-எ-று-(கருத்து.)
மேகங்களுக்குக் கொப்பானவாச்செய்யு ரூபகாரங்கள் பிரதி யுபகாரங்களை
வேண்டுவனல்ல-என்பதாம். ஓ கொல்-ஓ - அரைகள் கடப்பாடென்
றும்-பெயரினாலேயே அவசியம்செய்ய வேண்டுவதென்பது பெறப்பட்
டது. உபகாரஞ்செய்வாறு வேண்டாமையை உபகாரத்தின்பேல் ஏற்
பினார்.

(அ)

தாளாந்தித் தந்த பொருளெல்லாக் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

இ-ள். தக்கார்க்கு - தருதியுடையவர்க்காயிள், தாளாந்தி-மூலம்
செய்து, தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருளெல்லாம் - பொருளெண்
புத்தம், வேளாண்மை = உபகாரத்தை, செய்கற்பொருட்டு - செய்தற்
பனுடையவளாம்-எ-று. (கருத்து.) முயற்செய்து சம்பாதித்தபொ
ருளெல்லாம் மூலகாரஞ் செய்யும்பொருட்டு - என்பதாம். உதருதியில்
லாத பிரகருக்குப்போல் தாம் அனுபவித்தற் பொருட்டும், வைத்துஇழ
த்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று.

(ஆ)

புத்தே ஞாலகத்த மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புறவி னல்ல பிற.

இ-ள். புத்தே ஞாலகத்தம் - தேவஞாலகத்திலும், ஈண்டும்-இவ்வு
கத்திலும், ஒப்புறவின = உபகாரம்போல், நல்ல-நல்லவையாகிய, பி
ற - வேறுசெய்யுங்களை, பெறல்-பெறுதல், அரிது - அரிதாம்-எ-று.
(கருத்து.) விண்ணாலகத்தம் மண்ணாலகத்தம் உபகாரத்தைப்போல்.
வேறென்றில்லை-என்பதாம். * கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லா
யல் எல்லாரும், ஒருதன்மையாடிருக்கையால் தேவஞாலகத்தில் அரி
தாயிற்று யாவருக்கும் ஒப்புகிறபோல் வேறென்று இல்லாமையால்
இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒப்புறவின
று சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

(க)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மந்தையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும.

இ-ள். ஒத்ததறிவான் - உலகநடைபய அறிந்துசெய்பவன், உயிர்
வாழ்வான் - உயிரோடுகூடியவாழ்பவனுவான், மந்தையான்-அதனைஅறி
துசெய்யாதவன் (உயிருடையவனுயிருந்தாலும்) செத்தாருள் - இறந்த

சான்றி, வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான். (நினைக்கப்
 படுவா) எனென்றபடி) - எ.று. (கருத்து.) உலகடியல்பையறிந்து கடப்ப
 னாயிரோடு வாழ்பவன் அயல்சியல்பையறியாதவன் செத்தவன் - என்.
 நாம். ஓ உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படா
 மால் - செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உலககடை

எ.உ உஉ-ஆம்-அதி-ஒப்புதல்நிதல்:

யிலே தவறுதல் வேதனையிலே தவறுதல் போல் தீரும் வழியை உடை
 யதல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.

ஊருணி நீர்நிறைத் தந்தே யுகாவாம்
 பேரறி வாளை நீரு.

இ-ள். உலகு-உலகாடையை, அவாம் - என்கும்பிச்செய்யும், யே
 நிராளன் - பெறியவரிடையுடையவனானவன், தீரு - செல்லத்தி
 லே (நிறைதல்) ஊருணி - ஊரில் வாழ்வார் (நீருண் ணுள்ளுமாதை)
 ரீநிறைத்தன்று நீருநில நிறைத்தது? பாலும் - எ.று. (கருத்து.) அறி
 னர் சொல்லமானது ஊராருண்ணு குளத்திலே நீர் நிறைந்தார்போ
 லும்-என்பதாம். ஓ அச்செல்லம் பாழ்படாமல் வெடுக்காலம் எல்லா
 க்கும் வேண்டுகளவிச் உதவுமென்பதாம்.

பயன்மா முள்ளுள் பழுத்தற்றும் செல்ல
 நயனுடையான் கட்ட படிள்.

இ-ள். செல்லம் - செல்வமானது, நயனுடையான்கள் - உபா
 னைசெய்வனிடத்தே, படிள் - உண்டாகுமானால் (அவ்வுண்டாதல்)
 ன்றும் - ஊர்நடுவே, மரம்-மரத்தினிடத்தே, பவன் - பழமானது, பரு
 த்தறது - பழுத்தல்? பாலும் - எ.று. (கருத்து.) செல்லம் உபகாரஞ்
 செய்வதிடத்தினுண்டாகில் நடுவூரிலே மரம்பழுத்தார்போலும்- என்பத
 ம். ஓ ஆல்-அணுகுகள், உலகக்கி பலவகையிலும் ஒப்புதல் நிறத்த
 யால் அந்நையனென்றார் அவன் அம்மாம்போல் எல்லார்க்கும் எ
 திலே பயன்கொடுப்பா எனென்பதாம்.

மருத்தாதித் தப்பா மரத்தற்றும் செல்லம்
 பெருத்தமை யான்கட்ட படிள்.

இன். செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையாள் கண் - (உ. காரஞ்செய்யும் பெரியதகையை) யுடையவளிடத்தே, படிவன் - உன்பு குமானால், (அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவுருப்புக்களும் (இனிஞ்செய்து) மருந்தாய், தப்பா-தப்பாதி, மரத்தற்று-மரத்தை ஒக்கும்-எ-று. (கருத்து.) பெரியோரிடத் துண்டாகிய செல்வம். அது மரு தாகி மரத்துக்கொப்பாகும்-என்பதாம். * ஆல்- அஞ்ச - எல்லாவுருப் பினின்றும் மரத்தற்றுக்கு-இலை, காய், கனி, முதுகினைவைகளை செல்வத் துக்கு அதுபவித்தற்குரிய பலபொருள்களை தப்பாமையாவது - கொள் ளுதற்கரிய விடக்களிலே நீன்றாவது, மறைந்துவிடும்படியானதுகாலத்தால் சி டுபட்டாவது பயன்படாமையே தனக்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவரு தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டிலும் உபகாரஞ்செ ய்பவனது பொருள்பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (8)

உஉ - ஆம் - அகி - ஒப்புறவறிதல்.

நாடி

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
எனநி காட்டு வவர்.

இன். கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த, காட்டுயி ருள் - இயக்கையறிவையுடையவர், இடனிலபருவத்தும் - செல்வஞ்செ ய்யக்காலத்திலும், ஒப்புரவிற்று - உபகாரஞ்செய்யத்தற்கு, ஒல்கார் - தள ளர்-எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் வறுமைமீது முதலிசெய்யத் தற்குறைவுபடார் - என்பதாம் * மற்றவைகளைச் செல்வம் விட்டாலும் இத்தனைவிடா என்பதாம். (அ)

நயனுடையா ன்க்குத்தா தைத் செய்கீர்மை
செய்யாதமைகலா வாறு.

இன். நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலையுடையவன், கல்கார் - தானுதல் - வறுமைப்பட்டவனாகுதலாவது செய்யும் - (ஒழியாமற்) செ ய்யும், நீர்மை - குணத்தையுடைய அல்லுபகாரங்களை, செய்யாது - செ ய்யப்பெறாமல், அமைகலாவாறு-வருத்துகின்றவியல்பாம்-எ-று. (கரு த்து) உபகாரி வறியவனாகுதல் செய்யு முதலிசெய்யாமையாலேதான்- என்பதாம். * தான் அனுபவிக்கப்படுகிறபொருள்களைப் பெறாமையே வறு மையால் ஒப்புரவுசெய்யாது விடத்தக்கதல்லவென்பது சொல்லப்ப ட்டது.] (ஆ)

ஒப்புறவி னால்வருக் கேடெவி னாஃதொருவன்
விறந்துகோட்டக்க தடைத்து

இன். ஒப்புறவினால் - உபகாரஞ்செய்தலினாலே, வருக்கேடெவி - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின், அஃதொ டுக்கேடானது, ஒருவன் - ஒருவன், விறந்து(தன்னை) விறந்துவிட்டு, கோ ட்டக்கதடைத்து - வங்குத்தகுதியையுடையதாகும்-எ-று. (கருத் து.) உதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில்லாவுகவியைத் தன்னைவிறந்து விட்டுசெய்யக்கூடாது - என்பதாம். * தன்னைவிறந்துவாங்கப் படுவதொ டுப்பொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடுபுகழைஉண்டாக்கலால் அதுவு ம் செய்யப்படுமென்றது. [இதனாலே ஒப்புறவினாலே கேடுவரு கேட னல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ப)

பின்பு, வறியவராய் இறந்தவர்க்கு இல்லையென்றால் கொடுத்தல். இதுமறுமையைக் குறித்ததாகவும் இம்மையைக் குறித்த ஒப்பு வறியவரின் பிள்ளைக்கப்பட்டது.

எஃ ௨௬-ஆம்-அதி-சாசனம்:

வறியவர்க்கொன்றிலவே யீதமைந் நெல்லாற் குறியெறிப்பை நீர ஊடர்த்து.

இ-ள், வறியவர்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவர்க்கு. ஒன்று - வரவேண்டிய தொன்றை, சுவாதே - கொடுத்தலே, சாசனம் - (பிரதிஷ்டை கொடுத்தலாகும் - மற்நெல்லாம் - (அதுநீக்கலாகிய) எல்லாக்கொடுக்கும், குறியெறிப்பை - குறிக்கப்பட்டபிழைவருமப்பொருடாகியது - குணத்தடைதலை-உடையதாகும்-எ-று. (கருத்து.) தரிசுக்குக் கொடுத்தலேகொடையாகும், மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்தல்வாங்கிக்கொள்ளும் பயனாகும் - என்பதாம் * அது நீக்கலாகிய கடை - வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை காணிக்கொடுத்தல், நீர ஊடர்த்தல் அதுபகுதிப்பொருள் விசுவாசியின் தம்மிடத்தே வருதல் குறியெறிப்பைநீர ஊடர்த்தென்றார். [இதனால் சாசனமேயுறுணை அறியிக்கப்பட்டது.]

நல்லா நெளியும் கொளந்து மேலுலக மில்லெனினு யீதலே நன்று.

இ-ள், கொளல் - இரத்தல், நல்லாநெளியும் - (மேலுலகத்தி) நல்லறியென்பவர் உண்டாயினும் (அது) தீது-குற்றமாம் (பொருத்தவர்க்கு) மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடைதல், இல்லெனம் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினும், சாசனம் கொடுத்தலே, நன்று - நாம்-எ-று. (கருத்து.) யாசித்த நல்லறியென்றும் வார்த்து மற்நெளியை கொடுத்தலே முத்திரில்லையென்றும் கொடுத்தல் நல்லது-என்பதாம் * எனினும்பண்பண - இன்னும் அப்படிசொல்லில்லாமையைக் காட்டிவந்து, ஏகாரத்தால் பிரவரணங்களில் சாசனத்தென்பது பெறப்பட்டது நல்லது சொல்லவந்தவர் தியதம் உன் சொல்லிவார்.

இலவென்னு மெவ்வ முறையாகையீதல் குலனுடையான் கண்ணே புள.

இ-ள், இலவென்னும் - வறியவென்று (இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் - இழிவை, உரையாமை - (பிரதிஷ்டை) சொல்லாமையுடையதைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு நதல் - (இல்லையென்றும்) கொடுத்தலும் (ஆசியவரின்) குலனுடையான் கண்ணே, நல்லகுடியிற்றத்தவரிடத்தே, உள - உண்டாயிருக்கும்-எ-று. (கருத்து. மற்றவர்கள் பிரதிஷ்டையில் இல்லையென்றால் மறுமையுக்கொடுத்தலுள்ளும் - என்பதாம், மூன்பாட்டிலே தீதென்பப்பட்டதைச் செய்யாமையும், நெண்ப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனை அறியித்தபடி.

இன்னு நிரக்கப் படுத லிரத்தவ ரில்முடிச் சாணுமளவு.

இன். (இரத்தவேயள்வாங்கல்) இரக்கப்படுதல்- இரக்கப்படுதலும்
 இன்பந் செய்வதன்மையுடைய இரத்தவர்- (ஒருபொருளும்) இரத்தவ
 ம், இன் - (அதுபெற்றதனும்) இனிதானிய, முகம்-முடிச்சை, காணும்
 ளும்-பார்க்குமளவும—எ-று. (கருத்து.) இரத்தல்-அவ்வீனியமுடிச்சைக்
 கண்டவர்களுக்கு உள்பதாம். * உம்மை இரண்டும் கருவிக்கப்பட்
 ளு, இரக்கப்படுதல்- இரப்பவர்க்குக்கொடுப்பதென்றிடும்தத்தல் - எல்
 ளுமீயவர்க்கு ஓய்வு கொடுக்கக்கூடாமைமேரிடுமொவென்றும் அ
 த்தைக்குறித்து அதனை இரன்னதென்றார். எனவே எல்லாப்பொரு
 க்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றதாயிற்று. (சு)

ஆத்துவா சாந்தம் பசியாத்தலைப்பசியை
 மாற்றுவார் சாந்தமென் பின்.

இ-ம். ஆத்துவார் - (துவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு ஆற்றல்-வல்
 வாயாவது, பசியாத்தல் - (தம்மைஅடைந்த) பசியைப்பொறுத்த
 ம், (அவ்வல்லவரைதான்) அப்பசியை - அப்படிப்பொருத்தந்தகரிய
 சியை, மாற்றுவார்- (கொடைபிணை) கீக்குளோசுது, ஆற்றலிற்றின்-வல்
 வமைக்குப்பின்—எ-று. (கருத்து.) தவத்தேரர்க்குப் பசியைப்பொறுத்
 தல்-வல்லமையாம், வல்லமை-வார் பசியையாற்றுவார் வல்லமை
 பரிதாம் - என்பதாம். * தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அதுதீர்க்கவா
 தவரது வல்லமையைக்காட்டிதும் தாமும் பசியாதுபிறருக்கும் அ
 தீர்ப்பவரது வல்லமை கண்டறையதாம். (சு)

அற்றாரழிபிதி நீர்த்த வல்தொருவன்
 பெற்றுள் பொருள்வைப்புழி.

இ-ள். அற்றார்-வறியவரது அழிபிதி-மிகுந்தபசியை தீர்த்தல்-(அ
 துேக்குத்) தீர்க்கக்கூடல்-அஃது - அவ்வார், பொருள் பெற்றானு
 ளன் - பொருள் படைத்தவனுடைய பொருள், வைப்புழி - (அப்பொரு
 ளுத் தன்க்குதல) வைக்குமிடம் (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) பொரு
 ளு பெற்றவன் வறியவர்பசியைத்தீர்த்தலே யவன்பொருள்வைக்குமிட
 ளன்பதாம். * எல்லவரையன்றாகவும் அழியவருகலால் அழிபிதியென்
 ன் அற்றாரழிபிதி தீர்த்தபொருள்பின் தனக்கேவந்து உதவுவென்பதாம்.

பாதகன் மரி யுயக்கோட்டியென்னுள்
 திப்பினி தீண்டலிது.

இ-ள். பாதகன்- (எல்லாரும்) பருந்து, ஊன்-உண்ணுதல், மரி யுயக்
 கோட்டியென்னுள், பசியென்னும்-பசியெண்ப்படுத், திப்பினி-தியகோள்,
 ன்டலிதி-திண்மிகலில்லை—எ-று. (கருத்து.) பிறர்க்கிட்டுண்ணு
 ளுப் பசியெனும் தீண்டாது-என்பதாம். * இவ்வுடம்பிலேயின் அநுணத்
 தும் ஆசாரத்தையும் கெடுத்து அதனைப்பின்வரும் உடம்புபருந்துக்கும்

என ௨௩-ஆம்-அதி-சங்க.

இன்பந் செய்வதால் திப்பினியென்னப்பட்டது. தனக்கு மருத்து
 ன் தானையாகையால் பசிப்பினிசேராதென்பதாம். [இவை ஆதுபாட்ட
 ளும் ஈதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நத்துவக்கு யின்ப மறியாரொருமுடமை
 வைத்திழக்கும் வன்சு னவர்.

இ-ள். தாமுடையபொருளை, வைத்துக் கொடுத்து
 னவந்து, (பின்னே) இழக்கும்-இழந்துவிடும், வங்கணவர்-அருள்வர்,
 வர், ஈத்து- (வரியவர்க்கு) சென்டியபொருள்களைக் கொடுத்து, உள்
 குர் - (அவர்) மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்) இன்பம் - பிழி
 ச்சியை, அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ—எ-று. (கருத்து.) பொருள்
 த்தேடிவைத்திழப்பலர்கொடுத்து மரிமுயின்பத்தை யறியார் - என்பத
 ம் உள்படும்படி ஏதுவைக்கொத்தென்றேயிற்று. அறிந்தாராயிந்த
 மும் அவ்வின்பத்தை அனுபவிப்பாராயல்லாமல் வைத்திழவாமை
 யு கருத்து. (அ)

இரத்தலி வின்னுது மன்ற பிரப்பிய
 தாமே தமிய குணல்.

இ-ள். பிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) சிறைக்கவேண்டி. இர
 தலர்க்குக்கொடாமல்) தாமே - தாமே தமியர், தனித்தவராகி உண்
 உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு) மன்ற - நிச்சயமாக, இரத்தலின் - (பி
 தரித்ததேபோய்) இரத்தலினும், இன்னுது - துன்பஞ் செய்வதற்
 —எ-று. (கருத்து.) திறர்க்குக்கொடாமல் தாமேயுண் ணுதல் யா சிப்பி

றுத் துன்பம் - என்பதாம். * பொருளின் குறைவைய சிறைத்தலானது,
 வ்வொருதொகையைக்குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று
 த்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து செத்தல் - தனித்த
 பிரணைச்சேராமல். இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்போன்றயிறிலே - பி
 னேவறுமையில்லை - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்வின்பமும் உண்டா
 யாதலால் இரத்தலினினுதென்றார். (அ)

சாரதலி வின்னுது தில்லை யினததுஉ
 மீத வினையாக் கடை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) சாதலின் - இறத்தல்போல், இன்னுது-து
 பஞ்செய்வதொன்று இல்லை-இல்லை, அது உம் - அப்படிப்பட்ட இறத்
 தலும், ஈதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல், இனையாக்கடை - முடியாத
 டத்து, இனிது- இன்பஞ்செய்வதாகும்—எ-று. (கருத்து.) இறத்தலின்
 டத்துன்பமில்லை, இறத்தலர்க்குக்கொடா விடிறத்தலே யின்பம்
 என்பதாம். * பிரகுக்குப் பயன்படாத உடற்கமைக்கருதலால் - இ
 தென்றார், [இவைமூன்றுபாட்டிலும் ஈயாமையின் குற்றம் சொல்ல
 ப்பட்டது.] (அ)

ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

உச-ஆம்-அதி - புகழ்.

ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாழ்க்கை முகல் ஈகை ஈயாகச் சொல்லப் பட்ட
 இவ்வாழ்க்கை தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனுதி இவ்வாழ்க்கை செ
 ய்தபடியே சிறப்பதாயி கித்தியாம், இதுபெரும்பாலும் ஈகைப்பறி வ
 குறால் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஈத விசைபட வாழ்த லதவல்ல
 ஈறிய யில்லை புவிப் பூ.

இ-ள். ஈதல் - (வறியவர்க்குக், கொடுத்தலினாலே, இசைபட - புக
 ஈயாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. இவ்வாழ்க்கை தவறாதவர்க்கு இம்மைப்பயனுதி இவ்வாழ்க்கை செய்தபடியே சிறப்பதாயி கித்தியாம், இதுபெரும்பாலும் ஈகைப்பறி வகுறால் அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

யிக்கு-மகம்) ஞாபிசக்கு, ஊதியம்-வேறுபயன், இவ்விலை-இவ்விலை-ஆதலால்) -எ-து, (சுருத்தது.) கொடுத்தலாற் கீர்த்தியுண்டாகவாழ்க்கடவா, அ

கீர்த்தியையல்லாநால் மக்களுகிர்க்கு இலாபமில்லை - என்பதாம். உ இசைபடவாழாதற்குக்கல்வி ஆண்வாயமுதலாகியவேறுகாரணங்களும் இருக்கினும் ஈகை சிற்றந்தாதலால் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

உணாப்பா ருணாப்பவை யெழுவா மிரப்பார்க்கொள்
தீவார்க்கெம விற்றும் புகழ்.

இ-ள், உணாப்பார் - (உலகத்திலேஒன்றை.) உணாப்பவரால், உணாப்பவையெல்லாம் - உணாக்கப்படுமவைகளெல்லாம், இரப்பார்க்கு- (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்க்கெண்டிய) தொன்றை, நவார்க்கெம் - கொடுப்பவரிடத்தே, சிற்றும்-சிற்கும், புகழ்-கீர்த்திகளாம்-எ-து. (சுருத்தது.) கொடுப்பவரிடத்தே கீர்த்தியிற்கும் -என்பதாம். புகழ்நான் உணாயும், பாட்டும்; என இருவகையுடனும் அலந்துள் - உணாப்பாருணாப்பவையென எல்லார்க்கும் உரியவழக்கத்தையே எடுத்தாராகினும் இணம்பற்றிப் புலவார்க்கே உரியபாட்டும் கொள்ளப்பட்டபடி - பட்டிவாப்பாடுவெல்லாமிரப்பார்க்கொள் தீவார்க்கெமவிற்றும்புகழ் என்பது ம்பெற்றும் புகழின் காரணங்களீதென்பதமை இதனுள்ளுக்காண்க-

ஒன்ற வுலகத் தபார்க்கீபுகழல்லாந்
பொன்றது சிற்பதொன்றில்.

இ-ள், ஒன்ற - தனக்குஇணையிலையாக, உயர்ந்த-ஊயிய, புகழல்லால்-கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றது - அழியாமல், சிற்பது-கிடைபெருவது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை-எ-து. (சுருத்தது.) உலகத்திற்குபுகழையல்லாது சிற்பதென்றில்லை-என்பதாம். உதனக்குஇணையிலையாக வேக்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உரியாயும், உறுப்பையும் பொருளாயும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்மேறி ஒப்பது இல்லாமல்தானே உயர்ச்சல், அப்படிப்பட்டபுகழையே

ஈ அ உச-ஆம்-அதி-புகழ்.

மனிதனுய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இணைமூன்று பாட்டாலும் புகழது சிதப்புச்சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

நீலகை நீன்புகழாந்நிற்புவகாப்
பொற்றது புத்தேளுலகு.

இ-ள், (ஒருவன்) நிலவளை-பூமியினெய்வையில்தீன்புகழ் - அழியாது சிற்றும்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது, (அவனையல்லாமல்) புலவளை - தன்னையடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, பொற்றது-பெண்து-எ-து. (சுருத்தது.) உலகிலுரியாத சிற்றும்புகழை யொருவன் செய்யானாயின் தேவலோகக் தேவர்களைநியந்து-என்பதாம். உ இவன்போல் அவர் புகழ்வாடிவால் இவ்வலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வலகத்தையா, ஒருசேர அடையாமையால் புலவளைப்பொற்றது புத்தேளுலகென்றார். (ஈ)

நத்தம்போற் கேடு மூண்டாகுஞ் சாக்காடும்
சித்தகர்க்கல்லா வரிது.

இ-ள். வித்தகர்க்கல்லால் - திராமையபுரையவர்க்கு அல்லாபல், மத்தவர்க்கு - நத்த மாகும் (புரமுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும், கேடும் - (வறுமையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் - (அப்புசமுடம்பு) நினைபவ வதாரும், சாககாமும்-மரணமும், அரிது-இல்லை-எ-று (கருத்து.) அரி வில்லார்க்குப்புசமுடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறுமையும் அல்லவும் புக்கிப்பெறுவதாகு மரணமும் இல்லை - என்பதாம். * நத்துளன்னு முச்சி லைத்தொழிற் பெயர் நத்துளனவிகாரப்பட்டு அம்மீநிதிபெறுவந்தது போல் உணாரசை-ஆகும் - அரிது-இவற்றை முன்னுக்கூட்டப்பட்டால், பெருக்கமாகும்கேடாவது - புரமுடம்பிற்குல்லவதை அடைதற்கும் து தவட்ப்பு வறுமையுடல். நினைபவவகளுக்கு மரணமாவது, புரமுடம்பு புக்கிப்பெறற்கும் து தவட்ப்பு இறுததல்லநிலையிலாதவடம்பை வறத்தி யுண்டிடும நிதியாசைபுகழை வளர்த்தலும் நியத்தலும் நிறர்க்குமுடியாமையால் வித்தகர்க்கல்லாலாரிதென்றார். [இவைஇரண்டோட்டாலும் புசமுடம்பையாசை மேன்மைசொல்லப்பட்டது.] (8)

தோன்றிற் புசமுடம்பு தோன்றுக வல்லிலார்
என்பதென்றென்றொருமரன்.

இ-ள். தோன்றிள் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தாள், புசமுடம்பு-புசமுடம்பு குறுதுவலாயினுணந்தோடு, தோன்றுக - பிறக்கக்கூடவர், அல்லிலார் - அக்குணமில்லாதவர், தோன்றிள் - (மனிதராய்ப்) பிறத்தலிலும், தோன்றுமும் - பிறவாமையானது, (எல்லங்குறையப்பிறத்தலென்றபடி) என் னு-எல்லவது-எ-று. (கருத்து.) பிறத்தாற்புசமுடம்பு பிறக்கக்கூடவர் அ ல்வாரில்லாதெவர்கள் பிறவாமைமேல்லவது - என்பதாம். * புசமுடம்பு

உச-ஆம்-அதி-புசம். ௭௯

ஏதவைப்புசமுடம்பென்றால் ஆகுபெயர் இல்லாடொன்றதனால் மனிதராயெ ன்றும், மனிதராய்ப்பிறவாமைமேன்ற அருத்தாபத்தியினாலே விவக் காய்ப்பிறத்த லென்பதும், கொள்ளப்பட்டன இகழ்வாரில்லாமையா ன் என்பதென்றார். (9)

புகழ்பட வாழாதார் தற்கோவார் தம்மை
விசுழ்வாரை கோவ தெவள்.

இ-ள். புகழ்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக, வாழாதார்-வாழமாட் டாகவர், (அது) நிற்றி பிறநிகழ்த்தகிடத்தே தற்கோவார் - (இவ்விசுழ ற்பிறமனுமாட்டாமையால்வந்ததென்று) தம்மைகோவாதவராகி, தம்மை- தம்மை, இகழ்வாரை - சித்திப்பவரை, கோவது - கொந்துகொள்வது எனன் - என்ன நினைத்து-எ-று. (கருத்து.) புகழுண்டாக வாழாதவர்த ம்மைநிகழ்த்தவரை கொந்து கொள்வதென்ன - என்பதாம். * புகழ்பட வாழுவெண்டியதாரிருக்க அப்படி வாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறர், இகழ்வது ஒருபுகழ்மாதலால் - இகழ்வாரை கோவதெனவென்றார். ()

வகையென்ப வையத்தார் கெல்ல மீசெயென்று
மெச்சும் பெருஅ விழன்.

இ-ள். இசையென னொச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தை - (பெயர்வன்முயிருக்க) பெறுவிடின - (அதனை) பெறுதலினாலேயாயின், வைபந்தார்க்கெல்லாம் - பூமிநிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை - (அதுதானே) வசையாகும், என்ப - எனது (நல்லோர்) சொல்லுவர் - எ - து (கருத்து) ஓநவன் கீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப் பெறுமலிருப்பானுறுவிறகுவசையால் - என்பதாம். * செய்தவர் இறந்தபோகத் தாபிரவாமல் நினைவையால் புணையு எச்சமென்றார். இஃதழப்பதற்கு மந்திரகுருத்தம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (அ)

விசையிலா வாய்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

இ-ள் இசையிலார் புகழில்லாத, யாக்கை - உட்ப்பை; பொறுத்த - சாமந்த, நிலம் - நிலத்தினால், விசையிலா - பழிப்பில்லாத, வன்பயன் - வளப்படுத்தியுடைய விசையுடையுள்ளும் - குறையுள் - எ - து. (கருத்து.) கீர்த்தியிலாவாயுடைய சாந்தநிலத்தில் விளைவுருதையும் - என்பதாம். * உயிருண்டாயினும் அகனூல பயன் கொள்ளாமையால் - யாக்கையென்றும், அதுநிலத்திற்குப் பாரமாதலின் பொறுத்தலென்றும் சொல்லின விளைவுருதகந்த ஏதுபாரபரிசீலனைச் சமத்தின்று வெறுப்பு. [இவ்வாறன்றொண்டாறும் புகழில்லேவென்று முடிவுசொல்லப்பட்டது.]

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழாதவர்.

அய்

உசு - ஆம் - அது - புரம்.

இ-ள். வசையொழிய (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல் [புகழுண்டாகவென்றபடி] வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழ்வார் (உயிர்) வாழ்வோராவார், இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல், [வசையுண்டாகவென்றபடி] வாழ்வாரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இவத்தோராவார் - எ - து. (கருத்து.) கீர்த்தியுடன் வாழ்பவருகிரேவொழிவார். அக்கீர்த்தியுடைய வாழாதவரித்தவர் - என்பதாம். * வசையென்பவென்னும்பாட்டில் வசையொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால். இங்கே இசையொழிதல் வசையென்றுவாழ்பவரால். முன்பாட்டிலே புகழில்லாத வுடயென்றதனை விளக்கியவாறு இஃதால் அன்றேனையுக் காழ்வும் (உடயென்றவென்பபடி) மதுமைப்பயன் வானுறையுந்தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென முன்னே சொல்லப்பட்டதையால் இவ்வறத்துக்கு இவ்வறத்துக்கு இவ்வறத்துக்கு தேவருலகத்திலேபோகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது. (அ)

இனி மனமுக்கரிய அறநூல்களும் பொதுவாக்கெற்றப்பட்ட இவ்வறக்கெல்லாம் இவர்க்குக் குத்துக்கரிய இவற்றுள்ளேயடங்கும். அது அறிந்து அடங்கிக்கொள்க.

இவ்வறவியன் முற்றுப்பெற்றது. ஆக - குறள் - உசயி.

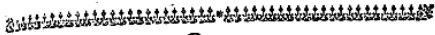

துறவறவியல்.

வினி-அறையப்படித் தறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். தறவறமாவது
 முன் சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தின் வழுவாது நடந்து
 அறிவுடையாராய்ப்பிறப்பினே அஞ்சி முத்திபெ
 டுதற்பொருட்டுத் தறத்தவர்க்குஉரித்தாகிய
 அறமாம். அதுகிறதும் - ஞானமும்
 எனையிருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அதாவது, வினைமாசுநிற்கு - அந்தக்கணங்கள் பரிசுத்தமாந
 ந்பொருட்டு இன்ன அறக்களைச் செய்வெனென்றும், இன்னபாவக்களை
 விடுவேனென்றும்-தமதுவல்லமைக்கு ஏற்க அளவுசெய்துகொண்டு
 தறத்தோராலே காப்பாற்றப்படுவது - அல்லீரதக்கள் அளவில்லாத
 வையாடுகின்றனும் அகைபலவந்தையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ்
 சிறப்புடைய சிலவந்தை இங்கே சொல்லத்துடங்கி முதலிலே அரு
 ஞடைமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு-ஆம்-அதி-அருளுடைமை.

அதாவது, 'தொடர்புபற்றாமல் இயல்பாக எல்லா வுயிர்களின்மே
 லும் செல்வதாகிய கருணையையுடைய ராதலாம். இல்லறத்துக்கு அ
 னபுடைமைபோல் இது தறவறத்துக்குச்சிறத்தலால்முன் சொல்லப்
 பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
 பூரியார் கண்ணு முன.

இ-ள். பொருட்செல்வம் - பொருளால் வருஞ்செல்வங்கள், பூரி
 யார்கண்ணு - இழித்தவரிடத்தும், உள - இருக்கின்றனா (ஆதலால்)
 செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவந்துள்ளும், (ஆராப்பத்துஎடுக்கப்பட்ட
) செல்வம் - செல்வமானது, அருட்செல்வம் - அருளால்வருஞ் செ
 ல்வமாம் - ச-று. (கருத்து.) நிறுபையால்வருஞ்செல்வமே செல்வமாரு
 ட்பொருளால்வருஞ்செல்வம் கீழாரிடத்துமுண்டு - என்பதாம். - அரு
 ளால்வருஞ் செல்வமானது - உயிர்களைக்காப்பாற்றி அவ்வசத்தால் மெ
 ட்படுத்தலாம், இழித்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரிடத்துமாத்நியம்
 உள்ள அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வமென்றும் இழித்தோரிட
 த்தும், உள்ளமற்றைப் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவெ
 ள்ளும், சொல்லியதாம். (க)

நல்லாற்றை அடி யருளாங்க ஸ்லாற்றத்
தேரினும்பேதே தனை.

இ-ள். நல்லாற்றால் - நல்லழிவினென்று, நாடி - (அளவைகளா
லும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம்புதென்று) ஆராய்ந்து
அருளாங்க - அருளுடையார்க்ககடவர், 'ஸ்லாற்றால் - (ஒன்றுக்கு ஒ
ன்று ஒத்திராத) பலசமயவழிகளால், தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும், அ
னை - துணையாவது, அப்பேதே - அல்லருளே [வேறென்றில்லையென்ற
11டி]-எ-று.(நருத்து.) நல்லழிவினென்று இருப்பைய யானுவாராயிள்
காணும்காட்சியும் குறிகளாலே ஆலோசித்து அறியும் அனுமானமு
ம் ஒருத்தாமொழியாகிய - ஆகமமும் - என மூன்றுவகைப்படும் ஒப்பி
மைமற்றி அறிதிற உவமானமும், இப்படிய ஸ்லாமற்போனால் இது கூ
டாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும் உண்மைக்கு எதிராகிய இவ்
லாஹமும் - என விவையுக்கட்டி ஆதென்பாரும் உண்டு. இவையும் அம்

உ- அனுமானமாவது புனைவிலே ஒருப்பை அறிவது முதலானவை.

தக

அஉ

உரு-ஆம்- அது- அருளுடைமை;

மூன்றுள் அடக்கிக் கொள்ளப்படும் யுத்தியாலது திதுகடும் இது
டாது எனத் தன்னிடத்தே தானாவது. ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திர
மையாவது மதவேறுபாட்டால் அளவையுடனும் பொருள்களும் தம்மு
ள்ளே மாறுகொள்காதலாம், அப்படியிருந்தாலும் - அருளதுணையெ
ன்பது எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம் உயிரைவிட்டுக்கொள்
ல் இருமைமேலும் உதவலால் துணையென்றார் [இவை இரண்டுபாட்டி
லும் அருளதுசொப்புசொல்லப்பட்டது.]

அருள்சேர்ந்த கெடுதிலுள் - இல்லியிருள்சேர்ந்த
விண்ணு விலகம் புதல்.

இ-ள். இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரத்தனிய, இன்னுவலகம்-தன்பு
வுலகத்திலே, புதல் - (போய்ப்) புருதல், அருள்சேர்ந்த - அருணத்தே
ர்ந்த, கெடுதிலுக்கு - கெடுவையுடையார்க்கு, இல்லை-இல்லை-எ-று. (நரு
த்து.) இருப்பொருத்தியமனமுடையோர்க்கு ரகரத்திற்புருதலில்லை
ன்பதாம் உ-இருள்சேர்ந்த விண்ணுவிலகமென்றது கெடுதனிய விருணு
டையதாய்த் தன்னை அடைந்தவர்க்குத் தன்புக்குச் செய்வதொருகாரத்தெ
யதுமேலும் உள் ஒரிடமாகவிடின் உலகமென்பப்பட்டது.

மன்னாய் ரோம்பி யருளாள்வாந் செல்வென்ப
தன்னுவி ரஞ்சம் வீசா.

இ-ள். மன்னுயிர் நிலையெயுடைய உயிர்களை, இம்பி - காப்பாற்றி அந்நொள்ளாக்கு - (அவைகளிடத்தே) அருளுடையனாயிருப்பவனாக ந, தன் துயிர் - தன் துடையயுயிர், அஞ்சும் - அஞ்சுதற்கு அனுப்பிய, விண்ண - பாலங்களானவை, இவ்-உண்டாகா, என்ப-என்று (அறிக்கோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து) விசுவயிர்க்களிடத்தாக இருப்பையுடையவர்க்குத் தன் துயிர் பயப்படும பாலநிலை - என்பதாம், உ உயிர்களைல்லாம் - தீநிறுமாந்தரின் மன்னுயிரென்றார், அஞ்சுதல் அன்ப கொடுக்கி அந்நொதல் அப்படிப்பட்ட அறநுடையவன் கொண்டுதலாகிய பாலவண்ணச் செய்யானெனவே - மதுமையிலே நரகத்தை அடைவாமென்று ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்லலரு ஊர்வார் உ இல்லை வ்ளியுறக்கு
மல்லன்மா ஞாலல் கரி.

இ-ள். அருளாள்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு, (இம்மையிலும்) அல்லல் - ஒருதன்படமாவது, இல்லை - உண்டாகாது, (அதற்கு) வளியுறழ்க்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப்பத்தையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில்வாழ்வார், கரி - சாகுதியாவார்—எ-று. (கருத்து) இருபையுடையவர்களுக்கும் அன்புமில்லை - யென்பதாம். * சாகுதியாவார், தாமதண்டு தெளிந்தபொருளைக் காணாதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரியவர் அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாகா ஒருகாலத்திலும் இடீடீ

உதி-ஆம்-அதி—அருளுடைமை.

அரு

நிலம் ஒருவரும் சுண்டநிலநிலவாணாபரல். உலகத்தாரினாரும் சா
பரியாவொன்றற்கு ஞாலக்கரியென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது-
பொற்றும். ஞாலத்தானா ஞாலமென்பவால் ஆகுபெயர். [இவை மூன்று
பாட்டிலும் அருளுடையவார்க்கு இம்மையிலும் அன்புமில்லாமை
நொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொருண்க்கிப் பொச்சாந்தா கொள்ப ரகுண்க்கி

இ-ள். அருளித்தி - (உயிரகளித்தித்சொப்பலென்றம்) அருளி
 திட்டு, அல்லலைவ - ஊடலென்றதிகொடுமைகளை செய்து, குழலுரைச் -
 நடப்பாசா, பொருளித்தி (முன்னிறப்பிலேயுள்) உதகிப் பொருளைத்
 தோமல் - பொச்சாந்தர் (தாம் அன்பப்படுகின்றமைசெய) மறந்தவர்,
 என்ப - என்பது, (கல்லெவர்) செய் துவர்—எ-று. (சுருத்தி.) அருளின்
 டிடுப் பாவஞ்செய்யாவணா மறுமைப்பொருளை மறத்தவொன்றர் - என்ப
 தாம். * உதகிப்பொருள் - அறம். தன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றியரு
 வதுமுதலாகிய திறித்தவன் மூன்றையுள் அனுபவித்தலாம் மறவாதி
 ருத்தாராயின் அப்படி நடவாலைப்பது கருத்து. (சு)

அருளில்லார்க்கு கல்வலை மிழை பொருளில்லார்க்கு
 இவ்வலை மிழை தியாக்கு.

இ-ள். பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வலை -
 இவ்வலைக்தினின்பார், இல்லா தியாக்கு - இல்லாதவையுடைய அருளில்
 வர்க்கு - (உயிரகளித்தி) அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வலை - அவ்
 வலைக்தினின்பம், இவ்வலை - இவ்வலை—எ-று. (சுருத்தி.) பொருளில்லாதவர்க்கு
 இவ்வலைக்தினின்பமில்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு இவ்வலைக்தினின்பமி
 லலைஎன்பதாம் * உலகமிரண்டும் அகத்தி வின்பங்களுக்குகுருதவால்
 அருபெயர்கள் எப்பாட இவ்வலை என்பதற்குப் பொருளோ அப்
 படியே அகத வலைக்தினின்பதற்கு அருளாசனமென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் பூப்பொருளாலுளற்றார்
 சற்றார்மற்றார் வரீது.

இ-ள். பொருளற்றார் - (காழிணலை) வருமை அமைந்தவர், (அ
 கிண்கி) ஒருகால் - (அள்) ஒருகாலத்தல், பூப்ப - (சொல்வத்தினால்)
 பெயிலவர், (அப்படியல்லாமல்) அருளற்றார் - அருளில்லாதவர், (பா
 விகீக்காமையால்) அற்றார் - அழிந்தவரோ, மற்ற - (அவ் ஒருகாலத்தி
 னும், ஆதலிதா அருகிலில்லை—எ-று. (சுருத்தி.) பொருளற்றவர் ஒரு
 குகாலத்திற் செல்வமபெறுவா அருளற்றவர் அழிந்தவரோ - என்பதா
 ரு, மூன்றாட்டில் ஒருகாலத்தால் பொருளில்லாமையோடு அருளில்
 லமையை ஒப்பாசிச்சொல்லுதலால் இப்பாட்டில் மற்றொருகால
 த்தினிலே அந்நமமறுத்து அதிலும் கொழுதென்பது சொல்லியடி. (சு)

அசு

உரு-ஆம்-அதி-அருளுடைமை.

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றத் தோழி
 னருளாதான் செய்யு மறம்.

இ-ள்-அருளாதான் - (உயிர்க்களிடத்தே) அருள்செய்யாதவன், பெய்யும், செய்யும் அறம்-அதத்தை, தேரின்-ஆராயின், தெருளாதான்-நூலில்லாதவன், மெய்ப்பொருள் - மெய்துவிற்பொருள்-மெய்ப்பொருள், கண்டற்று-(ஒருகால்) கண்டதுபோலும்-எ-று. (கருத்து.) அருளில்லாதவன் செய்யுந்தருமத்தை யாராயின் மெய்துணை மில்லாதவனை மைப்பொருளைக் கண்டாற்போலும் - என்பதாம். உ-ஆல்-அசை. எப்படியிருப்பெற்ற ஞானமில்லாதவன் நடுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அந்நினைத்தனது ஞானமில்லாமையாற்றினே அழித்துவிடுவானே அம்மையே அருளில்லாதவன் நடுவே அறஞ்செய்தால் அந்நினைத்தன்னை மில்லாமையாற்றினே அழித்துவிடுவானென்பதாயிற்று. ஆகவே மத்தெல்லா வறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூலமென்பது பெறப்பட்டது. [இவைகாள் குபாட்டாலும் அருளில்லாதவர்க்கு வருங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

வலியார்முத் தன்னை நினைக்கதான் தன்ன
 மெலியார்மேற் சொல்லு மிடத்து.

இ-ள். (அருளில்லாதவன்) தன்னின்மெலியார்மேல் - தன்னிறுமெலியவர்கள்மேல்தான்-தான், சொல்லுமிடத்து-(வருந்துகற்குச்) சொல்லுமிடத்து, வலியார்- (தன்னின்) வலியவர், (தன்னைவருத்துத்தற்குளும் போது) முன்-(அவர்) முன், தன்னை- (அஞ்சிநிற்கும்) தனதுநிலையை, நினைக்க - நினைக்கக்கூடவன்-எ-று. (கருத்து.) வலியவன் மெலியவனை வருத்துச் சொல்லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தன்னைவருத்தியதை நினைக்கக்கூடவன்-என்பதாம். மெலியாரானினும் - அந்நினைக்கும்கொள்க. அந்நினைக்கவே இந்தவயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்து அதன்மேல் அருளுடையவனானவனைப்பதாருத்து[இதனாலே அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]

(ஊ)

உள்-ஆம்-அதி-புலான் மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுண் ணாதலை ஒழித்தலாம். கொலைபாவத்தைப்பின் உண்டாகக்கூடாது அதற்குக்காரணமாகலையும், முன் ஊம் அதனுல் வருதலால் அதன்காரியமாகலையும், ஒருசேர உடைந்தாறிய ஊனுண் ணாதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றாகலின் அதனைவிவக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உள்-ஆம்-அதி-புலான் மறுத்தல்.

அரு

தன்னுள் பெருக்கிற்குத் தான்பிறிது ஊன்பாரு
 னென்னை மாளு மருள்.

இ-ள். தன் ஊண்-தன் ஊடம்பை, பெருக்கற்கு-வளர்க்கத்தொருட்
 டி, தான், தான், பிறிது-மற்றொன் றினுடம்பை; உன்பான்-தீன்பவன்,
 உன்னை-எவ்வகையால், அருள்-அருளை, ஆறும்-ஆளுவான்—எ-று. (க
 ருத்து.) தன் ஊடல் பெருக்கற்குப் பிறவுடனே தீன்பவனெவ்வகையாற்
 பிழையுடையவனுவான்-என்பதாம். * பயனில்லாத தன் ஊண்வளர்
 த்தலைப் பயனென நினைத்து இக்கொடுமை செய்யவானே அறிவிவாத
 கொடியோ னென்றதாயிற்று. என்னைமாளு மருளென்பது ஆளாத
 ன்பது படவின்ற இகழ்ச்சிக்கூறிப்பு. (க)

பொருளாட்சி போற்றுகார் உடையருளாட்சி
 யாங்கிலை யுண்டின் பவர்க்கு.

இ-ள். பொருளாட்சி-பொருளினாலேபயன் கொள்ளுகல், போற்
 றுகார்-அருளைக் காப்பாற்றுவருக்கு; இல்லை இல்லையாம், ஆற்
 கு-அதுபோல், அருளாட்சி-அருளினாலேபயன் கொள்ளுகல், ஊண்
 றி-வளர்க்கு-புலாவண்பவருக்கு, இல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பொ
 ருள்காப்பாற்றுவார்க்கு பொருளினும் மீல்லாமையால் அருளைக்
 காப்பாற்றுகார்க்கருளில்வரும். இன்பமுமில்லை-என்பதாம். * எப்படிபொ
 ருட்பயனை இழத்தற்கு அருள்காப்பாற்றாமையோ அப்படியே அருட்
 பயனை இழத்தற்கு, ஊண்றினல்காரண மென்றதாயிற்று. [ஊண்டி
 றுமீதும் உயிர்களுக்கு ஒருதீங்கு நினைபாராமின் அருளாருதற்குக் கு
 னையிலையென்பாராமையுந்து அது உண்டென்பது [இவை இரண்டுபா
 ட்டாலும், சொல்லப்பட்டது.] (எடுத்துக்காட்டுவகையணி.) (உ)

படைகொண்டார் கெஞ்சம்போ னன்றாக் கா தொன்ற
 ஊடல்சுவை யுண்டார் மனம்.

இ-ள். ஒன்றன்-பிறிதொருயிரினது, உடல்-உடலை, சுவையுண்டார்-
 சுவைபடவுண்டவரது, மனம்-மனமேனது, படைகொண்டார்-கொ
 ண்கருளினையத் (தற்கையிலே) கொண்டவரது, கெஞ்சம்போல்-மன
 ம்போல், நன்றாக் காது - (கொலையகொக்குவதல்லது) அருளைநொக்கா
 து—எ-று. (கருத்து.) ஊண்றின்பவர்களுமனம் அருளை நினைபாது-என்
 பதாம். * சுவைபடவுண்டல்காயநாளால் இறியசுவைபடச் சுவைத்து
 உண்டல், படை-வாள் முதலானவை [இதனால் ஊண்றின்பாரது மனம்
 தீங்குநினைத்தல் உபமானப் பிரமாணத்தினாலே காதித்து முன்பாட்டி
 லே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (உ)

அருளல்ல நியாதெளிற் கொல்லாமை கோதல்
 பொருளல்ல தவ்வன் றினல்.

இ-ள். அருள்-அருளானது, யாதெளிள்-எதுவென்றால்-கொல்
 லாமை-கொலைசெய்யாமையாம், அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது

யாதெனினி எதுவென்றால், கோதல்-கொல்வதுதல், (ஆதலால்) அது
 ண்-அக்கொல்லுதலால் வந்தனவே, தினஸ்-தினஸ்வதல், பொருள்வல்-
 அறாணஸ்வதலாம், (பாசனாம) —எ-து. (கருத்து.) கொல்லாணமேயு
 ருளாம் கொல்லுதலேயாவலாம். என்பதாம். கொல்லாணமையு
 ண்-அதும்கொல்லுதலை அல்லதென்றும்- காரியங்களைக் காண்களையு
 ம்-ஊய்நிலை வகையாகிய காணத்ததைப் பாவாணரிய காரியமாகவும் உ
 சரித்தார். அருள்வலது - கொடுக்கிறாப்பும்பற்றி அறம்பொருளென
 படுதலால் பாவம் பொருளவலது எனப்பட்டது. (ச)

சின்னாகையுள்ள அயிர்விலையுள்ள
 வண்ணத்தல் செய்யா தனது.

இ-ள். உயிர்- (சிலவகை) யுயிர்கள், சிலை- (உடம்புகளிலே)கிழ்
 வண்-ஊயி, உண்ணுமையுள்ளது- உண்ணுமைபெள்ளும்அதந்தனி
 த்தது, (ஆதலால்) உண்ண-அரசிடுகுருவிய ஒருவன் அகலி)உண்ணு
 மின், அயாது-அயுனை(யிருந்நிய) நாயகனது, அண்ணுதல்வெய்ய
 து- (யின் உயிற்றத்தரு)வாய்நிறவாது—எ-து. (கருத்து.)ஒருநாளை
 பாணியினவகைநாம விரும்பினிடும்- என்பதாம். உண்ணப்பெய்ய
 வல்குள் அகலி" குறைத்துப்போ மந்தவைபெருகுதலால் உண்ணு
 மையுள்ளதுயிர் சிலையென்றும் உண்ணவென்பது உண்ணினென்று
 பொருளில்வந்தது [உண்ணா-வாள் அப்பாவத்தினுடே செந்தொல்
 நகரத்துள் அருத்துவானென்பதாம். கொடிய்பாவம் கொள்வல்கி
 ல் சித்தலால் யின்னணுன்பார்க்கும் பாவநிலையென்பவா மறுத்த
 அது உண்வென்பது. [இவையினைப்பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது]

இவன்பொருட்டாத வெள்ளை தலகிகளின் யாகும்
 வின்பொருட்டா ளுள்நருவா-ரில்.

இ-ள். கொள்பொருட்டால்- சின்னாகையுள்ளவகை, உயிர்-உண்
 த்தார், கொள்ளாமெனின் - (ஊணைக்) கொள்ளாராநின், சினைப்பொரு
 டால்-சிலைப்பொருள்சாரணமாக, உண்நருவார் - ஊணைவிற்பவர், யா
 ம்-எவரும், இல்-இல்லை—எ-து. (கருத்து.) ஊணைவாக்குவாசில்லையி
 தை விற்பாசில்லை-என்பதாம். & [யின்னே உண்டாவதாயி ஊணைநி
 ண்ணுதல்-அதற்குமுள்ளே உண்டாவதாயி கொலைக்குக் காரணமா
 வையால் தின்பார்க்குக் காணத்தல் வரும்பாவம் இல்லைவென்றவா
 ரினைகாக்கி அருத்தாபக்தி பிழ்மாணத்தினுடே காரணமாகுதல் சரி
 த்தலின் இதனுள்முன்பாட்டிலே சொல்லியது உயிர்செய்யப்பட்டது]

உண்ணுமை வேண்டி புலாதுல் பிற்தொன்றன்
 புண்ணு தவா-உள்- வெள்ளி.

இ-ள். புலா-புலாவையது, யீறித்தவந்தன் - வேறொருடம்பின
 து, புண்-புண்ணுதல், அது-அப்புலால் அகத்தமாரிருக்கையை உண
 ர்வார்-அறிவேகா, வெளி-வெற்றும், உண்ணுமைவேண்டும- (அய்

லாலை) உண்ணுதொழியவேண்டும—எ-து. (கருத்து.) பிறவுடனின் பு
 ண்ணென்றறித்தவர்களைப் பெற்றால் ஊணையுண்ணு திருக்கவேண்டும

உண்-ஆம்-அந்—புலாண்மையுத்தல். ௮௪

புலாண்மை. & அக்தமெய்வையை அறியாமையால் இதுனை உண்ணி
 ண்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும் ஊணுண்ணல் இழித்ததென்பது
]யுண்பட்டது. (ச)

செவிரித் தலைப்பிரித்த காட்சியா ருண்ணு

யுயிரிற் தமியப்பிரித்த யூன்.

இ-ள். செயரிள் - (மயங்காமையு) சூற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரித்த
 மெய், காட்சியார் - அநிகிரியையுடையவர், உயிரிள் - ஒருமினின்றும், த
 ய்பிரித்த - சீவியுடைய, உண்-உயினை, உண்ணுள்-திண்ணுள்-உ-து. (கருந்
 து) அநிகிரியுடையார் உண்ணுள் திண்ணுள் என்பதாம். உ தலைப்பிரிவு ஒருசொ
 டிபினாமென் அகரணின் மெய்காமதாமே அநிகரலால் உண்ணு லொன்றார்.

அயிரொளிக் தாயிரம் வேட்டலி டுென்ற
 அயிரொகுத் துண்ணுமை உந்து.

இ-ள். அயி- (செய்முதலாயி) அயிரினை, சொரித்து- (தீயினிடத்
 து) பெய்து, ஆயிரம்வேட்டலிள் - ஆயிரம்யாகஞ்செய்தலையும், ஒன்ற
 உ- ஒருமிலக்கினது, உயிர்- உயிரை, செகுத்து-போக்கு, உண்ணுமை
 துய்யுயிரிள் தலுனை) உண்ணுமை, கந்து-உல்லது-உ-து. (கருத்து.)
 புலாயாகஞ் செய்தலினும் புலாலைத்திண்ணுமை நல்லது-என்பதாம். உ
 டுத்தயாகக்களால் வரும்பயனிலும். அந்த வீரத்தால் வரும்பயன்பெ
 டிதன்பதாம்.] (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தாயிள் கைகப்பி
 பெல்லா யுயிருத் தொழும்.

இ-ள். கொல்லான் - (ஒருமினாயும்) கொல்லாதவனுமார்; புலாலை
 மறுத்தானை - புலாலைமுண்ணுதவனை; எல்லாவுயிரும் - எல்லாவுயிரி
 களும், கைகப்பி-கைகொவித்து, தொழும்-உணங்கும்-உ-து. (கருத்து.) உ
 ணத்திண்ணுதவனை பெல்லாவுயிரும் வணங்கு-என்பதாம். உ இவ்விர
 ள் உடங்கையும ஒருமிக்க வுடையவர்க்கு அல்லால் ஒன்றமைமாத்தி
 றும் உடையவர்க்கு அகஞ் பயனில்லையாகலின் கொல்லானமயும் உட
 டிக்கொல்லினர். இப்பேரரு ணுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உ
 டிக்கொணுவனென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூ
 ள் உபயோகமும் உண்ணுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள-ஆம் - அநி - தவம்.

அநிதவது, மனம்பொறிவழிப்பாகாமல் நினைகயின்பொருட்டு வீரத்
 தானினுல உண்டுகருக்குதல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அ
 கைகளால் தம்முயிர்க்குவுருத் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பேரவுயி
 களைக் காப்பாற்றலாய்; புலாலைமறுத்து உயர்களின்மீதல் அருள் மு
 னித்தயிடத்தே செய்யப்படுவதாகலின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின்
 கைக்கப்பட்டது.

அஅ

உள-ஆம்-அநி-தவம்.

உற்போய் நோன்ற ஊயிர்க்குறுகள் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குறு.

இ-ள். தவத்திற்கு- தவத்தினுக்கு, உரு-உழவமானது, உற்போய் உண்டாகாக்குதல் (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவுளும் தவத்தினால், நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு, பிழவுகொடுக்க உறுதியுடைய செயலாமை - (காம்) துன்பம் செய்யாமை ஆகிய, அத்தி - அள்ளியினை செய்யாமை - எ-று. (கருத்து) பரிபொறுத்தலும் உயிர்க்குறு துன்பப்படுதல் செய்யாமை தவத்திற்குவுழுவம் - என்பதாம். க் மறநாள் தன்களெல்லாம் இய்யிரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத்தேற்றேமொய்க்கொடுக்கார். இதனால் தவத்தினாலே இலக்கணாற் சொல்லப்பட்டது.

தவமுக் தவமுடையார் க்காரு மவமதனை
யஹிலார் மேற்றொள் வது.

இ-ள். தவமு- (பயனெய்ஸ்வமல்) தவம் உண்டாவதும், தவமுடையார்க்கு- (முள்ளினக்) தவத்தையுடையவர்க்கே, ஆறும்-உண்டாயும், (ஆதலால்) அந்நினை-அத்தவத்தை, அஹிலார்- அம்முள்ளினக் கல்லாதவர், மேற்றொள்ளாது - செயற்கொடங்குவது அவம் - வினா-எ-று. (கருத்து) முற்பிறப்பிற் தவஞ்செய்தவர்க்குத்தவம் பரிசுக்குள் என்பதாம். க முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடைய முடித்தலால் தவமுடையார்க் காருமென்றும் பழக்கமில்லாதவர்க் அஹிலாரெனும் இல்லாமலினைவ முடியாமையால் அவமென்ற கூறினார்.

அறந்தார்க்குத் தப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொள்
மற்றை யவர்க் டவம்.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேபற்றி சிம்பவர்கள், துர்தார்க்கு- (இருவகைப்பற்றையுக்) துறந்தவர்க்குக்கு, தப்புரவு - உன்பயும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி - (உகவுதலை) வேண்டி - தவம் (தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொள்-மறந்தார்கொலும்-எ-று. (கருத்து) இவ்வாழுவோர் துறவிகளுக்கு உண்டிமருந்து இடம் உதவவேண்டி தவத்தைமறந்தார்கொலும்-என்பதாம். * தப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள், தவமானது - வேண்டியவைகளை வேண்டியபடி பெறத் தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தருவதாகிய அறத்தத்தால் வே செய்ப்புகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிருதியால், மறந்தார்கொலும்மெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாவற்று.

ஒன்றாற் தெறவு முவந்தான யாக்கலை
மென்னிற் தவத்தாள் வரும்.

இ-ள். ஒன்றா - (தமது அறத்துக்கு இடை-பூறுசெய்த) பகைவளி தெறலும்-கொட்செய்தலையும், உவந்தானா - (அத்தனை) விரும்பினவன் ஆக்கலும், உயர்ச்செய்தலையும், என்னினி - (தவஞ்செய்வோர்) திண்பாராயின், தவத்தாள் - (அவரது) தவ்வலிமையினால், வரும் - (அஃ

புதுசூக்கு உண்டாகும்—எ.து.(கருத்து.)சாயம் அதுக்கிரமத்தவந்தர
 ன்மம் - என்பதாம். உ ருமுதல் துத்தவர்க்கு-பகைவரும், உட்பினரு
 டுநித்யப்பது கூடலையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டது, எ
 ன்மனிதொன்றதனால் ஆயர்க்கு அவைஎண்ணுமையே இயல்பென்பத
 ிதான்.நின்றுவறது பகைவர்- பெரியராலினும் அவருக்குக்கேடும் யிரும்
 மேலவ சிறியராலினும் அவருக்கு உயர்வும் சினத்தவளையில்வந்து சித்
 த்விமையத் தவஞ்செய்வார் மேல்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமை சொல்
 லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாகக் செய்தவாற் செய்தவ
 மிகுந்தபுலப் பதும்.

இ-ள். வேண்டிய-(முயன்றால்)பெறவேண்டியபயன்களை, வேண்டி
 யாங்கு-வேண்டியபடியே, எய்தவால் (மறுமைமீலேதாம்) பெறலாமா
 தால், செய்தவாற்-செய்யத்தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு - இம்மை
 யிற், முயல்பபதும் - (அறிவுடையேசாரலே) முயல்பபடு—எ.து.(கரு
 த்து.) மறுமைமீன்பக்களை யடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும்-என்ப
 தாம். * ஈண்டென்றதனால் மறுமைவருகிக்கப்பட்டது, மேலே கதியு
 ம், மோகமும், தவத்தா லல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம்.[இ
 ன்களைக்குறாட்டாலும் தவத்தினது நிறப்புச்சொல்லப்பட்டது] (ஊ)

தவஞ்செய்வார் தக்கருமஞ் செய்வார் மற்றல்லா
 ரவஞ்செய்வா சாசையுட் பட்டு.

இ-ள். தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார், தக்கருமஞ்செய்வா
 ர்தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார், மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளி
 ன்பக்களைச்செய்வார், ஆசையுட்பட்டு-(அவைகளி) னுசையானிய வல்லையி
 ல் அகப்பட்டு, அவஞ்செய்வார்-(தமக்குக்) கேடுசெய்பவராலார்—எ.து.
 (கருத்து.) தவஞ்செய்வார் சித்தியப்பொருளை அடைவர்-என்பதாம். உ
 ள் அநீதியமாய் மூலகைத்துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரிள்வேறாய் உள்
 ஈ உடம்புக்குவருத்தம் வருமென்றலீடாடல் தவத்தைச்செய்தால்- இ
 தப்பு-பிணி-மூப்பு-இறப்பு- இவைகளால் அசாத்தியாகத் துன்பப்பட்டுக்
 கேண்டவருநெ உயிரானது ஞானம்பெற்று மோகத்தை அடையும்
 ஆலால் தவஞ் செய்வானாத் தக்கருமஞ் செய்வாரென்றும், கைண்டி
 தில் அறிவதாகிய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டுப் பலபிறவிகளினும் துன்ப
 ப்பட்டத்தக்க பசவஞ்செய்துகொள்ளுதலால் அல்லாதானை அவஞ்செ
 ய்வாரென்றும், சொல்லினார், சித்தியமின்மை-ஆநீத்தியம். (க)

கடச்சுடப் பொன்போ லொளிவிடுத் துன்பஞ்
 சுடச்சுட கோற்றெ் பவர்க்கு.

இ-ள். கடச்சுட-(புடத்தியானது) கடச்சுட, பொன்போல்- பொ
 ன் அங்குக் குற்றம் நீக்கல்பொல், கோற்றெப்பவர்க்கு-தவஞ்செய்ய வல்ல
 னுஉ

வர்க்கு அன்பம்—(அதன்கூலகருகி) அன்பம், கட்ச்கட-கடச்ச்கட, நுளீயும் ஞானியுள்—எ.அ. உருத்தா. புடததால்பொன்பொகாசிப்பதபொவ்வந்தால்நுளீயம்மிகாசிக்ளும்—என்பதாம். ஒளி-பொன் னுக்கு - காந்தி ம் தவந், செய். வேர்க்கு-ஞானியும் ஆம். காந்தியிக்குத்தேயும் பெய்ளக் குற்றம் கீழ் டல்பொல் ஞானியிக்குத்தேயும் அபாக்குப் பாவம்கீழ்க்கொள். ஒளிபொன்பொருளை வினக்கல்லுஞானம் ஒளியெய்ப்பட்டது

நன்னுயிர் தானதப் பெற்றானே யேவைய
மன்னுயி சொல்லக் தொடும்.

இ-ள். தன்னுயிர்-தன்னுயினை, தானத-தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானே-பெற்றானே, ஏனைய - அது பெறுதனையாகிய, மன்னுயிரெல்லம்-நிலையேயுடைய உயிர்களெல்லாம், தொடும் - வணக்கும்—எ.அ. (சுருத்தா.) தனக்கா லுயிர் பெற்றானே எல்லா உயிரும் மானதும்—என்பதாம். உடையக்குறித்தாதல் - தவமாயி. தனக்குமெஞ்செய்தல் அபாக்கூட்டும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமைபால் - பெற்றானே யென்றது. அது பெறுதனையென்றது ஆணையிட்டு அபுத்தொய்யுயிரினை - சகல ஆற்றிக் கல்லமையைப்பெற்ற திருக்கையினுலெ எல்லாவுயிரும் தொற்றென்றது.

கூற்றால் குறித்ததும் கைகூடு கோற்றவி
ஞாற்ற நிலைப்பட்டவர்க்கு.

இ-ள். கூற்றால்-இயமனை, குறித்ததும் - கடத்தலும், கைகூடும்-வண்டாகும், கோற்றவிள்-தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய, ஆற்றல்-வல்லமையை, நிலைப்பட்டவர்க்கு-கடியவர்க்கு—எ.அ. (சுருத்தா.) சவந்தினை யடைந்தவர் இயமனைவெல்லுவார்—என்பதாம். * குறித்ததுமென்றும் உம்மை அது உடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல்-சாபா னுக்கிரகம் [இவை நான்குபட்டாலும், தவஞ்செய்யவேண்டி உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (ச)

இலாப்பல ராமிய காரண கோந்தார்
சிலப் பலர் கோலா தவர்.

இ-ள். (உலகத்திலே செல்லச்சிலாக) இலா-வறியவர், பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம், (யாதென்றால்) (அது) நோற்பார்க்கு வந்தொய்வோர், சிலர்-சிலராக, கோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர், பலர்பலராதல்—எ.அ. (சுருத்தா.) தவஞ்செய்யாதவர். பலராதலால் கிர்ப்பாக்கியப்பலர்-என்பதாம். * இக்கேடுசெல்லம் (ஞானத்தையும்) வறுமைக்கு ஞானத்தைக்கும், குறித்தும் விள்தனை, நோற்பார்சிலரொளக் காரணத்தைச்சொல்லலால் அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருகிக்கப்பட்டது. [இதனால் - தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மையின்புறும் இல்லாவிடும் அது இதனால் அதனது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

உயி - ஆம் - அதி - கூடா ஒருமுகம்.

நீர் தாவது, சாம்பலிட்ட காமயின்பத்தை உறுதியில்லாமை யினாலே பி
 ன்னும் விளும்பும் வழிதான் உய்வழியே கொண்டுள்ள தவத்
 தோடு பொருத்தாதிரிய தியவொழுக்கம், அதுவில்லாததற்கு இதுதவ
 த்தின் பின்னை வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படித்தொழுக்கம் பூதக்
 கைத்து மகத்தே நகும்.

இன். வஞ்சமனைக்காண் - வஞ்சமனொருங்கிய மனத்தை யுடையவ
 ளை, படித்தொழுக்கம்-மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதக்கைத்தும் - (உடம்
 மய ஆயனெடுகெலத்துநின்று) பஞ்சபூதங்களும், (கண்டு) அகத்தே
 (தம்) முள்ளே, நகும்-சிரிக்கும்-எ-று. (கருத்து.) வஞ்சகம் ஒழுக்க
 துக்ககண்டு அடிப்பந்துசபூதங்களுந் சிரிக்கும்-என்பதாம். * காமத்த
 ன்னன்றோ வகுத்திக்கொண்டிருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லி
 ப் புறத்தானா வஞ்சித்தலால் - வஞ்சமனமென்பதும், அல்லவருத்தம்மொ
 துக்க மாட்டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையைப் படித்தொழுக்க மெ
 ன்தம் - உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறியாமற் செய்யும் காரியம்
 னுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாட்சியாக்வின அச்செய்கையையும்,
 அந்நமனைக்கின்று விதந்தலையும் அறித்து அவன் அறியாமல் தம்முள்
 னே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமென்பதும், சொல்லினார், செய்தகுற்ற
 மறைபாதாகவின் தவஞ்செய்வோனுக்கு அல்லவொழுக்கம் - ஆகாதென்
 பது கருத்து. (உ)

வாய்ப்புத் தோற்ற மெவன்செய்யுத் தன்னெஞ்சத்
 தானறி குற்றப் படி.

இன். தான்-தான், அறி-அறிந்த, குற்றம்-குற்றத்தினால்தான், தன்னெஞ்சத்
 தன் துணை, படி-தாழ்மையின், (ஒருவனுக்கு) வாய்ப்பு - வாய்ப்பு
 துபுத்த, தோற்றம் - தவநெடும்மை, எவன்-என்னையனை, செய்யும்-
 செய்யும், எ-று. (கருத்து.) தன்மனைத்தானறிந்த குற்றத்திற்குப் படி உயர்ந்த
 ன்வேடம் என்னையன்-என்பதாம். * அறியாது செய்த குற்றத்திற்கு அல்
 வாமல் அறிந்து செய்த குற்றத்திற்குப் படியாக்வின இல்லாமையால், *
 ன் குற்றமுடைய தானெயின் கிடவெரிந்த வேறுமாதிரித் துக்குப்
 புறத்தானா வெருட்டுதலே அல்லவொழுக்கம் - இல்லையென்பதாம். (1)

வலியி லிணமையான் உலகமெவன் பெற்றம்
 புவியிட்டுவன் போர்த்தமெவன் தந்தம்.

இன். வலி - (மனத்தை அடக்கும்) உல்லமையை, இல்- இல்லாத
 னிணமையான், இயல்புடையவன்; உல்லமும் - அல்லலமையை

மாமையென்று அமுலாயாதலின் எந்தெந்தென்றும் சொல்லினார். [இ
ய சூழ்ந்துபட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தினது இழுக்கஞ்சொல்லாப்
பட்டது.] (9)

நெடுநிற் அறவாள் அறத்தார்போல் வஞ்சிந்து
வாழ்வாரின் வங்கையினில்.

இ-ள். கெஞ்சின - மலந்தினும், அறவாள்-(பந்துக்கலா) அறவா
ள், அறத்தார்போல் - பாசநீங்கினவர்போல், வஞ்சிந்து - (தானஞ்சொ
ல்லா) வஞ்சிந்து, வாழ்வாரின் - வாழ்முறையார்போல், வங்கையினில்-இக்
கல்லாதுவா, இல்-இல்லை-எ-று.(சுருத்து.) அறத்தார்போல் வஞ்சி
ந்து வாழ்வாரினால் கொடியவரின்-என்பதாம். & தானஞ்சொல்லாரா
வஞ்சிந்துவல்லாது யாம் மறுமையிலேயேயன்றி அடைந்தபொருட்டு இந்த
அறிவு தவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்பொருள் என்று அறிவாமற் கொ
டுக்காரா அதை வார்த்திக்கொண்டு தாழ்ந்தகருவிய அடா வித்தலாம்.
தமக்கு ஆய்வைகளைச் செய்தார்க்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால் வ
ங்கையினில் வென்றார். (9)

புறங்குன்றி கண்ட உயரே மகங்குன்றி
குன்றி விவர குடைந்து.

இ-ள். புறம் - மேலே, குன்றி-குன்றியனியானது, கண்டனையொ
றும் - காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செயலையையுடையவா
ரீறும், அகம் - உள்ளே, குன்றியுறவின - அக்குன்றியனியினின் குன்றி
போல், கரியார் - கறுத்திருப்பவரையும், உடைத்து - (உலகமாயது) உ
டையதாயிருக்கின்றது-எ-று.(சுருத்து.) புறத்திற் குன்றியனியோற்
சுத்தமும் அகத்திற் குற்றமும் உடையவனா உலகமுடைத்து-என்பதா
ம், & குன்றியாகிய உபமாயத்திலே சிறந்தவர்க்குட்டுகிறதொமைய கரு
மையகன் உபமேயத்திலே செல்லையாயிருக்கையையும் அறிவித்தலான
வையும் காட்டுகின்றன. (9)

மறந்தது மாசாக மாண்டார் கோடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

இ-ள். மறக - அழகானது, மறந்ததாக - (தம்) மறந்துள்ளதாக
& மாண்டார் - (பிறர்க்குத்தலத்தால்). மாட்டுமையுடையவராகக் கோடி-ரீரி
லே முழுக்கி (காட்டி) - மறைந்து - (தாம் அறிவித்ததே) மறைந்து,
ஒழுகு - கடக்கும், மாந்தர்-மனிதர், பலர்-(உலகத்திலே) பலர்-எ-று.
(சுருத்து.) உள்ளத்தழுக்கிதற்கு உடலமுக்கைக்கருவுவார் பலர் - என்ப
தாம். & மறக-காமவெருளி மயக்கங்கள் அவையபோதற்காக எல்லா
ர் மாட்டுமையுடையவரென்று பிறர் கிணத்தற்காக கோடுதலால் அந்
தொழிவை அவர் மறைக்கு இடமாகின்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவ்வா அறிந்து நீக்கவேண்டுமெ
ன்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (10)

10

உ-அ-ஆம்-அதி-கூட-ஒழுக்கம்.

கீணகொடிநி யாழ்வேகடு செய்விதால் என்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

இ-ள். கலை - அம்பாபாது, (வழக்கினாலே செய்கிறதாயிருந்தாலும்) கொடிது - (செய்கிறார்களே) கொடியதாயிருக்கின்றது, பாழுவிலையானது கோடு - (வழக்கினாலே) விளையினதாயிருந்தாலும், செவ்வியது (செய்கின்றே) செய்கிறதாயிருக்கின்றது, ஆங்கு - அப்படியே, அன்னையது செய்வார், கொடியார் - செவ்வியராயிருக்கக்கூட, (அவரது வழக்கினால் கொள்ளாமல்) விளைபுறமால் - (அவரது) செயல்பட்ட பகுப்பினால், கொள்-அறிந்துகொள்ளக்கடவர்-எ-று (சுருத்து) தவறாதொன்றை நடக்கையாலறியப்பட்டு-என்பதாம். அ அம்புக்குச் செயல்-அல்லதுதல் வினைக்குச் செயல் - இவ்வாறு இவ்வாறுதந்தருதல். அவ்வையே அவர் பாவத்தைச் செய்தால்-கொடியொன்றும், அந்தைச்செய்தால் - செவ்வியொன்றும், கொள்ளவேண்டாமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியுமாறி சொல்லப்பட்டது.] (க)

மழிந்தது நீட்டலும் வேண்டா ஐயமும் பழிந்த தொழிந்த விழல்.

இ-ள். (தவறொய்தொர்க்கு) மழிந்தலும் - (தலைமயினா) மழிந்தலும், நீட்டலும் - (அதனைச்) சூடயாம்கலும் அல்லது, வளர்த்தலும் வேண்டா - வேண்டுவனவல்ல, உலகம் - உயர்ந்தோரால், மழிந்தது - (சுவந்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட குழக்கத்தை, ஒழித்துவிடும்-எ-ஐ விடுவாராயின்-எ-று.(சுருத்து) உயர்ந்தோர் குற்றமென்று சொல்லுவனவென்ற நீக்கவேண்டும்-என்பதாம். அ மழிந்தலென்ப தே தலைமயினாக்கடடலால் அனைத்துச் சொல்லினால்-என்று. [இதனாலே கூடாவொழுக்கத்தை விட்டுத் தவறுசெய்வொர்க்கு வேறொரு வேண்டாமென அவரதுவிதம்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

உரை - ஆம் - அறி - கள்ளாமை

அன்பாவது, பிரகுடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொருபொருளையும் அளரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைவானபடியாம். நினைத்தலும் செய்யற்குச்சமாளமாதலால் கள்ளாமையென்புரை. இவ்வறத்தாருக்குத் தம்மவரோடுவினையாட்டாகவாவது செய்யக்கூடும், இவ்வறத்தாருக்குவினைத்தடைத்துப்பெரியதவறும், ஆகலின் இதுதிறவறமாயிற்று. புறத்திலே பேசாமல் மடங்கி ஒளிதத்தையுற்று உயிரை வேக்கவேண்டியதாயிது அவரதுமனம் அனைவிட்டுப் புறத்திலே

உரை - ஆம் - அறி - கள்ளாமை. ௩௩

பொய் பலவிடத்தை யுற்று உடம்பின் பொருட்டுப்பொருளை கோருகல்லாமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ள நினைத்தல் அறந்திருப்ப பெரிய குற்றமாதல் அறிக. இவ்விதம் வாய்மை முதற்கொள்ளாம முடிவாயு காவகதிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இதுபொருளைப் பற்றி யுண்டாகும் குற்றத்தை விவக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாகுடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கள்ளாமை வேண்டுமா வேண்டா வேண்டித்தொள்ளும்

இ-ள். களவீன்கண் - பிறப்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளுதலினால் கள் நிய-மிருத்த, காதல் - ஆசையானது (அப்போது இவற்றுப்போலத்தே ன்நினைவியின்கண் - தாண்டியனைக்கொடுக்கும்போது, வியாழிமுடம்- தொனையாத துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்-எ-று.(கருத்து.) எனக் கிச்சிக்குமிச்சையானது துன்பத்தைத்தரும் - என்பதாம். உ மிருத்தால் என்மாதூர் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும்பழியும் கொடுத்தே வருதலால்வியாழிமுடந்தருவொன்றார்.[இவைஇரண்டுபாட்டாலும்அந்நீக்குதற்கும் காரணம்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அருள்செறி யன்புடைய ராதல் பொருள்செறிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயிர்ச்சியை, கருதி-அறிந்து,அன்புடையாராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துகொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அசூது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல்-உண்டாகாத -எ-று. (கருத்து.) பிறப்பொருளைக் களவுசெய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும் அன்புமில்லை - என்பதாம். உ தமக்குஉரியபொருளையும் தீர்ப்புண்டுவெறுதலுத் துறந்தவர்பின்னே பிறர்க்குஉரியபொருளை. நன்றென்று விரும்பி அந்நினைவஞ்சித்துக்கொள்ளுதற்கு அவரதுசோர்வைப்பார்ப்பாராயின் அரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலேசெய்தற்கு உரிய அருளிலே தவறாது நடந்து ட்டுதென்பதாம். (ஊ)

அளவின்ச ணிற்றொழுக லாற்றார் களவின்சக் கன்பிய காத லவர்.

இ-ள். களவீன்கண் - களவீனிடத்தே, கள் நிய-மிருத்த காதலவர்-ஆசையையுடையவர், அளவீன்கண் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளவு

உக-ஆம்-அதி-ரன் னாரணம். ௯௭

முதலாகிய வறியிலே, பின்று-நினைபெற்று, ஒழுக்கலாற்றார்- (அதற்கு) உட்கமட்டார்-எ-று.(கருத்து.) களவீனிக்கையுடையவர்கள்

தீதபவழியிலேநடலார்- என்பதாம். உ உயிர்முதலானவைகளையளவு முதிந்தாவது - காட்சிமுதலாகிய பிரமாணங்களைக் கொண்டு உயிர்

பொருளையும் அதற்கு அநாயியாய்வருகிற குற்றநினைவினைவு களையும் தந்தால் அல்லியிற் றாந்கதியிலே பிறத்திறத்து வருதலையும், அதனை நிறுத்தற்கு உபாயமான யோசனாணவகையையும், அவற்றால் அல்லியிற் றுடையுமுத்தியையும், அளவுசெய்யு உள்ளவாறு அறிதல். அதற்கு ஏற் பட்டதலாவது - அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீயவைகளின்கி ன்ளவைகளின் வழிநிற்கை. (க)

களவென்னும் காரநி வாண்மை யளவென்று மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

இ-ள். களவென்னும்- களவென்று சொல்லப்படும், கார்-இருண்ட, பிறிவாண்மை - அறிவினையுடையராயிருக்கையானது, அளவென்னும்- உயிர்முதலானவைகளை அளந்தலென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல்-புதுமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல்-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) களவுசெய்வோமென்னுமறிவுடைமையானது பெருகையுடையரிடத்திலலை-என்பதாம். ஊ இருள்மயக்கம் களவென்னும்காரநிவா

எனக் காரியத்தைக்காரணமாகவும், அளவென்றுமாத்ரம் எனக் காரணத்தைக்காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவுமும், துறவற்றமும், இருகு ஒளியும்போல் ஒன்றுக்கொன்று பையோகலின் உட்கிற்பன வல்ல வன்பது இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அளவறிந்தார் செஞ்சத் தமம்போல சிற்கும்
 களவறிந்தார் கெஞ்சிற் காவடி.

இ-ள். களவறிந்தார்- களவை அறிந்தவரது, செஞ்சில்-மனதில், கெஞ்சினால்-களவானது, அளவறிந்தார்- அல்லவந்தலை அறிந்தவரது, செஞ்சு- செஞ்சில், அறம்போல-அறமானதுபோல், சிற்கும்-சிறிபெறு-
 எ-து. (கருத்து.) களவுசெய்வோரிடத்துவஞ்சனைவளரும் - என்பதாம். * உயிர்முதலானவைகளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவற

முது அகையாது. சிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினாலேகொள்ளப்பட்டது. [களவோடு நீங்காதுசிற்பது இதனும்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
 மற்றைய தேற்ற தவர்.

இ-ள். களவல்ல-களவல்லவாத, மற்றைய-மற்றவைகளை, தேற்றித் தவி- அறிந்தவர், (களவொன்றையே அறிந்தவொன்றை) அளவல்ல

0 காக்கதி, தேவ-கதி, மக்கட்கதி, காககதி, விலக்குகதி.

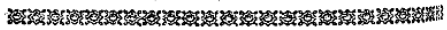
வரு.

சு.அ. உக-ஆம்-அதி-கள்ளாமை.

அவ்வளவல்லாத நியமினைவுகளை, செய்து- சினைத்து, ஆங்கே-அங்கு தே வீவர்- கெடுவார்-எ-து. (கருத்து.) களவை அறிந்தோர்பாவம் செய்து அறிவர்-என்பதாம். * நியமினைவுகளாவன- பொருளுடைய, வஞ்சிக்கும்விதமும், அவ்வஞ்சனையால் அளவக்டொள்ளும் விதமு கொள்ளப்பட்ட அப்பொருளினால் தாமபோகென்களை அனுபவிக்க விதமும், முதலானவைகளை தவறுஞ்செய்தலோடொக்கும்மாதலும், ய்தென்றும் அச்சினைப்பு உள்ளது-அறங்களைப்போக்கி, மற்றபாவமெல்லியும் செயலையும் புருவித்து - அப்போது கெடுக்கும்மாதலால் தேவீகொன்றும், செல்லினார். மற்றையவாயவன - துறந்தார்க்கு உவாகுத்தொல்லப்பட்ட - காய், கலி - கிறித்து- சருகு, முதலானவை இல்லாததொரால் தானஞ்செய்யப்பட்டவையும் ஆம். அறியாவையு- அவைகளைரிய உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. [இத்தள்ளினாலே கெடுமாறுசொல்லப்பட்டது.] (அ)

கண்ணர்க்குத் தன்னு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்
 தள்ளாதுபுத்தே ளுலகு.

இ-ள். கள்வர்க்கு-களவிலேபழகுவோர்க்கு உயிர்நிலை- (தம்மீ-
 வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும்- தவறும், கள்ளர்க்கு- கணவிலை,
 கா-தலர்க்கு, புத்தேனாலு- (மெய்க்காரமாகிய) தேவருலகமும் தள்
 னு- தவறுத-எ-து. (கருத்து.)களவுசெய்வோர் கரகம் அடைவார்
 பதாம் உ தொக்குவீன்ற சிறப்புமமை- இரண்டும் வருவிக்கப்பட்ட
 ம்மையிலும் அரசனால் குறுக்கப்படுதலால்- உடம்பும் தள்ளுமென்ற
 மறுமையிலும் தேவராகுநல் கூடுமாதலால் - தேவருலகம் தள்ளி
 ன்றும் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் இருவர்பயன்செய்தும் சேர்த்து
 ல்லப்பட்டன.]

நய - ஆம் - ஆதி - வாய்மை.

அஃதாவது, மெய்யினது தன்மையாம் பெரும்பாலும் காமமுயற்சி
 னுப்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மைவழவிலக்கலால் இதுகூடவி
 முக்கேள் ளாமகளின் பின்பைக்கூட்டினது.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்று
 தீமை விலாத சொல்ல.

இ-ள். வாய்மையெனப்படுவது- மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்த
 சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாதென் றுவினாவினால், அது (பிறி
 குயிர்க்கு) யாதொன்று- சிறிதாயினும், தீமையிலாத-தீமைமையற்ற

நய-ஆம்-ஆதி-வாய்மை.

கூசு

யல்லுணை, சொல்ல- சொல்லு-எ-து. (கருத்து.) பிதருக்குத்
 தீமைவழக்காத சொற்களைக்கொல்லுதல் சத்தியம் என்பகாம். உ இ
 னால் கடந்ததைச்சொல்லுதல் வாய்மை ஆல்ல வென்று நீக்கப்பட்ட
 அக்கடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீமைகத் தராதிருக்குமாயின் மெ
 மையாம், தருமாயின் பொய்மைமாமென்பது கருத்து. (க)

பொய்மைமையும் வாய்மை விடத்த புணர்நீர்த்த

இ-ள். பொய்ம்மையும்-பொய்ம்மைச் சொற்களும், புறா தீர்த்த-கு
 றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை-என்றையை, பயக்குமெளி-ன் - (பிறநுக்
 டி) தருமாயின், வாய்மையிடத்த - பெய்மைச்சொற்களினிடத்தினாலும் வா
 -எ-று. (கருத்து) குற்றமற்ற சர்வமையைத்தரிப்ப பொய்ம்மையும் வா
 மையை ஒக்கும்- என்பதாம். உ குற்றத்தீர்த்தநன்மை-ஆறும், அந்நீர்த்
 நுதலாவது கேட்டையாவது ஐயனத்தையாவது அடைய நின்றதொ
 யுதிச்சொற்களின் பொய்ம்மையினாலே அதுகீழ்க் இன்புறுதல் நட
 பத்தைச் சொல்லுவதும் நன்மையைத் தா-எ-தாயின் பொய்ம்மையாய்-
 தருமாயின் மெய்ம்மையாய் மெய்ப்பது கருத்து. [இவையினைப்போட்ட
 மும் தீர்க்கத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுவதும், நன்மையைத் தரும்
 நடந்ததைச் சொல்லுவதும் மெய்ம்மையாய்-எனவும், தீர்க்கத்தரு
 நடந்ததைச் சொல்லுவதும், நன்மையைத் தாராத நடந்ததைச் சொ
 ல்லுவதும் பொய்ம்மையாய் எனவும், அவைகளினிலக்கணஞ்சொல்லி
 பட்டது] (உ)

தன்மொன்று சதிலது பொய்யற்க பொய்த்தயின்
 தன்மொன்று தன்மையர் கரும்.

இ-ள். (ஒருவன்) தன்மொன்று-கனதுசெய்தினாலே, அந்நிலது-அ
 தீயப்படுவதென்றை, பொய்யற்க - (பிற) அநீர்த்தினாலேயும் பொய்யா
 தொழியக்கடவன், பொய்த்தயின்-பொய்த்தானாயின், தன்மொன்று- (அ
 தீய அநீர்த்த) தன்மைமனம், (அப்பாவதற்குச் சாக்ஷியாயிடு-ந்து) த
 ன்மை-கடும்- தயிக்கும், (அதன்பயனுயி தன்பத்தை அடைவதற்கும்)
 -எ-று. (கருத்து). தன்மொன்று பொய்யையச்சொன்னால் தன்மனமே தன்
 மையக்கடும் - என்பதாம். உ [பொய்ம்மையாததா யிருக்கையால் அ
 வத்சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுதினலகத்தா
 குள்ளத்து னெல்லா முன்ன.

இ-ள். (ஒருவன்) உள்ளத்தால்- தன் மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது-
 பெய்யப்பசாமல், ஒருவன்-நடப்பானாயின், (அவன்) உலகத்தார்- உயர்க்
 தொது, உள்ளத்துமெல்லாம்- மனங்களில்லலாம், உள்ள- இருப்பா
 -எ-று. (கருத்து.) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர்-உள்

நீர் - நடவது-அதி-வாய்மை.

எத்திலிருப்பான்-என்பதாம். * உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தி
 னவருதலால் - வேற்றுமைமயக்கம் பொய்ப்பசாமல் நடத்தலாய்
 மெய்ப்புகிடத்தல் - அவனது அவ்வறிதி னருமையைக்கேடி உய
 தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பாரென்பதாம். [இதற்கு
 மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ப)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு
 தானஞ்செய் வாரிற் தலை.

இ-ள். (ஒருவன்) மனத்தொடு- (தன்) மனத்தொடுபெருந்
 ய்மை-உண்மையை, மொழியின்-சொல்லுமாற்றினின்ப, (அவன்) தவத்தொ
 டு- தவத்துடனே, தானம்- தானத்தை, செய்வாரின் - (ஒருமிகை) -
 வாரினும், தலை- சிறப்புடையனான-எ-று. (கருத்து.) உண்மை
 ன்லையோன் தலம்தானம் செய்பவரினும் மேலாவார் என்பதாம். எ
 தமாகிய மெய்யினாலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய படு
 வாக்குகளாலே செய்யப்படும் இதுமிகப்பயனுடையதென்பதாம். (ச)

பெரிய்யாகம யன்ன புத்திலியெய்யாகம
யெல்லா வறமுந் தரும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) பெரிய்யாகமயன்ன- பெரிய்யாகமக்கு
ப்பாங்கிய புசும்- புசும்புக்காரணம் இல்லை- (இம்மைக்கு) இல்லை, (அது
னுக்கு) எய்யாகம- (உடம்பு) வருத்தாமல், எல்லாவறமு- எல்லாவ
களையும்; தரும்- (மதுமைக்குத்தானே) தரும்—எ-று. (கருத்து.) யெ
சொல்லாகமயே புசும்- அது எல்லாத்தருமமுந் கொடுக்கும்-என்ப
ம். உ புசும் அதன்காரணத்தைக் காட்டலாகுபெயர், இல்லாததி
ப்பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும்- துறவறத்துக்கு
ண்ணுவைவருதலியவைகளாலும்; வருத்தப்பட வேண்டில்லா அ
வருத்தங்கள் அடையாமல் அல்லிருவகை அறக்களம் கொடுக்கும்ப
களைப் பெரிய்யாகமாகானே கொடுக்குமென்றற்கு- எய்யாகமெல்ல
வறமுத்தருமென்றார்.

பெரிய்யாகம பெரிய்யாகம யாத்தி னறம்பிற
செய்யாகம செய்யாகம தன்று.

இ-ள். (ஒருவன்) பெரிய்யாகமபெரிய்யாகம- பெரிய்யாகம
யே பெரிய்யாகமயையே, ஆற்றின்-செய்யவல்லவனுடின் (அவன்)
றம்பிற- பிறவறக்களை; செய்யாகம செய்யாகம - செய்யாகமயே செ
ய்யாகமயே தன்று-எல்லது—எ-று. (கருத்து.) பெரிய்யாகமல்லது எ
ல்ல வேறுதருமஞ்செய்யாகமயே எல்லது - என்பதாம். உ பெரிய்யாக
பெரிய்யாகமயென்னும் அடுக்கு இடைவிடாமைப்பற்றி வந்தது-செய்
மைசெய்யாகம என்னும் அடுக்கு துணிவுபற்றிவந்தது - பலவறங்க
யும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகவால் சிலவறநிலில் சூ
தும்.

நய- ஆம்அதி—வாய்மை. ஈக

பிறவின் அல்லெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தானேதர வல்லதா
ரிய இப்பெரிய்யாகமயென்றையே மேற்கொண்டு தவறாமற்செய்
தல்வல்லதென்றற்கு செய்யாகமசெய்யாகம, நன்மென்றார் } பிறவற
களைவல்லாம்தரும்பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மதுமைப்பயன
துமிருதி இடைமுற்றுப்பாட்டாலும்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறத்துய்மை தீரானமையு மகந்துய்மை
வாய்மையாத் காணட்டேம்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) புறம் - உடம்பு, தாய்மை- பரிசுத்தமாந்தன்
மை, தீரான - கீரினுடில், அனாயும்-உண்டாகும், (அதுபோல்) அயம்-ம
னது; தாய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால்,
காணட்டேம்-உண்டகுப—எ-று. (கருத்து.) உடம்பு தீரானத்தமாகும்
உள்ளஞ் சந்தியத்தாத் சந்தமாகும்-என்பதாம். * புறத்துய்மைதல் அ
ருக்குகிக்குதல் - அகந்துய்மைதல் - மெய்யுணர்வதல்- எப்படி புறஞ்சுந்த
மாகுத்தற்கு தீரல்லாமற் காரணம்- இல்லையோ அப்படியே - அகம்-சுந்த
மாகுத்தற்கு - வாய்மையல்லாமற் காரணமில்லைஎன்றதாகிற்று. (அ)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்கும்

மில்லறணித் தீய பிற.

இ-ள். சிவனம் - (குருவையு) கோபமானது, தொல்லாவிடத்த-சு
 னிர்வலியவர்பேல் (உண்டாபின்) தீது - (தனக்கே) தீதாம், செல்
 டத்தும் - தள்ளினெளிவலர்மேல் (உண்டாயினும்) —அந்நகரின்-அ
 கோபத்தினும், தீயபிற - தீமைபுடையவைகளை, இம்-இல்லை—எ-து
 (கருத்து.) கோபத்தை வலியுற்றதெனத்திறந்துக்கேகுற்றமாம்.மெ
 லியர்க்கமேற் செலுத்தலகனிணும் குற்றபாம் என்பதாம் உவகியவர்கே
 லே செல்புய் கோபத்தால் உண்டாகாது இம்மையிலே அவரால் வரு
 ற்துண்பமொன்றே - எனியவர்க்கமேற் செல்புய்க்கோபம் இம்மையிலே
 பழியையும்மறுமைமிகிலே பாநத்தையுந் தருதலால் இல்லாதவிதநீய்பிற
 வென்றார். கோபம்வெய்வல் எனியவர்க்கவலியுற்றமகூகாசென்பதாம்

மறத்தல் வெகுளியை யார்மகட்டுத் தீய
 பிறத்த லதனும் வரும்.

இ-ள். யார்மகட்டுத்-யாவகிடத்தினும், வெகுளியை - கோபத்தை
 மறத்தல் - மறக்கக்கடவர், (குருவருக்கு தீய - தீமைபுடையவைகளை)
 ளும், பிறத்தல் - உண்டாகுதல், அதனும் - அக்கோபத்தினாலேயும்

கட்க-ஆம்-அக—வளாரை. 88

(ஆதலால்—எ-து. (கருத்து) கோபத்தால் பாஸம் வருதலாவதை மற
 க்கக்கடவர் - என்பதாம். * வலியவர்க்குப்பாவலர் - எனியவர் - என்னு
 முகிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மகட்டுமென்றும் மனத்தினாலே துற
 க்கக்கட்கு ஆகாதவைவய்கிய தீய சிந்தைகளைப்பவல்லாம் உண்டாக்கலா
 ல் தீயபிறத்தலதனும் வருமென் துஞ்சொல்லினார். (ங)

தவையு முவகையுந் கொல்லுஞ் சிவத்திற்
 பழையு முளவோ பிற.

இ-ள். துறந்ததாக்கு அருளினாலே உண்டாயிய கனையும். (முடி
 த்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும்-(மாளத்தினிடத்து) மறிழ்
 னியையும், கொல்லும் - கொடுத்து எழுதிவந்த, சிவத்தின் -கோபத்தின்,
 பிற - வேறாயிய, பனையும் - பனக்கனும், உளவோ - உண்டோ, (இல்
 லை)—எ-து. (கருத்து.) முகமலர்ச்சியையும் மனையிழ்ச்சியையும்கோபம்
 கெடுக்கும் அக்கோபத்தினும் பனையிலலை - என்பதாம். உ துறந்ததாக்க
 ளும் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பனையவர்க்கென்று அவருக்குகப்பா
 யிய ஆறும் முறலானவைகனையும் கீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைபி
 த்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபனையிலையாயிற்று. [நிலை
 முள்ளபாட்டாலும் கோபத்தினது தீவருசொல்லப்பட்டது.] (ச)

தன்னைத்தான் காக்கிற் சிவக்காக்க வாயக்காற்
 தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

இ-ள். தன்னை-தன்னை, காள்-தான், காக்கிற் - (துன்பம்அடையாமல்)
 காக்கினைத்தானுதல், சினம்-(தன்மனத்தினால்)கொபம்வாராமல்,காக்ககா
 க்கக்கடவன், காவாக்கால், கவையுளியன், சினம்- அக்கோபமராவது,தன்
 னையே-தன்னையே,கொல்லும்-கெடுக்கும் கமித்துன்பகனை அடைகிற்
 ம்-எ-து. (கருத்து.) கோபத்தைக்காக்காவிடிலைய தன்னையே கொல்லும்-
 என்பதாம். *வேண்டியவானமைந்தருவதாயிதவத்தைப் பிறமேலே
 லாபிடுதற்காகஇழித்த துன்பத்தோடு பழையபிறவித்துன்பமும் ஒரு
 மிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (ஊ)

சினமென்றுச் சொந்தரைக் கொல்லி வினமென்று
மெமப் புனைவயச் செய்து.

இ-ள். சினமென்று - கோபாரகிய சொந்தரைக்கொல்லி - செ
ருப்பானது - (தனக்குடிகாணவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென்
றும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம்-இதோபதேசஞ்செய்தி, புனை
வைய- மரக்கலத்தையும், கடும-கடும-எ-து. (கருத்து.) கோபத்தியானது
தன்னையுத் தன்வினத்தையுந்கடும-எ-பதாம். * இனம்-உறுதிமொழி
பொதிப்பர். இஃததைப்புனைவாகஉருவகஞ்செய்தலால்பிறவிக்கடலைக்

188

உ.க-ஆம்-அதி-வெகுளாமை.

கடப்பித்து மூத்திக்களாய்ச் சொந்தின்றுவெனவருவித்து யுபு
னைக்குமுன் கூட்டுக. புனையைமென்றுமெச்சலும்மை - தெக்குந்
கையால்வருவிக்கப்பட்டது. கடுமென்றதற்குத்தனைக்கு இடமாவவா
விடடுகிக்கச்செய்யுமென்பது (கருத்து.) தன்னையும்பிறவிக்கடலில்பிற்
விததுஎன்பானாயும் தீக்குமென்பதாம். [கருப்பிற்றுச்சேரத்தித்
தையும் கடுமியையும் மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும் அந்
கமாகச்சொல்லுதலால் பிறகையொற்றுமை யுருவகவண்ணி.] (ஆ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கையிறையா தந்து.

இ-ள். சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று - (தனதுவல்லமை
யைக்காட்டுகிற) ஒருகுணமென்று கொண்டவன் - (தன்விடத்தோ
கொண்டவனது, கேடு - அவ்வல்லமையிறப்பு, நிலத்து-பூயினித்த,
அறைந்தான், அறைந்தவனது, கை-கையானது, பிறையாதந்து- (ந்
நிலத்திலே படுதல்) கப்பாத விதம்போல் தப்பானது-எ-து. (கருத்து.)
நிலத்தறைந்தான் கையையல்போல் கோபமாகிய பொருளைக்கொள்
டோள் வருத்துவன் - என்பதாம். * தர்க்கநூலினது நடைபற்றி-குற
ம்பொருளெனப்பட்டது, பிறையாதவற்றென்பது குறைத்து நின்றது
[இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருத்திற்கு பே
ல்லப்பட்டது.] (அ)

இனொரி தோய்வன்ன வின்று செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

இ-ள். இணர்-பலசுடர்களையுடைய, எரி-பெருகெருப்பானதுதே
ய்வன்ன - (வந்து) சமுவினாற்போலும், இன்னு-துன்பத்தருமைகளை,
செயினும் - (ஒருவன்) செய்தாணுவினும் வெகுளாமை (அவன்மேலே)
கோபஞ்செய்யாமைய, புணரின்-கடுமையின், நன்று- அது-நன்று-எந
(கருத்து.) ஒருவன் தியொத்த துன்பஞ்செய்யினு மவன்மேல் கோபி
மை கல்லது-என்பதாம். * இன்னுமையின் மிகுதிதான் தினொரி
யென்றும், அதனைமேலுமேலுஞ்செய்தல்தான் தினுமென்றும் அ
ச்செய்கைமுனிவரையும் கோபிக்கச்செய்யு மென்பதுதான் து புணரி
னென்றுஞ்சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ்செய்யாமையினதுகண்மை
சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடகெய்த மூள்ளத்தா
துள்ளான் வெகுளி யெனின்.

செய்யாமைபெரியோர் துணிவு-என்பதாம். சிதம்பரூடையோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனுட்பெறப். இடலால் என்சித்திகளையும் சிறப்பிது னுச்செல்லபென்றும் காரம் வெருளிமயக்கம் என்னுமுக்குற்றங்கள் அற்றையால் மகசற்றொன்றும் சொல்லினார். [இதனுலே தமக்கு ஒரு பாயகாக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது. (6)

கறுத்தினா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தினா செய்யாமை மாசற்றூர் கோள்.

இ-ள், (குருள்) கறுத்து- (தம்மேல்) வவார்கொண்டு, இன்னு-தன்புத்தருமவைகளை, செற்றவர்கண்ணு - செய்தவிடத்தும், மறுத்து- மீண்டு, இன்னு- அத்துன்பத்தருமவைகளை, செய்யாமை- (தாம்) செய்யாமையும், மாசற்றூர்- அக்குற்றமற்றவரது, கோள்- துணி-எ-து. (கருத்து) ஒருவன் தன்புகளைச் செய்தாலும் அவனுக்குமறுபடி தன்புகளைச் செய்யாமைபெரிய பெரியோர் கொள்கை- என்பதாம். * தொக்கு நின்றசெய்யாமைபெரிமும் னும் முன்பாட்டின் பொருளைத் தழுவி யசச்சவும்மை வருவிக்கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செய்துக்கொள்பதாம். (2)

செய்யாமற் செற்றூர்க்கு மின்னாது செய்தபி னுய்யா விழுமக் தரும்.

இ-ள், செய்யாமல்- (தான்முன்பு துன்பத்தருவதொன்றைச்) செய்யாதிருக்க, செற்றூர்க்கும்- (கன்மேலே) வவார்கொண்டவர்க்கும், இன்னாக- துன்பத்தருமவைகளை, செய்தபின் - (துறத்தவன்) செய்தானுபின்பின்பு (அச்செயலானது) உய்யா- கடக்கமுடியாத, விழுமம்- இயிராமைய, தரும்- (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-து. (கருத்து.) தனக்குத்துள் பஞ்செய்தவர்க்குத் தான் துன்பஞ்செய்தல் கேட்டடைத்தரும் - என்பதாம். இம்மையாவது தவமிழந்து பழியும்பாவமும் அடைதல் (3)

இன்னு செய்தாரா யொறுத்த வவர்காண னன்னயஞ் செய்தவிடல்.

இ-ள், (தமக்கு) இன்னு-துன்பத்தருமவைகளை, செய்தாரா- செய்தலா, ஒறுத்தல்- (துறத்தோர்) தண்டித்தலாவது, அவர்காண்- தாமே) காணும்படி. (அவருக்கு) னன்னயம்- இனிமையான மகிழ்ச்சிகளை- செய்து- செய்து, விடல்- (அவ்விரண்டையும்) மறத்தலாம்-எ-து. (கருத்து.) துன்பஞ்செய்தவரைத்தண்டித்தலாவது அவருக்கின்பஞ்செய்தல்-என்பதாம். சமராகவிடத்துப்பின்பின் னும்வந்த கிணக்குமாதலின் மதக்கவெண்டிய வையாமின அவரை வெல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்று பாட்டர்லும் வவார்கொண்டு செய்தல்விலக்கப்பட்டது.] (4)

அறிவினா ஆளுவ தன்மொ பிறிதினெய்.

தக்கோய்ப்பாற் போற்றுக்க கடை.

இ-ள். (துறந்தார்க்கு) அறிவினாள் - உயிர் முதலானவைகளை உள்ள வண்ணம் அறிந்த அறிவினாள், ஆளுவது-ஆளுமொருபாயன் உண்டொ, இல்லையிதிள் - வேறொருயிருக்குவந்த, கோய் - துன்பத்தருமவைவைய, தக்கோய்ப்பால் - தமக்குவந்த துன்பத்தருமவைபோல், போற்றுக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றுக்கடை - என-று. (சுருத்து.) சிறையிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்குவந்தாற்போல வினையாத அறிவினாள் பயனொன் ன - என்பதாம். * குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, உடத்தல் - இருத்தல் - இடத்தல் - சிற்றல் - உண்டல் - முதலாகிய தமது தொழில்களாலும் மற்றையவிகளாலும் உயிர்களுக்கும் துன்பத்தை முன்னே அறிந்த அகவலவாராயத் காத்தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அன்றினையிலே ஏறும்புமுதலாகிய சிறியருடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்படையிற்றினையென்றும், மறப்பினாலே அகவலத்துன்பத்தை அடைபிணம் கமக்குப்பாவொன்று அறிந்தி, காக்கவேண்டுமொகென் அதுசெய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லையென்றும் சொல்லினார். [இதனால்கொள்ளினாலே செயதல்லிலக்கப்பட்டது.] (8)

இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னுமை வென்றும் பிரிச்செயல்.

இ-ள். இன்னுவென - (இவைமனிதருக்குத்) துன்பத்தருமவையென்று, தானுணர்ந்தவை - (அனுபவம் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால் அறியப்பட்டவைகள், பிரிச்செயல் - பிரிவிடத்தே, செயல் - செய்தலை, தன்னுமை - பொருத்தானமை, வென்றும் - துறந்தவனுக்குவேன்றும் - என-று. (சுருத்து.) துன்பமென்றித்தவற்றைப் பிரிவிடத்துச் செய்யாமையென்றும் என்பதாம். * இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குமாமாக்கால் அகவல பிரத்திய சூழிபிரமாணத்தினாலே உறிபக்கடாமை அறித. அறமுமாயவமும் உண்டாவது மனமறிந்துசெய்த விடத்தே ஆகென் உணர்ந்தவை யென்றார். (9)

எனத்தான மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு மானசெய் யாமை தலை.

இ-ள். மனத்தானும் - மனத்தோடு உண்டாவின்றி, மாணு - துன்பத்தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலும், யார்க்கும் - யாவருக்குக்கும், எனத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும், செய்யாமை - தலை முதன்மையான அறம் - என-று. (சுருத்து.) யாருக்கும் சிறியதுபத்தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையானதருமம் - என்பதாம். * மனமறிந்துசெய்யாதவிடத்தேபாவம் இல்லாஎன்பதுபெற்றும் - எல்லாமை

81 அ டு - ஆம் - அது - அன்னு செய்யாமை.

யுண்டானகாலத்திலும் செய்யலாகாமையால் - எஞ்ஞான்றும் மென்மம் - எனியவருக்கும் ஆகாமையல்லார்க்குமென்றும், செய்யுமித்தாயும் பாவம்பெரிதாமகால், எனத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (10)

தன்னுயிர்க்கிட்டுமை தானதீவா நென்றொகொ

மன்னாபுரம் கிணறு செயல்.

இ-ள். (பிரம் செய்யும் துன்பந்தரு மனை) தன் னுயிர்க்கு - தனது கிருக்கு, இன்னுமை- துன்பந்தருமனைவயாத் தன் மையை, அநிவான்- (அறுபவிறு) அறிபவன், மன் னுயிர்க்கு- மினைபுள் ளபிறவுயிர்களுக்கும், இன்னு- அத்துன்பந்தருமனைவகளை, தான்- தான், செயல்- செய்தல், என்- என்னை எனக்கால்-எ-து. (கருத்து.) தன் னுயிர்க்குத் துன்பந்தருமனை அநிவன் பிரதயிருசுக்குச் செய்வதென்ன என்பதாம். * கொல்- ஒ - ஆகாள் இப்படிபெ இளைபிறவுயிர்க்கும் துன்பந்தருமனைவகளைவகுபது அது மானத்தால் அநித்திருத்தும் செய்கின்றபாலும் புரிநகிக்கக் கூடாமையால் துன்பந்தருமனைவகள் பின்பெனவந்து தன்னைவருத்தமென்பது ஆம த்தாலும் அநித்திடக்கடவனென்பது தொன்ற- தானென்பது அந்த ன்னாயால் ஒழியாமல்க்குந்காரணம் மயக்கமென்பதுதொன்ற- என் னென்றும்சொல்லினார். [இளைமூன்றுபட்டாலும் பெருதுவைகயர் இன்னுமென்பவக்செய்யப்பட்டது.] (அ)

பிரம்செய்யும் முற்பகற் செய்விற் தமக்கிணறு
பின்பகற் குமே வரும்.

இ-ள். (துன்பந்தரு) பிரம்செய்யும் - பிரம்செய்யும், இன்னு- துன்பந்தரு மனைவகளை, முற்பகல் - ஒருமுறைதத்ததினது முன்பகலிலே, செய்விற் செய்தால், தமக்கு இன்னு - துன்பந்தருமனைவகள் பின்பகல்- அம்முக் தத்தினது பின்பகலிலே (அவர் செய்யாதிருக்க) தாமேவரும் - எ-து. (கருத்து.) முன்பு ஒருவருக்குத்திமைசெய்தால் பின்பு அத்திமைதன் க்கேவரும்-என்பதாம். * தவயிற்றதல் இப்படிக்கடிதிலும் எனினும் வ ரும் அதனால் அவைசெய்யாதிருக்கக்கடவரென்பதாம். * முக்கத்தம் பி ரம்செய்யுதெ.

கோயெல்லா கோய்செய்தார் மேலவா கோய்செய்யார்
கோயின்மை வேண்டிபவர்.

இ-ள். கோயெல்லாம் - துன்பந்தருமனைவயெல்லாம், கோய செய் தார்மேலவரம்- (ஒன்றனுயிர்க்குத் துன்பந்தருமனைவகளைச் செய்தல்) மேலவரமாம், (அதனால்கொயின்மைவேண்டிபவர்-) தம்முயிர்க்குத் துன்பந்தரு மனைவயெல்லாமையே வேண்டினோர், கோய் (ஒன்றனுயிர்க்குத்தி னுன்பந்தருமனைவகளைசெய்யார்-செய்யார்-எ-து. (கருத்து.) தன் னுயிர்க்கு த்துன்பயில்லாமையவிரும்புலோர் தன்படுசெய்யார் - என்பதாம். * உவரவிலத்திலே வினைத்திட்டாரக்கு வினாவும் அதுவேயாவலால் கோ யெல்லாம் கோய்- செய்தார்தமேலவராவென்றார். [சொற்பொருட்பின்பெரு நிசையணி] [இளை இரன்பெட்டாலும் அதுசெய்தவர்க்கு வருத்திக்கு சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

நூல் - இயும் - அது - தொல்லாமை

அந்நவது, இயநிலையவையமுதல் 0 இயநிலையவைய கடையா யிப உயிர்க்கள் கோயினும் சொல்லுதல் செய்யுமை, இதுமுள்ள சொல்லப்பட்ட அறம்வெல்லவற்றிலும் சிறப்புடைத்தாய் சொல் லுதொழிந்த மன்றவயவற்றக்கோபெல்லாக் தன் னுயிர் அடக்கிநின்றவயா

ல் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அதன்மீது யாதெனினும் கொல்லாமை கோரல்
பிறமீது யெல்லாம் தரும்.

இ.ள். அரங்கே - அறங்களைச் சான்றிய செய்து, யாதெனினும் -
எதுவென்றால் (அது) - கொல்லாமை - (ஒருவரையுள்) கொல்லாமை
யாம், கோரல் - (அவற்றைக்) கொல்லாமை, பிறமீது யெல்லாம் - யா
வர்களுக்கும் கொல்லாமை, தரும் - (அதனை) தரும் (அதனை) -
(சுருத்து) கொடுக்கின்றாய் என்று தரும் செய்து - என் பதாம், எல்ல
க்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறந்தொழிதலால் ஆகலால், கொல்
லாமை அறவினையென்றும், இன்னும் பிறமீது யென்றது - ஆயினால்
எனினும், கொல்லாமை யினைத் தன்புறமற்றதைப் பாய
க்கொல்லாம் செய்யும் வினைக் காரணம் கொள்பதாம், கொல்லாமை
யே பிறவற்றினால் பயனெல்லாம் தருமென்று மேற்கொள் கொல்லா
அதற்கு வது என்மறை முகத்தால் கொல்லாமை யாகிறது. (1)

பகுத்தல் பல்லுவி கோம்புடி னாலோர்
தொகுத்த வந்து கொல்லாந் தலை.

இ.ள். பகுத்து - (உண்ணப்பட்டதைப் பரிசீலிக்கின்றால்) ப
கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு-பல்லுயிர்-ஐயகையுடையதும், ஆம்புதல்-
யப்பாற்றல், தாலோர் - அந்த ஊடையோரால் தொகுத்ததற்கு
ல்லாம் - (அந்ததல்க்கு) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்களைச் சா
ன்றினும், தலை-முதன்மைமான அறமாம் - அ-து. (சுருத்து) தலைக்
தலற்றைப் பரிசீலிக்கும் உயிர்களுக்கும் பகிட்டு உண்டல் தலைமையான

புல்லாமல் முசுவியை பரிசீலனை அறிவித்த ஐயுயிர்கள். இப்பே
க்கு முசுவியை அறிவித்த சத்தையும் அறிவித்த காரியுயிர்கள். உரை
யான்-எழும்பு முசுவியை அறிவிக்கின்றோடு கத்தையும் அறிவித்த மு
வறிவுயிர்கள். தும்பி-என்று முசுவியை அறிவிக்கின்றோடு குபத்தையும்
அறிவித்த காலியுயிர்கள் வானவர்-மக்கள்-சரகர் - எல்லா-புள் முசு
யை அறிவிக்கோடு சத்தத்தையும் அறிவித்த ஐயுயிர்கள்.

எய

கூட-ஆம்-அதி-கொல்லாமை;

அறம்-என்பதாம். பல்லுயிரும் என்மறை-தருவிக்கப்பட்டது
ஆம்புதல்மற்றும் கொல்லாமைமற்றும் கொண்டு காத்தல், அதற்குப் ப
குத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அக்கமாதலால் அச்சி
ப்புதலன்ற - பகுத்துண்ணென்றும். எல்லா அறநூல்களிலும் எல்லா
களை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் இக்காலநி
யருக்கு இயல்பாதலால் இக்கையும் பொதுப்பட நாலோரென்றும், அ
வ கொல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால்- தலைமையென்றும், சொல்லினும், (2)

ஒன்றாக கல்லை கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை என் து.

இ.ள். (அல்லாறாலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக
(தன்னோடு இணைப்பது இல்லாறால்) தாலோரால், கொல்லாமை-கொடு
செய்யாமை, கல்லது-கல்லது (அதற்க்கினால்) - பொய்யாமை-பொய்ச்சு

ல்லாமை, பின்சார - (அதன்) பின்வெகிற்றக, கன்று-கல்லவது—எ-து. (கருத்து.) கொல்லாமை கல்லவது அநிலைம் பொய்சொல்லாமை கல்லவது என்பதாம், * அநிகாரம் கொல்லாமைமாயினும் - மூன்பொய்யாமை பொய்யாமைமாதிரிவென்றும், யாமெய்யாய்க்கண்டவற்று எல்லையென்றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலேநிறந்து வருவென்று சந்தேகம்உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கே-பின்சாரப் பொய்யாமைநன்றென்றார், நான் சொன்னதிலும் பின் சொன்னது உறுதியுடையதாக மாசலால். [இவை மூன்றுபாட்டிலும் கொல்லாமைமாதிரி அநிலைப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

நல்லா தென்படுவீதியிதெனின்யாதொன்று
கொல்லாமை குழு கெதி.

இ-ள். (மேற்கதிலும் முத்தியும்பெறுதற்கு)கல்லாதென்ப படுவது கல்லவறியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது) யாதொன்று - யாதோருபினையும், கொல்லாமை-கொல்லாமைமாயிய அறத்தினை, குழும் - (காக்க) நினைக்கும், நெரி-வழியாம்—எ-து. (கருத்து.) யாதோ நடுமையுள் கொல்லாமைமையே கல்லவறிய - என்பதாம். * புல்லுமுதலாகிய-நூறியவுமையையும் உள்ளாக்குதற்கு யாதொன்று மென்றார். காந்தல் தளறாமற்காந்தல். [இதனால் கொல்லாமைமையுடைய தே கல்லவறியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலையுள்ளி நீந்தாருளெல்லாம் கொடியநூலிக்
கொல்லாமை குழுவான் தலை.

இ-ள். நிலை - (பிரப்புரிந்த) நிலையை, அஞ்சி-பயந்து (பிறவாமை
ப்பொருட்டு)—நீந்தாருளெல்லாம் = (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்த

௩௩-ஆம்-அதி—கொல்லாமை. நவக

புல்லாருள்ளும், கொலை - கொலைப்பாவித்தை, அஞ்சி-பயந்து, கொ
டுவாமை-கொல்லாமைமாயிய அறத்தை, குழுவான்-மறவாதலன், நிலை-
உயர்ந்தான்—எ-து. (கருத்து.) கொல்லாமைமாயிய அறத்தைமறவா
தலன் துறவினைகள் தலையாவான்-என்பதாம். * பிரப்புரிந்த நிலையினைய
த-பவிதர்முதலாகிய சாரும், மாமுதலாகிய அசாரமும்ஆகிய இருப
பாப்பிரைப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவை
யெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை-துறவு ஒன்றேயாயினும் சமயவே
றுபாட்டால் பவவாமாதலால் - நீந்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனால்
கொல்லாமைமைய மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்காண்மேற்
செல்லா அயிருண்ணும் கூற்று.

இ-ள். உயிரண்ணுக்கற்று- உயிரைக்கொண்டுபோம் இயமணுள
ரன், கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாகிய கிரதத்தை, மேற்கொ
ண்டுமேலாகக்கொண்டு, ஒழுகுவான்-நடப்பவனது, வாழ்காண்மேல்-
பூயுளின்மேல், செல்லாது-செல்லாள்—எ-து. (கருத்து.) கொலைசெய
பாதவர் வாழ்காணின்மேல் இயமன்செல்லாள் - என்பதாம். * மிகவும்
பெரிய அறஞ்செய்தவரும் - மிகவும் பெரிய பாவஞ்செய்தவரும் - இம்

மலிபிலேதானே அவைகணின்பயன் களை அதுபவிப்பாரென்று அற
 யலினை துணிவுபற்றி - இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன் தானும் கொல்ல
 ப்படானாகவே அவன் கருவுறுபோது சியயிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் கு
 றைவுபடாதென்றற்கு - வாழ்காண்மேல் கூற்றுச் செல்லா தென்றார்.

செல்லாதாகவே காலநீழ்த்திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோட்ச
 த்தை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால் கொல்லாவிரத்தொர்க்க
 குவரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (க)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிதி
 தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

இ-ள். தான்-தான், பிதி-து-வேறொன்றனை அது, தின்னுயிர்-இனிதானி
 யவுயிரை, நீக்கும்-(அதனுடம்பிவிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை-தொழிலை
 (அது செய்யாவிடத்து)-தன்னுயிர்-நனைது உயிரானது, நீப்பினும் - (உ
 டம்பிவிட்டு) நீக்கிப்போமாயினும்; செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கூடவ
 ன்-எ-று. (கருத்து.) தன்னுயிர் போனாலும் பிறையினாகக்கொல்லாதெ
 ன்பதாம். 3 பாவம் தான் கொடுப்பின்கூடத்தே செய்தும் ஒன்
 னைக்கொன்றவிடத்தே வளர்த்தும்-நொக்கி-தன்னை கொண்டு கொண்
 றாலும் தான் அதனைக் கொல்லவாகாதென்றதென்றார். (ச)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
 கொன்றாகு மாக்கம் கடை.

1102
 1102-ஆம்-அதி-கொல்லாம.

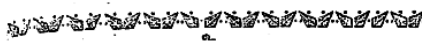
இ-ள். (யாகத்திலெகொன்றால்) கன்றோர்- இன்பயிருவாகிய
 ஆக்கம்-செல்வமானது, பெரிது - பெரிதாகும்; எனினும் - எவ்வாறெ
 லப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு - (அறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு,
 கொன்று - (ஒருவினைக்) கொன்று ஆகும் - (அஃது) ஊண்டாவதாகிய
 ஆக்கம்-செல்வமானதுகூட-இழிந்ததாம்-எ-று. (சுருத்து.) பெரியோ
 ர்க்குக் கொலைபால் வருஞ்சொல்லம் இழிந்தது-என்பதாம். * இன்பு
 குஞ் செல்வமாகவது - தாமும் தேவாராய்ச் சுவர்க்கத்திலே சென்ற அ
 டையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏத
 வாகவாலும், மோட்சமாகிய அழிநிலைவாத சுகந்தை அடைவோருக்கு
 கடைவெளப்பட்டது. சுவர்க்கம்பாகத்ததை விரும்பினவருக்கு ஆகம்
 யினும் மோட்சத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்
 குள் தக்களிலே விரோதப்பாடாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. [இவைநீ
 ர்க்குப்பட்டாலும் கொலைவந்து குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கொலைவியை சாடிய மாக்கள் புனைவினையச்
 புன்மை தெரிவா சகத்து.

இ-ள். கொலையிடுவாய் எனப் - கொலைத்தொழிலை யுடையவராய்
 மாக்கள்-மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறிவாத நெஞ்சினால்
 குந்தலும்)—புன்மைதெரிவாதகந்தும் - அய்விழிவை அறிவோரது
 ஞ்சினால்; புனைநீயார் - புனைத்தொழிலாய்த் கோள் றுவர்—எ-று.
 (குந்தலும்) கொலை இழிந்ததென வறிந்தோர் அது செய்வோரைப் புனை
 தொழிலர் என்து எண்ணுவர்-என்பதாம். * கொலையிடுவாய் சொந்தப்
 பிள்ளையாகக் கொலையல்லாமையிடுக, புனைவினைமொன்றதுதொழிக்கு
 லே புலையாவொன்றபடி அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவென்
 பதாம். (6)

உலிருடம்பி வீக்கியா னென்பர் செலிருடம்பித்
 செல்லாத்தி வாழ்க்கையவர்.

இ-ள். செலிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாத நொயுடம்புடனே, செ
 ல்வாத்திவாழ்க்கையவர் - உறுமைமேலாகுடிய இழிதொழில் வாழ்க்கை
 யுடையவரை இவர் முற்பிறப்பிலே—உயிர் - உயிர்களை, உடம்பின்
 (அவைவின்) உடம்புகளினிருந்து, நீக்கியார் கீக்கினவர், என்பர்-எந்
 து (வினைவினைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து) உ
 றுமையும்-பிணியுமுடையவரை முற்பிறப்பிற் கொலைசெய்தவொன்றமெ
 னியோர்சொல்லுவர்-என்பதாம். * செல்லாவாழ்க்கை திவாழ்க்கையெனக்
 கூட்டுக. கொயுடம்பு- பெருகியாதி முதலானவை கொண்டவுடம்பு-உ
 மையிலே இவையும அடைவென்பதாம். [இவை இரண்டுபொட்டாதி
 ம். கொல்வோர்க்கு வஞ்சிக்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை
 தல் கொல்லாமை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்பட்டாத கிர்
 ம்களும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடங்கிக்கொள்க. (6)

ஞானம்.

இனி அல்லியாகங்களினுடைய காரணங்கள் பரிசுத்தமானவென்றது
 உண்டாவதும், மெட்சத்ததைத்தருவதும், ஆகிய அறிவு அது
 நிலையாமைமுதல் அவர்வதந்தல் இறுதியாக காரணதி
 காரத்துள் அடங்கிச் சொல்லப் படுகிறது.

நசு-ஆம்-அநி-நிவஸயாமம்.

அஃகாவது, தோற்றமுடையவைவெல்லாம் - நிலைபெற்றதன்மையாம்,
 இதனை, அறிந்தவிடத்தேயல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாத

தாசனீன் துள்ளவைக்கப்பட்டது.

நிலலா தவற்றை நிலையின வெள்ளுமையும்
புல்லறி வானமை கடை.

இ-ள். நிலலாதவற்றை - நிலையிலாதவைகளை, நிலையினவெள்ளு-
நிலையுடையவையென்று, - உணரும்-நினைக்கின்ற, புல்லறிவானமை- அ-
ந்புத்தியையுடையவராயிருக்கை, கடை-(தாந்தரர்க்கு) இழிவு-எ-று.
(கருத்து.) அறிவதை அழியாததாகநினைக்கும் அழியாமை அறிவோர்க்-
கு இழிவு-என்பதாம். * தோற்றமுடையவைகளை அறிவிலாதவையெ-
ன்று நினைக்கும் அந்புத்தியால் அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல்
பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதவாகலால் அதுமோட்சத்தை அடைவோர்-
க்குத் தவறாமென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது. இனிப்புல்லறிவாளர்
பெரும்பாலும்பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏதவாய் செய்-
வத்தினிடத்திலும், அதனை அதுபவிக்கும் உடம்பினிடத்திலும், ஆகக்-
வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமையை வேறெடுத்து
ச்சொல்லுவார். (க)

கூட்தாட்ட வைக்குமாந் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிக் தற்று.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் வரு-
தல், கூட்தாட்டு-கூத்தாடுதல்செய்கின்ற, அவை-சபையினிடத்தே, கு-
ழாத்தற்று-(காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும், போக்கும்-(அச்செ-
ல்வம்) போகுதலும், அது-அக்கூட்டமானது, விளிக்தற்று-(அக்கூத்-
தாட்டு முடிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும்-எ-று.(கருத்து.) செல்-
வம் கூட்தாட்டில் கூட்டம்போல்வரும் அதுபோதல்போல்-என்பதாம்.
உடு

ராபசு ௩௪-ஆம்-அடி-செய்யு-மை:

பெருஞ்செல்வமெனவே கவர்க்கச் செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்கு
கொன்ற வுண்மையால் வருகலென்பது கொள்ளப்பட்டது, எப்படி
கூட்டமானது கூட்தாட்டுக் காணமாகச் சபையினிடத்தே பங்கு
த்தால் தானேவந்து அதுபோனைவிடத்தே தானும்போகுமோ அப்ப-
டியேசெல்வமானது ஒருவனது கல்வின காணமாக அடவிடத்தே
வலங்கத்தால் தானேவந்து அதுபோனைவிடத்தே தானும்போ யென்ப
தாயிற்று. (உ)

அழகரீதியல்லிற்றுச் செல்வ மதுபெற்ற
வெருப வாக்கே செயல்.

இ-ள். செல்வம்-செல்வமானது, அழகர்-நிலையாத, இயல்பிற்று-நி-
யல்பையுடையதாகும், அதுபெற்றால்-அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அ-
வருப-(அதனுடையசெய்யப்படும்) அறக்களை, அங்கை- பெற்ற பொழுதி-
செயல்-செய்யக்கடவன்-எ-று. (கருத்து.) செல்வம்பெற்றபொழுதி-
தரும்புரியாய்க் கடவர்-என்பதாம். * அங்கைவென்பது - விசாரப்பட்டு
நின்றது. ஊழ் உள்சாயிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமையால் அதுபெ-
றலென்றும் அங்கும் இல்லாதவிடத்தே வில்லாமையால் ஆக்கவே-
ன்றும் சொல்லினது. அதனுடையசெய்யப்படும் அறக்களாவன - பயனை-
குறிவாதுசெய்யும், கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அறா-
காமத்துக்கு ஏதவாய்மோட்சத்தைக்கொடுத்தால் அவற்றை அந்-
துவென்றும், செயலென்றும் சொல்லினது. [இவை யிரண்டுபாட்டிலும்
செல்வநிலையாமையைச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

நடிகளை கொன்றுபோத காட்டி புலிக்கும்

இ-ள். உயிர்-உயிரானது, காளை-காளென்று அளவுசெய்யப்பட்டு வந்தியது, ஒன்றுபால்-ஒருகாலானவுடையால், காட்டி-(தண்ணீர்) காட்டி, ஈரும்-அறுத்துச் சொல்லுகின்ற, வானது- வானினது வாயினிடத்தி, உணர்வார்ப்பெதிர்- (அது) அறிவார்ப்பெற்றால்-எ-று. (சுருத்தி) காளைவாயினிடத்தி உடல்என்பதை அறிவாரிப்பெள்ளப்பதாம். * காலமென்னும் அருவப்பொருள்-உலகியல்உடத்தயொருட்டுச் சூரியன்முதலாகிய அளவைகளால் கூறுபட்டதாகிவிழுவப்படுவதல்லாமல் தானாகக் கூறுபடாமையால் - காளைவொன்றுபால் வென்றும், அது தண்ணீரானென்று அறியமாட்டாதவனா - நமக்குப் பொழுதுபோகாநின்றதென்று மகிழும்படியாய்க்கலால் - காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால்வானதென்றும், அதுஅறுக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்திலே அறியாநிறுக்கவகையால் உணர்வார்ப்பெதினென்றும் சொல்லினார். அறுக்கப்படுவது உடம்பாகலால் உயிரொன்றது-இங்கே உடம்பைக்காட்டியிவ்வது, வாளினதுவாயையவொன்றும்

கச-ஆர்-அதி-சீலையானம், ௩௦

மயால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவுசெய்யப்பட்ட பன்முகிவிதம்தம் சொல்லப்பட்டது.] (௬)

நாச்சென்று விட்டுண்டுமல் வாராமு னல்லினை மெற்சென்று செய்யப் படும.

இ-ள். நாச்சென்று- (பொசுதிருக்கும்படி) காளை அடக்கி, விக்குள்-விக்கலானது, மெல்வாராமுன்-எழுவாதற்குமுள்ளே, நல்லினை- (மொழிந்தற்கு வதவாகிய) அறமானது, மெற்சென்று-வினைந்து, செய்யப்படும-எ-று. (சுருத்து.) நாவடக்கிச்சேத்தும் மெழமுள்ளே அறத்தை வினைந்துசெய்யப்படும-என்பதாம். * காளை அடக்கி விக்கல்மெல்லெழுத்துக்கு ஐயமில்லாமையாலும், அதுவெரிட்டபோது நல்லிளையைச் செய்தலே அல்லாமல் சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அத்தான் இன்னகாலத்திலவருமென்று அறியக்கூடாமையால், மெற்சென்றென்றும் சொல்லினார். நல்லினைசெய்யுந் வழியில்மெல்லைந்து சீலையானமொசொல்லியபடி. [இதனால் அந்தநாள்கழிந்தால் உண்டாகுமீலயானம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

நெருக வுளனெருவ வின்றிப்பெயென்றும் பெருமை யடைந்திவ் வுலகு.

இ-ள். இவ்வுலகு-இத்தவுலகம்-ஒருவன்-ஒருவன், நெருகல் - நெருக்கைக்கு உளன்-உளனாயினி, (பிறந்தவனென்றபடி) (அலுவலே), இன்ன-இவ்வரைக்கு, இல்லலை-இலாறுவினை (இறந்தானென்றபடி), என்னும்- என்னுரைக்கும் (சிலையாமையிள்) மிகுளியை, உடைந்து- உடையதாயிருக்கின்றது-எ-று. (சுருத்து.) இவ்வுலகம்நெற்றிருத்தவனின்மீது என்னும் பெருமையுடையது-என்பதாம். * பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினுள்நிற்ப்புப்பற்றி ஆள்பாலிச் சொல்லினார், இந்த மிலையாமையே உலகத்திலே மிகுந்ததென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப் பிறந்தவையிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் சருதுப

இ-ள். (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும் ஒருபொழுதாவும் வாழ்வதும்-தம்முடம்பும் உயிர்நம்கூடியிருக்கையை, அறிவார் - அறியமாட்டார் (மாட்டா இருந்தும்), கோடியுடல்லை - கோடியளவுள்ள பல் - (அதாவும்) பலவாகியநினைவுகளை, ஒருபுற-கீளையாநிற்பார்—எ-று. (சுருதாவும்) ஒருநாளாவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அளவிலா எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள்—என்பதாம். * ஒருபொழுதும்—என்ற இழிவுகிறம்பும் மையால் இங்கேபொழுதென்பது கணத்ததைக்காட்டி நின்றது. கோணமாயிடுவெனையினாலே வாழ்தற்கும் அளவாகலால் அது அறியப்படா

யின்

நட்ச-ஆம்-அதி—நிலையாமை,

தாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன அனுபவிக்கப்படும், இன்பக்ருக்திரியவை ஆகும்விரதமும், அதற்குப்பொருள் வேண்டியவிரதமும், தம்முயற்சிகளைத் தாம்செய்யும்விரதமும், அவைகளுக்கெல்லும் இடையுட்களும், அவைகளைநீக்கும்விரதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச்சேர்க்கும்விரதமும், அதைப்பிறர்கொண்டபேசாமற் காப்பாற்றும்விரதமும், தனால் சினைத்தவளை ஆக்கும்விரதமும், பலகந்தகலவை அழிக்கும்விரதமும், தாம்அவ்வென்பங்களை அனுபவிக்கும்விரதமும், முதலானவையாம் அறிவில்லாதவ ரியல்பின்மேல்வைத்து நிலையாமை சொல்லியபடி. [அவ்வடிம்புகள் ஒருகணமாகும் நிற்குமென்பது கம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.]

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பதல் தற்பற
யுடம்போ வேரிடை கட்டி.

(8)

இ-ள். உடம்போடு-3 ரீததோடு உயிரிடை-உயிருக்கு உண்டி
ய, கட்டி-சினேகமானது, குடம்பை- (முன்னேதனியா திருத்த) முட்டை
யானது, தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க, புள்- (அதனுள்ளிருத்த) பற
வை, பறந்தற்று - பருவம்வந்தகிடத்தே) பறந்துபோந் தன்மையை யு
டையதாகும்-எ-று. (கருத்து.) முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்த
மில்லாமையோல் உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை - என்பது
ம். உ முன்னேதனியாமையாவது- கருவுள், தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்த
வேறுகுடமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல்-அதனால் அம்முட்டை உட
ம்புக்கு உவமான மாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபா டில்லாமலிருத்தே
பின்புதிரும்பி தழையாமற்போகலால், புள் உயிர்க்கு உவமானாயிற்
று. கட்டி-கட்டில்லாமற்போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டிசிறந்த,
அநிலாசியும், அருவாசியும், நித்தியமாயியும், உள்ளஉயிரும்-அநியாஸ
யாயியும், உருவாசியும், அநித்தியமாயியும், உள்ள உடம்பும் - தம்முள்
ளேமாறாகலால் வினைவசத்தினாலேகூடியதல்லாமல் சினேகமில்லை வெ
ன்பது அறிக. [இதனால், அவ்வுடம்புகள் உயிரினையுடையதும் கிடக்கு
மாறு சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

உறக்குவது போலுஞ் சாக்கா றெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) சாக்கா-மாணம்வருதல், உறக்குவதுபோ
லும்-தூக்கம்வருதல்போலும், பிறப்பு-(அதன்பிள்ளே) பிறப்பு வருதல்,
உறக்கிவிழிப்பதுபோலும்-தூக்கிவிழித்தல் வருதல்போலும்-எ-று. (ச
ருத்து.) மாணம்வித்தினாயையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும்- என்ப
தாம். உ உயிர்களுக்கு உறக்கலும்விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்த
லும், இயல்பாகக்கடித்தலேமேறி மாறிவருமென்பது கருத்து திலையாஸ
மேயே நிலைபெற்ற விதத்தை அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன்கொல்லல்

க.ச. ஆம்-அதி-நிலையாமை.

818

முட்டை [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் மாறிவருமாறு] சொல்
ஸ்ப்பட்டது.]

(ஆ)

புத்தி லாமைத்தின்று சொல்லோ'வுடம்பினுட்
டுக்கி லீலூர்ந் வயிரிக்கு.

இ-ள். உடம்பிற்று - (வாதமுதலானவைகளையு விடுகளாயி) உடம்புகளுள், துச்சிவிரும்ப- ஒன்றுக்குமுடிபிறந்துவந்த, உயிர்க்கு- உயிருக்கு புக்கிம். என் னைக்கும் இருப்பதாயிவ ஒருவிடேயானது அமைந்தின்றுகொள் - (இதுவகையில்) அமைந்த நிலைப் பாலும்—எ-று. (சூருத்து.) உடலுள்ளே பொதுக்குக்குடிபிறந்த உயிர்க்கு என் றுமிருக்க வீடமைத்தநிலை என் பதாம். * உயிரானது - அவ்வாதமுதலானகோய்கள் அமைந்தகாலத்திலே இருக்கும், கோபித்தகாலத்திலே விட்டுப் போகியும் ஒருமடம்பிற்று நிலைபெறாமல் வருதலால் - துச்சிவிரும்பவென்றும், பின்பு புறம்புபடாமல் புக்குத்தெள்கிமஇல்- அமைந்ததாயிள் பிறர் இற்களிலே ஒருதுக்குக்குடி இராதென் பதாம் ஆகவென உயிரோடுகடி சிப்பது - ஒருமடம்பும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது. [இஹால் அவ்வடம்பு புக்கள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] நானெனவென்பதுமுதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாக்கைகரியைமைசொல்லப்பட்டது என்றிதிக. (10)

௩௫ - ஆம் - அநி - துறவு.

அஃகாவது, புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண்டாகிய வற்றை அகைகளாகவிலையாமையெய்ப்பாத்து கிதிதலாம், அநிகாரம் வைத்த முறைமையும் இவ்வுலகையினக்கும்.

யாதனின் யாதனி விக்கியா நேத
வதனி எனவி விலன்.

இ-ள். (ஒருவன்) யாதனின்-யாதனின்-யாதொருபொருளினின்-யாதொருபொருளினின், நீங்கியான் - நீங்கினான் (அவன்)—அதனினதனினின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே, கோதல் - துன்பத்தை அறுபாதித்தலை, இலன் - உடையவனாகான்—எ-று. (சூருத்து.) ஐம்பொறிவியக்களை ஒவ்வொன்றாகவியன் விட்டவைவால் துன்பமடைவான் - என்பதாம். * இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத்தேறித்தலாலும். காப்பாற்றலாலும்- இழத்தலாலும் - வருமவையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவையும், ஆதிய இருவகைத் துன்பங்களையும் ஆம்- எல்லாப்பொருள்களையும் ஒரு மிக்கவித்தலே, தலைமையான துறவாகும்,

௩௫-ஆம்-அநி—துறவு.

அப்பாடிக்கல்லாராகல் ஒவ்வொன்றாகவிட்டாலும் அவைகளால் வருத்தும்பும் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (6)

வேண்டினான் டாகத் தாக்க அந்தப்பி
விண்டியத் பாலபல.

இ-ள். துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் (ஒருவனுக்கு)—என்பி - இப்பிறப்பிலே, இயற்பால் உண்டாகு முறையையுடைய இன்பங்கள், பல-பலமாக, சென்டுகள் - (அவ்வின்பங்களையி) வேண்டினான், உண்டாக - (காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத் துறக்கக்கூடவன்)—எ-று. (சூருத்து.) துறந்தபின் உண்டாகும் பலவின்பத்தை வேண்டினால் துறக்கக்கூடவன் - என்பதாம். * அவ்வின்பங்களாவன- அப்பொருள்களுக்காக - மறைமும் - வாக்கும். அல்லாது கீழ்கையாகிலும், அகாலகல்வழியிலே செல்லுகலாலும், வருவன. இளமை

யிலே திரைப்படங்கள் அவகிள் பத்திரிகை வெளிக்காலம் அறுபதிர்ப்பாளுகா ல். உண்டாகத் துறக்கவென்றபடி இன்பமும், காலமும் வநுக்கிப்ப ட்டன. இப்பிரைப்பிலே ஊன்பக்கள் இல்லாமற்போதலே அல்லாந் இன்பக்களும் உண்டாகுகென்பதாம். (2)

அடல்வெண்டு மைக்கள் புலந்தை விடல்வெண்டும் -
வேளைய வெல்லா மொருக்கு.

இ-ள். (முத்தியை அடைவொர்க்கு) ஐந்தன் - செவியுதலாகிய ஐ ம்பொந்திருக்கு உரிப, புலந்தை - ஓகைமுதலாகிய ஐப்புலந்தைமும், அடல் வெண்டும் - வெடுத்தல் வெண்டும் (வெடுக்கும்போது) - வேண்டி யவெல்லும் - (அப்புலந்தை அதுபுகிந்தும் பொருட்டுத்) தாப்படைத் தபொருள்களையெல்லாம், ஒருக்கு - ஒருமீட்டர், விடல்வெண்டும் - வி த்தல்வெண்டும் - எ.று. (கருத்து.) ஐப்பொந்திருக்குரிப புலந்தைக் கெடுத்தல்வெண்டும் என்பதாம். உ புலந்தை அதுபுகிந்தும் புலந்தை ன்றார். அவ்வதுபுகிப்பு மனக்கைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டது வரும் பொருள்களின்மேல் அல்லாந் முத்தியழியிய யோகனானவர்களிலே சொல்லவொட்டாமையால் அடல் வெண்டிமென் றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வதுபுகிப்புமளர்ச்ச தல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்லா மொருக்கு விடல் வெண்டிமென்றும், சொல்லினார். (3)

இயல்பாகு கோள்பிற்கொள் நினைமை புடைமை
மயலாகு மந்தம் பெயர்ந்தும்.

இ-ள். கோள்பிற்கு - தவந் செய்வொர்க்கு, ஒன்று - பற்றப்படுகி னு ஒரு பொருளும் - இமை - இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகும் - சபாய மாகும், உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பொய்த்து - (அந்தவத் தை) போக்குதலால் மற்தும் - மீண்டும்; மயலாகும் - மயக்கத்துக்கு

கரு-ஆம்-அதி-துறவு. யாகு

எவாநாளும் - எ.று. (கருத்து.) தவத்தொர்க்குப்பற்றற்றிருப்பது இயல்பா கு-என்பதாம். உ கோற்பவரை கோள் பென்றும், மயலுக்கு ஏதாவைய யென்றும், சொல்லுகலால் ஆகுபொயர்கள் எல்லாப்பொருள்களையுமி ட்டி ஒருபொருளைவிடாதவிடத்தும் அதுகொர்வாகவிடப்பட்டவையெல் ளாம்திரும்பிவந்து தவந்துகொள்ளிவிரிதமாய் மனக்கவலக்கம்செய்யுமென்ப து கருத்து [இவை மயலாகும்பொய்லும் எனசென்றும் புறப்பற்று விடு தல்சொல்லப்பட்டு - 1.று] (4)

மந்தம்வெட்டிப்பா வெவங்கொல் பிறப்பதும்
ஆற்றும்புகுடம்புமகை.

இ-ள். பிறப்புகை ஆற்றும்புகு - பிறவியைக்கீழ் முயற்சியையே ம்நொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அந்தமும்) உதவியாகிய உடம்பும், மிகை அதிகமாம், (ஆவகிள்) மற்தும் - அநற்குமேலும், தொடர்ப்பாடி - (சும் பத்தமில்லாதவையுள் சிலபொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன்-என்னா கும் - எ.று. (கருத்து.) பிறவியைக்கீழ் முயல்வொர்க்கு உடல் பரமமம் மற்றவைவா வெள்ளையன்-என்பதாம். உ கோல்-அசை. பொதுப்பட உடம்பொன்றதனால் - உருவுடயும் அருவுடம்பும் கெள்ளப்படும அருவுட ம்பு-இத்திரியவுணர்வுகளைடும் பிராணவாய்க்களேயும்-காயவினை கிளை யுகளேயும்-கடியமனம்; கடியமனம், இதுகூட்சமரீதமென்றுவம்படும்.

யானெனதென்னுஞ் செருக்கா அப்பாள்வானேக்

குயர்ந்த வுலகம் புறும்.

இ-ள். யானென தென்னும் - (காணல்லாத உடர்வை) யானென்று
 ம் (தன்னை) சம்பந்தமில்லாப்பொருளை எனதென்றும் கினைந்து அ
 வைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அ
 ற்ப்பான் - கெடுப்பவன், வாடுஞ்சீக்கும் - தேவர்க்கும், உயர்ந்த - அடை
 தற்கரிதாகிய, உலகம் - முத்தியுலகத்தில், புறும் - செல்லுவான்—எ-று.
 (கருத்து.) காண் - எனது என்னுமயக்கமற்றவன் முத்தியுடைவன்-என்
 பதாம். * மயக்கம் அறியாமை, அருளைக்கெடுத்தலாவது - குறப்பதேத்
 தாலும், யோகாப்பிரயாசத்தாலும், அயர்வுடம்பை யானல்லவென்றும்,
 அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்த அவைகளிலே - பற்றை
 விடுதல். வாடுஞ்சீகுமென்றும் சிறப்புளம வறவிக்கப்பட்டது. [இத
 னால் இருவகைப் பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோகமுண்டென்பது
 சொல்லப்பட்டது. (க)

பற்றி விடாது விடும்பைகள் பற்றினப்

பற்றி விடாது தவர்க்கு.

இ-ள். பற்றின (இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப்பற்றி
 விடா அபவர்க்கு, விடாநீவை, விடும்பைகள்-உன்பங்கள், பற்றி - இறு

112

கரு-ஆம்-அதி-தூறவு.

கப்பற்றி, விடாது விட்டுக்காலாம்—எ-று. (கருத்து.) இருவகைப் ப
 றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள் விடாவம்-என்பதாம். * இறுகப்பற்
 தல்-ஆசைமிருதல்லவிடாதவர்க்கென்பது வெறுமை மயக்கம் [இதனையு
 பற்றுக்களை விடாதவர்க்கு மோகமும் இல்லையென்பது சொல்லப் பட்டது]

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயக்கி

வலைப்பட்டார் மந்தையவர்...

இ-ள். தீரத் துறந்தார் - முழுதுத்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் - (முத்
 தியை) அடைந்தவராவார், மந்தையவர் - அப்படி துறவாதவர் மயக்கி
 மயக்கமுற்று- வலைப்-ட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையிலே அகப்பட்ட
 ராவார்—எ-று. (கருத்து.) முற்றத்துறந்தவர்கள் முத்திப்பெறுவர் து
 வாதவர்க்கு மயக்கமுற்று-என்பதாம். * முழுதுத்துறந்தலாவது - பொ
 ருள்களையும், இருவகை உடர்ப்புறையும் வெறுத்துப் பற்றை விடுதல்
 அப்படித்துறவாராவது - அவைகளிலே ஒன்றைவிட்டுத்தேசினதாயி
 ல்பற்றுச்செய்தல்; துணிவுபற்றி - தலைப்பட்டா றென்றும், பெயர்விடு
 ண்டேபிறப்புறையுள் அகப்படுதலால் - மயக்கியென்றும், சொல்லினார்.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்குமற்ற

கிலையாமை காண்ப படும.

இ-ள். (ஒருவன்) பற்றற்றகண்ணே-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்
 பற்றப்பொழுதே, (அப்பற்றத்துடியானது) பிறப்பு-(அவனது) பிறவியை

யுக்கும்-ஒழிக்கார். மற்று-அவை ஆறாத பொழுது - கிலையாமை - (அவ்
 றால் பிறக்கும் இறக்கும், வருகிற) கிலையாமை யானது, காணப்படும்-அ
 தியப்படும—எ-று. (கருத்து.) பற்றற்றப்பொழுதே பிறப்பறும்-என்பா
 ம். * காணும் - அந்தமொழுதே காரியமும் அந்ததாசுபாமைப்பற்றிப்
 பற்றற்றகண்ணே என்றார். இவை யிரண்டுபட்டாலும் அவையிரண்டும்
 ர்த்துச் சொல்லப்பட்டன. (க)

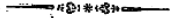
பற்றுக்கெற்றவன் பற்றின யப்பற்றைப்

பற்று உபத்து விடற்கு.

இ-ள். பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிநின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட; பற்றினே - முதலியவழியை, பற்று - (இதுவே எல்லவழியென்று) மனத்திற்கொள்ளக் கடவர் (கொண்டு) அப்பற்றை - அதனிடத்து உபாயத்தை, பற்று - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர்; பற்று - (விடாதுவந்த) பற்று, விடற்கு - விடுதற்கு - எ-று. (சுருத்து) பற்றற்றான் சொல்லிய முதலியவழியைப் பற்றக்கடவர் - என்பதாம். * கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்ற இவ்ருட பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார் அதனிடத்து உபாயமும் - தியானமும், சமாதியும் ஆம், விடாதுவந்தபற்று - அகாதியாவரு முடற்பற்று. [இதனால் அப்பற்று விடுதற்கு உபாயஞ்சொல்லப்பட்டது.] (2)

நாசு - ஆம் - அதி - மெய்யுணர்தல்.

ஆகவது, சிறப்புவிடுகளையும், அஸ்திநீன் காணக்களையும் விடரீத உத்தேசங்களால் ஆல்லாமல் உண்மையால் அநிதில் - இதை - வடதாவரீ தத்துவஞானமென்பர், இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினிப்பற்றிய விடத்து உண்டாவதானகையால் அக்காணவொற்றுமைபற்றி துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பொருளில் வயற்றைப் பொருளென் துணகு
மருளானு மாண்பு சிறப்பு.

இ-ள். பொருளில்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று; உணரும் - அறிவின்ற, மருளென் - விபரீதஞானத்தினாலே, மாண்பு சிறப்பு - மாட்சிமைப்பட்டாத சிற

பி (இன் பமில்லாத சிறவியென்றபடி) - ஆர - உண்டாகும் - எ-று. (சுருத்து) மெய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத்தாற் சிறப்புண்டாம் - என்பதாம். * இங்கே பொருளில்லவற்றைப் பொருளென்றுணர்தலாவது - மறுசிறப்பும், இருவகைப்பயன்களும், கடவுளும், இல்லவென்றும், மத்தும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிறமயக்கநா

டி வழக்கத்தைமெய்க்தூல் வழக்கமென்று துணிதல் - ராகர் - விலங்கு - மக்கள் - தேவர் என்ஹிராசால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்ளது துன்பமெயாக நால் - மாண்பு சிறப்பென்றார். [இதனால் - சிறப்புத் துன்பமென்பதும் அநற்கு முத்தகாணம் விபரீதஞானமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (3)

இருணிக்வி இன்பம் பயக்கு மருணிக்வி
மாசது காட்சி யவர்க்கு.

இ-ள். ஈண்டு- இம்மையிலே பிறப்பினி-தது கற்று- (உபதேசத்
 தைஞானசாரியிடத்தே) கேட்டு (அதனால்) மெய்ப்பொருள்- உண்மை
 பொருளை, கண்டா- உணர்த்தவர், மந்திண்டு- திருந்தி இப்பிறப்பினி
 தது, வாராகெளி- வாராதவழியை, தலைப்பினி - அடைவார்-—அ-அ-
 (கருத்து.) இப்பிறப்பிற்றுபதொத்ததைக்கட்டு உண்மைப் பொருளைப்பறி
 தவர் பிறவார்- என்பதாம். * கமறென்றதனால்- பலரிடத்தும் பலபு
 ம்பழகுதலும், ஈண்டு- என்றதனால் மோகநத்தை அடைதற்கு உரியவரி
 தப்பிறப்புபெறுதற்கு அரியதென்பதும் கொள்ளப்பட்டன ஈண்டு வ
 ராகெளி- மோகநமார்த்தம். மோகநத்துக்கு சிந்திக்காரணமாகிய முதல
 பொருளை அறிதற்கு உபாயமுண்ட அனைவரே கேட்குதல்- சிந்தித்தல்-தெ
 னிதல்- என்பன, [அவற்றுள் கேட்குதல் இதனிலே சொல்லப்பட்டது.]

இர்த்துள்ள முள்ள தணியி னெருத்தியாய்ப்
 பெர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

இ-ள். (அப்பாடுகேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உள்ளம்- (ஒரு
 வனது) உள்ளமானது, ஒருத்தியை - சிந்தாய்ப்பது, இர்த்து - (பிரமாணங்
 களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து- (அதனால், — உள்ளது - முதற்பொ
 ருளை, உணரின- அறியுமாறின், பிறப்பு- (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதா
 க. பெர்த்து- மாறி, உள்ளவேண்டா- கிணக்க வண்டுவதில்லை—அ-அ-
 (கருத்து.) ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளையறியின்

1128

கரு-ஆம்-அல்-மெய்யுணர்த்தல்.

அவனுக்குப்பிறவி இல்லை-என்பதாம். * [இதனால் சிந்தித்தல் சொல்லப்
 பட்டது.]

பிறப்பென்றும் பேதைமை நீங்கப்பெறப்பென்றும்
 சம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(8)

இன். சிறப்பென்னும்- சிறவிக்கு முந்தக்காரண வெணப்படுகிற, பி
 தமை- அஞ்ஞானமானது, நீக்க- கெட, சிறப்பென்னும்- சீராகக் கருத
 சிறித்தகாரணமெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செல்வியப்பொருள் என
 பது- அநிலதே, அநில- (ஒருவனுக்கு) மெய்ப்புணர்வாம்-எ-ய, (கருத்
 து.) சிறவிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளைக்
 காண்பதேயறிவாகும்- என்-நாம். ௧ சிறப்பென்னும் பேரீமையென்ற
 ம், சிறப்பென்னுஞ்செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக்காரணங்களாக
 உபசரித்தார். ஜயகைக்கும்மக்களுள்- அஞ்ஞானம் மற்றநகர்த்துக்
 கும் காரணபாதலால் அச்சிறப்புபற்றி அதனையெதிர்ப்புக்குக் காரண
 மாக்கிச்சொல்லினார். எல்லாப்பொருள்களினும் சிறத்ததாகலால் யே
 சுதம் சிறப்பெனப்பட்டது. சித்தியமாகியும், பரிசுத்தமாகியும் எங்கு
 சிறந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்டமுதற்பொருள் கிராமியல்லாமல் எக்
 காலமும் ஒரேதன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்
 றார், முன்னேயெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும், செல்லியதம்
 இதுபற்றியென்றறித, அதனைக்காண்கையாவது-உயிர்தனது அஞ்ஞான
 ன்கெட்டு அப்பொருளோடு ஒத்துமையுற இடைவிடாமல்சிறைத்தல்-இ
 தனைச்சமாதியென்பார், மாணகாலத்தில் கீனைக்கிறபடிபிறவி வருமென்
 றிருந்தலால் மேட்சமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொ
 ருளைப்பாவிக்கும்படி, முன்னேபயசூசலாகிய இசனியம்மிருந்தஉபயம்
 இல்லையென்பதற்கி [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சார்புணர்ந்த சார்பு கெடவொருள் மற்றித்துச்
 சார்தர சார்தரு கோய்.

இன். (ஒருவன்) சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய
 அச்செம்பொருளை, உணந்து-அறிந்து, சார்பு-இருவகைப்பற்றுக்களும்
 கெடக்கே, ஒழுக்கி-நடக்கவல்லவனாயின், சார்தரும் - (முன் அவனைச்
 சேர்த்தருவியவையாய்சின்ற, கோய்- துன்பங்கள், அழித்த - (அவ்வள
 ர்வையும் ஒழுக்கக்கூறையும்) அழித்து மற்றுச்சார்தர - சின்சேமரீட்
 டாவாம்-எ-ய. (கருத்து.) மெய்ப்பொருளையறிந்த இருவகைப்பற்றுக்
 ளுங்கெட நடப்பவனைத்துன்பங்களையுணர்-என்பதாம். ௨ இங்கே ஒருக்க
 மென்றது-யோகவழிகடத்தலை, அது-இயமம், சியமம், ஆசனம், பிராநு
 யாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, நியானம், சமாதி, எனவெண்வகை
 ப்படும், அத்துன்பங்களாவன-பிறவிஅநாதியாய் வருதலால் உயிரினுள்

நடும்-ஆம்-அதி-மெய்யுணர்ந்தல். ௪௨௫

அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வீணைகளின் பயன்களுள் இற
 ன் உடம்புகளால் அதுபலிக்கப்பட்டவையும், சிறத்தவுட்பால் மொ
 ள்வி கொள்ளப்பட்டவையும், நீக்கலாகினேனே அதுபலிக்கும்படி கிடந்
 தவையாம். அநவானைக்கிள்முன் இருள்போல் ஞானையோக்கங்களின்
 தவையாம். கெடுதலால் அழித்துச்சார்தரவென்றார், சிறவிக்குக் கார
 ணமாதலால் கல்வினைப்பயனும் கோயெனப்பட்டது. [முன்னுள்ளபா
 யங்களாலும் பம்பொருளை அறிப்பிரிப்பதுமென்றார். அது அதுபி
 ட்த்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் எப்படி போமென்னும்
 திருளை எழுப்பிக்கொண்டு ஞானையோக முதிர்ச்சியுடைய உயினைச்
 சேர்ப்பாட்டாமையார் கெட்டு விடுதென்பது இதனாலே சொல்லப்
 பட்டது.] (க)

காரமம் வெகுளி மயக்க மிவவுன்ற
 னுமக் கெடக்கெடு கோய்.

இ-ள். (குரையோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) — காரமம்-
 வெகுளி-மயக்கம் - விருப்பம் - வெறுப்பு - அஞ்ஞானம் - எனப்படுகிற
 இவை முன்றன் - இக்குற்றம் - மூன்றனது, நாம்மெய்யரும், கெட-கெ-
 டிதலால், கோய்- (அவைகளில் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்சுள், கெ-
 டும்- உண்டாதலில்லை—ச-று. (கருத்து.) குரையான் கருக்கு முக்கு
 றற்க்களால் வருந்துப்பங்களில்லை - என்பதாம். உ அநாதியாகிய அ-
 லித்தை யென்னும் அஞ்ஞானமும் அதுபற்றியானே மதிக்கும் அசை
 காரமும் அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும் அதுபற்
 றி அப்பொரு ளிடத்தே செல்லும் ஆசையும் அதுபற்றி அந்நது மறு
 தலைபிடத்தே செல்லும் கோடும் எனவடதாலார் குற்றம் ஐத்த
 ன்பார். இவர் அவற்றுள் அங்காரம் அளித்தையினும், அவாவதல் ஆ
 சையிலும், அடங்குதலால் ஈன்மென்றார். இடையருக் குரையோகங்
 கருக்குமுள்ளே இக்குற்றமூன்றும் காட்டுந்தீமுக்கே பங்குபோலு
 மாம். ஆதலால் அன்பிருந்தோன்ற இவைமூன்றனுமக் கெடவென்றார்
 விசாரத்தாலே தொக்கநாமமும் என்னுமிழிவு சிறப்புமமை வருவிக்கப்
 பட்டது. [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இ-
 ன்வினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருத்தகுரிய துன்பங்களும்
 இல்லையென்பது இரானிலே சொல்லப்பட்டது.] முன்செய்த துன்பம்
 களும் மேல்வருத்துன்பங்களும் இல்லாமற் போகுகையென்புணர்வின்
 பயனூதலால் இவை இரண்டும் இவ்வகிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன.
 இவ்வகிகாரத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எடுத்தவுடம்பும் அது
 கொண்டவினைப்பயனுமே யென்பதுபெற்றும். (10)

௩௭ - ஆம்-அதி - அவாவறுத்தல்.

அவ்வாவது, முன்னும் பின்னும்வினைத்தொடர்பு அதுத்தார்க்கு நடுகு
 ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும். தீன்றமைவால் அம்
 பற்றி ஒருகாலத்தினைத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பவநாடி
 முக்கலசத்தினாலே வினைவுசெல்லுமென்றே அந்நினைவும் சிறவிக்கு
 த்தாடாகலால் அந்நினை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அந்
 தலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞானம்
 தவா அப் பிரப்பினும் வித்து.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - சகலவுயிர்க்குக்கும், எஞ்ஞானம்-
 எக்காலத்தினும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிரப்பு - பிரவியை, நறு
 ம்- வினைப்பதாயி, வித்து- விதை, அவா-அவாவாகும் - என்ப - என்

று (தூலோர்) சொல்லுவார்—எ.று. (கருத்து.) எவ்வயிர்களின் பிறவுக்கு விதை ஆகை—என்பதாம். ஈ உடம்பு நீக்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அது காட்டுவதெரிமியிதற்களும், அக்கருவி லவாவும், உயிரினிடத்தே ஞானையெவந்து உதிக்க- அறிவை மொக்கமானது மறைக்க- அவ்வயினை அவ்வாறானது கருவிவிடத்தே கொண்டுள்ளவாகலால், அச்சுபத்தியும் வித்தென்றும், கருவாததால் உளநாகிய அவ்வயிரின் கெறுபாட்டிலும் 0 உற்சர்ப்பினி : அவசர்ப்பினியினால் கலகெறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுக கெறுபாட்டானால் எல்லாவயிர்த்தும் எவ்வாறும் எவ்வாறு இது எவ்வாச்சாய்க்கருத்தும் ஒத்தலால் எவ்வென்றும் கூறினார். [இஃனும் பிறப்புக்கு அவ்வயிர்த்தல் சொல்லப்பட்டது] (3)

வேண்டுகால் வேண்டிப் பிறவாம மிற்றது
வேண்டாம மெனட வரும்.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையைய அறிந்தவன்)—வேண்டுகால்- ஒன்றைவேண்டினால், பிறவாம- பிறவாதிருக்கையைய - வேண்டிம்- இச்சிக்கவேண்டிம், அது - அப்பிறவாமையானது, வேண்டாம- (தன்னொருபொருளையும்) அவாவாமையை, வேண்ட - இச்சிக்க, வரும்- (அவனுக்குத்) தானே உண்டாய்—எ.று. (கருத்து.) ஒருவன் பிறவாமையையே விச்சிக்கவேண்டும - என்பதாம். ஈ அகநியாகத் தாய்

0 உற்சர்ப்பினி- உலகம் வாழ்காள் போகம் இவை மூதலானவயளவோ
கவாயிறைபோல் பெருகுகாலம்.

1 அவசர்ப்பினி- அது அவ்வகளாலே தேய்ப்பிறைபோல் சுருக்குக்காலம்.

111-ஆம்-அதி-அவாவறுத்தல்.

111

தொப்பு - பிணி - மூப்பு - இறப்பு - இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொ
 ன்று வருகின்ற மையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசையுண்டாமா
 னால் பிரவானையை வேண்டுகமென்றும் இவ்வுலகத்துச் சிற்றின்பத்
 தைக்குறித்து ஒருபொருளை அவானினால் அது பிரதியைத்தரும் வீற்
 ராய்ப் பின்புறும் முடிவில்லாத துன்பமேயினைத்தலாலே அதுவேண்டா
 மை வேண்டவருமென்றுஞ் சொல்லினார். (2)

வேண்டாமையன்ன விழுச்செல்வ மீள்நடல்லை
 யாங்கு மகிதொப்ப நிலம்.

இ-ள். வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமையோ
 லும், விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு - காணப்படுகி
 ற) இவ்வுலகத்திலே, இல்லை-இல்லை, (அவ்வாறேயன்றி) - ஆண்டும் (கே
 ட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃதொப்பது - அதுபோல்வது, இ
 ல்-இல்லை - எ-து. (கருத்து.) இச்சியாமைக் கொப்பானசெல்வம் இவ்
 வுலகத்திலும் போகத்திலும் இல்லை-என்பதாம். ந மக்களது செல்வ
 மும், கேளாத செல்வமும், மேலுமேலு - கோக்கக் கீழாதலால் தனக்
 கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அத்தகு இ
 ண்ணலகக்களிலும் ஒப்பநிலையைச் சும் சொல்லினார் [இவ்விரண்டு
 பாட்டிலும் பிரவானைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெ
 னவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

து உய்மை பென்ப தவாவின்மை மற்றது
 வர அய்மை வேண்ட வரும்.

இ-ள். து உய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்ல
 ப்படுவது, அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம் அது - அவ்வவாவில்
 லா அமை, வாய்மை - மெய்மையை, வேண்ட - இச்சிக்க, வரும் - தானே
 யுண்டாம் - எ-து. (கருத்து.) மெய்மையை பிச்சிக்கவருவது ஆசையி
 ல்லாமையே முத்தி - என்பதாம். ந வீடாவது - உயிர் - அஞ்ஞானமுத்
 தியாகிய அழுக்கறுதலாகலால் அந்நித்தாய்மையென்றும், காணத்தை
 க் கரணியமாக உபசரித்துத் துய்மையென்பது அவாவின்மை யென்று
 ம், வாய்மையையுடையபரத்தை ஆகுபெயரால் வாய்மையென்றும் சொ
 ல்லினார், மற்றது - அகை - வேண்டிதல் - இடைவிடாதுபாவித்தல்] அவா
 வதுத்தல் முத்திக்கு நேரே காணமென்பதும் அது வருவழியும் இத்த
 லே சொல்லப்பட்டன.] (3)

அந்தவ ரென்பா ரவாவற்றிர் மற்றையா
 சற்றுக வற்ற திலர்.

இ-ள். அந்தவரென்பார் - (பிரயி) யற்றவரென்று சொல்லப்படுமவ
 ர், அவாவற்றிர் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வாறையற்ற வர்

மற்றையார்-பிறவேறுக்கள் அத்து அதுவொன்றும் அறாதவர்; அவர் துக்கனாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல் அற்றாகவந்தவன்- அப்போற்றேவியற்றிலர்—எ-று. (கருத்து.) பிறவிடற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர்- என்பதாம். & [இதனால் அவ்வாறற்றவரது பிறப்பு விதியினாலும் எந்நி மறைகிறதென்று சொல்லப்பட்டது.] (8)

அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

இ-ள். (ஒருவனை - மெய்யுணர்ந்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைந்தற் குரியவனாகிய) ஒருத்தனை, வஞ்சிப்பது- மறவிழிபிடுகிலே துறைத்து பின்னும் பிறவிடிலே தள்ளிக்கொடுக்கவல்லது, அவா - அவாவாம் - (ஆதலால்)—அஞ்சுவது (அய்வாவை) அஞ்சிக்காப்பதே, அறன் - துறவறமாம்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனைக் கொடுக்கவல்லதாகிய ஆசையை நீக்குவதே துறவறம் என்பதாம். & ஒருந் - இன்றி - அனுகள். அநாதியய்வந்த அய்வாவா ஒருவாவிடத்து வாய்மைகய - வெண்டிதலையொழிந்து பராக்ஷினாலே காத்திடானுள் அது இடமாக அவள் அறியாமல் புருத்த பழைய வியறையைய விந்து பிறப்பினி உண்டாக்குவால் அச்சனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது - வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகியுநிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்றமும் அநனைக்காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (8)

அவாவின் யாற்ற வதுப்பிற் தவாவின் தாவேண்டு மறந்துக் வரும்.

இ-ள். (ஒருவன்) அவாவின் - ஆசையினை - ஆற்றவதுப்பின் - முழுதமறுத்தால், (வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்கவல்லவாகியினென்றபடி) (அவனுக்கு) தவாவின் - கொடமைக்கு ஏதுவாகியசெயல், தாவவேண்டியமற்றால், தாவ்விடும்பும் வழிபினாலே, வரும் - உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினாலே வவன் கொடமைக்கேது உண்டு என்பதாம், & கொடமைபிறவித் துன்பங்களால் அறியாமை அத்தற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்கொல்லிய துறவறக்களை தான் விடும்பும்வழி மெய் வருந்தாதவழி அவாவை முழுதும் அறுத்தவனுக்கு மேலே தவஞ்செய்யவேண்டியதில்லை, அவனுல் செய்யப்பட்டவையெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (8)

அவாவில்லார் கில்லாகுத் தன்ப மல்துண்டேற் தவா அது மேன் மேல் வரும்.

இ-ள். அவாவில்லார்க்கு - ஆசையிலாதவர்க்கு, துன்பம் - (வரக்கூடா) தொருதுன்பம், இல்லாகும், இல்லையாகும், (ஒருவனுக்குப் பிறரைணங்கொல்லார். (இல்லாதிருத்தும்) அவ்வண்டேல்-அவ்வொன்று

118-ஆம்-அதி-அவாவறுத்தல், 118

அத்திரம் உண்டாயின் (அகனல் எல்லாத்துன்பங்களும்) தவாது- முநீர்வாடல், மேன்மேல்- மேலுமேலும்; வரும்—எ-று. (கருத்து.) அநாயற்றவர்களுக்குத் துன்பபரிதலை- என்பதாம். & உடம்பு மொண்டி கிடை துன்பம்முன்பே செய்துகொள்ளப் பட்டதாகவின் இங்கே

என்பவொன்றது - இப்போது அவாவாலே செய்யுதெள்ளப்படுகின்றவர்களைமேன்மேல் வருமென்றதனால் தன்னைப்பற்றியவருவதும், பி

ஆயிரப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றியிருவதும், ஆசிய மூல
 தத்துவங்களென்பது பெற்றும். இதனால் அவரவே அந்தண்பத்தி
 நூற் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மியறா தீண்டு மடைவாவென்றும்
 தன்பத்துட் இன்பக் கெடின்.

இ-ள். அவாவென்றும் - அவாவென்று சொல்லப்படுகிற, தன்ப
 துட்டுன்பப்- துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமானது, கெடின்-(ஒரு
 துக்குக்) கெடுமாயின் (அவன் முந்திப்பெற்ற விடத்தேயல்லாமல்)-
 னும்- இத்தையும் [உடம்போடுகூடி, சிவந்தவிடத்தமென்றபடி]-இ
 ன்பம்-ஆனந்தமானது இடையறாது-நடுவிரிக்காது-எ-று. (கருத்து.)
 மிகத் துன்பந்தருவதாகிய ஆசைகெடின் இவ்வுலகத்திலும் இன்பம்-
 னப்பராம். இ துன்பத்துட்டுன்பமானது - மந்தைத் துன்பங்களெல்லா
 ம் இன்பநாயத்தோன்றும்படியாகவரும் கொடியதுன்பமாம். அவா
 யானது பயனைக்கொடுக்கும்போதேயல்லாமல் தோன்றும்போதும் து
 ன்பமாகலால் இப்படிச் சொல்லப்பட்டது- அவாவென்றும் துன்பத்து
 டுன்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வலாக்கெ
 ட்டலர்க்கு மானந்தமொருது சிரம்பித்திரு மாகையால் ஈன்றும் இன்பம்
 இடையறாதென்றார். [இதனால் அவாவதுத்தவர்க்கு முந்தியின்பத்தை உட
 ம்போடுகின்றே அடைவாவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

ஆரா வியற்கை யவாரீப்பி ன்கரிவையே
 போர வியற்கை தரும்.

இ-ள். ஆரவியற்கை- (ஒருபோதும்) சிரம்பாத இயல்பையுடைய,
 ஆரா-அவானை, நீப்பின்- (ஒருவன்) வினொனாயின் (அவ்வீகை அவ
 னுக்கு) அக்கரிவையே- அப்போதே, போரவியற்கை- (எப்போதும்) ஒருநி
 யமையானத்தன்மை, தரும்-கொடுக்கும்-எ-று.(கருத்து.) சிரம்பா
 த் ஆசையைவிடில் அது பிறவானமையததரும். என்பதாம். * சிரம்பா
 நாயாவது- தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் கிவையாமையால் வேண்டாத
 தே பொருள்களைவேண்டி மேலுடையனும்வளாதல், அவ்வளக்கிக்கு அ
 ன்கரிவையாயால் விடுதலே தக்கதென்பதுகருத்து. களிப்புக்கவலை
 லும், பிறப்புப்பிணி முப்பிறப்புசுளும், முதலானவை இல்லாமல்உயிர்
 டிப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து சிந்தையால் விட்டினைப் போரா
 டின.

நா.உ.வ

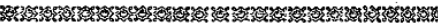
ந-அ-ஆம்-அதி-ஊழ்.

வியற்கையென்றும், அதை அவாவைவிட்டவிடத்துப்பெறுதற்கு இய
 ல்லானாயால் அக்கரிவையே தருவென்றும் சொல்லினார்; அக்கரிவையே
 யுடையகனைச் சிவன்முத்தமுென்பர். [இதனால்விடாவது இதுவென்ப
 தும் அது அவாவதுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொ
 லப்பட்டது.] (ஆ)

தாவறவிபல்-முற்றுப்பெற்றது.

விட அசிகாரம்-எ.எ-ந்ரு-சிருக்குறம்-நா.எ.வ.

இவ்விதத்தால் இம்மை- மதுமை-விட என்நிற முன்றையும் உண்டாக்கு
 ன் சிறப்புடைத்தாகிய அந்ததை அருளிச்சொய்தார். இனிமுறையே பொருளும்
 இன்பமும் அருளிச்செய்யத்தொடங்கியவர் அனைவருக்கு முந்தகாரனாய்வி
 டையின்வளிசொல்லுகிறார்.

அஃதாவது, கல்வினைப்பயனுசிய இவ்வழும், தீயினைப்பயனுசிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய சீயநியாம்-ஊழ்-பால்-முறை-உண்மை-தெய்வம்-நியதி-விதி-என்பவை நூற்பொருட்-சொற்கள், இது பொருளினப்பக்களினங்கட்கும் பெறுவாய்வுள்ள தனது வைக்கப்படாமையாலும் முன்சொல்லப்பட்ட அத்தோடு செம்பந்தமுடைமையாலும் அச்சுநிறுதிவே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றென்று மகைவிண்மை கைப்பொருள்
பொகூழாற் றென்று மடி.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் - கையிடுகற்கும்பொருள். ஆகூழால் - ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஆழிநிலை அனுகூலின்மை - முயற்சியானது, தோஷம் - உண்டாகும், பொகூழால் - போகூதற்குக்காரணமாகிய ஆழிநிலை, மடி - சோம்பலானது தோள் தம் - உண்டாகும் - ஏ-று (கருத்து) ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும்விதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும், உண்டாகு - என்பதாம். * ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி சோம்பல்களையும் தானேதோன்றச் செய்யு மென்பதாகுத்து. (1)

பேதைப் படுக்கு மிழகு நதிவார்ப்பு
மகைஊழ் முற்றக் கடை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) - அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாகியிருந்தாலும், இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரணமாகிய ஊழும், (உற்றக்கூட) பொருள் தீயயிடத்து, பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறிவாமையாகும்.

௩௮-ஆம்-அதி-ஊழ்

௩௩௧

கும் (அவனறிவு கருங்கிரந்தாலும்) - ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக்காரணமாகிய, ஊழும், உற்றக்கூட - பொருள் தீயயிடத்து, அகற்றும் - (அதனை) விரிக்கும் - ஏ-று. (கருத்து) போகும்ஊழும் அறிவில்லாமையையும் ஆகுபுணர் அறிவையும் தரும் - என்பதாம். * கைப்பொருளென்பது - அதிகாரத்தால் கருளிக்கப்பட்டது ஊழும் இயற்கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்துமென்பதாம். (2)

நுண்ணிய தூய்ப்பல் கற்பினுமற்றத்தன்
ஊண்மை யறிவே மிகும்.

இ-ள். (அறிவாமையாக்குவதாயினால்) - நுண்ணிய - தூய்ப்பலான பொருள்களையுடைய, தூய்ப்பல் - பலதூய்களையும், கற்பினும் - கற்றறாறியும் (அவனுக்கு) - மந்தம் - பின்னும், தன்னுண்மை - கனது ஊழினாலாகிய அறிவே, மிகும் - மேற்படும் - ஏ-று. (கருத்து) ஒருவனுடைய அறிவு தூய்களைக்கற்றறாறும் அளனுக்கு ஊழினாலாகிய அறிவே மிகும் - என்பதாம். * பொருளினுண்மை - நானின்மேல் ஏற்றப்பட்டது - மேற்படுகல் - கல்வியறிவைப் பின்னே இதை ஏன்செய்தோ மென்றுதான் பற்றுகைக்காணிச் செயலுக்குத்தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்துமென்பதாம். (3)

இன். கோடி- (அனுபவிக்ஷப்பலம் பொருள்கள்) கோடியாய், தொகுத்தார்க்கும்- வகுத்திச்சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தாள் - தெய்வத்தினுள் வகுத்த- வகுக்கப்பட்ட, வகையல்லால் - வகையாலல்லது, துய்த்தல்- அதுபவித்தல், அரிது- உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து) கோடிபொருள் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுளமைந்தலமைப்பன்றி யதுபவித்தலரிது. என்பதாம். உ எந்தவினை எந்தவுயிரினால் செய்யப்பட்டதோ அந்தவினையின்பயனை அந்த வுயிர்க்கேவகுத்தலால் வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்காதவர்க்கு மாதிரியல்லாமல் என்னால் பொருளைத் தருதலால் எச்சவும்மை, வேறுமுயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமெயல்லாமல் அதுபவித்தல்கூடாது அத்தகு ஊழுவெண்டுமென்பதாயிற்று. (எ)

துறப்பார்க்கும் துப்புர வில்லா குறப்பாலை

இட்டா கழியு மெனின்,

இ-ள். துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அதுபவித்தல் இல்லாதவர், துறப்பார் - (இல்லாழக்கையைத்) துறக்கும் கருத்துடையவரவார் (ஊழ்கள்)—உறப்பாலை- அடையும் பகுதியையுடையது என்பக்கலை, ஊட்டார்- அடையிக்காமல், கழியுமெனின்- நீக்குமாபின்—எ-று. (கருத்து.)

ந. அ-ஆம்-அதி—ஊழ்.

நகர

ஊழ்க்களைத் துன்பக்கலை யடைவிக்ஷாமல் நீக்கிவ் வதுவாயதுபவமில்லாத் துறப்பார்-என்பதாம். உ தம்மால்விடப்படும் பற்றுக் கெல்லாம்தானெனிடப்பெற்றிருந்தும் கருத்துவேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ்வழியிலென்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளைக்காட்டலால்-மன-ஒழியினை. (1)

தெல்லுக்கா எல்லவாக்காண்பவ ரன்ருக்கா வல்லந் படுவெ றவன்.

இ-ள். நன் டு - நல்கினை, ஆக்கால்-இன்பக்கலைக்கொடுக்கும்போது (அவ்வரிசுப்பக்கலை நீக்கும் விதத்தோடாமல்)—எல்லவர் - இவைகல் லவையென்றினைத்து காண்பவர் - அதுபவிப்பவர், அன்று- மந்திரைத் தீக்கினை: ஆக்கால்-துன்பக்கலைக்கொடுக்கும்போது (அதீதுன்பக்கலை யும் அப்பாடி. அதுபவிப்பால்)—ஆல்லவாடுவது - (நீக்கும் விதத்தோடு) துன்பப்படுவது, காண் - என்னகினைத்து—எ-று. (கருத்து.) நன்மை யையதுபவிப்பதுநிபாலத் தீகாயையும் அதுபவிக்கவேண்டிர் - என்பதாம். உ நாடும முள் செய்துகொண்டவாய் ஊர் பவனைக் கொடாமல் கழியாகாவாதும இரண்டும் இரைந்து அதுபவித்தற்கு உரியவைவாடு-அவைகளிலே ஒன்றற்கு இரைந்து அதுபவித்து மந்திரைக்கு அதுசெய்யாமல் வகுத்துதல் அறிவு அன்று - என்பதாம். [இவைகூடும் துபாட்டாலும் இன்பதுன்பக்கலைக்கும் காரணமாயிவ ஊழின் வலிச்செல்லப்பட்டது.] (க)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள் மற்கொள்து

குறிவைத் தாள்முல் தலை.

இ-ள், மந்திரென்று - (தன்னை விலக்குதற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகையாகிய இருபாயத்தை, குழிநிலம்-ஆரம்பந்தாலும், தான்-தால், முந்தையம் - (அவ்வாயத்தையாவது மந்திரென்றையாவது வழியாகக்கொண்டுவந்து அல்லாசாய்ச்சிக்கு) முற்பட்டுகிற்கும் (அதனால்) - யாழிஸ் - ஊழ்டோல், பெருவளி - மிகுந்த வலிநாயுடையவை, யா - கவசம், உள-இருக்கின்றனா - எ-து. (கருத்து) - யாவழி விலக்க சினைநின்று அதுவேமுன்னிற்கும் ஆகலால் அல். வழிநிலம் வலிபனை இல்லை - எனப்பதாம். உ! பெருவளி அதனையுடைய ஊழ்க்கு ஆளுகலால் - ஐகுபெயர். மூத்தல் பலருடனும் பழுத்தவெண்ணுதல், ஊழாவது அவ்வாயத்தையச் செய்தத்தேயல்லாமல் ஆராயத்தற்கும் சாயக்கொடாதென்ற பொருளைக் குறித்து நிற்கையால் உம்மை எச்சவடிவமை எல்லாம் வழியாக வந்த ஊடையால் ஊழே வலியையுடைய தென்பதாம். [இன்னால் அவ்விருவகையுடைய வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாயிய பொருளின் பங்களுள் இம்மைமறுமை, இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி. எடுத்துக்கொண்டார்.

முதலாவது - அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

இரண்டாவது.

பொருட்பால்.

பொருளாவது, அறவழிநிலவே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவைபார். அது- தனக்குத் தன்னைக்காணமாயிய அரசனீடுசொல்லவே ஆடதரும். அவ்வரசனீடு யாவது தாலலை நடத்து முறைமையாயம் - அன்னை அரசியல் அங்கவியல்-குழியியல் என மூன்றியல்-களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது, உலகத்திற்கு உயிர்ப்பாசனத்திறந்த அரசனாதான் மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந்த திசைக்களினிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறையாட்சி சொல்லுகிறார்.

நட்கு-ஆம்-அதி-இறைமாட்சி.

அந்தாவது அரசனை உற்குண உற்செய்கைகளாம். படைகுடி கூற்றமச்ச நட்பு ஆறு

இ-ள். படை - செனையும், குடி-நாடும், கூழ்-பொருளும், அமைச்சு - அமைச்சும், கட்டி-கட்டும், அரசன்-அரணும் (என்று சொல்லப்படுகிறது ஆறங்க்கண்பும்—உடையான் - உடையான், அரசுது-எது - மன்னருள் ஆன்சிக்கம்பேல் நா னுநான்—எ-று. (சுருத்து.) செனையா-பொருள்-அமைச்சு-கட்டி-அரன் இவ்வாறங்க்கண்பு முடையான ரசுளுரன்சிக்கம் போன்றவன் - என்பதாம். * குடியையுடையா-பொருளென்று, கூழுக்கு எதுவாகிப்பொருள் - கூழென்றும் சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு கட்டி பொருள் நாடு அரசன்படை என்பதே முடியையினும் இக்கேசெய்யுண்ணுக்கிப் பிறழவைத்தார். ஆறுமுடையா-என்றதனால் இவைகளிலே ஒன்று குறையினும் அரசனிடிலாவாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவான இவையென்பதும் இவையுமுது முடைமையே அவன்வெற்றிக்கு எதுவென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (க)

அஞ்சாமை யினக யறிதூக்க மிச்சாங்கு
மெஞ்சாமை வேந்தற் யேவ்பு.

இ-ள். வேந்தற்கு - அரசனுக்கு இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை - தீண்டாமையும், சாக்க-வகாடையும், அரிவு-விவேகமும், ஊக்கம்-மனவெழுச்சியும், இச்சான்றும்-இந்த நாளுக்கு குணங்களும், எஞ்சாமை

நகரநி
நகர-ஆர்-அதி-இறைமர்-சி.

மீறாநீக்காது நிர்வக-எ-று. (சுருத்து.) அரசனுக்கியல்பாவது வல்லமை நாகையறிவு மனவெழுச்சியாகும் - என்பதாம். * ஊக்கம் தெரிநிர்வாகத்தில் மனவெழுச்சி இவற்றுள் அறிவு ஆறங்க்கண்புக்கும் உரித்து. சாக்க-படைக்குறித்து. மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அத்தான் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கிவரும் அவற்றுள் இவை அடங்கினால் அரசனுக்கும் வெடுவனபலவாம் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநின்றால் இயல்பாக வேண்டுகொள்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தற்கிடல் பென்றார். (உ)

துங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிள்ளுள்
நீக்கா நிலஞ்சுள் பவற்கு.

இ-ள். துணுள் பவர்க்கு- சிவத்தினையாரைத் திருவிளையுடையவனுக்கு துங்காமை யுடைமை - அக்காரிபங்களிலே விசுவைடைமையும், கல்வி (யுடைமை) (அவைகளை அறிதற்குவந்த) - கல்வியுடைமையும், துணிவுடைமை - ஆண்கையுடைமையும் ஆகிய, இம்முள்ளும்-இம்முள்ளும்-விசுவைடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்முள்ளும்-அரசனிடிலாவாதென்பதும்-என்பதாம். * கல்வியதுகூறுபாடுகின்றனே சொல்லப்பட்டது. ஆண்கையாவது ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் ஆறு இக்கேதுண்டென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் - கல்வி ஆறங்க்கண்புக்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன நீக்காமையென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்தபடி உரைத்துக்கொள்க.)

அநாளிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மற்றிழுக்கா

இன். அறன் - (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து இழுக்காத - தவறாது உட்கூறு, அல்லவை-அறமல்லாதவைகளை, நீக்கி- (தனது அட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்செய்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்காத-தவறாத. மாணம்-மாணத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு-அரசனாவான்—எ-று. (கருத்து.) தன்னதத்திலிருந்து வரவழங்கிவிடாமலிருப்பது - மாணமுடையவன் அரசன்-என்பதாம். * அவ்வறமையது-வேதமோதல், நகல், யாகஞ்செய்தல், என்னும்பொதுத்துறையில்களிலும் - படைக்கலம்பதிலும், பன்னுயிரேம்பல், படைத்திறமருத்தல், என்னும் சிறப்புத்தொழில்களிலும் - தவறாமல்நிறைவு, அல்லவைய, கொலை, கொளவு, முதலானவை குற்றமாயின மாணநகைக்கருத்தற்கு மறனிலுக்காமாணமென்றார். அரசு - அரசனது தன்னையாதலால் அதுபொசாவுழங்கால் அவையேயேயென்றது.

இயற்றலு மீட்டலும் காத்தலும் காத்தவகுத்தலும் வல்லநாக.

மாணா முகைய தரசு. அறன்-அறம்-அறம்-இறைமாத் தி.

இன். இயற்றலும்: (தனக்குப் பொருள்கள்வரும் வழிகளை மேலும் மேலும்) உண்டாக்கலும், மீட்டலும் - (அப்படிவந்தவைகளை) ஒரிடத்தே தொகுத்தலும், காத்தலும் - (தொகுக்கப்பட்டவைகளை) பிறர்கொள்ளாமல் காத்தலும், காத்த - காக்கப்பட்டவைகளை, வகுத்தலும். (அறம்பொருளினின்பங்களின் வகுத்துச்) செலவு செய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு - அரசனாவான்—எ-று. (கருத்து.) பொருள்வசவுத்தேவியும், சேர்த்தவியும், காத்தவியும், அறவழியில் செலவு செய்தவியும், வல்லவன் அரசனாவான்-என்பதாம். * பொருள்சொலவன் - மணி - பொன்-கெல் முதலானவை அனைவரும் வழிகளானபவைவையுறித்தலும், திறமைகொள்ளலும், தன்னுடிகாத்தலும், முதலானவை, பிறவொன்றவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழில்செய்யோர், முதலானவர்-கடவுளர், அந்தணர், வறியோர், என்ஐற இவர்க்கும் புகழுக்கும், செடுத்தலை- அறத்தினின்பொருட்டாகவும், யானை, குதிரை-படை-நாடு - அரண் என்ஐற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்பொது அபிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னினிட்டுப் பிழியும்பொது கூட்டப்படுவோர்க்கும், செடுத்தலை - பொருட்பொருட்டாகவும், மண்டபம் - காவலி - செய்கும்பு - இளமர்க்கா-முதலானவைகளைச் செய்தற்கும், ஐம்பொருள்களால் அறுபனிக்கப்படு மறைவகளுக்கும் கொடுத்தலை - இன்பம்பொருட்டாகவும், கொள்க. இயற்றலும் முதலானவைகளைத் தவறாமல் செய்தல் அறிதாரகால் - வல்லதாசென்றார். இவ்வாறானபொருட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியேயேயெல்லப்பட்டது.()

காட்டுகிட்டுக் கெளரியன் கெடுகொல்ல எல்லவெனன் மீக்கது மன்ன விவம்.

இ-ள். மண்வள்ளம்- அரசன் காட்சிக்கெனியளி (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும்) காணுகற்கு எளியவனுதி கடுஞ்சொல்லால் லேனல்- (யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினால் அல்லாதவனுமாயிருத்தால். சிலம்- அநானது நிலத்தை உலகம் மீக்கடும் (எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச் சொல்லும்- எ-று. (கருத்து.) காண்கைக்கு எளியவனும் இவ் சொல்சொல்பவனும் ஆறிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச் சொல்லும்- என்பதாம். * காணுதற்கு எளிமையாவது பெரிய அரசாட்சிமண்டபத்திலே அந்தணர் - சான்றோர் - உள்ளிட்டவரோடு சமய முடையவனுயிருத்தல், கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும் கடுமையாகியசொல், நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுவதெனவேமன்றோ உயர்த்திச்சொல்லுதல் சொல்லவேண்டவதில்லை யாயிற்று. உயர்த்திச் சொல்லுதல்- இவன் காங்கிளறகாடு பசி, பிணி, பாக, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கு மிருத்த கிளிப்பந்தருவதென்று புகழ்ந்துசொல்லல். (க)

இன்சொலா லீத்தனிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாற்
 றுன்டன் டிகேதிலிவ் வுலகு.

ந.க-ஆம்-அதி-இசைமாட்சி. 81௩௭

இ-ள். இவ் சொலால்- இளியசொல்லுடனே, ஈந்து-கொடுத்து-அநிக்க-காப்பாற்ற, வல்லார்க்கு-வல்ல அரசனாகு, இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், தன்சொலால்- தன்புகழொடுபொருத்தி, தான்-கண்டினிந்து-தான்நினைந்த அளவினதாகும்-எ-று. (கருத்து.) இளியசொல்லுடன்கொடுத்துக் காக்குவாசனுக்கு தான்நினைத்தவை உண்டாகும்- என்பதாம். * ஈந்து-கொல்-கேள்வியிலும், தொழிலிலும், இளிமையாகியசொல்-ஈதல்-மீண்டுமார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல், அளித்தல், தன்பரிவாரத்திடுமாற், பனகலராலும், நலிவுபடாமற் ஈத்தல். இவைசெய்தல் அருமை பாகவால் வல்லார்க்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கருதியவளையிற்றதல் - நினைத்தபொருளெல்லாம் ஈத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்படுத்து மண்வள்ளம்மக்கட்
 லெறயென்று வைக்கப்படும.

இ-ள். முறைசெய்து- (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும்-(சிறர்களுக்காமற்) காத்தலுஞ்செய்யும், மண்ணவன் அரசனானவன், (பிறையிடுகில மகரிதனையாகியான்) -மக்கட்கு- மனிதர்களுக்கு, இறைமையென்று-செய்கிலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும் - வேறுவைக்கப்படுவான்-எ-று. (கருத்து.) மறுமுறைப்படி குடிவேள்காக்கும் அரசன் அந்முடிசெய்துத்தெய்வம்-என்பதாம். * முறை-அறதானிலும், நிறுதானிலும், சொல்லும்வழிபிறர்க்கென சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற் பரிந்து உயர்த்திவைத்தல். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பன்புகட வேந்தன்

இ.ள். சொல் - (கண்டித்துப் புத்திசொல்லுள் ஹனையாயினவாது) சொற்களை, செவிசைப்பு- (தன்)செவிசைப்பொருளாகவும், பொறுக்கும்- (அ) வையகளின் பயனைக்குறிக்கும்) பொறுக்கும், பண்புடை - குணமுடைய, வேந்தன்- அரசனது, கவிதைக்கீழ்-குடைநிழலில் கீழே, உலகு-உலகம், தற்கும்-பொருத்தும்-எ-று' (சுருத்து.) மத்திரிமுதலானோர் கடிந்துசொல்லுந்துசொற்களைப் பொறுக்குமாசன் உலகமுழும் ஆள்வான் - என்பதாம். * காவின் கைப்பு- செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை-சிறப்பறிவுடையவனானாகை. அறநால் நீதிதாங்கினிலே தவறாமையாய் பூமிமுழுதும் தானே ஆள்வானென்பதாம். (க)

கொடையளி செங்கோல் குடியேம்பனாக்கு

முடையானும் வேந்தர்க் கொடு.

இ.ள். கொடை - (வேண்டிவோர்க்கு வேண்டிமனைகளைக்) கொடுத்தலும், அளி- (யாவரிடத்தும்) முடிமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங்கோல்- முறைசெய்தலும், குடியேம்பல் - (தளர்ந்த) குடியேற்பு

பி.அ.

1967

க.க-ஆம்-ஆதி-இறைமர்ட்சி.

பேணலும் ஆசிய, நான்கும்-இக்கான்கு செயல்களையும், உடையான்-உடையவன், நிலைநாக்கு-அரசர்க்கொல்லாம், ஒளிபாம்-விளக்காம்-எ-று. (சுருத்து.) சகை, சிறுபைய, செங்கோல், குடியேண்க்காதல், இவைகளை எட்டியோள் அரசர்களுக்கு விளக்கு- என்பதாம். * செவியியல்கொடுப்போ அசலால் முறைசெய்தல்கொடுப்போ. குடியேம்பல்வறுமையற்றவர்க்கு- ஆரிலைவாசியிய பொருளையும் வாக்குமை முதலானவை செய்தல், தன் சாதிமுழுதும் விளக்கலால் விளக்கென்றார், [இவைஐந்து பாட்டிலும் மாட்சியும்பயனும் உடன்போல்வப்பட்டன.] (ப)

சாய்-ஆம்-ஆதி-கல்வி.

அ.தாவது, அவ்வாசன் தாக்கற்றற்றிரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன- அறநூலும், நீதிநூலும், தேர்-யானை-குதிரை- படைக்கல் என்பட்ட - இவற்றினூல்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனானிருந்தால் தன் னுயிர்க்கீழயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுதல் குறித்து இது அரசியலுள்ளவர்க்கப்பட்டதாயினும் யான்க்கும் உதவியைத் தருவதாயி சிறப்பிடைமையிலே பொறுப்பைச் சொல்லுகின்றார். முன்னதாகத்திலே தாக்காலம் பெய்ந்துமாட்டிலேயாற்றுதலாய் செய்யப்பட்டமாதிரியை விளக்குச்சொல்லுதலால் இது அரண் பிள்ளைக்கப்பட்டது.

கடிக் கசுடறக் கற்பவை கற்றபி

விந்தக வறற்குத் தக.

இ-ள். (ஒருவன்) கற்பவை - கற்கப்படுதல்கள், கசடற - பழுதாக்கக்-கற்கக்கடவன், கற்றயின்-(அப்படி)கற்றபின்னே, அதற்கு-அதன்விக்கு, தக-தகுதியாக; சிர்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) சிர்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் கற்கப்படுதல்கள்க்கற்றமறக்கற்று அக்கல்வியறிவிக்குத் தக்கபடி சிர்கக்கடவன்- என்பதாம். * கற்பவையென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்விறவற்றிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற தூல்களென்பதுபற்றும். கசடறக்கற்றலாவது- விபிதசந்தேகங்களை நீக்கி - மெய்ப்பொருளை கல்வென்பவருடனையும் பலதரமும் பழகுதல், கிற்றலாவது - இவ்வாழ்க்கையிலே சுகமண்களைச் செய்து யோக்கியருக்குக்கொடுத்துத்தானுபவித்தலும், அறவிலே தவத்தால் மெய்புணர்ந்து அவாவதுத்தலும், தவமுமை. [இன்னும் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டுமென்பதும் கற்கத்தகுந்தும் (எனும் அவைகளைக்கற்கும் விதமும் கற்றதனறப்பயனும் சொல்லப்பட்டன.]

சுரு-ஆம். அநி-கல்வி

நா. ௩௬

என்னென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விதங்களும்.

என்னென்ப வாழு முயிர்க்கு.

இ-ள். (அறியாதவராலே) என்னென்ப - என்னென்று சொல்லப்படுவனையும், ஏனையெழுத்தென்ப - மற்றையெழுத்தென்று சொல்லப்படுவனையும் ஆறிய, இவ்விதங்களும்- இக்கலைகளினனையும் (அறிந்தோர்-வாழ்முயிர்க்கு- வாழ்தற்குரியமனிதர்க்கு, கண்-கண்களாகும், என்பது- என்று சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.) கணிததூல்களு மிலக்கண அக்கரு- மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும்-என்பதாம். * எண்-சண்ணிறம் எழுத்து- இலக்கணம், இவ்விதத்தூல்களும்- அறமுதலாகியபொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால்-என்னென்பப்பட்டன. [இன்னும் கற்கப்படுதல்களுக்குக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ.)

கண்ணுடைய சொம்பவர் கற்றோர்முத்திரங்கள்

புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

இ-ள். கற்றோர்- கற்றவரோ, கண்ணுடையர்-கண்களுடையவர், என்பவர்- என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர், கல்லாதவர்- கற்றிலாதவர் முகத்து-முகத்திவிடத்து; இரண்டு புண்ணுடையர்- இரண்டு புண்ணையுடையவர், (கண்ணிலார்)—எ-று (கருத்து.) கற்றோர் முகத்திலுள்ளன கண்மற்றோர் முகத்திலுள்ளன புண்-என்பதாம். * தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவகையையும் காணும் நூல்க்கண்ணுடைமையால்கற்றோரைகண்ணுடையவொன்றும், அஃது இல்லாபால் கோய முதலானவைகளாலே - துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கண்ணில்லாமென குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்மையாகிய சொருபத்தைச் சொல்லிய விதத்தினாலே பொருணூல் களையும் கருவிதால் களையும் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாதது இழிவும், இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (உ.)

உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித

இ-ள். புலவர்-கற்றறிந்தவரது, தொழில்-தொழில், உள்பட-(யாவரும்) மறுமும்படி, தலைக்கடி-(அவனைச்) சேர்ந்து, உள்ள-(இனிமையானவராமா ய்யோதுகாள்போமென்று) கிணக்கும்படி, பிரிதல்-கீக்குகலாகிய, அனைத்து-அத்தன்மையையுடையதாம்-எ-று. (சுருத்து.) கற்றோரோடுபுரியு மந்திரர் அவர் பிரிய வருத்தவர் - என்பதாம். * தாட்கல்வழி நடத்தலும், பிறகுக்கு உறுதிசொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றும் அடக்குதல்-ல்

எசயி

ச.பி.ஆம்.அதி-350-ஈ.

அத்தன்மைத்தென்றார். 'அத்தன்மை அப்பயனைத்தருத் தன்மை, கடை தலாலே ஸ்வலாமுக்கமும், மதுமானவுறுதிச்சொற்களைக் கேட்டால்: ல் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தேளவ்ளாரும் அன்புடைய வரவொன்பதாம். [இஃனால்கற்றோரது உயர்வுவருத்துச் செல்லவிய ட்டது.]

உடையார்மு ஸ்வலாம்போலேக்கத்துக் கற்றார்
கடையயோ கல்லாதவர்.

இ-ள். உடையார்முன்-செல்வார்முள்ளே, இல்லாப்போல்-விரி வார்போல, ஏக்கத்தும் - (கம்மாளியார்முன்) ஏக்கத்துகீழ்த்தும், கற்றார்- கற்றவர் (உயர்ந்தவராவார்)-கல்லாதவர். (அந்நிலைக்குகணிக்) கல்லாத லர், கடையயோ-(எப்போதும்) இழித்தவரோயாவர்-எ-று. (சுருத்து.) க ற்றோருயர்ந்தோரு மந்திரிபித்தோருமாவர்-என்பதாம். * ஏக்கத்து-ஆசையிலேதாழ்த்தல், கடையநின்றதனால் அகற்று எதிராகிய உயர்ந்தோரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொன்பாகிய மானத்தையோக்கிடு ம்யாகிய கல்விவையிழந்தவர் பிண்ணொருநாளும் அறிவுடையவராகாவ வால்-கடையயோயென்றார். [இஃனாலே கல்லாதவரது இழிவுசொல்லப் பட்டது.]

தொட்டனைத் துறமுண்டேனி மாந்தர்க்கும்
கற்றனைத் துறுமதிவு.

இ-ள். மணல்-மணவினிடத்தே-கேணி-கேணியானது, தொட்ட னைத்து-தொண்டிய அளவிதைதாக, ஊறும் - சாக்கும் (அறுபோல்-அழி விவு-(மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்றனைத்து-கற்ற அளவிதைதாழ்த்து ம்-சாக்கும்-எ-று. (சுருத்து.) மணற்க்கணிக்தொண்டியுடையவு என்பது போல மனிதருக்கறிவுகற்றவளவர்கும்-என்பதாம். * இக்கேகேணியெ ன்றது-அதனினா பிரித்துகற்றவளவினாலே போதுமென்றுவிடாமல்போ

ன்றமேலும் கற்றவனென்றுமென்பதாம். இக்கல்லியறிவுமிகுக்கல் ஊழா றுகொள்ளவிடத்தேயாகலால் முள்ளே உண்மையறிவே மிகுமென்ற த்னோடு இப்பாடல் விசேஷப்படாமையே அறிக.

யாதானு காடாமா ஊராமா வெண்ணெருவன்
சாத்துண்புக் கல்லாத வரது.

(ச)

இ-ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னுடைய கருமே யல்லாமல்)—யாதானு
 உயாதானு மொருகூடும், நாடாம் - தன் னுடாம்(யாதானும்)யாதானு
 மொருகூடும், ஊராம்-தன்னுடாம்(அப்படியிருக்க), ஒருவன் - சாந்துணையு
 ற்-இறக்குமாவும்; கல்வாதவாறு-கல்லாமற்கழிவின் துள்ளன்-என்னை
 னைத்து-எ-று. (கருத்து.)கற்றவனுக்கு கல்லாமல் எவ்வகும் தன்னு
 னைத்து-எ-று.

க.ஆம்-அதி-கல்வி. நாசக

இருக்க ஒருவன் கற்காமலிருப்பதென்ன-என்பதாம் & ஆல். ஆசைகள்.
 சீர்தும் உயிரோடு செல்லுதலால் - சாந்துணையுமென்றார், பிறநாடுக
 ளும் ஊர்களுக்கும்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்ந்து கொள்ளுகெடுத்
 துபுத்தகையதற்கு ஏதுவாகலால் - கல்விபோற்றித்தவறுவென்ற
 இல்லவாகலால் ஆதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டுகென்பதாம்.(எ)

ஒருமைக்கட்டான்சற்ற அல்லியொருவர்
 கெடுமைபுமேடாப்புடைத்து.

இ-ள்; ஒருவர்க்கு-ஒருவனுக்கு, காண்-தான், ஒருமைக்கண்-ஒருபிற
 ற்பிவி-ந்து, கற்றகல்வி-கற்றவிதையானது, எழுமையும் - எழுபிற
 ப்புகளிறார், வாய்ப்பு-பொய்உதவுதலை, உடைத்து - உடையதாலும்-
 ன-று. (கருத்து.) ஒருபிறவியில்கற்ற கல்வி எழுபிறப்பிலும் உதவும்-எ
 ன்பதாம். உ வினைகள்போல உயிரிடத்தேதம்மி அது சொன்றவிடத்தே
 சொல்லு வாகலால் எழுமையுமே மாப்புடைத்தென்றார் உதவுதல் நல்
 வழியிலேசொர்த்தல். (அ)

தாயின் புதுவது துலகின் புயக்களி
காழுவாய் கற்றறிந்தார்.

இன். தாம் - தாய்கள், இன்புதுவது - இன்பமடைதற்குவதுவா
பிபகல்விக்கு, உலகு-உலகமானது, இன்புற - இன்பமடைய கண்டு-
(அச்சிறப்பு) கோக்கி, கற்றறிந்தார் - கற்றறிந்தவர்கள், காழுவாய்-பின்
னும் அதனைவினும்புணர்-எ-து (கருத்து.) கற்றவர் கல்விக்குஉல
கந்தா சிவப்புதுதல்கண்டு நெய்மேலுங்குதபார்-என்பதாம். * தாயின்
புதுதலாவது - கற்றிடுபோது சொற்பொருள்களின் சுவையை அனுப
வித்தலாலும்-புகழும், பொருளும்-புகழையும், பெறுகலாலும் - பின்னை
-அறந்தையும், வீட்டையும், அடைதலாலும் - ஆதனும் இடையறாத இ
ன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின் புதுவதுவது இன்பெரியவகைக் கோ
ள்பத்தை அறியாதவைகளை யெல்லாம் அதித்தோடுமென்று மசிந்தன், சம்பா
தித்தல். காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே துன்பத்திசய்து ப
லளையும் பகையாக்கல்பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறி
தாடொன்று - கரும்புதின்னுதற்குக் கூலிபே'ல் சாரின்புதுதற்கு உலக
மின்புதுவது மந்திரேருவழியால் இல்லாமையால் அதனையே காழுவ
வொன்றும் சொல்லினார். (க)

கேடில் விருச்செல்வக் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மந்தை யவை.

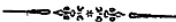
இன். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, கேடில்-அழிவில்லாத, விழு - சீ
ராடிய, செல்லம்-செல்வமாவது, கல்வி- விந்தையாகும், மந்தையனை

ராசஉ

சவி-ஆம்-அதி-கல்வி.

அது நீக்கலாகியமணியும், பொன்னும், முதலானசெல்வம், மாடல்ல
செல்வமல்ல-எ-து. (கருத்து.) ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாதபொ
வம்-என்பதாம். * அழிவில்லாமையாவது - பங்காளிகள், கன்வர், வர்பு
லர், அரசர், இவர்களாலே கொள்ளப் படாமையும் - வழிப்பட்டவர்க
குக் கொடுத்தவிடத்தே குறையாமையும், ஆம்-சீர்மை - யோக்கி
டத்தேறிந்தக.மணி பொன் முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இவ்
மையால் அவற்றை மாடல்லவென்றார். [வினை ஜீ'துபாட்டா'தும் இ
வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

சுக - ஆம்-அதி - கல்லாமை.

அஃதாவது, கற்றலிச்செய்யாமையினிவாம். கல்வியது சிறப்பை மு
ன்னே சொல்லியவனவால் முடிவுபெறாமெனக்கி எதிர்மயற்சி
னாலேயும் சொல்லுதலால் இது அகன் பின்னைக்கப்பட்டது.

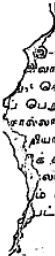
அசுக்கின்று வட்டாடி யந்தே சீரம்பிய
காசுன்றிக் கோட்டி கொளல்.

இ-ள். சிரம்பிய - (தான்) சிரம்புதற்கு ஏதாவதிய, தால்- தால்
 னை, இன்றி-இல்லாமல் (ஒருவன்)—கோட்டிகொளல் - சபையினிடத்
 தே, (தான் ஒன்றைச் சொல்லுதல்)—அங்கு-வகுப்பிடத்தை, இம்சி-
 இல்லாமல், வட்டாடியற்று-உண்டை உருட்டியதுபோலும்—எ-று. (ச
 ருத்து.) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வருப
 னையில்லாமல் சூதாடியதுபோலும்—என்பதாம் * சிரம்புதல் - அந்
 வேண்டு மவைகளை யெல்லாம் அநிகல் அப்படி செய்தலால் சொல்லு
 ம், பொருதல், வழிப்படாமற் போமென்பதாம். (க)

கல்லாதான் சொந்தா முதுதன் முயிரண்டு
 மில்லாதான் பெண்காழந் தந்து.

இ-ள். கல்லாதான் - கல்விசில்லாதவனொருவன், சொல்- (சபை
 யினிடத்தே ஒன்று சொல்லுதல், காமுதுதல் - கேண்டிதல், முயிரி
 ளாடும்-இரண்டுமுயிராகும், இல்லாதான் - இல்லாதவனொருத்தி, பெ
 ண் - பெண்ணாகைய, காமுந்தந்து - வேண்டுவதுபோலும்—எ-று. (ச
 ருத்து.) கல்லாதவன் சபையிற் பேச விரும்பின் இரண்டு கண்ருமில்லா
 னபெண்காடின் மையைச் சித்தல் போலும்—என்பதாம். * முயிரிண்குமி
 லாதான்- முயிரிண்குமி யில்லாதவ னென்பதாம். அவையினிடத்தே மு
 டிவுபெறுது முடிவுபெற்றாலும் கவைகளைக் குறும்பதாம். (உ)

சக-ஆம் அடி—கல்லாமை.

கல்லாதவரு கல்விசில்லாதவனொருவன்
 சொல்லா நிறுக்கப் பெறின்.

இ-ள். கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், கல்விசில்லாத - மிகவும் கல்
 விசில்லாத (காமே தம்மையறிந்து)—கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிட
 து, சொல்லா நிறுக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாநிறு
 க்ப் பெறுவாராயின்—எ-று. (சுருத்து.) கற்றார்முன் யாதொன்றையு
 ள் சொல்லாநிறுப்பின் கல்லாதவர் மிகவிசில்லாத - என்பதாம்; * தம்மைத்
 தியானாயின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றால்
 க் கம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின் கல்வியை விரும்பு
 லானும் கல்வி கல்லான்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாப்
 பும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியல்லவொன்பது சொ
 ப்பட்டது.] (க)

கல்லாதா ண்டுட்பக் கழியகன் றியினும்
 கொள்ளா ரதிவுடையார்.

இ-ள். கல்லாதான்- கல்லாதவனது ண்டுட்பம் - அறிவுடைமையான
 து, கழியகன் றியினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிககன் றியிருப்பினும், அறிவு
 டையார்- விவேக்முடையவர்கள், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமை
 யாகக்) கொள்ளார்—எ-று. (சுருத்து.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை கா
 றாயிருப்பினும் கற்றோர் கொள்ளார் - என்பதாம், * கல்விசில்லாதவனது படு
 றிவுடைமை கன்றாகாத கன் றியிற்றினும் கீர் மேலெழுத்துப் போம்.
 கிடைபெறுதலால் கிடைபெற்ற தாலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடை
 மையை மதியாரொன்பதாம்.

கல்லா வொருவன் தன்மை தலைப்பெய்து
 சொல்லாடச் சொர்வு படும்.

இ-ள். கல்லாவொருவன் - (தூங்களைக்) கல்லாதவருவான்; கைமை - (அறிவுடையெனென்று தன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது, தப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேசு, சேவுபடும் - கெடும்; -எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவன் மதிப்பு கற்றவன் சாள்பேசக்கெடும் - என்பதாம். * கற்றவனென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. யுதையினும் ஒருவர்த்தை சொல்லுமட்டுமே நிற்பது சொல்லியவிதகல் து எதிருத்தரம் தரும்போதே வழுப்படுதலால் தன்னை மதித்த மதி அழிந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவர இயற்றக யறிவிக்குற்றம் சொல்லப்பட்டது]

உளவொன்று மாத்திரைய சல்லாத பயவாக்
களாவையர் கல்லாதவர்.

இ-ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள் (காணப்பட்டுக் கொண்டுக் கையால்) - உளவொன்று மாத்திரையரல்லால் உளவொன்று (சிலவாள்

எசுசு

சுக்-ஆம்-அதி-கல்லாமை,

சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி, (தமக்கும் பிறர்க்கும் மையால்) பயவாகளாவையர் - வினையாத களர்நிலத்தொர் டெல்லும், மா-எ-று. (கருத்து.) கல்லாதவர் வினைவிலக்களர் நிலத்தையொருவில்லாத என்பதாம். * எப்படி களர்நிலம்தானும் விருப்பப்படுதலை இழந்து கள்வர்க்கும் உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தானும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் உதவுவதில்லையென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவரது உணவுமுதலானவைகளை உதவாமைப்பட்டு.]

நுயல்மா னுயம்புல மிள்ளை வெழிசை
மண்மான் புனைபாவைய து.

இ-ள். நுய் - நுட்பமாநி, மான் - மாட்சிமைப்பட்டு, நுயல் - (நுயல்களினியு) சென்ற, புலம் - அறிவை, இல்லான் - இல்லாதவளழில் - எழுச்சியும், கலம் - அழகு, மண் - சண்ணச்சாந்தினுலே, மண் - மாட்சிமைப்பட்டு, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவையத்து - பாவையம்மது எழுச்சியும் அழகுமேயானும் -எ-று. (கருத்து.) தூலநிலில்லாண் எழுச்சியும் அழகுமண்மான் - என்பதாம். * அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிந்துகொணலும், மறவாமையும், முதலானவை. பாவைய அதன் எழுச்சி யழகுமேயான்காட்டலால் அருபவர். உருவின் மிசுந்தோ ருடம்பு கிடைத்தலும் அறிக்காவல் எழிலும்களும் ஒருபயனையாயினும் தூலநிலில்லாவிடத்தே சிறப்பில்லாமல் - என்பதாம் [இதனால் அவர்வழிவழிசிறு பயவிலல்லாமையென்பது.]

தல்லார்க்குப் பட்ட வறுமைவி ளின்னாதே
கல்லார்க்குப் பட்ட திரு.

(எ)

இ-ள். கல்லார்தன் - கல்லாதவரிடத்து - பட்ட - உண்டாகிய, திரு-
 சலவமானது கல்லார்தன் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறு-
 சமசின் - வறுமையினும், இன்னுதே - துன்பஞ்செய்வதேயாகும் - எ-று.
 (கருத்து.) கல்லாதவரிடத்துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டா-
 யவறுமையினுள் துன்பஞ்செய்யும் - என்பதாம். * ரெல்வம் தனக்-
 கிய கற்றவனாயுள், வறுமை - தனக்குரிய கல்லாதவனாயும், விட்டு
 ரிநிற்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கெப்பட்டு உலகிற்கும் துள்-
 ளொய்தலால் ஒக்குமாயினும் செல்வம் கல்லாதவரைக் கெடுக்கும்.
 துமை - கற்றோரைக் கெடுக்காது. ஆகலால் அவ்வறுமையினும் இச்-
 செல்வம் இன்னுதென்றார். [இதனால் அவர் செல்வத்தின் சூற்றம் சொ-
 ளப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தாராயினும் கல்லாதாரீழ்ப்பிறந்துள்
 கற்றவரைநின்பாடு,

சக - ஆம் - அது - கல்லாமை.

நாசுடு

இ-ள். கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள், மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்த
 (சாதாரணபிறந்தாராயினும், சீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்த்தாததிலே பிறந்தி-
 ன்றியும், கற்றாநின்றது - கற்றவரது பெருமை யளவினதாகிய, பாடுந்-
 தேவறுபுருமையை, இவர் - இல்லாதவர்க்கவாரிகள் - எ-று. (கருத்து.) மே-
 [இந்தகுலத்திற் பிறந்துகல்லாராயின சீழ்க்குலத்திற் பிறந்தகற்றாரோடெ-
 டன்ப்பாவார் - என்பதாம். * உடம்போடு அழியும் சாதியுப்ச்சியினும் உயி-
 ரோடு செல்லும் கல்வியுப்ச்சி சிறப்புடைய தென்பதாம். [இதனால் (க-
 ல்லாதவரது சாதியுப்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

விலங்கொடு மக்களைய நிலக்குதால்
 கற்றாரோடேனை யவர்.

இ-ள். இலங்குதால் - விளங்கியதனால், கற்றாரோடு - கற்றவருடன் - ன-
 னையவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்களோடு, மக்களையார் - மனி-
 தர் எவ்வளவு நன்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவரவர்
 எ-று. (கருத்து.) கற்றவர் மக்களையுள் கல்லாதவர் மிருகங்கையு மொ-
 ப்பாவார் - என்பதாம். * விளங்கல் - மேம்படுதல், விலங்கைக் காட்டிலு-
 ம் மனிதர்க்குமேலான் அறிவுமிருந். கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால்
 கல்லாதவரும் அவரும் சமமானான பிறப்பினால் சொன்பதாம். [இத்-
 னால் கல்லாதவர் மனிதப் பிறப்பினாலே பயனடையாமை, சொல்லப்-
 ட்டது.] (ஈ)

சஉ - ஆம் - அது - கேள்வி.

அந்தாயது, கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர் சொல்-
 க்கேட்டுதல். கற்றவிடத்தே அசனூலாகிய அறிவை உறுதிப்படுத்தி-
 லானும் கல்லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலானும் இதுகல்விக்கல்-
 மைகளின் பிள்ளைக்கப்பட்டது.

சேவ்வத்தட் செவ்வஞ் செவிச்செவ்வ மச்செவ்வஞ்
 செவ்வத்த செவ்வாந் தலை.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — செல்வத்துச்செல்வம் - சிறப்புடைய
 ஸ்வமாவது; செவிச்செல்வம் - செயியால்வருஞ்செல்வமாம். அச்செ
 லவம் - அந்தச்செல்வம் செல்வத்துணெல்லாம் - பிறசெல்வங்களெல்
 வற்றினும், தலைதலைமையாம் (ஆகலால்) — எ-து. (கருத்து.) ஒருவ
 ரு எல்லாச்செல்வங்களிலும் கேள்விச்செல்வம் தலைமையானது -
 பத்தம். 9. செவியால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொரு
 தும் அறிதல். பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன அனைவ நிலை
 வக

ரகசு

சு2-ஆம்-அதி-கேள்வி.

மாமயானும், அன்புத்தருதலாலும் இதுதலையாபிற்று. அவற்றை விட்டு
 விவற்றையே தேடுகெவன்பதாகருத்து.

செவுக்குள வில்லாத போழ்சுமறிது
 வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

இ-ள். செவிக்கு-காதுக்கு, உணவு-உணவாகியு-கேள்வியானது, இ
 ஸ்லாதபோழ்து- இஸ்லாதகாலத்தே, வயிற்றுக்கும்- வயிற்றினுக்கு, சிற
 து- சிறிதுணவு, நயப்படும்-கொடுக்கப்படும்—எ-று. (கருத்து.) காதுக்கு
 கேள்வியுணவிலலாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவுகொடுக்கவேண்டு- என்
 பதாம். * கேட்டுறியோது யிருந்தகலைவையுந் பின்னே பயனையும் த
 னதானியுக்கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இ
 ஸ்லாதபோழ்தென்றும் அதிகமான விடத்தே சம்பாதிக்கும் அன்புமாத்
 தாம் அல்லாமல் கோயும் காமமும்பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சி
 துகொடுத்தலும் பின்னே பிழைத்திருந்து கேட்டுத் பொருட்டாகவு
 ல் நயப்படுமென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்
 வியதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

செவியுணவின் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
 னுன்றோ டொப்பர் நிலத்து.

இ-ள். செவியுணவின்-செவியுணவாகிய, கேள்வி-கேள்வியை, உ
 டையார்- உடையவர், நிலத்து- பூமியிலிருக்கின்றும், அவிபுணவின்-அவி
 யாகிய வுணவியுடைய, ஆன்றோடு- தேவரோடு, ஒப்பர் - ஒப்பாவா
 —எ-று. (கருத்து.) கல்வி கேள்வியையுடையவா பூமியிலிருப்பினும்
 தேவையொப்பாவார் - என்பதாம். * செவியுணவின்னென்பதன் இன்சு
 ரியைணகரம்- வலித்தல் விசாரம் பெற்றது. அவிபுணவு தேவர்க்குயாக
 த்திலே கொடுக்கப்படுவது. அறிவால் சிதைந்தமையால் ஆன்றொன்று
 , அன்புறியாமையால் தேவரோடொப்பொன்றும் சொல்லினார். [இ
 ன்னரே கேள்வியை யுடையவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கந்தில மூயினும் கேட்க வஃதொருவந்
 கொற்கத்தி னாற்றும் துணை.

இ-ள். கற்றிலனாயினும்- (உறுதிதூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும்
 11-க- (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்சொல்லக்) கேட்கக்கடவ
 12- அஃது-அக்கேள்வியாவது, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு ஒக்கத்தின்-த
 13- ச்சிவந்தவிடத்து, ஊற்றூர் துணை - பற்றுக்கோடாந்துணையாம் (ஆத
 14- ல்—எ-து. (கருத்து.) கல்லாதவனுலுக்கேள்வியுடையவனுயின் அக்
 15- ள்வி-அவனுக்குத்தளர்ச்சிவந்தவிடத்துத்துணையாகும்-என்பதாம். *
 16- பமை கற்கவேண்டுமென்பது தோள் மலிந்தது, தளர்ச்சி-வறுமையா
 17- வது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்கணுற்று மனந்தளர்தல் அகி.

சுஉ-ஆம்-அதி-கேள்வி.

த்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதுலால் ஊர்
 றன்றார்.

இழுக்க வுடையுறி யூற்றுக்கோ லத்தே
 யொழுக்க முடையார்வாய்ச்சொல்.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையார்-நஷ்ட
 யுடையவரது, வாய்ச்சொல்-வாயிற்றிநக்கின்தொல், இழுக்க
 1- ழி-வழுக்குத்தலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே, ஊற்றுக்கோலந்திற்
 2- றுகோல்போல்தவம்—எ-து. (கருத்து.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊ
 3- ல்கோல் நல்லவர்கள் சொல்லுஞ் சொல்கேள்வியுடையானுக்கு
 4- ளன்பதாம். * ஊற்றுக்கோல்போல்தவம்-தளர்ந்தவிடத்து -
 5- க்குக்கல், ஒழுக்கநிலலாதவர் கல்வியுடையவரானும் அறிவி
 6- லால் அவர் வாய்ச்சொல்கேட்க லாகாதென்பதுதோள் மலிந்தது
 7- யார் வாய்ச்சொல்லென்றார். தீச்சொலநியாமையாகிய சிறப்புநி
 8- தற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லு
 9- க்கடவென்பது கருத்து.

எனத்தானு நல்லவை கேட்க-உணர்தானு

இ-ள். (ஒருவர்) — நல்லவை-நல்லவை, உறுதிப்பொருள்கள் எனத் தானும் எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க-கேட்கக்கூடவன் (அவ்வியானை) — அனைத்தானும் — அவ்வளவு இனும், ஆன்மபெருமை நிறைந்த பெருமையை, தரும்-கொடுக்கும் — எ-று. (கருத்து) ஒருவர் னைக்கண்டு கட்டுந் துணவமிருந்த பெருமையைத் தருதி-என்பது தான். சிறியகேள்விகளும் மறைத்துள்ளியோலவந்து உள்ளே நிறைந்து வதிவுகளையும் உண்டாக்கவால் சிறிதென்று இக்கூறாதென்பது

பிறைத்துணர்ந்துப் பேரவை கொல்லா நிறைத்துணர்ந்த தீண்டிய கேள்வியவர்.

இ-ள். இறைத்துணர்ந்து- (பொருள்களை) துட்பமாக ஆராய்ந்து, ஈண்டிய- (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர்-கேள்விசுடையவர், பிறைத்துணர்ந்தும்- பிறழ் அறிந்தவிடத்தும்; பேரவைமட்டுப்) பேரவைமையை உண்டாக்குஞ்சொற்களை, சொல்லார் சொல்ல-று (கருத்து)-கற்றவர்கள் அறிவினமான சொற்களைச் சொல்லார் பதாம். உபிறைப்பவென்பது-பேரவைத்து என்று எழுந்திருந்து, பேரவைதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். ஈண்டுதெல்ல-களாலும் வந்து நிறைந்தல். பொருள்களின் மெய்மையைத்தாரும். அறிந்தவ-ரிடத்தேயும் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து வர் தமோருணர்ந்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாறல்லது

உ-ஆம்-அதி-கேள்வி.

[இவை நான்கு பாட்டிலும் கேள்வியினாலே நிடபிறைநன்மை சொல்லப்பட்டது.]

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்

றோட்கப் படாத செவி.

ள். கேள்வியால் கேள்வியினாலே, தோட்கப்படாத-துணக்கப் செவி-காதுகள், கேட்பினும்-தமக்குரிய ஒசையைக் கேட்குபு கேளாத் தகையவே- செவிடார் தன்மையினவேயாம் — எ-று. (கேள்வியாலே துணக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன-எ-று ஒசைமாதிரித்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத் தகையும் மனத்திலே ஊற்பொருள் துறைத்தற்கு வழியாகவால் கேள்விகளானமாதிரியும் சொல்லினார். பழையது துணையன்றென் (அ)

முன்னகிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய வாயினராத லரி து.

ன். துணைக்கிய-நட்புமாதிய-கேள்வியரல்லார்-கேள்வியை யு
 பரல்லாதவர், வணக்கிய - வணக்கத்தைக்காட்டுகிற, வாயினராத
 சால்லையுடையவராகுதல், அரிது-கூடாது-எ-து. (கருத்து.) துட்
 ன் கல்விக்கேள்வியில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லையுடையவராகார் எ
 னாம். *கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது துட்பம்கேள்விமேல் ஏற்
 டுது. வாய், அதன்சொல்லுக்கு ஆகுதலால்ஆகுபெயர். கேளாதா
 யில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்துசொல்லுவாொள்பதாம்

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க -
 ளவியினும் வாழினு மென்.

ள். செவியிற்சுவை- காதுகளால் அறியப்படுகூகவைகளை, உண
 யாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை, அறியு
 வினையுடைய, மாக்கள்-மனிதர், அவியினும்- இறந்தாலும், வாழி
 வாழ்ந்தாலும், என்- (உலகத்துக்குவருவது) யாத-எ-து. (கருத்
 து) கள்விச்சுவையறியாதமனிதர் இரந்தும் இருத்தும்பயனில்லை- என்
 ம செவியாலுணரப்படுகூகவைகள் சொற்களையும் பொருட்சுவை
 ஆம் இவைகளிலேசொற்களை, குணலக்காரர்கள்- பொருட்சுவை,
 ரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை, தித்திப்புமுதல் அதுவ
 டும். அவர்செத்தால் இழப்பதும், வாழ்ந்தால் பெறவதும், இல்
 பால் இரண்டும் சமானந்தானென்பதாம் [இவைமூன்றுபாட்டா
 ரேளாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (10)

ச.உ - ஆம் - அறி-அறிவுடைமை

வது, கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவாடு உண்
 னிடையானால் அகிலர முறைமையும் இதனால் விளக்கும்.

அறிவற்றம் காக்குல் கருவி செதுவார்க்கு
 முள்ளழிக்க லாகா வான்.

இ-ள். அறிவு - (அரசார்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம்-
 ராமல், காக்கும்-காக்கின்ற, கருவி-படையாம் (அதுவல்லாய்
 றுவார்க்கும்- படைவார்க்கும், அழிக்கலாக - அழிக்கக்கூடாத
 ளளாகிய, அண்-காவலிடமுடாம்-எ-து. (கருத்து.) அரசா
 னைக்காக்கும் படையாயும் படைவரால் அழிக்கக்கூடாத அர
 ள்ளது அறிவு-என்பதாம். *கசுத்தல்-முன்னாகவறிந்து பரிசுரித்

தனால் அறிவினை திறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

சென்ற விடத்தார் செலவிடா திரொளி

நன்றின்பா உய்ப்ப ததிவு.

இ-ள். (மனத்தை) - சென்ற விடத்தால் - (அது) போனதால்
லே, செலவிடா - போகவிடாமல் (அல்லியை யாசளி னன்மைநீ
ஆராபந்து) - தீது - தீயதிலிருந்து, ஓர் இ-க்கி, நன்றின்பால் - உய்
டத்து, உய்ப்பது - போகவிடாது, அறிவு - விவேகம் - எ-று. (கரு
மனம்போன வழியிற் போகவிடாமல் - நன்மையிற் செலுத்துவது
வு-என்பதாம். * குறினாயை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவது
வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவேன்றா
உயிர்க்குணமாகவால்.

எப்பொருள் யார்யார்வார்க்கேட்பினும்பொருள்

மெய்ப்பொருள் யான்ப ததிவு.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை, யார்யார்வாய் -
வர்வாயில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள் - அப்பொரு
து, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை, காண்பது - காணலில்ல
திவு - விவேகம் - எ-று. (கருத்து.) எவ்வொவ்வாயினால் எத்தெ
ருளக்கேட்டாலும் அதனுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு
பதாம். * முக்குணங்களும்மாரிமாரிவருதல் யாவார்க்கும் உண்ட
ல் உயந்தபொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உ
வாயிலும், உறுதிப்பொருளை பனைவர் - வாயிலும், கெடுபொருட்
நேசர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுகலால் எப்பொருள்
யார் வாய்க்கேட்பினும்மென்றார். சொல்லுவாரியல்பு நோக்காய்
பொருளின் பயனோக்கி நல்லதைக்கொண்டு தீயதைவிடிக்
ன்பதாம்.

இவ.

சகலும் அறி - அறிவுடைமை.

இன்பொருள் வாக்கிச் சொல்சொல்லித்தான்பிறர்வாய்

துன்பொருள் காண்ப தறிவு.
 லில் ன். (தன்னுலையெல்லாம்செய்யும் சொற்கள் அரியபொருளில் கிடந்து
 யம்) - என்பொருள்வாக, (கேட்பவர்க்கு) - எனியபொருள்
 சொல்-மனங்கொள்ள, சொல்லி, தான், பிறர்வாய் - பிறர்வாய்
 தான்பொருள் சொற்களில்—துன்பொருள் - (காணுதற்கரிய) துன்ப
 தாறுதலையும், காண்பது- காணவல்லது, அறிவு-விவேகம்—எ-று.
 * (கருத்து) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எனியனவாக விளக்கும்படிசொ
 ம் அ அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். *
 சொல்வனது தொழில் அறிவின்பேரிலேநிற்ப்பட்டது தான் சொ
 சய்யா வருகிறல்லாமல் நன்றாகவிளக்கச் சொல்லவேண்டுமென்
 யது சொல்லின்பேரிலேநிற்ப்பட்டது, பிறர்சொல்லக்கேட்கப்படு மவை
 முயினாலும்நன்றாக விளக்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனை
 ன்ருகிவிட வேண்டுமென்பதற்குப் பெருளின்மேல் வைத்துத்
 திணர். (சு)

பால்சொல் நதிநீறு தொட்ப மலர்ந்தலும்
 மலர்ந்தலும் மலர்ந்தலும் தறிவு.
 தி-ள். (ஒருவனுக்கு) உலகம்- உயர்ந்தோரை, நதிநீறு-நட்பார்
 மலர், ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம், மலர்ந்தலும்-(முன்னே) விரித
 தும்புதலும்-பின்னே குவிதலும், இல்லது - (அங்கட்பிரிந்ததே)
 தலும்-அறிவு-அறிவு-எ-று.(கருத்து.)விரிப்பால் முகமலர்ந்தலும்
 டொட்பம்முக்குவிதலும்இல்லாத அறிவுஉயர்ந்தோரை நட்பாக்கும்-
 தாம். * உயர்ந்தோரோடு கீர்ப்பூட்போல் வேறுபடாமல் கோட்
 டொட்பம் ஒருநிலையே நட்பாபினால் எல்லாவின்பங்களும் உண்டா
 அதனை அறிவென்றார். (இ)

எவ்வ துறைய துறை முறைந்தோ
 துறைய துறைய தறிவு,
 தி-ள். உலகம் - உலகமானது, எவ்வது-எவ்விதத்தினால், உலகம்
 நட்பாபினுக்குள்ளேயு, உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன்பொருள்
 நட்பு- அவ்விதத்தால், உறையது- (காணும்) நடப்பது, அறிவு
 துறையக்கு அறிவாம்-எ-று.(கருத்து.) உலகம் எவ்வகையில் நடக்
 வந்தோ அவ்வகையில் நடப்பது அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம். *
 உறையதுஎல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார் இல்லா
 கவிடாதினத்தாத் தான் நினைத்தபடிசுடந்தால் பழியும்பாவும்-ஆம்.
 அப்படிசுடந்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விசுக்கியபடி
 இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையுள்ளிக்கண்ணம்சொ
 ன்ரு.

சுட-ஆம்-அதி-அறிவுடைமை.

அறிவுடையா சால் தறிவா தறிவிலா
 சந்தி கல்லா தவர்.

இ-ள். ஆவது-வர்க்கடவதை அறிவார் - (முன்னே) அறியு
 லவர், அறிவுடையார் அறிவையுடையவராவார், அஃது - அவ்வர்க்கு
 னை, அறிகல்லாதவர்-(முன்னே) அறியாட்டாநவர், அறியிலார்-அந்
 னல்லாதவராவார்-எ-று. (கருத்து.) முன்னவர்க்கடவதை அறியவல்லவ
 ரிவுடையவர் - என்பதாம். * முன்னறிதலாவது - முன்னே என்

யறிதல்.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்சு வறிவாஃ தொழில்.

இ-ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை, அஞ்சாமை - பயப்பி
டமை, பேதைமை-அறிவில்லாமைஆம், அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவது
அஞ்சல்- பயப்படுதல், அறிவாஃதொழில் - விவேகமளவது தொழில்.

ம்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தருவதற்கு அஞ்ச
என்பதாம். * அஞ்சத்தருவன - பாவம் பழிகேடுமுதலாகிய பலவ!

னும் சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினர். அஞ்சாமை
என்னுதுசெய்துகிறதல். அஞ்சுதல்- எண்ணிச்செய்யாதுவிடுதல்.
ஞ்சாமைமைய இறைமட்டியாக முன்னே சொல்லுதலால் இங்கே அ
சவேண்டிபிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறி
வுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக்காக்குமறிவினாஃ மில்லை
யதிர வருவதொர் கோய்.

இ-ள். (வரக்கடவதாகிய அதனை)—எதிரதாக்காக்கும் - முன்
அறிந்துகாக்கவல்ல, அறிவினாஃக்கு - விவேகமுள்ளவர்க்கு, அதிர-
வர்) நடுக்கும்படி; வருவதொர் கோய் - வருவதாகியஒருதுன்பமும்,
ல்லை—எ-று. (கருத்து.) வருந்துன்பக்களை முன் அறிந்துகாக்கும்
வுடையார்க்குத் துன்பம்இல்லை-என்பதாம். * இத்தனாலே வருக்கடவா
கிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரியமாவும் அறிவிக்கப்பட்டது காத்தல்
அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்ல
மை இத்தனாலே சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

அறிவுடையா சொல்ல முகடயா ரதிவீலா
கொன்னுடைய கோனு மிலர்.

இ-ள். அறிவுடையா-விவேகமுடையவர்கள், எல்லாமுடையா-
கூடும் கொன்றும்இல்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார், அ
முன்னே-ர் - விவேக மில்லாதவர்கள், என்னுடையகோனும் - எல்லாமு
கொல்பு வராயிருந்தாலும், இலர் - (துன்றும்) இல்லாதவராவார்—எ-று.
ருவிக்கப்பட்டது.) அறிவு இல்லார் எல்லாம் வுடையவராயினும் ஒன்றுமில்

சாதிட சா-ஆம்-அதி—அறிவுடைமை.

வராவார் - என்பதாம். * செல்வங்க ளெல்லம் அறிவினாலே ச
திக்கவும் காக்கவும் படுதலால் அதனையுடையவரை - எல்லாமு
பாரொன்றும், அனையெல்லாம் முன்னாகவே அமைந்துகிடந்தாலு
அழியாமற்காத்தற்கும் அறிக்கவிடந்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியறி
ய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னுடையகோனு மில
ன்றும் சொல்லினார். [இத்தனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், ம
றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

சுச-ஆம்-அதி-குற்றங்கடிதல்.

காலறு, காமர் - குரோதம்-உலோபம் - மானம்-உவகை, மதம் ஶ்ரீ
 ணப்பட்ட ஆறு குற்றங்களையுள், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமு

த கடிதல் - இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும்- அறி
 வுடையார்க்கல்லாது மற்றவர்களுக்குக் கூடாமையால் அதன்பின்வைக்க
 ிப்பட்டது.

செருக்குச் சினமும் சிறுமையு மில்லார்
 பெருக்கம் பெறுமித் தீர்த்து.

இ-ள். செருக்கும் - மதமும், சினமும் - குரோதமும், சிறுமையு
 -காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை) - இல்லார் - இல்லாத அரசரது, பெருக்
 து - செல்வமானது, பெருமிதநீர்த்து - மேம்பாட்டுக் குணத்தை யு
 டையதாக - எ-று. (கருத்து.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத வர
 ஶ்ரீ செல்லம் மேலானது - என்பதாம். ௧ மதம்- செல்வங்களிப்பு, சிறி
 யுவரது செயலாதலால் - அளவிறந்தகாமம் சிறுமையெனப்பட்டது
 யுள் குற்றங்கள் - அறிதலைச் செய்வீர்த்தலால் இவைகளை நீக்கினவர

செல்லம் செல்வநிலைமையும் நிலைபெறுதலு முடைமையால் - மதி
 டைத்தாரு மென்பதாம். மிகுதியற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்ல
 பட்டன. (க)

இவறறு மாண்பிறந்த மானமு மானு
 வுயகையுமேத மிறைக்கு.

இ-ள். இவறறும்-வேண்டியிடத்துப் பொருள்கொடர்மையும், யு
 ண்பிறந்த மானமும்- நன்மையுடையீக்கியமானமும், மானுவுயகையும்
 அளவிறந்தமிகுந்தியும், இறைக்கு-அரசனுக்கு, வதம்-குற்றங்களாய்-
 எ-று. (கருத்து.) கொடர்மையும் நன்மைநீக்கியமானமும் அளவிற
 மிகுந்தியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும்-என்பதாம். ௪ மாபு
 யான மானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார். அம்ம
 வறு, அந்தணர் - சாஸ்திரே - அருக்கவர்-தன் முன்னோர்-தந்தை
 ஶ்ரீ

௪௪-ஆம்-அதி-குற்றங்களிதல், ௪௫

என்றிவனாடி வணங்காமையும் - முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்தவரு
 டித்தேயிடுதலும் - முகலானவை. அளவிறந்தவுயகை மிகுந்தமிகிற்
 ஶ்ரீ. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றங்கள் இவையெனச் சொல்லப்
 பட்டன.] (உ)

நினைத்துணையாங் குற்றம் விரும் பினைத்துணையாங்
 கொள்வர் பழி காணுவார்.

இ-ள். பழிகாணுவிடுபழியை அஞ்சுவோர், நினைத்துணையாங்
 றும்-நினையளவு சிறிபகுற்றமானது, விரும்பும்-(தம்பிடத்து)வந்ததாயி
 றும்; (அநனை அவ்வளவாகவல்லாமல்) பினைத்துணையா-பினையிளவு
 ஶ்ரீதாக, கொள்வர்-கொள்வார்களீ-எ-று. (கருத்து.) பாலத்துக்கு அஞ்
 சுவோர் நினையளவுகுற்றத்தைப் பினைபளவாகாணினுவார் - என்பத
 ம். ௪ குற்றம்-சாதிபொருமைப்பெயர், சிறுமும், தமக்கு ஏற்க
 யால் சிந்தித்துப்பொருள் பெரிதாகக்கொண்டு வருத்திப்பின் றும்
 வராமல் காப்பொன்பதாம்.

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே

இ-ள். அற்றம்-முடிவை, தருஉம்பகை-(தனக்குத்) தரும்பகை. (ற்றமே-சூற்றமேயாம் (ஆதலால்)—சூற்றமே-அக்குற்றம்(தன்னிடத் தாராமையையே)—பொருளாக-பயனுக்கென்றுகாக்க - காக்கவேண்டும்—எ-று.(கருத்து.) தனக்கு முடிவைத்தரும்பகையாகிய சூற்றத்தை காக்கக்கடவன்-என்பதாம். * இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றி மல் பகைவர்தனக்கு முடிவைச்செய்யாமையால் இவையே அக்குப்பகையாவனவன்றும் - இவைகளினில்லாமையையே குறைபாடுபாக்கெண்டென்றற்கு பொருளாகவென்றும், சொல்லிடு.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.

இ-ள். வருமுன்னர்-(சூற்றம்) வருவதன்முன்னே, காவாதான் (தன்னவராமல்) காவாத அரசனது வாழ்க்கை- வாழ்வானது (அதனுடல்)—எரிமுன்னர் - தீமுகத்துவின்ற, வைத்தாறுபோல - வைக்கோலாட்டம்போல, கெடும்-அழிந்துவிடும்—எ-று. (கருத்து.) சூற்றமுன்னே காத்துக்கொள்ளாவரசன் வாழ்வு அக்கினிமுன்னின்ற கெட்டுப்போலக்கெடும்-என்பதாம். * சூற்றமென்பது-அதிகாரத்தால் குணிக்கப்பட்டது; முன்னொன்றதனால்-காத்தலாக்காலம் பெறப்பட்டது. சூற்றம்சிறிதாயினும் அதனுலேபெரியசெல்வம் அழிந்தே விடுதல் உபமாணத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது.

சூ-ஆம்-அறி—சூற்றங்கடிதல்.

தன்கூற்ற நீக்கப்பிற்சூற்றம் காண்கிற்பி னென்கூற்ற மாகு யிறைக்கு.

இ-ள். தன்கூற்றம்-தனதுசூற்றத்தை, நீக்கி-(முன்னேகெட்டு)கழித்து, பிறர்கூற்றம்-பிறரதுசூற்றத்தை, காண்கிற்பின்-(பின்னே)காணவல்லவனுயின், இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஆகும்- ஆக்கடவதாகிய, சூற்றம்-யாது—எ-று.(கருத்து.) தன்கூற்றத்தைமுல் நீக்கிப்பிற்சூற்றத்தை நன்கீக்குமரசனுக்குக் சூற்றயில்கை-என்பதாம். * அரசனுக்குத் தன்கூற்றம் கடியாதவிடத்தே பிறர்கூற்றங்கடிதல் சூற்றமாம் அதுகடித்தவிடாதே முறைசெய்தலாம் என்றற்கு என்சூற்றமாகுமென்றார். எனபய தன்கூற்றம் கடித்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவென்றதாகியிருக்க [இவை காண்குபட்டாலும்] சூற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே நடந்துவரப்பட்டது.] இனிச்சிறப்புலகையார் கூறுகிறார். (சு)

பட்ட செயற்பால செய்பா இவையான் செல்வ

இ-ள். செயற்பால- (பொருளினாலே தனக்குச்) செய்துகொள்ளப்
இ-ள். செய்வதை, செய்யாது-செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் - (அதனினி
மமுது)லோபஞ்செய்தவனது, செல்வம் - செல்வமானது, உயற்பால் த
செல்-பின் னுள்ளதாகும் பருப்பினதன்றி, கெடும்-விணுக்க கெடும்-எ-
பதாம்-கருத்து.) செய்ப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ்
செல்வப்படிசன் செல்வக்கெடும்-என்பதாம். * செய்துகொள்ளப்பட்டு
த செ-ஆதம்பொருளினப்பங்கள் பொருளால் இப்பூன்றிலே ஒன்ருகி
ற்றைக்கொள் செய்தலாவது-அதனைப்பெருக்குதல், செல்வமானது - அத்த
யில் கல்வ மையாலும், பொருள்பெருக்காமையாலும், பின் னுள்ளதாகாதே
தாரு-உண் ப்பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக. (எ)
ன.

இ பந்துள்ள மென்று மிவறன்மை பெற்றுள்ள
மென்னப் படுவதென் தன்து

இ-ள். இ-ள். பந்துள்ளமென்னும்- (பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடா
ந்த மாவுறுமென் தஉள்ளமாகிய, இவறன்மை-உலோபத்தன்மையானது, எ-
றேத்தமநி-எம்-எல்லாக்குற்றத்தன்மைகளுள்ளும், எண்ணப்படுவது- (கொ
கருத்தினைக்கப்படுவது, ஒன்றன்று - ஒன்றல்ல (மிருத்ததாம்)-எ-து.
செய்யுட்து.) பொருளைப்பற்று முலோபத்தன்மையானது எல்லாக்குற்ற
மானது.) பொருளைப்பற்று முலோபத்தன்மையானது எல்லாக்குற்ற
அந்தவயமிருத்தது-என்பதாம். * இவறன்மை-குணங்களைல்லாம் சேர்ந்
தாலும் அவைகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தால்மேற்பவல்ல வியல்பு
களை மவை ஆதுசெய்யமாட்டாமையால் எற்றுள்ளமெண்ணப்படுவதொ
ன்றென்றார். எனத்துள்ளமென்பது இடக்குறையினால். [இவ்வ
தன்மைகொள்வப்பட்டது.] (அ)

சச-பூம-அதி-குற்றங்கடிதல். னாநுதி

விபலங்க வெஞ்ஞாலும் தன்னை செயற்க
நன்றி பயவா வினை.

இ-ள். எஞ்ஞாலும்-எக்காலத்திலும் (தான் பிகவும் உயர்ந்தகால
த்திலுமென்றபடி)-தன்னை-தன்னைவையவந்த (மதத்தினாலே)தன் குமதி
யாதிருக்கக்கடவன், நன்றி-நன்மையை, பயவா- (கனக்குத்)தாராத, வினை-
தொழில்களை, செயற்க- (மானத்தால்) விஞ்ஞாலிருக்கக்கடவன்-எ-து.
(கருத்து.) ஒருவன் எக்காலத்திலும் தன்னை மதிபாடுகள் நன்மையைத்
தாராதொழிலை யிடு செயலும் இருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.* தன்னைதன்
குமதித்தக்கிடத்தே இடமுன்- காவுமுன்-வலையும் அறியப்படாறையாலு
ம், அதமும்-பொருளும் இஃதழாப்படுதலாலும், எஞ்ஞாலும் மியவர்க
வென்றும், வினைத்தது முடிந்தே விடுவானென்று-அதம்பொருளினப்ப
க்களைத்தாராத தொழில்களைவிருப்பினால் அவைகளால் பாவுமுன் பறி
யுள் செடுங்கருமாகலால் அவற்றை செயற்கவென்றும் சொல்லினார். [இ
தனும் மதமானக்களினது திணைசொல்லப்பட்டது.] (எ)

காதல காத லதீயாமையுய்ய்கிடுபி
வேடுவ வெடுவார் தும்.

இன் காதல- (கண்ணுலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை, காதல- அ
 ல்விருப்பத்தை அறியாமல் - (அவ்) அறியாதிருக்கும்படி, உய்க்கியி
 ன்- அறுபதேக்க வல்லவனாகி, ஏறிலா- பகைவர், தால் - (கண்ணுலே)
 சித்திருக்கின்ற) எண்ணமொன்று, இல்-பழகாம்-எ-து. (கருத்து.)
 தன்னுள் சித்திக்கப்பட்ட பொருள்களையுள் தன்விச்சையையும் பகைவர்
 யிராம லறுபதேக்கவல்லவனானு லு- பகைவொண்ணம் பழகாம் + எல்-ப
 தாம், க் அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புருள்வவன், சிப்பா ராமலா
 ல் அறியாமல் அனுபவிக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனாலே பழகாம்
 விடலாகாத காமத்தை அனுபவிக்கும்படி எம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

சுடு-ஆம்-அநிகாரம்

பெரியானாத்துணைக்கோடல்.

வரைக்க
 சால்லப்படுதே இ...
 முன்புபட்டாலும் பொருள்நற்களையும் கழிந்த அரசன்தன்னைத்தி
 ன்லப்பட்டது.] சில செலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத்
 தக்கா ரினத்தனய்த் தரேல். அதிகாரமுறைமையும் இதனூ
 செற்றார் செய்கிடந்த திவரசாட்சிக்குக் குற்றம்வாராமற்கா
 இன். தக்காரினத்தனய் - யோக
 தானொழுக - நாணம் (அறிந்து) நடன்மை
 செற்றார் - பகைவர், செய்கிடந்தது-செ

சுடு-ஆம்-அநி-பெரியானாத்துணைக்கோடல்.

இன். அறனறிந்து-அறத்தினது றுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த(தன்
 னின்) மூத்த, அறிவுடையார்-அறிவுடையவரது, கேண்மை - நட்பை
 தேர்ந்து-(அதனது அருமையைக்) தெரிந்து, திறனறிந்து-(கொள்ளு
 திமறிந்து, கொள்ளல்-அரசன்) கொள்ளக்கடவன்-எ-து. (கருத்து.)
 அரசனறிவுடையார் சினேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன்- என்பதாம்.
 மூத்தல் அறிவாலும், சிலத்தாலும், காலத்தாலும் முறித்தல் அறிவுட
 யார். நீதியையும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலையு
 து-என்னுமதித்தல், உயர்ச்செய்தல், அவர் சொல்லாறி நடத்தல் இவ
 மூதலாக அவர்தனக்கு உவ்வாக திறமறிந்து-என்றால், (இ)
 உற்றதோய் நீதி புறமுமை முற்காக்கும்
 பெற்றியாப்பெணிக் கொளல்.

இ-ள். உற்ற-(தெய்வத்தாலாவது மனிதராலர்வது தனக்கு) வந்த
 ரோய்-துன்பக்களை; நீக்கி-(கீட்கும்விதம்அறிந்து) நீக்கி,உறாம-(புள்
 அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி,முற்காக்கும்-முன்(எறிந்து) காக்கவல்
 ல,பெற்றியார்-தன்மையுடையவரை, பேணி-அவர் 0 மகிழ்த்தக்கவை
 னைச்செய்து,கொளல்-(அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன்—எ-று.
 (கருத்து.) வந்ததுன்பக்களை நீக்கி அத்தன்பங்கள் வாராமுற்காக்கவல்ல
 வரை யரசன் சிடுகித்தக்கடவன்-என்பதாம். * தெய்வத்தால்வருந்துன்
 பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றத்தி
 ப்பினி இவைகளாலும்வருவன. அவை- கடவுளனாயும், தக்கனாயும்
 ம்கோக்கிச்செய்யப்படுகூ சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால்வருந்துன்
 பங்களாவன-பகைவர்-கற்றவர் - கற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் இவர்க்
 ளால் வருவன, அவைசாமபேதானதண்டங்களாகிய கால்வகை யுப
 யங்களால் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தாலாவது-தெய்வத்தால் வ
 ருமவைகளை உற்ராத்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும்;
 மனிதரால்வருமவைகளை அவரது ஞானம் * இத்திதம் * ஆகாரம் செய
 ல்-என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வொய்க்களால் ஒன்றிலேகாத்தலும்
 ஆம். ஆகவே புரோகிதனாயும், மந்திரிகளையும் சொல்லியபடியாகிற்று
 [இவை இரண்டொட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணம்] (அ)
 துணையாகக் கொள்ளவேண்டாமென்பதும், கொள்ளாமல் இருப்பது
 ப்பட்டள.]

அறிபவந்து சொல்லா மரிதே பெய்யுதலாம்) —எ-று.
 பேணித் தமராக் கொளல், மையானது எல்லாக்குற்ற
 0 மகிழ்த்தக்கவை - மனம்-ஞானங்களெல்லாம்
 * இத்திதம் - குறிப்பித்த தால்மேற்படவல்ல விவர்பு
 ஆகாரம் யால் ஏற்றுள்ளுமெண்ணப்படுவதொ
 மென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவ்வ
 மென்பது இடக்குறைவிகாரம்.] (அ)

சுரு-ஆர்-அதி—வெரியானத்துணைக்கோடல், ஈரு

இ-ள். பெரியாரை-பேரறிவுடையவர்களை; பேணி- அவர்மகிழ்த்த
 க்கவைகளைச்செய்து; தமரா- தமக்குச்சிறந்தவராக, கொளல்- கொள்ளு
 தல் (அரசாக்கு)—அரியவற்றுளெல்லாம்; அரியபேறுகள் பலவினாம்
 அரிதே-அரிது—எ-று. (கருத்து.) பெரியோரைச்சிடுகித்ததல் அரசன்
 பெறும்பேறுகளுள் நிக்ச்சிறந்தபேறு- என்பதாம். * உலகத்திலே அந்
 யவைவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசாக்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது
 இரனால் அவையெல்லாம் உண்டாகினைக் குறித்தென்க. (உ)

தம்மித் பெரியார் தமரா வொழுதுதல்
 வன்மையு ளெல்லாக் தலை,

இ-ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின்
 றுத்தவர், தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக, ஒழுதுதல் - (தாம் அவர் வழியி
 லே நின்று)உட்ததல் (அரசாக்கு)—வன்மையுளெல்லாம் - வசியுடை
 னை பலவினும், தலை - முதன்மையாம்—எ-று. (கருத்து.) தம்மினும்
 பெரியோரைச் சிடுகித்ததல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்ல
 மை-என்பதாம், * இப்பெரியார் பெருள்படைபரண்களால் நீக்கக்கடர

பலவாயகிய செய்தவத்தால் வருந்தி அன்புதபுதலாணவைகையையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அனைவர்களாலாகிய வலியினும் இத்தனைவரிடமிருந்து தடுக்கப்பட்டது. (அ)

சூழ்வார் கண்ணக வொழுக்கலாண் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொணல்.

இ-ள். சூழ்வார்- மந்திரிகளை, கண்ணக-கண்ணகக்கொண்டி, ஒழுக்கலால்- (தன்பாரம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து கொணல் - (நன்குத்துணையாகக்) பெள்ளக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் மந்திரிகளைக் கண்ணகி மூலிபா நடத்தலால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் - என்பதாம். * தானே ஆராய வல்லவனாயிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையுமாசனது பாரம் அல்லாராய்த லொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் ஆல்லைமல் இவ்விது கடவாமைபற்றி அவரைக் கண்ணகிச் சொல்லினார். ஆராய்தல் அமைச்சியவிலே செயல்படுகிறது இலக்கண மூன்றாவதுபற்றி ஆராய்தல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொள்ளுதலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

தங்கா ரிஷத்தனாய்த் தானொழுக்க வல்லாரைச் செற்றச் செய்க்கிடத்தலும்.

இ-ள். தக்காரிணத்தனாய் - யோக்கியராகிய இளந்தினை யுடையவரே, தானொழுக்க - தானும் (அறிந்து) நடக்க, வல்லாரை - வல்லவராகச் செற்றார்- புகைவார், செய்க்கிடத்தலும்-செய்யக்கிடத்த ஒருதன்புறம்

180 அ-ஆம்-அதி-பெரியாரைத் துணைக்கொடல்

இல் - இவ்வீ-எ-று.(கருத்து.) பெரியாரிணத்தையுடையவரே அறவழிப்பட்ட அரசன் புகைவரால் வெல்லப்பட்டான் - என்பதாம். தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர், ஒழுக்குதல் - அறிவுகளின் வழிதவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடிணைவைப்பித்தல், பெறுபுகைவரிணத்தல் - என்மீது இவைகளாலும், வலிமையாலும் புகைவார் செய்யும் துன்பங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்த அறிந்தோரது சொல்லையும் கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்கட்கிலே தன் தம்வாராதென்றற்கு- செற்றார் செய்க்கிடத்தலில்வென்றார். (ஆ)

இடிக்குத் துணையான யான்வாரை யாரே மெய்க்குத் தகைமை யவர்.

இ-ள். (தியவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும்-கொபித்துப் புத்தொல்லும், துணையான- துணையாந்தன்மையை மெய்யவனாக, ஆன்வாரை. (இவர் மெய்க்குச் சிறந்தவனென்றுகொண்ட) ஆளுநர் அரசரை, கெடுக்குத்தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருநாடுமையுடைய புகைவார், யார் - (உட்கத்தில்) யாவர்—எ-று. (கருத்து.) அறிவுறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்ட அரசாளுமரசருக்குப் புகைவாரில்லை - என்பதாம். * தியவை - பாவங்களும், நீதியல்லாதவையும், துணையார் தன்மையாவது தமக்கு அவையிலல்லாமையும், அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும் ஆம், அப்படிப்பட்டவர் கல்வழியினிங்கவிரிசாமையால் அகலாதுமரசர் ஒருவராலும் கெடுக்கப்பட்டார்களென்பதாம். ஏ - அகல [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

இடிப்பாரை வில்லாத மேமரசர் மன்னன் கெடுக்கா ரிணனும் கெடு.

இ-ள். இரூப்பாணா - கண்டிதரூப் புத்தசொல்வாணா, இல்லாத் துணக்குத்துணையாகக் கொள்ளாமையாக், ஏரா - காவலற்ற, மன்னம்-இராசன்; கெடுப்பாரிலானும் - (பகையைக்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும், கெடும்- (தானே) கெடுவான்—எ-று. (கருத்து.) புத்தசொல்லுமன்றிக்ளைப் பெற்றிலாவாசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமற் கெடுவான்-என்பதாம். * கெடுப்பார் உண்டாகியிருப்பொன்பது தோன்ற இலானுமென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானேபோல் வழியல்லாத வழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூறிய பிழை மதனையாஞ் சார்பிலார்க் இல்லை நிலை.

இ-ள். முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு ன்றியம் (அதனால் வருகிற) லாபமானது இல்லை (அதுபோல்) மத்திம் (தம்மைத்) தாக்குவதாகிய, சார்பிலார்க்கு- துணையில்லாத அரகம்.

சரு-ஆம்-அறி-பெரியானாத்துணைக்கோடல், ஈடுக

நிலை- (அதனால் வருகிற) நிலையானது. இல்லை-இல்லை—எ-று. (கருத்து.) முதற்பொருளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை, அதுபோல மன்றிகளில்லாதாசன்க்குத் துணையிலை என்பதாம். * எப்படி முதலைக்கொண்ட இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப்படியே தாக்குகானாகக் கொண்டே லாபப்பெறவேண்டுமென்பதாம், நிலை அரகர் தமது அரகாட்சியின் பாகத்தோடு அகையாது நிற்றை. (க)

பல்லார் பகைகொளவிற் பற்றத்தே தீமைத்தே நல்லார் தொடர்க்க விடல்.

இ-ள். (அரகன்) நல்லார் - பெரியவரோடு, தொடர்க்கவிடல் - ஈட்டிக்கொள்ளாது விடுதல்- (தாந்தரியனுயிருந்துகொண்டு)—பல்லார், பலரோடும், பகைகொளவினார் - விசேதம் கொள்ளாதவரும், பற்றத்தே - பற்றுப்பற்ற அடுத்த, தீமைத்தே - தீமையையுடையதேயாம் - எ-று. (கருத்து.) அரகன் பெரியார் கிணைக்கதை விடுதல் பலபேர் பகைகொள்ளுவினும் பற்றுப்பற்ற தீமையுடையதாம்- என்பதாம். * பலர் பகையால் ஒருமுதலாய் யெழித்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடியும் பெரியோர் ஈட்டிபவிட்டால் ஒருவிதத்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டிலும் அது செய்யாத விடத்த உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

ஆம்- அறி-சிற்பினஞ்சேராமை.

இ-ள். சிறியவரினத்தைப் பொருந்தாமை சிறியவரினமான நல்ல நிலை நல்லமையும் தியநிலை-தீமையுள் இல்லையென்போரும்-விடரும் அக்காரும் முதலானவை கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்காமையினதானிய இந்நைப்பொருத்தினால் பெரியானாத்துணைக்கோடல் பயனில்லையென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின்பவைகப்பட்டது.

சிந்தனை மஞ்சம் பெருமைசிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

இ-ள். பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிந்தனை - சிறியவினத்தை அடையும் - அஞ்சாதல்செய்யும் சிறுகைதான் - மந்தைச்சிந்தியோரியல்பு (அஞ்சாதல்பெருமை) - சுற்றமா - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - என்னைவிரியும் - எ-று. (சுருத்து.) பெரியோரியல்பு சிறியவினத்தைக் கற்றமாகக்கொள்ளும் - என்கும்பிறிவுவேறுபடும் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும் துன்ப

பாசம் சுகமும் அநி - சிந்தனைஞ்சொரமை.

மும் நோக்கலால் அறிவுடையார் அஞ்சவொன்றும், அறிவு ஓங்கியும் பெரிநிறையால் லேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்கு சுற்றமாகத் துணியொன்றும் சொல்லினார். பெரியோரும் சிறியரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சதலும் - அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுள் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களினமேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிந்தனை பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (8)

நிலத்தியல்பா னீர்திரித் தந்தரு மாந்தர்ச்
வெந்தியல்பு தாகு மறிவு.

இ-ள். நீர் - நீரானது நிலத்து - (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான - இயல்பினாலே, திரிந்து - (தனது தன்மையேறுபட்டு, அறமும் - அஞ்சிவந்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்) - மாந்தர்க்கு மனிதர்க்கு, அறிவு - அறிவானது, இனத்து - (காம்சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு - இயல்பினாலே (திரிந்து) - தனது தன்மை வேறுபட்டு, தாகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும் - எ-று. (சுருத்து.) நிலத்தினியல்பினாலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவரவர் சேர்ந்த வினத்தினாலே அறிவுதிரியும் - என்பதாம். * [ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருத்திருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து நிறஞ்சுவைமுதலாகிய குணங்களைப் போல் தவித்திருக்கையிலே தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறிவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள் வேறுபெறும் இத்தனும் அகனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (8)

மனத்தானு மாந்தர்ச் சூனச்சி வினத்தானு
யின்னா வெண்ப்பெரு சொல்.

இ-ள். மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி - பெற்றுவிவானது - என்தால் - (தம்) மனத்தினாலே, ஆம் - உண்டாகும், இன்னாவெண்ப்பும் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனென்று (உலகத்தாராலே) சொல்லும் மி, சொல் - சொல்லானது, இனத்தான் - இனத்தினாலே, ஆம் - உண்டாகும் - எ-று. (சுருத்து.) மனத்தினாலே யறிவுண்டாம் அதுபோல குறவன் சேர்ந்த வினத்தினாலே யின்னாவெனன் நெண்ணப்படுவான் - என்பதாம். * இயற்கையாகிய கும்புலாபிவு மாத்திரத்துக்கு இனம்பெறாமையால் அறிவான மனத்தானுமென்றும் செயற்கையாகிய நிறப்புவுபற்றி நல்லவென்றாவது தீயவென்றாவது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டிதலால் அறிவான இனத்தானுமென்றும் சொல்லும். உபமான் பிரமாணத்தை அங்கேகரியால் அவ்நிறிவு வேறுபடும் மனத்தலா மென்பானை நோக்கி இதனால் அது மறுத்தும் கூறப்பட்டது. (8)

மனத்தானு போலக் காட்டி யொருவன்
வினத்தானு தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு - அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு மா, மனத்தினிடத்து, உளதுபோல - (அப்போதே) உண்டாகும்.

காட்டி- (தன்னைக்) காட்டி இனத்து- (அவர்க்கே) இனத்தினிடத்தே; உண்டாகும்- உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கறிவான தவன் சேர்ந்த வினத்தினாலாகும்- என்பதாம். இ மெய்கம கோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ள துபோலக்காட்டியும் பின்னோக்கிய விடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி எனவிறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்து அப்போதே உண்டாவ தென்பவனாகோக்கி அங்கே வெளிப்படும்ளவே யுள்ளது அத்தற்கு மூலம் இனமென்பது இத்தாலே சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனநாயகம் செய்விரை நாயகம் விரண்டு

மினநாயகம் தாயகம் வரும்.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவுவெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம், தாயகம்- பரிசுத்தநினைக்கல்மையும், செய்விரை - செய்தொழில் தாயகம்- பரிசுத்தநினைக்கல்மையும் ஆகிய. இரண்டும்- இவ்விரண்டும்; இனம்- (சேர்ந்த) வினம், தாயகம்- பரிசுத்தநினைக்கல்மையும், தாயகம்-

ந்துக்கோடாக, வரும்-உண்டாகும்—எ-று. (கருத்து.) மனப்பரிசுத்தமு ற் செய்விரைப்பரிசுத்தமும் சேர்ந்த வினத்தாலாகும்- என்பதாம். உ ணத்தாயகமல்லாதது- சிறப்பறிவு வெளிப்படும்படி. இயற்கையாகிய அறி யாமையிலீடுகுதல் செய்விரை தாயகமல்லாதது - மனோளாக்குகளாலே

செய்யப்படுகிற கல்ல தொழிலையுடையவனாகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்த வினத்தனாகவே அவ்விரைத்தோடு பழக்கிக்கத்தால் பரிசுத்த மனத்தனு டி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அந்நூல் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாவென்று இத்தனும் இனத்தில் உள் ளதாம் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

மனநாயகம் செய்சு கன்றாகு மினநாயகம்

வெல்லுகள் றாக வினை.

இ-ள். மணந்தயார்த்து-மனது ப்ரிசுத்தம்மான்வர்க்கு; எச்சம்-மக்க ட்பேறு, கண்ணுகும்-நன்றுகவிரிக்கும், இன்னாயார்க்கு, இனம்பரிசுத் தமானவர்க்கு; நன்றுகாவிரினை-நன்றுகாதசெயல், இல்லை-(யாதும்) இல்லை-எ-று. (சுருத்து.) மனஞ்சுத்தமுள்ளவர்க்கு மக்கட்பேறு நன்றுகும், இனம்பரிசுத்தமுள்ளவர்க்கு நன்மைவில்லாத் செயவில்லை-என்பதாம். *காரணத்திலே எந்தக்குணம் உள்ளது அதுகாரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்ததகுணம் மைந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்சநன்றுகுமென்றும் நல்லினைக்கோடு எண்ணிச் செயப்படுதலால் இல்லைகண்ணுகாவிரியென்றும் சொல்வீறார்; (க)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினகல

மெல்லாப் புடமுத்தரும்.

இ-ள். மன்னுயிர்க்கு நிலைபெற்றவுயிர்க்குக்கு மனநலம்-மனத்தி ன்மைமயானது ஆக்கம்-செல்வத்தை (தரும்) இனநலம்-இனத் தக.

ககஉ

மனநலம்-ஆதி-சிறந்தினை நுச்சேரர்மை.

இனது நன்மைமயானது, எல்லாப்புடமுத்தம் - (அகநெடு) எல்லாப்புடமுத் தைப்புத்தரும்-கொடுக்குய-எ-று. (சுருத்து.) மனத்தினன்மை-செல்வத் தைத்தரும், இனத்தின்நன்மை-புடமுத்தரும்-என்பதாம். * மனதுள் றுகுகைதானே அந்மாதலால் அகநெடு ஆக்கத்தருமென்றும் புடமுத்தரு த்தத்தருகிய நல்லிலைத் தானே இனமாதலால் இனநல மெல்லாப்புடமுத் தருமென்றும் சொல்வீறார் [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை பற்றி ருமென்பதனை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இம் வினநன்மை வேண்டாமென்பானாகோக்கி அதுவே யல்லாமல் அங் டிப்பட்ட பலவுத்தருமென்று அனாத்ரும் இதுவேண்டுமென்பது இந் தினைப்பொட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மனநல நன்குடைய ராவினுஞ் சான்றோர்க்

இனநல மேமாப் புடமுத்தம்.

இ-ள். மனநலம்- மனநன்மைமய, நன்று-(முன்னே) நன்னைவிடு னே, உடையராவினும்- (தானே) உடையவராவிருந்தாலும், சான்றோர்க் கு-நிறைந்தார்க்கு, இனநலம்- இனநன்மைமயானது, ஏமாப்பு- (அந் கு) வலிமையாதலை, உடைத்து- உடையது-எ-று. (சுருத்து.) மனநன் மையுடையவரானும் பெரியோர்க்கு இனநன்மை யுறுதி யுடையது ம்-என்பதாம். * அந்நல்லினை உள்ளிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்த வுருதலால் அந்நகு வலியாத றுடைத்தாயிற்று. (அ)

மனநலத்திற்கு மதுமை மந்தரீது

மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின்-மனநன்மையால் மதுமை-
ருபிரப்பின்பம், ஆரும்-உண்டாம்-மற்றும்-ஆதற்கு அச்சிறப்புந்
னும், இனநலத்தின்- இனநன்மையால், ஏற்பு-வலிமைபெறுதல், உ
டைத்து-உடையது-எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால்
ருபிரப்பின்பமுண்டாம் இனநன்மையால் வலிமைபுண்டாம். - என்பது
ய். * மனநலத்தினுக்கு மதுமைபென்பது மதுமையைத்தருவது மனந்
மையே வேறென்று அன்று என்கிறமதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லி
யபடி. [சிலவேளைகளிலே தமோகுணத்தினாலே மனநலம் வேறுபட்
டாவும் நல்லினம் திருத்திமதுமைவேளின் பத்தைத்தருவிக்குமென்பது
து நிலைபெறச் செய்யுமாறு இத்தாலே சொல்லப்பட்டது] இவை ஐந்து
பாட்டாவும் சித்தினஞ் சேராமையினது சிறப்புநல்லினம் சேர்தலி
ய எதிர்மறை முகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக. (க)

நல்லினத்தி னாக்குந் துணையிலே தியினத்தி
னல்லற் படுப்பதா உயில்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) நல்லினத்தினாக்கு-நல்லினத்தினையினுள்
துணையுட்கையுடும் இல்லை, தியினத்தி(ஆங்கு)-தியினத்தினையினுள்

சா- ஆம்-அகி-சிறிநினைந்தசேராமை, ௪௬௩

அல்லற்படுப்பதா உம் - துன்பத்தரும்பகையும், இல் - இல்லை-எ-று
(கருத்து.) ஒருவனுக்கு நல்லினத்தின் நிகுத்ததுணையில்கு, தியின
த்தின் நிகுத்ததுணையில்கு-என்பதாம். * ஊற்கு பின்னும் கூட்டப்பட்ட
து. நல்லினம் அறியாமையை நீக்கித்துயரப்பட்டாமல் காத்தலால் அறிவை
த்துணையென்றும், தியினம் அறிவை நீக்கித்துயரப்பட்ட செய்தலால் அ
றிவைப்பகையென்றும் சொல்லினார். [இதனால்விதியும் எதிர்மறையும்சே
ர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ஐ)

சா- ஆம் - அகி - தெரிந்து செயல்வகை.

அஃதாவது, அரண் தான் செய்யுந் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யுந்
தும், அச்செயல் பெரியானது துணைக்கொள் ளுதல் பயனுடைத்தாயவி
டத்து அலகுடன் செய்யப்படுமதாலால் இது சிறிநினைஞ் சேராமை
யின் பின்வகைப்பட்டது.

ஆழிவடை மாலடை மாரி லுழியக்து
முதியமுந் குழந்து செயல்.

இன். (தொழில்சொம்புமிடத்து) அழிவதாஉம்- (அப்போது அந்
 னால்) அழிவதையும், ஆவதாஉம்- (அழிந்தால் பிள்ளை) ஆவதையும், ஆகி
 ஆய் கின்று, வழியபக்கும்- பிந்தகாலத்தாந்தரும், ஊதியமும்- இலாப
 யும், குழந்து- ஆராய்ந்து, (உறுவதாபிள்) செயல்-செய்யக்கடவன்- உறு
 (சுருத்து) ஒருவனழிவதையு மாவதையு லீலாபத்தையுமாராய்ந்து தொ
 றில் செய்யக்கடவன்- என்பதாம். * உறுதலாவது- செய்கிறப்போது அ
 றியதின ஆவதுமிருந்து பிந்தகாலத்தும் ிவளர்ந்து வருதல். அழிவதில்
 லாமையால் பிள்ளையும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அறிவநி
 யம்பெற்றால் செய்யப்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் வி
 டலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்டு காலத்திலும் பயனுடமை தெரிந்து
 செய்யவேண்டிமென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தோடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்
 கரும்பொருள் யாதொன்று மில்லை.

இன். தெரிந்த- (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இனத்தொ
 டு- இனத்துடனே, தேர்ந்து- (செய்யக்கூடுதொழிலை) ஆராய்ந்து; எண்
 னி- (பிள்ளைதாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க்கு- செய்துமுடிக்கவல்ல
 அசகூக்கு, அரும்பொருள்- பெறுதற்கரியபொருள், யாதொன்று மும்- இ
 ல்- இல்லை-எ-று. (சுருத்து) கல்வினத்தோடாராய்ந்து செய்யுமாசர்க்கு
 ப் பெறுதற்குரிய பொருளொன்று மில்லை. * தொழிலு

சகூ அம்-ஆம்-அதி-தெரிந்துசெயல்வகை.

வதுபோர்க்கூச்செய்வுகைமுதல் வெல்வகைமுடிவாகியதொழில், பொ
 ருள்களுக்கு ஏதாவதியகதனில் தவறாமையால் அழிய பொருள்களெ
 ல்லாம் எனினிலே பெறுவாொன்பதாம். [இவைவிரண்டு பாட்டாலும்
 செய்யத்தகூடுதொழிலும்அதுசெய்யும்விதமும்சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஆக்கக் கருதி முதலிழக்குச் செய்கினை
 யுக்கா ரதியுடையார்.

இன். ஆக்கக்கருதி- (பின்பெறக்கடவதாழிப்பு) லாபத்தைகோக்கி,
 முதல்- (முன்பெற்றுள்ள)முதலையும்; இழக்கும்-இழத்தற்கு ஏதாவதிய
 செய்கினை- தொழிலை, அறிவுடையார்- விடவகமுள்ளவார், ஊக்கார்- மு
 ற்கொள்ளார்-எ-று. (சுருத்து) அறிவுடையார் இலாபத்தை நினைந்து
 முதலிழக்குத் தொழிலைச் செய்யார்- என்பதாம். * ஆக்கமேயன்றி முத
 லிழக்குத்தொழில்களாவன- வலியும்-காலமும் இடமும்-அறியாமல் பி
 ர்தோத்தைப் பிழக்கப்போய்த் தீர்த்தேத்தந்தையும் இழத்தல் போலவன
 உம்மை வருவிக்கப்பட்டது. முன்செய்துவந்த வினையாயினு மென்றந்
 துச் செய்கினைபென்றார். (உ)

தெளிவி லநனைத் தொடக்கா ரினிவென்று
 மெதப்பட்கூசுபவார்.

இன். இனிவென்று- (தமக்கு)இனிவரவேன்னும், கூதப்பாடு-கு
 ற்றமுண்டாதலை, அஞ்சுபவார்- அஞ்சுவோர் தெளிவிவதனை-(இனத்தொ
 டிற்) தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்பட்டாதொழினை, தொடக்கார்- தொ
 டக்கமாட்டார்-எ-று. (சுருத்து) குற்றத்திற்க்கூசும் பெரியோர் தனி
 ய்ப்படாததொழிலைச் செய்யார்-என்பதாம். * தொடக்கினால் நடுகிழ
 யும் மடக்குதல் கூடாமையால் தொடக்காொன்றார், இனிவரவு- அந்

குற்றமாகவல்லா—எ.து. (கருத்து) இராசன் செய்து பிழை முடிக்கமுடியாமையாகவெண்ணிச் செய்யக்கூடாது. தொடங்கிப்பின் சென்னையால் குற்றம்—என்பதாம். உ உபாயமாகவது—கொடுத்தல்—இன்சொற்சொல்லல்—வேறுபடுத்தல்—ஒறுத்தல்—என்பன. இவற்றை வடநாடார்—தானம்—சாயம்—பேதர்—தண்டம்—என்பர். இவையெல்லாம் என்னுறுதொடங்கிள் அக்கொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையாலும், நடுவேவிடுதல் கூடாமையாலும், அரசுசீரின் துயரப்படுவா இதைவால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்குணவாயும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

பாசுள சௌ-ஆம்-அதி—தெரிந்துகொயல்லகை:

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்சின்அ பொற்றினும் பொத்துப்படும்.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுடியாததால், வருந்தாவருத்தம் - (கருத்ததைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியாவது, பலர்சின்அ - (அனைவர்) பலர்சின்அ, பொற்றினும் - (புகாபடாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும். புடாபடும்—எ.து. (கருத்து) முடியுமுடியாததால் வருந்தாமுயற்சியாவது பலர்சின்அவது குற்றம்படும்—என்பதாம் உபுடியுமுடியாததானமுயலலாவது - பொருளாகக்கொயலிடத்தே கொடுத்தலையும் - நடுவேவிடாஎன் - சேம்பலாஎன்—முறையே பொர்செய்து கொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்சொல்லையும், துணைப்படையாளத்தன் பருதியேயே பொருந்தாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின் வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தையும் - நம்பக்கூடாத கீழ்மக்களிடத்தையும் - ஒறுக்கலையும், செய்துவெல்லும் வழிபால் முயற்சிசெய்தலாம். புனைபிதல்—நன்மையைத்தாபாது தீமையைத்தருதல், உபாயத்தின் சிறப்புச் சொல்லியுபடி. (அ)

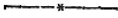
நன்றிக்கு உன்னுத்தவயன் உவரவர் பன்பறிந் தாந்ருக்கடை.

இ-ள். (வேற்றாசரிடத்து) உன்னு - நல்லபுடியத்தை, ஆற்றலுள்ளும் 7 செய்தலுள்ளும், தவறு - குற்றம், உண்டு—உண்டாம், அவரவன்—அவரவருடைய, பன்பு—குணக்களை, அறிந்து - (ஆராய்வு) தறிந்து, துற்றக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு இரையச்) செய்யாவிடத்தது—எ.து. (கருத்து.) அவரவன் குணக்களையறிந்திரையச் செய்யாவிடில்நன்மையெய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம் - என்பதாம். உ நல்லபுடியன் கொடுத்தலும் இன்சொற்சொல்லலும் ஆம், அவரவன் குணக்களை அறிந்துசெய்யாமையாவது - அவர்களுக்கு உரியவரல்லாவிடத்தே செய்தல். தவறு—தொழில் முடியாமை. (ஆ)

61 எளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு

இ-ள். தாம்மோடு - தமது நிலைமையே-டு, கொள்ளாத பொருள் த உபாயங்களை, (அரசர் தொழில் முடிந்ததும் பொருட்டுச் செய்வாரி ன்) உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது- அங்கீகரியாது [இகழுமென் றபடி] (அதலால்)—எள்ளாத - (அவ்வலகத்தால்) இகழப்பட்டாத உபாயங்களை, எண்ணி- காடி, செயல்படுவண்டும் - செய்யவேண்டும்—எ-று. (கருத்து.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரானு துலகமே தீயுக்கொள்ளாது - என்பதாம். * தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியரா யிருந்துகொண்டு மெயி யார் செய்தற்குரிய தான சாம்பேதங்களைச் செய்தலும், மெயியரா யிருந்துகொண்டு வலியாச் செய்தற்குரிய, நன்மடம் செய்தலும், ஆம். இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் - உலகங்கொள்ளாதென்றார். [இவை காண் ஞாட்டாதுச் செய்யப்படுந் தொழில்களுக்கு உபாயமும் தீ தனுரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (2)

ச அ-ஆம்-அதி-வலியறிதல்.

அஃதாவது, தீய்வுபாயங்களுள் தண்டஞ் செய்குறித்த அரசுணை யன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகா முறை மையும் இதனாலெளிவன்கும்.

வலிமைவலியுத் தன்வலியு மாற்றான் வலியுத் துணைவலியுத் துய்கிச் செயல்.

இ-ள். உண்மையையும் - (தான்செய்க்கருதிய) தொழில்து வலிமை மையையும், தன்வலியும் - (அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தன் துலவிமையையும், மாற்றான்வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணைவலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவோரது வலிமையையும், துய்கி - ஆராய்க்கு, (தன் துலவிமைபிரகமாயின) செயல் - (அத்தொழிலை), செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தொழில்வலிமையையும் தன்வலி மையையும் பகைவன் வலிமையையும் துணைவலிமையையும், ஆராய் து தன்வலியிருமாகி வரசனத்தொழிலைச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * இதற்கால்வகை வலிகளுள் - தொழில்வலி - கோட்டடையவர்க்கத் தலும் - பிடித்தலும்-முதலாகிய தொழில்களாலும்-மற்றவை முயலகைய நற்களாலும், கூறுபடுத்தி ஆராயப்படும் தன் வலிமையிருந்த விடத் துச் செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் கு றைவிடவிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்வலி மையும், ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (3)

ஒல்வ தறிவ தறித்த தன்மட்டம் கிச் செய்வார்க்குச் சொல்லாத நிலம்.

இன். உலவது - (தமக்கு)செய்யபக்கடுக் தொழியையும், அறிவது
 (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும், அறிந்து - தெரிந்து, அதன்
 ண - அதனிடத்து, தந்தி-(மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செ
 ல்வர்க்கு- (பகையின்மேலே) செல்வர்க்கு, செல்லாதது - முடியாத
 பொருள், இல்-இல்லம்-எ-று. (கருத்து.) செய்யக்கூடுக் தொழியை ம
 ந்பவேண்டும் வலியையும் மறித்துசெய்யு மாகர்க்கு முடியாதபொருளில்
 னை-என்பதாம். * இங்கே அறிவது துணைவலியாம். எல்லாப்பொருள்க
 னையும் எளிதிலே அடைவ என்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும்
 வலியின்பொருள்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற் செல்வோர் பெறும்பய
 னும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம வலியறியா ருக்கத்தி ஞாந்தி
 விடைக்கன் முரித்தார் பலர்.

இன். உடை-(தலைவனான) யுடைடய, தம்வலி-தமது வலிமைமீ
 னவ, அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின் - மனவெ

யாள் அ ச. அ. ஆம். அ. தி—வலியறிதல்.

முக்கியால், ஊக்கி - (தம்பின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி,
 (அவர்களுக்கெதிராக) அது செய்து முடிக்கப்பொருளால் — இடைக்கண்
 நடுகிடை, முரித்தார் - கெட்டவரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவ்
 எ-று. * (கருத்து) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்ளாது வலியை
 ரோடு போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர் பலர் - என்பதா
 ம். * முனையாத் தல்களுள்ளும் சிறப்பின தாகிய அறிவையுடையவர்
 சிலராதலால் முரித்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தோ
 டுக்குகவன்பது குறைந்து வின்றது. (உ)

அமைந்தான் கொழுகா னளவறியான் தன்னை
 வியத்தான் வினாத்து கெடும்.

இன். ஆற்று-அயல்வேந்தரிடத்து, அமைந்து - பொருத்தி, ஒரு
 கான் - நடவாதவனாகியும், அசையு - (தன்வலி) யளவை, அறியான்-அ
 றியாதவனாகியும், தன்னை, கையத்தான் - கொச்சிக்கொண்டு (அவரோடு
 கைத்து) அசையும்; வினாந்து - வினாவாக, கெடும் - கெடுவான்—எ-று.
 (கருத்து.) தன்வலியின் என்வையறியாததன்னைப் புகழ்ந்தவரசன் கெடு
 ன்-என்பதாம். க பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியத்தானை உபசரித்

தார் கட்பாய்கூடத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது; அயல்வே
 ந்தரோடு செய்தக்கடையிருக்க இவைஇல்லாமல் தான்மெலியவ்ளமிற
 ந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோதும் நிலையில்லாம
 யால் வினாந்து கெட்டுமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் தன்வலி
 மை யறியாதவிடத்து உண்டாகும் இழுக்குச்செரல்லப்பட்டது.] (ச)

பூலெடுபு சாஹி மச்சிறுமப்பண்டஞ்
 சால மிஞ்சுத்துப்பெயின்.

இன். பூலி - மயிலிறகை, பெய்-எதற்ப்பெற்றம்; சர்க்காரும் - பச்சு

யும், அச்சிதும்-அச்சமுறியும்; அப்பண்டம் - ஆம்மயிவிரகை (அதுதம் க்ருமளவி னல்லாமல்)-சாலமிக்குத் து மிகவும் ஆங்குப்படுத்தி, பெயி ள் - ஏற்றினால்-எ-து. (கருத்து.) மயிவிரகையேற்றப்பட்ட பண்டியும் ச்சமுறியும் அவ்விரகை யதிகமமாகவேற்றினால் - என்பதாம்; * உம்மம் பண்டியினது வரின்மயையும், மயிவிரகினதுமேவியையும் காட்டிவிட்ட து (எளியவொன்று பலரோடும், பனக்கொள்வோன் தான் வலியவனது நுந்தாலும், அவர் கூடியதெதே வலியுறிவானென்றும் பொருள்பட சிந்தனைகள் - இது பிறிதுமொழிநலனி) [அது செயலாகாதென்றம யின் - இந்நால் பனகவன்வியும் அவன் துணைவரியும் அறியாதவிட் தப்படுக்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (8)

நூலிக்குடும்ப ரேறின ரீஇறந் துக்கி

நூலிக்குடும்ப ரேறின ரீஇறந் துக்கி

சுஅ-ஆம்-அதி-வலியறிதல்.

ாகக

இ-ள். கொம்பர்- (ஒருமரக்) கொம்பினது, துணி- துணியிலே, ஏறி கு- ஏறியிந்தவர், அஃது- அவ்வளவினா, இறந்து- கடந்து, ஊக்கின் - (மேலும் ஏம) மனவெழுச்சிகொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி - உயிர்க்கு- (அ வ) நுயிர்க்கு, இதுதெய்வியம்-முடிவாக்கிடும்-எ-து. (கருத்து.) துணி க்கொம்பிலேறினார் அவ்வளவைக்கடந் தேறுவாக்கி வளருயிர்க்கு முடிவுவரும்-என்பதாம். * இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார், ப கைவரமேற் போர்க்குச் சொல்லத்தெடக்கித் தன்னாலே கூடியமட்டி றுஞ்சொறு சின் தவன்பின் அவ்வளவிலே தில்லாமல் மனவெழுச்சியி னாலே மேலுஞ்சொல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தெரழிவ முடி தற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர்முடிதற்கு ஏதுவாகும் என் கிறபொருள்

பட சிந்தனைக்குலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து சிந்தவேண்டுமெ ன்றமையின் இந்நால் தெரழிவ வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டாம் இ யுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (9)

ஆத்தி னளவறிந்திக வறபொருள் போற்றி வழக்கு வெறி.

இ-ள். ஆற்றின் - (கொடுக்கும்)வழியினாலே, அளவு- (தனக்குள்ளே பொருளி) னளவை, அறிந்து- தெரிந்து ஈகர (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக் கக்கடவன், அது- அக்கொடுத்தலானது பொருள்- பொருளை, போற்றி வழக்குவெறி - காப்பாற்றிக்கொண்டு கடக்கும்வழியாம்-எ-து. (கருத் து.) தனக்குள்ள அளவறிந்துகொடுக்கக்கடவன் அக்கொடைபொருளை, க் காப்பாற்றும் வழியாம்-என்பதாம். * கொடுக்கும்வழி - இயற்றலெமெ ன்ணக் குறளுகையிற் சொல்லப்பட்டது, அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலா வது- ஒன்றளவைளவை காதுபக்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத்தன்செ லவுக்காக்கி, ஒன்றைப்பின்னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதைநீக்குதற்கு ளைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக்கொடுத்தல்; காப்பாற்றிக்கொண்டு கடந்த லாவது - ஒருவரோடு நட்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக் கொண்டு நடத்தல், முதலிலே செலவுகருக்கினால் பொருள் ஒருகாலு ம் நீக்காதென்பதாம். (10)

ஆகா தளவிட்டி தாவிலும் தேடிவில போகா தகலாக் கடை.

இன். ஆகாயம்- (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்றவழியானது, அளவு-அளவினாலே, இட்டிதாயினும்-சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு-(அதனாலே)கெடுதல், இல்லை-இல்லை, போகாது-போகின்றவழி-(அளவு) அளவி

இலே, அலாக்கடை-(அதிலும்)சிறியதாயின்—எ-று. (கருத்து.) அரசனுக்குப் பொருட்செலவு மிகாவிடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாவது கெடுகிறில்லை-என்பதாம். * பொருளுள்பது அத்திகாரத்தினாலே வருதல் உட.

நாள்விய ச-அ-ஆம்-அதி—உலையிதல். விக்கப்பட்டது வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கெடுவது யென்பதாம். (அ)

அளவீதில்லா வாழாதான் வாழ்க்கையுள்ளோல வில்லாவிடத் தோன்றும் கெடும்.

இ-ள். அளவு- (தனக்குள்ளப்பொருளி) னளவை, அறிந்து-தெரிந்து (அதற்கேற்றம்)—வாழாதான் - வாழாட்டாதவனது, வாழ்க்கை- வாழ்க்கைகளானவை, உளபொல - உள்ளவைபோலத் (தோன்றி)—இல்லாகி- (மெய்மையை) இல்லையாகி, தோன்றி- (பின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும்- அறியும்—எ-று. (கருத்து.) தனக்குள்ளப்பொருளளவையறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றி

யறியும்-என்பதாம். * அங்ஙனவிற்கேற்ற வாழ்தலாவது - முறையிலே கருக்கக்கடாபுரேந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவதுகொடுத்தும், அது

பளித்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கெடுவெளிப்படாமையால் உள் பொலத்தோன்றி எனப்பட்டது. முறையிலும் செலவுமிகுந்தால் வருந்தும்-சொல்லியபடி. (க)

உளவரை துக்காதவொம்புர வான்மை வளவரை வல்லிக் கெடும்.

இ-ள். உளவரை- (தனக்கு)உள்ளவளவ்வ, துக்காத-ஆராயாமல் க்கேதுவாகிய, ஒப்புரவான்மை- உபகாரமுடையமையால், வளவரை- (முருவானது) செல்வத்தினளவு, வல்லிக்கெடும்- வினாவாகக்கெடும்-எ-று. (கருத்து.) தனக்குள்ளவற்றை யாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் - என்பதாம். * உபகாரமேயாயினும் மிகலாகாதெனலால் இது வகுது. [இவைகாள்புரப்பட்டாலும் மூவகை ஆற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்புநோக்கி வருத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (வ)

~~சுகை-ஆம்-அதி - வாலமறிதல்.~~
சுகை-ஆம்-அதி - வாலமறிதல்.

அந்நாலது, வலிமையினாலே மிகுதியுடையவனுய்ப் பகைவன்மேல்பேர்க்குச் செல்லுமரசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினே அறிதல் அத்திகாரமுறைமையும் இந்நூற்றினே விளங்கும்.

பகல்வெல்லும் கூகையைக்காக்கை யிக்கல்வெல்லும்

இ-ள். காக்கை-காகமானது,கையை-(தன் விண்வளிதாயி)யோ
 ட்டாரண்பகல்-பகற்பொழுதில், வெல்லும்-வெல்லும்(அதுபோல்)-இ
 ல்-பனைவளை, வெல்லும்-வெல்லக்கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு

சுசு-ஆம்-அதி-நாலமநிதல்.

நாஎஉ

பொழுது-(அதற்கேற்ற) காலம், வெண்டும்-வேண்டும், -எ-து. (கருத்
 து.) காகக்கொட்டாரண்ப பகலில்வெல்லும் - அதுபோல அரசர் பகை
 வகைவெல்லக் காலம்வேண்டும்- என்பதாம். ஈ காலமல்லாதவிடத்தி
 லவிடையினாலே பயனில்லை பென்பது விளக்ககின்றது இனிச்சாலா
 வது வெம்மையும்குளிர்ச்சியும் சமராய்கொய்செய்யாபல் நீரும் உண
 வுமுதலானவை புடைத்தாய்ச் சேனைவாந்தாமல் செல்லுத்தவ்வாய்
 தாம். (இதுஎடுத்துக்காட்டுவையணி) [இதுனும் காலத்தினது சிறப்பு
 த்வொள்ளப்பட்டது.] (க)

பருவத்தோ டொட்ட யொருக நிருவின்த
 தீராமையர்க்குற் றவின.

இ-ள். (அரசன்) - பருவத்தொடொட்ட - காலத்தொடுபொருத்த
 நுழுவல்- (தொழில்செய்து) நடத்தல், நிருவினை- (ஒருவிடத்தும் நிலை
 து நீக்குத்) செல்லத்தை, தீராமை- (தவ்விடத்து) நீக்காமல், ஆர்க்கு
 ம-கட்டுவதாகிபு, கயிறு-கயிறுறாமு-எ-து. (கருத்து) நாலமநிததுதொ
 ழிலைஉட்கல், செல்லத்தைக் கட்டுகியிறும்- என்பதாம். ௩ காலத்தொ
 டிப்பொருத்துகல் - காலத்தொயற்றசெய்தவாம். தொழில் கைகடிவருத
 லால் அதனும் உண்டாகும் செல்லம்-எக்காலும்- நீக்காதென்பதாம் (உ.)
 அருவினை பென்ப வளவோ கருவிவாற்
 யால மறித்து செவிள்.

இ-ள். அருவினைபென்ப- (அரசரார்) செய்தற்கரியதொழில்களெ
 ன்று தொல்லப்படுமவை, உளவோ - உண்டோ, கருவியால் (அவைக
 ளைமுடித்தற்காகும்) சாதனைகளுடனே, காலம் - செய்தற்காகும், கா
 லத்தை, அறிந்து- தெரிந்து, செயின்-செய்தால்-எ-து. (கருத்து.)கால
 மறித்துசெய்தால் அரியதொழில்களுளவோ - என்பதாம். ஈ கருவிளர்-
 மூகையாற்றல்களும் கால்வகை உயாய்க்களும், ஆம், அமை உண்டா
 யெவிடத்தும், காலம்வேண்டு மென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியெ
 ன்றார், இப்படிசெய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடியு
 மென்பதாம். (க.)

ஞாலவர்குநினல் கைகடுக் காலல்
 கருநி விடத்தாற் செவிள்.

இ-ள். (ஒருவன்)-ஞாலம்-பூமிமுழுதையும், கருநினும்- (தானே
 யுள்) நினைத்தாலும் (அது)-கைகடுபெ-கைக்குள்ளாம், காலம் - காலக்
 கை, கருநி- அறிந்து, இடத்தால்- இடத்தொடுபொருத்த, செயின்- (அத
 னுக்குச்செய்யும் தொழினைச்) செய்வாளுகின்-எ-து. (கருத்து.) அரசன்
 லமறித்து தொழில் செய்தால் உலகெல்லாமான நினைத்தாலும் கைவ
 ல்படும்- என்பதாம். ௩, இடமுண்டாறியவிடத்தும் காலம்வேண்டு மெ
 ருதற்குஇடத்தானென்றார், இப்படி செய்வார்க்குக் கைகட்டாதவையும்

கைகூடுமென்றதாம். [இவ்வழன்றுபாட்டிலும் காலைநிதலின் பங்
சொல்லப்பட்டது.] (ச)

காலம் கருதியிருப்பர் கலக்காது.

ஞாலம் கருது பவர்.

இ-ள். ஞாலம்- பூமியெல்லாம், கலக்காது-தப்பாமல், கருதுபவர்.
(கொள்ள) நினைக்குமாசர், (தம்வலிமிகுமாயினும் அதனை நினையாமல்
காலம்- அதற்கு (ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி- நினைந்து, இருப்பார் (அ-
துவருமளவும்) இருப்பர், பகைமேற்செல்லார்-எ-று. (கருத்து.) பூம்
முற்றமான நினைக்குமாசர் பகைவனாவெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பர்
என்பதாம். * அதைநினையாமற்சென்றால் பொருளும் பட்டையும் ஆகிய
இருவகைப் பொருமைகளும் தேய்த்து வருந்துவதாகலால் இருப்பி
ன்றார், இருத்தலாவது- ஈட்பாக்கல்-பகையாக்கல்- மேற்செல்லுதல்-
ருத்தல்- பிரித்தல்-கூட்டல் என்றிது அதுவகைக்குணங்களுள் மேற்செ-
ல்லுதலுக்கு - எதிராகியதொழில் [இதனாக்காலம் வாராதவிடத்தே
பெய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஊக்க முடையா ஞெடுக்கம் பொருதநர்

தாக்கற்குப் பெரும் தமைத்து.

இ-ள். ஊக்கமுடையான்- மிகுந்த வலிமையுடையவரசன், ஓடுக்
ம்- (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற விருப்பு, பொருதநர்
பொர் செய்கின்ற ஆட்கூடா, தாக்கற்கு- (தன்பகை கெட்டு) பாய்த்
பொருட்டு, பெருத்தகைத்து- பின்னே கால்வாங்குத்தன்மைத்து-எ-று.
(கருத்து.) வலிமையுள்ளவரசன் பின்வாங்குதல் இல்லாமல் பொருட்டம்-
என்பதாம். * உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருந்
கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற் கென்பதுகொள்க. [இந்
னால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொள்ளென வளக்கே புறம்வெரைர் காலம்பார்த்

துள்வெர்ப்ப ரொள்ளியவர்.

இ-ள். ஒன்றியவர்-அறிவுடையவரசர், ஆக்கே- (பகைவர்க்குஞ்செ-
ய்த) அப்பொழுதே, (அவரறியு)-பொள்ளென-வினாவாக, புறம்வரை-
ர்- புறத்திலே கோபஞ்செய்வார், காலம்- (தாம் அலகாவெல்லுதற்கே-
ற) காலத்தை, பார்த்து- அறிந்து (அதுவருமளவும்)-உள்வெர்ப்பர்-உ-
ள்ளேகோபஞ்செய்வார்-எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையவரசர் கோபத்
தைப் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவு மக்கோபத்தை யுள்ளவைத்தருப்
பார்- என்பதாம். * பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் சம்-
மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வெராரொன்றும் கோபஞ்செய்-
வாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வெர்ப்ப ரொள்ளியவொன்றும்
சொல்லினார். (ச)

செய்தகைக் காணிற் சுமக்க விதுவரை

காணிற் கீழ்க்காக் தலை,

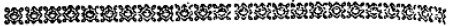
இ-ள். (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செந்நகரை - பகைவனா, காணி
 ன் - கண்டால், சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணிய
 க்கடவா; இறுவனாகாணின் - அக்காலம்வந்து முடிபுமிடத்து, தலை-
 (அவரது) தலை, கிழக்காம்-கீழ்மீறும்—எ-று. (கருத்து.) அரசர் பகை
 வனாகண்டா லவர்க்கு முடிவுகாலம் வருபளவும் பணியக்கடவர் - எ
 ன்பதாம். * பகைமை தீரும்படி மிகவும் வளைக்குகுவென்றற்கு சுமக்க
 வென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளமை
 யினாலே தப்பாமல் வெவொன்றற்கு கிழக்காம் தலையென்றும் செ
 ள்வினார். [இவ்விரண்டொட்டாலும் காலம்பாந்திருக்குமிடத்துப் பகை
 மைதோன்றாமல் இருக்கவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எய்தற் கரிய நியைத்தங்கா லக்கியேயே
 செய்தற் கரிய செயல்.

இ-ள். (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்)—எய்தற்கரியது-(த
 ப்பாரவே) பெறுதற்கரியகாலம், இயைந்தகால் - வந்துகூடியக்கால், அ
 க்கியேயே - அது நிற்குமளவிலே, செய்தற்கரிய - (அதன்முள்ளே) செ
 ய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை, செயல் - செய்யக்கடவர்—
 எ-று. (கருத்து.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்தா லப்பெ-
 று யத்தொழிந்துசெய்யக்கடவர்-என்பதாம். * ஆற்றல் முந்தவனையெ
 ளானே செய்குகொள்ளக் கூடாதாரிருக்கையால் எய்தற்கரியதென்
 றும் அதுதானேவந்துகூடுதல் அரிதானால் இயைந்தக்காலவென்றும் கூ
 டிப்பவிடத்துப் பின் னில்லாதோழிப்போ மாதலால் அக்கியேயென்று
 ம், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக்கூடாமைபால் செய்தற்கரியவென்று
 ம்சொல்லினார். [இக்கால் காலம்வந்தவிடத்து ஒன்றாகு ரெய்கவென்ப
 து சொல்லப்பட்டது.] (க)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்த 10ந்தன்
 குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

இ-ள். கூம்பும்பருவத்து - தொழியின்றோலே செல்லாதிருக்கவே
 ண்படுக்காலத்திலே, கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்குமாறுபோல் இருக்
 க்கேடவன், மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து மந்தைச் (செல்லுக்காலம்) வாய்த்
 தவிடத்து, அதன் குத்தொக்க - அதுதப்பாமற் செய்துமுடிக்கு மாறு
 போல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசர் ப
 கையைவெல்லக் காலம் வாய்க்காவிடத்துக் கொக்கடவ்கல்போ ளிருக்
 க்கேடவன் வாய்க்கவிடத்து அரசர் குத்தைப்போல வெல்லக் கடவ
 ன்-என்பதாம். * மீள்கொள்ளுகற்கு இருக்குமிடத்து அதுவருமளவு
 ம் அது தன் முயற்சியை முன் னீர்த்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உ
 யிரிவீரதுபோல இருக்குமா கலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு
 முன்னாலே விளாந்துகுத்து மாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்
 கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று; கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது
 கூம்புமாதமோற் கூம்புகவென்றும் குத்தொக்கவென்றாராயினும் அது
 குத்தாமாறுபோற் குத்துவென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்த
 லுக்கும, தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ருய - ஆம்- அந்-இடன றிதல்.

— (10) —

அஃதாவது, வறியும் காலமுடன் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தா
 ன் வெல்லுதற்கு வற்ற நிலத்தினே அநிசலாம், அதிகாரமுறைமையு
 ம் இதனொன்றினே விளக்கும்.

தொடங்குக வல்லவையுமென்றது முந்து
 மிடங்கடாபின் கல்லது.

இ-ள். முற்றும் - (பலகவளை) வளைத்துக் கொள்வதற்காகும், இடம்-நீரிடத்தை, என்டபின் கல்லது-பெற்றபின் கல்லலாமல், எவ்வீணையும் - யாதொரு தொழிலையும், தொடக்கந்த - (அவரிடத்துத்) தொடக்கத்திருக்கக்கடவர், என்னந்த - (அவரைச் சிறியவரென்று) இராமுநிருக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) அராசரிப்பகைவரைவெல்ல இடக்காடாலல்லது எத்தொழிலையுந் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவனாயிருக்கிறுக்கக்கடவர்-என்பதாம். * அரந்காதிடமாவது - வாரியக்கவாலும், நிறைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை அரணைக்குழந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நகிவிவ்வது பல்படைகள் இருப்பிற்கும் மதிலும் அசுமும்முதலாகிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும்- என்ற நிலக்கிடங்கையையும் கீளையும் உடையது அல்லிடைத்தைப்பெற்றால் தொடர்க்குதலும், இகழ்த்தலும் செய்கவென்பதாம். (8)

நூரன்சேர்க்க மொய்யி னவர்க்கு மரச்சேர்க்கா
 மாக்கம் பலவிந் தரும்.

இ-ள். நூரன்-மாறு. மாட்டை, சேர்க்க-சேர்க்க, மொய்யினைவர்க்கும்-வலிமைமையுடையவருக்கும், அரண்-அரணை, சேர்க்க-சேர்க்க, ஆம்-ஆகின்ற, ஆக்கம்-பெருக்கமானது, பலவும்-பலபயன்களையும், தரும்கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) வலிமையுடையவர்க்கும் அரணைச் சேர்க்காநின்ற பெருக்கமானது பலபயன்களையுத்தரும்-என்பதாம். * மாறுபாடெதாழ்வி பலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ளதென்பது பொருது அரசாது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடையமைதொன்றவதற்கு வும், இது பகைவர்க்கென செய்ந்த அரணுக்கு ஆகின்ற, அரண்சேர்க்க ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது- அதற்கு ஏதுவானவனைத்தலை அது கொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நகிவிவ்வாமையும், தாம் நிலைபெற்றுவின்று அவருக்கு நகிவுசெய்தலும் முதலானவை. (2)

ஆற்றாது மாநி யடுப விடனறிந்து
 போற்றுக்கடாபின் செவின்.

இய-ஆம்-அதி—இடனறிதல். னளகு

இ-ள். ஆற்றாது-வலிமையில்லாதவர்களும், ஆற்றி- வலிமையுடையவர்களும், அடுப-செல்லவார், இடன்- (அதற்கென்ற) இடத்தை, அறிந்து-செய்து, போற்றி- (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றார்களெ-பகைவரிடத்து, செயின்- (தொழிலைச்) செய்வாராயின்—எ-று. (கருத்து.) வல்லமை யில்லாதவர்களுமிடமறிந்து போர்செய்வாராயில் வெற்றிபெறுவர்-என்பதாம். * காத்துக்கொள்ளுதலாவது- பகைவரால் - நகிவுவாராதிருக்கும்படி அராணலும், படையாலும் காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் நூன்சேர்க்கல்லப்பட்ட வலிமையிலாதிருந்தாலும் வெல்லவென்பதாம். (8)

என்னியா சென்ன யிறப்பரிடனறிந்து
 தன்னியார் தன்னிச் செயின்

இ-ள். இடன்- (தாம்தொழில்செய்தற்கென்ற) இடத்தை, அறிந்து-செய்து, தன்னியார்-சென்றவராயர், தன்னி - (அரணைப்) பொருத்தி

மீண்டும் செய்கின்றீர்—அத்தொழில்கள்) செய்வாராயினர், எண்ணியார்—(முன்பு அவகாவெல்ல) எண்ணியிருந்தபகைவர், எண்ணம்—அவ்வெண்ணத்தை—இழப்பர்—இழந்துவிடுவார்—எ.று. (சுருத்து.) அரசர் இடமறிந்து போர்செய்வாராகில் பகைவொண்ணமுடியாது—என்பதாம். * எண்ணப்பட்ட செய்வைய எண்ணமென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுகலால் எண்ணியிறப்பொன்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொன்பதாயிற்று. [இவைநான்கு பாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறக்கற்கு ஆயுதமறிதல் சொல்லப்பட்டது. (ச)

நெடும்புனலுள் வெல்லு முடலையரிம்புளவி
 வீக்கி ஈதலைப் பிற.

இ-ள். முத்தலை—முதலையானது, நெடும்புனலுள்—ஆழமுள்ள நீரினானால், பிற—பிறவுயிர்களை வெல்லாம்—வெல்லும்—வென்றுவிடும், புனலின்—அந்நீரின்மீதும், நீக்கிள்—நீக்கினால், அத்தலை—அதை, பிற—பிற

வுயிர்கொல்லாம், ஆடும்—வெல்லும்—எ.று. (சுருத்து.) முதலை நீரினிருந்தால் எல்லாவுயிகளையும் வெல்லும் அது அந்நீரைவிட்டால் மற்றவுயிர்களாலே தோல்வியடையும்—என்பதாம். * எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியுயரையிருப்பா ினொன்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால் அவையெல்லாம் முதலைக்கு

எனியவனவாகும் அவைசஞ்சரித்தற்றூரிய! நிலத்தினிடத்தே அம்முதலைச் சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதானொன்பது

மேற்பெல்லுமரசுள் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார் தான் நிற்கமாட்டாத விடத்தேசென்ற

நாளை நுயி-ஆம் அது—விடன்றிதல்.

முல் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்ற பொருள்தோன்றி நன்றமைபால் பிறிதுமொழிதலணி.] (ஐ)

கடலோடா காலம் சென்றேர் கடலோடு
 காவாய்மோடா நிலத்து.

இ-ள். கால்வல—(நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமைபொருந்திய உருளை கையுடைய, சென்றேர்பெரியதேர்களானவை, கடல்—கடலில், ஓடா—ஓடமாட்டாவாம், கடலோடும்—கடலில்ஓடுகின்ற, காவாய்—மரக்கலங்களுமும், நிலத்து—நிலத்தில், ஓடா—ஓடமாட்டாவாம்—எ.று. (சுருத்து.) நிலத்திலோடுதேர்கள் கடலிலோடாவாம், கடலிலோடு மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம்—என்பதாம். * ஓடுதற்கெற்ற காலும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கிறமென்பது தோன்ற கால்வலெனினதேதொன்றார். [இப்பாட்டு போர்க்குச்சென்றவன் பகைவரிடத்தின்கண் அறிந்து அவைகளுக்கு என்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்யவேண்டுமென்னும் பொருள்தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.] (ஈ)

அஞ்சாமை யல்லாத மனைவேண்டா வெஞ்சாமை
 யென்னி விடத்தாற் செயின்.

இ-ள். (அரசர்)—எஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறைபாடில்லா; எண்ணிடஆலோசித்து, இடநூல்- இடத்தொழுபொருத்திச் செயின் - டிசம்பர்மாதம் (அச்செயலுக்கு) - அஞ்சாமை யல்லால் - (தமது) தைமீரியமல்லாமல், துணை - வேடுகு துணை, வேண்டா - வேண்டியதில்லை—எ-று. (சுருத்து.) குறைவின்றாதெண்ணி யிடமறிந்து போர்செய்தால் தைமீரியமின்றி வேறுதுணைகள் வேண்டாலாம்—என்பதாம். * அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏதுநின்றலாமையால் தைமீரிய முடையதாய்தின்று முடித்தலல்லது துணைவேண்டாவென்றார். [இவைமுதல் துபாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆய்மடிகளால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
 னாக்க மழிந்து விடும்.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையைமுடைய அரசன், சிறுபடையான் - சிறியசேனையைமுடையவனது, செல்லிடம் - செல்லிடத்தையே, சேரி—(அவனை அழிக்கவேண்டித் துள்) சேர்வதுதான் - (அவனுள்)—ஊக்கம் - (தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிவான்—எ-று. (சுருத்து.) சிறை சேனையுடைய அரசன் குறைசேனையைமுடைய அரசன் டத்தைச் சேர்ந்தழிக்க வேண்டுகிறவனது பெருமையை யிழந்து விடுவான்—என்பதாம். * செல்லிடம்-செல்லுமிடம் எனவிரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமையேக்கி இடம்நோக்காமல் செல்வானானான் அச்செலவு அச்சேனைக்குஞ்சேர்ச்சென்று தொழில்செய்யக் கூடாமையாவது பழக்கமெல்லாமையாவது, அப்பெருமையாத் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

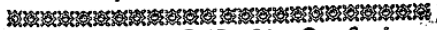
நீடு-ஆம்-அதி—இடனறிதல்.

சிறைகலந்து நீடு மிலொளிவு மாந்த
 குறையிலத்தோ டொட்ட லரிது.

இ-ள். சிறைகலனும்-அரணழித்தற்கருமைமையுடைய
 மையாய் ஆற்றலையும், இலொளிவிடும் - உடையாள், நீடு-
 (தொழில்செய்தற்குரிய)மனிதரை, உறையிலத்தோடு—(அவரது) இருப்பிடத்திற்குச் சென்று, ஓட்டல்-தாக்குகல், அரிது-அரிது—எ-று. (சுருத்து.)
 அரண்வலியும்பலமுடையல்லாரானும் பகைவர் இருப்பிடஞ்சென்றுவெல்லலரிது- என்பதாம். * ஆண்மையுடையவரைச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்றுதாக்கினால் அதைவிட்டுப்போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வா ராதலால் அவருக்குப் பெரியவேனையும் தோற்றோடிப்போமென்பதாம். (ஆ)

காலாழ்களரி ளரியமென் ளன்னஞ்சா
 வேலாள் முகத்த ளளிது.

இ-ள். கண்ணஞ்சா-பர்க்கு அடங்காதவையும், வேலாண்முகத்த - வேலையுடைய ஆண்டுகட்கேற்ற கொம்பையுடையவையும், ஆணியகனி-யாணிகளை, காலாழ்-கால்புதைதிற இயல்பினதாயி, களரில்-சேற்றுநிலத்திலே (அகப்பட்டவிடத்து)—ரி - ரிகளாணலை, அடும்-கொல்லும்—எ-று. (கருத்து.) ரிகளையாண்களைச் சேற்றுநிலத்தில்தெல்லும்-என்பதாம். * முகம்கொம்புக்கு ஆகுதல்-ஆகுபெயர், (ஆண்மையும் பெருமையும் உடையராயினும் தகாதவிடத்திலே சென்றால் அவைகளார் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவொன்பது தோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பணக்கைச் சார்தலக்காத இடமும் சார்த்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.] (வ)

ருக - ஆம் - அதி - தெரிந்து தெளிதல்

அஃதாவது மந்திரிமுதலானவர்களைப் - பிறப்பு-குணம்-அறிவு - எனப்படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும்; காட்சி - கருத்து - ஆகும் என்கிற பிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெரிதல், வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்து புகைமேற் செல்வாணுக்குச் சேனை கருத தோடு தொழில்செய்தற்கும், எதிரிடாமக்கும், இத்தெளிவுவேண்டிதல் அவைகளின் பின்னைக்கப்பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிர்ச் ச காணின்
திறத்தெரிந்து தேறப் படும்.

உக

ருக-ஆம்-அதி-தெரிந்து தெளிதல்

இ-ள். அரிய (கற்றக்கு) அருமைமாயிய தூல்களை, கற்று, ஆசு-
 (முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றாக்கண்ணம் - அற்றவரிடத்
 தம், தெரியுங்கள் - (துட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிது - அறியா
 மையானது, இம்மை-இல்லாதிருக்கா, அரிதே - அருமையே—எ-து.
 (கருத்து.) அரியதூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவரிடத்தும் அறியாமை
 கில்லாதிருக்கையறிது என்பதாம். உ அறியாமை - இவரிடத்து மணி
 கையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் தெரியுங்கா வென்றார்.
 காட்சிப்பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்றமும் இல்லாதானேதெ
 வியப்படுவென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களைவிட குணமும் குற்றமும்
 தெரிந்து குணமுடையவரைத் தெளிகவென்பது இம்முறையுட்பட்டா
 ளும் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குணமுடைய குற்றமுடையவற்றின்
 மிகையாகிய மிக்க கொளல்.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால்)
 —குணம் - குணங்களை, காடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும்-மற்றைக்
 குற்றங்களையும், காடி - ஆராய்ந்து, அவற்றின் - (முன்பு) அவ்விருவரை
 யுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, காடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்த
 வைகளால், கொளல் - (அவை) அறியக்கூடலன்—எ-து. (கருத்து.) அர
 சன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கூ
 டலன்—என்பதாம். உ மிகுதல் - தலைமையிலாவது பன்மைக்குவாய
 து உய்தல், மிகுந்தவைகளால் அறிதலாகுது - குணமிகுந்திருந்தால்
 தொழிலுக்கு உரியவானென்றும், குற்ற மிகுந்திருந்தால் அல்லவொன்ற
 ம் அறிதல். [குணமாத் தீரமுடையவர் உலகத்தில் துரியாசலால் இ
 ல்வகையானையும் தெளிகவென்பது இதுதான் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேலாகச் சிறுமைக்குத் தந்தம்
 கருமே வட்டமைக்கல்.

இ-ள். (குடிப்பிறப்பு குணம்? அறிவு என்பவைகளால்? மனிதரளட
 யுள்) பெருமைக்கும் - பெருமைமாயிய (பொன்னிம்மாற்றறிதற்) கும்,
 சிறுச்சிறுமைக்கும் - மற்றைச் சிறுமைமாயிய (பொன்னிம்மாற்றறிதற்)
 கும், கட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவது, தந்தக்கருமமே - தந்தக்கள்கள்
 செய்யலானே—எ-து. (கருத்து.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையுமறிபு
 முணாகல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம்—என்பதாம். உ மனிதருடைய
 பெருமைசிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறியவேண்டியவர்களுக்கு மு

நூக-ஆம்-அந்—தெரிந்து தெளிதல்?

சாநனம்: அவர்செயலே என் தற்கு கருமமே எனத் தேற்றே
 ததொடு சொல்லினார் (பெருமை சிறுமைகளைப் பொன்னெணால் க
 ருமம் ஒன்றைக் கட்டளைக்கல்லெனவால் ஏகதேச வருவகையணி. [இ
 தனது குணகுற்றங்களை அறிதற்குக்கருவிசெய்யப்பட்டது.] (இ)

அறிதலாத் தேவத லோம்புக மற்றவர்
 பற்றில் காணார் பதி.

இ-ள். அந்நாடா - சுற்றியிலாதவனா, தேறுதலொம்பு-தெளிதலொழியக்கடவுள் (அவர்)—மற்றுப்பற்றினர் - உலகத்தோடு சம்பந்தமிலாதவரால், பழி - பழியை, காணார் - அஞ்சார்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் சுற்றமற்றவனைத் தெளிதலொழியக்கடவன் அவருலகத்தோடேட்டாதவராதலும் பழிக்கஞ்சார் - என்பதாம். * உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எனின அவை விடுதற்கும், புகழப்படுவன எனவை அவை செய்தற்கும், காணாமைய உலககடைபிளியல்பு சுற்றியிலாதவர்க்கு இவ்வாறையால் அவனாகும்பொருதென்பதாம். (க)

காதன்மைகந்தா லறிவறியார்த்தேறுதல்

பேதமை யெல்லாக் தரும்

இ-ள். காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்தா - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (தமக்கு) அறியவேண்டிமெவைகளை, அறியார் - அறியாதவனாய், தேறுதல் - தெளிதலானது, பேதமையெல்லாம் - அறிவில்லாமையையெல்லாம், தரும் - (அரசனுக்குத்). தரும்—எ-று. (கருத்து.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன் தெரிந்துகொள்ளுதலெனக் கறிவின்பையெல்லாந்தரும் - என்பதாம். * தன்னோடு அவரிடத்துள்ள அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவனைத் தொழில்செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறிவில்லாமையினாலே டெடும் கெட்டால் அவர்களுள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக்குரியவர்கா அறியாமையும், மேல்நீண்டன அறியாமையும் முதலாக அவனுக்கு அறியாமையெல்லாம் உண்டாகும் என்பதாம். (எ)

தோன் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை

தீர விடும்பைத் தரும்.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடுசம்பந்தமில்லாதவனை, தோன் - (பிறப்புமுதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலுவி, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்குத் (அத்தெளிவு)—வழிமுறை - (அவர்) சந்திமுறையினும், தீர-விடக்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தன்னோடுசம்பந்தமில்லாதவனைத் தெளிந்த கொள்வ அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பத்தரும்—என்பதாம். * சம்பந்தம் தன்னுடையோடு தொடர்ந்த மாபுத்தெளிதல், அவரிடத்தே தொழில்

இ-ஔம்-அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

அருக

வைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற்குப் பிறந்தவரும் பகைவர்க்குப்பட்டுக் கீழாவன என்பதாம். (அ)

தேறக்க யானாயுக் தோது தேர்ந்தபிற்

தேறுக தேறும் பொருள்.

இ-ள். யானாயும்-யானாயும், தோது-ஆராயாமல், தேறக்கதெளியாதிருக்ககடவன், தேர்ந்தபின்-ஆராய்ந்தபின், தேறும்- பொருள்தெளியப்பிடுபொருள்களை, தேறுக-தெளியக்கடவன்—எ-று (கருத்து.) அரசன் யானாயும் யானாயும் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * தேறக்கதெளியு பொதுப்பட்டச் சொகள்ளமையால் - யாதொருதொழிலினும் தெளியலாகாதென்பது பெறப்பட்டது. இக்கே தேறுகதெளியாதற்கு ஐயுறுதிருக்கக் கடவென்பது கருத்து. தேறும்பொருள் - அவர்வர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள், பொருள்- ஆருபெயர். (க)

தோன் தெளிவுக் தெளிந்தான் கீழாயுவயுக்

திரா விடும்பை தரும்.

இ-ள். (அரசன்) நேரான்- (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலானதி, தெளிவு
ம். தெளிதலும், தெளிந்தான் கண்- ஆராய்ந்து தெளியப் பட்டவனிடத்
தே, ஐயறவும் - சந்தேகப்படுதலும், திராவிடும்பை - சீக்கரதனும் பத்
தை தரும்- (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒரு
ருவனை யாராய்ந்திலானதித் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவ னிடத்தில்
யக்கொள்ளுதலும். அவனுக்குத் துன்பத்தரும் - என்பதாம். * அரசன்
ஒருவனிடத்தே ஒருதொழிலைவைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தே
கப்படுவானுமென் அந்நினை அவன் அந்நினை இனி இதுமீட்டாதென் னும் கருத்
தால் அத்தொழிலைத் தளர்விடுவான் அதுவல்லாமல் படைவாராவே எ
ளிதினே பிரிக்கவும் படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்
தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளிவுக்கு அளவுசொல்லியபடி [இ
வை ஐந்துபாட்டிலும் தெளியப்படாந்நா இவரொன்றும். அவரைத்
தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும், சொல்லப்
பட்டன.] (வ)

ருஉ-ஆம்-அதி-தெரிந்துவிடுவாயாடல்.

அந்தாவது, அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை
அறிந்த அவைகளிலே ஐந்துநிறம். அதிகாரமுறைமையும் இதன
லே விளங்கும்.

நன்மையும் தீமைபுநாடி கலம்புரித்த

தன்மையா னுளப் படும்

ரா அஉ

ருஉ-ஆம்-அதி-தெரிந்துவிடுவாயாடல்.

இ-ள். (அரசன் முதலிலே ஒருதொழிலைக்கொடுத்தால்) கன்மை
யுத்தீவைவும் - (அத்தொழிலிலே) ஆடவையும் ஆகாதவையும் ஆசிர
செயல்களை, நாடி - ஆராய்ந்தறித்து, கலம் - (அவைகளுள்) ஆம்மையை
யே, புரித்த- விநம்பிய, தன்மையான் - இயல்பாயுடையவன், (பிடுங்கி
அவ்வாசனுவலே) - ஆளப்படும் - (சிறந்ததொழில்களிலே) ஆளப்படு
வான்-எ-று. (கருத்து.) கன்மைதன்மைகளறித்து ஆடவைகளைச் செய்
வான் அரசனாள்படுவான் - என்பதாம். * தன்னை உரிமை அறித்
பொருட்டு உள்நூக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாறிய ஒருதொழிலை அரசன்
தன்வி-ந்தே காத: விடத்தே அறிவே ஐந்துநீசெயல் களையெய்த
வன் பின்னும் அத்தன்மைகளுந்நென்பந்ரி உள்ளாயிடு தொழிலிலே ஆ
ளப்படுவா நென்பதாயிற்று. புரிந்தவென்று இயந்த காலத்திலே
சொல்லுதலால் மூன்றே உரிமையை அறிந்தபொருட்டு வைத்த தொ
ழிலென்பது பெறப்பட்டது. (வ)

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தி துற்றவை

யாசாய்வான் செய்க விரை.

இன். வாரி - (பொருள்கள்) வருள்வழிகளை, பெருக்கி- கீரிவச்சு
ய்து, வளர்படுத்தி - (அப்பொருள்களானால்) செல்வங்களை வளர்த்து, உ
றந்தவை - (அவ்வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களு
ளும்) வந்த- இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (கிணர்தோறும்) ஆராய்வு
கீக்கவல்லவன், கீனை- தொழிலை, செய்க- (அரசனுக்குச்) செய்யக்கூடிய
தன்—ஈ-று. (சுருத்து.) பொருள்வருள்வழிபெருக்கிசெய்து பொருள்
வளர்த்து இடையூறுகளை யாறாய்வான் அரசனுக்குத் தொழில்செய்ய
க்கூடவன்-என்பதாம். * வருள்வழிகளாவன - மூன்று இடையாட்சி அரி
காரத்தில் இயற்றறுமென்றாடத்து உணர்க்கப்பட்டனையும், உறு
பக்ககாவல் - வானிகம் என்பனவையும் ஆர். சொல்வாக்களாவன - அரி
கே பொருளும், இன்பமுந், ஆகச்சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறு
களாவன, அரசன்- தொழில்செய்வோர்- சற்றந்தார் - பணகவர் - கள்ளர்
என்ற இவர்களால் வரும் கஷ்டங்கள். (உ)

ஆன்பதிவு- தேற்ற மலையின்மை பின்னாக்கு
கங்குடையான் கட்டே தெளிவு.

இன். அன்பு- (அரசனிடத்தே) அன்பும், அறிவு (அவனுக்கு
ஆமவைகளை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவைகளைச்செய்யுமிடத்
துக்) கலகநாமையும், அவானின்கை- (அவைகளானால்பொருள் மக்கள்
யவழி அச்சமேயில்) அவாவில்லாமையும் ஆரிய, இக்காண்கும்- இவ்வ
குறுணைக்கணியும், கங்குடையான் கட்டே - நன்றாக உடையவரி-ந்
தே, தெளிவு- (தொழிலைச்செய்யுமிடத்தே) தெளிவு—ஈ-று. (சுருத்து.) அந்
பு- அறிவு- தெளிவு- ஆராயில்லாமமை இவ்வான்றகுமுடையவரிடத்தே

இரு-ஆம்-அரு-தெரிந்துகிணையாடல். ஈ அரு

யாறுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம். இவ் இக்காண்கையுமுடையமை
அவன் செய்யின்ற தொழில்களே சிறிதும் ஆராய வேண்டவெதில்லையெ
ய்து அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாகக்
கிணர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்- அருந்தற்கு உரியவனது இலக்க
னக்குசொல்லப்பட்டது.] (ரு)

என்வகையாத் தேறியக் கென்னும் வினைவகையான்
வேறாகு மாத்தர் பலர்.

இன். என்வகையால்-எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கென்னும்-
(ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்த) கிணரும், கிணவகையான்-
அத்தொழிலியல்பினாலே, வேறாகும் - வேறுபடுகின்ற, மாத்தர்-மனித

ர், பலர் (உலகத்திலே) பலர்—ஈ-று. (சுருத்து.) எவ்வகையாவறிந்த கி
டத்தும்தொழிலைவகையால் வேறுபடுமனிதர், பலர் - என்பதாம்; * அரச
யின்பத்தைவிரும்பி வேறுபடுவோரே யல்லாமல் அதனைக் குற்றமெ

ன்புவிட்டுத் தம்பியல்லாதே சிற்பலர் அரியாதலால் - வேறாகு மாத்த
ர் பலரென்றார். தொழில்வைப்பதற்குமுள்ளே எல்லார்களுக்களு மு
டையவராகி வைத்தபின் வேறுபடுவாரா நவீனாதோர் தொழிலைவ
த்து அறிந்து கீக்கவேண்டிமென்பதாம். [இதனால் ஒருவகையால்ஒழி
க்கப்படுவார் இவ்வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறிந்தோரின் செயல்பாடு கல்வால் விசேதான்

சிறந்தானென் நேவர்பாந் நன்று.

இ-ள். விசேதான் - தொழில்களில், அறிந்து-(செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி-(செயலாலும் இடை ஆறுகளாலும்வருந் துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செயல்பாற்கல்வாமல்-(முடிவு) செய்ய வல்லவனாய்வது, சிறந்தானென்று - (இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று, ஏ உற்பாற்றன்று - (வேறொருவனை) எழுதற்றன்மையை உடையதன்று--
எ-று. (சூத்தூ.) தொழில்செய்யு முபாயங்களையறிந்து முடிப்பவனுக்கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகா-என்பதாம். [அறிவாற்றல்களால்வந்து அன்பினாலே முடியாதென இத்தனல் தொழிலிதது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (இ)

செய்வானை காடி விசே காடிக்காலத்தோ

டெய்த வுணர்ந்து செயல்-

இ-ள். செய்வானை-செய்பவனிலக்கணத்தை, காடி- (முன்னே) ஆராய்ந்து, விசே- (செய்யப்படுந்) தொழிலினிவல்பை, காடி - (பின்னே) ஆராய்ந்து, (அதன்பின்; அவனையும் அறினையும்.) காலத்தோடு - கால

சுதுடனே, (சேர்த்து) எய்த-பொருந்த, உணர்ந்து - அறிந்து,செயல்-
(அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செய்க்கடவன்--எ-று. (சூத்தூ
7.) அரசன் தொழில்செய்யவனையறிந்து பின்னத்தொழிலை யறிந்து

எ அசு
இ-ஆம்-அதி-தெரிந்துவினையாடல்.

அவனைத்தொழிலில் கவந்தகாளக்கடவன்-என்பதாம். சி செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்காலத்தில் இவ் விவக்கணமுடையவன் செய்தால் - இவ் வியல்புடையதாகிய தொழில்முடியுமென்று கூட்டி அறிதல்.

இவனை யிதன விவன்முடிக்கு மென்றும்
தனை யவன் என் விடல்.

இ-ள். இதனை - இத்தொழிலை, இத்தனல்-இச்சாதனைத்தால், இவன் முடிக்குமென்று-இவன் முடிக்கவல்லவனென்று, ஆய்ந்து (உறுபடுத்தி, ஆராய்ந்து, (இம்முன்றும் தம்முள் ஒத்திருக்கவிடத்து) அதனை - அத்தொழிலை; அவன்தன் - அவனிடத்து, விடல்- விடக்கடவன்--எ-று. (சூத்தூ.) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனைத்தா விவன் முடிக்கவல்லவனென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம். உ சாதனை - துணைவரும், பொருளும், முதலானவை செய்பவரும், சாதனமும்தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருக்கத்தலாவது - ஒவ்வொன்றேய் மற்றியிசெய்க்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல் விடுதல் - அவன் அத்தொழில்செய்தற்கு உரியவனுக்குதல். (எ)

விசேக்குறமை காடிய பின்பையவனை

யதற்குரிய லுசெச் செயல்.

இ-ள். (ஒருவனை அர்சன்) உரிமை - (தனது) தொழில்செய்தற்குப்
ரியனாயிருக்கையை, நாடியபின்மை - ஆராய்ந்துணர்ந்தபின்பு, அவனை
அவனை, அதற்கு-அத்தொழில்செய்தற்கு, உரியனாக-உரியவனாகசெயல்
(உயரச்) செய்யக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்
குரியவனாயிருக்கையைபரிந்து அவனையத்தொழிற் குரியவனாகச் செ
ய்யக்கடவன்-என்பதாம். * உயரச்செய்தல் - அதனைத்தானே செய்
முடிக்க வல்லவனாகக்கல், அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பத
கருத்து. (அ)

வினைக்கண் வினாயுடையான் கோளமை வேறு
நினைப்பானே நீக்கும் திரு,

இ-ள். வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே, வினாயுடையான்
(எப்போதும்) முயற்சிசெய்ய யுடையவன், (அவ்வுரிமையால்) கோளமை
(தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை, (அது பொருகவரது
சொல்லிக்கேட்டு) வேறுக - மாறுபட, நினைப்பானே - நினைக்கும் அரசர்
னை, திரு-சீதேவி, நீக்கும் நீக்குவான்—எ-று. (கருத்து.) தனது தொ
ழிலினே முயற்சியுடையவனை வேறுகநினைக்கு மாசனைச் சீதேவிக்கு
வான்-என்பதாம். * சுற்றமாய்நடக்கின்ற தன்மையானது - தான் பி
னாய்நீல்லாமல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையெல்லாம் செய்து
த

ருஉ-ஆம்-அதி—தெரிந்துவினாயாடல். ஈ-அதி

த்தல், அவனை அவன் தித்துக்கோடுக்க நினைப்பானாயின் பின்றுவரும்
உட்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்லக்கெடுமென்பத கருத்து. [இங்
கான்குபாட்டிலும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந் திறம் சொல்லப்ப
ட்டது.] (க)

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

இ-ள். வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன். கோடாமை - கோ
ணுதிருக்க, உலகு-உலகமானது, கோடாது-கோணுது, (ஆதலால்) நா
டோதும் - திண்பதேதும், மன்னன்-அரசன், நாடுக - (அவன் செயலை)
ஆராயக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்பவன்கோணுதிருக்க
வுலகங்கோணுது ஆகையா லர்சனைவனை காந்தோறு மாறாய்க்கடவன்
என்பதாம். உ அவ்வொன்றினையம் ஆராயவே அதன்வழிப்பட்ட உல
கெல்லாம் ஆராய்தலானவன் அதனால் அவனுரிமை அறியாமல் தன்
னுள்ளே ஆராய்ந்துகொண்டு வரக்கடவென்பதாம். [இதனால் ஆண்
டவிடந்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

ருங்-ஆம்-அதி-சுற்றந்தழால்.

அச்சாவது, அரசன் தனது சுற்றத்தானாத் தன்னை கீட்டு நீக்கா
திருக்கும்படி கழுவுதல், தொழில்செய்வோரைச்சொல்லிமற்றைச் சுற்
றத்தாரைச்சொல்லுதலால்- இதுதெரிந்துவினாயாடலின் பின்வைக்கு
ப்பட்டது.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாசாட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள்.

இ-ள். பற்றற்றகண்ணும் (ஒருவன்) செல்வத்தொகைத் தரும் வறும் பட்டவிடத்தும்; பழமை-(தம்மோடு அளவிடத்து உண்டாகிய) பழமை; பாசாட்டுதல்-ஆடுதல்) கொண்டாடுறியல்புகள், சுற்றத்தர்கண்ணே - உறவினரிடத்தோ, உள்-உள்தாகும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்றவிடத்தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம்-என்பதாம். * பற்றற்றகண்ணும் என்பது இம்மையே வறியானைவிடத்துப் பாசாட்டாமையை [வேள்கிணியறது. பழமை-செல்வத்தொழுந்தகாலத்திலே தமக்குசெய்த உபகாரம் சுற்றத்தார்பாசாட்டுதலைத் தெளிவித்தலால் ஏகாந்தேற்றேகாரம். [இதனாலே] சுற்றத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

விருப்பஞ்சு சுற்ற மிபயி னருப் பறு
வாக்கம் பலவுந்தரும்,

உச

ஈ அசு

இ-ள்-ஆம்-அசு—சுற்றத்தொல்.

இ-ள். விருப்பமு-ஆவ்வுட்கந்தாது சுற்றம் - சுற்றமனைது, இகலின்-(ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின, (அது) அருப்பமு - கிடைத்தல் காது ஆக்கம்பலவும், - பலசெல்வத்தொழும், தரும் - (அவனுக்கு) கிடைக்கும்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றத்தினிடத்து பலசெல்வத்தொழும்-என்பதாம். * உட்பகையிடுகையிடுக்குசுற்றது கிருப்பமுச்சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் செய்வதென்குக்குசுற்றது அருப்பமு வாக்கமென்றும் அடைகொடுத்துச் செல்லுமா. இயைவென்பது-அதுகிடைத்தவினது அருமையைக் காட்டி என்றது பலவுமென்றது - அங்கங்கள் - ஆறணையும் - பலர்கூடியவன்தலால் அளவமேலுமென்று கிணக்குமென்பதுகருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதவளா முக்கை குளவளாக்
கோடின்று நீர்நிறைத்தது.

இ-ள். அளவளாவில்லாதவள் - (அச்சுற்றத்தோடு) செஞ்சுவைக்க வில்லாதவளது, வாழ்க்கை - வாழ்வானது, குளவளா - குளப்பறப்பானது, கோடின்று - கணாயில்லாமல், நீர்நிறைந்தது- நீர்நிறைந்தாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவள் வாழ்வானது கணாயில்லாதுள நீர்நிறைந்தாற்போலும் - என்பதாம். * சுற்றம் அநிதரத்தினால் னருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வத்தின் வாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவளது செல்வத்தின் தாக்குவாரிளலாயால் புறத்திலேபோமென்பதாம். (ங)

சுற்றத்தார் சுற்றப் படவொழுதல் செல்வத்தான்
பெற்றத்தார் பெற்ற பயன்.

இ-ள். செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால்-பெற்றதுதனாலும் பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனவது, (தன்)சுற்றத்தால்-உறவினல், தான்சுற்றப்பட்டதால் குழப்பமென்றவை, ஒழுக்கல்-(அச்சுற்றத்தைத்) சீர்துண்டித்தலாம்—எ-று. (கருத்து.) செல்வம்பெற்றத்தினால் வறும்பயனவது சுற்றத்தைக்காதலாம் - என்பதாம். * இங்குக்கை பழக்கிவ்வால் அசாசுதற்கு ஏதுவாகலால் இதனைச்செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்தக்குளவையும், அரணும்-பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுத்தது யிச்சொது மாற்றி னாடுகிய

சுற்றத்தால் சுற்றப் படும்.

இ-ள். (சுற்றத்துக்கு)-கொடுத்தலும்- (வேண்டிமலைவளைந்த) கொடுத்தலையும், இன்சொல்லும் - இவியசொற்சொல்லுதலையும் ஆற்றின்- (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனாயின், அடுக்கிய- (தமிழிலே) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால்- (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான்.

இருக்கும்-அது-சுற்றத்தால்.

11 அள

எ-று. (கருத்து.) கொடுத்தலும்; இவியசொற்சொல்லுதலும். ஒருவன் செய்தால் பலவன் சுற்றத்தால் சூழப்படவாழ்வான் - என்பதாம். "அவ் பிரயோகம் அளவறிந்துசெய்தல் - அறிதென்பதுதோன்ற ஆற்றினென்பது. தமிழில்தொடர்ந்தலாவது, உறவினது உறவும், அந்நனது உறவும், ஆகச்சம்பந்தப்பட்டுவருதல். (10)

பெரும் கொடையான் பேணன் பெருவிடையான் மருங்குடையார் மாசிலத்தில்.

இ-ள். (ஒருவன் பெரும் கொடையான் - மிகுந்த கொடையையுடையவனும்; பெருவிடையான் - பெண்புறவனும் - (2) ஒருது) - அவனின் - அவன்போல்; மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவா, யாநிலத்து-இப்பெரிய உலகத்தில், இவ்-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) மிகுந்த கொடையுள் கோபமில்லாமையு முடையவனாகி பலன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை - என்பதாம். மிகுந்தகொடை ஒன்றினாலும் மறுமைப்பாடுகருக்ககொடுத்தல். விரும்பாமை இது அரசர்க்குவேண்டிவதென்று அளவுகடந்துசெய்தாமை. (11)

கீக்கை கர்வா கரைந்துன்னு மாக்கொடு
மன்னர் சார்க்கொடுபுள.

இ-ள். காக்கை-காரைகள், (தமக்குஇனாயைக்கண்டவிடத்து) கர்வா, மலறக்காமல், கரைந்து - (இளந்தை) அழகுத்து, உன்னும்- (அத்குருகிழ, உன்னும், ஆக்கமும்- (சுற்றத்தினுலாசிய) பெருக்ககாரும், அன்னநீரர்க்கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே, உள்-உள்ளாரும் - எ-று. (கருத்து.) காமிகைஇடைத்தாணை தலையறைத்துள்ள நுதல்போல இச்செய்வகை நல்லிளந்தார்க்குளவாம் - என்பதாம். 6 அப்பெருக்கங்களாவன. பக்கமில்லாதை பெருஞ்செல்வமுடையமை முதலானவை எச்ச உடமைமால் அறமும் இன்பமும் அன்றிப்பொருளும் பெறுவதென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்டவையல்லு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்டவைகளையெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (12)

பொறுதோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
எதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

இ-ள். வேந்தன்-அரசனானவன்; பொறுதோக்கான்; எல்லாையுமிறுத்தன்மையாகநோக்கால், வரிசையா - அவரவர்க்குநிக்குளக்கொக்கின் - கோக்குவானாயின், அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி, வாழ்

பர் - (அவ்வளவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார், பலர் - அநோகர்—எ-து. (சுருத்து.) அரசனவ்வார்க்குத் தகுதியறிந்து நடப்பானுமி லதனைவிடாது வாழுஞ்சுற்றத்தார்பலர்-என்பதாம். * உயர்ந்தார்நீக்குதலுகுறித்து பொ

ரா அ-அ]

இரு-ஆம்-அதி—சுற்றத்தழால்.

இநோக்கை விலக்கினல்லாரும் விடாதொழுதால் குறித்துவரிவரவே
க்கைவிடுத்தார். [இவைகாண்ருபாட்டாலும் சுற்றத்தமுவுதற்கு உபய
ம்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

தமராதித் தந்துறத்தார் சுற்ற மமராமைக்

காரண மின்றி வரும்.

இ-ள். தமராதி - (முல்லை) சுற்றத்தாராயிருந்து, தந்துறத்தார்-த
ன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினாலே) தன்னைப்
பிரிந்துபோனவர், சுற்றம் - (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமரண
க்காரணம்-அப்பொருத்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன்னிடத்தே) இ
ல்லையாக, வரும்- (காரண) உண்டாகும்—எ-து. (சுருத்து.) முன்சுற்ற
தாரரிப் பின் பிரிந்தவர் மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணமில்லாம
ண்டாம்-என்பதாம். உ பொருந்தாமையின் காரணமாவது - தான்வழிந
ப்பிடுதல் - வெறுப்பவைவெய்தல் - இவைமுதலியவைகளால் வரு
து, இயற்கையாகவே அன்புடையாராயி யுற்றத்தார்க்குச் சேர்க்கை
யால் வந்தபிரிவு - அச்செயர்க்கையை ஒழிக்க ஒழிக்கலால் அவர்க்கு அந்
புழையியல்பாகவே விற்றுமென்றற்கு வருமென்றார். (க)

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தாண வேந்த

விழைத்திருக் தென்னிக் கொளல்,

இ-ள். உழை-(தன்) விடத்தினின்றுமிருந்து-(காரணமில்லாமற்
பிரிந்துபோய், காரணத்தின்- (பின்பு) காரணத்தினாலே, வந்தாண-எ
தகற்றத்தாண, வேந்தன்-இரணனுனவன், இழைத்திருந்து-அந்தக்
காரணத்தின் செய் தலைவன்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, -கொளல் - (தழுவி)
கொள்ளக்கூடவன்—எ-து. (சுருத்து.) ஒருவன்" காரணமில்லாமற் பிரி
ந்துபோய் பின்பொரு காரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்
கொள்ளக்கூடவன்- என்பதாம். * சும்மா உழைப்பிரித் தென்றமைபுள்
பிரிதற்குக் காரணமில்லாமெ கொள்ளப்பட்டது. வருதற்காரணத்தை
ச்செய்யாதவிடத்துப்பின்னும் பிரிந்துபோய்ப்பகைவரோடு கூடு
தலால் இழைத்திருந்தென்றும், அன் பில்லாமற்போய்ப் பின்னாக
ணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொள்ளென்றும், சொல்லினார் பி
ந்துபோனசுற்றத்தாருள்-இம்மசெய்யப்போய்ப் அதுவேவிடவருவத
ம், அதுசெய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மைசெய்யவருவானும், தழு
படுதலால்-தழுவுமாறுபுறையே [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லு
பட்டது.] (ஆ)

ஆங்காவது, அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மிழந்து கண்ணைக்காத்துக்கொள்ளாதவிலும், பனையழித்தல் முதலாகிய யாசியக்களிலும், மறநிசெய்யாமைமயம். முன்சொல்லப்பட்ட கற்ற தநாரால். பயனுள்ளது - இம்மறநியில்லாவிடத் தாகலால். இது கற்றந்தழாவிடின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெருளியிற் நீதே சிறந்த
வுவகை மிழ்ச்சிவித் சோர்வு.

இ-ள். சிறந்தவுவகை - மிருத்த அகமலர்ச்சியினது, மிழ்ச்சியின் - கவிப்பால்வருவதாகிய, சோர்வு - மறநிபாஸது இறந்தவெருளியின் - அளவுகடந்த கோபத்தினால், நீதே - (அரசனுக்குத்) தீதேயாம். - என்று (கருத்து.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வருமறதியானது அளவு கடந்தகோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றத்தரும் - என்பதாம். * மிருத்தவுவகையாவது பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருமிதம், எங்கிற இன்பங்களால்வருவது அளவு, பகைவரை செல்லுதலுக்கும், கொடியோரை ஒருத்தலுக்கும், வேண்டுவது அக்கோபம், ஒரோவிடத்துப் பகைவரையும் செல்லும், இது அப்படிப்பட்டசல்லாமல் தன்னையேகொல்லலால் அந்நிஹம் தீதாயிற்று. (6)

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச ரிாப்புக்கொள் றுக்கு.

இ-ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது, புகழை - (ஒருவனது) தீர்த்தியை, கொல்லும் - கெடுக்கும், நிச்சரிப்பு - நித்தியவறுமையானது, அறிவினை - புத்தியை, கொன்றாற்கு - கெடுக்கும்பிதம்போல் - என்று (கருத்து.) தரித்திரமறிவைக் கெடுக்கும் அதுபோலமறதிபுகழைக் கெடுக்கும் - என்பதாம். * நித்தியவறுமை - துன்பத்தோலும் யாசகந்தால் வருத்தித் தன்வழிய சிறைத்தல், எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு இவிலாவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்னைத்தை அழிக்குமோ அப்படிமறதியும் புகழையவவிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக்காத்துக் கொள்ளாமைமயமும், காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன்னைத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ்விடம்பொட்டானம் மறநினைது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (7)

பொச்சாப்பார்க்கெல்லு புகழ்மை யதுவுகத்த
தெப்பாணு லோர்க்குக் கணிவு.

இ-ள். புகழ்மை - புகழையா மிருத்தையானது, பொச்சாப்பார்க்கு - மறந்துடப்பவர்க்கு, இல்லை - இல்லை, அது - அல்லில்லாமையா

என்ப

ருசு - ஆம் - அநி - பொச்சாவாமை.

னது, (இந்நீதினானுடையவர்க்கு) மாத்திரமல்லாமல் உலகத்து - உலகத்து, எப்பாணுலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட துணுடையவர்க்கும், கணிவு - ஒப்பமுடிந்தது - என்று (கருத்து.) புகழ்ச்சிமறதியுடையோர்க்கெல்லு இது எல்லாநூலார்க்கும் துணிவுதான் - என்பதாம். * அரசுக்கேயல்லாமல் அறமுதலாகிய கண்ணிலும் முயல்பவர் யாவுக்கும் அவை உடமைகிணுடைய புகழ் இல்லையென்பது தோன்ற - எப்பாணுலோர்க்கும் துணிவுஎன்றார். (8)

அரசு முடையார்க்கெல்லு யாங்கெல்லு

பொச்சாப்புடையார்க்கு உங்கு.

இ-ள். அச்சமுடையார்க்கு - பயமுடையவர்க்கு, அரண் - (அந்
மலை முதலாகிய) அரண்களில் (இருந்தாலும்) இல்லை - (அவைகளை
பேசியன்) இல்லை, ஆககு. அதுபோல், பொச்சாப்புடையார்க்கு - மறந்
யுடையவர்க்கு, கங்குசெல்லவெல்லாம், (உடையா யிருந்தாலும்) இ
ல்லை (அவைகளாலே பயன்) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) பயமுடைய
ர்க்கு கால்வகையரண்களிருந்தும் பயனில்லை. அதுபோல மறநியுட
யவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை - என்பதாம். உ செல்வம்
ன்றக்கு ஏதுவாகலால், அதனை கங்கென்றார் எப்படி. அச்சமுடைய
ரது அரணம் அழியுமோ அப்படியே மறநியுடையவர் செல்வமும் அழியு
ன்பதாயிற்று. (ச)

முள்ளுறக் காவா நிரூபிப்பான் நன்பிழை
பிள்ளா நிறங்கி விடும்.

இ-ள். (காவாமற், காக்கப்படுகின்ற துன்பங்களை) முள்ளுற - (அவை
வருதற்கு) முற்பட - காவாது - (அறிந்து) காவாமல், இழுக்கியான் - மற
ந்திருந்தவன், பின்பின்பு, உறது - உற்றகாலத்து, (காக்கக்கூடாமையால்)
தன்பிழை - தன்னுடைய அச்ச நவறு (நீனைத்து) இறங்கிவிடும் - இறங்க
கிவிடுவான்—எ-று. (கருத்து.) துன்பம்வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்
தவன் தன்முற்றத்தைக் குறித்தும் பின்பிசைப்படுவான்—என்பதாம். *
அத்ததுன்பங்களாவன - மறநிபார்த்துப் பகைவராலே செய்யப்படுவன.
துன்பம்—உற்றகாலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இறங்கிவிடுமென்றார்.
[இவைமூன்றுபாட்டாலும் மறநியுடையவர்க்குவரும் துன்பம் சொல்ல
ப்பட்டது.] (இ)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை
வாய் எனவொப்ப நிலம்.

இ-ள். (அரசர்க்கு) இழுக்காமை - மறவாமை யானது, யார்மாட்டு
மென்-யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழக்காமை - ஒழிவி
ல்வாமல்; வாயின்-கேள்புமொழிகள், அது-அதனை, ஒப்பது-ஒக்குவனம்

இச-ஆம்-அதி-பொச்சாவாமை;

சாகச

யானது, இல்- இல்லை—எ-று. (கருத்து.) யாவரிடத்து மறயில்லாமை
வாய்க்குமானு - லதற்கெப்பொன்று மில்லை—என்பதாம். * தொழில்செ
ய்வோ - சுற்றத்தார்—என்றித தம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டிதலால்—
யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக்காலத்திலும் கருக்கக்காலத்திலு
ம் சமமாகவேண்டிதலால் - என்றுமென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும்
சமமாகவேண்டிதலால்—வழக்காமைமென்றும் சொல்லினார். (சு)

அரியவென் றுகாத வில்லை பொச்சாவாக்
கருவியாத் போற்றிச் செயல்.

இ-ள். அரியவென்று - (இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்ட
 றி, ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள், இல்லை - இல்லையாகும்,
 பொச்சாவா - மறவாத, கருவியால் - யைத்தினாலே, போற்றி - எண்ணி,
 சேயின் - செய்தால் - எ-று. (கருத்து.) மறவாத மனத்தாலாலோசித்
 தச் செய்தால் அரசனுக்கரியவை யொன்றுபிதில் - என்பதாம். * அச்
 சக்காணமாதலால் - மனத்தைக் கருவியெய்றார். இடைவிடாத நினை
 வும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியுமெ
 ன்பதாம் [இவை இரண்டினிடையிலும் மறவாமையினது சிறப்புச்சொ
 ள்ப்பட்டது.] காரணம்-காரணம். (எ)

புகழ்த்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டித் செய்யார்
 திகழ்த்தார் க் கெழுமையு மில்.

இ-ள். புகழ்த்தவை - (நீதிநலனுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரி
 யவையென்று உயர்த்திச்சொல்லப் பட்டசெயல்களை, போற்றி - முடி
 யுற்றி, செயல்வேண்டி - செய்யக்கடவர், செய்யாது (அப்படி) செய்
 யாமல், இதழ்த்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு, எழுமையும் - எழுதியுமென்றும்
 கணம் - இல்-இல்லை, (ஆதலால்) - எ-று. (கருத்து.) மேலானவற்றைய
 சொண்ணிச் செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க்கெழுதியுமென்று
 மையில்லை - என்பதாம். * அச்செயல்களாவன மூலகை ஆற்றலும், மூ
 ல்வகையுபாயமும், ஐயகைத்தொழிலும், அதுவகைக்குணமும், மு
 லானசெயல்கள், சாதி தருமமாயே இவைகளில்வழுதிய அரசர்க்கு
 சிறந்தகடமே உள்ளதாகலால் - எழுமையுமில்லை யெய்றார். எழுமை
 யுடையார். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டியவைகள் சொல்லப்ப
 டது.] (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரா யுள்ளுநக தாந்தம்
 மகிழ்ச்சியின் மைத்தனம் போழ்த.

இ-ள். (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின் - தம்ம மகிழ்ச்சியினிடத்து, தா
 மந்தனம் போழ்த - தாம்செருக்குதும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் (மு
 டாலைத்திலே அதனால் ஆகிய) மறதியினாலே, கெட்டாரா - கெட்டவர்
 யான, உள்ளுநக-நினைக்கக்கடவர் - எ-று. (கருத்து.) அரசர்செல்லத்திலே

ருகஉ

ருச-ஆம்-அதி-பொர்சாவாமை.

மகிழ்ச்சியுடையுமேபோது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியுட
 ன்தவர்களை நினைக்கக்கடவர்-என்பதாம். * மகிழ்ச்சிக்குக்காரணமா யு
 ள்வகைகளொடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சியினாலே
 றி - தம்மகிழ்ச்சியினென்னும். இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன்போன் தும
 லால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ்தென்றும் சொல்லினார், கெட்
 டாரா நினைக்கலே யாமும் அப்படியே கெடுவோமென்று அந்னிதத்தி
 செருக்குறொன்பது கருத்து. (க)

உள்ளிய தெய்த லெளிதமன் மந்தஅத்தா
 ளுள்ளிய தள்ளப் பெறின்.

இ-ள். (அரசனுக்கு) உள்ளியது - (தான்பெற) நினைத்தபொருளை
 எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதமன் - எளிதாகும், பெ
 ற்றும்-பின்னும், தான்-தான், உள்ளியது-அந்நினைத்தபொருளையெய்
 றப்பெறின் - நினைக்கக்கடவாரால் - எ-று. (கருத்து.) அரசர்நினைத்
 தபொருளை நினைக்கக்கடவொரு லப்பொருளை யடைதலெளிதாகும் - எ

பதாம். * அது கூடாதென்றும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலாய்
 மன்- ஒருவிதையிலேவந்தது- இகையென்பதுதொல். அந்நினையே சி
 த்தலாவது மறத்தலாவது மறநிலில்லாமல் அந்நிலைந்தே முயற்சி
 ய்தல், [இவை இரண்டோடொன்றும் மறவாமைக்கு உபாயஞ் சொன்
 ப்பட்டது.]

௩௩- ஆம்-அதி-செங்கோன்மை

அல்லைவது அரசனாலேசெய்யப்படுமுறையினது தன்மை. அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற்செவ்வையாகியகோல் போலுந்
 லே செங்கோலெனப்பட்டது. அதுமறநிலில்லாத அரசனாலே செய்
 ததக்கதாகலால் இதுபொச்சாவாயெயின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இரந்தமன்னோடா திறப்புரிந்தியார்மாட்டுக்
 தேர்த்துசெய் வந்தே முறை.

இ-ள். (தன்மீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்டகுற்றத்தை) இ
 னு-காடி, யார்மாட்டும்- யாவரிடத்தும். கண்ணோடாது- முகக்கொட
 மல், இறைபுரிந்து, நடுவுநிலைமையைப்பொருந்திதேர்த்து- (அக்குற்ற
 துக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை துலோரோடும்) ஆராய்த்து, (பெ
 ய்வந்தே- அய்வளவின் தாகச்செய்தலே, முறை-செங்கோலாம்-எ-
 கருத்து.) அரசன் குற்றத்தையாராய்ந்து எல்லாரிடத்து நடுவுநிலை
 பொருந்தி யாசான்வதே செங்கோலாம் - என்பதாம். * கடுமைய
 கை இறை என் னிற அரசனுக்குஇயல்பாகலால் அதனை இவ்வயென்றி

௩௪-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை:

சாக்கா

உரிநிலும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு - யார்மாட்டுமென்றும்; சொல்
 சிறு, இறைமை-இறை-எ-ம், செய்வது-செய்வது-எ-ம்- விசாரப்ப
 டல, [இதனாலேசெங்கோன்மையினது இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

வானோக்கி வாழு முலகெல்லர் மன்னவன்
 கோளுக்கி வாழும் குடி.

இ-ள். உலகெல்லாம்- உயிர்களெல்லாம்; வானோக்கி - மழையை
 னோக்கி, வாரும்-வாரும், (என்றாலும்) குடி-குடிகளானவை, மன்னவன்
 -அரசனது, கோளோக்கி- செங்கோலெனோக்கி, வாரும்-வாரும்-எ-று-
 தருத்து.) உயிரினத்து மழையைகோக்கிவாரும்; குடிகளெனத்தும் அரசு
 செங்கோலெனோக்கிவாரும்- என்பதாம். * வானுலாகிய உணவை வா
 னன்றும் கோலாலாகிய ஏற்றைக்கோலென்றும், சொல்லினார். அங்
 வமம் இல்லாதவிடத்தே உண்வு உளதாயிருக்கின்றும் குடிகளுக்கு அ
 னாலே பயன் இல்லை என்பதாம். (உ)

அந்தணர் தாற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
 நின்றது மன்னவன் கோல்.

இ-ள். மன்னவன்கோல்-அரசன்செங்கோலானது, அந்தணர் தா
 னும்-அச்சணர்க்கு உரிந், ாகியவேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அதன
 ல்சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய் - காசனாமாசி, நின்றது

பெற்றது—எ.று. (கருத்து.) வேதத்திற்குத் தருமத்திற்குங்காரண
 யாகியிருந்து அரசன் செக்கோலாம்-என்பதாம். * வேதமும், அறமும்,
 சாத்திரமும் சொக்கோல் இல்லாதவிடத்து நடவாதகலால் அதனை
 வைகளுக்கு ஆதிகென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதிகாலவையே
 றன்றும் இல்லையென்றற்கு நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இ
 ன்றியொட்டாலும் செக்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ந.)

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
 னடிதழீஇ சிற்ரு முலகு.

இ-ள். உலகு-உலகத்தார், குடிதழீஇ-(தன்) குடிகளையும் அனைத்
 கோலோச்சும்-செக்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் பெரு
 வேந்தனது, அடிதழீஇ-அடியைப்பொருத்தி, சிற்ரும் - சிற்பார்-
 யு. (கருத்து.) உலகத்தார் - குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொ
 திசிற்பார்-என்பதாம். * அனைத்தல்- இன்சொந்தொழுவதும், த
 ன்தவிடத்து வேண்டுகைவ கொடுத்தலும், முதலானவை. இவ்விர
 றும் தப்பாமற்செய்வன் நிலமுமுதும், ஆள்வானாகையால் அவனை
 நில மன்னனென்றும், அலனித்ததில் யாவரும் நீங்காத அன்புண்ட
 வராவ ரகலால்-அடிதழீஇ சிற்ருமுலகென்றும், சொல்லினார். (ச.)

உரு

ரகல ருநீ-ஆம்-அதி-செக்கோலமை.

இயல்புளித் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
 பெயலும் வினையுந் தொக்கு.

இ-ள். பெயலும்-பருமைறையும், வினையுந் (குறையாத) வினையு
 ம், தொக்கு-கூடி, இயல்புளி - (நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பு
 ல், கோலோச்சும்-செக்கோலிச்செலுத்தும், மன்னவன்-அரசனது, எட்
 ட-நாட்டிலுள்ளனவாம்—எ.று. (கருத்து.) நீதிமன்னன் நாட்டிலேமற
 யும் வினையுநிறைந்திருப்பனவாம்-என்பதாம். * அவனது நாட்டிலே
 னமும் நிலமும்சேத்தொழிப்பட்டு வளஞ்சூர்த்துமென்பதாம். (இ
 வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
 கோலுடல் கோடா தெவின். *

இ-ள். மன்னவன்-அரசனுக்கு, வென்றிதருவது (போரில்) வெ
 றியைத்தருவது, வேலன்று - (அவனெறியும்) வேற்படை யன்றாகும்
 கோல்-(அவனது) செக்கோலாகும், அது உம்-அக்கோலும், (அப்படி
 ப்பட்டதாவது) கோடாதெவின் (தான்) கோணுதிருக்குமாயிள்-எ-ற
 (கருத்து.) அரசனுக்குவேல் வெற்றியைத்தராதது செக்கோல் வெற்றி
 யைத்தரும்-என்பதாம். * கோல் செம்மையாயிருக்கின்றவிடத்தே
 ல்பயன்படுமென்றற்கு வேலன்று வென்றிதருவது கோலென்றார்.

இறைகாக்கும் வைபக மெல்லா மவளை
 முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

இ-ள். இறை-அரசனாவான், வையகமெல்லாம் - பூரிநூலுந்
 ம், காக்கும்-காப்பாற்றுவான், முறை (அவனது) செங்கோலானது,
 வளை-அவனை, காக்கும்-காப்பாற்றுவதாகும், முட்டாச்செயின் - முட்டாமற்
 செலுத்துவானாயின்—எ-து. (கருத்து.) அரசன் பூரியைக்காப்பான்,
 செங்கோலனைக்காக்கும் - என்பதாம். * முட்டாமற் செங்கோல்
 செலுத்தியவிதத்தை மகனைத் தேர்க்காசில் வைத்தார்த்த, சேழ்
 டத்தும், அயலார் வீட்டுக்கதவைத்தட்டிய தன் கையைக்குறைத்த ப
 ண்டிய விடத்தும், காண்க. [இந்நான்கு பாட்டாலும் செங்கோல் செ
 லுத்தியவன் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ர)

என்பதந்தா ளோ முறைசெய்யா மன்னவன்
 நன்பதத்தாற் றுளே மெய்ம்.

இ-ள். (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) என்பதத்தான் - எளிதானமய
 தையுடையவனாகி, ஓரா (அவரால் அறிவிக்கப்பட்ட வையகனை துளே
 ப்லரோமெம்) ஆராய்து, முறைசெய்யா (சிறந்த உண்மைக்கு ஒப்பா
 முறைசெய்யாத, மன்னவன்-அரசன், தன்பதத்தால் - நாழித்த பத்த
 வேரின் து தானேமெய்ம்-தானேமெய்வான்—எ-து. (கருத்து.) என்

இரு-ஆம்-அதி—செங்கோண்மை. ஈகரு

மயமுடையவனாகி யாராய்து முறைசெய்யாத மன்னன் தானேமெ
 யம்-என்பதாம். * தாழ்த்தபதம், பாவமும், பழியும், அடையுந் சிற்
 ரும் கீழை அல்லவை செய்தார்க்கு அறங்கடந்தமாகலால் பகைவரில்லா
 திருத்தாலும் தானே மெய்மென்றார். [இதனால் முறைசெலுத்தாதவன
 டு கெடுவசாஸ்ப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறல் காத்தோம்பித் குற்றம் கடிதல்
 வசெவன் து வேந்தன் றொழில்

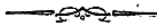
இ-ள். குடி-குடிகளை, புறங்காத்து - பிறர்வருத்தாமற்காத்துமும்
 பி-நாணும்வருத்தாமல் ஆகாவுசெய்து, குற்றம் (அவரிடத்திலே) - கு
 ற்றம் உண்டானால், கடிதல்-(ஆகனைத்தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல், வேந்
 தன் றொழில்-அரசனது தொழிலாம், (ஆதலால்)—வடுவன் து * பழியா
 க்து—எ-து. (கருத்து.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது
 தொழிலாம்-என்பதாம். * துன்பஞ்செய்தல் - பொருள்வாக்கல் - கொ
 ள்வதல்-என-ஓறுப்பு என்கிறதண்டம்மூன்றும், அவைகளுள் இங்கே
 சொல்லப்பட்டவை - குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னைய சீரணமொ
 ம். தன் கீழ்வாழ்வாரை ஓறுத்தல் - அறனல்லாமைமாயல் வடுவாமென்ப
 தின் ஆசைபுமாய்க்கிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்
 தீரீக்கிப் பரிசுத்தாக்குதலால் - சாதி தருமமென்றார். (க)

கொலைபிற் கொடியாணை வேந்தொறுத்தல் பைக்கழ
 க்கொகட்டதனாடு கோர்.

இ-ள். வேந்து-அரசனானவன், கொடியானா-கொடியவனா, கொடியின்-கொலைபினாலே, ஓறுத்தல் - தண்டித்தல் (சல்லோகாக் காப்பாற்றல்)—(உழவனானவன்)—பைக்கழ - பயிலா, களைகட்டத்தொடு - களையைக்களைந்து காப்பாற்றலோடு, நேர்-ஓங்கும்—எ-று. (கருத்து.) அரசன்கொடியவனாத் தண்டித்து நல்லவனாக் காத்தல் உழவன் பயிரிக்குக்களைவெடுத்தல்போலாம்-என்பதாம், * கொடியோர் - தீக்கொளுவுவோர் - நஞ்சிடுவோர்-படைபிறக்கோலவோர்-கள்வர் - வழியலைப்போர்-கொள்ளையிடுவோர் திறனில்லாத விநும்புவோர் இவர் முதலாயினோர். இப்படிப்பட்டவரை அரசன் கொல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாதின்ற பயிர்போன்று பலவருத்தக்களை அடைந்து உலகத்தார்க்கு அன்பப்படுவார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் செங்கோல் செறுதும் அரசனுக்குத் தீயோரிடத்துமுனைக்கத்தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (1)

நூள்-ஆம்-அதி-கொடுங்கோன்மை.

அலைதாவது, அம்முறையினது கோணுதற் தன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறாகலால் இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கொலைமேற்கொண்டாதிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்டல்லவை செய்தொழுதும் வேந்து.

இ-ள். அலை-(பொருளை விநும்பிக்குடிக்களை)அலைத்தற்ற்றொழியுமேற்கொண்டு- (தன்) மேற்கொண்டு, அல்லுவவை முறையல்லாதவைகளை, செய்து-செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து-அரசனானவன், கொடு-(புகைமையற்றிக்கொல்லுதற்ற்றொழிவு, மேற்கொண்டாரின் - (தம்)மேற்கொண்டு நடப்பவரினும், கொடிதே-கொடியவனாவான்—எ-று. (குத்து.) அழியாமலுசெய்யுமரசன் - கொலைசெய்யவரினும் கொடியவன்-என்பதாம், * அவர்செய்வது ஒருகாணத்தன்பம் - இவன்செய்வது என்னரும் துன்பமாமென்பதுபற்றி அவரினும் கொடியவனென்றார் அலைத்தல்-கொலைபினும் கொடியதென்பதாயிற்று. (1)

கெவொடு சின்று சிடுவென் ததபோலும் கோலொடு சின்று விரவு.

இ-ள். கோலொடு-ஓறுத்தற்ற்றொழிலோடு, சின்றுள் - சிந்தலாசன், இரவு(குடிக்களைப்பொருள்) வேண்டுகலானது. வேலொடு - வேலாயுதத்தோடு, சின்றுள் - (வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மி-ந்துத்தளியே) சின்றுகள்வன், இடுவென்றதபோலும் - (வழிப்போக்களைகோக்கி உள்வைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டிதல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) கொடுக்கோலரசன் (குடிக்களை) வருத்திப்பொருள் வேண்டிதல் வழிப்போக்களைக் கள்வன் வருத்திப்பொருள்கொடு வென்றல்போல்-என்பதாம். * வேலொடு சின்றுளென்றதனாலே திறரோடு சில்லாமையுள்

இரவென்றதனாலே - குடியிறையல்லாதையும், கொள்ளப்பட்டனா த்
 ராக்கால் - தண்டிப்பேடுவென்னும் குறிப்பின்காலால் இரத்தவந்த
 னும் கொடுக்கோன்மை யாபிற்று. [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் கொடு
 கோன்மையினது குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (2)

நீடொதுகாடி முறைசெய்யா மன்னவ
 னுடொது காடு கெடும்.

இ-ள். நாடொறும்-காள்தோறும், நாடி- (தன்னுட்குலேதோள்
 ம் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை-முறைமையை, செய்யா - (அதற்கு
 தக்க) செய்யாத, மன்னவன்-அரசன், நாடொறும்-காள்தோறும், காடு
 கெடும்-காடிமுற்பான்-எ-று. (கருத்து.) தன்னுட்குற்றத்தக்கையா
 ிந்து நீதிசெய்துத்தமன்னன்-தன்னுட்குடையிழப்பான்- என்பதாம். 1

குஞ்சும்-அதி-கொடுக்கோன்மை. காசு

எதிவறுப்பாகலால் அதன்கெடுதல் அவன்மீடல்வின்றது. இழத்தல்-பு
 யன்அடையாமை. (3)

கூழுல குடியு மொருவ்விழக்குல் கோல்கொடிச்
 சூழாது செய்யு மரசு.

இ-ள். சூழாது - (மெல்லினைவை) எண்ணாமல், கோல்கொடி, மு
 னைதப்ப, செய்யும் - செய்யும், அரசு - அரசனாவன், (அச்செயலால்)
 கூழும் - (முன்னேசம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும், குடியும் - சிங்
 (அதுசம்பாதிக்கக்கூறுவதுகாசிய) குடியையும், ஒருக்கு - ஒருசேச, இ
 ழக்கும்- இழப்பான்-எ-று.(கருத்து.) மதீதிதப்பியசகாளுமாசன் பொ
 ருளையும் குடிசெய்யுமிழப்பான்-என்பதாம், 2 கோடியென்னுப்கினைய
 ச்சம்செகாடுவென்னும்கினையெச்சப்பொருளில்வந்தது. முன்னம்பாதி
 க்ப்பட்டபொருளைஇழத்தற்கு ஏதுவகுறிப்பாட்டாற்செல்லுகிறார். (4)

அல்லற்பட்டாற்றி தழுவுகண் ணிரவ்நே
 செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

இ-ள். செல்வத்தை- (அரசன்) செல்வாசகிய (மரத்தை) - தேய்
 க்கும் - குறைக்கும், புன்ட - வாளாவது, (அவன்) முறைசெய்யாமையி
 னாலே-அல்லற்பட்டு - (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது - (அதினை
 ய்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழகுநீர்-ணிரவ்நே - அழகுநீர்-ணிரவ்நே
 யோ-எ-று. (கருத்து.) குடிசெய்யுத்கண்ணீரல்லலோ கொடுக்கால்
 வேந்தன் செல்வத்தையறுக்கும் வாளேயிதாம். 3 அல்லற்படுத்திய
 பாவத்தினது தேய்தல் அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீரேயு சின்றுது.
 அக்கண்ணீரைக்காட்டிலும் கொடியதுவேதில்லாமையால் செல்வத்த
 டிதிலே தேயுமென்பது கருத்து.(4)தேசவுருவகவணிய. (5)

மன்னர்க்கு மன்னநல் செங்கோன்மை யாதின்றேன்
 மன்னுவா மன்னர்க் கொளி.

இ-ள். மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு - மன்னுதல் - (புகழ்களாலே)நிலை
 பெறுதல், செங்கோன்மை - செங்கோன்மைமையினால் (ஆறும்)-அஃது-
 அச்செங்கோன்மை, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு-அரசர்க்
 கு, ஒளி - அப்புக்கழகளானவை, மன்னுவாம் - உண்டாகாவாம்-எ-று-
 (கருத்து.) அரசர்க்குச்செங்கோன்மையே புகழ்களாம், அஃதில்லாவி

டி லுபுதக ஞண்டாகாவாம் - என்பதாம்; 4 மன் லுமை-ஒருபோதும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் புகழ்நிலையாமையால் தாமும்நிலையா பென்பதாயிற்று. வெற்றிக்கொடைமுதலாகிய ஏதுக்களால் புகழ்பலவகைப்படுதலால் மன்னு எனப்பன்மையாத் செல்லினார். அப்புகழ்களெல்லாம், சொற்கோள்மையில்லாதவிடத்த இல்லையென்பதாம்: [திவை

நாகடி திக-ஆம்- அநி-கெ-டுங்கோள்மை.

நாண்ருபாட்டாலும் கொடுங்கோள்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

துவியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றத்தே வேந்தனியின்மை வாழு முயர்க்கு.

இ-ள். வேந்தன் - அரசனது; அனியின்மை-அருளில்லாரையானது, வாழும் - (அவனுடையே) வாழும் உயிர்க்கு - குடிசுளுக்கு, துளிமழையினது, இன்மை - இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு-பூநியில்வாழுமூயிர்களுக்கு, எற்று - எவ்வகைத்துன்பத்தருபோ, அற்றே-அவ்வகைத்துன்பம்மதரும்-எ-து. (கருத்து.) மழையில்லாமை தன்பத்தரும், அதுபோல அரசனருளில்லாமை குடிசுளுக்குத் தன்பத்தரும் - என்பதாம். * உயிரொன்றது குடிசுளை முன்வானோக்கி வாழுமென்றதனை-எதிர்மறமுக்கத்தொர்சியபடி. (எ)

இன்மையி லின்னது தடைமை முறைசெய்யாமன்னவன் கோட்டெப்படி.

இ-ள். முறைசெய்யா-முறையைச்செய்யாத, மன்னவன் - அரசனது, கோட்டெழ் - கொடுங்கோலின்னெழ், படி - வாழிந்து, (யாவர்க்கும்) உடைமை-(பொருளுடைமையானது, இன்மையாயின்-இல்லாமையினும்இன்னது. - அநிகுத்துக்கத்தைச்செய்வதாரும்-எ-து (கருத்து)அரசன் கொடுங்கோலின்னெழ் வாழ்த்தால் வறுமையிலுங்கொடிய தன்பத்தரும் - என்பதாம். * தனக்குரிய பொருளோடு அமையாதுமேலும் திரும்புவானது நாட்டிலே அடிருத்துமுதலானவை பொருளுடையார்க்கேஆதலால் அவ்வுடைமையில்லாமையினும் இன்னதாயிற்று, [திவை இரண்டுபாட்டாலும் அவனுட்வாழ்வார்க்கு வரும்குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முறைகோடி மன்னவன் செய்வி னுறைகோடி மல்லாது வானம் பெயல்.

இ-ள். மன்னவன் அரசன், முறைகோடி - முறைதப்ப செயலின்-(பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின், (அவனதுநாட்டிலே) உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம் - மேகமானது, பெயல் - பொழிதலை, ஒல்லாது - பொருந்தாது-எ-து (கருத்து.) அரசன்மதுமுறைதப்ப வாசாளிவநாட்டிலே மழைபெய்யாது. - என்பதாம், * பருவமழையில்லாமலுக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற்சொல்லுகின்றார்.

கோடி எனவந்த இரண்டுசொற்களும் கோடஎன்னுஞ் சொற்பொருளில்வந்தன. (க)

அபயன் குன்று யதுதொழினார் தான்மறைப்பார் காவலன் காவா னெனின்.

இன், காவல் - காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன், காவலெனினிள் - (உயிரினைக்) காப்பாற்றினாயினிள், (அவனது நாட்டிலே) ஆபகக்களும், பயன் குன்றும் - பால்சுருக்கும், அறுதொழிவேள் - அந்தணரும், தால் - தால்சேர், மரம்பர்-மறந்துவிடுவார்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் உயிரினைக் காவாவிடி லவனுட்டிற் பசுக்கள் பால்சுருக்கும், வேதியர்-வேதமதப்பர் - என்பதாம். * ஆபயன் - ஆணினின்றுக் கொள்ளப்படும்பயன் அறுதொழிலாவன, வேதமோதல் - ஒதுவித்தல் - யாகஞ்செய்தல் - செய்விர்த்தல் - நாதல் - ஏற்றல்-என்பவை. பால்சுருதைதலாலும், மரம்பர்-மறந்தலாலும், தேவர்க்குயாகம் நடவாமையால் மறைபெய்யாதிதன்பதா

பிறறு. [இவைவிரணியப்பட்டாலும் அவனுட்டில் உண்டாய்க் குற்றம் செல்லப்பட்டது.]

இசு-ஆம்-அதி-கொடுவந்தசெய்யாமை.

ஆசனது, குடிகள் அஞ்சுவதும், பகுதியென்று சொல்லப்படுகிற மத்திரிமுசலாநிய அஞ்சுகள் அஞ்சுவதும், நான் அஞ்சுவதும், ஆதி யாதொழில் களைச்செய்யாமை, அவைசெய்தல் கொடுக்கோன்மையி லே சேர்ந்தால் இது அந்நினைவைக்கப்பட்டது.

சுக் பாக்கு நாடித் தலைச்செல்லா உண்ணந்தா லொந்தாங்கொறுப்பது வேந்து.

இன். (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் திக்குசெய்தவிடத்து) தக்கா ன்கு-வொய்வின் று, நாடி - (அந்நினை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லாவண்ணத் தால்-(பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டு, ஒத்தாக்கு - (அக்குற்றத்துக்கு) ஏக்க, ஒறுப்பது - (அவ்நினை) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனாவான்—எ-று. (கருத்து) வொய்வின் று ஒரு வன் குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கப்படி தண்டிப்பவனே யரசன் என்பதா ம். * இன்னுலே தகுத்தண்டம் நாடாமையும், வேறொருகாரணம் பற்றி அநிகமகத்தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல் பெற்றும். (1)

கடிதொச்சிமெல்ல வெறிக் கொடாக்க

நீங்காமை வேண்டு பவர்.

இன். ஆக்கம் - செல்லமானது. செறுது-கொடுக்காலம், நீங்காமை நீங்காமையை, வேண்டிபவர் - கிறும்புவோர், கடிதொச்சி - (அத்தகுத்த ண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போ லே தொடங்கி, மெல்லவெறிக், (செய்யும்போது) அளவுகடவாமற்செ ய்க்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) செல்லம் வேண்டுவோர் வலியண்ட

செய்தவர்களைப்போலத்தொடக்கி மெய்யத்தண்டனைசெய்க்காமல் - எள்பகாம். * கடிதொச்சல் - ரும்மந்துசெய்வார் அகளை அஞ்சுதற்பொருட்டும்; மெல்லவெறிதல்யாவரும் அஞ்சாமையிப் பொருட்டும், ஆம், தொடங்கிவெள்ளவுக்குள் குறைதல்பற்றி - தரும்தண்டனடஞ்செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சுதல் - எறிதல் - இரண்டும் உலகைமற்றியத்தன [இவை இரண்டுபொட்டாலும் குடிசை அஞ்சுவன செய்யாமையினது இலக்கணம் கொல்லப்பட்டது.] (உ)

வெருவத்த செய்தொழுகும் வெக்கோலனாயி

தெருவத்த மொல்லித் தெரும.

இ-ள். (அசன்) வெருவத்த - (குடிசைகள்) அஞ்சப்பட்டசெயல்செய்து, செய்து - செய்து, ஒழுகும்-கெடும், வெக்கோலனாயி - கொடு

கொடுவனாயிருந்தால், ஒருவத்தம்-நிச்சயமாகவே, ஒல்லி - கடிதல், கெடும் - (அவன்) கெடுவான் - எ-று. (கருத்து) குடிசைகளைக்கத்தக்கவற்றைச் செய்யுங்கொடுக்கோலாசன் வினாவிற்கெடுவான்-என்பதாம். * அச்செயல்களும் கெடும் பின்னே சொல்லப்படும். (உ)

இறைகடிய நென்றுகாக்கு யிள்ளுச்சொல் வேத்த
ஒறைகடுமியொல்லித் தெரும.

இ-ள். இறை - (ஓம்) மரசனானவன், கடியனென்று-பொல்லாதவனென்று, உறைக்கும் - (குடிசைகளேசொல்லப்படுகிறது) இள்ளுச்சொல் - துன்பத்தருஞ்சொல்லியுடைய, வேத்தன் - அரசன், உறைக்குறகி, ஆயுளுக்குறைந்து, ஒல்லி-கெடும் - (செல்லமும்) கடிதலியிழப்பான் - எ-று. (கருத்து.) கொடியனென்றுசொல்லப்பட்ட கொடுக்கோலாசன் ஆயுள் குறைந்து செல்லியிழப்பான் - என்பதாம், * ஆயுள் குறைதலாவது - அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெஞ்செவ்வம்
பேய்க்கண்டன்ன தடைத்து.

இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக்கானவேண்டுமொன்று) அரிதாகிய சமயத்தையுள், இன்னமுதகத்தன் - (கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ்செவ்வம்-பெரியசெவ்வம், பேய் - பேயால், கண்டதன்னது-காணப்பட்டது பெல்லவதெருகுற்றத்தை, உடைத்து-உடையதாலும்-எ-று. (கருத்து.) அரிசமயத்தையும் கடியமுதகத்தையுடைய அரசன்செவ்வமானது பேய்க்கண்டசெவ்வம்போலாம் - என்பதாம். * எனவே இவைஇரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவைசெய்வான ஒருவரும் சேராமையால் அவன்செவ்வம் தனக்கும்பிறருக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப்பேய்க்கண்டன்னதுடைத்தென்றார். காணாத தன்வசமாகல். (ஊ)

இள-ஆய்-அறி-வெருத்தெய்யாமை,

உளக

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செவ்வ
நீடின்றி யாக்கே கெடும்.

இ-ள். (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடியசொல்லியுண்டயலும்; கண்ணிலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும்; சூழின்-ஆனால், கெடுஞ்சொல்லன் - (அவனது) பேரியசெல்லமானது; நீழின்-நீடுதழில்லாமல், சூழ்கே - அப்பொழுதே, அடிகம்-அழியும்—எ-று. (சுருத்த.) அரசன் வளர்ச்சொல்லுடையது மிக்கமில்லாதவனானாலும் அவன்செல்லம் 'உடிகம்-என்பதாம். * வேட்டகெடுஞ்சொன் மிகுதண்டக்குது பொருளிட்டங்கள் காமமோடேழுள்ளப்பட்ட விவைகளுள், கடுஞ்சொல்லையும்; மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ்செய்தவன் அடக்கினார், இவைசெய்தபொழுதேகெடுஞ் சிறுமையதல்லதாழினு மென்றற்கு நெடுஞ்செல்லமென்றார். (அ)

கடுமொழியுள் கையகத்த தண்டமும் வேர்த்
எடுமுன் டேய்க்கு மாம்.

இ-ள். கடுமொழியும் - கடியசொல்லும்; கையகத்ததண்டமும்-(குற்றத்தின்) மிகுத்ததண்டமும், வேர்தன் - அரசனது, அடிகம்-(பங்கு)வெல்லத்தற்கு-என்ற, முன்-மாறுபாடாகிய (இருமனது)—தேய்க்கும் - தேய்க்கின்ற, அடிகம்-அறங்களாம்—எ-று. (சுருத்த.) வளர்ச்சொல்லும் அதிகத்தண்டமும் அரசன்பலங்களை யழிக்கும் அரசர்களாம் - என்பதாம். * கடியசொல்லார் கோணையும் அநிகத்தண்டத்தினுளே தேசமும், கெட்டி மாறுபாடு சுருங்கியருதலால் அவைகளை அரசமாக்கினார் (எதேசவுருவகம்) [இவைஐந்துபாட்டாவும் சமயமில்லாமல் இன்னுமுமுடைமை கண்ணோட்டமில்லாமைய கடுஞ்சொற்சொல்லல் அநிகத்தண்டம் இவைகள் குடிசை அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுறும் பகைவெல்லுமுரணும் செல்வமும் இறக்கு மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

இனத்தாற்றி யென்னுத வேத்தன் சினத்தாற்றிச்
சீறிற் சிறகுக் கிரு.

இ-ள். (காரியவெண்ணத்த) இனத்தாற்றி - மந்திரிகளிடத்தே வைத்து; எண்ணுத - (அங்கோடுதலும்) எண்ணிச்செய்யாத வேத்தன்-அரசன், (தன் காரியநடப்பியண்டத்து) சினத்தாற்றி (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி, சீறின் -(அவரைக்) கோபப்பாணியின், கிரு-(அவனது) செல்லமானது சிறுகும் - (காடோறும்) சுருக்கும்—எ-று. (சுருத்த) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கொப்பித்து அவரோடெண்ணிச்செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கிவவன் செல்லங்கெடும் - என்பதாம்.

ம். * இராச்சியபாத்தைத் தாங்கிச்செலுத்தத் தொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறுதள்ளவெதல் திராமல் ஸ்டோமல்.

உள்

உாஉ

இள-ஆய்-அரு—வெருவந்தெய்யாமை.

ஏற்றிக்கேபித்தல் அவர் அஞ்சி நீக்குவாராதலால் அச்சவறுதிரும்பிதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்தும்பரிதமும், இவனுமென்பது கோபித்திருசிறகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பரந்த அஞ்சும்பொழியும், அதுசெய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டன.]

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேத்தன்
வெருவந்து டெய்து டெய்தும்.

(அ)

கண்ணோட்டம் தள்ள துலைய யஃதிலா
 குண்மை நிலக்குப் பொறை.

இ-ள். உலகியல்-உலககாண்டயானது, கண்ணோட்டத்து-கண்ணோ
 ட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது-சிவ்வதாக்கும், (ஆகலால்) ஆஃதிலா - அ
 ங்கண்ணோட்ட மில்லாதவர், உண்மை - உளராதல், கீலகரு-பூமிக்கு,
 பொறை பாராடாததே; (கே.நெறுவதுக்குஆய்ந்து)-எ-து. (கருத்து) உலகத்
 தாக்கினியத்திலே கட்டப்பதாய், இஃதில்லாதவர் பூமிக்குப்பா
 ராவர் - என்பதாம். * உலககாண்டயானது - உபகாரஞ்செய்தல் - காப்பா
 த்தல் - சிவையொறுத்தல் இவைமுதலானவை, அவைஉண்டாகாமையால்
 கண்ணோட்டமில்லாதவா தமக்கும்பிறர்க்கும் பயன்படாஅன்ப
 துபற்றி சிலத்தக்குப்பொறையெய்றார். [இவை இரன்பொட்டாலும்
 கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

புண்ணென்றும் பாடற் கையின்மேற் கண்ணென்றும்
 கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

இ-ள். பண் - இயசயானது, பாடற்கு-பாடற்கொழிலோடு, இயை
 யின்றெல்-பொருத்தகிலியையாயின், என்னும் - என்னபயனுடைத்தாகு
 ம், (அதுபோல்) கண்-கண்ணானது கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்
 ணோட்டமில்லாதவிடத்து, என்னும் - என்னபயனுடைத்தாகும் - எ-து.
 (கருத்து) பாடற்கிலையிலுலாவிழற்பயனிலில்லை அதுபோலக் கண்ணிற்
 குத் தாட்சினிய மில்லாவிழற் பயனில்லை - என்பதாம். * எப்படி-பாட
 ற்கொழிலோடுபொருத்தாதவிடத்து இறையினுலேபயனில்லையோ அப்
 படியே கண்ணோட்டத்தோடு பொருத்தாதவிடத்துக்கண்ணினுலே பய
 னில்லையென்பதாம். (உ)

உளபொன் முகத்தெவன் செய்யு மளவிலும்
 கண்ணோட்டமில்லாத கண்.

இ-ள். அளவிலும்- தருமளவிலும், கண்ணோட்டமில்லாத- தாக்கி
 னியமில்லாத, கண்-கண்களானவை, முகத்து - முகத்தினிடத்து, உள
 போம் - உள்ளவைபோல்; (கண்ணோட்டமில்லாதகண்) தவியல்லாமல்

உளர் கு-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

எதுள் (வேறே) என்னப்பயனை, செய்யும்-செய்யும்-எ-து. (கருத்து) க
 ண்ணோட்டமில்லாதகண் களென்னபயனைத்தரும் - என்பதாம். ஏதோ
 ன்றுத்தியல்வளம் லென்னுஞ்சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன-அதிக
 மாண கண்ணோட்டத்தின் விலக்குதற்கு அளவிலுலென்றார். அக்கண்
 கள் ஒருபயனையும் செய்யா லெல்பது கருத்து. (உ)

கண்ணிற் கணிகலல் கண்ணோட்ட மஃதின்மேற்
 புண்ணென் துணரப்படும்.

இ-ள். கண்ணிற் கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு-அணிகலம்-அணி
 யும் அணியாவது, கண்ணோட்டம்-தாட்சினியமாகும், அஃதின்மேல் -
 அவ்வணி இல்லையாயின், (அக்கண்) புண்ணென்று - புண்ணென்று, உ
 ணரப்படும் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்படும்-எ-து. (கருத்து) கண்
 ணிற்கு ஆபாணத்தாட்சினியமாம்- அஃதில்லாவிழற்புலக்கண் புண்-ஏன்ப
 தாய். * கண்ணிற்குவேறே அணியில்லாமையால் - கண்ணிற் கணிகல
 மென்றும், கண்ணுத்தோன்றினாலும் - நோய்களாலும் - நீர்ப்பதலாலு
 ம் - துயர்விளைத்தலேகேக்கி. புண்ணென்றுணரப் படுமென்றும், சொ
 ல்கிலும் [இந்நவமூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யாதகண்ணிற் குற்றம்
 சொல்லப்பட்டது.] (இ)

இ-ள். கண்ணோடு-ஒதிதற்குஉரிய) கண்ணோடு-இளையந்த-பொரு
நீதியிருந்தும், கண்ணோடாதவர்-அக்கண்ணோடு,தழில்லாதவர், (சஞ்சரித்
தில் தவராயிருந்திலும்) மண்ணோடு - மண்ணுடன், இளையந்த-பொருந்தி
சிந்த, மரத்தினையர் - மரத்தினையெர்ப்பர்-எ-து. (கருத்து.) தாட்சினி
யமில்லாதவர் மரத்திந்தெகாப்பாவார் - என்பதாம். & கண்ணினது தொ
ழிலாகிய ஒடுதல் கண்ணையுடையவன்மேல் திந்தத, மடிம-கண்ணோடு
பொருந்தியும் கண்ணோடாணையால் உபமாணமாயிற்று. (சு)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணினர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட திண்மையு மில்,

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர்- கண்ணோட்டமில்லாதவர், கண்ணி
லர் - கண்ணுடையவரும்மில்லர், கண்ணுடையார்-கண்ணுளார்,கண்ணோ
ட்டமில்லாமையும்- கண்ணோட்டமில்லாதவராதவர், இவ்-இவ்ஐ-எ-து.
(கருத்து.) கண்ணோட்ட மில்லாதவர், குருடர் கண்ணோட்டமுள்ளவர்
கண்ணுளார் - என்பதாம். & கருப்பு எங்கே இல்லையோ அங்கேபுகை
யும் இல்லை புகைகளைக்க இருக்கிறதோ அங்கே இல்லையோ அங்கேபுகை
என்பதுபோல்-கண்ணோட்டம் எவரிடத்து இல்லையோ அவரிடத்தே
கண்ணும்மில்லை-கண்ணிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தேகண்ணோ
ட்டமும் இருக்கும் என அனுமானப்பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது
[இவைஇரண்டுபேட்டாவும், கண்ணோடாதாழிவு சொல்லப்பட்டது.]

ருஅ-ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம். உரடு

கருமஞ் செய்தாமற் கண்ணோட வல்லவர்க்க
குரிமையுடாததீய்வு அவரு

இ-ள். (இவ்வுவரது) இந்தவுலகம், நருமம்-(முறைசெய்தலாகிய தம
து) தொழில், சிந்தையாமல்-அறியாமல், கண்ணோடவல்லவர்க்கு - கண்
னோட்டமெய்யவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை- உரியதாத்தன்மைமையை, உ
டைய- உடையதாசுர்-எ-து. (கருத்து.) கண்ணோட்டமிடையவர
கருக் கிவ்வுலகமுரிமை யுடையது-என்பதாம். & தமமோடுபுழிவிடவர்
மேற்க்கு இவிக்கண்செய்தாதித்து - அல்லாந் கண்ணோட்டத்தினாலே
நன்மக்காதவர்க்கு முறைசெய்தல் முன்னே தீந்து கண்ணோடாதெ
ன்ற குரானிலேசொல்லப்பட்ட முறைசெய்தல்களையுடையதாவும் பெற்றாய், மு
றைசெய்வருமிடத்தேக் கண்ணோட்டம் செய்யுமையும், அதுவாராத
விடத்துக் கண்ணோட்டம் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சபாசமாசுரால்
அருவாயாகலால், - கண்ணோட்ட வல்லவர்க்கென்றும், அச்சபாசமு
டையவர்க்கு உலகமுமுதும் செடுக்காலம் சசப்படுத்தலால், உரிமையு
டைத்தென்றும், சொல்லினார். [இதனுள் கண்ணோட்டம்செய்யும் வித
ம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒதுத்தாத்தம் பண்பினர் கண்ணுக்கண் னோடிப்
பொறுத்தாத்தம் பண்பே தலை.

இ-ள். ஒறுத்தாலும் பண்டினூகண்னும் - (சம்பவம்) ஒறுக்குமி யப்புறையவரித்தும், கண்ணேடி - கண்ணோட்ட முடையவராகி; பெறுத்தாலும் - பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே; தலை (அரசர்க்குத்) தலைவாயாவணியல்பு—எ-று. (சுருத்த.) தம்மை வருத்தவோமிடத்துக் கண்ணோட்ட முடையவரசரோ தலையாவரர் - என்பதாம். * பண்டினொன்றதனில் - அவர் பழக்கம்பெற்றும், ஒறுத்தாலும், பொறுத்தாலும்—ஒருசொல். (க).

பெய்க்கண்டு கஞ்சன் டமையர் கயத்தக்க
காசரிமம் டெண்டு பவர்.

இ-ள். கயத்தக்க (வரவராலும்) விரும்பத்தக்கவர்களிக்-கண்ணோட்டத்தை, வேண்டுபவர்-வேண்டுவோர், கஞ்ச-கஞ்சை, பெய்க்கண்டும் (பழகிவார்) இடக்கண்டும், உண்டு (கண்மறுக்க மட்டாமையால் அதுவே) உண்டு, அமைவார்-பிள்ளும் அவரோடு பொருந்துவார்—எ-று. (சுருத்த.) தாட்சினியம் வேண்டுவோர் சினையர் கஞ்சிடக்கண்டும் முண்டு சினையிபார், என்பதாம். * [இவ்விரண்டும் பொட்டாலும் அவரைத்தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செய்யவேண்டுவது சிறுக்குக் குற்றஞ்செய்த விடத்தன்று தமக்குக்குற்றம் செய்தவிடத்தேயென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க).

நடுநடுவெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள் நடுநடுவெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்

நடுநடுவெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்

நடுநடுவெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்வெய்யுள்

அல்தவறு, பகவரர் அயலொர்செயினர் என்று முன்றுநிறத்தரிடத்தும் நிகழ்த்தவை அரிதற்கு ஒற்றை ஆளுகலும், முன் சொல்லப்பட்ட இவ்வகையுடைய அசனுகூர் தன்னுடையகும்போது பிரிவிடுபிடிக்கும்போதும் வேண்டுகவகளைச் சொல்லத்தொடங்கினுரைதலால் அவற்றினுடிகாரியங்களுக்கும் அயலியவேண்டிவந்திய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது

ஒற்று முகநகர்ந்த தாலுமிநயவிரண்டுக்
தெற்றென்க மன்னவர் அன்.

இ-ள். மன்னவன் - அரணுவன், ஒற்றும்-ஒற்றனும், உலாகான் ம-புகழ்பிறைத்த, தாலும்-கீதாலும் ஆசிய, இவைஇரண்டும் - இவ்விரண்டும், கண் - (தன்னிரு) கண் கருவாக, தெற்றென்க - தெரியக்கடவன்—எ-று. (சுருத்த.) அரணுவன் ஒற்றினாயுந்நிறது நியுத் தன்னிருகண்களாகத்தெரியக்கடவன்-என்பதாம். ஒற்றனானவன் தன்னைநூக்குட்டாதனாமெல்லாம் பேய்க்கண்டு - அவர்க்குடல்வையெல்லாம் அரிவித்தலாலும், தாலாலும் அங்கடந்தாவகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாததொழில்களையெல்லாஞ் சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமுத நனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவு னென்பதாம். [இ-ஞால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை பெற்றுநன்மும்

வல்லறிதல் வேந்தன் ஞெழில்.

இ-ள்: எல்லார்க்கும் - எல்லாநிடத்தும், சிசுப்பலையெல்லாம்-உட்ப்பவைகளையெல்லாம், எஞ்ஞான்றும்-நாடோடும், வல்லறிதல் - (ஒற்றனாடு) வினாத்தரிதல், வெந்தற்றெழில்-அரசனுக்கு உரியதொழில்-
 எ - து. (கருத்து) யுரவரிடத்து உட்ப்பவைகளை யொற்றதனாழிதல்
 பசனதுதொழிலாம் - என்பதாம். * எல்லார்க்கும்மென்றது பகைவர், அயலோர்-உட்கிணர், என்னுமுநகையானையும், சிசுப்பலையெல்லாமென்றது, உல்லகையும், தியனையும், ஆரியசொற்களையும், செயல்களையும், அரைநிகழ்த்தொழுகை, அனைவர்களுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாது செய்யவேண்டிதலால் - வல்லறிதலென்றார். அவ்வறிதொழில்சுற்றுக்கும் அறிதல் நாரணமாகவால் அதற்குத் தொழிலென்று உபசரித்தார், ஒற்று அறிதார்த்தால்வந்தது. [இதனால் ஒற்றினாடுகிய பயன்பாடுவென்பபட்டது.] (2)

ஒற்றினு லொத்திப் பொருடெரியா மன்னவன்
 கொற்றம் கொள்கிடத்த தில்.

இக-ஆம்-அதி-ஒற்றிடல்.

உரர்

இ-ள். ஒற்றினால்-ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி-(எல்லாநிடத்தும் சிசுப்பவைகளை) அறித்துவாச்செய்து, பொருள் - (அவைகளால் அனடையும்) பயனை, தெரியா- ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசனானவன், கொற்றம்-கொள்கிடத்தது - வெற்றியடைவக்கிடத்தது; தில் - (வேறொருவழி) இல்லை-எ-து. (கருத்து.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர்காரியக்களை யறியாதவரசன் வெற்றியடைபாள்-என்பதாம். * அந்நிகழ்த்தலையும் பயனும் அறியாமல் பகைக்கு எளியனாதுல் ஒற்றதனாடுகி லென்றால் தன்நி வேறொன்றினாலே நீக்காயையால், கொற்றம்-கொள்கிடத்த தில்-என்றார். [இதனால் அத்தொழில் செய்யாதறிடத்துவருந் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (2)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வெண்டாதா லென்றும்.
 களைவகையு மாராய்வ ரொற்று.

இ-ள். தம்-தம்முடைய, வினைசெய்வார்-காரியஞ்செய்பவர், சுற்றம்-சுற்றத்தார், வேண்டாதார்-பகைவர், என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட, அனைவரையும்; எல்லார்களையும், ஆராய்வது- (சொல்லா ளும் செய்யா ளும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவன்-எ-து. (கருத்து.) தொழிலானவையும்-உறவினரையும்-பகைவரையும் ஆராய்வனே ஒற்றனாவன் - என்பதாம். * அரசனுக்குக் காரியஞ்செய்வோராலே செய்யப்படு மலைவுயர், சுற்றத்தாராலே தள்ளரிடத்தும் கட்டிடத்தும் செய்யப்படு மலையுயர், பகைவராலே தன்சொற்புர்த்தலும் மேலேதேறப்படுதலும், முன்னிட்டுச் செய்யப்படுமலையும், அறிந்து அனைவர்களுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்யவேண்டிதலால் இம்மூவகையானையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டுமென்றற்கு - அனைவரையும்-ஆராய்வதொற்றென்றார்; (3)

உடாஅவருவொடு கண்ணஞ்சா நியாண்டு
 முசா அமை வல்லிதெ யொற்று.

இ-ள். (எவரதுசெய்தியை அறிதற்குஞ்சென்றானே அவருலே) உடாஅ-சந்தேகிக்கப்படாத, உருவெட்டு - வடிவெட்டு, (பொருந்தி) (அவர்க்குத்தெரிந்து அறியத்தொடக்கினால்) கண்ணஞ்சாது - (கோபித்துப்பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிக்கு அஞ்சாமனின்து, யாண்டும் - நானுபாய

க்களும் செய்தாலும், உகர் அமை - (மன தினுள்ளவைகளை) உயிழாதி
 ருக்க; வல்லதே-வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்—எ-று. (கருத்து.)
 ஐயமில்லா வழுவோடு பொருத்தி யஞ்சாதிருந்து பகைவர் என்செய்யி
 லமுள்ளதைச் சொல்லாதவனே ஒற்றன்-என்பதாம். ௧ சந்தேகிக்கப்
 பட்டவழிவு-பாட்ப்பார் - ஸ்ணிகர்-முதலானவரெழு. (இ)

ஹந்தார் பழுவந்த ராதி பிறந்தாராய்த்
 தென்செயினு கோர்வில தொந்து.

உகர் அ

இசு-ஆ-அதி—ஒற்றிடல்.

இ-ள். ஹந்தார்-முழுதுந்தந்தேர் ஹம், பழுவந்தர்- விரதவொழு
 க்கத்தோ ஹம், ஆசி - ஆதி, இறந்து - (போகக்கூடாத விடக்களிவெல்லா
 ம்) போய், ஆராய்த் - ஆராயவேண்டியுணாகவெல்லாம் ஆராய்த்
 றது; என்செயினுர் அல்லிடந்தேர் (சந்தேகித்துப்பிடித்து) என்ன
 ன்ப்பு செய்துகேட்டாலும், கோர்விலு - தன்னை வெளிப்படுத்தாத
 னே, ஒற்று-ஒற்றனாவான்—எ-று; (கருத்து.) ஹந்தேர் விரதகவ்வ
 வந்தி; என்செயினுர் யாராய்த் திறிது பகைவர் துன்பஞ்செய்யினுர் தன்
 னைக்காட்டாதம் ஒற்றற்றுவான்- என்பதாம். ௧ விரதவொழுக்கம் - தி
 த்தயாற்றினா முதலானவை செயினுமென்பது - அரசவொழுது செ
 ய்யவொன்பதை வினக்கின்றது, முன்னைகாலமாக உபாயமுஞ்சொ
 ல்வி இங்கேயும் தண்டத்தைப் பிரித்துச் சொல்லியது அந்நொற்றுத்
 த் கருமைச்சிறப்புக்கி; (க)

மறைத்தவை கேட்கவற் குறி யறித்தவை
 வையப்பா டில்லதே யொந்து.

இ-ள். மறைத்தவை- எவாறு செயல்களை அறியச்சென்றிடு அ
 வாறு மறைவாயுள்ள செயல்களை, கேட்கவற்றிடு - (அவருக்கு உன்ன
 னவராலே) கேட்கவல்லவனாதி, அறிந்தவை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட
 அச்செயல்களிலே, ஐயப்பாடில்லாத - (இஃ) சந்தேகப்படுதெல்லாத
 னே, ஒற்று-ஒற்றனாவான்—எ-று. (கருத்து.) இரகசியங்களைக்கேட்கவ
 லவனாதிப் பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனாவான் - என்பதா
 ம். ௧ அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொல்லுவானா அறிந்து அவர்
 சந்தேகியாதபடிபோய் ஓட்டி அவரை சொல்லும்படிக்கு அத்தருன்ற
 சொல்லியாவது செயலியாவது முன்னே உண்டாகி அச்சம்பந்தி
 னுலேகேட்கும்போதும் அன்வியர்போலே தின்றுகேட்கவேண்டுதலா
 ல்கேட்கவற்றிடுவென்றும், கேட்டு அறியப்படுமென்களைத்தானேச
 தேகித்து வந்துசொன்னும் அரசனால் அவைகளுக்கு ஹந்தாரியம் செ
 ய்பக் கூடாமைக்கல் ஐயப்பாட்டில்லதே யென்றும், சொல்லினர். (இ
 வை நான்குபாட்டாலும் ஒன்றன்று இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.) (எ)

ஒற்றிக்குறித்த தந்த பொருளையும் மந்தமொ
 ரொற்றினை வொற்றிக் கொளல்.

இ-ள். ஒற்று = ஒரொற்றினாலே, ஒற்றி- மறைவாயறித்துவந்து, கந்த-
 அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும்-காரியத்தையும்; மந்துமொரொற்றிக்கு
 லு-பின்னும், (ஒரொற்றினாலும்) ஒற்றி-அறிந்துவரச்செய்து, கொளல்- (ஒ
 ப்புணமகண்டு) கொள்ளக்கடவன்—எ-று. (கருத்து.) ஒரொற்றினறிந்து
 வந்தபொருளை மந்தொருஒற்றினறிந்து வரச்செய்து அரசன் கொள்
 ளக்கடவன்-என்பதாம். * அவரோடுகூடும் அன்று மறுபட்சொல்லு
 தனும் கூடுமொளையால் அரசனுக்குஒருவன் சொல்லியே நம்பலாச
 தென்பதாம். (அ)

ருகூ-ஆம்-அதி—ஒற்றாடல்.

உாஉ

ஒற்றை மறைசாமை யாள்வென் மூவர்
 சொற்பெய்க்க தேறப் படும.

இ-ள். (ஒற்றை-ஆளுமிடத்து) ஒற்று-ஒரொற்றன்; ஒற்றுமந்
 றொரொற்றனை, உணராமை-அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக்கடவ
 ன் (அப்படி-ஆளப்பட்டஒற்றர்களுள்) உடன்புலவர் - (ஒருபொருண்மே
 லே வேறுவேறுவிடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல்-சொற்களும், தொ
 ள்க- (பயனால் ஒத்திருக்குமாயின்)—தேறப்படும = (அப்பொருள்மெய்
 யென்று தெளியப்படும—எ-று. (கருத்து.) ஒரொற்றன் மந்தொரொற்
 றன்பறியாதிருக்கும்படி யரசனுள்ளக்கடவன்-என்பதாம். * ஆயினென்
 பது வருவிக்கப்பட்டது, ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலேவலந்
 தகொண்டு ஒப்பச்சொல்வாராகையால் - உணராமை ஆள்கவென்று
 ம்- மூவர்க்கும் கெடுக ஒருதன்மைப்பதெனும் பட்டால் கீழ்த்திருந்
 த்தும், கூடாமையால் தேறப்படுமென்று, சொல்லினும், இத்தொலை
 மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போனால் பின்னும் ஆராய்கவென்பதும்
 பெறப்பட்டது. (ஆ)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்விற
 புறப்படுத்தா னாகு மறை.

இ-ள். ஒற்றின்கண்-(மறைத்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்ற
 னிடத்து; சிறப்பு-சிறப்பை, அறிய-(பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யா
 திருக்கக்கடவன், - செய்யின்-செய்தால்; மறை-(தன்னுள்ளே) அடக்கப்
 படுமவைகளை) - புறப்படுத்தானாகும் - (தானே) வெளி இட்டன
 னாவன்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் ஒன்றனுக்குப்பிறாறியச் சிறப்புச்
 செய்யாதிருக்கக் கடவன்செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படு
 த்திவைவனாவன், என்பதாம். * மறையாவது - அவன்ஒற்றினுள்ளும்-அ
 ள்வசொல்லியதும் - ஆம். சிறப்புப்பெற்ற இவன்யாரொன்று- இதுபே
 றுதற்குக்காரணமயாதென்றும் - வினவுவாரும் சொல்லாரும் - அயலா
 ராலால் புறப்படுத்தானாகுமென்றார். [இவைமுன்னுமாட்டாஹும் ஒற்
 றின ஆளுந்நிகழும், அவராலேடத்தவை அறியும்விதமும்- அறிந்தா
 ர் சிறப்புச்செய்யும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ஆ)

சூய்-ஆம்-அதி-ஊக்கமுடைமை

அ-தாவது, மனமானது தெரில் செய்தலிலே எழுச்சியை யி
 டைத்தாதலாம். ஒற்றால் நடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏதே
 தெரில்செய்வோனுக்கு இது அவசியம் வேண்டதலால் அகன்பின்
 னைக்கப்பட்டது.

உாடு

கைய-ஆம்-அதி—ஊக்கமுடைமை

உடைய ரொண்டிலு உட்க மூதில்லா
ருடைய தடையரோ மந்து.

இ-ள். உடையபொணப்படுவது - (குறுவண) உடையவொன்றுகா
சுதருச்சிறந்தது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம், அக்கில்லா-அரு
வெழுச்சியில்லாதவர், மந்துடையது - வேறுடையதுதானும், உடை
யிடா-உடையவராவரோ—(ஆகார) - ஈ-அ. (கருத்து.) உடையவரை
உடையவல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம் - அவ்வெழுச்சியில்லாதவர் ய
து: நில்லாதவர் - என்பதாம். * வேறுடையதென்றது-மூன்றுடைய
ன்றபொருளை, உம்மைவருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வகையிலா
மையால் அதையும் இழப்பொன்பதாம்.

உள்ளமுடைமை புடைமை பொரு ளுடைமை
நில்லாது நிற்கி விடும்.

இ-ள். (குறுவணக்கு) உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சியுடைமை
யே, உடைமை-(நிலைபெற்ற) வுடைமையார், பொருளுடைமை - பொ
ருளுடைமை, நில்லாது - நிலைபெற்றமல், நிற்கிவிடும்-நிற்கும்—ஈ-அ (க
ருத்து.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம் - பொருளுடைமை நி
லையிலாதாம்-என்பதாம். * மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாக
ல் அகந்குநிலைபெறுதலும் - பொருள் உடம்பினும்வேறும் அழிவதா
ருக்கையால் அதற்கு நிலைபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன, சொல்ல
வே அதுஉடைமை [அன்றென்பது பெறப்பட்டது.]

ஆக்க மிழந்தேமென் தல்லாவா ருக்க
மொருவந்தக் கைத்துடையார்.

இ-ள். ஓர் வந்தம்-நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை,
கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர், (இழந்தாராயினும்)
ஆக்கம்-கைப்பொருளை, இழந்தோமென்று - இழந்துவிட்டோமென்று
அல்லாவார் - மனஞ்சுழலார்—ஈ-அ. (கருத்து) மனவெழுச்சியுடைய
ர் பொருள்மீழ்ந்து மந்தார் - என்பதாம், * மனஞ்சுழலாமையு
வருகின்ற பாட்டாற்சொல்லப்படுகிறது.

ஆக்க மதர்வினாய்ச்சொல்லும்சைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை.

இ-ள். அசைவிலா-அசைவில்லாத, ஊக்கமுடையானுழை - மன
வெழுச்சியுடையவரிடத்தோ ஆக்கம் - பொருளானது, அதர்வினாய்-வ
ழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும்-போகும்—ஈ-அ. (கருத்து.) மனவெ
ழுச்சியுடையவரிடத்தாக் செல்லும்வரும்-என்பதாம். * அசைவின்
மை இடுக்கண்முதலாகியவைகளால் தளராமையுழிகேட்டுச்சென்று
தேர்வார்போலே தள்ளேசென்று சேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச்செ
ல்லுமென்றார். [இவைவாள்பாட்டாறும் அடிபட்டது நின்றபொருள்

கைய-ஆம்-அதி—ஊக்கமுடைமை.

உாடுக்

றும் அந்நற்குக்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்
டது.]

உள்ளத் தன்மையலரிட்ட மாகத்தர்நம்

முள்ளத்தினைய தயர்வு

கி

2

இ-ள். மலர்-நீர்ப்பூத்தாள் என்களது, நீட்டம்-நீட்சியானவையே, வெள்ளத்தினைய-மீள்நீராளவேனவாம், (அதுபோல) மாந்தர்-மனிதர்கள், உயர்வு-உயர்ச்சியானது, உள்ளத்தினையது- (அவர்) மனவெழுச்சியானவிததாம்—எ-து. (சுருத்து.) நீர்ப்பூத்தாள் என் கிறைநீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களுயர்வுமனவெழுச்சியானவாம் - என்பதாம். உமலா அதன் குறையு ஆலாம் ஆகுபெயர். நீர்ப்பூத்தாட்டும் மலர்கள் நீருமென்பதுதொன்ற-வெள்ளத்தினைய வெள்ளர். இவ்வயயால் வலிமையாம் ஊக்கவிரகத்தவளவும் மனிதர் உயர்வாசென்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு-பெருள் படைகளால் மிகுதல். (இ)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளும் மந்தது
தள்ளினால் தள்ளாமல் தீர்த்தே.

இ-ள். (அரசரானவர்) உள்ளுவ தெல்லாம்-நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே உள்ளல்-நினைக்கக்கடவர், அது-அவ்வயர்ச்சியானது, தள்ளினும்-(ஊழ்வுகையினாலே)கூடாமற் போயினும்-(அச்சினைப்பு) தள்ளாமலிந்த-தள்ளாமல் குணமுடையதாம்-எ-து. (சுருத்து.) அரசருயர்வை நினைக்கக்கடவர் அவ்வயர்ச்சி-கூடாவிடும்-எ-ம் நினைப்பு நீக்கார்குணமுடையதாம்- என்பதாம். உமந்து-அசை - தள்ளினுமென்றதனால் தள்ளாமல் மிகுதியாதல் விளங்கிற்று, தள்ளியவிடத்தும் முயர்ச்சியிலே அவர் தவறுதல் இல்லாமல் கல்வெளியேபெயரிக்கப்படாமையால் தள்ளாத இயற்கையுடைந்தென்பதாம். முன்னே உள்ளத்தினையதுயர், வென்றனை உறுதிசெய்தபடி. (உ)

சிதைவிடத் தொக்கா ருவோர் புறையம்மிந்
பட்டுப்பா டேந்துக் களியு.

இ-ள். களியு-யானையானது-புறையம்மின்-கட்டாயியும்பினாலே, பட்டுபுண் பட்டவிடத்தது, பாடுந்தும்-(கனராமல்தன்) பெருமை வயிழைவியுத்தும். (அதுபோல) உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்தது-(தாம்நினைத்தஉயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்தது, ஒக்கார் தளராமல்தம்பெருமையிழைவியுத்தவார-எ-து. (சுருத்து.) யானையையாற்புண் பட்டவிடத்துத்தளராமற் பெருமையை நிறுத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையவர் வருத்தம் வந்தவிடத்துத்தளராமல்தளராமல் மனவெழுச்சியுடையவர் வருத்தம் வந்தவிடத்துத்தளராமல்தளராமல்-என்பதாம். * பட்டு-பட்டாலென்பதன் பொருளிலேவந்தது. இராமல்தளராமல்-களிந்துக்கும், பாடுந்து-உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன வினைக்கப்பட்ட வயர்ச்சியானது கூடாமற்போயினும் தவறாமல்-அந்நினை

உயர்வு

உயர்வு-மதி-ஊக்கமுடைமை,

முடிப்பொன்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமுடையவரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.]

உள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. (எ)

இ-ள். உள்ளியமென்னும்-மனவெழுச்சியில்லாத அரசர், உலகத்து இவ்வயுலகத்தாரும், வள்ளியமென்னும் - வண்ணமையையுடையவென்று, (சுருத்தமத்தாமெதிக்கும்) செருக்கு-மதிப்பை, எய்தார்-பெறார்-எ-து. (சுருத்து.) மனவெழுச்சியில்லாதவர் மதிப்படையார், என்பதாம். * ஊக்கமல்லாதவர்க்கு முயர்ச்சி-பொருள்-கொடை-செருக்கு - இவையுடையே. இல்லாமற்போதலால்-செருக்கேய்தாடுவென்றார், கொடையேற்றிகளால் ஆகியவின்பம் தாக்கல்லது பிறருக்குக்காணப்படாமையாத் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. (அ)

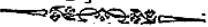
பிரியது கூர்க்கோட்ட தாலினும் பாணை

வெருடும், புலிதாக்க குறிப்பு.

இ-ள். யானையானையானது, (பரியது-எல்லாவிலும் குகனிலும்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அது உல்லாமலும்) - கூர்ந்தோட்டது, கூர்மையான கொம்புகளை யுடையது, ஆயினும் - ஆனலும், புளி-புளியானது, தாக்குறிப்பு - (தண்ணீர்) எதிர்ப்பதின், வெருடும் - (அதற்கு) அஞ்சும் - எ-று. (கருத்து.) யானைபெரிதும் கொம்புடையது மரணமும் புளியழக்கிலவஞ்சும்-என்பதாம். * பேருடம்பால் வலியிருதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. புளியைக்காட்டினும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும் யானை ஊக்கமில்லாமையால் அந்நையுடைய அப்புளிக்கு அஞ்சாமென்ற இத்தவாக்கியம், 'பனைவனர்க்காட்டினும் மிகுந்த உடல்வலிமையும், வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமில்லராயின் அத்நையுடைய அச்சுக்கு அஞ்சுவனாள்பது தோன்றவிறதால்-பிதிமொழிதல்.] (க)

உரமொருவர் குள்ள வெறுக்கையா-வில்லார்
மாமக்க ளாதலே வேறு.

இ-ள். ஒருவர்க்கு-ஒருவனுக்கு, உரம்-திடமான அறிவாவது, உள்ளவெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியார், அஃது-அதனை, இல்லார்-இல்லாதவர், மரம்-(பனிதரகார்) மரங்களாவார் எனது - (சாதிமரங்களோடு இயமங்களிடத்து) சேற்றுமை, மக்களாதலே-மனிதவழுவாயிருக்கையே(வேதில்லை)-எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கறிவாவது - மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மரங்களுக்கொப்பாவார் - என்பதாம். * மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய கல்லலரிஷும் காரியமுயற்சியும் இல்லாமையற்றிமாமென்றும், மரத்தில் உண்டாய்பயன் இல்லாமையற்றி ரக்களாதலேவென்றும், சொல்லினார், மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலால் னவையும், ஆலயம், கீழ், தேர், மரக்கலம், இவைகளுக்கு உறுப்பாத் தராத இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (க)

சுருதியென்று குள்ள விளக்க மடியென்று.

சுருதி மாய்த்து கெடும்.

இ-ள். குடியென்று குள்ள விளக்கம் - (தான்பிறந்த) குடியாகிய மழங்காவிளக்கானது, மடியென்றுமாத - (ஒருவனது)சேம்பலாகிய இதுளானது, ஊர - கெடுக்க, மாய்த்துகெடும்-மழங்கிக்கெடும்-எ-று. (கருத்து) ஒருவன் குடியென்று விளக்கானது, அவன்சேம்பலாத் தெடும்-என்பதாம், * உலகநடையுள்ள வளங்கடும் இடையறாது தன் றுட்பிறந்தவளர் விளக்குதலால் - குடியைக்குள்ளவிளக்கமென்றும், தமோருளத்தினாலேவருதலால் சேம்பலானிருளென்றும், அதுமற்றை பிறன்போலாகாரால் அவ்விளக்கைத்தான் கெடுக்கிமாய்த்தும் வலியு ளுடையால் - மாகுரமாய்த்துகெடுமென்றும், சொல்லினார், கெடுதல் பெயரும் வழங்காமறபோகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுக்கல் குடியைக்

குடியாக வேண்டி பவர்.

இ-ள். குடியை - (காம்பிறந்த) குடியை, குடியாக - (மேன்மேறு யரும்) நற்குடியாக, வேண்டிபவர்-வேண்டுவோர், மடியை - சோம்பலை, மடியா - சோம்பலாகவோ, (நினைந்து) ஒழுக்கல் - (புயர்ச்சியோடு) நடக்கக்கடவர் - எ - அ. (கருத்து) தரமபிறந்த குடியையகற்குடியாகவேண்டி வோர் சோம்பலைவிடக்கடவர் - என்பதாம், * நெருப்பைக்காட்டினும் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பாகவே நினைக்கவேண்டும். என்பதுபோல் மடியைக்காட்டினும் கொடியது வேறில்லாமைபற்றிப் பின்னும் அப்பெயராரற்றின சொல்லினார். சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைந்து முயற்சிசெய்து நடந்தால் தாம் உயர்ந்தலாவேகுடி. உயருமென்றற்கு - குடியைக்குடியாகவேண்டிபவளென்றார், அப்படி நடவாமற்போனால் குடிஅழியுமென்பது கருத்து. (2)

மடிமடிக்கொண்டொழுமும் பேதை பிறந்த குடிமடியுள் தன்னினு முந்து.

இ-ள். மடி-மடிக்கத்தகுலதானிய, மடி - சோம்பலை, கொண்டு - (தன்னுள்ளே)கொண்டு, ஒழுமும் - நடக்கும், பேதை - அறிவில்லாதவன் பிறந்த-பிறந்த, குடி - குடியானது, தன்னினும் - அவனினும், முந்து-முற்பட, மடியும்-அழியும்-எ-அ. (கருத்து) சோம்பலுடையவன் குடி

உரவிசை கூக-ஆம்-அதி-மடியின்மை

யானதுவெடும்-என்பதாம், * அழிவுதருஞ்சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்தலாவே பேதையென்றும், அவனுடைய காப்பாற்றப்படுவதாதலாய்-குடிதன்னினு முந்துமடியுமென்றும், சொல்லினார். ஆக்கத்திலேபிறப்பினும் அழிவிலேமுற்படு மென்பதாம். (3)

குடிமடித்து குற்றம் பெருகு மடிமடித்து மாண்ட வுளுந்நிலவர்க்கு.

இ-ள். மடி-சோம்பலிலே, மடித்து - வீழ்தலாய், மாண்டவுளுந்நிலவர்க்கு-நிருத்தமாகியமுயற்சியில்லாதவராயினவர்க்கு குடி-குடியும், மடித்து-அழித்து; குற்றம்-குற்றங்களும், பெருகும்-பல்கும்-எ-அ. (கருத்து) முயர்ச்சியில்லாதவர்க்குக் குடியுக்கெடிக் குற்றங்களும் பெருகும்-என்பதாம் * குற்றங்கள் பின்வருஞ் குறளினிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்குபாட்டாலும் சேர்ப்பவினது தீமை சொல்லப்பட்டது] (4)

நெடுநீர் மறவி மடிஅவி னுள்ளும் வெடுநீர் காமக் கலன்.

இன். மடி. - சோம்பலும், நெடுக்கீர்- (விளைவிற்செய்தற்குரியகளை) நீட்டித்துச்செய்யுக்குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - துயிலும் ஆகிய, காண்கும்-இந்நாளும், கெடுதீரார்- இறக்குரியல்பிணையுடையவர், காமக்கலன் - விரும்பியேறுமரக்கலமாகம்-எ-று (கருத்து) சோம்பலும்-நாமதழும்-மறதியும் - சித்தினாயும், கெடுவோதேறுமறக்கலன் எனாம்-என்பதாம், உமடிசெய்யுளமைவு கோக்கி நடுகின்றது, படியேடு மறமைமூன் உம் தமோகுணத்திலேதோன்றி - உடனிகழ்வனவாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்டன. காமக்கலனென்பதனால் எப்படிமரக்கல் மானம் சமீபித்தவர்க்குப் பெருக்கத்தருவது போலேதோன்றி அவர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக்கடவிடலே விழுந்துமோ அப்படியே இன்னும் அன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ்செய்பவை போலேதோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக்கொண்டவிடத்தே அன்பத்திலே விழுந்தமென்பது தோன்றலாக.

படியுடையார் பற்றமைத்தச் சன்னுமடியுடையார் மான்பய செய்தலாக.

இன். படியுடையார் - சிலமுழுதும் ஆண்டவரசரது, பந்து - செல்வமானது, அமைந்தகண்ணும் - தானேவந்து, சேர்த்தவிடத்தும்-(அதனால்) மடியுடையார்- சோம்பலுடையவர், மான்பயன்-பெரும்பயன், எய்தலாகி-அடைதலென்கை-எ-று. (கருத்து.) உலகொருங்குடைய அரக்செல்லம்வலியைந்தானும் சோம்பலுடையார் பயனடைதலென்கை என்பதாம். * உம்மை-அமையாகையே விளக்கிவின்றது பயன்: கை-ஆம்-அதி-மடியின்மை. உரவிடு

நின்பார். அச்செல்லவம், காக்குமுயர்ச்சியில்லாமைமால் அழிவதானே தத்தும்பம் சீக்காதென்பதாம். (சு)

இடிபுரித் தெள்ளாற்றொன்றே கெட்பார்மடிபுரிந்து மான்டவுருந்தி லவர்.

இன். மடிபுரிந்து - சோம்பலைவிரும்புதலால், மான்ட - பெருமை பிராபுத்திய, உருந்திலவர்-முயர்ச்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து (கெட்பார்) கண்டித்துப்புத்திசொல்லி (அதனும்பயன் காணாமையினாலேஎன்ற நிச்சால்)(பின்)இடிமுற்றசொல்லி, கெட்பார்-கெட்பார்-எ-று.(கருத்து.) சோம்பலுடையவர் பிரமிகுமுற்றசொல்லிக்கெட்பார்-என்பதாம் * அளவீழ்தல் சொல்லவே - பிரமிகுமுற்றல் சொல்லவேண்டிய நிலையாகிற்று. அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர்ப்பேசமாட்டாமைமால் கெட்பொன்றார். (

மடிமை குடிமைக்கப். டல்பிற்தன் குன்னார் கடிமை புருத்தி விடும்.

இன். மடிமை-சோம்பற்றன்மைமையானது, குடிமைக்கண்-குடிமை யுடைய அரசனிடத்தே, தங்கிண் - தங்குபாயின், (அது) தன்னோன்றி ன்ரு. சன்பகைவர்க்கு, அடிமை-அடியுடையதன்மையை, புருத்திவிடும்.

(அகளை) அடைத்துவிட்டிட-எ-று. (கருத்து.) சோம்பலரசனிடத்து தங்குமானது அரசன் தன்னைப் பகைவருக்கடிமைமாத்கும்-என்

பதாம். * சோம்பலினதுதன்மை - காரியக்கேடும், குடிமை-குடிசெய்த ற்றன்மை அது அந்நிணையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னைன்றித் தென்ற துல்லுஅறிக. அடியுடையதன்மை தாழ்த்து தின்றேவல் கெட்டல். [இவை யுள் குமாட்டாதும சோம்பற்குற்றக்கள் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடியான்மை யுள்வந்த சூதறமொருவன்

மடியான்மை மாற்றங்கெடும்.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், மடியான்மை-சோம்பலை ஆளுந்தன் மனைய, மாற்ற-ஒழிக்கவே, குடி-(அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மை யுள்- ஆண்மையுள்ளும் (வந்த)-சூதறம்-சூதறங்கள், கெடும்-அழியும்

எ-று (சூதறது) ஒருவன்சோம்பலையொழிக்க அவன்-குடியுள்வம்ஆண்மையிலும். வந்தசூதறங்களழியும் = என்பதாம். * சோம்பலைஆளுத

எனையாவதுசோம்பலுடைமைக்குறுதுவாரிய தமோ குணம், அவற்றுள் வந்த சூதறமென்றது-சோம்பலாலன்றி முன்னே வேறுகாரணங்களால்

வந்தசூதறவகளை அவையும் சோம்பலுடைமையே ஒழித்து முயற்சியுடையவனாக நீக்குமென்பதாம் (சு)

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
குடிய தெல்லா மொருங்கு.

உரையின்

சுக-ஆம்-அதி-மடியின்மை

இ-ள். மடியிலா-சோம்பலில்லாத, மன்னவன்-அரசன், அடி-(சு) ன்) மடியளவினாலே, அளந்தான்-(எல்லாவுல்கத்தையும்)அளந்தகடவுள், தாஅவதெல்லாம்-கடத்தபாப்புருமுதையும், ஒருக்கு - ஒருசேர், எய்தும்-அடைவான்-எ-று. (சூதறது.) சோம்பலில்லாவரசன் உலகெல்லாமடைவான் - என்பதாம். * எப்போதும் தொழிசெய்தத்தே முயற்சியுடைய இடையிடில்லாமல் அடைவா னென்பதாம். [இவை இரண்டு பட்டாலும் சோம்பலில்லாதவன் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.]

சூதறங்களெல்லாம் அழியும்படி செய்து

சூதற ஆம்-அதி-ஆள்வி உரியுடைமை.

அசகாவது, இடைவிடாத மெய்யம்முயற்சியை யுடையனாக, அதுஆளும்வினையெனக் காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக்கொடுத்தாலும் தொழிலை முயற்சியாலல்லாமல் ஆளக்கூடாமையினாலேயேயுடைய மடியின்மையின் பின்னைக்கப்பட்டது.

அிருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயர்ச்சி தரும்.

இ-ள். தமது சிறுமையை நோக்கி அறுமையுடைத்தென்று நாம் த்தொழிவிடுமுடிந்தால் அருமைமையுடைத்தென்று வினைத்து, அசாவமைவேண்டும்-தளரா திருக்கவேண்டும், பெருமை - அத்தொழிவிடுமுடித்தற்குறைந்த பெருமையை, முயர்ச்சி-முயற்சியானது, தரும்-தமக்கு உண்டாகும்—எ-று. (சூருத்து.) தொழிவிடுகுறித்த அருமைமையென்ற தள்ளி திருக்கவேண்டும் தளரா முயற்சிபெருமைதரும்-என்பதாம். ௪ சிறுமையை நோக்கியென்றது - பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிவிடுமுடித்தென்றது - அதிமாத் தாலும் வருவிக்கப்பட்டன விடாது முயற்சிசெய்கால் தாம் பெருமைமையுடையவராதலால் அரியதொழிவிடும் எனநினைவு முடியுமென்பதாம். (3)

வினைக்கண் வினைகடலோம்பல் வினைக்குறை

தீர்க்கநாமிந் தீர்க்கதன் அலகு.

இ-ள். உலகு-உலகம், வினைக்குறை - தொழிவிடும் குறைமையிந் தீர்க்கநாமிந்-செய்யாது விட்டவனா, தீர்க்கதன்-று-விட்டது, அதனால் வினைக்கண் - செய்யத்தகுத்தொழிவிடாததே, வினைகடல் - செயலற்றிருக்கையைய, மும்பல-முழியக்கடவன்—எ-று. (சூருத்து.) தொழிவினைக்குறை செய்கையாது விட்டவனா, யுலகம் விட்டது ஆகையால் தொழிவிட செய்கையற்றிருக்கையை விட்டகடவன்-என்பதாம், ௪ குறை - அசுவியம் வேண்டியபொருள். (2)

௯௨-ஆர்-அதி—ஆய்வினைபுண்டமை;

உயர்

தாளாண்மை பெய்ந்துத் தகைமைக்கட ட்கின்றே

வேளாண்மை யென்றுஞ்செழுக்கு.

இ-ள். வேளாண்மையென்றது செழுக்கு (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ்செய்தலென்று நெய்ப்பாடானது, தாளாண்மை யென்றுத்தகைமைக்கண்-முயற்சிபெய்ந்து உயர்ந்த குணத்திலிடத்தே, தக்கின்றே நிலப்பெற்றதே—எ-று. (சூருத்து.) உபகாரம் என்பது முயற்சிபெய்தது விடபெற்றது-என்பதாம். ௪ பொருளின் க்கடிதலால் உபகாரஞ்செய்தற்கு உரியவர் முயற்சியையுடையவரோ பென்றற்கு அதன் தன் குணத்திற்மேல்வைத்தும், அம்மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றிருத்த தக்கின்றேயென்றும் சொல்லினார். [இவைவற்றும் துபாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புச்செல்லப்பட்டது.] (3)

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பெடிக்க

வாளாண்மை போலக் பெடும்.

இ-ள். தாளாண்மையில்லாதான் - முயற்சிபில்லாதவன், வேளாண்மை உபகாரியர் தன்மையானது, பெடி-சேனை வயக்கண்டால் அருமை-பெடியினவன், கைவாளாண்மைப்போல-அச்சேனையிடத்தே) கையில்லாதான் ஆகுந் தன்மைபெல்ல, பெடும்-இல்லையாம்—எ-று. (சூருத்து.) முயற்சியில்லாதவனுபகாரத்தன்மையுடையவனானவரால்-என்பதாம். ௪ அப்படியுடையவானவன் வாளாண்மைபெடித்தற்குக்குறித்தவையானவனும் அது அவனச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் குறுத்தினுடையவற்றினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம், [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] (3)

இன்பம் விழையான் விழைவான் தன்மேலினர்

இ-ள். இன்பமவீழையான் - (தன் கரு) இன்பத்தவிரும்பாதவனே
 ி, வினைவிழையான் - தொழில்முடிந்தவையே விரும்புவான்; தன்கேள்
 தன் கற்றத்தாரும் கற்பாளருமாகிய கௌரத, தூள்பம் (பாரத்தின்)
 தூள்பத்தை; துடைத்து - ஒழித்து, ஊள்பம் - (அதனைத்) தாக்கும்; தூள்
 - தூணும் - ஏ-று, (கருத்து) தன் கீழின்பமவிரும்பாதவனாகியுயர்
 சைய விரும்புவோன் தன் ஊதவினர் தூள்பத்தைத்தாங்குந்தீர்ண் - எ
 ன்பதாம் * கௌரத துளையுமையுந் தீர்த்து அவரைக்காத்தலுஞ்செய்யவ
 லவனுமெனவே தனக்கு அவைசெய்து கொள்ளுதல்சொல்லவே
 லவனுமெனவே யாபிற்று, காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல்சாரண்
 னாகிய முயர்ச்சியை விரும்புவோன் எல்லாப்பயன்களும் அட்வாசென்
 னீர்தனும் அக்காரணத்தையிட்டு அக்காரியத்தைவிரும்புவோன் ஒரு
 ப-அ

ஊய அ. சூ-ஆம் அது - ஆள்வினையுடைய யானை.

பயனும் அடையாளென்பது மெற்பட்டது. (ஏகதேசவுருவம்) [இத
 னால் அந்நையுடையானது கண்ணாசொல்லப்பட்டது.] (8)

முயற்சி திருவிசை யாக்கு முயற்சியை
 யின்மைபுகுத்தியிம்

இ-ள். முயற்சி (அயர்னி - த்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது திரு
 விசை (அவரது) செல்வத்தை ஆக்கும். வளர்க்கும்; முயற்சியின்மை - அ
 ம்முயற்சியில்லாமையானது, இன்மை - வறுமையை, யுகத்தியிம் - அ
 டைத்துயிம் - ஏ-று. (கருத்து) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும்
 அம்முயற்சியில்லாமையான தரித்திரத்தைக்கொடுக்கும் - என்பதாம். * இந்
 தேசெல்லம் - அத்திரிமுசலாகிய அதுவகை அக்கங்கள், வறுமை அண
 யில்லாதவாரதல், அந்நை அணுவித்தையிடவே பணகவரால் அந்நை
 ன்பது கருத்து. (9)

மடிபுளான் மாமுடி யென்ப பழியான்
 குளுளா மாமாயி லுள்.

இ-ள். மாமுடி - கரியமுதேவியானவள், மடி (ஒருவனு)சே
 ம்பலினிடத்தே, உளான் - இந்நபான்; தாமனாயினுள் - சிதேவியானவள்
 மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனான தான் - முயற்சியினிடத்தே, உள
 ன் - இந்நபான், என்ப - என்று (அறிக்கோர்) செல்லுவார் - ஏ-று (கரு
 த்து) - முதேவிசோம்பலுடையவனிடத் திருப்பான், சிதேவிசோம்பலி
 ல்லாதவனிடக திருப்பான் - என்பதாம். * பாவத்தின் கருமை அந்நப்ப
 னாகிய முகடிமேதேற்றப்பட்டது சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடை
 யவனிடத்தே அவர்களிடத்திலே அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை
 மீரன்போட்டாஹும் அவ்விரண்டுக்கும் - ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன]

பொதிவின்மை யாக்கும் பழியன் நதிவதித்

தாழ்வினை வினைய பழி.

இ-ள். பொறியின்மை. (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லாமை, யர்க்கும், யாவருக்கும், பழியன்மை-பழியாகாதது, அதுவரிந்து-அறியசெய்துமெவைகளை அறிந்து, ஆள்வினையின்மை - தொழில்செய்யாமையே, பழி-பழியாகும்-எ-று. (கருத்து) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாத முயற்சியில்லாமை பழியாகும்-என்பதாம். *அறியவேண்டுமெவை விழுதலானவையாம், ஊழ்பொருந்தாத விடத்தே தொழில்செய்தலாலே பயன் இல்லையென்பானாகாக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாத இவ்விடத்தே தொழில்செய்பாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பொன்றாக். அதனால் விடாதமுயல்கவென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தானா தெவிடா முயற்சிகள்
மெய்வகுத்தக் கூலி தரும்.

கூடும்-ஆம்-அதி-ஆள்வினையுடைமை. ௨௮௦௬

இ-ள். (முயற்சிசெய்ததொழில்)தெய்வத்தாள்- ஊழ்வகையால், ஆகாதெனினும்- (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தாராதானினும், முயற்சி-முயற்சி, தன்மெய்-தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி- (வருத்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு, தரும் - கொடுக்கும்- (பாழாகாதது)-எ-று.(கருத்து) ஊழில்லாவிடினு முயற்சிபலனைத்தரும் - என்பதாம் * ஊழினால் ஆகியவிடத்துத் தன்னன்மில்லாத பழினைத்தருமென்பது உம்மையால்பெற்றும், ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால் ஊழைநீராக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. (க)

ஊழையு முப்பக்கல் காண்பு குலவின்நீர்
தாழா துஞ்சுறு பவர்.

இ-ள். ஊழையும்(பயனைவிலக்குவதாகிய)ஊழையும், உப்பக்கல் காண்பர்- புறங்காண்பார். உலையின் நி-(அவ்விலக்குகற்கு) இசையாமல், தாழாது- தாழ்வத, உஞ்சுறுபவர் - (தொழிலை)முயல்கோர்-எ-று. (கருத்து) இடைவிடாது முயற்சிசெய்கோர் விதியையும் விலக்குவார் - என்பதாம் * தாழ்வருகல்- ஆலோசனையிலும் வலிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுகல், ஊழானதொழிலை ஒருகால்-இருகால் அல்லாமல் விலக்காமையாலே பலகாலும்முயற்சிசெய்வோர் பயனை அடைவாரென்றற்கு உப்பக்கல் காண்பு கொன்றார். [ஊழினாலே இடுக்கணவரினும் முயற்சிவிடத்தக்க தல்லவென்பது இம்முன்றற்பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

கூடும்-ஆம்-அதி-இடுக்கணழியாமை

அக்ரவது, தொழிலிலேமுயல்பவன் ஊழினுவாவது பொருளி ல்லாமெயிலாவது மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வ த்தவிடாதது அதற்கு மனக்கவக்காவை. அதிகாரமுறைமையும் இத்ரு வேயினங்கும்.

இடுக்கன் வருத்தா என்க வநனை யடுத்தார் வல்தொப்பதி.

இ-ள். (ஒருவன்) இடுக்கன்-துன்பமானது, வருக்கால் (வினையினு வேதனக்கு) வருமிடத்து கருக- (அதற்கு அழியாமல்) உள்ளமகிழ்கக் கேவன், அதனை- அத்துன்பத்தை. அடுத்தது-மேலுமேலுமாய், ஊர்வது கெருக்கவல்லது, அஃதொப்பது அம்மகிழ்ச்சிபொல்லவது, இல் - தே வே இவ்வை- (ஆகலால்)- எ-து. (கருத்து) ஒருவன் துன்பம் வரும் போது மகிழ்க்கடவன் அத்துன்பத்தை கெருக்கக்கடவன் = என்

உாஉய

கா-ஆம்-அதி-இடுக்கணயானி,

யதாம் & தொழில் - கன்றாக முடிந்தவிடத்தே? உண்டாவதான மறி முச்சினய அதற்கு கடுவிலை துன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்ட ல் அனை அழிவின்றி மனவெழுச்சியால் அதனைந்நள்ளி அக்குறை மமுக்க வல்லவராவா னுடையில் அத்தனையடுத்தார்வ தீல்தொப்பதி லென்றார். (6)

வெள்ளத் தனைய கிடும்பை பதிவுடையா னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

இ-ள். வெள்ளத்தனை-வெள்ளம்போவேகணயில்லாத, - இடுக் கை-துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - புத்தியுள்ளவன், உள்ளத்தி னுள்ளத்தினுடைய, உள்ள- (ஒன்றை) கிணத்தவளவிலே, கெடும்-அழி யும்- எ-து. (கருத்து) அறிவுள்ளவ னென்றைக்கிணக்கத் துன்பமெய் லாங்கெடும்- என்பதாம் & துன்பமாவது - உள்ளத்து ழுருகோட்பா டேயென்பதாம் - அதுமு-துபாடாகக்கொண்டால் நீங்குகெடும்பதாம்- அ றியவேண்டுதலால் அறிவுடையாவென்ற, அன்புபயத்தி னென் னைமதோன்ற - உள்ளத்தினுள்ளவென்றும், சொல்லினார். [இவ்விரன் கொட்டாஊர் ஊழினுவாகிய இடுக்கணை அழியாமையக்கு உபாயமொ ல்லப்பட்டது.] (7)

இடும்பைக் கெடுக்கப டெப்ப ர்கும்பைக் கெடும்பை படா அதவர்.

இ-ள். இடும்பைக்கு. (தொழில்செய்யும்போது அதற்கு கடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இடும்பைப்படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக் கு - அத்துன்பத்திற்கு, இடும்பை - துன்பத்தை, டெப்பர்-உண்டாக்கு வாள்- எ-து. (கருத்து) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்பத்தி ருத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர் - என்பதாம். & வருந்துதல் இளைத்துச் செய்யாமல் விடவினைத்தல்- மனத் தீட்டுமுடைராய் விடாது முயள் றால் தொழில்முடிவு பெற்றப்பயன் படுமாநலால் எல்லாத்துன்பக் கும் நீங்குகெடும்பதாய்- இடும்பைக்கெடும்பைபடுப்பொன்றார், வருநி ன்ற பாட்டிாண்ம வும் இசுத்கு-இப்படியே பொருள்சொன்னக. (8)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்றா னுற்ற.

இ-ள். மருத்தவாயெல்லாம் - தடைட்டவிடக்களிலெல்லாம், மருத்தவாயெல்லாம் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லும்) கடைப்போலே தொழில் மேற்கொண்டெழுந்தவல்லவனை, உற்ற- அடைந்த, இடுக்கண் - அன்பு

மானது, இடர்ப்பாடு - (காண) அன்பப்படுதலை; உடைத்து - உடைந்தாம் - எ-று. (கருத்து.) தொழில்செய்வல்லவனையடைந்த - அன்பமானதுதானே அடர்ப்பாடும் - என்பதாம், இடையிடையிடும் - பண்டிக்குச்

கஉ-ஆம்-அதி-இடுக்கணியானம்

உஉக

சென்று சிலகுதலாவையும் தொழிலுக்கு - இடை - யுறவுகளும் - ஆம், கடை-பந்திலொற்றியும், மூச்சுயிழத்தும், காம்படக்கியும். ஆ || தீவசெலுத்தும்நீதம்போல் தன்மொழிநூத்தம் நோக்காமல் மூயன் று செலுத்துவானென்றற்கு-பகடும் இடுக்கண் - (அ)

அடுக்கிவரிந்து மழிலினா னுற்ற

விடுக்க விடுக்கடபடும்.

இ-ள். அடுக்கிவரினும் இடைவிடாதுமேலுமேலும், வந்தனவாழி னும், அறிவென்று - (கண்ணாளக்கோட்பாடு) விடாதுமே, உற்ற- அடைந்த, இடுக்கண்-அன்பமானது, இடுக்கடபடும் - (காண்) அன்பத்திலேபெறும் - எ-று. (கருத்து.) தைரியம்விடாதவனை அடைந்த அன்பமானது அன்பப்படும - என்பதாம். உ - ஒன்றேபடுகாதும, வேறுபடுகலாருகலும், அடக்க - அடுக்கிவரினமென்றார், அறிவென்னும் காரணப்பெயர் - காரியத்தின்மேல்நின்றது. [அறிவென்றுபாட்டிலும் ஊழாலாகிய அன்பத்திற்கு அறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அற்றே மென்றல்லந் துடுவா பெற்றேமென்ற

மேம்புத நெற்றுவவர்.

இ-ள். பெற்றேமென்று (செல்லாநிலை) பெற்றேமென்று, மென்றால் - உலோபஞ்செய்யலை, நெற்றுவவர் - அறியாதவர், அற்றேமென்று (வறுமைகாலத்திலே) எறியேமென்றுமென்று, அல்லப்படுபடுபோ - (மனநிலை) உன்பப்படுவோ - எ-று. (கருத்து.) செல்லத்தையுலோபஞ்செய்யாதவர் வறுமைநிலைநிலைபட்டார் - என்பதாம். உ - பெற்றவிடத்து உலோபஞ்செய்யாமைபொருட்டு அற்றவிடத்தும் மந்திரிபுதலாவவர்கண் விட்டிடுக்காரையால் - அல்லந்தென்பலையாதித்து [அறிவுள்ள பொருளிலலாயவாய் வந்தவன்பத்துக்கு அறியாமைமும், அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன.] (க்)

இலக்க முடம்பிறும்பைம் சென்று கடைந்ததை

வையாறும் கொள்ளாதா மேல்.

இ-ள். மேல்-அறிவுடையார், உடம்பு- தேதும்பான்றது, இடும்கைக்கு-
 அன்பமாகியவாளுந்ரு, இலக்கமென்பது-குறியிடப்பென் று, தெளிந்தாகை
 க்கத்தை - (நம்பேயல்வந்த) அன்பத்தை, ஸையாறு-அன்பமாக, கொள்
 ளாதாம்-கொள்ளார்—எ-று (கருத்து.) அறிவுடையவன் அன்பத்தை
 துன்பமாகக்கொள்ளான்-என்பதாம். * (இடும்கையை வாகொள் மொ
 ள் உடம்பை இலக்கமென்பதனால் ஊகிதேயவுருவகம்). இயல்பாகக்கொ
 ள்வொன்றறிதீ. (எ)

உ.உ.உ. ஸாட-ஆய்-அதி—இடுக்கணழியாமெ.

இயம் விழையா னீடும்கையியல்பென்பான்
 அன்பமுத விலன்.

இ-ள். இன்பம்-(தன் னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை, விழையா
 ன்-விரும்பாணுகி, இடும்கை-(வினையால்) தன்பம்டைதல், இயல்பெ
 பான்-இயல்பென்று தெளிந்திருப்பாவன், அன்பமுதவின் -(கங்கு
 யத்தியால்) தன்பமடையான்—எ-று. (கருத்து) இன்பத்தை இச்சி
 தவனாகித் தன்பத்தையியல்பென்று நினைப்பவன் தன்பமடையா
 ன்-என்பதாம். * இன்பம்விரும்பினாலும், இயல்பென் னுத வாகாமல்
 கக்கருதினாலும், தன்பம்வினைதலால் இவ்விரண்டும் செய்வாதலின
 ன்பமுதவிலனைல்-ருர். (அ)

இன்பத்தினின்பம் விழையாதான் அன்பத்துட்
 ளென்பமுத விலன்.

இ-ள். இன்பத்துள்-(வினையினாலே) இன்பம்வந்தவிடத்து, இன்ப
 ம்-அவ்வியன்பத்தை, விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்
 தால்) விரும்பாதவன், அன்பத்துள்-தன்பம்வந்தவிடத்தும், தன்பம்
 அத்துன்பத்தை, உறுதவிலன்- (அனுபவித்துக் கொண்டேமனத்தால்)
 அடையான்—எ-று.(கருத்து.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் அன்பத்
 தில் விசனப்படான்-என்பதாம்; * அன்பமுதவிரும்பியவன் கரும் இவ்வாயின.(ச)

இன்னுமை பின்ப மெனக்கொளி னுருத்தன்
 னென் னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

இ-ள். (ஒருவன் தொழில் செய்யுமிடத்து) இன்பமை - (புறம்பிய
 ல்வருத் அன்பத்தையே, இன்பமெனக்கொளின (தனக்கு) இன்பமாக
 வினைத்துக்கொள்ளவானாயின், (அதனால்) தன்னென் னார்-தன்பகை
 னர், விழையும்-சுன்னுதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு-உயர்ச்சியானது-ஆ
 றும்-உண்டாகும்—எ-று (கருத்து.) அன்பத்தை பின்பமாகக் கொ
 ள்வானுகி வலன்பகைவராலே மதிக்கப்படு முற்ப்சியடைவான்-என்பதா
 ம். * அன்பத்தானும்-உயிர்க்கு இயல்பென் றிக்கணிதமாய்மனத்தினிட
 த்தே நிகழ்வதே-ர் கோட்பாடாகவின் அந்வினையாறுபடக் கொண்டால்
 அதற்கு அழியாமல் மனமறிழ்ச்சியுடையனாகி அதனாலேதொடர்ச்சிய
 தொழில் முடிக்கவல்லவனாகுமென்பது கருத்து. [இவைகான்றோட்
 டாலும் மெய்வருத்தத்தாலாகி அன்பத்துக்கு அழியாமையும், அந்
 தற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலை உடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்றுதுணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினுக்கரசுதல்தச் செலுத்தலிலே அவ்வரசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சரது இயல்பு பத்திரகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்ச்சொல்லுகின்றார்.

சூ-ஆம்-அங்-அமைச்சர்.

அந்தாவது அமைச்சரது தன்மை, அத்தன்மை அவன் குணங்களும் செய்கைகளும் ஆம்.

‘கரிவியும் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு மருவினையு மானட நமைச்சு.

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) கருவியும் - (அதற்குவேண்டும்) சாதனங்களுர், காலமும் - (அதற்குமுற்ப) காலமும், செய்யையும் - (அது செய்யும்விதமும், செய்யுமருவினையும் - (அவ்விதத்திலே செய்யப்பரிம் அரியதொழில்களும், மாண்டது - பொருத்தவண்ண வல்லவளே, அமைச்சு - மந்திரியாவான் - எ-று. (கருத்து.) கருவியும்-காலமும் செய்யையும் தொழிலும் இவற்றையெண்ணவல்லவன் மந்திரி-என்பதாம். * சாதனங்கள் - சேனையும், பொருளும், காலம்-அத்தொழிலைத்தொடக்குங்காலம், செய்கைபொனளே அது தொடக்கு முயாயமும், இடை-பூ நகீக்கி முடிக்கும் விதமும், அடக்கின, சிநிசையமுயற்சியினாலே பெரிபயன் தரும்மென்றற்கு அருவினையென்றார். இவ்வந்தையும் வடதுவாரம் திரத்திற்கு அங்கமென்பார். (5)

வயங்கன் குடிசாத்தல் கற்றறித லீள்வினையோடைத்துடன் மாண்ட நமைச்சு.

இ-ள். வயங்கன் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவீல்லாமையர், குடிசாத்தல் - குடிசைக்காத்தலும், கற்றறிதல் - (நீதிசூல்களைக்) கற்று(விசேலைக்குகளை, அறிவுலும், ஆள்வினை-முயற்சியும், ஐத்துடன் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைத்துடனே, மாண்டது - திறுந்துடையவனே, அமைச்சு-மந்திரியாவான் - எ-று. (கருத்து.) அசைவீல்லாமையர் குடிசைக்காத்தலும் கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி-என்பதாம். * இங்கனையும் முன்னையவைகளோடு சேர்த்துச்சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட்டுவென்றி

உஉசு

சூ-ஆம்-அங்-அமைச்சர்.

மென்மையாக அறிவித்தற்கும் அவை ஐத்தெய்வீச் தொகையெய்தற்கும், என்சு.

பிரித்தலும் போலிச் சொல்லும் பிரித்தல் பொருத்தலும் வல்ல நமைச்சு.

(2)

இ-ள். (பொலிவந்தகிடத்தது) பிரிதலும் - பகவதர்சுக்கு அநியய
 யிணவகை அலகாமிட்டுப் பிரிக் கெவ்வழிநூல் பிரித்தலும்; (பெலி
 கொளலும்) தம்மிடத்தோணா அலர் பிரியாமற் கொடையினுவுட இன்
 சொல்லினு லும் - கர்த்தக்கொள்ளுதலும்; பிரித்தல் - (தம்மைவிட்டுத்
 ம்மலகாமிட்டு) பிரித்தலும், பொருத்தலும் - மறுபடிபொருத்தலே
 ன்முனல்) பொருத்தலும்; எல்லது - வல்லவளே; அமைச்ச - மந்திரிய
 வான்—எ-று. (கருத்து.) பிரித்தலும் - கர்த்தலும் - பிரித்தலும்; பெ
 ருத்தல்செய்தலும் வல்லமைபுடையவன் மந்திரி - என்பதாம்; * இவை
 களுள் அப்பொழுதை நினைக்கு ஏற்றசெயலறிதலும், அதனை அவரி
 யாமல் அகற்றுவதும் உபாயச்சால் முடிவுறப்பெடித்தலும், அருமையா
 தீர்க்கோகிவல்லத்தென்றார், பொருத்தலுக்குச் சந்தியெய்தார், பிரி
 தலுக்கு விக்கிரகமென்றும், பெயர்கள். (உ)

தெரிதலுக் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாக்
 சொல்லலும் வல்ல நமைச்ச.

இ-ள். (ஒருகாரியச்செய்கை பலவிதமாகத்தோன்றினால்) தெரி
 தலும் - (அவற்றுள் ஆவனக்) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அ
 து செய்யும்பொதுபவிற்கும் விதமும) நாடிச் செய்தலும். (சிலரைப்பிரி
 த்தல் பொருத்தல்செய்சலிலே — ஒருதலையாச்சொல்லலும் - (அவர்க்
 குறிதுவேயம்பந்தக்கதென்று) துணிவுபிறக்கும் வகைசொல்லலும், வ
 ல்லது - வல்லவளே; அமைச்ச - மந்திரியாவான்—எ-று. (கருத்து.) ஆ
 ராய்தலும் ஆராய்ந்துசெய்தலும் ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லம
 ன் மந்திரி—என்பதாம். * தெரிதல்செயலின் மேலாயிற்று- வருகின்றதத்
 லாகையின். (ச)

ஆனந்தித் தான்நமைத்த சொல்லாநெஞ் ஞாந்துக்
 திமனநித்தான் தேர்ச்சித் துணை.

இ-ள். ஆநன் (அரசனாலேசெய்யப்படும்) அந்நனை; அநித்த-
 தெரித்த, ஆநநமைத்த - (கன்குஞ் ஏற்ற கல்யையாலே; சினைந்நமைச்ச,
 தொல்லான் - தொல்லையுடையவனாகி, எஞ்ஞான்றும்-எக்காணிலும், தி
 மன் - (தொழில்செய்யுள்) திறக்களை, அநித்தான் - அறித்தவன், தேர்ச்சி-
 ஆலேசனைக்குத் துணை- அவனுக்குத் துணையாவான்—எ-று. (கருத்து.)
 த்ருமங்கனையறிந்து தொழில்செய்யுந்நிறக்களைத் தெரித்தவன் மந்திரி
 என்பதாம். * தன்னானன் கருமநிய காலத்திலும் பெருநியகாலத்தி
 லும் நவொளகாலத்திலும் என்றற்கு எஞ்ஞான்றுபென்றார். [இவ்
 வைந்துபாட்டானும் மந்திரிகளது குணத்தன்மைசொல்லப்பட்டது.] (ஓ)

க்ச-ஆன்ஆதி—அமைச்ச; ௨.௨.௩

மதிதுட்ப னாலே விடையார்க் கறிதுட்பம்
 யாவுய முன்வித் பவல;

இ-ள்; மதிநுட்பம் - இயற்கையாகியபுத்திறுட்பத்தை; தூலோடு செயற்கையாகிய தூலநிலோடு, உடையார்சூ - உடையமந்திரிகளுக்கு, அறிநுட்பம் - அறிதிறுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய்; முன்பிறப்பவை-என்றிற்பவை; யாவன-எவையுள்—எ-று. (சூருத்து.) புத்திறுட்பத்தையுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிறு மாலோசனைகளெனய்ப்பா - எனப்பதாம். * தூல்-அதனறிவுக்கும்; அறிநுட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும்; ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள், முன்னிறு - பனவாலோசனையால் தம்மாலோசனை அறியாதுகிறதல், பனவாலோசனையை தாம் அறிந்து அறிந்து அவரறிந்து அறியாதனவகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவசென்பது சூருத்து. [இதனால் அபாது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

(ச)

செயற்கையறிந்தக் கடைத்து முலகத்

இயக்கையறிந்து செயல்.

இ-ள். செயற்கை - தூல்வழியினுடையதொழில்செய்யுத்திறத்தை; அறிந்தக்கடைத்து - அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலும்; இயற்கை-அப்போதுகடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல்-அதனெடுப்பொருத்தச்செய்யக்கடவன்—எ-று: (சூருத்து.) தொழில்செய்யுத்திறத்தையறிந்தாலும் உலககடக்கையையறிந்துசெய்யக்கடவன்—என்பதாம். * தூல்வழியேயாயினும் உலகவழியோடு பொருந்தாதவைகளைச்செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்று உலகியற்கையி னறிநிறுட்பம்யுள்சொல்லியபடி.

(எ)

அறிகொள் நறியானெனினு முறதி

புறமுறத்தான் கூறல் கடன்.

இ-ள். அறிகொள்-அறிந்து சொல்லினவந்து அறிவியும் அறிந்தி; அறியானெனினும்-தானும் அறியானையினும், அக்குற்றகோக்கென்கையிடமல், உறுதி- அரசனுக்கு உறுதியானவைகளை, கூறல்-செய்யுதல், உறுதியுறத்தான்- மந்திரியினது, கடன்-முறையாலும்—எ-று. (சூருத்து.) சொல்லினவற்றிவை யறிந்துத் தானறியானினும் அரசனுக்குறுதியானவைகளைச்சொல்லுதல் மந்திரியின் கடனமயாம்- என்பதற்கு * அறிந்தல்- தான்கொள்ளாமல் மேலும்இகழ்த்தசொல்லல், உறுதியானையறியானது அவன்முடிவெய்தல் குற்றத்தை உலகத்தினமேல் ஏற்றமென்றற்கு. கூறல்கடனென்றார். [இவையிறண்டுபாட்டாலும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

புறமுறத்து மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வார்

பொழுதுகொடி புறம்,

உண்

இ-ள். பக்கத்துள்ள பக்கத்திலிருந்து, பழுதென்ப இடம் திக்நடுவிரியு
 வெண்ணூர், மந்திரிசீன்-மந்திரி பொருவவில், தென்ம - (அரசாண்கு) எ
 தீர்ந்தபவர் ஓடுமுபுடைக்காடி. ஓடுமுபுடைக்காடிபடைவர், உறுதிய
 வர்—எ-து. (கருத்து) அரசாண்குத் திக்நடுவிரியு மந்திரியொருவர
 எழுபதுகோடி படைவலியும் கொடியன்-என்பதாம். * எழுபதுகோடி
 யென்றது, மிகவும் பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்றுகாட்டியபடி
 வர்வெளிப்பட்டு நிறைவேயால் அகரகருத்துத் தப்பலாம் உட்படையா
 த்தமலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பது பற்றி இப்படிச் சொ
 ல்கிறார். (5)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
 திறப்பா டிலாது தவர்.

இ-ள். (செய்யப்பட்டுத் தொழில்சீன) - திறப்பாடு-முடிந்ததற்கு ஒ
 து கூறுபாடு, இல அகுவர்-இல்லாதவர், முறைபடச் சூழ்ந்தும்-(அடை
 கண்ணாண்டு) அடையுபட ஆர்வாதித்த நஞ்சும், முடிவிலவே செய்வர்,
 (செய்யும்போது அகவர்கள்) முடிவில்லாமை செய்வாறிப்பா—எ-து.
 (கருத்து.) செய்தொழிலிலே திறமில்லாமந்திரிகள் முன்பாலோசித்த
 ம்பின்பு முடிவில்லாமத்தெய்வார்கள் - என்பதாம். * அக்கூறுபடா
 ன-வந்தவந்த இடையறுகளுக்கு ஏதாவத பரிசாரம் அறிந்துசெய்
 யும், தாமதிடமுடையவராதுவும், ஆம், தப்பாமல் ஆலோசிக்கவல்லவ
 ராயிருக்கும். செய்து முடிக்கமாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இ
 வைவிரண்போட்டாலும் மந்திரிகளுள் ஊடப்பவோரது குற்றம்சொ
 ல்ப்பட்டது. (6)

திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு. திரு.

சுரு- ஆம்-அதி-சொல்லவன்மை.

அஃகாவது, தான் தீண்டித் தொழில்முடியும் வழியால் வாத்தல்
 சொல்ல வல்லவருகதல், முன்ன திகாரத்தில ஒருபடையாச்செய்
 வுமென்றதையொ சிறப்புபற்றியிரித்துச் சொல்லுவதனால் அதன்பி
 வைக்கப்பட்டது.

நான்கு மென்னாசலுடைமை ய்காலம்
 யாகலத் தள்ள அடமந்து.

இ-ள். மந்திரிகளுக்கு அவசியம்வேண்டியகுணமாவது நான்கு
 ன் னும்- காலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், நலனுடைமையா
 த்திறையுடையாரால், அந்நலம் - அந்தகாலமான்து, (அறிக்கும்) யாக
 னு-பிறநலங்கனிவெல்லாம், உள்ளது உமென்று - அடங்குவதன் து

சுரு. ஆம்-அதி-சொல்லவன்மை, | 2. உ. ரு

யிருத்தது (ஆதலால்)—எ-து. (கருத்து.) மந்திரிகளுக்கு நான்கும் போல
 யேயுபலியில்லை-என்பதாம். * நான்கும்-காலவானுதாயி நலமென
 விரியும், இச்சலம் - உலகத்தந்தைநன்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறுசிறு
 த்தெய்வமென் னும் நீதினால்வழக்கப்பற்றி-நான்குமென்று, பிறரு
 கு இதுபோற் சிறந்ததுவேயில்லாமையால் - அந்நலம் யாகலத்தள்ள

எது உமாம் நென்றும், சொல்லினார், பிரித்தல் பொருத்தம்முதலாகிய தொழிலில்லார்க்கும் இது அகசியம் வேண்டுவதனால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்லவேண்டுமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆகமும் கேட்கினால் வருதலாம்
காந்தோம்பல் சொல்லிவந்த கோர்வு.

இ-ள். (மந்திரிகள்) சொல்லிவந்த கண்-சொல்லிவிட்டது கோர்வு-சொந்தலகாததோம்பல்- (தமிழிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர், (தம்மாசனத்தும் அங்கங்களுக்கும்) ஆக்கமும்-பெருக்கமும், கேட்கும் - அழியும், அதனால்-அச்சோர்விறாலே, வருதலால் - வருணியால்—எ-று. (கருத்து) செல்லமுதல் கேட்கும், சொல்லால் வருதலால் மந்திரிகள் சொந்தோர்வு வாராமற் காக்கக்கடவர் - என்பதாம். * ஆக்கத்துக்கு எதுவானியால் சொல்லியும், கேட்டுக்கு ஏதுவானிய நிய சொல்லியும், சொல்லென்றித-ஆப்புணர்பற்றி - அதனாலென்றால் இவர் சொந்தோர்வு மறைச்சோர்வு போலாகாமல் உயிர்களுக்கெல்லாம் ஒரு நேர்வருதலால் காந்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டுமொட்டாலும் சொல்லல்களையென்றிகளுக்கு அகசியம் வேண்டுவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டாள் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாகும்

வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்

இ-ள். (கேட்டாள் கேட்பாம்) யேற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்குப்- (பின்பேறுபடாமற்) கட்டும், தகைகருணக்களை, அவாய்-அவாதி, கேளாகும்- (மற்றைப்பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதலரும், வேட்ப- (பின்பு)

பகைவையொழித்தகட்பினை) விரும்பும் வண்ணம், மொழிவது- சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம்—எ-று. (கருத்து) கேட்டாரும்-கேளாதலரும் இச்சிக்கச்சொல்லாதே சொல்லாம் - என்பதாம். * அங்குணக்களான வழுவில்லாமையே, சொற்கருங்குரல் - பொருள்விளங்குதல், இனிதாதல்-மேலான பயினைத்தருதல், இவைமுதலானவை, அவைகளை அவைமுதலானவை - அச்சொல்ல சொல்லுவான்குறித்த பொருளையேயன்றி வேறேபுத்தி அட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும் கோக்குடைத்தாதல், இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ங.)

திருவந்திசொல்லுக் கொல்லையறமும்
பொருளுமதனிணுஉம் கல்.

இ-ள்: (மந்திரிகள்) சொல்லு-அப்படிப்பட்டசொல்லு, திரண்டு-சுற்றையையும் கேட்பாருடையவுமனை திரம்களை, அதிந்து-தெரிந்து, சொல்லுக் - சொல்லுக்கடவர், அச்சுணுஉக்கு - அப்படி சொல்லுதற்குமேப்பட்ட, அறமும்பொருளும் - தருமமும்பொருளும், இல்- இல்லு, (ஆலால்)-எ-று. (கருத்து.) மந்திரிகள் சொற்றிரம்களையறிந்து சொல்லுக்கடவர்-என்பதாம், ஐ அத்திரம்களாவன - குடிப்பிறப்பு, கல்ய-குருக்கும், சொல்வம்-உருவம்-பருவம்-என்பவைகளால் வரும்தகுதி வேறுபடுகள். அவைகளை அறிந்து சொல்லுகலாவது-அவைகளாலே தமக்கு அலர்க்குறி உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத்தகுந்த மரபினாலே சொல்லுதல், அதுஉயர்ந்தோர்கடையோடு பொருத்தையும், இனிமையையும், தருகலால் அறனாழிந்து. தமதுகாரியமுதலாவேபொருளாகிற்று. அறமும் பொருளும் எனக்காரணத்தைக்காரியமாகிச்சொல்லுகூர்.

(ச)

சொல்லுக் கொல்லிப்பிற்தோர்சொல்சொல்லு

வெல்லுஞ்சொல்லிமை யறிந்து.

இ-ள். சொல்லு - தாம்சொல்லக்கருதியசொல்லு, வெல்லுஞ்சொல்லு - வெல்லவல்லசொல்லாகிய, பிரித்தோர்சொல்-பிரித்தோர்சொல், இன்மை-இல்லாமையை, அதிந்து-தெரிந்து, அச்சொல்லு - அந்தச்சொல்லு, சொல்லுக் - சொல்லுக்கடவர்-எ-று (கருத்து.) பிரித்தொல்லுஞ்சொல்லு வெல்லுஞ்சொல்லில்லாமையைக்கண்டு சொல்லுக்கடவர்-என்பதாம். & பிரித்தோர்சொல்லாவது - பங்கவரது எதிரானசொல், சொல்லுதல் - குணங்களாலே மிகுதல் அதுவே வெல்லுச்சொல்லுக் கொள்ளுபதாம்.

(இ)

வேட்பத்தாசொல்லிப்பிற்தொற் பயங்கோடல்
மாட்சியிள் மாசற்றூர் கோள்.

இ-ள். வேட்பு-(பிறப்பினுக்கேட்கு) விரும்பும்படி, தாள்சொல்லி-தாங்கள்சொல்லி, பிறர்சொல் - (பிறர்க்குத்தகுச்சொல்லுஞ்) சொல்லினது பயங்கோடல்-பயனைக்கொண்டுகிடைத்தல், மாட்சியில் - (மந்திரி) மிகக்கணத்திலே, மாசற்றூர்-குற்றமற்றவரது, கோள்-துணிவு-ஏ-று. (கருத்து.) பிறரிக்க்கும்படி சொல்லிப்பிறர்சொற் பயனைக்கொள்ளுதல் மந்திரிகள் கொள்ளுகியும்-என்பதாம். & பிறர்சொற்களிலேகுற்றமுண்டாயினும் அவைகளைக்கி இகழாசொல்லுபதாம். வல்லமை இல்லாதவரையிக்குதல் - வல்லவர்க்குத் சுகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடர்

கரு-ஆம்-அதி-சொல்லிமை,

உஉக

சொல்லுகூர். [இவைமுன் தபாட்டா லும் அண்ணச்சொல்லும்பிற்தொல்லப்பட்டது.]

(ரு)

இ-ள். கந்த-கந்தாஸ்களை, உணர் (பிரர்) அழிப்பும்விதமாக, விந்
துணையாதாள்-விநித்து உணர்-கமட்டாதவர், (இணர்-கொத்திவிட்டதே,
ஊழ்த்தும். மலர்ந்திருக்கும், நாளு-மணக்காத, மலர்ணையா-பூப்பெயர்
பவர்-எ-து. (கருத்து.) கந்தாஸ்களை விநித்துச் சொல்லாததற்க்கள் வ
சனைசில்லா மலருக்கொப்பாவரர்-என்பதாம். * எப்படி. செவி பெறா
ர்த்திருக்கும் வாசனை செய்யாதமலர் குடப்படாதோ அப்படியே நான்
கந்தாநித்துச் சொல்லமாட்டாதவர் கங்குமதிக்கப்படாநென்பதாம் [இ
வை இரண்டுபாட்டிலும் அதுமட்டாரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.]

சக-ஆம்-அதி-விவரித் தூய்மை.

அவ்வாவது, செய்யப்படுகின்றதொழிபுகள் பொருளை மாத்திரமல்லாம
ல் அறமும்புகழும் தந்தாஸ்களையாகக். சொல்லெயல்லாநெல் செய்ய
ம் நன்றாக வேண்டிமென்ஈன்றமையாகல் இது அதன் பிரிவாகக்
பட்டது.

துணைகல மாக்கக் தருஉம் விவரிதலம்
வேண்டிய வெல்லாததும்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) துணைதலம் - துணைசேன தாகன் மையானது
ஆக்கம்-செல்லமொன்றையே, தருஉம்-கொடுக்கும், விவரிதலம்-பிரி
புரிவன தாகன் மையானது, வேண்டியவெல்லாம்-(அவன்) வேண்டியவை
களையெல்லாம், தரும்-கொடுக்கும்-எ-து. (கருத்து.) ஒருவனுக்குத் து
ணை தன்மை செல்லமொன்றைத்தரும், தொழிலிள் தன்மைவேண்டிய
வற்றைத்தரும் என்பதாம் * வேண்டியவெல்லாமென்றது- இம்மையி
ல் அறம்பொருளின் முதலானவைகளையும், மதுமையில்தான் விரும்
பிய பதங்களையும், [இன்னுள்ளாணப்படுகின்ற தன்மைநிறும் கருதிப்
படுகின்ற தொழிலின் மை சிதந்ததென வினைத் தாய்மையதுசிறப்புகொல்
ஸப்பட்டது.] (6)

என்று மொருமுதல் வேண்டிப் புகழொடு
கன்றி பயவா வினை.

இ-ள். (தம்மரசனக்கு) புகழொடு-இம்மைசூரப் புகழையும், கன்
தி - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் பயவா-நாராச, வினை-தொழில்கள்,

சக-ஆம்-அதி-விவரித்துய்மை; உகக்

என்றும். எக்காலத்திலும், ஒருவதல்லேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல்
வேண்டும்-எ-து. (கருத்து.) அரசனுக்குப்புகழையுந் தருமத்தையுந்
நாராததொழில்கள் மந்திரிகள் விட்டுவேண்டும் என்பதாம் * பெருகல்
தருகல் கயிசிற்றல்என்பதிலே வேறுபாடுகள் காலத்தினுல்லவருதலா
ம் என்பமென்றார். (2)

ஒருதல் வேண்டு மொளிமாற்குத் செய்வினை

இ-ள். ஆஅதும்-மேலாகக்கடவோம், என் னுமவர்-என் னுமினைப்பவர், ஒளி (தம்)பொளி, மாழ்ஞும்-கெடுத்தற்க்காரணபாகிய, கீர்ண- தொழில், செய்-செய்தலை, ஒழைத்தலென்மும், ஒழியக்கடவர்-எ-று. (கருத்து) மேலாகவோமென்றெண்ணுவோர் கெடுத்தற்க்காரணமானதொழிலை விடக்கடவர் என்பதாம். * ஒளியானது-தாமஇருக்கின்றகாலத்திலே-எல்லாராலும் நம் கும:திகப்படுத்தல்-ஒளிசெடவருமார்க்கம்-ஆக்கமன்றென்பதாம். (ந.)

இடுக்கட படினு கீர்ணத்த செய்யார்
 ஈடுக்கற்ற ஈட்டு யவர்.

இ-ள். ஈடுக்கற்ற-ஆசைவற்ற, காட்சியவர் - தெளிவையுடையவர், இடுக்கடபடினும்- (தாம்) துன்பத்திலேபடவரினும், (அது தீர்த்தற்பொருட்டு)இளிவந்த- (முன்பு செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களை, செய்யாள்-செய்யார், -எ-று. (கருத்து.) ஆசையீட்வாவறிவினையுடையவர்க்கு என்பமவரினும் இழிதொழில்க்கெய்யார் - என்பதாப்சிநி தபோநிலே கீர்க்குதபாகிய துன்பத்தைகேக்கி எப்போதும்நீக்காத இழிவை அடை யலாகாதென்பதும் அவ்விழிவை அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்தும்பமானது வருமென்பதும் தெளிவாராதலால்- செய்யாளென்றார்-

எற்றென் நிரக்குவ செய்யற்க செய்யாளென்
 மற்றென் செய்யாமை கன்று.

இ-ள், எற்றென்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, நிரக்குவ- (பின்பாளே) இரங்குத்தொழில்களை செய்யற்க- (ஒருகாலும்) செய்யாநிறுக்கக்கடவன், செய்வாளென் - (ஒருகாலமயங்கி அவைகளைச்) செய்வாளுகின், மற்று- பின்பு, அன்ன - அவ்விதக்களை, செய்யாமை - செய்யாமை, கன்று - கல்லது-எ-று. (கருத்து.) தான்வருந்தும் தொழில்களைச் செய்யாநிறுக்கக்கடவன் அவற்றைச்செய்வாளுகிலும்பின்புசெய்யாமை கல்லது-என்பதாம். * தொழில்பலவாதலால் இரக்கமும் பலகாபிற்று, செய்துவிட்டபின்பு இரங்குவானுயின் அதுநீரும்வழிஅதித்தில சென்றும், தைரியமில்லென்றும், பயனில்லாதவைகளைச் செய்யின்றனென்றும், தன்பழியைத்தானே தூற்றுநின்றனென்றும் என்எல்லாரும் இஈடுவாராதலால் பின்புஇரக்காமை கன்றென்றார், இரக்காமையுள்ளதென்பதில்செய்வார் செயலாதலால் 'கடவன்சொல்லப்பட்டது.

252

சுசு-ஆம்-அதி-வினைத்துய்மை

நன்றால் பரிசான்பு அநினும்செய்யற்க
 சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

இ-ள். ஒருவன் ஸ்ரீரூள்-தன்னைப் பெற்றதாயினது; பசி-பசிய, காண்பானுபிதும் - வறுமையாலே கண்டிருக்கு நன்மையனாரினுடைய கீரணும் அடைக்குறித்து கீழ்க்கேற்றோர் - அறிவேனென நிறைந்தோர்புழிக்கும்-கீழ்க்கின்று வினை - தொழில்களை, செய்யற்க-செய்யாதிருக்கவன்—எ-று. (கருத்து.) காப்பசியைக்கண்டானுபிதும் அடைக்குறித்துப் பழிக்குத் தொழிலிற் செய்யாதிருக்கக் கடவன்-என்பதாம். * வயறு முதிர்ந்ததாய்த் தையரும்; கற்புடையமனைவியும்; குழந்தையும்; பசியால் வருந்துமளவிலே தியணலபலவுச் செய்தாயினும் காப்பாற்றுகவென்று அறநூலிற் சொல்லப்பட்ட பொதுவிதி பொருணாவின் வழிகேற்றலும்- அரசர் தொழிலுடையராதலும், கன்முறிக் கப்படுகலும், உடையமத்திரிகளுக்கு ஆசனாபந்தி இப்படிச் சொல்லினார். [இவைஐந்துபட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும் தொழிலிற் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டன.]

(உ) பழிமலைத் தெய்விய வாக்கத்திற் சான்றோர்
 * பழிசல் குரவே நலை.

இ-ள். (சான்றோரல்லாதவர்- தீயதொழில்களைச் செய்து) பழிமலைத் து - (அந்நூல்) பழியைத்தம் மேற்கொண்டு, எய்தியும் பெற்ற, ஆக்கத்தின் செல்வத்தைக்காட்டி-உலும்; சான்றோர் * (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோர்ப்பழிக்கும், கழிவெஞ்சுவே - மிகுந்தவறுமைமேயே; தலை-உயர்ந்தது—எ-று. (கருத்து.) பழியாலைட்டத் செல்வத்திலும் பெரியோரது பழிக்கும்-வறுமையேமேலாம்- என்பதாம் * சினைவில்லாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையுள்ளபழியை மேற்கொள்ளல் சான்றார் தன்மையோடு பொருந்தாமையால் சான்றோர் கழிவெஞ்சுவே தலையென்றார். (ஈ)

* கடிந்த கடிந்தோரார் செய்தார் கடினவதர்
 முடிந்தாலும் பிழை தரும்.

இ-ள். கடிந்த - (தூலோர்தள்ளியதெழில்களை) கடிந்தோரார்-நாமும் தள்ளியிடாராது, செய்தார்க்கு- (பொருள் களைக்குறித்துச்) செய்கமற் திரிகளுக்கு அமைதாம்- அவைதாம் (தூண்டையல்லாமையால் முடியாவாய்) முடிந்தாலும்- (ஒருவழியால்) முடிந்தாலும் (பிள்ளை) - பிழைப்பதை, தரும்- கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) பெரியோர்தள்ளப்பட்ட தொழில்கொள்ளப்பட்ட மத்திரிகளுக்கு அந்தொழில் முனமுடியினும் பிள்ளைப்பந்தரும் என்பதாம்; * முடிந்தவினைத்தொருனைத்ததும்: (.)

அழிக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ யிழப்பினும்
 யிற்ப்பங்கு ஈத்பா லவை;

கூசு. ஆம்- அதி-வினைத்தாய்மை: ௨௩௩

இ-ள் (ஒருவன்) அழிக்கொண்ட வெல்லாம்- (தீயதொழில்களைச் செய்து) -பிறர் இயக்கொண்ட பொருளெல்லாம், அழிப்போம்- இம்மையிலே ஆவன் இரங்கிப் பாசாகிற்கும், கற்பாலவை - மறந்தவல்லவொழிவளால் வந்தபொருள்கள், இழப்பினும் (முள்) இழந்தானுபிதும், பிறர் வக்கும் - பின்வந்துபயன் கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) பிழைக்கொண்ட பொருள் யாவும் தாள் முழப்போரும் வல்லவழியால் வந்த பொருள்கள் முள்வழிந்தாயினும் பின் பயன்கொடுக்கும் - என்பதாம்; * பின்னெனவே மறுமையும்துடக்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தெழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி. (க)

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
 லைத்துணி? பெய்நீஇ யற்று.

இ-ள். (மந்திரியானவன்) சலத்தால் - தீயதொழில்களால்; பொருள்செய்து - பொருளைச்சம்பாதித்து, ஏமார்த்தல் - (அதனால் அரசனுக்கு) காப்புச்செய்தல், பசுமட்கலத்துள் - பசியமண்ணின்பாத்திரத்துள்; நீபெய்து-நீகாவார்த்து, இரீஇயற்று-(அதற்குக்) காப்புச்செய்ததெனும்பொருளும்—எ-று. (கருத்து.) மந்திரியரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் 'பொருளைத்தேடிக்காத்தல் பசிய மண்பாத்திரத்துள்ளே நீர்வார்த்துக் காத்தல்போலாம்' என்பதாம். * இருத்துதல் கெடுக்காலும் இருப்பாக்கசெய்தல், அரசனும்பொருளும் ஒருசேர்ப்போமென்பதாம். [இவைகளின் குடாட்டாலும் அதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (5)

காள் - ஆம் - அநி - வினை த்திட்டம்.

ஆக்கானது, அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம். அநிகாரமுறைமையும் இதனுலேயே விளங்கும்.

விசேஷத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட
 மற்றைய வெல்லாம் பிற.

இ-ள். வினைத்திட்டமென்பது - தொழில்செய்யுமிடத்து வலிமையொன்றுசெல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனைமுடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்டம் - மனத்தினதுவலிமையாம், மற்றையவெல்லாம் - அநிகாரமுறைமையல்லாமல்; பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல—எ-று. (கருத்து.) தொழில்வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை பிறற்கு நிகரவல்லவாம்-என்பதாம். * அநிகாரமுறைமை-பண்டாரின் திட்டமுதலான

வைகளின் வலிமைகள், அவையும் அத்தொலைவின் மூலமாகவும் விளக்கப்படும் - உண்மையானவையும் அளவளவு செய்யக்கூடிய நிறுவனங்களும் அம்மனவற்றில்லாததே பயனிலாமாதலும் பிரச்சினையும் செயல்படுத்தும் [இதனுள்வினாதிட்டம்வழியாக] இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.

ஊரோடு துறந்திடுவோம் என்று உறுதிப்படுத்தும்.

குடிசைகளை கட்டும் போது.

இ-ள். ஆய்வுகள் - (முன்புகூறியவை) ஆராய்ச்சிமன்றங்களும், நோ

ள்-துறைகள், உறுது - பழுதுபடுகின்ற தொழிலை, ஓரால் - செய்பவர்களும், உற்
பின் - (செய்யும் தொழில் வகுப்பினாலே) பழுதுபட்ட வீட்டுகளை அல்லவோ - (அ
தற்க்கு) தளபதியும், ஆய்வு, இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினால், உற்
வழியாகும், என் பர் - என்று (கூறலாம்) சொல்லுவார் - எ-து. (கருத்து)
மத்தியிகள் அல்லவோ பழுதுபடுகின்ற தொழிலைச் செய்யாமையே மத்திய
தில் பழுதுபடுகின்றவர்களையும் - என்பதாகும். உதேவர்க்கும் அநாதர்க்கும்
மத்தியிகளாகிய பிரகாரம் கருவிகள் இவர்களது உணிகளையெல்லாம்
தேவர்களின் கீழேவைப்போலவே சொல்லப்பட்டபடியே சொ
ல்லுவதன்றையால் இவ்வினாதிட்டம்வழியும் உடன்பாட்டினால். (உ)

கடைக்கொட்டிச் செய்தற்கு நான்மை யிடம்கொட்டு
கொட்டு விழும்க்கும்.

இ-ள். (செய்யப்படுகின்ற தொழிலை) கடை - முடிவிலே, கொட்டி-கட்டி,
(செய்யப்படுகின்றபடி) - செய்தற்க்கு - (அதற்குமுன்னெல்லாம் ம
றைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை-வலிமையாகும், இடை-மடுவிலே, கொ
ட்டினர் - வெளிப்படுவதில், (அவ்வெளிப்படுதல்) எற்று-நீங்கப்படுத்தி,
விழும்-அவ்வாறு-தரும்- (செய்தவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-து. (க
ருத்து) தொழிலைமறைத்து முடிவிற்கெய்வதென்பதையும் அதுவே
வெளிப்படுவதில் அன்பாகும்-என்பதாகும் காரணத்துச் செய்தவ
வது, சேனைமுதலாகிய ஐந்தே அங்கங்களும் எண்ணியவிகழைத்தே
ர் அறியாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்விக்கிசம் வடிவு - செ
யல் - சொற்களால்-அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவும், அடக்கிச்செ
ய்தல், அத்துடன் பங்களாவை - பகைவர்முன்னறிந்து அத்தொழில்களில்
லுத்தலும் செய்வானே விலக்குதலும், செய்வாநிலை அல்லவிலக்கு
க்களால்வருவன. [இவைகூறியபாட்டாலும் அதன்பகுதிசொல்லப்ப
ட்டது.] (உ)

சொல்லுவதல் யார்க்கு மெனிய வரியவாள்
சொல்லிய வண்ணம் செயல்

இ-ள். சொல்லுவதல் - (இத்தொழிலை இவ்விரண்டினால்) செய்வென
ன்று ஒழுங்குபடுத்தி) சொல்லுவதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், எனிய - எளி
யனவையாகும், (அதனை) சொல்லியவண்ணம் - அச்சொல்லப்பட்ட விதத்

தாம் செயல்-செய்தல், அரியலாம் - அரியலவயலாம்—அ-று.(சுருத்து.)
 தொழில் செய்வெய்வெய்வல் யார்க்குவெளிதாம் அனுகஞ்சொல்லியப
 தெய்வநாநிதாம் - என்பதாம், உ அரியலவகளை எண்ணிச் சொல்லாத
 மனவலிமைபெய்வாதவர்க்கு கூடுமாதலாம் - எனியனென்றார். [இ
 தனால் அந்நது அருமைகொல்லப்பட்டது.] (ச)

வீடுவெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தர்க
 ளுடையதி யுள்ளம் டம்

இ - ன். வீடுவெய்தி (எண்ணத்தினால்) சிறப்பை அடைந்து மாண்
 டார் - (மந்தவையில்க்கணக்களாலும்) மாட்டுகையப்பட்டார் திரிசனது, வி
 னைத்திட்டம் - தொழில்வலியையானது, வேந்தர்க்கள் - அரசாங்கிடத்து,
 ளுடையதி-நாறுதலு அடைந்தாலே, உள்ளம் டம் - (எல்லாநாலும்) ந
 ன்கு மதிக்கப்படும்—அ-று. (சுருத்து.) மந்திரிகள் தொழில் வலிகையா
 ளது அரசாங்கிடத்துப்பொருள் தரல் யாவாநு மதிக்கப்படும் - என்பதா
 ம், உ வேந்தர்க்கு ளுடையதல் - எடுத்ததொழில் அரணும் பார்த்து செல்வ
 டம் புரட்டு அளவிடத்தே உண்டாசல். [இதனால் அந்நிதிப்படிச்
 சொல்லப்பட்டது.] (இ)

எண்ணிய வெண்ணியாக் செய்தல் வெண்ணியார்
 தின்னிய சாகப் பெநின்

இ - ன். எண்ணிய-(தொழில்) எண்ணப்பட்டபொருள்களை வெல்லா
 ம், எண்ணியாக்கு-அவ்வெண்ணியபடி செய், எய்துப - அடைவார், எண்
 னியார் - (அவ்வெண்ணப்பட்டபொருள்களுக்கு வழிபாடுபு தொழிநி
 டத்தே, சினைப்பாடுகப்பெநின்-வாழ்கையுடையவர்க்கப்பொற்றால்—அ-று
 (சுருத்து.) தொழில்வலிகையுடையவர்களில் விளங்கப்பட்ட பொருளை
 னைத்தபடி பெறுவார் - என்பதாம். உ எளிதில் அடைவாஎன்றற்கு-
 எண்ணியாக் செய்துவென்றார் - அநர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமொ
 யில் வலிகையையுடையவர்களை தொழில் குடியும் அதற்கொழில் குடிய
 ளே அறவெய்வல்-ம் கைகொடுவென்பது - சுருத்து. [இதனால் அந்நிய
 டையார் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

உருவாண் டெள்ளாம டெவாடு மூன்றெருத்தேர்
 ளெவ்வாநி யன்கு மூடத்து.

இ - ன். (உலகமாளது) உருள்-உருளாநின்ற, பெருந்தேற்க்கு-வி
 யார்க்கு, அச்சாணியன்றார் - அச்சிடைத்தே ஆணிபோல் தொழிநி
 னிடத்தே ளுலிகையையுடையவரை, உடைந்து - உடையது, (அதனால்)
 உருவகண்டு - (அயர்) வடிவிலிடத்தே சிபுலமகோக்கி, எள்ளையவே
 ன்டம் - (அவரை) இடமுமையென்றும்—அ-று.(சுருத்து) உலகத்தேர்
 க்கச்சாணிபோலத், தொழிலில்வலிகையுடையவர்களை அந்நால்
 வகையகன் தொருவரை விழுவல்-தாது - என்பதம்-என்ற-மை வெண்

முன்னதற்கனவும் - உவமாதத்தாலும் - சிறுமைவருவிக்கப்பட்டது. அச்சு-உருள்கோத்தமாய்- ஆணி - உருள்கழலாமல் அர்ப்பகடையிலே சொருகுவது அதுவடிவிலே சிறிதாயிருந்தே பெரியபாதணைக் கொண்டுசெலுத்துவதென்பதுமே யுடைத்தாய்தலேபால் வடிவிலேசிறியசாயிருந்தே பெரியதொழிவிக்கொண்டு செலுத்துவதென்பதுமேயுடையமந்திரிகளும் உண்டு அவனா அல்லவென்பதொன்றே அறிந்துகொள்ளவேண்டும். [இதனால் அவனா அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கலங்காத கண்ட விஷயக்கட்டுவதென்பது
கூடுகண்ட கடிந்து செயல்.

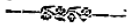
இ-ள். கலங்காது-(மனம்)தெளிந்து, கீசண்ட-(செய்வதானது)தவணிந்த, வினைக்கண் - தொழிவிடத்து, துளங்காது, (பின்) அசுபகடையிலும் துளங்காது, ஆலசியத்தை. ஒழித்து, செய்யக்கடவர் - எ-து. (கருத்து.) மனக்குகளித்து செய்யத்தவணிந்த தொழிவிடத்து ஆலசியமில்லாததொழிவிடச் செய்யக்கடவர் - என்பதாம். ச. கலங்கியவிடத்து ஒழிவதுசெய்வதுபோல் தோன்றுமாத்தலால் தெளிந்துபாசகால் ஆராயத்தாலும் செய்வதாத் தொழிவிடம்-கலங்காது கண்ட விஷயென்றார், துளங்காமை-வலிமையுடையது. (அ)

துன்பமுறவரினக்கு செய்க தனிவாற்றி
வின்பம் பயக்கும் வினா.

இ-ள். (முதலிலேமெய்யம்முயற்சியிலே) துன்பம் - துன்பமானது, உறவரினும்-(தமக்கு) மிதவரினும், (அதுகண்டுதள்ளாமல்) இன்பம்-சுகத்தை, பயக்கு - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை-தொழிவிட, தனிவாற்றி-வலிமையுடையாய்செய்க - செய்யக்கடவர்-எ-து. (கருத்து.) துன்பம்வரினா மின்பத்தரும் தொழிவிடச்செய்யக்கடவர் என்பதாம். ச. அணிவு - கலங்காமை - அக்காலக்காமை யுடையவர்க்கல்லாத சிறிதானத்திலே கீக்குவதற்குமு முயற்சித்துன்பம் கோக்காமல் அதனால் உண்டாய்நினைபெறும் இன்பத்தை கோக்கிச்செய்தல் கூடாமையாரே - தனிவாற்றிச்செய்கமென்றார். [இவைஇரண்டுபொட்டாலும் அவர்தொழிவிடச்செய்யும் விதம்சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

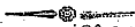
வினைத்திட்டமெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாணா வேண்டா தவறு.

இ-ள்.உலகு-உயர்ந்தோர், வினைத்திட்டம்-தொழிவிடவலிமையுடையவர்க்கு-இ-துகமக்குச் சிறந்ததென்று கொளாதமந்திரிகளை, வினைத்திட்டம்- அனைவர்க்குரிய வலிமைகளைல்லாம், எய்தியக்கண்ணும்-உடையவராகியவிடத்தும், வேண்டாது-என்குமதியார்-எ-து. (கருத்து) உயர்ந்தோர் தொழிவிடவலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதியார்-என்பதாம். ச. மனதிலிடத்திலே வலிமைமிகுந்தவர்க்கு - படை - அரண் - நட்புமுறவரினவைகளின் வலிமைகளைல்லாம் உண்டாயினும் தொழிவிட முடியாமையால் அவ்வலிமைகளைல்லாம் கெட்டுமென்பதுபற்றி உலகுவேண்டா தென்றார். [இதனால்தொழிவிட வலிமை மிகுந்தவர்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது.] (ஆ)

சுருதிசொல்லுக

சா அ-ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை.

அக்காலது அல்லவென்பதென்பது மந்திரியானவன் அத்தொழிவிடச் செய்யும் நிறமாம், அதிகாரமுறையையும் இன்னாலே விளக்கும்.

கூடுகண்ட கடிந்து செயல்
தாழ்ச்செய்து டக்குத தது.

இ-ள். வினை - (செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும், பகை-(அழித்
 த்தொடங்கிய) பகையும், என் றிரண்டின - என் றுசொல்லப்பட்ட இர
 ண்டினது, எச்சம்-குறையும், கிணையுக்கால் - ஆராயுமிடத்து; தீயெச்
 ம்போல-தீயினதுகுறைபோல், தெறு - (பின்வளர்ந்து) கெடுக்கு-
 ள-து. (கருத்து.) தொழிலும் பகையும் அக்கினிபோல் வளர்ந்து கெ
 டுக்கும்-என்பதாம். உ இனிவுக்குறை என்ன செய்யமாட்டுமென்று இ
 ழந்த விட்டுவிடாமல் முடிவுபெறச் செய்கவேன்பதாம். பின்வளர்ந்
 துப்புகைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்கொல்லினார். [இதனால்வயிற்
 ள் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பொருள்கருவி காலம் விவரிட்டுரை
 மிகுதர வெண்ணிச் செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) பொருள்-பொருளும், கருவி-சா
 தனமும், காலம்-காலமும், வினை-தொழிலும், இடம்-இடமும், ஆகிய
 ற்தும்-ஐந்தும், இருமட-மயக்கமற, எண்ணி-வினைத்து, செயல்- செய்க
 கடவல்-எ-து. (கருத்து.) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொழி
 ளும் இடமும் இவ்வாறு வினைத்துத் தொழில்செய்யக்கடவல் என்பத
 ம். * பொருள் அழியும் பொருளும்-ஆளு-பொருளும் கருவிக்கேசேனை
 ம், பகைவர்சேனையுக்காலம்-தனக்கு ஆக்காலமும், அவர்க்கு-ஆக்கால
 மும், வினை-தான்வல்லதொழிலும் அவர்வல்லதொழிலும், இடம்- தான்
 வெல்லும்இடமும், அவர்வெல்லும் இடமும், இவைகளைத்தான் பெற்றி
 பெருந்திறத்தில் தப்பாமல் வெண்ணிச்செய்க வேன்பதாம். (ஆ)

முடிவு மீட்புது முற்றியாம் செய்தும்
 படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) முடிவும் - (ஆது) முடிந்திருக்க
 தாகிய முயற்சியையும், இடைபூதும் - (அதற்குவரும்) இடைபூதும், முய
 ம், முற்றி - (அவ்விடைபூதாவேற்றி) முடித்தால், எய்தும்-(தான்) அடை
 யும், படுபயனும் - பெறுமயனைமும், பார்த்து - சிந்தன்கி, செயல்- செ
 ய்க்கடவல்-எ-து. (கருத்து) முயற்சியையும், இடை-பூதும், முயற்சியும், படு
 பயன்

சு அ-ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை: உடங்

பெறும், ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவல்-என்பதாம். * முடிவு- அ
 தம்முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர், முயற்சியளவுக்கும் இடைபூத
 ளவுக்கும் பயனளவு பெரிதாகிருந்தால் அத்தொழிலைச்செய்க வெள்
 பதாம். (சு)

தெய்வியை செய்வால் செயன்முறை யவ்வினை
 யுள்ளநியா னுள்ளல் ரொணல்.

இ-ள். செய்வீனை - (ஆய்வுபெற்றிடுவ) செய்யப்படுகிறதொழிவை, செய
 வால் - செய்வதொரு விளைவால், செயன்முறை - செய்யமுறைமை
 யாவது அள்ளீனை- அந்தொழிவினது, உள்- உள்பாட்டை, அறிவா
 ற்-அறிபயனது, உள்ளம்-கருத்தை, கெளன்-(தான்) கறிதல்-எ-து. (கருத்து.) தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினவன் செய்யமுறையாவது
 அத்தொழிவினைப்பாட்டை யறிதல் - என்பதாம். * அவ்வாறென்பது-
 பொருள் முகலானவைகளை எண்ணியும், முடிவுமுதலானவைகளை
 ஆராய்ந்தியும், உள்ளநினைவுள் முன்பொருதுகைகளைத்தவன், அவன் கருத்
 து, அதனைச்செய்துவந்த உபாயம், அதனை அறிவவேதானும் அவ்வுபா

பத்தினிலேசெய்து பயனை அடைவார்களென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டிலும் ஒப்புநாள் செய்யுத்திறம் சொல்லப்பட்டது. (எ)

வினையான் வினையாங்கி கோடனவையெள்

யானையால் யானையாந்த் தந்து.

இ-ள். வினையால் (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலினிலே, வினை - (அ) பயன்பட்ட வேறொருதொழிலை ஆக்கிக்கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கூடவன், (அது) வினையுள் - (மத்தால்) வினையக்கோலத்தையுடைய, யானையால்-யானையினால், யானை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை யாந்த்தத்து - கட்டியதோடு ஒக்கும் - எ-று. (கருத்து). தொழிலாலே தொழிலுமுடித்துக்கொள்ளக்கூடவன் அதுயானையை யானையாங்கட்டியதொப்பாம் - என்பதாம் * பிடித்தற்கருமைதோன்ற வினையுள்ளே ன்ற்றுத் தொடங்கியதொழிலாலே வேறுமொருதொழிலுமுடித்தற்கு உபாயமாதவிறதம் ஆலையென்றச்செய்தால் எல்லாததொழில்களும் எளிதிலேமுடிய மென்பதாம். (அ)

நட்டார்த்து எல்ல செயலின் வினையந்தே

யொட்டாரகா யொட்டிக்கொளல்.

இ-ள். (தொழில்செய்யவனால்) நட்டார்த்து - (சனது) நட்பினருக்கு, எல்லசெயலின் - எல்லவைகளைச்செய்தலினும், ஒட்டாரகா - (தன் பணையது) பணகவகை, ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்டார்த்துக்கொள்ளுதல், வினையந்தேவினையு செய்தற்குவதாகும் - எ-று. (கருத்து). பணையனைச் சிடுநகமாக்கிக்கொள்ளுதல் சிறுநகக்கு எல்லவைகளைச் செய்தலினு எல்லது-என்பதாம். * அத்தொழிலைப் பணிக்கச்செய்யும் அல்

285 ச அ - ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை.

விண்ணகநீவியங்கொழும் பணகவர்க்கு கள்மெய்வு தெரிவதன்முன்மை செய்கவென் தற்கு - டீவியாத்தென்பற்கு. (ச)

உரைநிறியா குவணயென்ற வந்திடு குறைப்பெரித்

கொள்வர் பெரியாசுப் பணிந்து.

இ-ள். உரைநிறியார் - ஆணையிட்டு நிறியாபுயமத்தியிகள் (தம்மிடமிருந்தவியலர் எதிர்ந்தவிடத்தே) - உள் - (தமது) அங்கங்கள், தீவியல் - நெய்குறவாக்கு, அந்தி-பயந்து, குறைப்பெரிதல் - (அங்கிலைக்குவெல்லவாகிய) சந்திகுறவையிற், பெரியார் - அப்பெரியவகை, பணிந்து - கணங்கி, கொள்வர் - (அத்தனைத்துக்) கொள்ளுவர் - எ-று. (கருத்து). ஆணையிட்டு நிறியாபுய மத்தியிகள் பணகவந்திர்த்த விடத்துப் பணிந்து

கொள்வர்-என்பதாம். * இடம் காடு, அணையர், அவைகளில் நிறுவ உடையவர்க்கெல் என்றப்பட்டது, பெரியாரோடு சந்திக்கு வையாதினாதல் அநிதாலால்-பெரியோன்றார். அடியிலே பெரியாரையினார் தம்மெங்களுக்கும் அஞ்சி நீக்கினால் முடிவோடு ஒதுகுவாசகலிற் அதுவாய்ந்திடுகுவோடுத்தும் சந்தியை என்றக்கொள்ள வுண்பதாம், பணிந்து

மாணியோடு சந்திக்கல்லாமையால் கொள்வானை உலகியலாத்தொல்லினார் [வினையுண்புபட்டாலும் மெய்யவன் செய்யுத்திறம் செயல்பட்டது.] (அ)

விண்ணகநீவியங்கொழும் பணகவர்க்கு கள்மெய்வு தெரிவதன்முன்மை செய்கவென் தற்கு - டீவியாத்தென்பற்கு. (ச)

அவ்வாறு, பொருத்தல். பிரித்தல்சுற்று வேற்றாசரித்தே செல்வாரது தன்மை, அவ்விரண்டினையும் முன்வினை செயல்வகை பெற்றமையால் இது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது. தான்வகுத்துச்சொல்

ல்லுவேளால் சொல்லியது சொல்லுவேன் எனத்தூது இருவகையாகும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானனாவானுலாவும் முன்னோன் அவனிடம் காற்பங்கு குணம் குறைந்தோடுகைவாய்ப்பு இது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யானது குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை துதுரைப்பான் பன்பு.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவர்களுக்கும், ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித்தொழில்செய்தற்கு) அமைச்சகுடியிலேயுள்ளதும், வேந்தவாம்பண்புடைமை - அரசர் சான்றிழைப்பும் குணமுடையவருதலும், துதுரைப்பான் - துதுவார்த்தைகள் சொல்லுவோர்க்கு, பன்பு - இலக்கணமாம்—எ-று. (கருத்து) அன்பும் நற்குடிப்பிறத்தலும் அரசாவிரும்புள் குணமுடையவருதலும் தகவிலக்கணம் என்பதாம். * முன்னையவினையினுதலும் முறையே

றத்தார்க்குத் தீங்குவாராமல் தானேகாத்துகடத்தலும், முன்னோன் தீயல்கேட்டு அறிதலும், பெற்றும், வேந்தவாம்பண்புடைமை - பண்புமன்னரைச் சொந்தொழுகலிலே அறியப்படுகும். அத்தனும் வேற்றாசருள் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படுகும். (2)

அன்பறிவார்யந்த சொல்வன்மை துதுரைப்பார்க்கு
இன்பி யன்மயாத முன்று.

இ-ள். அன்பு-(தம்மரசரிடத்து) அன்புடைமையும், அறிவு - (அவற்றுக்கு ஆம்வைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும், (அவைகளைவேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்ந்தசொல்வன்மை - ஆராய்ந்துசொல்லுதல் வகையையும், துதுரைப்பார்க்கு- துதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றியமையாத - அவசியமாகவேண்டிய குணங்கள், முன்று-முன்றும்—எ-று. (கருத்து) அன்பு-அறிவு-சொல்வன்மை-இவை துதுசொல்வோர் குணங்களாம்-என்பதாம். * ஆராய்தல், அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்களைத் தெரிதல், அவசியமாகவேண்டிய குணங்கள் முன்றெனவே மந்திரிகளுக்குச்சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வேண்டிமுன்றதாயிற்று. [இவை இரண்டுபொட்டாலும் இருவகைத் துதார்க்கும் பொதுவிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (2)

தூலாரு ணவல்லனானுதல் வேலாருள்
வென்றி வினைபுரைப்பான் பன்பு.

இ-ள், வேலாரூள் - வேலின்பயுடைய வேற்றரசரிடத்து, வென்றி-
 (தள்ளரசனுக்கு வெற்றியைத்தருகின்ற, விளையுணாப்பாள் - தொழிலை
 ச்சொல்வோனுக்கு, பண்பு-இலக்கணமாவது, தாலாரூள்-நீறிதலை அந்
 தந்தம்நீரிகளிடத்து, தூல்வல்லனாகுதல் = (தான்) அங்குதலில் வல்ல
 வனாகுதல்—எ-று. (சூருத்து.) தாதுக்கிலக்கணமாவது-மத்திரிகளிட
 த்து வல்லவனாகுதல்-என்பதாம். * கொலைத்தொழிலோடு என்பதுதோ
 ன்ற - வேலாரென்றும், தாதுத்தொழி விரண்டு மடக்கவென்றி வினை
 யென்றும் சொல்லினார், வல்லவனாகுதல்- அறிதன்மாத்திரமுடையார
 யிய அவர் முன்வருக்கும் வல்லவையுடைய னாகுதல். (உ.)

அறிவுரு வாராய்க்க கல்வியிற் மூன்றிள்
 செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

இ-ள், அறிவு - (இயற்கையாயி) அறிவும், உருவு (கண்டோரிச்சி
 க்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்க்ககல்வி - (பலரோடும்பலகாலும்)
 ஆராயப்பட்டகல்வியும்என, இம்மூன்றிள் - (என்றமறித்தற்கு ஏதாவா
 யிய) இம்மூன்றினது, செறிவுடையான் - கூட்டத்தையுடையவன்; வி
 னைக்கு-(வேற்றரசரிடத்துத்துத்துத்) தொழிலுக்கு, செல்க = செல்லக்கப்
 பள்ளி—எ-று. (சூருத்து.) அறிவு-உருவு, கல்வி-இவற்றையுடையவன் து
 ள்.

உசஉ

கக-ஆம்-அந்-தாது.

செல்லக்கடவன்-என்பதாம். * இம்மூன்றும் ஒருவரிடத்துக் கூடுங்
 அறிதாகலால், செறிவுடையா னென்றார். இவைகளாலே என்ருமநிபு
 டையவனாகவே இனிதுமுடியுமென்பது கருத்து. (எ)

தொகச்சொல்லித் தவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
 கல்வி பயப்பதாந் தாது.

இ-ள், (வேற்றரசருக்குப் பலகாரியங்களைச். (சொல்லு மிடத்து)
 தொகச்சொல்வி - (காரணலகையால்) தொகுத்துச்சொல்லியும், இன்
 மையிலாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து தவாதநீக்கி - என்ரு
 சொற்களை நீக்கியும், நகச்சொல்வி - (இனிமையானசொற்களால்) வி
 முச்சொல்லியும், நன்றிபயப்பது-(சன்னரசனுக்கு) நன்மையைச் செய்
 பவனை, தாது-தாதுவான்—எ-று. (சூருத்து.) தொகுத்துச்சொல்லிய
 ம் கடுஞ்சொல்லை நீக்கியும் மறுமுச்சொல்லிய மாசனுக்கு நன்மைசெய்
 பவனெனதுது-என்பதாம். * பலகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் யம்
 பனையால் அப்பலவும் முடிந்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச்சொ
 ல்ல அதனால் அவையயன்படுமவிதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமை
 யாதலால் - சூருக்கத்தால் உடன்படுவார் இவரிடமில்லாத காரியங்களு
 க்கு உடன்படாதவர். மனாஃ கிழச்சொல்ல ஆவ்வினியைமயில்லாமெதோ
 ன்றமையால் உடன்படுவர். ஆசலால் அவ்விருவறியாலும் தள்ளரிய
 ம் தவறாமல்முடிக்க வல்லவனென்பதாம். (ஐ)

கந்துக்கன் னஞ்சான் செலச்சொல்லித் தவாதந்
 தக்க தறிவதாந் தாது.

இ-ள். கத்து - (நீதிநூல்களைக்) கத்து, செல் - (பகைவேந்தர்) மூன்றாகாள், சொல்லி - (தா.சென்றநருமத்தைச்) - சொல்லி, கண்ணஞ்சான் - அவர்கோபித்துப்பார்க்கில் அப்பார்வைக்கு அஞ்சாதவனும், காலத்தால் - காலத்தோடுபொருந்த, தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்காய்க்கை, அறிவது-அறிபவனே, தாதாம்- தாதனுவான்—எ-து. (கருத்து.) நீதிநூல்க்கற்றுப் பகையாசர் மனக்கொளச்சொல்லி யஞ்சாதவனும் காலத்திற்கேற்ற வுபாயமறிபவனே தாதன்-என்பதாம். * அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிநூல்கல்லியும், அத்தனூலன்றி வேறொன்றால் முடியுங்காலம்வரின் அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுமெனல் - காலத்தார்ப்பதநறிதலும், இலக்கணமாயின. (க)

கடனறித்து காலம் வருதி விடனறித்

தென்னியுணாப்பான் நிலை.

இ-ள். கடன் - (வேற்றாசரிடத்துத் தான்செய்யு) முறைமைஎய, அறித்து-தெரித்து, காலக்கருதி - (அவர்) சமயம்பாத்து, இடன்(சென்றநருமஞ் சொல்லுதற்குன்றம்) விடத்தை, அறித்து-தெரித்து, ஏன்ணி-சொல்லும் (வழியையுமுன்னே) விசாரித்து, உணாப்பான் - (அவ்வழி)

கக-ஆம்-அதி-தாது.

உசாந

சொல்லுவோன், நிலை - (தாதரில்) டிக்கவன்—எ-து. (கருத்து.) முறை தெரித்து சமயம்பாத்துத் தக்கவிடமறித்து எண்ணிச்சொல்பவனே தாதன்-என்பதாம். * செய்யுமுறைமையாவது அவர்நிலையும், தன்னாசரினையும், தன்னிலையும், சீ-தாக்கி அலைகளுக்கு ஏற்பக்காணு முறைமையும் சொல்லுமுறைமையு முதலாயின, செவ்வீ- தன்சொல்லியே துக்கொள்ளுமென்கிழ்ச்சி. அதுகாலத்தின் வசத்தாகவால்- காலமென்றது. இடன் - தனக்குத் துணைபாவார் உடனறியவிடம்-எண்ணுதல் தான் அதுசொல்லும் விதமுட், அகற்கு அவர்சொல்லும் உத்தரமுட் அத்தற்குப்பின் தான்சொல்லுமவைகளும் ஆக இவ்வழியால் மேலுமே லும் தானே யெண்ணுதல்-வடதாலார், இவ்விறு வகையாருடனே ஒலைகொடுத்து சிற்பாணையும், உட்டிடித்துநனை-நிலைஇடை கடைஎன வருத்துச்சொல்லினாரகலால் அவர்மதமும்தேவாந நிலையென்றார். தாதென்பது அறிதாரத்தால்வந்தது. [இவை ஐத்துபட்டாலும் தான் வருத்துச்சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தாய்மை துணைமை தனிவிடமை விடலான்றின்

வாய்வை வழியுணாப்பான் பண்பு.

இ-ள். வழி - (தன்வசம்வார்த்தையை) அவன் சொல்லியவழியே, உணாப்பான் - (வேற்றாசர்க்குச்) சொல்லுவானது, பண்பு - இலக்கணமாவது, தாய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தனாலும், துணைமை - (கனக்கு அவர் மத்திரிகள்) துணையாத்தன்மையும், தனிவுடை

மை-தனிநிலையுடைமையும், இம்முன்றின் - இம்முன்றோடுகூடிய, வாய்மை - மெய்மையும்-ஆம்—எ-து. (கருத்து.) சுத்தமும்- துணையும்-து

னிவும்-சத்தியமும் - இந்நாளும் தூதனிலக்கணமாம் - எஃப்பதாம். *
 பொருள் காண்கல்பந்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டு - தா
 ய்மையும் - தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சிசொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்
 க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டு துணைமை
 யும், இத்சொன்னால் இவர்துன்பம் செயவாரென்று ஒழியாமைப்பொ
 ருட்டுத் தனிவுடைமையும். யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு, மெ
 ய்மையும் வேண்டப்பட்டன. (அ)

விமொற்றம் வேந்தர்க் குறாப்பான் உமொற்றம்
 வாய்சோரா வள்க வளன்.

இ-ள். விமொற்றம் - தன்னரசன் சொல்லி விட்டவார்த்தையை,
 வேந்தர்க்கு-வேற்றரசர்க்கு, உறாப்பான்-சொல்லுதற்கு உரியவன், தன்
 க்கு-நும் தன்பத்திற்கு அஞ்சி வருவார்தம் - (அவனுக்குத்) தாய்வான
 வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய்சொர்தும் சொல்லாத, வள்கணவ
 ன் - வளிமையை யுடையவன்—எ-று. (கருத்து) தன்னரசன்வார்த்தை

உசன்

கூட-ஆம்-அநி-தாது,

யை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்குரியவனே தூதரில்லையாள் - என்
 ப்தாம். * தாய்வு அரசர்சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் - அதனை ளு
 வெள்ளார். (6)

இதுநி பயப்பின மெஞ்சா நிறைவத்.

குயதி பயப்பதாக் துது.

இ-ள். இறுதியப்பினும் - (அவ்வார்த்தைதனைக்கு) முடிவைத்தல
 மாயினும், எஞ்சாது-அதற்கு அஞ்சிவிடாது, தன்னரசன் சொன்னபடி
 யே இறைவற்கு-அவ்வரசனுக்கு, உறுதி-மிகுதியை, பயப்பத-வேற்றா
 னிடத்துச்சொல்லுவோனே, (தாதாம்) தாதனாவன்—எ-று. (கருத்து)
 தனைக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன்னரசன் சொ
 ல்லிச் சொல்பவனே தாதன்-என்பதாம். * முடிவைத்தரினுமென்றதனா
 ம்மைத் தன்பக்களைத் தருதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று. [இ
 வை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லியது சொல்லுவானது இலக்கணம்
 சொல்லப்பட்டது.] (6)

எய-ஆம்-அநி-மன் னரைச்சேர்ந்தொழுக்கல்.

அல்தாவது, மந்திரி அரசரைப் பொருத்தி கடக்கும்விதம், இதுவேந்த
 வாய் பண்புடைமையென முன் சொல்லப்பட்டமையால் தூதரின் பிள்
 வைக்கப்பட்டது.]

அரோதனாகாது திக்காய்வார் போல்க
 விக்கல் வேந்தர்க் சோர்க்தொழு வார்.

இ-ள். இடம்-மாறுபடுத்தியுடைய, வேந்தர் - அரசரை, சேர்ந்து-
 ஆடுத்து, ஒழுக்குவர் - நடக்கும் திரிகள், (அவளை) அகலாது - மிகவும்
 காமமும், அணுகாது-மிகக் கொடுக்காமலும், தீக்காய்வார்போல்க, கெடுப்
 பீற் குளிர்ப்பாய்வார்போல் நடுவிடத்து நிழக்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.)
 மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தரிடத்து அகலாமலும் அணுகாமலும்
 மிருக்கக்கடவர்-என்பதாம். * மூன்றகோபக்காரொன்பது தோன்ற இட
 ல் வேந்தொன்றார், மிகநீக்கினார் பயன் கொடாமல் மிகக் கொடுக்கினார்
 அவமதிப்பறி வருத்தும் வேந்தர்க்கு - மிகநீக்கினார்குளிர்ப்பீங்காமல் மி
 டிகொடுக்கினார் கடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (ச)

மன்னர் விழைப விழையாதம மன்னரால்
 மன்னிய வாக்கல் நரும்.

இ-ள். மன்னர் - (தம்) மன்னரால், விழைப - விரும்பப்பட்டவை
 டனா, விழையாதம : (தாம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்னரால் - ஆய்

எடு-ஆம்-அதி—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல், ௨௪௫

வரசராலே, மன்னிய-விழைபெற்ற, ஆக்கம் - செல்லத்தை, கரும்-(மந்திரி
 க்குக்குக்) கொடுக்கும்—எ-று. (கருத்து.) தம்மரசரால் விரும்பப்பட்ட
 உபந்தை விரும்பாதிருத்தல் மந்திரிகளுக்கவரால் செல்லமுண்டாம்
 என்பதாம் * இங்கே விரும்பப்பட்டவைபெற்றது - அவர்க்குச்சிற
 ப்பாக உரியவைகளை, அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப்படுவனவு
 ம் முதலானவை இவைகளைச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அஞ்சி விரும்பா
 தொழிபவே அவ்வச்சனோக்கி மகிழ்ந்து அவர் தாமே எல்லவாச்செல்ல
 மும் தருவொன்பது கருத்து. (௨)

போற்றி னரியவை போற்றல் கெத்தபின்
 தேற்றத்தல் யார்க்கு மரிது.

இ-ள். (மந்திரிகள்) போற்றின் - (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ளவே
 ண்டினால், அரியவை-அரியபிழைகளை, போற்றல்- தம்மிடத்திலேவாரா
 மற் காக்கக்கடவர், கெத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளைக்
 கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு, தேற்றத்தல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல்,
 யார்க்கும்-யார்க்கும், அரிது-அருமை, (ஆதலால்)—எ-று. (கருத்து.) ம
 த்நிரிகள் தம்மளிடத்துக் குற்றமவாராரம் காக்கக்கடவர் தம்மரசர் சந்
 தேதித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தலரிது-என்பதாம் * அரியபிழைகள்-
 அவராலே பொறுத்தற்கரிய சிறுபுத்தல் முதலானவை, அவைகளைக்
 காத்தவாறு - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி. நட
 த்தல் பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தலும் கடன்கொண்டவரைக் கண்ட
 விடத்தெல்லாம் அப்பொருள் போல்தம்மைக்கண்டவிடத்தெல்லாம் அ
 ப்பிழைதோன் துமாதலால் யார்க்கும் மரிதென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டா
 றும் அதுபொதுவகையார் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த கையு மவித்தொழு
 ளான்ற பெரிய சகத்து.

இ-ள். ஆன்ம-நிறைந்த பெரியாகத்து - அரசரிடத்திருந்தும்பொது, செவிச்சொல்லும் - ஒருவன் காதுலே சொல்லுதலையும், சேர்த்துணையும் - (ஒருவன் முக) சேர்ந்தி நகைத்தலையும், அழித்து- நீக்கி, ஒருவன்-உடக்கக்கடவர்-எ-று. (கருத்து.) மந்திரி அரசரிடத்திருக்கையில் ஒருவன் காதுற் சொல்லுதலையும் ஒருவன் கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி உடக்கடவர் - என்பதாம். * சேர்தல் - பிரணேயிசீர்தல் - அவை செய்தால்தன் சேர்வுகண்டு செய்தவையாகக்கொள்வொன்பதுகருத்து. (ச)

எப்பொருளு மோசார் தொடராமற் பப்பொருளை விட்டக்காற் கேட்க மறை

இ-ள். மறை - (அரசனுக்குப்பிரசாரி) ரகசியம் நிகழும்புத்து எப்பொருளும் - பாடுதொருபொருளையும், தூர் - செவிக்கொடுத்துக்கேளாம

உசன எய-ஆம்-அதி-மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

லும், தொடரார் - (அவனை) முடிசினினைவாமலும், அப்பொருளை - சந்தரகசியப்பொருளை, விட்டாக்கால் - (அவனே) அடக்காமற் சொல்லுதல், கேட்க-கேட்கக்கடவர்-எ-று. (கருத்து.) அரசனிடாகசியம் போ

கையில் கேளாமலு மனதைவினைவாமலும் மிருந்து அவன் சொல்லும் மந்திரிகள் கேட்கக்கடவர் - என்பதாம். * முடிசினினைவுத்தொழுகியபொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு எப்பொருளுமென்றார். (சு)

குறிப்பறிந்து காலம் எழுதி கெடுப்பில் .. வேண்டி வேட்பச் சொல்லும்.

இ-ள். (அரசனுக்குக்காரியஞ்சொல்லும்போது) - குறிப்பறிந்து. (அப்பொழுதுகேட்கின்ற அலனது) குறிப்பை அறிந்து, காலக்கூறி (சொல்லுதற்குன்ற) காலத்தையும் பார்த்து, வெறுப்பில் - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டி - வேண்டினவனவும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்டி (அவன் மனம்) கிறந்தும்புகை, சொல்ல - சொல்லக்கடவர் -எ-று. (கருத்து.) குறிப்பறிந்து காலம் பார்த்து வெறுப்பில்லாதனையும் வேண்டினவனவற்றையுஞ் சொல்லக்கடவர் - என்பதாம். * அரசன் மனம்காரியத்திலின்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவையகனிலே நிகழுகின்றதும், அதற்குன்றகாலத்தும், சொல்லுதல் பயன்படாமற்போதலால் - குறிப்பறிந்து காலக்கருதியென்றும், அவனுடன்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையால் - வெறுப்பில்வென்றும் பயனில்லாதனையும், பயன்படுக்கியவையும் - ஆதிகாரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் வேண்டிவென்றும், அவைகளை இனிபகையாய்ச் சுருக்கியினக்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுவென்றற்கு வேட்பச் சொல்லென்றும், சொல்லினார். (சு)

வேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான்றும் கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

இ-ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும் - வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும், (ஆகிய காரியங்களை) சொல்லி - (அவன்கேட்டிலுமினும்) சொல்லி, எஞ்ஞான்றும் - எந்தநாளும், வினையில் - பயனில்லாதனங்களை, கேட்பினும் - (அவனே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன் -எ-று. (கருத்து.) அரசன் விரும்பியவற்றைச் சொல்லிப் பயனி

ல்லாதவற்றை யவன்கேட்டாலு மந்திரி சொல்லாதவிடக்கடவன் - எள்
பதாம். * வினையில்கேட்டினும் எனவந்தசொற்களால் அவைகளுக்கு
எதிரானசொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. வினையால்வருநீதி - வி
னையென்றும், வறுமைக்காலமும் ஆடக்க-எட்டுரான் துமென்றும், செ
ல்லினார். சொல்லத்தக்கவையும், சொல்லத்தகாதவையும் வகுத்துச்
எய்யும்-ஆதி-மன்னரைச்சேர்க்கொழுநல். உ.ச.எ

[பால்சியப்படி. [இவைநான்றொட்டாலும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்
பட்டது.] (எ)

இய்ய ரீனமுதைய தெளிந்தார் நின்ற
வொளியொ டொழுநட்டமே.

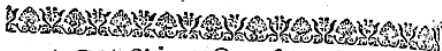
இ-ள். இய்யார்-(இவர்கள்க்கு)இய்யவர், இனமுதையார்(எமக்கு)
இன்னமுதையினர், என்நிகழார்-என்று (அரசரை) அவமதியாரால், சி
ந்த-அவரிடத்து) சினைபெற்ற, ஒளியொயி-ஒளியொயிப்பொருந்த, ஒழு
நட்டம் - கடக்கத்தரும்--எ-து. (கருத்து.) அரசரினையவர்எமதுசாரிபா
ந்-என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மறிகடக்கடவர் - என்பதாம். * ஒளிநித்தி
யா செய்யாநிற்கவும் உலகக்காரநின்ற அவரதுதெய்வத்தன்மை அத
னேபொருந்த வொழுநுதலாவது - அவந்தேவரும் தாம்மனிதரும்
கூடத்தல். அவ்வொளியினுல நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமை
யும்பற்றி இகழ்வாரானால் தாமும் நீக்கப்பட்டவொன்பது கருத்து. (அ)

கொளப்பட்டே மென்மென்மெனிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சியவர்.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர்- அறிவையுடையவர்;
கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனால்) நன்றும்நிக்கப்பட்டோ மென்று;
என்மென்-வினைத்து, கொள்ளாத - (அவன்) விரும்பாதவைகளை, செய்யார்
-செய்யார்கள்--எ-து. (கருத்து.) அறிவுடையவர் அரசனாலே மறிக்
ப்பட்டோமென்று நினைத்து அவர்விரும்பாதவற்றைச்செய்யார் - என்
பதாம். * விரும்பாதவைகளைச்செய்து அறிவடைவோர் கொள்ளப்ப
ட்டபின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பவராதலால் மூன்றையராக
வேநினைத்து அஞ்சுகடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (ஆ)

பழைய மெனக்கருதி டன்பல்ல செய்யுள்
கெழுநடைமை கேடு தரும்.

இ-ள், பழையமென - (அரசனுக்குப்) பழைமையோமென, கருதி
நினைத்து, பண்பல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை, செய்யும் - செ
ய்யின்ற, கெழுநடைமை-உரிமையானது, கேடுதரும் - (மந்திரிகளுக்கு)
கேட்டடைத்தருள்--எ-து. (கருத்து.) அரசனுக்குப்பழைமையோமென்
து நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச்செய்ய முனிமையானது மந்திரிக
ளுக்கு கேட்டடைத்தரும் - என்பதாம். * அவன்பொறுத்து வருத்தும்
பொழுநில் அப்பழைமைநோக்கி மூகக்கொடாமல் உரிமையெனவுத
லால் அவன்வேண்டாதவை செய்தற்கு ஏதுவாகிய உரிமைகேடு தரு
மென்றார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் பொறுப்பொன்று அரசர்க்குமே
உப்பாயுள்ளவைகளைச்செய்யவந்தாதென்பது சொல்லப்பட்டது. (இ)]

எக்-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல்.

—...*...—

அய்தாவது, அரசாங்கத்தையே அவர் சொல்லாமல் அறிதல். இவ்வயல் மண்ணைச் சேர்த்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அத்தல் இன்னவகப்பட்டது.

கூறாம நோக்கித் குறிப்பறிவா நெஞ்சுரந்து
மாறாநீர் வைக்கணி.

இ-ள். குறிப்பு - (அரசனும்) குறிக்கப்பட்டகாரியத்தை, கூறாம (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி - அவன் முகத்தையாவது எண்ணையாவது பார்த்து, அறிவான் - அறிகிறமத்திரியானவன், ஏன் இவ்வயல் மண்ணைச் சேர்த்து, மாறாநீர் - வற்றாதநீராவே குழப்பட்ட, வைக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபாணம்—எ-று. (கருத்து.) அரசன் குறிப்பையறிகிற மத்திரியுலகத்தார்க்கு காரணமாவான் - என்பதாம். * அறிவுடையவனான எல்லார்க்கும் அறகுசெய்தலால் வைக்கணி பெய்தார் குறிப்பும் வைப்பும் ஆகுபெயர்கள். வைத்திற்பெய்தலாகலால். (4)

ஐயப்பா அதுகத்த அணர் வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

இ-ள். அதுகத்த - (ஒருவனது) மனநிலைத்திலே நிறுவதை, ஐயப்பா அது-சந்தேகப்படாமல், உணர்வானை-துணிவாக அறிவயல் வைனை, (மனிதனையாகினும்) தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல்-என்குறிக்கப்பட்டவன்—எ-று. (கருத்து.) மனத்திலிடத்து நடப்பதை அறிபயனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக்கொள்ளக்கூடவன்-என்பதாம். * உடம்புமுக்கலானவைகளால் ஒப்பாகினாலும் பிறர்நினைத்ததை அறிகிறதெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோடொப்பவென்றார். (2)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாகா யுதப்பினார்
யாது கொடுத்தும் கொளல்.

இ-ள். குறிப்பின் - (தன்) குறிப்பிற்குமூலகமும் அறிந்து, குறிப்புணர்வானா (அதனும்) பிறர்குறிப்பு அறியுந்தன்மையவனா, உதப்பினார் (அரசாந்தம்) முறப்புகளுள் - யாதுகொடுத்தும் - (அவர்வேண்டுவது) யாதொன்றைகொடுத்தானும், கொளல்-(தமக்கு) துணையாகக்கொள்ளக்கூடவர்—எ-று. (கருத்து.) குறிப்பால் குறிப்பறிவனா வேண்டியன கொடுத்துக் கொள்ளக்கூடவர்-என்பதாம். * உள்ளேநிகழும்வழியால் வரக்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்பை அறிந்தற்குத் தன் குறிப்புச் சாதனை.

எக்-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல்.

2. ச. ச.

மாசிற்பு; உறுப்புக்கள் - பெர்ருள்-நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை முன்புபாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

குறித்தது கூறாமக் கொள்வாரோ டேனை
யுதப்பொ ரணையால் வேறு.

இ-ள். குறித்தது - ஒருவன் மனத்தி ளினைத்தனை, கூறும் (அவ ன்) சொல்லாமல் - கோள்வாரோடு, அறியவல்லவரோடு, ஏனை - மந்தை (அறியமாட்டாதவர்) - உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓணையர் - ஒருதன்மை யாகவொப்பினும், வேறு (அறிவால்) வேறு - எ-று. (கருத்து.) மனதி ல்கினைத்ததைச் சொல்லாமலிய வல்லவரோடு அறியமாட்டாதவரால் மூவொப்பினுமறியால் வேறாவர் - என்பதாம். * அறியமாட்டாதவரொ ள்பதும் - அறிவாடென்பதும் ஸருங்க்கப்பட்டன சிறந்த அறிவில்லா மையால் மிகுமென்றுக் கருத்தால் வேறென்றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாலி னுறுப்பினு ளென்ன புயத்தமோ கண்.

இ-ள். குறிப்பின் - (குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால், கு றிப்பு - (பிரச்) குறிப்பின்ப, உணராலாயின் - அறியமாட்டாலாயின்; (ஒரு வனுக்கு உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள், கண் - (சிறந்த) கண்கள், என் னப்பாத்தகோ-(வேறே) என்னப்பயன் செய்வனவோ - எ-று. (கருத்து.) குறிப்பால் பிரக்குறிப்பை யறியாவிடில் கண்கள் ஏன்பயனைத்தருவ ன் - என்பதாம். * குறுப்பறியு மிடத்தே துணையாஞ்சிறப்புப்பற்றி உயி ரினைவிட கண்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அக்கண்களால் பயனில்லையென் பதாம். [இவையிரண்டிப்பாட்டாலும். குறிப்பறியாநிறிவு சொல்லப்ப ட்டது.] (இ)

அடுத்தது காட்டும் பளிக்குபோ னெஞ்சல் கடுத்தது காட்டு முகம்.

இ-ள். அடுத்த - (தன்னை) அடுத்தபொருளினது சிறத்தை; காட் டும் - (தான் கொண்டு) காட்டுகிற, பளிக்குபோல் - பளிக்கினைப்போல்; னெஞ்சம் - (ஒருவனது) னெஞ்சத்தில், கடுத்த - மிகுந்தருணத்தை, மு கம் - (அவன்) முகமானது, காட்டும் - (தான் கொண்டு) காட்டும் - எ-று (கருத்து.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணையுபோல ஒருவன் மனத்தி ள்ருணத்தை முகக்காட்டும் - என்பதாம். * அடுத்ததெனலால் ஆகுபெ யர்; ஒருபொருள் வேறொருபொருளின் ருணத்தைக் கொண்டுதோற் றகலாகிய தொழிலுவனம். (ஈ)

முகத்தின் முகக்குறைந்த அண்டோ வுறுப்பினும் கையினுக் தான்புற அயம்.

இ-ள். (உயிரானது) உறுப்பினும் - விருப்பினுலும், கையினும் - வெயி ற்தீர்நலும், தான் - தான், (அறிந்து) முகத்தறும் - (அவ்விரண்டிலும்) அய்

நட.

உதிரு எக. ஆர் - அறி - குறிப்பறிதல்.

வுயிர்க்கு முற்பட்டுநிற்கும், (ஆதலால்) முகத்தின் - முகம்தோல், முகக் குறைந்தது - அறிவுநிகுத்தது, உண்டோ - வேறுண்டோ - எ-று. (கருத் து) முகம்போல் அறிவுநிகுத்தது போலில்லை - என்பதாம். * அறிவு உயி ர்க்கதேயல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்ப பாணா நோக்கி உயிரியது க ருத்தை அறிந்து அதுவிரும்பினால் தான் மலர்த்தும், அதுவெறுத்தால் தான் கருவிபுற வ்ரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறித லுக்குச் சாதனம் சொல்லையபடி. (எ)

முகத்தின் சிறந்த வகையும்கொக்கி டுத்த அணர் வாய்ப்பெய்தி.

இ-ள். (குறையுறுவோன்) அகனோக்கி - (தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது-(தான்) உற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்துதீர்ப்பான பெயின்-பெற்றால், (அவர்தன் முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக) - முகமோக்கி - (அவர்) முகத்தைப்பார்க்கு, சிந்த - (அவ்வளவிலே) சிந்த, அமையம் - போதும்-எ-து. (கருத்து.) மனத்தைக் குறிப்பாலறிந்து உற்றதை, அறிவாமைப்பெற்றால் முகமொர்ந்து சிந்தப்போதும் - என்பதாம். உ-அப்படியில்லாமல் சொல்லுவானாக இந்நவருக்கும் நிறமையாமல் லால் அதுவேண்டாமென்பதாம். குறையுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி [இதை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிந்தருச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையும் கோபமையும் கண்ணாக்கும் கண்ணின் வகைமை புணர்வார்ப் பெயின்.

இ-ள். கண்ணின் வகைமை. (தமது) பார்வைவெறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார்- அறியவல்லமற்றிகளை, பெயின்-(அரசர்) பெற்றால், (அவர்க்கு) பகைமைமுக்கேண்மையும்-(மனத்தினுள்ள) பகைத்தன்மையும் உட்புத்தன்மையும், (வேற்றரசர் சொல்லாமற்போயினும்) கண்-(அவர்) கண்களே, உணர்க்கும்-சொல்லும்-எ-து. (கருத்து.) கண்ணின் தன்மையை யறியவல்ல மற்றிகளை யரசர் பெற்றாலவர்க்குப் பகையைப் புட்பையும் கண்காட்டும் - என்பதாம் & பார்வைவெறுபாட்டு வன்-வெறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும், ஆம், உணர்நல் - அவைகளை அறந்தற்குறிக்களால் அறிதல். (சு)

தண்ணிய மென்பா எனக்கும்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்லை யிற.

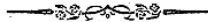
இ-ள். தண்ணிய மென்பார் - நுட்பவறிவுடைய மென்றிருக்கும் திரிகள், அளக்கும் கோல் - (அரசரது கருத்தை) அளக்கும் கோலாவது, காணுங்கால்-ஆராயுமிடத்து; கண்ணல்லது - (அவரது) கண்களல்லாமல், யிற-வெறு, இல்லை-இல்லை-எ-து. (கருத்து.) அரசர்கருத்தை யளர்

எக-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல். உருக

குங்கோலாவது அவர்கள் கண்களையல்லாமல்- வேறில்லை-என்பதாம். உ-இந்திரம்-வடிவு-தொழில்-சொல் - என்பவை முதலான பிறர்க்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் மூன்றறிந்தவிடத்தே அவராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுகலந்தலால் மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி அத்தனையே - பிரித்துச் சொல்லினார். [இதை மூன்றுபாட்டாலும் தண்ணியகருதி பார்வைமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

எஉ - ஆம் - அகி - அகையறிதல்

அந்தாலது & அரசனோடுருத்த சபையெல்லை அறிதல் - காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லாமல் இதுவும் வேண்டிதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அழகையதித் தாசாய்த் தொல்லுக சொல்லின்
 றெழுகையதித் தாய்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லின் றெழுகை- சொல்லின் கூட்டநீரை, அதிந்த-தெரி
 ந்த; தாய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர், (தாம் ஒன்று சொல்லும்
 போது) அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை, அதிந்த-தெரிந்து, ஆ
 ராய்து-ஆராய்ச்சி செய்து, சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர் - எ-று. (கரு
 த்து) - சொல்லின் தொகையை யறிந்தவர் - சபையதித்து சொல்லக்கூடவ
 ர் - என்பதாம். * சொல்லின் றெழுகை யெனவே சொடுசொழல் - ஆக்கச்
 சொல் - சூழிப்புச்சொல் - என்னுடைய சொல்லும் அடங்கின. தாய்
 மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவைகொள்ளல்,
 அவையினைவை அவையென்றார் அவ்வளவு யிருந் - ஒப்புதாழ்வு - எ
 ன்முறைகப்படும். அதிதல்-தம்மோடு இனக்கி அதிதல்-ஆராய்தல் - இச்
 சபையிலே, சொல்லப்படுகாரியம் - இது சொல்லுப்திதம். இது சொ
 ன்ணல் அக்கல்முடிவு இதுஎன்று இவையுள்ளிட்டவை ஆராய்தல். (க)
 இடைதெரிந்த உன்ருடர்ந்த சொல்லுக சொல்லி
 வடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லினடை-சொற்களது றடைபைய, தெரிந்த - ஆராய்ந்
 து அதிந்த, நன்மையவர்-நன்மையையுடையவர்; (சபையினிடத்து ஒன்
 று சொல்லும்போது) இடைதெரிந்து - (அதன்சமயத்தை) ஆராய்த்
 தித்து, நன்ருடர்ந்து (எழுப்படாடல்) மிகவுந்தெளிந்து, சொல்லுக
 சொல்லக்கூடவர் - எ-று. (கருத்து.) சொல்லினடையதித்தவர் சமயம்
 தித்து சொல்லக்கூடவர் - என்பதாம், * சொற்களினடையாவது - அம்மு
 லைச்சொற்களும் - சொம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - சூழிப்புப்பொரு
 ள் இவைகளை உணர்ந்துமறிதம். சமயம் - கேட்டுத்தலில் ஆராய்புடை

உருஉ : 92-ஆம்-அதி-அழகையதித்.

றும் வழ-சொல்லவழுவும், பொருள்வழுவும், [இவை இரண்டுபட்ட
 தும்] ஒன்று சொல்லும்போது சபையதித்தே, சொல்லவேண்டிமென்ற
 னு சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அழகையதியார் சொல்லும்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்
 வகையியார் வல்லடை மில்.

இ-ள். அவை = சபையினைவை, அதியாதவாரி, சொல்ல
 ல்-ஒன்று சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற்கொள்பவர், சொ
 ல்லின்வகை - அச்சொல்லின்கூறுபாடும், அதியார் - அதியாராவர், வல்
 றுஉம் - (மற்றும்) வல்லகையும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லை - எ-று. (கரு
 த்து.) அவையனைவை யதியாரிப்பேசு மேற்கொள்பவர் சொல்லின்
 வகை அதியார் - என்பதாம், * (சொல்லுதல் வகைமை) கேட்பவரது
 உணர்வுவகைமைபற்றி வருதலால் - சொல்லின்வகையதியாரொன்று,
 இவ்விதியார் யாதாதியாரென்று எல்லாராலும் இகழப்படுதலால் - வ
 ல்லடைமில்லென்றும், சொல்லினர். [இரண்டு சபையை அதியாதி
 டத்துவரும் சூற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒளிபார்முள் றென்றிய சாதல் வெளிபார்முள்
 வான்சுகை வண்ணக் கொளல்.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அழிவுவுள்) ஒளியாரதசபையினிடத்து, ஒளியாரதல்- (தாமும்) ஒளியாராகக்கடவுள், - வெளியார்முன் - (மற்ற) வெள்ளைகதை சபையினிடத்து, வான்சதைவண்ணம் - (தாமும், வெண் தண்ண்ச்சாக்குமிதத்தை, கொளல் - கொள்ளக்கடவுள்—எ-று. (கருத்து.) அழிவாளிகளாசபையினுள் அழிவாளிகளாகக்கடவுள். அழிவில்லாத சபையினுள் அழிவில்லாதாராகக்கடவுள் - என்பதாம். உ ஒளியாரென்றது - மிகைளாயும், ஒத்தாணாயும், ஒளியாரதல்-தமதுதூலிதவும் சொல்லிமையும் தோன்றியிருந்ததைத்தல் லயம் - இதன்பகுதிவாரம் வைரமில்லாதமரத்தை வெளிமென்பதுபோல் அவ்வீரணமேறியாத புல்லணாவெளியாரென்றார். அவர்மதிக்கும்படிக்கு அழிவினும் வெண்மை யுடையாகவென்றதற்கு - வான்சதைவண்ணக்கொளவென்றார். [சபையுளவழிந்தார்செய்யுத் திறம் இகனல் கொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

நின்றென்ற. வந்துள்ள கன்றே முதலவருள் முந்தினவாச் செறிவு.

இ-ள். முதலவருள் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து, முந்து- (அவருக்கு) முற்பட்டி, கிளவா- (ஒன்றைக்) சொல்லாத, செறிவு- அடக்கம், கன்றென்றவற்றுள்ளும் (ஒருவர்க்குஇது) கல்வதென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலயினும், கன்றே - கல்வதாரும் - எ-று. (கருத்து.) அழிவுடையோர் சபையிலவர். முன்னமொன்றைச் சொல்லாதவடக்கொளது - கருமையெல்லாவற்றுள்ளு கல்வது - என்ப

எஉ-ஆம்-அதி—அவையதிகல், உருத்

நாம் உதற்குறையும். அவர்மிகுதியும் - அவர்சொல்லுதற்கு முன்னே சொன்னால் உண்டாகி இழுக்கும், சொல்லாவிட்டால் வருகிறவண்ணமும். அறிந்தே அடக்கலால் அவ்வடக்கத்தை கன்றென்றவற்றுள்ளி கன்றே என்றார். முன் சொல்லாததையே விளக்கினமையால் உடன்கொல்லுதலும், பின்சொல்லுதலும், ஆமென்பதுபெறப்பட்டது, [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுத்திறம் சொல்லப்பட்டது.]

ஆற்றி விதைளர்க் தந்தே வியன்புல மெத்துளர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

இ-ள். வியன்புலம்- விளிந்ததார்பொருள்களை, ஏற்று உட்கொண்டு, உணர்வார்முன்னர் - (அவைகளின் மெய்மையை) அறியவல்லவாச்சபையினிள், இழுக்கு (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் (முற்பெறப்பெருட்டி கல்வழிவிளிந்தவனொருவன்) — ஆற்றிள் - அவ்வழிவிளிந்தும், விதைளர்க் தந்தே - விதைளர்க் து ழீழ்ந்தாவொக்கும்— எ-று. (கருத்து.) கந்தவாச்சபையில் கந்தவனிழுக்குப்படுதல் கல்வழியினின்றவன் விழியில் விழுந்தார்போலும்—என்பதாம். உ விதைளர்க் து வீழ்தல்-அறிவால் ஐற்பொறிவென்றொழுக்கியவன் பின்னினைக்கூடாவொழுக்கத்தானொரு கல், பயனிழுத்தலெயன்றி இகழ்வும் படுவானென்பதாம் [இதனால் அச்சபையில் தவறியகிடத்துப்படும்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கந்தரித்தார் கல்வி விளக்கும் கௌரவச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ககத்தி.

இ-ள். கௌரவ-வழுப்பிடாமல், சொற்றெரிதல்-சொற்களை ஆராய்த
லில், வல்லா ககத்து-வல்லவர் சபையிடத்தே, (சொல்லினால்) கற்று-(பு
லதால்)மேயும் கற்று, அறிந்தார் - (அவைகளாலாகியபயனை) அறிந்தவ
ரது, கல்வி-கல்வியானது, ஏனென்கும்-(யாவர்க்கும்)விளக்கித்தோன்று
ம்-எ-று. (கருத்து.) சூழ்நிறக்கந்தவர் சபையிந்தந்தவர் கல்விவிளக்
கும்-என்பதாம். * அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கூடவ செ
ன்பதாம். (எ)

உணர்வு தடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்திய வர்சொரிந்தந்து.

இ-ள். உணர்வு- (பொருள் களைத்தாமே) அழியவில்லை அறிவை, உ
டையார்முன்- உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல்- (கந்தரவர் ஒன்றை
ச்சொல்லுதல், வளர்வதன் - (தானே) வளர்வதொருபயிரிற்றை, பாத்திய
ள்-பாத்தியினுள், தீர்ச்சொரிந்தந்து - நீரைச்சொரிந்தாற்போலும்-எ-று.
(கருத்து.) கந்தரவர் சபையிற் கந்தரவரொன்றைச் சொல்லல்பாத்தியில்தீர்
கிட்டாற்போலும்-என்பதாம். * தானேயும் வளர்த்தருகிய கல்விமிகவ
ருளமென்பதாம். [இவை இரண்டுபேட்டாலும் ஒற்றாகவு சபையிடத்
து எவ்வழியும் சொல்லக்கூடவ ளுன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

202

எ-ஆம்-அதி-அவையறிதல்.

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க கல்லவையு
ளாங்கு செலச்சொல்லு வார்.

இ-ள். கல்லவையுள்-கல்லவரிருந்தசபையினிடத்து, கள்ளு - கல்
லபொருள்களை, செல- (அவர்) மனைகொள்ள, சொல்லுவார் - சொந்
லுதற்கு உரியவர் - புல்லவையுள்- (அவையறியாத) புல்லரி நுத்த சபை
யினிடத்து, பொச்சாந்தும்-மறந்தும், சொல்லற்க- (அவைகளைச்) சொ
ல்லாதொழிக்கக்கடவர்-எ-று. (கருத்து.) கல்லோர் சபையிலே கற்பொ
ருளைச் சொல்லவர் புல்லர் சபையிலே மறந்துஞ் சொல்லாதிருக்கக்கட
வர்-என்பதாம். * சொல்லவாராயின் தமக்குரிய சபையை அறியாதருந்
ம்பற்றி கல்லோர் சபையுள், சொன்ன பொருளறியாமையால் புல்லர் ச
பையுள், இகழ்தலால் இரண்டிசபைக்கும் ஆகாரென்பதுகருதி - பொ
ச்சாந்தும் சொல்லற்கவென்றார். (க)

அங்கணத் தருங்க வயிற்றத்தூற் தங்கணத்த
கல்லாரமுற் கோட்டி கொளல்.

இ-ள். (கல்லோர்) - தங்கணத்தால்லார்முள், கம்பினத்தவரல்லா
தவர் சபையிடத்து-கோட்டிக்கொளல், யாதொள்ளுமையும்- சொல்லாதிரு
க்கக்கடவர், (சொன்னால்அது)- அங்கணத்துள்-(பரிசுத்தமல்லாத) மு
ற்றத்துள், உக்க-வீழ்த்த, அமிழ்த்தது-அமிழ்தமொக்கும்-எ-று. (கரு
த்து.) தம்பினத்த கல்லார் சபையில், ஒன்றுஞ்சொல்லா திருக்கக்கடவ
ள், சொல்லுதல் செய்துள் கீழ்த்தவமித்தமொக்கும்-என்பதாம். *சொ
ல்லின்-அது, இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. சிவாமருந்தாகருத்தவரி
ந்து உண்போர்கையினும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பொருத்தமில்
லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு-உக்கவயிற்றத்தென்றார். அச்சொல் ப
யனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபேட்டாலும் சூ
ழ்த்தோர் சபையினிடத்து ஒருவழியும் சொல்லவாகாதென்பது சொ
ல்லப்பட்டது.] (வ)

அஃதாவது, சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அ தற்கு அஞ்சாமை அநிகாசமுறைமையும் இசனாலேயினங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சேரார் சொல்லின்
றெகையறிந்த தாய்மை யவர்.

இ-ள். சொல்லின்-றெகையறிந்த-சொற்களையுதொகையை அறித் து; தாய்மையவர்-பரிசுந்தருளமுடையவர், வகையறிந்து- (கந்து)வல்ல

எஃ-ஆம்-அதி - அரையஞ்சாமை.

உருதி

சபை மூடசபை என்றிசபையின் வகையை அறிந்து, வல்லவை-கத் துவல்ல சபையில், (ஒன்றுசொல்லும்போது) வாய்சேரார், (அச்சத் தாற்பிழைபடச்) சொல்லார்-எ-று- (கருத்து.) சொல்லினதுதொகை யையறிந்தவாசபையினது வகையைறிந்து பிழைபடச்சொல்லார்-என் பதாம். * இந்நூலாது வல்லமைசபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தா லென்பது-அநிகாத்தால் வந்தது. (க)

கற்றாருட் கற்று றொண்பவோர் கற்றுமுந்
கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

இ-ள். கற்றுமுன்-கற்றோர்சபையினிடத்தே, கற்ற- (தாய்) கற்ற வர்களை, செல-(அவர்)மனக்கொள்ளும்வகை, சொல்லுவார்-(அஞ்சாம ல்) சொல்லவல்லவர், கற்றுமுன்- கற்றவொல்லாரினும்; கற்று- (இவ ற்) உண்குகக்கற்றவர், எனப்பவோர்-என்று(உலகத்தோராலே)சொல்லப் படுவர்-எ-று. (கருத்து.) கற்றவாசபையிற் கற்றவற்றைச்சொல்ல வ ல்லவர் கற்றவொல்லாராளுஞ்சு கற்றவொன்று சொல்லப்படுவார் - எ ன்பதாம். * உலகமறிவது அவதாரமையாகவின் அவ்வுலகத்தினாலே பு கழப்படுவாரும் அவளோ யென்பதாம். (உ)

பகையகத்துச் சாவா றெளிய சதிய
ரவையகத் தஞ்சா தவர்.

இ-ள். பகையகத்து-பகையினிடத்து, சாவார்- (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர், எளியவர்-(உலகத்துப்) பலர், அவையகத்து-சபையி னிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (போய்ச்சொல்ல) வல்லவர், அரி ய்-சிலர்-எ-று. (கருத்து.) பகையினிடத்தஞ்சாத்திரக்கலைல்லவர்பல சபையினிடத்தஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர்-என்பதாம்.* அஞ்சாமைசா வொண்பதனோடுங் கூட்டி அதனாலே சொல்ல வல்லவொன்பது வரு ணீக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டாவும் அவை அஞ்சாது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கற்றாருந் கற்ற செலச்சொல்லித் தாக்கற்ற
யிக்காரான் யிக்க கொளல்.

இ-ள். கற்றார்முன்-(பலதூர்வனையுள்) கற்றோர்சபையினிடத்து
 கற்ற-தாம்) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மணக்கொள்ளும்படி, சொ
 ள்வி.சொல்லிக்காட்டி, தாம்கற்ற-தாம்கற்றவைகளினும், மிக்க - அநிக
 மானபொருள்களை, மிக்காருள் - அநிகமமாகக்கற்றவரிடத்து, கொளல்,
 (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.) கற்றவர் முன்கற்றவர்
 னைச்சொல்லித் தாம்கற்றவைகளினு மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக்
 கொள்ளக்கடவர்—என்பதாம். * எல்லா மொருவருக்குக் கற்றல்கூடா
 ளுமாயல் வேறுவேறுகிய கல்வியுடையவர் பவரிநுத்த சபையில் தாங்

உருபு

எ-ஊர்-ஆதி—அவைபுத்தாமை.

கற்றவைகளைச்சொல்லிக். கற்கப்பெறாதவையும்சேர்ந்துஅறிபவர மென்று
 தாயிற்று. [இதனால் அநனது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஆற்றி னளவரித்து கற்க வண்டியுஞ்சா
 மாற்றல் கொடுத்தல் பொருட்டு.

இ-ள். அவை - (மேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா- அஞ்சாமல்,
 மாற்றம் - எதிரொழியை, கொடுத்தல்பொருட்டு - கொடுக்குங்கொள்
 மாக, ஆற்றிற் - (சொல்லிலக்கண) வழிபாலை, அளவு-அளவுதலை, அ
 றித்து-தெரிந்து, கற்க-(மந்திரிகள்)நீங்கக்கடவர்—எ-று. (கருத்து.)சே
 ற்றாசர் சிங்கியுஞ்சர் தெளிவொழி கொடுத்தல்பொருட்டுச் சொல்லி
 லக்கண வழியானவை தூறதித்து மந்திரிகள் கற்கக்கடவர்கள்—என்ப
 தாம். * அளவையுடைய சொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டுதலால் இ
 தற்கு அதுவழியுணப்பட்டது. அளவையெனப்பட்ட தர்க்காலுக்க
 ற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை சொல்லக்கூடாமலாவல் அவைகளை இயைபு
 டாமற் கற்கக்கடவ என்பதும். [இதனால் அத்தக்காரணம் சொல்லப்
 பட்டது.] (இ)

வரனொடென் வன்சென்ன ரல்லார்க்கு னுவோடென்
 னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

இ-ள். வன்சென்னரல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்
 கு, வரனொடு-வாளாபுத்ததுடன், என்-என்ன, (சம்பந்தமுண்டு)(அது
 போல்) நுண்ணவை - புத்திதுட்ப்புடையவரதுசபையை, அஞ்சுபவர்க்
 கு-அஞ்சுவோர்க்கு, தாலேடு-து னுடனே, என்-என்ன (சம்பந்தமுண்
 டு)—எ-று. (கருத்து.) செளரியமில்லாதவர்க்கு வாளாயுத்ததுடனென்
 ன சம்பந்தமுண்டு அதுயோலக்கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்குதுளோ
 டென்னசம்பந்தமுண்டு-என்பதாம் * இருந்தாரது நுண்மைஅவையே
 ல் ஏற்றப்பட்டது. தூறுக்கு உரியவரல்ல என்பதாம். (ஈ)

பகையாத் துப் பேடிக்கையெள்ளவா னவையகத்
 தஞ்சு மவன்சென்ற னால்.

இ-ள். அவையகத்து- (சொல்லப்படுக்து) சபைகளில், அஞ்சாமல்
 ன்-(அதனை) யஞ்சுமவன், கற்றதால்-கற்றறிந்ததால், பகையகத்து-(எதி
 யப்படும) பகையெனில், பேடி-(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை-கையிற்பிடி
 த்து, னுள்ளான் - கூர்வானபெயர்க்கும்—எ-று. (கருத்து.) சபைக்கஞ்சு
 வேள் கற்றதால்பேடி கைவானையொப்பாரும்-என்பதாம். * பேடிபெ
 ண்ணியல்புபிரிந்து ஆளியல்புமுடையவன்-இடமும் - வாய்த்துத் தர்
 னும் கன்றாயிருந்தசேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வளம்பெ
 வரகையோல சபையும் வாய்த்துத்தானும் கன்றாயிருந்தேயுமெனக்
 ற்றவனது குற்றத்தால் துள்ளிவாதாயிற்று. (எ)

புலகைவ கற்றுப் பயிலலோ கல்வனைப்

என்ற கு செல்சொல்லா தார்.

இ-ள். கல்வனையுள்-கல்வனரிருந்தக்சிம்புள், என்கு - கல்வசொற்
பொருள் கலை; செல-(அவற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொ
ல்லமாட்டாதவர், கல்வனைவற்றுப்-பலதூல்களைக் கற்றுராயினும், பய
மிலசே-(உலகத்தாக்குப்) பிடியோசனைப் படுதெளிவர்—எ-று. (கருத்த.)
கல்வவர்க்கையிலே கல்வபொருளைக் சொல்லாதவர் பலதூல்களைக் கற்
றுராயினும் பயவிலல்லாதவர்-என்பதாம். * அறிவார் முன் சொல்லாமை
யால் கல்விபிழைக்காது அறிவார், இல்லையென்பதாம். (அ)

கல்லா தவறிற் கடையென்பு-கற்றறிந்த

கல்லா சுவையஞ்சுவார்:

இ-ள். கற்று-(தூல்களைக்) கற்று, அறிந்தும் - (அவைகளாலே பய
னை) அறிந்திருந்தும், கல்லார்-கல்வனரிருந்த, அவை-சுவையை; அஞ்சு
வார் - அஞ்சி (ஆவியிடத்திலே) சொல்லாதவரை, கல்லாதவரின-முடரி
யும்; கண்ட-கடையர், என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார்-எ-று.
(கருத்த.) கற்றிருந்தும் கற்றவர் சுவைக்கருகபவர் கல்லாதவரிலும் க
டையாவர்-என்பதாம். * அக்கல்வி யறிவுகளாலே பயனைத்தாளும் அ
டையாமல் பிழையும் அடைவிக்காமல் கல்வித்துன்பமே அடைந்து
சிந்தையால் கல்லாதவரிற் கடையெனவு-உலகம்பழிக்கும் என்பதாம். (உ)

உளரொலியு மில்லாரோ டொப்பர் களஎன்குநிக்

கற்ற செல்சொல்லா தார்.

இ-ள். களன்-சுவைக்கு, அஞ்சி-பயற்று, கற்ற - (தாம்) கற்றல்லவ
ன், செல- (அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர், உள்
செனினும் - உயிரோடருத்தாலும், உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமை
யால்) இல்லாரோடொப்பர் - இறந்தவரோடொப்பாவர்—எ-று. (கரு
த்த.) சுவைக்கருநிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடருத்துயி
றந்தவரோ டொப்பர்- என்பதாம். * [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சுவை
க்கு அஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (வ)

அக்கவியைநில் அமைச்சு-முற்றியது;

எசு-ஆம் - அதி-நாடு.

இனி அல்வாசனலும்-மந்திரியாலும்- கொண்டுசெலுத்தப்படு
வதும், மந்திரியரண முதலிய அக்கைகளுக்கு அலகியம்
வேண்டுவதும், ஆகியகாடு நூதிகாரத்திலே
சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது, இப்படிப்பட்ட தென்பதும் அநிகாரமுறையும் இதன்
விளக்கும்.

தள்ளா விளையுநார்க்கு நான் தாழ்விவாக்
செல்லுநாரு செர்வது நாடு.

நூடு

இன். நாடு - நாடாவது உறுபசியும் - ஆதிபசியும், ஒலாப்பினியும், நீக்காதசோயும், செறுபகையுள் - (புறத்திரிமூர்த்துலர்) அழிவுசெய்யும்பகையுள், சேராத-அடையப்பெறாமல், இயல்வது-இனிது நடப்பதே யாம்—எ.து. (கருத்து) பசியுள்-பினியும்-பகையுள் சேர்திருப்பதுவா டாகும்-என்பதாம். * ஆதிபசிய-உறவுருடைமையாலும்-பிகைநீர்தலா றும்-சேராதாயிற்று, நீக்காதசோய தீக்காற்றுக்கே குளிர்வெப்பக்கரு ம்-உண்ணப்படுமவைகளது திசையும் இல்லாமையால் சேராதாயிற்று செறுபகை - அரசன்வலிமையும்-விலப்படையும்-அடையுள்- அரணும்- உடைமையால் சேராதாயிற்று. (சு)

பல்குழவும் பாற்செய்ய முட்பகையும் வேந்தலைக்குங் கொல்குறும்பு மில்லது காடு.

இன். நாடு-நாடாவது, பல்குழவும் - (சங்ககவசத்தால் மாறுபட்டுக்கூடும்) பலகூட்டமும், பாற்செய்யும் - (உடனிருந்துகொண்டே) பழாரச்செய்யும், உட்பகையும் - கள்ளர்முதலியவுட்பகையும், வேந்தலைக்கும் (சமயம்வந்தால்) அரசனை ஆலைக்கின்ற, கொல்குறும்பும்-கொலைத்தொழிற் குறும்பும், இல்லது-இல்லாததேயாம்—எ.து. (கருத்து) பலகூட்டமும், பகையுள்- கொலைத்தொழிற் குறும்பும் இல்லாததே நாடாகும்-என்பதாம். * சங்கேதம்-சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், பலர்க்கு உளதாமொருமை. உட்பகை-வாயியலைத்துப் பறிக்குக்கள்வர் கோள்சொல்லுவோர் முதலாகியமக்களும், பன்னி-புலி-காடி- முதலியபிரகு க்கங்களும், இம்முன்றும் அரசனும், வாழ்வோராலும் கடியப்பட்டிருப்பதென்பதாம். (டு)

கேடதியாட் கெட்ட விடத்தும் வளங்குள்ள நாடு என்ப நாட்டிற் நிலை.

இன். கோ. தியா-(பனகவராலே) கெடுதலியாததும், கெட்டவிடத்தும்-(அரிசிற்) கெட்டவிடத்தும், வளங்குள்ளு- (அப்போதும்) வளங்குறையாததும், ஆண-நாடு, காட்டை- நாட்டின், (எல்லா) நாடுகளிலும், தலை-முதன்மையதாகும், என்ப-என்று (நாலோர்) சொல்லுவார்—எ.து. (கருத்து) கேடில்லாததும், வளங்குள்ளுதது மானகாட்டையெல்லா நாட்டினுமுதன்மையான நாடு என்பா- என்பதாம். * அறியாத குள்ளுத- என்பன. இறுதிக்கெட்டுவந்தன, கேடதியாமை-அரசன்வலிமையாலும், கட்டவுட்புறச ஆறங்கள் என்நிலைகளைச் செயலாலும், வளம்- வளம். * ஆகரங்களிற் படுமையையும், வயல் தண்டலை

* ஆகரம்-மணி-பொள்-முதலியவை-எடுக்குக்குழிகள்,

உசுடி

எச-ஆம்-அதி-நாடு,

களில் வினாயுமவையும்; ஆய், குறைபாமை- அனை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாதவே உளவையும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறத்துழ் [இவை ஆறுபாட்டாலும்-நாட்டது இலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

இருபுளளும் வாய்க்க மலையும் வருபுளளும் வல்லாறு நாட்டிற் குறிப்பு.

இன். திருபுளையம்-கீழ்க்கே. பேரீர் எனப்படுகிற தன்னிடத்திற்கும், வாய்ந்தமலையும்-வாய்ப்புகடத்தாடியமலையும், வருபுளையம் - (அநிசிருத்த) வருவதாடியமலையும், வல்லாணும் - அழிபாதகாரியும், நாட்டிற்கு நாட்டினுக்கு, உறுப்பு-அவயவமாம்—எ-று. (கருத்து.) திருமலையும் மில்லருக்கும்-கருகும் நாட்டிற்குறிப்பாம்- என்பதாம். * இவ்விடத்தப்புளவென்றது தூவுகேசரி-ளும்-ஏசரி-ளும்-ஆக-கரும் ஆசிரியலாதார்க்கி, அவயவமாதற்கு உரியன அலையேயாகவால் அகைகொளல் மழைவறப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. நடுவதல்லாமல் ஒரு பக்கத்தாகவும், தன்வளத்தருதலும் மாரியிலுண்டீர் கோண்டியுமித்தவ முடைமைபற்றி வாய்ந்தமலையென்றார். [இதனால் அத்தனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பினியின்மை செல்வம் வினாவின்பமே மனிதென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து.

இன். பினியின்மை-நோயில்லாமையும், செல்வம் - செல்வமும் நினையு-பயிர்வினையும், இன்பம்-கசுமும், ஏமம்-காவலும், இவ்வைந்து இவ்வைந்தினையும், நாட்டிற்கு-தேசத்திற்கு, அணி-அழகாகும்; என்பு-என்று. (அலோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.)-நோயில்லாமையும் செல்வமும் பயிர்வினையும் பறும் காவலும் மில்லவது நாட்டிற்குமே குமென்பர்-என்பதாம். * பினியில்லாமை நிலவந்தால்வருவது, செல்வம் முன்சொல்லியது * இன்பம்-விழவும்-வேள்வியும்-சான்றோருமுடைமையாலும், அழைப்பினையுடைமையாலும் - சிலகீர்காது, என்பமையாலும் வாழ்வார்க்கு உள்ளேசிக்கழவது - காலவெனவே அரசர் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரசர்காவலும் அடக்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்தப்பினே அவைகளை நினையாமெக்கு ஏதாவதிய அத்தனமுது இதனவே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நாடுன்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல நாட வளத்தரு காடி.

இன். நாடா - (நம்பிடத்துவாழ்வோர்) தேடிவருந்தாமல், (அவரிடத்தேதானே அடையும்) வளத்தன - செல்வத்தை யுடையவர்களை, நாடுகாடுகள், என்பு-என்று (அலோர்) சொல்லுவார், (ஆதலால்), நாடேடிவருந்த, வளத்தரும் - செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு.

எச-ஆம்-அதி-நாடு. உகச

நாடுகள், நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம்—எ-று (கருத்து.) தேசத்தெல்லத்தையுடையவற்றை நாடு என்று சொல்லுவார் தேடிவருந்தாலவற்றைத்தரு காடுகள் நாடுகளால் - என்பதாம். * தூவோர் விதிப்பறி எந்நீர்மறை-முத்தால் - குற்றம்சொல்லியபடி. (எ)

ஆக்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேத்தமை வில்லாத காடு.

இ-ள். வேந்தன் - அரசுடைய அமைவல்லாத பொருத்தாவல்லாத, காடு - காடாவது, ஆங்கு - மேற்கொண்டிருக்கின்றவர்களுக்கிடையே, அமைவெய்தியிருக்கின்றன - நிறைந்துள்ளதாயினும், பயமின்றே - (அவைகளாலே) பயனுண்டதன்று - என - (கருத்து.) இராசனுடன் பொருந்தாத நடவடிக்கை எல்லாநிறைவுள்ளதாயினும் பிரயோசனமில்லை - என்பதாம். * வேந்தரைப்பெயர் குழுகள் அடங்கித்தே அன்புடையாதலும் அவர்களுக்கிடத்தே அருளுடையாதலும் அடங்கின, அனாவல்லாமிடத்தே அச்சுண்டியல்லாதவர்களை மையால் அமைவாராவே பயன் இல்லையாதிற்று. [இவை இரண்டுபொருளும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (10)

எரு - ஆம் - அநி - அரண் :

இனி அச்சுண்டியற்கு உறுப்பாய் அடங்குமாயினும் பணகாரன் தொலைவுவந்தவிடத்தே அதற்கும், அரசனுக்கும், காப்பாத சிறப்புப்பற்றியே வேறொருவர்களைச் சொல்லப்பட்ட அரசன் ஓநீக்காததால் சொல்லுவியற்குள்.

அஃதாவது, இன்னதென்பதும் அநிகாச. முறைமையும், இதனுள்ளினங்கும்.

ஆற்றுபவர்க்கு மான்பொருள்கூடுதல் போற்றுவவர்க்கும் பொருள்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும் - (முலகைவரிமையுடையவராய்ப்) பிரார்த்தனையால் செல்வோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும், ஆங்கு - (அவையல்லாமல் தம்மேல்வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுவோர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும் - என - (கருத்து.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னையடைந்தோர்க்கும் சிறப்பொருளாகும் - என்பதாம். * பிரர்மேன் சொல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலானவைகளைப் பிரதேசுவன் வெளவாமல்லவதற்குச் செல்லவேண்டிதலாலும், பொருமைதொலைந்து முடிவுவந்த விடத்துக் கடவீனமே உடைகப்பற்காசர் போன்று உட்புகக்கானது முடிவுராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண்

உகஉ

எரு - ஆம் - அநி - அரண்.

பொருளாதிற்று, "வரிமையுடையவராயினும் அரணில்லாதவிடத்தே அழியுந்தன்மையாகலால்" அவனாமுன் சொல்லினார், [இதனால் அரணினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (11)

மணிரீகு மன்னு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தான்

இ-ள். ஆரண்-கோட்டையானது, ராணிநீரும்-மணிபோல் விரிந்த யுடையநீரும்-மண்ணும் - வெளிநிலமும், பனியும் - மலையும், அணிநிறம் காரும் - குளிர்ந்தநீரையுடையகாரும், உடையது - உடையதேயாம்-
 எ-று. (கருத்து.) நீரையும், வெளிநிலத்தையும், மலையையும்காட்டையுடையது கோட்டையாம்-என்பதாம் * என்ஊர் வற்றாத நீர்வற்றம் குமணிநீர்வற்றம்-நீருழுவாயில்லாத வெறுநிலமென்றதற்கு மண்ணென்றதும் சொந்தகாரென்றதற்கு அணிநிறம்காட்டென்றதும், சொல்லிவர் மதிப்புலந்து வெளிநிலம்பகைவர் அடிப்பற்றமைப்பொருட்டு, நீரண் - சீவரண்-மலையரண் - காட்டரண் - என்ஊர் இக்காரணங்கூறப்படுவது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகலத் திண்மை யருமையிற் காண்டி
 னமைவரணென் றுரைக்கு னால்.

இ-ள். உயர்வு-உயர்ச்சியும், அகலமும்-அகலமும், திண்மை-வலிமையும், அருமை - அருமையும், (என்பபட்ட) இக்காரணம் - இக்காரணம், அரைவு - மிகுதியையுடையமதிமை, அரணென்பது-கோட்டையென்றது, தால்-தாலோர், உரைக்கும்-சொல்லுவார்-எ-று. (கருத்து.) உயர்வு-அகலம் - வலிமை-அருமை-இக்காரணம்-மிகுதியையுடைய மதிமை கோட்டையென்றுசொல்லுவார் - என்பதாம், * அமைவுதல் இரண்டும் ஆகுபொயர்கள் - உயர்வு-வணிக்குளட்டாதது, அகலம்-புறந்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும் உண்டித்தோர்க்கு நின்றுதொழில் செய்தற்காத்தலையகலமும், திண்மை - கரும்கல் செங்கல் களையெய்தலால் - குத்தப்படாமை, அருமைப்பொறிக்களையெய்தற்கருமை [பொறி-என்றீர்ப்பாறைகள்.] (உ)

சிவகாப்பிற் பேரிடத்த தாடி புறமக
 யுக்க மழிப்ப தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, சிவகாப்பின்-காக்கவேண்டும் டஞ்சிந்தாய், பேரிடத்ததாடி - பாந்தவிடத்தையுடையதாய், உறுபகை- (தண்ணீர்) குழந்தபகைவறு, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியை, அழிப்பது, கெடுப்பதேயாம்-எ-று. (கருத்து.) காக்குமிடங், சிந்தாய்ப்பாந்தவிடமுடையதாய்ப்பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை - என்பதாம். * வாயிலும் வழியும் ஒழிந்தவிடங்கள் யலை - காடு-நீர் - நிலை - என் நிலைகளுள் ஏற்பவைகளை - உடைந்ததாத்தல்பற்றி - சிவகாப்பினென்றதும்

எரு-ஆம்-அஃ-அரண்.

உரை.

பேரிடத்தோர்வலியில்லாமல் இருத்தல்பற்றி பேரிடத்தரணியென்றதும்
 வலிமையைக்கெட்டு இப்பொழுதே அழிப்போமென்று வரும்பகைவரண்
 அதுகண்டால் அத்தையிழி ஒழித்தல்பற்றிஊக்கமழிப்பதென்றதும் சொ
 லினார். (உ)

கேள்வகரிதாய்க் கொண்ட சுழற் தாடியகத்தார்
 நிலைக்கெளிதா நீர் தரண்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, கொள்கரிதாய் - (புத்தோராலே) கொள்ளுதற்கரிதாய், கொண்ட - உட்கொண்ட, சுழ்த்தாரி (பலவகை) யுணவையுடையதாகி, அகத்தார்-உள்ளிடத்தோரது, தலைக்கு- (போர்) தலைக்கு-எளிதாய்-எளிதானின்ற, நீரது-ருணத்தையுமுடையதேயாய்—எ-று. (கருத்து.) பனகலர்கொள்ளுதற் கரிதாய்ப் பலவகையுணவையுடையதாய் உள்ளிட்டோர் போர்நிலக்கெளிதாகிய ருணமுடையதே கோட்டை - என்பதாம். உகொள்ளுதற் கருமைகாவற்காடு திடம் குகளாலும், பொறிகளாலும் இட்கொள்ளுதற்கருமை - உணவு- தலைமைப்பறிச்சொல்லிணமைமால் பற்றுபுள்ள அணுபணிக்கப்படு மவைகளும் அடக்கிசை, தலைக்கெளிதா நீர்மையாவது உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயுதமுதலானவை புறத்தோர்மேலே எளிதிலே செல்லலும், அவரால்விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர்மேலே செல்லாமையும் பதன்பாப்பும் முதலானவை - பதணம் - மதிவூண்மேடை. (நி)

எல்லாப் பொருளு முடைந்தா யிடத்தவது

எல்லா னுடைய தரன்.

இ-ள் அரண் - கோட்டையானது, எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோரலெண்டும்) பொருள்கள்யாவையும், உடைத்தாய் - உடையவாகி, இடத்த - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில், உதவும் - (அதுவராமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல, எல்லாள் - எல்லார்களையும், உடையது - உடையதேயாய்—எ-று. (கருத்து.) எல்லாப் பொருளுள்ளதாய் வீரராயுடையது கோட்டை-என்பதாம். * அரணிடத்து அன்பும், மாளமும்-மறமும் - சோர்வில்லாமையும் - முதலாகிய நற்குணக்களை உடைமைப்பறி - எல்லாளென்றார். (சு)

முற்றியு முற்ற தெரிந்த மறைப்பேற்றம்

பற்றற் கரிய தரன்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது, முற்றியும் - (வரவுபோக்குமுறியும்வகை) கொருக்கிச்சூழ்ந்தும்முற்றது - அப்படிச்சூழாமல், எறித்தும் - (கொற்றத்தெடும்மோகி) ஒருமுகையாகப் போய்செய்தும், அறைப்பேற்றம் - (உள்ளிடத்தோரான அலகுக்கூட்க்கையானவைவிட்டுக்) கீழறுத்ததிறப்பேற்றம், (பற்றற்கரியது-புறத்தோராலேயேயிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதேயாய்—எ-று. (கருத்து) சூழ்ந்துச்சூழாமலும் போர்;

உசுசு

எந்நி-சூழ்-அதி-யார்ன்.

செய்தும் கீழறைபெற்றம் பிரார்த்தகொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாய்-என்பதாம். க இம்முன்று உபாயங்களுள்ளும் - முதலாவது-எல்லாப் பொருளு முடைமையாலும், மற்றவைகள் எல்லாருடைமையாலும் பவிப்பணவல்லவாயின. (எ)

முற்றும்பி முற்றி யவனாயும் பற்றும்பிப்

பற்றிவார் வெவ்வ தரன்.

இ-ள். அரண்-கோட்டையானது, முற்றும்பி - (சேனைப்பெருமை யால்) சூழ்கல் வல்லவராகி, முற்றியவனாயும் - வந்து சூழ்த்தபுறத்தோராயும், பற்றிவார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர்; பற்றும்பி - (தம்) பற்றியவெடும் விடாதேறின்று, வெவ்வது - (போர்செய்து) வெள்ளதேயாய்—எ-று. (கருத்து.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்த்தவனாயும் தன்விடத்திருத்தவள் பற்றி வெவ்வதேகோட்டை - என்பதாம். * வெவ்வதென்

அரணுவாய்ந்தொழில் அரண்மனையே சினதது -- பொரும்படையாணைச் சிறுபடையாணைப் பொறுத்ததிற்குத் துணையேயன்றி வெல்லுரியாப்பி னசென்பதாம். [இவை எழுபாட்டாலும் அந்நனது இலக்கணம் சொல் லப்பட்டது.] (அ)

பூசீஞ்சுத்து மாற்றலர் சாய வினைமுடித்து
கீறெய்தி மாண்ட தரன்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது; முனைமுடித்து - போர்த்தொடர் கினவளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர் சாய-கெடா-வினைமுடித்து, (உள்ளிடத் தோர்செய்யுப்) தொழில்வேறுபாடுகளால், கீறெய்தி-கீறுபெற்று; மா ண்டது * (மற்றும்வேண்டும்) பெருமையை புடையதேயாம்--எ-று. (சுருத்தா.) போரிட-த்துப் பண்கவர்கெடத்தொழிலிடத்துப் பெருமையுடையது கோட்டை-என்பதாம். * ஆரம்பநிலை கெட்டவப்பின்னும் கூடிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் பூனைமுடித்துச் சாயவைன்றார். தொழில் வேறுபாடுகளாவன - பகைவர்த்தொடர்ந்திய போவை அறிந்துளய்தல்-என்றதில் சூத்துதல்-வெட்டுதல் - என்றிவைமுதலாவிய தொழில்களுள் அப்போரை அறிப்பணைச்செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமையென்றது புறத்தோர் அறியாமல் புருதல் போருகல்-செய்தற்கு உண்டாக்கப்பட்டசுருக்கவழி முதலானவையுடைமை. (ஆ)

எரிமாட்சித் தாயெக் கண்ணம் விசுமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரன்.

இ-ள். அரண் - கோட்டையானது. எனைவாட்சித்தாயெக்கண்ணம்-(முள்ளசொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாயிய விசுதும், விசை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி- பெருமையை, இல்லாண் - இல்லாதவரிடத்து, இல்லது-(அவை) இலதாம்--எ-று, (சுருத்தி)

எரு-ஆம்-அதி-அரண்: 2.கரு

சூட்டை எல்லாவயு பெருமையுடந்தாகிய விடத்தும்; தொழிலிற் பெருமையிலாதவரிடத்தும் பயனிலதாம் என்பதாம். * சம்மாவிருக்கையும், அளவறிபாறுசெய்தலும்; ஏற்காததுசெய்தலும், எல்லாமடைய - விண்ணாட்சி யில் யில்லாருள் தும்; ஏற்றதொழிலு அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றும் போணும் அவ்வசனானது அப்பெருமைகளால் யெ பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடைத்தன்மென்றும்; சொல்லினார். [இவை யிரண்டொபாட்டாலும் காப்பவர் அளவியம் வேண்டுகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (வ)

எகா-ஆம்-அதி-பொருள்செயல்வதை:

இனிப்பெரும்பாலும் காட்டாலும், அறணுவும், வளர்க்கவும், காக்கவும்; படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின்கீழும், இவ்வகிகாத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவநின்னதென்பதும் அதிகாரமுறைமையும் இ

தனது விளக்கும்.

பொருளில் வைகாப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளில்லை பொருள்.

இ-ள். பொருளல்லவரை - ஒருபொருளாக மதிக்கப் பட்டாவதற்கு
யும், பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல,
பொருளல்லது - பொருளியல்லாமல், பொருள் - ஒருவருக்குப்பொருள்
ள். இல்லையெனில்—எ-து. (கருத்து.) மதிக்கப்பட்டாவதனையும் மதிக்கப்
படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறுபொருளில்லை - என்பதாம். * மதிக்கப்பட்டாவது - அறிவில்லாதவரும், இழிசூலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறிவுடையவரும், உயர்கூலத்தவரும், அவரிடத்திலேயேய் சிக்கப்பண்ணுதல், அந்நிலை சம்பாதிக்கவேண்டவது அதுவேயென்பதாம். (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வனார்
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

இ-ள். (எல்லாரை யெல்லாரு மெனவாரா மிருந்தாலும்) இல்லாரை
(பொரு) ளில்லாதவரை, எல்லாரும்-யாவரும், எள்ளுவர்-இகழ்வர், (எல்லாரை யெல்லாரு மெனவாரா மிருந்தாலும்) செல்வரை - அப்பொருளுடையவரை, எல்லாரும்-யாவரும், சிறப்புச்செய்வர்- உயர்ச்செய்வர்—எ-து. (கருத்து.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர் செல்வரையாவரும்புகழ்வர்-என்பதாம். * உயர்ச்செய்தல்தாம் தாழ்த்துதலும். இகழ்விலும், தாழ்விதும் பகைவர், உட்கிரை, அயலவர், என்று மூலையோரும் ஒத்தலால் எல்லாருமென்றார். பின் னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு. (உ)

நூ

உள்ள

எல். நூர்-அதி-பொருள் செயல்வகை.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருந்துக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் செய்து.

இ-ள். பொருளென்னும் - பொருளென்று (எல்லாராலும்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யாவிளக்கம் - நந்தாரிளக்கானது, (தண்ணீர்சுமப்பு சிந்தலர்க்கு—எண்ணிய - (அயர்) கிணைத்த, தேய்த்து-தேசத்திஸ், செந்து-போய், இருள்-(பகையெண்ணு) மிருளை, அயுக்கும்-டுக்கும்—எ-து. (கருத்து.) பொருளென்னும் விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக்கெடுக்கும்-என்பதாம். * பொருள்-எல்லார்க்கும்-எந்தாரும் அங்கியம்வேண்டினால், தாய் வருதல்பற்றி-பொய்யாவிளக்கென்று. மற்றவிளக்கோடு. இரண்டிதும் வேற்றுமைகொண்ட-எண்ணியதேயத்துச் செய்தொன்றும், சொல்லினார். வாதேசவுருவகம். [இவை மூன்றுபாட்டாவும் பொருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறிவு மின்பு மீனைத் திறனறிந்து
நீதிந்தி வந்த பொருள்.

இ-ள். திறனாதித்து - (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை அறிந்து, திண்பி-
 (அரசன்) கொடுக்கோன்மை யிலகை, வந்தபொருள் - திடைத்தபொரு
 ள், (அவனுக்கு) அறன் - அறத்தை யும், ஈனும் - கொடுக்கும், இன்பமு
 ம் - இன்பத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும் - எ-று. (கருத்து.) குற்றமில்லா
 ய வந்தபொருளானது தருமத்தையு மின்பத்தை யுத் தரும் - என்பதா
 ம். இ-ஈ திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. சொக்கோலனென்று புகழ்ப்பி
 தலாலும், கடவுட்பூசைநாள்களானாலே பயன் அடைதலாலும், அறன்
 னுமென்றும், நெடுங்காலமிருந்து அனுபவிக்கப்படுதலால் - இன்பமு மீ
 னுமென்றும், சொல்லினார், ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்க வென்
 பதாம். (ச)

அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
 புல்லாச் புரள் விடல்.

இ-ள். அருளொடும் - (தாம் குடிசெரிந்ததுச் செய்யும்) கருணையோ
 டும், அன்பொடும் (அவர்தம்மிடத்துச் செய்யும்) அன்போடும், வாரா
 (கூடி) வாராத, பொருளாக்கம் - பொருட்சம்பாத்தியத்தை, புல்லாச் - (அர
 சர்) பொருத்தாராகி, புளவிடல் - நீக்கவிடக்கடவர் - எ-று. (கருத்து.)
 அருளொடு மன்பொடும் வாராதபொருளை யரசர் நீக்கக்கடவர் - என்ப
 தாம். உ அகவைகளோடு கூடி வருகலாலது ஆறிவொன்றாய் வருதல். அ
 ப்படிக்கு வாராதபொருள் - பச்சைமண் பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதி
 த்தலானையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனைப் புல்லாவென்ற வளவியே
 திறத்தாமற் புளவிடவென்றும் சொல்லினார். (சு)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுத்தன் ளென் னார்
 தெறுபொருளும் வேத்தன் பொருள்.

எசு - ஆம் - அதி - பொருள் செயல்வகை. ௨௬௪

இ-ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தானே வந்து)
 திடைத்தபொருளும், உல்குபொருளும் - சங்கமாயிப்பொருளும், தன்
 னென் னார் - தன்பகைவகை, தெறுபொருளும் - வென்று (நிறையாக்கொ
 ள்ளும்) பொருளும், வேத்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள் -
 எ-று. (கருத்து.) உடையவரிடல் பொருளுத், சங்கப் பொருளும்,
 பகைவகைவென்று நிறைகொண்ட பொருளு மரசன்பொருள்களாய் - எ
 ன்பதாம். உ உறுபொருள் - வைத்தவரிடத்துப் போக வேடுக்காலம் மிஸத்தி
 ன்மீழ்விடத்து பிண்கண்டெடுத்தவராம், சங்கம் - மாக்கலத்திலும் ப
 ன்படிவிலும் வரும்பாண்டங்களுக்கூ லாகும்வரி. தெறுபொருள் - தெ
 றுதலால் வரும்பொருளெனவிரியும். ஆறிவொன்றல்லாமலும், உரிய
 வைசொல்லியபடி. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அதுசம்பாதிக்கும் அறி
 சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அருளென்று மரபீன் குழவி பொருளென்றுத்
 செல்வச் செவியியா னுன்றி.

இ-ள். அச் சிவம்-அவ் பிழை நன்றி நடப்பட்டு அருளென்னும்-அரு
 ளென்று இவ்வாறு குழவி-குழந்தையானது, பொருளென்னும் - பொரு
 ளென்று உயர்த்திச் செல்லப்படுகி, செல்வம் - செல்வத்தை யுடைய
 செவியியால்-செவியித்தாயால், உண்டு-வளரும்-எ-று. (கருத்து.) அ
 ன்பா லீய் நிதப்பட்ட அருளென்றுக் குழந்தையானது பொருளென்
 னுத் செவியித்தாயால் வளரும்-என்பதாம். * சம்பந்தம் பற்றாமல் வரு
 த்தமகாடத்தவரிடத்துச் செல்வதாகிய அருள் - சம்பந்தம் பற்றிச் செல்
 லும் அன்புமிருத்தவிடத்து உண்டாவதாகலால் அருளை அச் சிவக்குழ
 வியென்றும், அதுவறியவர் மேற்செல்வது - அதுவறியவர்க்கையவல்ல
 பொருளுடையவர்க்கு ஆகலால்-பொருளை - அத்தருள்செவியி யென்று
 ம், அது உலகிற் செவியிபோலல்லாமல் தானே எல்லாப்பொருளும் உ
 தவி வளர்த்தலால் - செல்வச் செவியியென்றும், சொல்லினார். (எ)

குன்றேறி யாண்ப்பொர் கண்டற்றத் தன்னைத்தொள்
 வுண்டாகச் செய்வான் வினை.

இ-ள். தன்னைத்து-தன்னைவையதாகியபொருள், உண்டாக-உண்டா
 கையிருக்க, ஒன்று-ஒருதொழிலை, செய்வான்-செய்வனனது வினை-செய்
 கையானது, குன்றேறி-(ஒருவன்) மனமெல் னறியின்று, யாண்ப்பொர்-
 யானைகளதுபோல, கண்டற்றது-கண்டதனோடொக்கும்-எ-று. (கரு
 த்து.) தன்பொருளிருக்க வொருதொழிலைச் செய்வான் செய்வான
 னு மனமேலேறி யானைகள் போலாகண்டதென்கும்-என்பதாம். * எ
 ய்ப்படிக்குன்றேறினவன் அச்சமும்வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யா
 னையும் யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத்தான் இனிதிருத்த காண்
 யானோ அப்படிக்க கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மேற்கொண்ட

உக அ : எக-ஆம்-அதி-பொருள் செயல்வகை.

எனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல்வல்லகளைவயிற் தான் இன்
 திருத்த முடிப்பானென்பதாம்.

செய்க பொருளைச் செய்வார் செருக்கைக்கு
 மெல்ல தனித் கூரிய தில்.

இ-ள். (தக்க ஒரு ஒன்றுண்டாகவினைப்பவர்) பொருளை - திரவியி
 கை, செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர், (அப்பொருள்) செய்வார் - (தம்) பண
 வானது, செருக்கு-தருக்கை, அதுக்கும்-கெடுக்கும், எ-று - ஆயுதமாம்
 (அதற்கு) அதனின்-அதுபோல், கூரியது-கூரியதுயுதம், இல்-(வேறு)
 இல்லை-எ-று. (கருத்து.) திரவியித்தைச் சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்தி
 வியம் பகைவர் செருக்கைக்கெடுக்குமாய்தமாம் அதுபோல் கூரியது
 யுதம்மேலிலை-என்பதாம். * பொருளைச்சம்பாதித்தவர் பெருமையும்
 கட்டமுடையவ ராவதாகலாலே பகைவர்செருக்கு நீக்கித்தாமே அட
 ன்குவவென்பதற்கு - செய்வார் செருக்கைக்கு பெரிசென்றும், மந்தை
 யாயுதங்கள் அதுபோல் அருலப்பொருளை அதுக்க மாட்டாமையால்
 அதனிற் கூரியதில்லையென்றும், சொல்லினார். (எ)

ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார் க் கெண்பொரு
 ளேனை விசந்து மொருக்கு.

இ-ள். ஒன்பொருள்-நல்லவழியால்வரும் பொருளை, காழ்ப்பு-மிட வதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு, ஊனியிரண்டும்-மற் றைஅதமும்இன்பமும், ஒருங்கு- ஒருசேர, என்பொருள், எளியபொ ருள்களாம்-எ-று. (கருத்து.) நல்லவழியால் வரும்பொருளை மிகவு மூண்டாக்கினவர்க்குத் தருமருமியன்புமெனியனவாம்-என்பதாம். காழ்த்தல் முதிர்ந்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது போகாம யால் - ஒன்பொருளென்றும், மற்றையிரண்டும் அதன்வினை நாகவால் தாமே ஒன்றாகவந்திலை உண்டாகு மென்பதற்கு என்பொருளென்ற ம் சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப் பட்டது.] (ஐ)

எள்-ஆம்-அதி - படைமாட்சி.

இனிப்பொருளினால்-ஆவதாய்வெல்வதாகியபடையெனிரண்ட்திகாரந்த்

உறுப்பமைநதொடங்கமுதலிலே வடைமாட்சிசொல்லுகிறார். அஃதாவது, சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இந் துலே விளங்கும். உறுப்பமைந் அறஞ்சா வெல்படைவெந்தள் வெறுக்கையு வெல்லாந் தலை.

எள்-ஆம்-அதி-படைமாட்சி. ௨௬௬

இ-ள். உறுப்பு - (யானைமுதலாகிய) நானுறுப்புகளாலும், அமைந் து - சிறைந்து, ஊறு - (போரிலே) காயப்படுதற்கு, அஞ்சா-அஞ்சாதுசி ன்று, வெல் - (பகையை) வெல்லதாகிய, படை - (சேனையானது, வெந்த ன்-அரசனது, வெறுக்கையு) வெல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம், தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்)-எ-று. (கருத்து.) போரிலஞ்சாது சி ன்று வெல்லும்படையானது அரசுள்ளெல்லாம் யாதுற்றிலும் தலைமை எம்பதாம். * இவ்விடத்திலே படையென்றது-அஞ்சாக்கின், கூட்டத் தது சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால்ஊறஞ்சா வென்றும், அச்சேனைஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அஞ்சுணக்கும் காலவா ளால் வெறுக்கையு வெல்லாந் தலைபெயர் தும்சொல்லுகிறார் (க)

உலையிடத் துறஞ்சா வன்மண் தொலையிடத்த
தொல்படைக் கல்லா லிது.

இ-ள். தொலைவிடத்து- (தான்) சிறிதாயிவனிடத்தும், உலகைவிடத்து- (அரசனுக்குப்போரிவிடத்து) அழிவுவந்தால், ஊறு - (தன்மேல்) கரையப்படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாதுநின்றதுநாங்கும், வன்சண் - செளரியானது, தொல்படைக்கலால் - அவன்மூல்கூணாகத் தொடர்ந்திருந்து சேனைக்கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது-எ-று. (கருத்து.) அஞ்சாதுநின்றதுநாங்குஞ் செளரியானது அரசன் பழையசேனைக்கல்லாதது மறவர்க்கில்லை - என்பதாம். * இழிவு சிறப்பும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது மூலப்படை - கூலிப்படை - காட்டுப்படை - காட்டுப்படை - துணைப்படை - கைப்படை - எனப்படுகிற அறுவகைப்படைகளுக்கூற்றிற் சிறப்பு வையது மூலப்படைவாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டியவைகளைக் கொடுத்து அதைக்காப்பாற்றுவகையென்பது கருத்து. (உ)

ஓலித்தக்கா வெள்ளு முவரி வெலிப்படை
காக முயிர்ப்பக் கொடும்.

இ-ள். எலிப்படை- எலிகளையிடப்படுகின்றன, உவரி-கடல்போல், ஓலித்தக்கால் - இனாந்தால், என்னும்-(பாம்புக்கு) என்னதுன் பம்பாறும் நாகம் - அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச்சொழிந்தவளவிலே, கொடும் - (அது அரசனே) கொடு-எ-று. (கருத்து.) எலிகள்கூடிச் சந்தித்தால் பாம்புக்கென்ன தன்பம்பாறும் பாம்பு மூச்சுவிட்டவளவில் எலிகளழியும் - என்பதாம். * இத்தொழிலுமீததால் திரட்சிபெற்றும். (ஊரல்லாததால் வந்திரண்டு ஆந்தால் அதற்குவிடின் அஞ்சான் அவன் எழும்பினவளவிலே அவா கொடுவென்பதுதேன்றிநிறைமையால்-இதுபிரிந்துமொழிதலணி) ஊரல்லாதார் பலரினும் வீரகொருவனை ஆளுதல் கலவதென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டிலும் மூன்றையே அரசனுக்குப் படைவாங்கு மறநாயக்களுட் சிறந்ததென்பதும், அரசனானும் மூலப்படை சிறந்ததென்பது அதனுள்ளும் வீரன் சிறந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

உளய

எள-ஆம்-அதி-படைமாட்சி

அழிவின் நறைபோகா தாழி வழிவந்த
வன்க னையவே படை.

இ-ள். படை - (அரசனுக்குப்) படைவாயவது, அழிவின்நி (போனிடத்துக்) கொடுவிரிவாமல், அறைபோகாதாதி - (படைவாயவே) திருக்கப்பட்டதாயி, வழிவந்த - பழைமையாகவந்த, வன்சண்டுவே - செளரியமுடையதே-எ-று. (கருத்து.) போரித்தெடுத்தில்லாமல்பழைமையாகவந்த செளரியமுடையதே அரசனுக்குப் படைவாயம்-என்பதாம். அழிவில்லாமையால் மறமான்களுடையையும், அறைபோகாமையால் அரசனிடத்து அன்புடை மையும் பெறப்பட்டன. (உ)

கூத்துடன் மெல்வரினாக கூடியெதிர்பிற்று
மாற்ற லையவே படை.

இ-ள். படை-சேனையானது, கூற்று-கூற்றுள்ளன், உடன்று-கேள்வியுடையது, மெல்வரினும் - தன்மேல்வரினும், கூடி-மனமொத்து, எதிர்பிற்று - எதிர்பிற்றுநாங்கும், ஆற்றலையுடைய - மனவலிமையை யுடையது -எ-று. (கருத்து.) இயமங்கோபித்து வேண்டுகொண்டிருக்கின்றதற்கும் வலிமையுடையதே படையாம் - என்பதாம். * மிகப்பலர் மனமொத்தத்தற்குக்காரணம் அரசன்மே லன்பு - உடமை-சிறப்பும்மை. (க)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தெற்ற
மெனசாங்கே யேமம் படைக்கு.

இன். மரம் - செளரியமும், மானம் - மானமும், மாண்ட-மட்டி
மைப்பட்ட, வழிச்செலவு - (முன்வீரச்சென்ற) கல்வழியிலே செல்லு
வும், தேற்றம் - (அரசனும்) நம்பப்படுதலும், எனகாள்-கே-என இக்கள்
கு குணமுமே, படைக்கு-சேனைக்கு, ஏழம்-அடிநாடும்-எ-து, (கருத்து)
சௌரியமும், மானமும், கல்வழிச்செல்கையும், கம்பிக்கையும், ஆழியும்
நாற்குணமுஞ்சேனைக்கரணமும்-என்பதாம். * இவைகளால் மூன்றையே
கையவைச் சீக்கிரத்திலே கொள்வாரிற்றகையும், அரசனுக்குத் தாழ்வாய
ற்காத்தலும், தோற்பவர்க்குப் படையெறியாமை முந்லியாவும், துஷ
போகாமையும், ஆசியசெய்கைகள் பெறப்பட்டன இச்செய்கை மே
ற்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகவேன்ற வேறாண்வேண்டி மெ
ன்பதாம். (க்)

தாந்தால் சிச் செல்வது நாளை நிலைவந்த
போந்தாக்குத் தன்மையறிந்து.

இ-ள். தானே - சேனையானது, தலைவந்த - (பகைவராலே வகுப்
படுத்தி) தன்மேல்வந்த, போர்-(படைபின்) போரை, தாக்குத்தன்மை-வி
க்கும்வகுப்பை, அறிந்து-அறிந்து, (வகுத்துக்கொண்டு) தாள்-(அவரது)
தாசிப்படையை, தாந்தி - (தன்மேல்வாராமல்) தடுத்தி, செல்வது

எள-ஆம் - அநி-படைமாட்சி,

உளக

தன் அதுன் (மேலே) செல்வதே-எ-து. (கருத்து.) தன்மேல்வந்தபோ
ர்விலக்கும்வகுப்பையறிந்து பகைவர் தாசிப்படையைத்தடுத்திச் செல்

புதே பட்டையாம் - என்பதாம். * படைவகுப்பாவது வீழ்கும் அதுதழு
வகை உருப்புக்கள் யுடையதாய் வகையால் காண்காய் - விரியால் முப்பதா
ம் இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கே சொன்னால் விரியு
ம் அவையெல்லாம் வடநூல்களுக்கண்டு கொள்க. [இவைகளால் பா
ட்டாலும் பட்டையது இலக்கணம் சேரல் ஸ்பட்டது.] (எ)

அடித்தற்கையு மாற்றது பில்லெனிணர் நாளை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

இ-ள். தானே-சேனை-அடித்தற்கையும்-(பகைவராலே தான் சென்ற)
போர்செய்யுஞ் சௌரியமும், ஆற்றலும் - (அதுதான் மேல்வந்தால்) போ
ற்கும் வலிமையும், * இல்லெனிணம், இல்லையாணம் படைத்தகையா
ல் - தனது தோற்றப்பொலிவாலே, பாடு - பெருமையை, பெறும்-அடை
யும்-எ-து. (கருத்து.) சேனையானது சௌரியமும் வலிமையுமில்லை
யாயினும் பொலிவினாலே பெருமையை யடையும் - என்பதாம். * இல்
லெனிணமெனவே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்பது பெறப்பட
புத்து. தோற்றப்பொலிவாவது - அணக்கரிக்கப்பட்டதேர்-யாணை-குறி
வைகளுடனும்-பாடகை - கொடி - குடை - பலவாத்தியமும் காணமுந்ல
ணவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அமுகு பாடு கண்டவாணியை
பகைவர்களுக்கும் பெருமை. (அ)

சிதமையுஞ் செல்லாதினியும் வறுமையு
யில்லாயின் வெல்லும் படை

இ-ள். சிதமையும் - (நானதேய்த்து) சிந்தாகலும், செல்லாதின
யும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காதவெறுப்பும், வறுமையும் - தாசித்திரி
யமும், இல்லாயின்-(தனக்கு) இல்லையாயின், படை-சேனையானது, வெ
ல்லும் - (அகையை) வெல்லும்-எ-து. (கருத்து.) சிந்தாகலும் வெறுப்
பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையை வெல்லும் - எ

ற்பதாம் ; விட்டுப்போதலும்வறுமையடைதலும் - அரசன் பொருள்
 சொடாமையால் வருவன நீக்காவெறுப்பும்களினாவெளவஇழிவாயின
 செய்யல் முதலானவைகளால் வருவது இவையுள்ளவிடத்து அயவரிட
 த்து அன் பில்லமற் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் லெல்
 லுமென்றார். (உ)

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினும் தாயின்
 தலைமக்க வில்வழி யில்.

இ-ள். தலைமக்கள் - (போரினிடத்து) நிலையையுடையவீரனா, சா
 வையுடைத்தெனினு-மிகவுடையதாயினும், தலைமக்கள் - (தலைமக்கு) தலை
 வாயியவீரர், இல்லவழி - இல்லாவிடத்து, தாயின-சேனையர், இல்-பில்லமாறு

உளஉ எள-ஆம்-அதி-படைமாட்சி.

—எ-று. (சுருத்து.) சேனையானது வீரரை மிகவுடைத்தாயினும் படை
 த்தலைவ சில்லாவிடத்துப் போரினில்லாது-என்பதாம். ௫ சேனையுடைய
 சிவையுடையவரல்லால் போகாராயின் காண்போரில்வெண்ப்போர்
 செய்யாமல் தானும்போமென்றற்கு - தலைமக்களில் வழியில்வென்றார்.
 [இவைமுன்றுபாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமைவரலும் அரச
 ன்கொடைத்தாழ்வுகளாலும், தலைசில்லாமையாலும் தாழ்வுசொல்ல
 ப்பட்டது.] (ம)

எஅ-ஆம்-அதி-படைச்சுருக்கு

அஃதாவது அச்சேனையினது மறமிகுதியாம், அதிகாரமுறைமை
 ம், இத்தனுவெ விளக்கும்.

என்னமுன் வில்வன்மீன் நெய்விந் பலசென்னை
 முன்னின்ன கன்னின் தவர்.

இ-ள். தெவ்வீர் - பகைவரோ, என் - என்னுடைய, ஐமுன் - தலை
 வெநீர், சின்ன - (போரோற்று) சின்னா, கன்னின் தவர் - அவன்செல்ல
 இவீழ்ந்து கல்லெரிடத்தேரின நவீரர், பலர் - பலராவார், (நீர் அதனிடத்த
 சில்லாமல் உம்முடலே (நீற்கையைவேண்டி) என்-என்னுடைய, ௬
 முன் - தலைவெனநீர், சில்லன்மீன் - (போரோற்று) சில்லாதேயும்கன்-
 எ-று. (சுருத்து.) பகைவரோ செய்வலைவொநீர் சின்னாவெல்லாது இம்
 துல்லாகாட்டப்பட்டவர் பலரவர் நீக்கனாயிரோடிருக்க விரும்பினு
 ல் என் தலைவன்முன் வில்லாதீர்கள் - என்பதாம். ௭ கல-போரினவீரர்
 மந்தவிடத்து அலருருளஞ்செய்து ஈட்டிடுகல் ஒருவீரன் தன்மற்ற
 ரசன்செல்வைத்துச் சொல்லியபடி [இப்பாட்டு ௬ செடுமொழிவந்தி]

காணாமையென்ற வம்பினில் யானை

பிழைத்தவே வேந்த வினிது

இ-ள். காணம் - ஓட்டில்லுக்கிற, முயல்-முசலை, எய்த - (தப்பா
ல்) எய்த அம்பினில் - அம்பைவந்துதலைப்பார்க்கிலும், யானை - (கேள்
நிலத்திலேயின்ற) யானையை (எறிந்து) - பிழைத்தவேல் - தப்பியவேல்
வந்தல் - தாய்குதல், இனிது-நன்று—எ-று. (கருத்து.) முயலையெய்தித்
பையேத்துதலைப் பார்க்கிலும் யானையெய்து தப்பிய அம்பையேத்
தல், எல்லது-என்பதாம். * காணாமையென்றதனால்-வெளிநிலமென்ப
தம் - பிழைத்தவேலென்றதனால் தப்பாமலென்பதாம், முயற்குத்தக
வதென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது
கையரசனது சேனையோடு சண்டைசேய்து அதுதோற்றுப் பிழை

* கெடுமொழிவஞ்சியாவது - பகைவர்முன்னே தள்ளுக
சொல்வது.

எ அ-ஆம்-அதி-பண்டச்செருக்கு.

உளங்

விடக்கண்டு காணியின் அல்லாசன்மேற் சொல்லவற்ற ஒருவானது
சொல்லு. (உ)

பேராண்மை பென்ப தருகெனன் றற்றக்கா

ஊராண்மை மற்றத னெஃகு.

இ-ள். தறுகண்-பகைவரிடந்தே முகக்கொடாமற்செய்கிற) மற
ம், பேராண்மை-மிகுத்தவாண்மையாகும், ஒன் றற்றக்கால்-(அவர்க்கு)
ஒருதாழ்வு-வந்தகாலின், (அதுதீர்த்துக் கொள்ளுதற்பொருட்டு) ஊரா
ண்மை- (முகக்கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை, அதன்-அதற்கு, எஃ
கு-கூர்மையாகும், என்ப- என்று (தாலோர்) சொல்லுவார்—எ-று. (க
ருத்து.) பகைவனாவெல்லுமரமானது மிகுத்தவாண்மையாகு மப்பகை
வர்க்குத்தாழ்வுவந்தகாலத்தவதல் கூர்மையாகும்- என்பதாம். * மற்
று-அசை. [இவைஇரண்டிபாட்டிம்.* தழிஞ்சி.] (ங.)

கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்

மெய்வேல் பறியா சகும்.

இ-ள். கைவேல்-(தன்) கைப்படையாகியவேலை, களிற்றொடு-(த
ன்மேல்வந்த) யானையோடு, போக்கி-எறித்துவிட்டு, வருபவன்-(வருகி
ன்றயானைக்கு வேல்தேடித்) திரிபவன், மெய்வேல் - தன்மார்பிலிருந்த
வேலை, (கண்டு) பறியா-பிடுக்கி, சகும்- மகிழ்வான்—எ-று. (கருத்து.)
கைவேலை யானைமேலெறித்துவருபவன் தன்மெய்வேலைப்பிடுக்கி மகிழ்
வான்-என்பதாம். * களிற்றொடுபோக்கல் - களிற்றினுபிகைக்கொண்டு
போம்படி விடுத்தல், மகிழ்ச்சிதேடியது அடைதலால், இதனால் களிற்
றையல்லது எறியானென்பதாம், கோபமிகுதியால் வேல்மார்பிலே பு
தைத்ததை அறிக்கிலென்பதாம், பின் னும்போர்மேல் விரும்பினென
ன்பதாம், பெறப்பட்டன, [இது 0 நூழிலாட்டு.] (ச)

விழித்தகன் வேல்கொள் டெறிய வழித்திமைப்பி
ஞெட்டன்ஞெ வன்க னாகர்க்கு.

இ-ள். விழித்தகண் - (பகவனாகக்) கோபித்துப்பார்ந்தகண், வேல் கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய-எறிய, அழித்து - (அதற்குப் பொருளால் அப்பார்க்கையைய) அழித்து, இமைப்பின் - இமைக்குமாயின், (அவ்வியைமத்தல்) வண்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஓட்டடன்றோ-தோற்பல்லவா—எ-று. (கருத்து.) கோபித்துப்பார்ந்தகணவேல்கொண்டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பல்லவா-என்பதாம். * அக்கோபப்பார்க்கைய

* தழிந்துவாயவது - தோற்றவர்மேலே ஆபத்தஞ்செய்தாத-யிருமறம் சொல்வது.

0 அழிலாட்டு - பகவவர் ஓட்டமார்பிற் புதைத்து மெத்தவாயுதம்பிடுங்கி-எறியவது.

௩௩

உஎச

எ.அ-ஆம்-அதி-படைச்சொகுக்கு.

இமைத்தலும் போரினி -ந்து இக்குச்சியென்று கிரீனத்து அதையும் செய்யா சொப்பதாம்.

விழுப்புன் படாதகா கொல்லாம் வழுக்கினான் வல்குத் தவ்நூலி யெடுத்து.

இ-ள். (வீரணைவன்; தன்னை-கணக்குக்கழித்ததினங்களை; ஓடித்து-எய்தும் (கெண்ணி), (அழித்தினைக்களுள்) விழுப்புன் - பெருங்காய்கள், படாதகா கொல்லாம் - படாததினைக்களைபெல்லாம், வழுக்கினான்-யன் படாது கழிந்ததினைக்களுள்ளே, வைக்கும்-வைப்பான்—எ-று (சுத்து.) சுத்தவீரணைவன் (பொர்-செய்யப்படாதகாளை வினாளைஎன்பென்

ணுவான்-என்பதாம். * விழுப்புண்முருத்திலும், மார்பிலும் பட்டபுன் போர் பெற்றிருக்கவும் - அதுபெருதான்களோடு கூட்டுவனென்பதாம். [இவை மூன்றுபட்டாலும் ஊறந்தூரணமை சொல்லப்பட்டது.] (௪) ஈழமது மீதசுவேரமு. வேண்டா லுயிரார் கழல்யாப்புச் சாரினை கீர்த்து.

இ-ள். சுழலும் - (பூரிசையச்) சூழ்ந்துகிற்றும், இசை-புகழை, வேண்டி - கிறும்பி, வேண்டாவுயிரார் - உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலை, யாப்பு-கட்டுதல், காரிகைகீர்த்து - அலங்காரணை மூடையதாம்—எ-று. (கருத்து.) புகழைமீறும்பி யுயிரினாரும் பாதவர் வீரக்கழலைக் கட்டுதலவர்க் காபாணமாம்-என்பதாம். * பூரிசையச்சூழும்மேளவே அப்புக்கழின் பெருமை பெறப்பட்டது, அப்படிப்பட்டவீரர் வாணுவாகமும் புகழும் என்கிறிலே அடைவாராதலால் ஆபணமாவது அக்கழலேயென்பதாம். (௪)

உதிதுயி சஞ்சா மறவ ரிதைவன் செறினந்தேர் குன்ற விவர்.

இ-ள். உதின் (மோர்) பெதின், உயிர்-(தம்)முயிர்ப்பொருட்டி, சஞ்சா - அஞ்சாமல், (அகன்றமேற்செல்லும்), மறவர்-வீரர், இதைவன் - (தம்) மாதவன், செறினம் - (அறுவேண்டாமென்று)கோபிக்கினும், சிஞ்சுநதல் - அவ்வியைகுருகுறைதல், இவர்-இவராவார்—எ-று. (கருத்து) தம்முயிரிக்கஞ்சாதுபோர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கினும் வீரஞ்சுறையார்- என்பதாம். * வீர்பேர்ப்பெற்று அழியாமையால் அதபெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் கில்லா சொப்பதாம். (௫)

இழைத்த நிவாணம் சாவாயாரோ

இ-ள். இழைத்தன-(தாம்) சொல்லியசபதம், இகவாமை = தம்மும்பொருட்டு, சர்வாணா - (போய்ச்) சாகவல்லவீரனா, பிழைத்தது(ரிது) தப்பியவிறம்(சொல்லி); ஒறுக்கிற்பவர் - இகழ்ந்தருகியவர், யர்.

எ.து-ஆர்-அறி-படைச்செருக்கு. உளநு

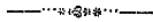
யர்-எ-து.(கருத்து.)சபதப்படிபோரிந்தசரூர்வீரனாய்கழ்பவர்யர்-என்பதாம். * இழைத்தல் - இன்னதுசெய்வோனில் இன்னனாகவேனத்தான்வருத்தல் சொல்லியென்பது - வருகிக்கப்பட்டது. சபதமுடக்கப்புகுத்துமுன்னே இறந்தாலும் தொலைவில்லாமையால் அது முடித்தவராவனச்சாதற் நிதப்புச் சொல்லியபடி. (க)

புரத்தார்தல் ஈர்மல்கர் காநிந்திற் சாய்
முக்குகோட்டக்க குடைந்து.

இ-ள். (கமக்குச் சொப்பனம் நிகழ நீனைத்து)புரத்தார்-ஆண்ட வர சாது, கண்-கண்கள், நீர்மல்க-நீர்பெருமபடி, காநிந்தின்-(போரியே) சாகப்பெரின், சாக்காடு-அச்சாவுஇரந்து-இரந்தாயினும் - கோட்டக்கது-கொள்ளுத்தகுதியை, உடைந்து-உடையது-எ-து. (கருத்து.) சீரர்கள் அரார்க்கள்கள் நீர்ததும்புப் போரியிறந்தால் அவ்விறத்தல் கொள்ளத்தக்கது-என்பதாம். * கற்றத்தார் அழ இலயினிடந்து கோயிலே சாநொற்புறவினைப்பயின்ன அடைதலால் - அப்போதை வினையால் வாழுகின்ற அடையும் சாவை அறந்து கோட்டக்க துடைத்தென்றார். [இவ்வகாச்சுபாட்டாலும் உயிர்க்காவாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

எக-ஆம்-அறி-நட்பு

இவிப்படைபோல அரசனுக்குத்தொழிலிடந்துஉறவுநாநியபட்டைய ஐத்தகாரத்தால் விநிமுக்கத்தாலும், பன்விரண்டுகாரத்தால்எதிர்மறைமுக்கத்தாலும் சொல்லத்தொடங்கி விநிமுக்கவிறகாரமைக்கினுள்ளும் முதலிலே நட்புச்சொல்லுவிறார். அச்சாவது, இன்னதென்பதும் அநீகாரமுறைமையும் இஈணர் வின்கும்.

செயற்கரிய யாவுள் நட்பி ஈதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள் காப்பு.

இ-ள். நட்பின்-நட்புப்பால், செயற்கரிய - சம்பாதித்துக்கொள்ளுக்கு அரியபொருள்கள், கா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன, (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) - அதுபோல, வினைக்கரிய - (பக்கவடி) செய்யுற்சொழிவாக்குப், (புகுதற்கு) அரிய காப்பு-காவலானவையா - எவைகள், உள-இருக்கின்றன-எ-து. (கருத்து.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்றன - என்பதாம். * நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரப் பெறுதலும், பெற்றால்செய்யும் உபாயமுள்ள, செய்யதால் வேறுபடாமல்விறதலும், முதலினைவை அருமையாகவல்ல-நட்புப்போல்

செயற்கரியவன் வில்லிபெரும்புதம், செய்தால் பணகவர் அஞ்சிப்பேடி; தொடக்கா ராதலால் - அதுபோல் போர்வாராமற் கைத்தற்கு அரியகா வலில்லையென்றும், சொல்லினார், நட்பு-இயற்கை செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளில் இயற்கை-நட்பு-பிறப்பு - முறையாலாறிய தும், தேயமுறைபாலாறியதும், என இருவகைப்படும், அவைகளுள் முன்னையது சுற்றாதலால் உகரமந்தழாசில் அடக்கிதது. மற்றதுபேரே யிடையிட்டதே யத்தகாலால் துணைவலியென வலியறிததுள் அடக் கிற்று. [இனி இவ்வறிதகாரத்திலே சொல்லப்படுவது முன்செய்த வுத யிப்பெற்று வருவதாகிய செயற்கைநட்பேயாகலால் அகல்சிறப்பு இது ல் சொல்லப்பட்டது.] (5)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

இ-ள். நீரவர்-அறிவுடையவரது, கேண்மை- நட்புகள், பிறை-பி னைபோல், சிறைநீர-(காடோறும்) சிறையுந்தல் மையினவாம், பேதை யார்- அறிவில்லாதவரது, நட்பு - நட்புகள், மதி - (சிறைந்த) சந்திவன் போல், பின்னீர-பின்னேகாடோறும் குறையுந்தல் மையினவாம்-எ-று. (கருத்து.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறைபோல்வளரும், அறிவில் லார் நட்பு சிறைசந்திரன் போல் குறையும் - என்பதாம். * இவிரையபற் றி நீரவனென்றார். அறிவுடையவா தங்களிலே செய்த நட்பு முன்னகற் கிப் பின்பெறுதற்கும், அறிவில்லாதவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெ ருகிப் பின்சொற்க்கற்கும், காரணம். தம்முள் முன்னறியாமையும் பின் னறிதலுமாம். (6)

நவிரொறு அடையம் போலும் பவிடுறும்
பண்புடையாளர் தொடர்பு.

இ-ள். பண்புடையாளர்-நற்குணமுடையமக்கள், தொடர்பு - (தங் களிடுசெய்த) நட்பு, பவிடுறும்- பழகுந்தோறும், (அவருக்கு இன்ப ள்ஞ்செய்தல்) தூல் - தூற்பொருள், கவிடுறும் - கற்குந்தோறும், ஈயம் போலும்- (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல் போலும்-எ-று. (கருத்து.) நற்குணமுடையவர் நட்புப்படிக்குகதோறு தூற்பயன் கொடுத்தல் போ லாம்- என்பதாம். * இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமெ ன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏதுசொல்லப் பட்டது.] (7)

நகுதற் பொருட்டென்று மட்டன் மிகுதிகண்
மேற்சென் நிடித்தற் பொருட்டு.

இ-ள். மட்டன் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல், (களைசெய் தற்கு) ஏற்றவைசொல்லி, நகுதற்பொருட்டு - களைசெய்தற்பொருட்டு; அன்று-அல்ல, மிகுதிகண் - (அவர்க்கு) கேண்டாட்செய்கை- (கண்டி னவிடத்து) மேற்சென்று, முற்பட்டு-இடித்தற்பொருட்டு - கண்டித்த புத்திசொல்லுதற்பொருட்டு-எ-று. (கருத்து.) சிநேகஞ்செய்தலானக் செய்தற்பொருட்டல்ல புத்திசொல்லும் பொருட்டே - என்பதாம். *

எக-ஆம்-அறி-நட்பு 2. ௪௪

பழியும் பாவமும் தருஞ்செய்கை - துன்பமேதருகல்பற்றி வேண்டப்ப றுவதல்லாமையால் - அந்நீனமிகுதியென்றும், அதுசெய்தற்கு முன் னே நிறுப்பவேண்டிதலால் - மேற்சென்றென்றும், இளையசொல்லுக்கு த் திரும்பாமையால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினார் [இத லால் நட்பின்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (8)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டி யுணர்ச்சிதொ
ண்டபால் மிழமை தரும்.

இன். (ஒருவனோடு ஒருவன் நடப்பாருத்தற்கு) புணர்ச்சி - ஓரிடத்தி லிருந்தலும், பழகுதல் - பலதரங்கண்டுபெசலும், வேண்டா- வேண்டிய தின்பீ, உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பாம்- சினேகமாம், கிழமை-உரிமையை, தரும்-கொடுக்கும்—எ-று. (சூத்தர்) இருவர்க்கு மொத்தவறியே சினேகத்தரும்- என்பதாம். * (இவையிவ்வீ யாசினும் ஒருவரையொருவர் சமமாகவறிதலே உடனுயிர் நீக்குநிற்கு நியத்பை (உண்டாகுமென்பதாம்) நட்பிற்கு - புணர்ச்சி- பழகுதல்-உ ணர்ச்சியொத்தல் - என்பதற்காரண மூன்றுள்ளும் பின்னது சிறப்புடை யதென்பது [இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

முக்கை நட்பது நட்பன்று கொஞ்சத் தக்கை நட்பது நட்பு.

இன். முக்கை- (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமேமலரும், வகைநட் பது- சினேகிப்பது, நட்பன்று - சினேகமன்று, கொஞ்சத்தக்கை- (அன்பால்) உள்ளம்மலர், நட்பது - சினேகிப்பதே, நட்பு- சினேகமாம்—எ-று. (சூ த்தர்.) முகமலர்ந்து சினேகிப்பது சினேகமல்ல அகமலர்ந்து சினேகிப்ப தே சினேகம்-என்பதாம். * கொஞ்சத்தகமுமென்றுமெச்சவுண்மைதொ க்குயின்றது. அத்தனால் இரண்டும் ஒருசேரமலரவேண்டுமென்பதுபொ ற்றும். (க)

அழிவினவை நீக்கியாறுய்த் தழிவின்க ளல்ல உழப்பதா நட்பு.

இன். நட்பு - (ஒருவனுக்கு நட்பாவது, அழிவின்க - அழிவைத்தரு கிற, அவை - தியவழிகளாலே, நீக்கி-விடக்கி, ஆறு-நல்வழிகளிலே, உய் த்து - நடத்தி, அழிவின்கண்-(ஊழினாலே)கேடுவந்தவிடத்து, அல்லல்- அத்தனைப்பத்தை, உழப்பதாம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதே—எ-று. (சூத்தர்.) நட்பாவது தீபாழியைநீக்கி நல்லாழியையெனக்கித் துன்பத் தையனுபவிப்பதாம் - என்பதாம். * ஆறெவைவருகின்றமையால் அழிவி னவை தியவழியென்பப்பட்டது. (க)

உடுக்கை விழத்தவன் கைபோல வாக்கே டிடுக்கன் கைவதா நட்பு.

உ எ அ

என்-ஆம்-அதி--நட்பு.

இன். நட்பு - நட்பாவது, உடுக்கையிழத்தவன்-(சுபைபிரிடத்து) ஆடைகூலத்தவனுக்கு, கைபோல - கைசென்றுதவவுதல்போல (சினேகித் தப்பிடலானுக்கு) ஆடுக்கே - அப்பொழுதே, இடுக்கன் - துன்பத்தை தோவதாம் - நீக்குவதாம்—எ-று. (சூத்தர்.) ஆடைகூலத்தவன் கை போலத்தான் பத்தை நீக்குவதே நட்பாம்- என்பதாம். * ஆடைகூலத்தவ னுக்குக் கையெய்யடிபோ அப்படியே ஆபத்தை அடைத்தவனுக்குட பானன் மனைத்திலும்முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென் பதாம். நட்பினன் செயல் நட்பினர்முற்றப்பட்டது. (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கையா தெளிந் தொடர்வீழி யொல்லும்வா புன்று நிலை.

இன். நட்பிற்கு - சினேகத்திற்கு, வீற்றி ருக்கை-அரசிருக்கை, யா தெளிந் - யாதெளிவார் (அரு—கொட்டிவீழி- (எங்காளும்) வேறுபட டலும் ஒன்றும்கூடும் - நட்பு-நட்புதெல்லாம, ஊன்-ஆசினும் - (அறம்பொருள் எ-வியே தகராபரம்) நட்புக்குத்தின்மை—எ-று. (சூத்தர்.) நட்பிற்கு வீற் றுக்கையா தெளிவார் - எங்காளும் தாக்குத்தின்மையாம்- என்பதாம். * 9

ரு.உ.நா. வேறுபாடாமல் கூடுகிறதெல்லாம் யதுமயிற்முறையுடைய
 உறுதியாகிய அறம்பொருள்களில் தளர்ந்தவிடத்து அத்தளர்ச்சி நீக்
 கியிருக்காமலும் ஒருசெயலும் இல்லாமையால் அத்தனை நடப்பினு
 முடிந்தனவென என்னார். (க)

இவைய நிவரணம் தின்னம்பா மென்அ
 புணையினும் புல்லென்று கட்டு.

இ-ள். இவர் - இவர், எங்கு - எங்களுக்கு, இவ்வாறு - இவ்வளவு
 பிணர், யாம் - நாங்கள், இன்னம் - (இவர்க்கு) இவ்வளவுபிணை, என்
 று-என்று, புணையினும் - (ஒருவரை) ஒருவர்சிறப்பிக்கினார், கட்டு-கிடு
 கம், புல்லென்று - சிறிதாய்த்தோன்றுது-எ-று. (கந்தது.) இவ்வ
 ற்களுக்குநிவ்வளவுபிணர் நாக்களினும் திவ்வளவு பிணையினும் சி
 ப்பிக்கிற் சிறிதாய் - என்பதாம். உதாம் அவர்என்றபேரில்
 லாதிருத்தும் சிறப்பித்துச் செவ்வில் பேசும் உண்டாசலால் - புல்ல
 ன்னுமென்று. [இவ்வாறு தபாட்டாலும் நடப்பினது இவர்க்கணம்சொ
 லப்பாட்டது. (2)

அய-ஆம் - அதி-நட்பாராய்தல்

அய்காவது, முன்னொல்லப்பட்ட இவர்க்கணமுடையவரை ஆராய்
 தறிந்தே சிறிதென்கவென்றவால் அயவரை ஆராய்ந்தமும்-அதிகாரமு
 றையையும் இதனாலே விளக்கும்.

நா-அது கட்டெலிற் கெழல்வெட்டபின்
 வீழல்லை நட்பார் பவர்க்கு.

இ-ள். நட்பார் பவர்க்கு - நட்பாவிரும்பி அரசனிடத்தே சிற்பர்க்
 கு - நட்பின் - (ஒருவன்க்கு) கட்டுச்செய்யவன், வீழ் - (அவனை) வீழ்த்தல்.

அய-ஆம்-அதி-நட்பாராய்தல். 288

இவ்வை-உண்டாகாது, (ஆதலால்) நாடாது-ஆராயாமல், கட்டெலின்-சிறி
 தித்தல்போல், கெடு-கெடுதருவது, இவ்வை-வேறே) இவ்வை-எ-று.(க
 ருத்தது.) சிறிதென்பவர்க்குச் சிறிதென்தபின் சிறிதென்ததை விடுதல்லை-ஆ
 ராயாமல் சிறிதென்தல்போற் கெட்டடைத்தருவதொன்றில்லை - என்பதா
 ம். * ஆராய்தல் - குணங்களைச் செய்கைகளைக்கண்டி - ஆராய்தல்-கெடு
 தருவதைக் கெட்டெனலால் ஆகுபெயர். சிறிதென்தால் - தாம்- அவரை
 னும், வேற்றுமையில்லாமையால் - வீட்டில்லையென்றும், அவ்வொன்று
 மையால் அவரிடத்துப் பழிபாவங்கள். தம்மையாகலால் இறுமையு
 ம் கெடுவொன்பதுகொக்கி - நாடாது கட்டெலிற் கெழல்வென்றும்
 சொல்லினார். (க)

ஆய்ந்தாய்ந்த கொள்ளாதவர்க்கெனமை கடைமுறை
 தாண்டித் தயாக்கம்.

இ-ள். (குணமுதலையெய்தும் நல்லனென்பதும் அல்லனென்பதும்) சூப்ப்து - (பலகால்) ஆராய்தும், ஆய்து - (பலவழியால்) ஆராய்தும், கேண்மை-குறும்? ஓடு) நட்பை, கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை-முடிவில், தான்-தான், சார்-சாவதற்கு வதுவாயதுயாம்- துன்பத்தை, தரும். (தானே) வினே துக்கொள்ளுவான்—எ-து (கருத்து). ஆராய்து கொள்ளாதவன் சினைகந்தாவதற்கேதுவான துன்பத்தரும்-என்பதாம். * தீயகுணமுத்தீயசெயலு முடையவனாடு நட்புக்கொள்ளின் அவனுக்குவரும் படைமையெல்லாம் தனக்கும்வந்து பில் அனைகளைக் கூற்து விடுவனென்பதாம். [இவைஇரண்டுபாட்டானும் ஆராயாதவிடத்தாப்பிடம் இழுக்கச் சொல்லப்பட்டது.] (2)

குணமும் குடிமையும் சூற்றமும் சூக்கு

வினை மறித்தியாக்கட்பு

இ-ள் குணமும்- (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும்- குடிப்பிறப்பையும், சூற்றமும்- சூற்றத்தையும், சூக்குயினனும்- குறைவற்றசூற்றத்தையும், அறிது- (ஆராய்து) தறிந்து நட்பு- சினைகம், யாக்க- (அவனாடு) செய்யக்கடவன்—எ-து. (கருத்து.) குணத்தையுந் குடிப்பிறப்பையும் சூற்றத்தையுந் சூற்றத்தையுந் துன்பத்தையும் அறிந்து நட்புச்செய்யக்கடவன்-என்பதாம். * சூற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமைவால் பொருக்கத்தக்க சூற்றமுடையவராயினால் அவர்கட்புவிடக் கூடாதென்பதற்கு சூற்றமென்றும், சூற்றநாசோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்டிருக்கவல்ல- குன்றாவினையென்றும், விடப்பட்டாவ- தற்குமுறையாமென்பதற்கு- அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினர், (1)

குடிப்பிறந்து தன்கட்புநானு வான்க

கொடுத்தும் கொள்ளுவென்று நட்பு.

2 அடு

அடு-ஆம்-அடு—உட்பாாய்தல்,

இன். குடிப்பிறந்த - உயர்க்குடியிற்றிறந்து, தள்ளன்-தள்ளித் து-பழி-உலகர் சொல்லும்பழிக்கு, நாணுவாண் - அஞ்சுவாண், செத்தும்-சில கொடுக்காவினார், கட்டிக்கொள்ளவேண்டும்- சிடுகொடுக்கொள்ளவேண்டும்-எ-று. (கருத்து.) உயர்க்குலத்திற்கு பிறந்துபழிக்கக்கூடாது குடிப்பிறப்பால் தான் பிழை செய்யுமாபடியும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழை பொறுத்தலும் பெற்றார். இவை இரண்டு முறையானைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவனைப்பை விலைகொடுத்தும் கொள்ளவேண்டாம்.

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கதீய வல்லார்பட்ட பாய்க்கு கொள்ள-

இன். அல்லது- (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யகூடாது) - அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்) (செய்தகூடாது) - இடித்து - (அவ்வாறு செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அய்யுமாய் - (அய்யாவாடித்து) - அறியவல்லார் - செய்கிக்கவும் வல்லாய் - ஆய்த்து - ஆராய்த்து, கட்டி-சினையும், கொள்ள-கொள்ளக்கூடாது - எ-று. (கருத்து.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தால் அடிமபடி சொல்லி விடக்கூடும் - பாவுக்களைச் செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்கிக்க வல்லானைச் சிநேகிக்கக்கூடவர் - என்பதாம் * அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிசாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்றதற்கத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதிக்காட்கிச் செய்துவந்தசெயல், தம்மோடு சிநேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிசல் அறிதகலால் அறியவல்லாரொன்றார். (இ)

கேட்டினு முண்டோருயறிசினொருரை நீட்டியளப்பதொர் கோல்.

இன். (ஒருவனுக்குக்கேடென்பது) - சிநேருரை - சற்றத்தாரது நட்பாகிய (விலக்கினை) - நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய, ஓர்கோல்- ஓர்கோலாம், (ஆகலால்) கேட்டினும்- அக்கேட்டினிடத்தும், ஒருயதி- (அவராலே பெறப்படும்) ஒருசல்லறிவு, உண்டு- உண்டாகும்-எ-று. (கருத்து.) கேட்டினிடத்துக்கு சிநேகாரர் பெறப்படுவல்லறிவுண்டாம்- என்பதாம். உதமது சிநேகதினெல்லையெருக்கியிருக்கவும் செய்வக்காலத்திலே புறத்துவெளிப்படாமல் வந்தவர் பின்கேடுவந்தவிடத்துச் செயல்வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சிநேகத்தை அளவுசெய்தலாமென்பதுபற்றி- கேட்டினைக் கோலாகியும், அதனால் அளந்தறிதால் ஆவாரையே கொள்ளுதலால் அல்லறிவை உறுதியென்றும், சொல்லினார் [இஃது வந்தேசவுருவகம்] [இவை நான்குபாட்டாலும் ஆராயும் விதமும்- ஆராய்தலால் சிநேகிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பதும்- சொல்லப்பட்டன.] (சு)

அடி-ஆர்-அதி-நட்பாராய்தல்:

உஅக

ஊதிய மென்ப தொருவக்குப்பேதையார்
கேள்மை யொர்இ விடல்.

இ-ள். ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியமென்பது - பேயென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் - அறிவில்லாதவர்கள், கேண்மை - உட்பை, சூர் தி - ஒழிந்து, விடல் (அவளை) விடுதல் - எ-று. (சுருத்து) ஒருவனுக்கு லாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லார் சிநேகத்தை விடுதல் - என்பதாம். * உட்பொழிந்தாலும் விட்டுக்கொள்வீட்டாத நீக்குவருதலால் - விடலென்றும், நீக்கியவிடத்துத் தீங்கொழிந்தலேயல்லாமல் இருமை சின்பக்களுக்கும் உரிமைபெறுதலால் - அதுனைஊதியமென்றும், சொல்லினார். (எ)

உள்ளநக வுள்ளஞ் சிறுருவ கொள்ளந்த
வல்லந்த னுற்றதப்பார் நட்பு.

இ-ள். உள்ளம் - (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுருவ - சுருக்குதற்குக்காரணமாகியதெழில்நீர், உள்ளநக - (செய்ய) நினையாக இருக்கக்கடவர், (அதுபோல்) அல்லந்தின் - (நமக்கொரு) துன்பம்வந்தவிடத்து, ஆற்றது பார் - கூகைவிடவாரது, நட்பு - சிநேகத்தை, கொள்ளந்த - கொள்ளாதிருக்கக்கடவர் - எ-று. (சுருத்து) மனத்தளருக் தொழிலின்பெய்யநினையாதிருக்கக்கடவர்க்குள் துன்பிற் கைவிடுவோர் நட்பைக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவர்கள் - என்பதாம். * அத்தொழில்களாவன தம்மின் வசியவரோடுதொடர்வியவையும் பயனில்லாதவையும் ஆம், முன்னெல்லாம் வசியார்போவே உத்தலால். ஆற்றதுப்பாரொன்றார், ஆற்றதுத்தல் - வசியத்துத்தல் - (எடுத்திக்கூட்டுவமை) கொண்டால் அழிந்தேவிடுமென்பதாம். (அ)

கெடுக்காலைக் கைவிடவார் கேள்மைநீயநெக்காலை
யுள்ளினு முள்ளஞ் சுகம்.

இ-ள். கெடுக்காலை - (ஒருவன்) கெடுக்காலத்து, கைவிடவார் - (அ) வினைவிட்டு) நீக்குவார், கேண்மை - (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது, அடுக்காலை - (கூற்றுடன்) கொடுத்துக்காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும், உள்ளம் - (அந்நினைத்து) உள்ளத்தை, சுகம் - கூட்டுகிடம் - எ-று. (சுருத்து) கெடுக்காலத்துக் கைவிடுவோர் நட்பானது இயமம் கொல்லுங்காலத்து நினைக்கினும் முள்ளத்தைச்சுகம் - என்பதாம். * நினைத்தவளவிலே நீம்பந்தமில்லாத பிரணுக்கும் கூற்றுமணினும் கொடியதென்று - கைவிட எண்ணிச்செய்த நட்பின் கொடுமைசொல்லிய படி - [இவைமுள்ளத்துபட்டாவும் ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்பட்டாதவர் இவ்வொன்று சொல்லப்பட்டது.] (ஸ)

மருவுக மாசுற்றுர் கேண்மையொன் நித்து
மொருவுக பொப்பிவார் நட்பு.

ந.சு

உஅஉ

அபு - ஆம் - அது - நட்பாரசாய்தல்.

இ-ள். மாசு றுர் * (உலகொடொத்துக்) குற்றமற்றவாத, கேண்மை - நட்பையே, மொருவுக - மருவுக்கடவன், ஒப்பிவார் - (உலகத்தோடு) த்தலில்லாதவரது, நட்பு - நட்பை (ஆராயாது கொண்டால்) - ஒன்று (அவருக்குவெண்டிய) ஒன்றை, சத்தும் - கெடுக்காதினும், ஒருவருக்கு உட்கடவன் - எ-று. (சுருத்து) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக்கொடுக்கடவன், ஒப்பிவார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தானினும் விடக்கடவன் - என்பதாம். * உலகொடொத்தவர் நட்பு ஒருவருயின்புழும் தருவால் மருவுகவென்றும், அதுகொஞ்சு மாசுறுகெவர் நட்பு அன்பமே தரு

தலால் அதைவிடிகொடுத்தாயினும் விடுகவேண்டும், சொல்லினார். [திருநாலை சிநேகிக்கப்படுவாரும் படாரும் ஆரிய அலுவலருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (2)

அக-ஆம் - அதி-பழமை.

ஆம்-சரிவது, நட்பின்கூற பழையசார் தன்மைபற்றி அவர்சொங்கு பிழைகளைப்பொறுத்தல், ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டாராயினும் பெற்றுப்படுமும் குற்றமுடையராகலானும், ஊழியகையாலும் நட்புக்கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழையளதாமென்பது அறிவித்தற்கு இதுவட்பாராய்தலின் பிணவைக்கப்பட்டது.

பழமை யென்பவே தீயாதெனின் யாதும்
சிறுமையைச் சிறுத்திடா டெய்.

இ-ள். பழமையென்பபிழைபழமையென்று சொல்லப்படுவது யாதெனின்-யாதென்றால் (அது)—சிறுமையை-(பழமையோர்)உச்சையாலே செய்தவைகளை, யாதும்-சிறிதாயினும், சிறுத்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாயினும்), நட்பு-சிநேகம்—எ-று. (சூத்-து.) பழமையென்று சொல்லப்படுவ தீயாதென்றால், பழமையேய்ச்செய்தவற்றைச்-சிந்தையாமற் கொள்ளு நட்பாம்-என்பதாம். * சிறுமைக்குபெயர் சிங்கெழுதகைமையென வருவதுமது, உரிமைவாற் செய்தவையாவன - கருமஞ்செய்யும்போது கேளாது செய்தல் கெடும்வகை செய்தல், தமக்குவேண்டி மனைகளைத் தாடுகொள்ளுதல், பணிவாக்களில்லாமை, இவைகுதலானவை. [இஃனாலே பழமையாவது காட்டுசென்றதன்று. இப்படிப்பட்ட நட்பென்பது சொல்லப்பட்டது.] (1)

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் கான்றோர் கடன்.

அக-ஆம்-அதி—பழமை.

உ அக

இ-ள். நட்பிற்-கு-சிநேகத்திற்கு, உறுப்பு-அவயவ்மான கெழுதகைகளை-(நட்பினர்) உரிமையாற்செய்யவையாம், (ஆதலால்) அதற்கு - ஆவ்வுரிமைக்கு, உப்பாதல்-இனிமையாதல்; கான்றோர் - சிறுமைக்கொன்றும், கடன்-பழமைமை—எ-று. (சூத்-து.) சிநேகத்திற்கவயவாவன சி-உ-ந-ரி-மை-யாற்-செய்த-வை-யாம்-எ-ன்பதாம். * மந்து-அ-ஈ-ஈ-வே-த-ல்-லா-மை-நோ-ன்-த-உ-று-ப்-பெ-ன்-றா-ர். அவயவமாதலறிக்கே இவியவாவனவொன்பது தோன்ற-ஈ-ஈ-ஈ-யோர்-யே-ல்-வை-த-ந்-த-ர். (2)

பழமைய நட்பெனச் செய்யும் கெழுதகைமை
செய்தாய் நமையாய் கடை...

இ-ள். கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு, செய்தால்-தாம்) செய்தவைபோல், அகையாக்கவடை - உடன்படாராயினும், பழமைய -(அவசேஷ) பழையதாய்வந்த, நட்பு-சிநேகமானது, எவ்வ-என்னையினும், செய்யும்-செய்யும்—எ-று. (சூத்-து.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ்செய்வாயிடத்து நட்பெனவாய்-பயன்செய்யும்-என்பதாம். * அப்படி உடன்படுதலாவது-தாமும்-அகமிடத்து உரிமையால் உடன்படுதல். [இவை இரண்டொட்டா லும் பழமைவாய்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (3)

வினாத்தரையார் வெண்டி. விருப்பர், செழுதகையார்
கேள்வி கேட்டார் செயின்,

இ-ள், நட்பார்-சுட்பினர், செழுதகையார்- உரிமையால், கேள்வி
தரையார்-செயின் - (தலைகரும்-கைத்) செய்தாராயின், வி
தையார் - (அச்செயலது) வினாக்கள்-தன்மைபற்றி (அறிவு
கையார், உரிமையுடையார்- (அதனை)வினாக்கள்-உ-று. (கருத்து.)
நட்பார் உரிமையுடையார் செய்தாலறிவுகையாரனை விருப்ப
நாள்பதாம். * ஒருவர்-ஒரு தன்மைபற்றி அறிவாயல் முடிந்திருக்
கையார் காட்டிலும் உரிமையில்லாமையால் அச்செயல்விருப்பத்தக்க
தாயிற்று. அதனை அப்படியிந்து விருப்புகல் அறிவுகையாரைக்
இல்லாமையால் அவர்மேல் வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால்
செய்தகையார் அதனை விருப்புகையால் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதையம் யொன்றே பெருக்கிழமை யென்றுணர்
கேள்வி கேட்டார் செயின்.

இ-ள், கேள்வி-தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்பார்-செயின்
தாயர், செயின்-செய்தால்(அதற்குக்காரணம்), பேதையம்யொன்று-
அறிவாயல்யொன்றே, பெருக்கிழமை- மிகுந்தஉரிமையுடையம், என்று-
என்று, உணர்-அறிவக்கடவர்-எ-று. (கருத்து.) வெறுக்கத்தக்கவைக்
களைச்செய்தால்யொன்று மிகுந்த உரிமையாம்-என்பதாம். *செயினனை
வே தம்மியல்பிலே செய்யாமையென்றும், இதுவருவியிற் றவைக்குள்ளும்

2-அச்சு

அச்சு-ஆம்-அதி-பழமை,

ஒக்கும். இமையுடையவரும் பேதையமையார்க்கும், உண்டாகலால் தங்கு
வதற்கொண்டாரென்றுவது ஊழ்க்கையால் எம்மால்வரக்கடவது ஒம்
றுமை மிகுதிபற்றி அவரால் வந்ததென்றவது கொள்வதல்லது அங்
பிரமையென்று கொள்ளப்படாதென்பதாம். [கேடும் கையெயின்
அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

எல்லக்க கணினர் அறவார், தொலைவிடத்தர்
தொலைக்க கணினர் தொடர்பு.

இ-ள், எல்லக்ககணினர்-சுட்பினர்) வரம்பிலே திண்டலர், தொ
லைக்ககணினர்- (தம்மோடு) பழமையில் வேறுபாடு திண்டலர்,
தொடர்பு-நம்பை, தொலைவிடத்தும் - (அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்
தும், அறவார்-விடார்.-எ-று. (கருத்து.) சுட்பிலே திண்டலர் பழமை
யொர் சிடுகைத்தகையார்-என்பதாம். * பழமையில் வேறுபாடுவாய்
வது-உரிமை யொழியாமையாம், தொலைவு-ஒபாருக்கேடு-போர்க்கேடு,

அழிவந்த செயலிது மன்புரான்யின்
வழிவந்த கேள்வியவர்.

இ-ள், அன்பினர்-அன்புடனே, வழிவந்த-பழையதாய்வந்த, கேள்
வியவர் சுட்பினையுடையவர், (சுட்பினர்) அழிவந்த-அழிவு வந்தவைக
ளை, செய்யினும்-செய்தாலும், அன்புறார்-(அவரிடத்தே) அன்புக்க
ள்-எ-று. (கருத்து.) பழமையான சுட்பினையுடையவர் பிறர் அழிவுவ
வற்றைச்செய்தாலு மன்புரான்யின்-என்பதாம். * அழிவு-முன்
சொல்லிய கேடுகள். [இவை இரண்டுபோட்டானும் கேடுசெய்தவிடத்
தும் இடுகின்றமையு தன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேள்விக்க கேள்வி செழுதகையம் உல்லாசர்
காணிகை கேட்டார் செயின்.

இ-ள். கேள்-கட்பினாத, இழுக்கும்-பிழையை, கேளா-(பிரச்சி
 ல்லினும்). கேளாத-கெழுதகைமை, ஞல்லார்க்கு-உரிமையறிய வல்லவ
 ர்க்கு, நட்பார்-அந்நட்பினர், இழுக்கம்-பிழையை, செயின் - செய்தால்
 (அது)—கான்-(பயன்பட்ட)காளாய்—எ-று. (கருத்து.) நட்பாளர் பிழை
 யைக்கேளாதவற்கு நட்பாளர் பிழையைக் செய்வதனு ப்பயன்பட்ட க
 ளாய்-என்பதாம். * பிழையாவன-முன் சொல்லியவணியாம-அஞ்சு
 மை-கற்பொருள்வெளவல் : முதலானவை, கேட்டல் உட்கொள்ளுந்
 ல், செய்தவிடத் தல்லாமல் அவ்வல்லமை வெளிப்பாடாமையால் செ
 ம்யாதவை நாணல்லவாயினு. [இதனால் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புச்சொ
 ல்லப்பட்டது.] (அ)

இக்கடா அ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
 விடாஅர் விழையு முலகு.

அக-ஆம்-அநி—பழமை.

உ-அஇ

இ-ள். கெடாஅ- (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த-பழையதாய்வந்த,
 கேண்மையார்-கட்பையுடையவரது, கேண்மை-கட்பை, விடாஅர்-(அ
 னர்)பிழைகோங்கி) விடாதவ்வா, உலகு-உலகமானது, விழையும்-(கட்பு
 க்குறித்து) விரும்பும்—எ-று. (கருத்து.) பழையசினேகர் கட்பைவிடாத
 வரை உலகமீச்சிக்கும்-என்பதாம், * விடாதானையெனவே விடத்தற்கு
 ங்காரணம் சொல்லப்பட்டது நழமிடத்தும் இவர் இய்யடிப்பட்ட வ
 ராவொன்று யாவரும் தாமெவந்து நட்பாவொன்பதாம். (க)

விழையார் விழையப் படுப பழையார் கட
 பன்யிற் தலைப்பிரியாதார்.

இ-ள். பழையார்கண்- பழையகட்பினரிடத்து, (அவர்)பிழைசெய்தா
 ரானினும்)—பண் பிற்பாப்பிரியாதார் - (தம்) பண்புகைகாதவர், விழை
 யார்-பகைவராலும், விழையப்படுப, விரும்பப்படுபவன்—எ-று. (கருத்து.)
 பழையசினேகரிடத்துச் சினேகம் நீங்காதவர் பகைவராலும் மிச்சிக்கப்ப
 டுவர்-என்பதாம். * தம்பண்பாவது- செய்யாதமுன்பேயல் அன்புடைய
 ராதல் அக்குணகோங்கிப் பகைவரும் கட்பினராவொன்பதாம். [இவை
 இரண்டு பாட்டாலும் பழமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப்ப
 ட்டது.] (உ)

அஉ-ஆம்-அதி-திநட்பு.

இனிப்பொறுக்கப்படாத குற்றமுடைமையால்விடத்தக்கதாகியகட்பு
 நட்பாராய்த் லுதி நேரத்தில் சுருக்கச்சொல்லி அவ்வளவில் அட
 க்காமையால் அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டுகார
 த்தாவே சொல்லத்தொடங்கி முன்னே தீர்ப்பு
 சொல்லுகிறார்.

அதிநாவது, தீக்குணத்தாரேடு உண்டாயிடு நட்பாம், அதிகாரமுடை
 மை சொல்லாமலேயினங்கும்.

பருகுவார்-போலனும் பண்பிலார் கேண்மை
 பெருகலிற் குன்ற வினிது.

இன். பருகுவார்போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்) உள்பவர்போன்றிராசியினும், பண்டிலர் - குணமிலாதது - (தீக்குணமுடையவரதுள்ளநபடி) கேள்வமை - நட்பானது, பெருகவிள்-வளர்தலினும், குன்றல்-குறைதல், இனிது-இனிதாம்-எ-று. (சூருத்து.) நற்குணமில்லாத் நட்பு எனது பெருகுதலினும் சிறுகுதலினிதாம் - என்பதாம். * பெருகினால்வருந்தேடு குன்றினால் வராமையின் குன்றவினிதென்றார். [இதனால் தீ நட்பினதானமை பொதுவையவர்த் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்பு வறுகயாத் கூறுவர்.] (க)

இ-அக.

அஉ-ஆம்-அதி-தீரட்பு.

உறினட்டறினெருஉ மொப்பினார் கேண்மை

பெறிது மிழப்பினுமென்.

இ-ள். உறின்- (தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, உட்டு-சிறுகித்தது, அறின்-(அது) இல்லாவிடத்து, ஒருஉம்-ஒழியும், ஒப்பினார்-ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிந்தனை, பெறினும்- பெற்றினும், என்-(ஆகும்) ஙாது, இழப்பினும்-இழத்தலும், என்-(செல்லும்)யாது-எ-று. (சூருத்து.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிறுகித்து அதுஇல்லாவிடத்துக் கைவிடுவோர்கள் சிறுகைகட்பெற்றுவெய்வ, அற்றுவென்னை-என்பதாம். * தமக்கு உத்தமையார்ப்பவர்த் திரிவோடு பொருத்தமில்லாதால் அவரை ஒப்பினாரென்றார். அவரிடத்து அவலால் தன்மைமே பொருதுமென்பதாம். (உ)

உறுவது சீர்தக்கு நட்பும் பெறுவது

மொவ்வாருஞ் கன்வருகேர்.

இ-ள். உறுவதுசீர்தக்குநட்பும் - (உட்பனவுபாராமல் அகலும்) வரும்பிரயோசனைத்தனவுபார்க்கும் நட்பினரும், பெறுவது கெள்வரும் - (கொடுப்பினாக்கொள்ளாமல்) விடைகொள்ளும்வகையரும், கன்வரும் - (பிராடுகெடுகோக்காது அயாசோர்ப்பார்க்கும்) கன்வரும், சேர்- (தம்முள் ஒப்பர்)-எ-று. (சூருத்து.) நட்பின்பயன் யென்னவாகும் வகையரும் கன்னரும் தம்மிலொப்பார் - என்பதாம். * நட்பு - தகுபெயர். பொருள்களைக் குறித்து வஞ்சித்து நடத்தலால் அந்நிருவரோடும் ஒப்பாரொன்பதாயிற்று. இவையிரண்டுபாட்டாலும் தமக்குப்பிரயோசனம் பாள்பவரது நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது. (ங)

அமரகத் தாழ்நுழங்கும் கல்லாமா வன்றார்

தம்நிற் தனிமை தலை.

இ-ள். (முன் செல்லாதாக்குவது பேரலிருந்து) அமரகத்து- போர்வந்தவிடத்து, ஆற்றற்க்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிடப்படுபவரின், கல்லா - கல்வியில்லாத, மாவன்றார் - குறினார்போல்பவரது, தமரின் - தமராத் தன்மையினும், தனிமை - தனிமையாதலே, கலை-சிறப்புடைத்து-எ-று. (சூருத்து.) போர்க்களத்தில் விட்டொழிப்போவோர் நட்பினுத்தனிமைபாடு விருத்தனல்லது-என்பதாம். * கல்லாண்மை - கதின்யத்தும், சாரியப்பறினெட்டும், போர்செய்திறமும், அறியாமை, தன்பம் வாராத் முன்னெல்லாம் துணையாவார்போன்று வந்தவிடத்துவிட்டுக் கருவாரொன்பது உவுமையாய்ப்பெற்றும், அவர்தமரானால் வரும் அறிவுதனியானால், வாராமையால் - தனிமைதலையென்றார், எனவே அதுவும் தீதாதலறிக. (ச)

செய்தமேஞ் சாரகச் சிறியவர் புன்சேண்மை

மெய்தலை செய்தாமை கன்று.

இ-ள். செய்து- செய்து வைத்தாலும், ஏயஞ்சாரக காப்பாசத்தா சிறியவர்- கீழ்மக்களது, புன்சேண்மை- தீரட்பு, எய்தலின்-(சூருவதுக்கு)

உண்டாதலின், எய்தாமம் = இல்லாதிருத்தல்; னன்று-நல்லது—என்றுக்
 ருத்து.) சிறியவர்களுடைய தீர்ப்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினால்
 ல்லாதிருக்கக்கூடியது என்பதாம். உ சிறப்பும்மைக்குவிக்கப்பட்டது
 லவாகாமம் - தொலைவினிடத்து விட்டு- நீக்கல்செய்தலெய்தாமம்
 நென்பதற்கு முன்பு உணர்த்தபடி. உணர்ச்சு, [இவை இரண்டுபாட்டாலும்
 தொலைவிலே துணையாகாதவர் நட்பினதுநீமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

பேதை பெருக்கெழீடு நட்பி னறிவுடையர்
 கோநின்மை கோடி புறம்.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது, பெருக்கெழீடுநட்பின்-பரிந்
 தெருந்திய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, ஏ
 தின்மை-பண்கமை, கோடிபுறம் - கோடிப்பங்குநல்லது—எ-று. (கருந்
 து.) அறிவில்லாத நட்பைப்பார்க்கிலும் அறிவுடையார் பண்கல்லது
 எனபதாம். உ அறிவுடையவனது பண்கமை - ஒருதிக்குசெய்யாமைபா
 லும், பேதையானது நட்பு - பணதீங்கும் செய்தாலும், கோடிபுற
 மென்றார். (௬)

நகரவகைய சாயி நட்பிற் பணகொள்
 பத்தடுத்தகோடி புறம்.

இ-ள். நகரவகையசாயிய - (தாமாகிறீதல்வகையசாதற் கல்லாம
 ல்) நகுதல்வகையசாதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின்-நட்பால், (வரும்மைகளி
 ன்—பண்கவரால் - பண்கவரால், (வருபவை) பத்தடுத்தகோடி - பத்துக்
 கோடிமட்டும், உறும் - நல்லனையாம்—எ-று. (கருத்து.) நகைக்கேள்
 வாகிய நட்பைவிட பணக்கேதுவாகிய நட்புநல்லனையாம்—என்பதாம். உ
 அநட்பாவது—விடரும் தூர்த்தரும், கழைக்கத்தரும், போன்றுபலவ்
 கையால் நகுவித்ததாம். பயன்கொண்டொழியாரோடு உண்டாகியது
 பத்தடுத்தகோடி. பத்தாகத் தொகுத்த கோடி. அங்கட்பில் வருமின்பந்

னில் அப்பண்கவரால் வீடுந் துன்பங்கள் மிகக்கல்லதென்பதாம். (௭)

ஒன்றுக் கரும் முட்டைய பவர்கெண்மை
 சொல்லாடர் சோர விடல்.

இ-ள். ஒன்றுக்கரும் - (தம்மரே) முடியுந்தொழிவை, உடற்றுப
 வர்-முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கெண்மை-நட்பை, உ-தி
 க்குடரல்) சொல்லாடர் - (அதைஅவரையிச்) சொல்லாமல், சோரவி
 டல்-தளரவிடக்கடவர்—எ-று. கருத்து.) தம்மரே முடியுந்தொழிவைமு
 டியாதாகச்செய்யவருடன் கொண்டநட்பை விடக்கடவர் - என்பதாம். உ
 சோரவிடல் - விடுகின்றவிதம் தோன்றாமல் ஒருகாலைக்கொருகால் ஒய்

விடுதல், அறியச்சொல்லினாலும், விடுக்கின்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்
 பேசுபுரிசுகரித்துப்பிள்ளும் நட்புயிருக்க) திணைப்பார்க்கலால் சொல்

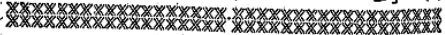
லாடாபெற்றும - சோசேவிடவென்றுப் சொல்லினார். [இவை மூன்றாம் ட்டாலும் முறைவெயேதைவர் - நகுப்பவர்-இயல்வது செய்யாதவர், இவர் நட்புத்திமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கணவியு மின்றது மன்றே வினைவேறு சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

இ-ள். வினைவேறு - தொழில்வேறு, சொல்வேறு - சொல்வேறுபட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - உட்பு, கணவியும்-(நாவிடேமாத்நிமேயல்லாமல்) கணவியும், இன்றது - னுள்படுயெவதாகும்-எ-று. (நகுத்து.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர்கிரகமாதது கணவியு னுள்பந்தமும்- என்பதாம். * தொழிலுக்கு சொல்லும் ஒவ்வாயல்வேறு வேறுபுருத்தல் - தொழிலிலே பகைவராயும், சொல்லிலே நட்பினராயும், இருக்கை. சிசுழ்ச்சிலே உண்டாபுருக்கையாலே-கணவியுமின்ற தென்றார். மன் - இ - அசை நிலை. (க)

எனத்தல் குறுகுத லோம்பன் மனச்செறி இ மன்றிப்பழிப்பார் தொடர்பு.

இ-ள். மனை - வீட்டிலே (சனித்திருந்தபோது-செறி இ- நட்பாய் மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது)-பழிப்பார்-பழிசொல்ல வேரது, தொடர்பு-உட்பு எனத்தும் - எவ்வளவுநிறையினும், குறுகுதல் - தம்மைச்சேர்த்தல், ஒம்பல் - பரிசரிக்கக்கடவர்-எ-று. (நகுத்து.) வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சிடுனகித்துச் சபையிற் பழிப்பவர் உட்புக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம். * அவ்விருசெயலும் தீதானின் அவர்ஒருபோதும் தம்மைச் சேராநதீதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டுமென்பதற்கு - அவர் நட்பின்மேல்லைத்துச்சொல்லினார். [இளை இரண்பொட்டாலும் வஞ்சுநட்பின் தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

அரு-ஆம்-அதி-கூடாநட்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச்சொல்லுகின்றார்.

அஞ்சாவது, பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடக்கு மளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங்காணி நெறிதற்குப் பட்டடை நேரர் நிரந்தவர் நட்பு.

இ-ள். நேர-கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம்காணா னவும்) புறத்திற் கூடிநடப்பவரது, நட்பு - சிடுகைம், சீரிடம் - வாய்க்கு

அரு-ஆம்-அதி-கூடாநட்பு. 2. அசை

ததை, காணின் - கண்டால், எறிதற்குத் (அற) வெறிதற்குத் (துணையாயி) பட்டடை-பட்டடையாகும்-எ-று (நகுத்து) வாய்க்குமிடம்கூடாதிருந்த வர் நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டாலெறிதற்குப்பட்டடையாம்-எ ன்பதாம், 08 நியுக்காலம்வாராமுன்னெல்லாந்தாங்குவதுபோலிருத்துவ த்தலிதந்து அறவெறிப்பதாயிப்பட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாயி நட்பிற்கும் தொழிலொப்புண்மையிருத்தலால் அதுபற்றி அந்த நட்புப் பட்டடையாக உபசரித்தார். (க)

மனம்போல வேறு படும்.

இ-ள்- இளம்போள் து- (தமக்கு) உற்றவர்போள் து, தினமல்லார்க்கே-
உறாதவரோடு உண்டாகிய, கேண்டபாள்-நட்பாளது; (இடம்பெற்றால்) மக
ளிர்-பெண்பாலார்க்கு மனம்போல்-கொஞ்சம்போல், வேறுபடும்-வேறுபடும்
எ-று- (கருத்து) உறவினர்போள் து உறவினராகாதவர் நட்பானதுபெ
ள்களிதயம்போல வேறுபடும்-என்பதாம். ஓடிப்புவேறுபடுதலாலது-இ
டம்பெற்றால் பழையபகையோடு- (இவை) இளம்போட்டாலும் கூ
டாக்கினது குற்றம்கொல்லப்பட்டது) (உ)

பலகல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல

காருதன்மாணார்க்கிது.

இ-ள்- நல்ல-செல்லவையாகிய, பல-பல நூல்களை, கற்றக்கடைத்து-
நெற்றவிடத்தும், (அதனால்) மனநல்லாருதால்-மனநிறுத்தி நட்பினரோ
டுதல், மாணார்க்கு-பகையார்க்கு, அரிது-இல்லை-எ-று- (கருத்து) பல நூலை
கற்றவிடத்து மனநலத்தராகுதல் பகையார்க்கில்லை-என்பதாம். நல்ல
நூல்-மனக்குற்றம்கெடுப்பன, நல்லராகுதல்-சலம் விடுதல், உட்கலமு
டையகைக்கல்வியுடைமைபற்றி-உட்பென்றுகொள்ளலாகாதென்பதாம்.

முகத்தி விளிய ககா அலகத்தின்னது

வஞ்சனா யஞ்சப்படும்.

இ-ள் (கண்டபோது) முகத்தின்-முகத்தால், விளிய-விளிமையுள்
ளளலாக, ககா-அ-கிந்தது, அகத்து-மனத்தால், தின்னது- (எப்பொழுதும்)
விளியாகாத, வஞ்சனா-வஞ்சகனா, அஞ்சப்படும்- அஞ்சல்வேண்டாம்-
எ-று. (கருத்து) முகமலர்ந்து-கைத்து-அகமலராதவஞ்சகருக்குப்பய்
படவேண்டும்-என்பதாம். ஓசைபட, தவவகைப்பற்றி- இளியவேண்டும், மன
த்திலேசலம்-தொற்றுநிற்கவும்-அதற்குவினரோ தமையி நன்றையப்படுத்தி
வேகாட்டலால்வஞ்சகரென்பதும் அச்சலம் குறிப்பறிதற்கு-சாதனமாகி
யமுதத்தாலும்-தோன்றாமையால்-அஞ்சப்படுமென்றும், கொல்லினர்.
(இவ்விரண்டுபொட்டாலும் குற்றத்திற்கு ஏதுவாகிய அவர்கொடுமை
கொல்லப்பட்டது.) (ச)

கூள்

உகல்

அரு-ஆர்-அதி-கூட்டாநட்பு

மனத்தி ன்றையா தவனாயெனைத்தொன்றும்

சொல்லினுத்தேறற்பாற் தன்மு.

இ-ள். மனத்தின்-மனத்தால், அனையாதவனா- (தம்மோடு) பொரு
ந்தாதவனா, எனத்தொன்றும் - யாதொருகருமத்திலும் சொல்லினுல்-
சொல்லினுல், தேறற்பாற்று-தெளிதன் முறைமையது, அன்று-அல்ல(எ
ன்று-நிதினாள்) சொல்லும்-எ-று. (கருத்து) மனமொல்லவாதவனாய்க்கொ
ருகொல்லாது-தெளிதல்கூடாது-என்பதாம். பகையமைமைத்தற்பொ
ருட்டுக்கொல்லினுள் தவஞ்சனாகொல்லில்லைகொல்லெனநினைத்து
வனாக்கருமங்களிலே தெளிதல்கிதினாள் முறைமை ஆன்றென்பதாம்.

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்க்கொ

இ-ள். நடட்டார்போல்-எட்டினர் போல், கல்லவை-நன்மையைத்தரு
 ன்ருசொற்களை, சொல்லினும்-சொள்ளினாலும்; நடட்டார்போல்-பகைவர்சொ
 ற்கள், (அதுதராமை) ஒல்லி-வினாவிலே, (சொல்லியபொழுதேயென்
 றபடி) உணரப்படுமெ-அறியப்படுமெ-எ-று. (கருத்து) நடட்டார்போல் கல்
 லசொற்களைச்சொன்னாலும் பகைவர்களொற்கள் கலந்தாராமையறியப்ப
 டுமெ-என்பதாம், 0 சொல்லினெனவே அவர் அவைசொல்லாமையெப
 ற்றாம். பகைவராதலால்-நினைதருதற்கு ஐயமில்லையென்பதற்கு ஒல்லி
 யுணரப்படுமென்றார். (க)

சொல்லணக்க மொன்றாகட் கொள்ளற்க விவ்வணக்கக்
 தீக்கு குறித்தமைவான்,

இ-ள். விவ்வணக்கம்-வில்லினை அவணக்கம், தீக்கு- (ஏற்றவர்க்குத்)
 நினைசெய்தலை, குறித்தமைவான்-குறித்ததலை; ஒன்றாகண் - பகைவ
 ரிடத்தே; (பிறக்கும்) சொல்லணக்கம் - சொல்லினை அவணக்கத்தையும்,
 கொள்ளற்க(கமக்குகண்மைசெய்தலைக்குறித்ததென் று) வினையாநிறுக்கக்
 கடவர்-எ-று- (கருத்து) விவ்வணக்கத்தீக்கைத்தருதலால் பகைவரிடத்
 துச்சொல்லணக்கக்கொள்ளற்கிருக்கக்கடவர்-என்பதாம், முதல்வணக்கம்
 ம்அன்றென்பதுதோன்றசொல்லணக்கமென்றும், விவ்வணக்கம்வேறு
 யினும்-வணக்குதலொப்புலம்பற்றி அகன் குறிப்பையே ஏதுவாகியும்
 சொல்லினார், வில்லினை குறிப்பு அலனிணுகிய விவ்வணக்கத்தின்மேல்
 நிற்றலால் பகைவரது குறிப்பும், அவரினையு, சொல்லணக்கத்தின்மேல்
 தாயிற்றும். இதுவும் தீக்குகுறித்தமைக்காமென்றதெனவே அஞ்சிக்க
 க்கவேண்டுமென்பதாம், இவைமூலம் துபாட்டாலும் அவரைச்சொல்லா
 வேதெரிவராகாதென்பதுசொல்லப்பட்டது] (க)

தொழுதகையுள்ளும் படைபொடுக்கு மொன்று
 ஈழுத கண்ணீரு மனைந்து.

அந்-ஆம்-அந்-கட்டாட்டி

உருச

இ-ள், (பகைவர் குறிப்பை அறியவல்லவர்க்கு) ஒன்றாகண் - பகைவர்
 தொழுதகையுள்ளும்-கும்பிட்டகையுள்ளும், படை-ஆயுதமானது, ஒடுக
 லும்-மறைந்திருக்கும், அழுதகண்ணீரும். (அவர்) அழுதகண்ணீரும் அ
 ன்னத்து - அப்படியே, அதுமறைந்திருத்தற்கு இடமாய்-எ-று. (கருத்து)
 பகைவர்க்கும்பிட்டகையோடு ஆயுதமறைந்திருக்கும்-அப்பகைவரழுதக
 ண்ணீரும்படியே-என்பதாம், 0 தாம்மட்டுபென்பதனைத் தக்கையாலும்-
 கண்ணாலும்-கம்புவித்துப்பின் கொல்லுதற்கு எடுக்கவிரகுகின்ற ஆய
 தம்ஆலோசித்தறியும்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே
 தோன்றுமென்பதற்கு ஒடுக்குமென்றார். பகைவர்தமதுதளர்ச்சிக்காட்டி
 த்தொழுதாலும், அழுதாலும் அவர்குறிப்பையே கோங்கிக்காததுகொ
 ள்கவென்பதாம். (இதனால் அவரைச்செயலால் தெளிவராகாதென்பது
 சொல்லப்பட்டது. அ)

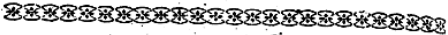
பிடிச்செய்து நம்மென்ற வாணா நகச்செய்து
 கட்டினுட்சாப்புல்லர் பாற்ற

இ-ள். (அரசகீர்பாஷது)மிகச்செய்து- [புறத்திலேட்டுப்பையிடுக]
 செய்து; தம்மெள்ளுவாரை-: (உள்ளே) தம்மை ஐகமும்பகைவரை, நட-
 பினுள்; தாமும்) அரசுட்பினிடத்தேறின்று; கசச்செய்து- புறத்திலே (அவ-
 ர்)மிகமும்படிசெய்து; சரப்புல்லர்பாற்று - (உள்ளேயுது) சரம்படிசுருப்-
 பொருத்துத் தன்மையுடைத்து-எ-று. (கருத்து. இராசகீர்பாஷது புற-
 துநட்பைமிகச்செய்து திடுழ்பவரைகட்பில், கிழமும்படிசெய்து பொரு-
 துக்குத் தன்மையுடைத்து-என்பதாம், 0. இன்னறென்பதும், அரசகீரியென்ப
 து-வருவிக்கட்பட்டன- உள்ளொன்றுபுறமொன்றுதல் ஒருவருக்குத்
 தசாதாயினும்பகைவரிடத்தானுல்தருமென்பதுகீரினாலது அணிவெள்ள-
 பதற்கு அந்நமேல்வைத்துச் சொல்லினார், எள்ளுவாரைப்புல்லவெனக் கூ-
 ட்டிக. 46.

பகைகட்பாஷ் காலம் வருங்காள் முககட-

டகட பொரீதி விடல்

இ-ள். பகை(தம்)பகைவர், நட்பாக்காலம்-கட்பிராசாய் கட்குக்கா-
 லம், வருங்காள்-வந்தால், முகம்(தாமும்)முகத்தால், கட்பு- (அவசோம)கட-
 புச்செய்து, அகம்மனத்தால், நட்பு-கட்பை, குரீதி-கீதிவிடல், பின் அ-
 லும்)விடக்கடவர்-எ-று. (கருத்து) பகைகட்பாஷ்காலத்திலே முககட-
 பாய்ச்சிக் கொடுத்து அரசுட்பு விடல்வேண்டும்-என்பதாம். 0. அக்காலமாவ
 து-தம்மாலும்பகைவரன்று வெளிப்படக்கூக்கடபாதலாவு, இதனுலே
 கூடுமெனவெள்ளாய் கீர்க்குவென்பதுபெற்றும். (இவைது: எர்டிபாட்டா-
 லும் அரசுட்பிடத்துட்குக்கு விதம்சொல்லப்பட்டது.) 47

அச-ஆம், அதி-பேதைமை,

அஃதாவது, யாதொன்றும அறியாமை,

இனி அஃகட்பை எதிர்த்துத்துப்பகைமுகத்தாலே சொல்லத்தொ-
 டக்கினார் அப்பகைதான் முழுவுதும்விடலாகாத குற்றமாகியருடேதத்
 தாலும், காமத்தாலும், வருவதாம், அவைகளுள் குரோதத்தால்வருப
 வைஐத்திகாரத்தாலும், ஷமத்தால்வருபவை ஐத்திகாரத்தாலும்சொ-
 ல்லுதற்கு அவ்விரண்டிக்கும் அடியாயியமயக்கத்தை திருவகைப்படுத்தி
 இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடக்கிமுதலிலேபேதைமைசொல்-
 லுகின்றார்.

பேதைமை வென்பதொன் றியாதெளி நேதற்கொண்

தேயம் போக விடல்.

இ-ள். பேதைமையென்பது - அறியாமையென்று சொல்லப்படுவ
 னு, ஒன்றுமுற்றைக்குற்றங்களினெல்லாம்பிஞ்சுத்தொன்று; யாதெளி-
 ன்(அது)யாதென்றுவினவினால், ஏதற்கொண்டு (தனக்குக்)கேடுதரும
 வைக்கின்றகைக்கொண்டு, ஊதியம்- ஆக்கத்தருமவைகளை, போகவிடல்
 கைவிடுதல்-எ-று. (கருத்து) அறியாமையென்பதியாதென்றால் குற்றம்
 களைக்கொண்டுவிடலாததைவிடுதல்-என்பதாம். 0. கேடு-வறுமையறிபாவ
 ன்கள்-ஆக்கம்-செல்லம்-புகழறங்கள், பேதைமை-தானே தன்னிருமைப்
 பயனும்கெடுத்துக்கொள்ளாதவென்பதாம். 48

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை சாதன்மை

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) பேதைமையுள்ளல்லாம்- பேதைமையெல்லா வற்றுள்ளும், பேதைமை-மிஞ்சாதபேதைமையாவது, கையல்லதன் கண்- (தனக்கு) ஆகாதசெய்கையில், காத்தன்மை-ஆசையைச் செயல் - செய்தல் எ-று. (கருத்து) அறிவில்லாமமை- எல்லாவற்றுள்ளும் அறிவில்லாமையாவது ஆகாதசெய்கையைச் செய்தல்-என்பதாம், 0 திருமைக்கும் ஆகாவென் றுநாலோர்க்குந்தசெயல்களை விரும்பிச் செயதலென்பதாம். (இவை இர ண்பொட்டா தும்) பேதைமையது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது 2

நாணுமை காடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்

பேணுமை பேதை தொழில்

இ-ள்- நாணுமை (நாணுவெண்மையைக்கு) - நாணுமையும், கா டாமை (காடவேண்மையைக்) காடாமையும், நாரின்மை-யாவாரிடத் தும், முறித்தொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும் - (பேணவேண் மையைக்குள்) யாதொன்றையும், பேணுமை- பேணுமையும், பேதை

அச-ஆம்-அதி-பேதைமை. 266

தொழில்-மூட்டினது தொழில்களாம்-எ-று. (கருத்து) நாணுமையும், கா டாமையும் ஆசையின்மையும் யாதொன்றையும், பேணுமையும் அறிவி னனுடைய தொழில்களாம்-என்பதாம், 0 நாணுவெண்மையை- பழிபா வங்கள். காடவேண்மையை, கருமங்களிலே விதிவிலக்குகள், முறிதல் கண்ணுதல், பேணுவெண்மையை, குடிப்பிறப்புக்கல்லையொழுக்கமு தலாயின, இவைபேதைக்கு எக்காரும் தியல்பாய் வருதலாலே தொழிலென்றார். (உ)

ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துக் தானடக்காய்

பேதைபிற பேதையாரில்.

இ-ள், ஒதி- (மனதொழிமெய்கள் அடக்குதற்கு ஏதுவாயித் தால் களை) ஒதியும், உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால் வரும்பயனை அறிந்தும்) பிறர்க்கு-பிறருக்கு, உரைத்தும் - (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தா ன்-தான், அடக்கா- (அவை) அடக்கிடவாத, பேதையின்-மூடல் போ லு, பேதையார்-மூடர், ஒதி- (உலகில்) இல்லை-எ-று. (கருத்து) கற்றறி ச்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்துநீதானடக்காத அறிவினைப் போலறிவினனில்லை - என்பதாம், 0 இப்பேதைமை - தனக்குமருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லாமையாலும், பேதைபிற பேதை யாரில்வென்றார் (இவை இரண்பொட்டா தும்) பேதையது தொழில்பொ துவகையால் சொல்லப்பட்டது (இனிச்சிறப்பு வகையாற் கூறுவர்)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதையெழுமைபுச்

தான்புக் கழுத்து மளறு.

இ-ள். பேதை-மூடனுனவன், எழுமையும-வரும்பிறவிக்களிலெல்லாம், தான்,தான்,புக்கு-புக்கு, அழுத்தம்- அழுத்துதற்கிடமாகிய அன்று-காததைஒருமை- இவ்வொரு பிறப்புள்ளே, செயலாற்றும் செய்துகொள்ள வல்லவனுவான்-எ-று. (சுருத்து) அறிவினைவரும்பிறவிக்களிற்புற்று காதத்தையெற்றுக் கொள்வான் - என்பதாம்; இவ்வாய்ப்பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமைபின் எழுமையுமென-மூற்றும்மைகொடுத்தார்; இவ்விடத்துப்பிறப்புக்களிலும் கொடுக்கின்றவசத்தால் அக்கச்சுத்துன்பமே அனுபவித்துவருதலால் - எழுமையுந்தான்புக்கழுத்துமளதென்றார், கொடுக்காலம் தான் காதத்துன்பம் அனுபவித்தற்கு, அவயம் கொடுக்கின்றபே அறித்துகிலகாவத் துள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறக்கூர்; அரிதா சலின் ஆற்றாமென்றார் (இதனால் அவன்மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.) (இ)

பொய்ப்பி மென்றே புண்பூணைக் கையறியாப்

பேதை வினைமேற் கொளின்,

இ-ள். கையறியா - செய்யமுறைமையறியாத, பேதை-மூடனுனவன், வினை - ஒருதொழிலை, மேற்கொள்ளின்-மேற்கொள்ளுவானாயின்

2. 5. 5

அச-ஆ-அ-அ-பேதைமை.

பொய்ப்பெம் - (அதுவும்) புணாபயிர் - ஒன்றே - (அது) ஒன்றுதானே, புண்பூணும் (தானும்) தனை பூணும்-எ-று. (சுருத்து) மூடனொருதொழிலை மேற்கொள்வானாயினத்தொழில் குற்றப்பெய்தியவன் தனை பூணுவான்-என்பதாம்; 0 புணாபயிர்-பிள் ஆகாதபடியுள்ளழிதல், அக்கையும்கொடுத்துத் தானும் கொடுமென்பதாம்; (இதனால் அவன்செல்லம்படைக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.) (க)

ஏதிலாராத் தமர்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

இ-ள், பேதை-மூடனுனவன், பெருஞ்செல்வம் - பெரிபசெல்வத்தை, உற்றக்கடை-(ஊழால்) அடைத்தவிடத்து, ஏதிலார்-(தன்னோடு) ஒருசம்பந்தமுமில்லாதவர், ஆர்-நிறைய, தமர் - (எல்லாச்சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர், பசிப்பர்-பசித்திருப்பர்-எ-று. (சுருத்து) அறிவினை- செல்வமடைத்தவிடத்து அவலாரதபணக்கச் சுற்றத்தார்பசித்திருப்பர்- என்பதாம். 0 எல்லாக்கண்மைகளும்செய்துகொள்ளற்குச்சாதனமென்பதுதோன்ற-பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமைநிலலாமைதோன்ற, உற்றக்கடையென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற, ஆர்வென்றும், உணவும்பெறுமைதோன்றப்பசிப்பொன்றும்சொல்லினார்.

மைபலொருவன் களித்தற்றார் பேதைகள்

கையொன் றுடைமை பெறின்

இ-ள், பேதைமூடனுணவன், தன்னை-தன்னைகையில், ஒன் று-ஒரு பொருளை, உடைமைபெறின்-உடைமையாகப் பெற்றாயின், மையவொருவன்-பித்தினையுடைய ஒருவன்-களித்தற்று (அம்மயக் கெத்தின்மேலே) மதுவுண்-மெய்கியதுபோலும்-எ-று. (சுருத்து) அறி வில்லான்பொருளைப் பெற்றானாகில் வெறியின்பையுடையவொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்தல் போலும்-என்பதாம், உ-ஆல்-அனை, பெறின்னெனவே - அவன்வாழா லல்லது தன்னுலேபெற்றமைபெற்றும், பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேர உடைமையால் அவன் செய்காரியங்கள்- மையனும்மதுக் களிப்பும், ஒருசேர உடையவன் செய்காரியங்கள் போலேதலை தமொது மென்பதாம், (இ-வை திரண்டொட்டாலும் அவன் செல்வ மடைந்தவிடத்துப்பயன்பொன்றும்விதம் சொல்லப்பட்டது.) (அ)

பெரிதினிது பேதையார். கேண்மை பிரிவின்கட்

யீழை தருவ தொன் றில்.

இ-ள் பிரிவின்கண்-பிரிவ் பிரிவுவந்தவிடத்து, (அப்பிரிவு) தருவது (இருவருக்கும்) தருவதாயிய, யீழையொன்று-அன்புமொன்று, இவ் இவ்வே, (ஆதலால்) பேதையார் - மூடரது, கேண்மை (தம்முட்கொண்ட) நட்பு, பெரிதினிது-மிகவுயிரிது-எ-று. (சுருத்து) பிரிவின்கிடத்து

அச-ஆம்-அதி-பேதைமை, 258

ந்துன்பில்லை அறிவில்லார் நட்புமிகவுயிரிது என்பதாம். இதன்கேள்வியும் தேய்தலால் அன்புதாராதாயிற்று. புகழ்வார்போல் அபழித்தபடி. இதனால் அவனை அடையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது (ஆ)

சுழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் கான்றோர் குழா அதனுட்பேதைபுகல்.

இ-ள், கான்றோர் - பெரியோரது, குழா அத்து-சபையினிடத்து, பேதை-மூடனுணவன், புகல்- புகுதல், சுழா அக்கால் - கருவாதகாலம், (அசுத்தமிதித்தகாலமென்பபடி) பள்ளியுள் (இன்பத்தருள்) சயனத்தி, ன்மேல், வைத்தற்று-வைத்தல்போலும்-எ-று. (சுருத்து) பெரியோர் சபையினில்லாள்-புகுதல் கருவாதகாலமென்பதில் வைத்தல்போலும்-என்பதாம், ஆல்-அனை, அதனால் அச்சயனமும் இழிவுசெய்யப்படுமெனப்போல் இவனுலிச்சபையும் இழிவுசெய்யப்படு - மென்பதாம், (இதனால்-அவன்சபையிடத்து இருக்கும்விதம்-சொல்லப்பட்டது.) (ஆ)

அரு-ஆம், அதி-புல்லறிவாண்மை.

இனிமற்றைப்புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார் அதுபுல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையெனவிரியும்.

அஃதாவது; தான்-சிந்தறிவினானுயிருந்தே தன்னைப்போலிவனாக மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவிண்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதிண்மை
யின்மையா லையா துலகு.

தி-ள். இன்மைபுள்-(நுருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளும், இன்மை மிகுந்த இல்லாமைபலவது, அறிவின்மை-அறிவில்லாமை, பிரிதின்மை-மற்றைப்பொருளில்லாமைபோலெனின், (அதனை) உலகு-உலகத்தார், இன்மையா-(அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது-கொள்ளார்-எ-று, (சுருத்து) இல்லாமைபுள்ளே யில்லாமையாவது அறிவில்லாமையாம் பொருளில்லாமைபையுலகத்தாரில்லாமையாகவென்றார்-என்பதாம், 0 புல்லறிவாளர் சொல்லமைடத்தவிடத்தும் இய்மைமறுமைப் பயனடை யாமையால்-அதனை - இன்மைபுள்ளின்மையென்றும், உத்புல்லறிவாளர்வறு மையடைத்தவிடத்தும் அப்பயனை மிழவாமையால்-அதனை-இன்மையா வையாதென்றும், கொல்லினார், (இதனாற்புல்லறியின்முற்றம்சொல்லப்பட்டது.)

உகக

அதி-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை

அறிவில்லாநெஞ்சுவர் தீதல் பிரிதியாது
மில்லை பெறுவான் நவம்.

தி-ள், அறிவில்லாள்-புல்லறிவுடையவள், நெஞ்சுவந்து-மனமகிழ்ந்து, அதல்-(நுருவனுக்குஒன்று) கொடுத்தல்-கடியதாயின் அதற்குக் காரணம்)பெறுவான்-பெறுகின்றவனது, அதலம்-உல்லிசையே, பிரிதியாது-ம-வேறொன்றுதும், இல்லை-இல்லை-எ-று(சுருத்து) அறிவில்லாநெருவன ட்கொன்றைக்கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது, தவமாம்-என்பதாம், புல்லறிவாளரும்-ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால்-அவருட் டல்லிசைசெய்வாரொன்பார்ச்சு பெறுவான் வீழ்பொருள் அடைத்தவள் போல்வதல்லது இம்மைகொக்கியாவது, மறுமைகொக்கியாவது சகித் தரால்லொளச் சொல்லிப்படி-(இதனாற்புல்லறிவாளர் தம்மிடத்தால்ல வைசெய்தலறியாமையொல்லப்பட்டது)

அறிவில்லாள் தாந்தம்மைப்? பிழிக்கும் பிழை

செறுவார்க்குஞ்செய்த லரிது.

தி-ள். அறிவில்லாள்-புல்லறிவுடையவள், தாம்-நாமே, தம்மை-தங்களை பிழிக்கும்-வருத்தும், பிழை-வருத்தமானது, செறுவார்க்கும்-வருத்தத்த தற்கு உரியபகைவர்க்கும், செய்தல்-செய்தல், அரிது-அரிதாம்-எ-று, (சுருத்து) அறிவில்லாள் தங்களை வருத்தும்வருத்தமானது வருத்தப்படுத்தி ம்பகைவார்க்குஞ்செய்தலரிது-என்பதாம், 0 பகைவார்களும் அறிந்தொருநீ ங்கைக்காலம்பார்த்திருந்து செய்வதல்லதுவறுமைபழிபால முதலான பல்லும்எக்காலமுற்செய்ய-நாட்டாமையால்- அவர்க்கும் செய்த லரிதெ ன்றார், இதனாற்புல்லறிவாந்தம்மிடத்துத் தீயவைசெய்தலே அறிவொன்பது சொல்லப்பட்டது.)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனினி னெண்மை

புடையய்யா மெண்ணுத் செருகு.

இ-ள் வெண்மையெனப்படுவது- புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது, யாதெனினியாதென்றால், (அது) ஒண்மையுடையய்யாம், கல்லறிவுடையோம்ய்யாம், என்னும். எனது; (தம்மைத்தாமே) நன்குமதிக்கும்-செருக்கு-மயங்கும்-எ-று. (செருக்கு) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்றால் கல்லறிவுடையோமென்னும் மயங்குமாம்-என்பதாம், 0 வெண்மை-இளமை, அது அறிவுமுக்கிராமை- உலகத்தார்நிகழ்வுகூழ்நிறுத்தும் அப்படிமதித்தலால்மயங்குமென்றார்.

கல்லாதமேற்கொண்டொழுக்கல் கசடற

வல்லதாஉய்யுமையத்தருப்.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) கல்லாத (தாம்) கல்லாததூல்களையும், மேற்கொண்டு- (நற்றவராக) பேசெட்டுக்கொண்டு, குழுக்கல் - கட்டுத்தல்

அரு-நம்-அதி-புல்லறிவாளன்மை.

உகஎ

கசடற-குற்றமற, வல்லதாஉம்-நற்றதொருதூல், (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்-ஐயம்-ஐயத்ததை, தரும்- (பிறருக்கு) வினாக்கும்-எ-று. (செருத்து) கல்லாததூல்களேக்கற்றோமென்று சொல்லுதல் நற்றதூல்களையுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்-என்பதாம், 0 உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டதாஐயம்-இவர் அத்ததூலிலேவல்லவென்பதும்-இப்படித் தானிருக்குமோவென்பது. (இ)

அற்றமறையத்தலோ புல்லறிவுதம்வயிற்

குற்றமறையா வழி.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) தம்வயிற்-தம்மிடத்து உண்டாகும்-குற்றம்-குற்றங்களை, மறையாவழி- (அறித்து) கடியாராயின் அற்றம்; மறைக்கத்தக்க அய்நத்தை, மறைத்தலோ- (ஆடையாய்) மறைத்தவராக தம்மைவினைத்தலாம், புல்லறிவு-அற்பவறிவாகும்-எ-று. (செருத்து) அறிவில்லார்குற்றங்களை-கடியாராயின் அதுவேயறிவில்லாமை-என்பதாம், 0 குற்றமறைத்தலாவது- அவைகளை-அல்லாமற்-போகச்செய்தல், மறைக்கப்படுமவை-யவவுள்ளும்-உயர்ந்தவைகளை யெல்லாம்-மறையா-த-தாழ்த்தவொன்றையே-மறைத்து-அவ்வளவிலே-தம்மையும் உலக கடையுள்ளவராக மதித்தாலும் புல்லறிவேன்பதாம். (இவையும்துபாட்டாலும்) அவர்தம்மைவியத்தற்குற்றம் செல்லப்பட்டது. (க)

அருமறைசொரு மறிவிலாண் செய்யும்

பெருமிறை தானே தனக்கு.

இ-ள். அருமறை-பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை, சொரும்- (பெற்றுளும்) உட்கொள்ளாதபோக்கும், அறிவிலாண்-புல்லறிவாளன், (அவ்வறுதி அறிவாமையால்) தானே-தானே தனக்கு-தனக்கு, பெருமிறை-மிருக்தவருத்ததை, செய்யும்-செய்வான்-எ-று. (செருத்து) இரகசியப்பொருளைப்போக்கும் மறிவில்லாண் தனக்குத்தானே வருத்ததை செய்யவான்-என்பதாம் மறிக்குத்தவருத்தம்-பொறுத்தற்கரியது என்பம். (எ)

ஏகவுஞ் செய்கலான் றுன்றேற வவ்வயிற்

போது மனவுமோர்-கோய்.

இ-ள். (புல்லறிவாளன் ஏதவும்-(தனக்கு)உறுதியானவைகளை(அறிவுடை-யார்) சொல்லவும்,செய்கலாள்-செய்யாள், (அதுவல்லாமல்)தான்-நானாகவும்,தேரூன்-(இவைசெய்யப்படுவதென்று) அறியாள், அவ்வயிர்-அந்தவயிர்,போமளவும்(உடம்பைவிட்டுப்)போமளவும், ஒங்கோய்-(புமிக்குப்பொறுத்தற்கரிய)ஒருகோயாம்-எ-று. (சுருத்து) அறிவில்லாள்(பிறரோவவுந்தனக்குறுதிகளைச்செய்யாள்)தானாவேநெளியாள் என்பதாம் உயிர்தான் அறியுந்தன்மையதாயிருக்கும்மின்றதேக ளுலத்தால்மயக்குந்தன்மையதாய்வேறுபடுதலால் அவ்வயிரொன் றும்அறிவினில்நியபொழுதேஅதற்குநீண்டி னுள்ளும்உக.இதலால்-போமளவுமென்றும், குலம 15-அ.

262 அரு-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை.

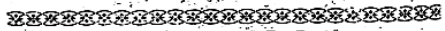
சைமுதலானவைகளைச்சொக்கின்றபுழிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுமை யாய்த் துன்பமுடையதலால்நீங்கெய்வென்றும்சொல்லினார். (அ)

காணாத காட்டுவான் றுள்காணான் காணாதான்
கண்டானால் தன்கண்ட லாறு.

இ-ள். (தன்னைஎல்லாமறித்தவனாகமதித்தலால்)-காணாதான்-(பிறரால்ஒன்றை)அறியுந்தன்மையில்லாதவனை,காட்டுவான்-அறிவிக்கப்படுகோள்,தான்காணான்(அவ னுடைய)பழி-க்கப்பட்டுத்தான்அறி யாதவனுமுடியும், இனிஅவ்வறியுந்தன்மையில்லாதவன், (தன்கொண்டதுவிடமையால்)தன்கண்டவாறு-தான் அறித்தவிதத்தால், கண்டானும்-(அதனை)அறித்தவனுமுடியும்-எ-று.(சுருத்து) ஒன் அறியாதவனைக்காட்டுவான் தானறியவில்லாதவனாவான் என்பதாம். புல்லறிவாளனுக்குல்லறிவைவருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருத்துவதன்மென்பதாம். (ஆ)

உலகத்தாருண்டென்ப தில்வென்பான் வைவத
தல்கையர் வைக்கப்படும்.

இ-ள். உலகத்தார்-உயர்க்குதார்பலராலும், உண்டென்பது-உன் டெனப்படுகிறபொருளை,இல்வென்பான்-(தன்புல்லறிவால்) இல்லையென்றுசொல்லுவீரான், (மனிதனைன்று நினைக்கப்பட்டான்) - வைவத்தாழ்மியிலே, அலக்கையர்(காணப்படுகிற)ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படுகிறீனைக்கப்படுவீராம்-எ-று(சுருத்து)பெரியோருண்டென்பதை யில்வையென்பவன்(பேயென்றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம். ருடவுறும்-மறுபிறப்புநிருவினைப்பயனும்முதலாகஅவர்க்குண்டென்பபுரிமையை பலவாடிப்பவனும்தானேவேண்டியவைசொல்லல்லாநுத்தலும், -வடிவாற்றல்வா மையும்கூடமைதல் தன்னுடம்பைமறைத்தும்க்கருடமயிலேதோள்றுதல்வல்லவலகையென்றும்சொல்லினார் (இவைகாண்குபாட்டாலும்உறுதிச்சொல்லிக்கொள்ளாமலிலது சூறறம்சொல்லப்பட்டது). (இ)

அக-ஆம்-அதி-இகல்.

இனி-அவைகளால்வரும் குரோதகாமக்களுள் ஆசர்ச்சுக்குரோத
ம் அதிகமாயுள்ளதால் அதுவால்வரும்வைகளைச்சொல்லாததொடர்
சிமுதலிலேஇகல்சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது: இருவர் தம்முள்ளேபோர்செய்து வலிமைதொலைத்த
குறுவாகியமாறுபாட்டாம்.

இகலென்ப வெல்லாவுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்குறைய்.

அஃ-ஆம்-அந்-இகல்.

266

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும்-சகலவுயிர்களுக்கும்; பகலென்னும்-(பிற
வுயிரோடு)கூடாமையென்னும்;பண்பின்மை-தீயகுணத்தை;பாரிக்கும்
வளர்க்கும்; கோய்-குற்றமாவது, இகல்-மாறுபாட்டாம். என்-என்றுநூ
லோர்சொல்லுவர் -எ-து. (கருத்து)எல்லாவுயிர்க்கும் தீயகுணத்தைவ
ளர்க்கும்குற்றமாவது மாறுபாட்டாம்-என்பதாம். 0-மக்களையும்கிலக்குக
ளோடு ஒப்பர்க்குவாதென்பதுதோன்ற.எல்லாவுயிர்க்குமென்னும்;கூடா.
ததீக்குணத்தைகொடுக்கின்றவினைத்தலால்-பகலென்னும் பண்பின்மையெ
ன்னும்சொல்லினார் (இதனால்மாறுபாட்டதுகுற்றம்சொல்லப்பட்டது.)

பகல்கருதிப் புற்று செயினு மிகல்கருதி.

யின்னசெய் யாமை தலை.

இ-ள். பகல்-தம்மோடு)கூடாமையை;கருதி-வினைத்து;புற்று-வெ
றுப்பவைதனை;செயினும்-ஒருவன்)செய்தானாயினும்; இகல்கருதி (அவ
ளோடு) மாறுபடுதலைக்கருதித்து;இன்னு-தன்பத்தருமவைகளை, செய்யா
மை-(ஆம்)அவனுக்குச்)செய்யாமை;தலை-உயர்ந்தது-எ-து.(கருத்து)ஒரு
வன்வெறுப்பானவற்றைச்செய்தானாயினுதன்னுபத்தருமவைகளைச் செய
யாமைதனைமீடான்பீதும்.0தன்பத்தருமவைகளைச்செய்யில்பகைகொடு
வளர்த்தாம்.தாமுந் துவருதலால்ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் உயர்ந்து
போகத்தாம்ஒக்கிவருதலாலும்,செய்யாமைதலையென்றார். (2).

இகலென்னு மெவ்வகையீ கீக்கிற தவயில்லாத்

தாலில் விளக்கக் தரும்.

இ-ள். (ஒருவன்)இகலென்னும்-மாறுபட்டென்பபடுவன்ற,எவ்வம்
தன்பத்தைச்செய்யும், கோய்-கோயை;கீக்கின்- (தன்மலத்திலிருந்து)
கீக்குவானாயின், (அக்கீக்குதல்)தவயில்லா (என்றாகும்) அழிவில்லாமையெ
ந்ருவதுவாகியநாலில்கூடாத,விளக்கம்-புகழை;தரும் - (அவனுக்குக்)
கொடுக்கும்-எ-து.(கருத்து)ஒருவன்மாறுபாட்டைக்கீடுவானாயினுபுக
ழைத்தரும்-என்பதாம்.0யாவருநூட்பாதலால் எல்லாச்சொல்வமும்பெ
ற்றுக்கொடைமுதலானகாரணங்களைப்புகழ்பெறுமென்பதாம். (3)

இன்பத்து எளின்பம் பயக்குமிகலென்னும்.

அன்பத்துடன் உண்பும் கெழல்.

இ-ள். இகலென் னம-மாறுபாடெனப்படுகின்ற. அன்பத்துள்-அன்பங்கள் பலவீனும், அன்ப-மிருத்த அன்பம்-கெழல்-(குருவனார் கு)நிலைபாயின், (அவ்விலலாமை) இன்பத்துள்-இன்பங்கள் பலவீனும், இன்ப-மிருத்தவீன்பத்தை-பயக்கும்; (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்-எ-து-ஆருதவி) ஒருவனுக்குமாறுபாட்டாகிய அன்பக்குமாமினது மிருத்த நிலைபு.

கா அக- நம- அக- இகல்

தைத்தரும்-என்பதாம். அன்பத்துடன் உண்பும்-மாறுபாடெனயேன்பவரோடும் போர்செய்து வலிமைதொலைதலால் யாவர்க்கு மெளியமுறியுப்பது-அதனைவினாவினாலே தருதலால்-இகலென்னுமெவ்வமென்றும். இன்பத்துளின் பம்மாறுபாட்டிலேயேன்யாவருகடபாகலால் எல்லாப்பயனும் பெற்றிருப்பது. (அ)

இகலெதிர் சாய்க்கொழுக வல்லாணையாரோ மிகலுக்குத் தன்மை யவர்.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடு (தம்மனைத்துத்தோன்றியவிடத்து) எதிர்சாய்க்கொழுக வல்லாணை-(அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) சாய்க்குக்கவல்லவரை, மிகலுக்கும்-வெல்லநினைக்கும், தன்மையவர் தன்மையையுடையவர், யாரோ-யார்-எ-று. (கருத்து) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரையெல்லநினைப்பவரையர்-என்பதாம். மாறுபாட்டை நீக்கி உடத்தல்வேந்தருக்குள் வித்தார் வுமரிதாசலால் வல்லாரையென்றும் அவர் யாவர்க்கும் உடபாகலால் அவரை வெல்லநினைப்பவர்க்கு யாவருடிலுமென்பது சொல்லிவிட்டு (இவைகளின்பாட்டாலும் மாறுபாடதவர்க்கு வருதன்மை சொல்லப்பட்டது) (ஆ)

இகலின் மிகலென தென்பவன் வாழ்க்கை தவலுக் கெடலு ரணித்து.

இ-ள். இகலின்-(பிறரோடு) மாறுபாடுதெனினே, மிகல்-மிருதல், இனிதென்பவன்-(எனக்கு) இனிதெனறுசெய்பவனது, வாழ்க்கை-உயிர் வாழ்க்கை, தவலும்-பிழைபடுதலும், (ரணித்து) சிந்தித்து பொழுது விழாடாம, கெடலும்-முழுதுக்கெடுத்தலும், ரணித்து-சிந்தித்து பொழுது விழாடாம, எ-று. (கருத்து) மாறுபாடுதெனினிதென்பவன் வாழ்க்கை யானது தவலுக்கெடுத்து முண்டாம்-என்பதாம். மிகுதல்-கேலுமே லுமெழும்வல்-இனிதென்பததான் வெல்லுதல்குறித்தல்-பிழைபடுதல்-வறுமை யாரே அன்பப்படுதல்-முழுதுக்கெடுத்தல்-இறத்தல் பொருட்டு-கேடும்-உயிர்க்கேடு மப்பொழுதே உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணுகின்மேவு மின்ன வறிவினவர்.

இ-ள். இகன்மேவு-மாறுபாட்டோடு பொருத்தமையுடைய, இன்னு-அன்புநெய்ச்சிந்த, அறிவினர்-அறிவுடையவர், மிகன்மேவு-மெய்நிப்பொருதுதலையுடைய மெய்ப்பொருள். நீதிதாற்பொருளை, காணும்-அறியும்-தான்-எ-று. (கருத்து) மாறுபாட்டாற்றுவன் பற்றசெய்யுமுறிவினையுடையவர்க்கீதிதாற்பொருளை பறியார்-என்பதாம், மின்னவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும் நீதினை உண்டாக்கும் அறிவு-மெய்நிப்பறிவு தம்முக்கு-

உண்டாவது காணப்படும்பிரயோசனத்தையுடையதாதலால் மெய்த் தூ
லெனப்பட்டது, மாறுபாட்டினாலே அறிவுகலங்கு தலால் காணொன்
றார். (இவை நூண்பாட்டா லும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் திக்குசொல்
லப்பட்டது.) (எ)

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாகக் மதனை
மிகலாகி னூக்குமாக் கேடு.

இ-ள். இகலிற் கு- (தன் னுள்ளத்த) மாறுபாடுதோன்றிய விடத்து,
எதிர்சாய்தல்- (அதற்கு) எதிரிதேலையொழிதல், ஆக்கம்- (ஒருவனுக்கு)
ஆக்கமாம், அதனை - அம்மாறு பாட்டினாலே, மிகல் - மிகுதலை, ஊக்கின்-
மேற்கொள்ளவானாயின், கேடு-கேடும், ஊக்குமாம்- (தன்னிடத்துவரு
தலை) மேற்கொள்ளும்-எ.று, (கருத்து) மாறுபாட்டிற்கெதிர்சாய்தலே
செல்வம் அனாதமேற்கொள்ளிற்கேடாம்-என்பதாம், உ எதிர்தல் ஏற்று
கொள்ளுதல்- சாய்தபொழுதே வருகலால் சாய்தலாகக் கெடென்றார். (அ)

இகல்காண னுக்கநீ வருங்க லதனை
மிகல்காணுமி கேடு தாற்று

இ-ள். (ஒருவன்) ஆக்கம்வருங்கால்- (தன்னிடத்து) ஆக்கம்வரும்
போது, (காரணம் உண்டாயினும்) இகல்-மாறுபாட்டை, காணான்-நினை
யான், கேடுதாற்று- (தனக்குக்) கேடுசெய்துகொள்ளுமிடத்து, (காரண
ம் இல்லாததிருத்தும்) அதனை-அதனிடத்தே, மிகல் - மிகுதலை, காணும்
நினைப்பான்-எ.று, (கருத்து) ஒருவன் செல்வம்வரும்போது மாறுபாட்
டைக்காணான் கேடுவரும்போ தனை நினைப்பான்-என்பதாம், உ மாறு
பாட்டால் வருக்கேடு திரால் அன்றென்பதுதோன்ற-தாற்கென்றார்
ஆக்கக்கேடுக்குமுன் மாறுபாட்டையும் பரிதிலும் உண்டா மென்ப
தாம். (ஆ)

இகலாலு மின்னாத வெல்லா கசலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

இ-ள். இகலான்-மாறுபாடுன்றினாலே, இன்னாதவெல்லாம்-து
ன்பஞ்செய்யவையெல்லாம், ஆம்-உண்டாகும், கசலான்-கட்பொன்றி
னாலே, கன்னயமென்னும், கல்லகீதியென்னும், செருக்கு - பெருஞ்சொ
ல்வம், ஆம் - உண்டாகும்-எ.று, (கருத்து) மாறுபாட்டாற் றுண்பமெல்
லாமுண்டாம் கட்பால் செல்வமுண்டாம்-என்பதாம், உ இஃனாதன்-வ
நமை பழிபாவங்கள் முதலானவை, கசல்-மறிதல்- அதுவும் செருக்கெ
ன்பதும் தன் தன் காரணங்களுக்காயின், நயமென்னுஞ் செருக்கென்க்கா
ரியத்தைக்காரணமாக உபசரித்தார். (இவையுள் றுபாட்டிலும் ஆய்வி
ருளம்புக சொல்லப்பட்டது.) (ஆ)

அக-ஆம், அதி-பகைமாட்சி.

— அச்சுவது அறிவிக்கலாமை முதலாகிய குற்றங்களுடைய பணகையமாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பணகையின்மைகடாமை யால் மேலே பொதுவகையால் விவகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற விடத்தே நிறப்புவனையால் விதிக்கின்ற அரசால் இது அந்நிபந்தனைக்கப்பட்டது.)

‘வலியார்க்கு மாற்றேற்ற வேம்புக வேம்பா’

மெலியார் மேல் மேக பகை.

இ-ள். வலியார்க்கு. (தம்மின் வலியவர்க்கு, மாற்றேற்றல்- பகையெய்துநிலை, மும்புக - சூழியக்கடவர், மெலியார்மேல்- மந்தைமெலியார்க்கு, பகை-பகையாகுதலை. மும்பா-சூழியர்மல், மேக- விரும்பக்கடவர் - எ-று. (கருத்து) வலியவர்க்கெதிர்தலை நீண்டகடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர்-என்பதாம். மெலியாரென்றவிடத்தே தணைவலியும் அடக்கலால் மெலியாரென்றவிடத்துத் துணை வலியினாலையும் கொள்ளப்படும், அத்துணை தான்படைபொருள் முதலாகியவையென்றுமன்றாணியும் நல்லறிவுடைமைநீதியறி பொழுதால் முதலாகியவற்றையுமன்றாணியும், எனவிரண்டாம். அவ்வாறன்றிமில்லாவிட வெல்லவர்க்கு வலிமைகொண்பாமை யான் அவசோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது (நிங்கனொக்கையிது தனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.)

(8)

அன்பில னுன்ற துணையிலன் னுன்ற வ்வா

சென்பரியு மேலிலான் துப்பு.

இ-ள். (ஒருவன்) அன்பிலன் - (அன்பற்றத்தார்தமேல்) அன்பிலன், ஆன்றதுணையிலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன், தான் துப்பவன் - (அதன்மேல்) தால் வலியிலன் (அப்படிப்பட்டவன், ஏதிலான் - (தன்மேல்வந்த) பகைவனது, துப்பு-வலிமையை, என்பரியும்-எப்படிசெய்யப்பான்-எ-று. (கருத்து) அன்பும் துணையும் வலிமையுமில்லாதவன் பகைவனது வலிமையை யெப்படி நீக்குவான்-என்பதாம், 0கற்றமுற்றின் சொல்லப்பட்ட இருவர்களைத் துணையும் தன் வலியும் இவற்றைதல் அன்பின்மேலே செல்லவர்க்கு வலிவளர்வதல்லாமற் றொலையா தென்பதாம்.

அஞ்சு மறியா னனைவில னீக்கலான்

தஞ்சு மெளியன் பகைக்கு

இ-ள். (ஒருவன்) அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவர்களுக்கு) அஞ்சுவான், அறியான் - (அறியவேண்டாமையாகவே) அறியான், அன்மளியன் - (அறவேட்டு, நீ பொருத்தமில்லன், நகலான் - (இவைகளின்மேலும்) யாவரி

அள-ஆம்-அதி-பகைமாட்சி.

நடாநட

ட்டதும்) உலோபகுணமுடையவன், (இப்படிப்பட்டவன்) பகைக்கு பகைவர்க்கு; தஞ்சுமெளியன்-நிகமெளியனாவான்-எ-று. (கருத்து) அஞ்சுபவனு மறியாதவனு நட்டில்லாதவனு முலோபகுணமானவன் பகைவர்க்கெளியனாவான்-என்பதாம். 0தஞ்சுமெளியனென்பவை-ஒருபொருளைக்குறித்துவந்த பலகெயல் இங்காங்கு லுற்றமுடையான் பகையிலவல்லம அழியுமாகலால் தஞ்சுமெளியனென்றார்.)

(12)

நீங்கான் வெகுளி. நிறையில் செஞ்சூழி யும்

யாக்கணும் யார்க்கு மெளியு.

இ-ள். (ஒருவன்) - வெகுளிகொப்பதினின்றும், நீங்கான் - நீக்கா

தவள், சிவையிலன் - (அ) அலையன் தித்தா) னிதையுடையவன் அலன், அலன், மெலெசெல்லுதல்) எஞ்ஞான் அம்-எக்காரும், யாங்கணம்-எவ்விடர். அம், யார்க்கும்-யா வருக்கும்; எவ்விடர்-எவ்விடர்-எ-அ. (கருத்து) கோபத்தை யு சிவையிலன்மையு முடையவன் பகைவர்க்கெளியனாவான் - என்பதாம்; மீண்டுமொன்றிதராயினால் இவன் கோபமுடையவனாகவல்லாமல், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலானும் இவன்மேலேபோக்குச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் இவையும் அறிச் செய்து நல் வேண்டியதி ல்லைபயிற்று. (சு)

வருகோக்கள் வாய்ப்பன, செய்யான் பழிநோக்கோள்

பண்டிலன் பற்றாக்கினிது.

இ-ள், (ஒருவன்) வழிகோக்கோள்-நீதி நூல்க்கல்லான், வாய்ப்பன செய்யான் - (அ) விதித்ததொழிசெய்துச் செய்வான், பழிநோக்கோள் - (த) நக்குவான்) பழியைப்பாரான், பண்டிலன் - குணமுடையவன் வன், (அவன் பண்கணம்) பற்றாக்கு-பகைவர்க்கு, இனிது-இவன்பம்-எ-அ. (கருத்து) நீதி நூல்க்கல்லாதவன் நீதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்கோ தவன் குணமில்லாதவன்; பண்கணம்-கெளியனாவான்-என்பதாம், நபனழ யோராயாக வழந்திவருதலால்வழியெவ்வழி, தப்பாது நிரோசன் படுத்தலால்-வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்களுடையவன் தீர்த்து அழி தலால் பற்றாக்கினிதென்றும், சொல்லினார். (அ)

காணச் சினத்தான் எழிபெருக் காமத்தான்

பேணுமை பேணப்படும்.

இ-ள், காணச்சினத்தான்- (த) னையும் பிதளையும்) அழியாமல்கு வதவாகியகோபத்தையுடையவன் (யாவன்) - எழிபெருக் காமத்தான் - மேல்மேலும் வளராதின்ற மிகுத்தகாமத்தையுடையவன் (யாவன்) பேணுமை (அவரது) பண்கணம், பேணப்படும் - கீறும்பிக்கொள்ளப்படு ம-எ-அ. (கருத்து) கோபத்தையுள் காமத்தையுமுடையவன் பகைவர்க்கெளியவன்-என்பதாம்; முன்சொல்லப்பட்டவனுக்கு யாவரும்பகை

கூடாது

அச-ஆ-அதி-பகைமாட்சி.

யாக்கலானும், சிவ் சொல்லப்பட்டவனுக்குக்காரியம்மேதான் குணமவ னாமே அழிவொன்பது பற்றி பேணுமைபேணப்படுமென்றார். (ச)

கொடுத்தும் கொள்ளவேண்டு மன்றவெடுத்திருந்து மாணத் செய்வான் பகை.

இன், அடுத்திருந்து - தொழிலைத் தொடக்கியிருந்து, மாண்புத் தந்திர) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவன்து, பகை- பணமைய கொடுத்தும் - சிலபொருள் (அழியக்) கொடுத்தாயினும், மனநிச்சயமாக, கொள்வீவண்டும் - கொள்ளாதவீவண்டும்-எ-று. (கருத்து) இவ்வாதவந்தைச் செய்பவன் பகைமையைப்பொருள் கொடுத்துக்கொள்ளுவீவண்டும் என்பதாம். 0 ஏற்காதவைமெய்யவ்னுயிருந்து தனிதலும், வலியவ்னுயிருந்து தனிதலும், முதலாயின அப்பொழுது அதனுலே சிலபொருள் அழியினும் பின்னே பலபொருள்களைப்பெறுதற்குச் சந்தேகம் தில்லாமையால் கொடுத்துக்கொள்வீவண்டும் என்றவென்ற [வை ஆறுபாட்டாலும் அதுசிறப்புக்கென்று சொல்லப்பட்டது.]

குணவிலையுக் குற்றம் பலவாயின் மாற்றாக்
கிணவிலையு மேமாப் புலையு.

இ-ள். (குணவன்) குணவிலையு - குணமொன்றுவிலையு, குற்றம் பலவாயின் (உடைய) குற்றம்பலவாகியவிடத்து, இணவிலையு (அவ் துணையிலல்லாதவனாகும், (அவ்விலையுருகையே) மற்றார்க்கு- (அவன்) பகைவார்க்கு, ஏமாப்புடைத்து-துணையருகையையுடைத்து-எ-று. (கருத்து) குணவிலையாதவனாய்ப் பலகுற்றமுடையவனாகிய துணையிலல்லாதவனாயின் அவன்பகைவார்க்கெளியன் என்பதாம். உருணம்-இறைமாத் தியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை, குற்றம் - இவ்வதிக்காரத்தினாலே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் திப்படிபட்டவையும். ஆம். துணை-சுற்றாட்டிப்புப்பொருள் படைமுதலானவை, பின்னார்க்கும் இவ்வழியால் உண்டாகும்பயன் தானே உண்டாகாமாசொல்லா-ஏற்புடைத்துவந்தார். (அ)

தெறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்பமறிவீவா
வஞ்சம் பகைவாப் பெறின்.

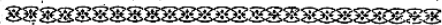
இ-ள். அறிவீவா- (கீதியை) அறிதவீவீவாத, அஞ்சம்- அஞ்சுகின்ற பகைவா-பகைவீவீவா, பெறின்-பெற்றானாகிய, செய்வார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு சேண்-உயர்வுள்ள, இன்பம்-இன்பங்கள், இவ்வார்க்கா-எ-று (கருத்து) கீதியையறிவாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க்கினியம்-என்பதாம் 0 உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செய்துமுடிக்குறிதலும், இவ்வாதவரே பகைவார்க்குடையமையால் பெறினென்றும், அவரை அறிந்துமேற்சென்றபொழுதே பகையிலீலாமையும் செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே- சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும், சொல்வீவீவா.

அள-ஆம்-அதி-பகைமாட்சி. ௩௩௩

கல்லான் வெருளுந் சிறுபொரு னெஞ்ஞான் து
மொல்லானை யொல்லா தொளி.

இ-ள்-கல்லான்-(கீதி தூக்கினைக்) கல்லாதவனாகிய, வெருளும்-பலகுந் தலால்வரும், சிறுபொருள்-எளியபொருளை, ஒல்லானை-அடையாதவனை எஞ்ஞான் தும்-என்னாலும், ஒளி-புகழ், ஒல்லாத-அடையாத-எ-று (கருத்து) கல்லாதவனுடன்பகைத்தலால்வரும் பொருளையடையாதவனைப்புகழ்முடையது-என்பதாம். 0 சிறுபொருள் முயற்சியிற் தாமையபொருள்-கீதியையாதவனை வெல்லாதல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதவனை வென்றியால்வருட்புகழ்கூடா தென்பதாம். ஆகவே இச்சிறியமுயற்சியாலே பெரியபருடைகவேன்றபடியாயிற்று. (இவைமுன் துபாட்டாலும் அதன்குலையியபயன் சொல்லப்பட்டது.)

(௩)

அ.அ-ஆம், அ.தி-பகைத்திறந்தேறிதல்.

அ.அ-தாவது, மாட்சிமையுடையபகையை ஆக்குதற்குற்றமும், முன்னாயின் பகையுள்-கட்பாட்டுத்தன்மைக்கும், அயலாக்குத்தன்மைபடும், அபைவகையிலேசெய்வதும், மற்றைக்கொடியுத்தன்மைபடும், அதனிடத்தேசெய்வனவும், கணியும்பருவமும், கணியாமற்போனூல்படுமிழுக்கமும் என் துணுவிதக்கணியூராய்தல். இவையெல்லாம்மாட்சிமைப்படாதபகையின்வாகலால் இதுபகைமாட்சியின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பகையென்னும் பண்பில்தனை யொருவ

னகையேயும் வேண்டிந்பாற் தன்று.

இ-ள். ஒருவன்-ஒருவன், பகையென்னும்-பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பில்தனை-தீமைபுண்டாக்குவதனை, கையேயும்- வினையாட்டி, உத்தேயாரினும், வேண்டிந்பாற்றன்று-விரும்புத்தற்றன்மையையுடையதன்று, (நீதிநூல்)-எ-று. (கருத்து) ஒருவன் பகையாகிய தீமைக்குணங்களைவினையாட்டினும், விரும்பா திருக்கூடவன்-என்பதாம், மாட்சிமைப்படாதபகையை ஆக்கிக்கொள்ளுகள்ளவிதத்தாலும் தீமையேயுத்தலால் பண்பில்தென்றும், அதனைவினையாட்டி, உத்தேயென்று, (கொடுமேவினைக்குடையாமாகலால்-கையேயுமென்றும், வேண்டிமை பழமையார்-துணிவென்றற்கு-நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லினார். நீதிநூல்வருவிக்கப்பட்டது. (க)

வில்லே நுழவர் பகைகொள்ளினுள் கொள்ளற்க

சொல்லே நுழவர் பகை.

16.க

16.க

அ.அ-ஆம், அ.தி-பகைத்திறந்தேறிதல்.

இ-ள். (ஒருவன்) வில்லே-வில்லையாராகவுடைய, உழவர்- உழவரே, பகைகொள்ளினும்-பகைகொண்டாலும், சொல்லே-சொல்லையாராகுடைய, உழவர்-உழவரே, பகை-பகையை, கொள்ளற்க-கொள்ளாதெழியுக்கடவன்-எ-று. (கருத்து) வீர்பகையைக்கொண்டாலும் மந்திரிகள் பகையைக்கொள்ளா திருக்கக்கடவன், சொல்லே நுழவர் மந்திரிகள்-என்பதாம், சொல்லுருபெயராய் நீதிநூலின்மேல்பின்புறது - விம்-ஆலோசனைஎன்ற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடு பகைகொண்டால்-கேடுவருவது சிச்சயமென்றுவந்தாலும் தனக்கேயாம், மற்றை ஆலோசனையுடையவரோடானுத்தன்மையிசத்தோர்க்கும் தப்பாதுவருதலால். - அது கொள்ளினும் இதுகொள்ளற்கவென்றார். கொள்ளும்என்கிற உம்மையெல்லவே நுழவர் பகையும், ஆகாமைபெறப்படும். இரண்டுமுடையவரே, கொள்ளலாகாமையெல்லவேண்டாவாயிற்று. (உ)

எழுந் தவரினு மேழை தயியனுய்ப்

பல்லார் பகைகொள் பவன்.

இ-ள். தபியனாய் (தான்) தனியனாயிருப்பின்காண்டு, பலலார்-பலரோ
 மும், பகைகொள்பவன்-பகையைக்கொள்வோன், ஏழுமூற்றவரினும்-பித்த
 ன்கொண்டவரினும், ஏழை-அறிவில்லன்-எ-று. (கருத்து) தனித்திருந்துப
 லர் பகையைக்கொள்பவன் பித்தரினும் அறிவில்லான்-என்பதாம், ஓதவிரும்
 கூற்றாய் படைமுதலானவை இல்லாமையால், மயக்கத்தால் அவ்விருவரும்
 ஒப்பாராயினும் பித்தர்கொண்டவர் அதனாலே தீர்க்கடையாமையால் தீர்
 கடைதவமுடைய இவ்வை அவரினுமேழையென்றார், தீவகாவது-துணை
 யுள்ளவிடத்துமவல்லுதலசத்தேகமாயிருக்க அத் துணையில்லாமலும்
 பலரோடும் பகைகொண்டு அவரால் வேறு வேறுபொர் செய்யிடத்தும் அ
 திக் தேவிடுதல். (இவைவழன் றுபாட்டுதும் பகைகொள்ளாதற் குற்றம்
 பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.) (க.)

பகைகட்பாட் கொண்டொழுதும் பண்புடையாளன்
 தகைமைக்கட்படக்கிற் துலகு.

இ-ள். பகை-பகையை, கட்பாட்கொண்டொழுதும்-(வேண்டியபே
 துவேறுபுடுத்தித்தனக்கு) நடராசசெய்துகொண்டிருக்கும், பண்பு
 டையாளன்-இயல்புடைய அரசனது, தகைமைக்கண்-பெருமையுள்ளே
 உலகு-உலகம், தக்கிற்று-தக்கியது-எ-று. (கருத்து) பகையைகட்பாகக்
 கொண்டிருக்காமரசன் பெருமைக்குள்ளேயுலகத்தக்கியது-என்பதாம்
 வேறுபடுத்தல்-பகைகரிவானிக்குதல், ஒழுக்கல்-நீதிவழிபடத்தல், பெருமை
 பொருள் படைஎன்றிதவிருவகை ஆற்றல். அதன் வழியதா தம்முள்ளும்
 வேறுபாடி ள்லாமையால் அத்துணிவுபற்றித்தக்கிற்றென்றார். (ச.)

அஅ-ஆர்-அதி-பகைத்திறத்திதல். காசர்.

தன் துணை யின்றிற் பகையிரண்டார் றுறொருவ
 னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி றென்று.

இ-ள். தன் துணை-தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில், இன் து-நிஸ்
 னை, பகை-(கரிவு செய்யும்) பகையோவெனில், இரண்டு-இரண்டு, (நிப்படி
 இருக்கின்ற தபோது)-நானொருவன்-ஒருவனாகியதான், அவற்றின்-அப்ப
 கையிரண்டினுள், ஒன்று (பொருத்தியதாயிய) ஒன்றை, துன் துணையா- (அ
 ப்போதைக்கு) துணிய துணையாக, கொள்க-(செய்து) கொள்ளக்கடவல்-
 எ-று, (கருத்து) தனக்கு தவுந் துணையில்லைவருத்தும் பகையிரண்டு இஸ்
 னையிழம்பொருத்திபொதான் றைக்கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம். பொ
 ருத்தியதாவது, மற்றதைவெல்லுதம் குவற்றது அப்பொழுது- அவ்வெல்
 லும் பொழுது, வேறுபாடி ள்லாமல் செய்துகொள்ளவென்றற்கு - இன் து
 னையாவென்றார். ஆலிரண்டும்-அகை. (இவை இரண்டுபாட்டாலும் கட
 பாகத்திறன்மையது சொல்லப்பட்டது.) (ரு.)

தேறினும் தேறா விடினு மழிவிள்கட்
 டேருள் பகாஅன் னிடல்.

இ-ள். (பகைவன்)-தேறினும்(முன்) தெளிந்தானாயினும், தேறாவிடி
 னும்-தெளிந்திலையினும், அழிவின்கண்-(தனக்குப்பிறத்தொரு தொழி
 லால்) தாழ்வுவந்தவிடத்து, தேறாள்-கூடானாகியும், பகாஅன்-நீக்கானாகி
 யும், விடல்-(கடுவே) விட்டுவைக்கக்கடவன்-எ-று. (கருத்து) பகைவன்
 தெளிந்தானாயினும் தெளிந்திலையினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியுந்

காணியுமிருக்கக்கடவன்) - என்பதாம்முழுமையுள்ளதெளிந்தானுமியும் அப்
 போதுகூடாதொழிக்கவென்றது-உள்ளாய்நின்றதுகெடுத்தனோக்கி, தெளி-
 ந்திலவையினூர்அப்போதுநீக்காதொழிக்கவென்றது- அல்லவமுலிந்தகுத்து
 னையாதனோக்கி.(இதனால் அப்போதுகருத்தன்மையதுசொல்லப்பட்டது.)

நோவந்த நோவந்த தநியர்க்குமேவந்த
 மென்மை பகைவரகத்து.

இ-ள். கொந்தது-கொந்தனை-அறியர்க்கு-(தாமாடு)அறியாதகட்டி-
 னர்க்கு,கொவந்த-தன்)னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன். மென்மை-வ-
 றிபில்வாமையை,பகைவரகத்து-(அதைப்பார்க்குத்திருக்கும்) பகைவரிடந-
 து,மேவந்த-மேவிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன்-எ-று.(கருத்து) கொ-
 ந்ததையறியர்க்குத்தன்)னோவைச்சொல்லாதிருக்கக்கடவன் - வலியிடு-
 லாமைப்பகைவரிடத்தமேவிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.
 பகைவரிடத்ததெய்யலாகாததுசொல்லவந்தவர்-கட்டிணரிடத்தே. செ-
 ய்யலாகாததும்உடன்சொல்லினார். (இதனால் அல்லிசுவகை - யிடத்துட-
 லெய்வதுசொல்லப்பட்டது.) (ர)

கூடாது

அஅ-ஆம்-அதி-பகைத்திறத்தெரிதல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பமாயும்
 பகைவரகட்டப்பட்ட செருக்கு.

இ-ள். வகையறிந்து-(தான்)தொழில்செய்யும்)வகையை அறிந்துந-
 த்(செய்து) அதுமுடித்தற்குஏற்பத்)தன்னைப்பெருக்கி,தற்காப்ப- (மறதி
 ஆடையாமல்)தன்னைக்காக்கவே,பகைவர்கண்(தன்)பகைவரிடத்து, ப-
 ட்ட-உண்டாகிய,செருக்கு-எளிப்புமாயும்-கெடும்,எ-று.(கருத்து) தொ-
 ழில்வகையறிந்துதன்னைக்காக்கப்பகைவர்க்குச்செருக்குக்கெடும்என்பதாம்.
 வகைவலியவனாய்தானேபோர்செய் விதமும், மெலியவனாய்வளவி-
 லேபோர்விலக்கும்விதமும்,முதலானவை,பெருக்கல்- பொருள்படை-
 னாலேபெருக்கச்செய்தல்களிப்புநிலவழியால்வெல்வோமென்றெண்ணி-
 மகிழ்ந்திருத்தல்.இவ்விதமுதல்அறிந்தாமேஅடக்குவரென்பதாம்.(இத-
 னாகையுத்தன்மையதனிடத்துச்செய்வன சொல்லப்பட்டன.) (அ)

இனாதாக முண்மாம் கொல்க கணையுநர்
 கைகொல்லும் காழ்த்த விடத்து..

இ-ள். முண்மாம்-(கணையவெண்ணுவதாகிய) முண்மாம்(தலை)இந-
 தாக-இனாயதாகியநிலையிலே,கொல்க-கணையுநர்-உடவர், (அல்லாமல்)காழ்-
 தவிடத்து-முதிர்ந்தநிலையில்,(கணையத்தொடக்கினால்) கணையுநர்-கணைப-
 றது-கை-கையை,கொல்லும்-(அதுதானே)கணையும்-எ-று.(கருத்து)முந்-
 னாகியமரத்தையினாமையிற்கணையுக்கடவர். அதுமுதிர்ந்தாம் கணையந்-
 கையைக்கணையும்-என்பதாம்,(கணையம்)(வெதாகிய)தம்பகையை அது
 மெலிதாகியகாலத்தேகணையுப்படிசெய்யாமல்வளவிதாகியகாலத்திலே

ணையத்தொடக்கினால்தம்மைஅப்பகைதாரனாகையுமென்பது தோன்ற
 நின்றமையால்நிதுபிரிதுமொழிதலணி-(இதனால்கணையும்பருவம்சொல்-
 லப்பட்டது) (உ)

உயிர்ப்ப வுள்ளல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்

செம்மல் சிதைக்கலாநார்,

இ-ள்- செயிர்ப்பவல்-(கம்மோடு)பகைப்பவரது, செம்மல்- தருக்கை (கெடுக்கலாயிருக்க)சிதைக்கலாநார்(இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காதவர சர், உயிர்ப்ப-பின்)முச்சுவீமொத்திரத்திற்கும், மன்ற-நிச்சயமாக, உள்ளவர் இருக்கின்றவரல்லர்-எ-று.(கருத்து)பகைப்பவர்செருக்கைக் கெடுக்காதவரிடப்பவல்-என்பதாம். 0 அலர்வலிபவராய்க்கம்மைக்களைதல் நிச்சயமாகவால்இந்தாதாரோவரென்பதாம்,(இதுதனால்களையாவழிப்படிம் இழுக்கு முசொல்லப்பட்டது.)

(1)

அசை-ஆம், அதி-உட்பகை.

அஃதானது; புறப்பகைக்கு இடமாத்கொடுத்து அதுவெல்லுமளவும் உள்ளாய் திற்கும்பகை - இதுவும் கணயப்படுவதிவே சேர்க்காதகலால் பகைநிறம் தெரிதலின்பின் ளைக்கப்பட்டது.

திழனிசு மின்னாக வின்னா தமர்கீரு

மின்னுவா மின்னா செயின்

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) சிழனிசும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாபி)சிழனும் கீரும், மின்னா - மூன இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்)மேய்செய்யுமவை, இன்னா - இனிபனவல்லவாம்,(அதுதயோல்,தமர்கீரும்-(மீருவனென்றவனவாயி) தம்மவரியல்புகளும், இன்னாசெயின் - (மூன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்) துன்பஞ்செய்யுமவை, இன்னுவாம்-இனிபனவல்லவாம் -எ-று(கருத்து) ஒருவனுக்குசிழனுக்கீருக்காய் செய்யுமதுபோலத்தம்மினத்தரியல்புகளும் துன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம் 0 கோய - பெருக்கால்-பெருக்கிறமுதலானவை, தமர்கீர்ததனல் - உட்பகைமாதற்குரிய ஞாநிகளெனவருக. இன்னாசெயல் - மூன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழிசெய்தல்.

(க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக

கேள்போல் பகைவர் தொட்பு

இ-ள். வாள்போல் . வாள்போலே, (வெட்டுவோமென்றுவெளிப்பட்டுதிற்கும்)-பகைவரை - சத்தருக்களை, அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர். (அப்படிசில்லாமல்), கேள்போல்-உறவினர்போல (முறைநிறிற்கும்), பகைவர்-பகைவரது, தொட்பு-கட்பை, அஞ்சக-அஞ்சக்கடவர்-எ-று.(கருத்து) வெட்டுவோமென்னும் பகைஞர்க்கஞ்சாதிருக்கக்கடவர். உறவினர்போலிருக்கும் பகைஞர்க்கஞ்சக்கடவர்-என்பதாம் 0, மூன்றே அறிந்துகாக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்றும், அப்படிசில்லாமல் காக்கவுருகடாமைவால்கெடுதல் நிச்சயமென்பதுபற்றி அஞ்சகவென்றும், சொல்லினர்-பின்செய்யும்பகையினும் கொடிதாசலாலும், காக்குக்காலம் அதுவாகலாலும், அஞ்சப்படுவதுமுன்செய்தஅவர்கட்பாதிற்று (இவைதிரண்டுபுட்டிலும்) உட்பகையாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.)

(2)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலிவிடத்து

மட்பகையின் மாணத் தெழும்.

இ-ள். உட்பகை - உட்பகையாயினுளை, அஞ்சி-பயந்து, தம்மா
 க்க- தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர், (அப்படியை உலாத்தபோ
 னு) உட்பகைத்து * (தனக்கு) ஒர் தளர்ச்சிவந்தவிடத்து அட்ப்பகையெய்தி

நூலாயி

அக-ஆம்-அதி-உட்பகை.

(குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல், மாண- தப்பாயும்,
 தெறும் - (அவர்) கெடுபார்-எ-று. (கருத்து) உட்பகைக்கருதித் தன்
 னைக்காக்கக்கடவர், காவாவிழற்பவகவர் கெடுப்பார்-என்பதாம், உலாத்த
 ல்-அவாணையாமலும் அவருக்கு உடம்படாமலும், பரிசுரித்தல், பகையை
 தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெடுதல்தப்பா தென்ப
 தாம். (1)

மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
 லேதம் பலவுத் தரும்.

இ-ள். மனமாண - (புறந்திருந்தியது போன்று) அகத்திருத்தது,
 உட்பகை-உள்ளுட்பகை, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாமாயிச்
 (அது), இனமாண சுற்றம், (வசப்பாடாமைக்குவறுதலவாகிய - ஏதம்பலவு
 ம்-குற்றம்பலவும், தரும்-(அவனுக்குத்) தரும்-எ-று(கருத்து) அரசு
 க்குட்பகையுண்டாயின், பலகுற்றமுத்தரும்-என்பதாம், 0 அவை-சுற்
 த்தாரா உள்ளாயின்று வேறுபடுதலும் அதனால் அவர்வேறுபட்ட
 டத்தே தான்தேறாமையும், பின்பு அவைகளால் வினை வளவும், ஆம்,

உறன்முறையா ணுட்பகை தோன்றி விரன்முறையா
 வேதம் பலவுத்தரும்.

இ-ள், உறன்முறையான்-(புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையே
 கெடிய, உட்பகை-உட்பகையானது, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உள்
 டாயின் (அது), இறன்முறையான் - இறத்தன்முறைமையோடுகடிய,
 ஏதம்பலவும்- குற்றம் பலவற்றையும், தரும்-(அவனுக்குக்) கொடுத்
 தம்-எ-று(கருத்து) உறவின்முறை யுட்பகை யரசனுக்குத்தோன்றிவ
 பலகுற்றத்தையுத் தரும்-என்பதாம், 0 அவைபுறப்பகைக்குத் துணை
 யிளிந்தே அதுதோன்றாமல் கொல்லுன்கமுதலாகியவஞ்சனைசெய்தலு
 ம், மந்திரிகண்முதலாகிய அங்கங்களைதேய்த்தலும், முதலானவை. 0

ஒன்றமை யொன்றியார் கட்படி நெஞ்சூன்றும்
 பெயர்முமை யொன்ற ளரிது.

இ-ள். ஒன்றமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ள
 யினரிடத்து, படிள் - உண்டார்குமாயின், பொன்றமை-இறவானைத்
 தன்மல் - (அரசனுக்குக்) கெடுதல், எஞ்சூன்றும்-என்றானும், அரிது-அ
 ருமை-எ-று.(கருத்து) தனக்குள்ளாயினரிடத்துப் பகையுண்டாயி
 ராசனுக்கிறத்தலைத்தரும்-என்பதாம். 0 பொருள்படைமுதலாயிய உற
 புக்களாலே பெரியபுதுசெய்காலத்து மென்றுற-எஞ்சூன்றும்மென்று
 ரு.(இவை நான்குபாட்டாயும் அதனால் தனக்குவரும்பிக்குகொல்லப்ப
 ட்டது.

அக-ஆம்-அதி-உட்பகை.

நூலாக

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே

யுட்பகை யுற்ற குடி.

இன். செப்பின் - செப்பினது. புணர்ச்சிபோல்-புணர்ச்சிபோல கூடினும் - (புறத்தே வேற்றுமைதெரியாமற்) கூடின ராவினும், உட்பகை-உள்ளிடத்துப்பகை, உற்ற-உண்டாகிய, குடி-குடியினுள்ளார், கூடாதே-(அகத்தேதம்முட) கூடார்-எ-று. (சுருத்து) உள்ளிப்பகைபொருந்திய குடியினுள்ளார் செப்பின் முடிபொற்கூடினாராயின மலையொற்றுமைபிற் கூடார்என்பதாம். 0 செப்பினபுணர்ச்சிசெப்புமேலி யென்ப முடியோடு புணர்ச்சிபுணர்ச்சி, அவர்உட்பகையால் மனம்பெறுபுட்பகையால் அப்பகைபெற்றவிடத்தே வேறுவேறாவொல்பதாம். (8)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொருதுட்பகை யுற்ற குடி.

இன். (முன்வளர்ந்துவந்ததாயினும்)உட்பகையெய்தற்குடி-உட்பகையுண்டாகியகுடியானது, அரம்பொருத - அரத்தினாலேதேயக்கப்பட்ட பொன்போல - இரும்புபோல, பொருது-(அதனாலே) தேயக்கப்பட்டு உரம்-வளிமை, தேயும்-தேயுதலுபோம்எ-று. (சுருத்து)உட்பகைபொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேயக்கப்பட்ட இரும்புபோலக்கெடும்என்பதாம். கூடாரிவஞ்செயலதுபோன்று பொருத்தி மெல்லமெல்லப் பரிசுயித்தலால் வளிமைதேயத்துவிடு மென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டிலும் அவள்குடிக்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.) (அ)

எட்பகவன்ன சிறுமைத்தே யாயினு

முட்பகை யுள்ளதாம் கேடு.

இன். உட்பகை-(அரசனது) உட்பகை, (அவன்பெருமையை கோக்கி)எட்பகவன்ன - உள்ளின்பிள்ளையொத்த, சிறுமைத்தேயாயினும்-சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு -(அப்பெருமையெல்லாம்அழிய வரும்)கேடு, உள்ளதாம்-(அக) கத்தாம்-எ-று. (சுருத்து)உட்பகையெட்டுப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினுக் கேடுண்டாம்-என்பதாம். 0 மிகவும்பெரியகேட்டுக்கு எல்லைவருமாவும் மிகவுஞ்சிறிய உட்பகைஉள்ளே அடங்கியிருந்துவந்தால் வெளிப்பட்டுநிற்குமென்பதாம். (இதனுள்சிறிதென்று இகழப்பட்டதென்பதுசொல்லப்பட்டது. க

உடம்பாடிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்குடபாம்போடுடனுறைத்தற்று.

இன். உடம்பாடிலாதவர்-மனப்பொருத்த மீல்லாதவரோடு, வாழ்க்கை (ஒருவன்) கூடிவாழும்வாழ்வு. குடங்கருள்-ஒருகுடிசையினுள்ளே, பாம்போடு-சாகப்பாம்போடு. உடனுறைத்தற்று - கூடிவாழ்ச்சாற்போலும். -எ-று.(சுருத்து) மனவொத்தவாயில்லாருடன் கூடிவாழ்வு

௩௩௪௨

அசை-ஆர்-அதி-உட்பகை.

ம் வாழ்க்கையானது ஒருகுடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடி வாழும்பொலாம்-என்பதாம். கூடுதலிற்றுமையாலும்பழக்கத்தாலும் பாம்புடனே கூடிவாழ்ப்பதில் நிச்சயமாம். ஆகவே அவ்வுவமையால் அவ்வுவியிக்கு முடிவுவருதல் நிச்சயமென்பதுபெற்றும். (இதனாலே கண்ணோட்டம் செய்யாதவனாக் கடியக்கடலென்பதுசொல்லப்பட்டது.)

கூய-ஆம், அதி-பெரியாரைப்பிழையாமை.

அத்தாவது, பெரியாயினுரை அவமதித்து நடவாமைஇரட்டு மொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமையினாலேபெரியாகிய வேத மெலும், தவத்தினாலே பெரியாகியமுனிவர்மேலும், நின்றது, மேற் சொல்லாமல் குறைத்து நின்றதாகவுள்ளது இருரோதத்தால் வருமவை என்று முடிவில்வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுலா ராற்ற சிகழாமை போற்றுலாச்
போற்றலு சொல்லார் தலை.

இ-ள். ஆற்றுலாச்-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவையாவும் (முடிச்சு ல்லாருடைய, ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுலாச் - (தம்பிடத்ததுக் திருவாராமம்) காப்பவனுடைய, போற்றலு சொல்லாம்-காலக் குறையெல்லாம், தலை-யிருத்தது-எ-று. (கருத்து) வல்லாருடைய வல்லமைகளை யிகழாமையே காவல்களெல்லாவற்றர் னுத்தலை-என்பதாம். ஆற்றலென்பது-பெருமை அறிவுமுயற்சிகள் மூன்றின்மேலும் நின்றது. இகழ்த்தவிடத்தேதம்மைக்கையவல்லாடு என்பதுதேசந்த- ஆற்றுலாசென்றும், அரண்படை பொருண்டபு முற் லாகிய வற்றைக்கால்கள் அவரால் அழிபுமாகலால் அவ்விகழாமையை தலைமையானகாவலென்றும், சொல்லினார். (இதனாலேபொதுவாகைய் அவ்விருவகைப்பெரியோர்க்கும்பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச்சொல் லப்பட்டது.)

பெரியாளைப் பேணுதொழுநீர் பெரியாசைத்
பேரா விடும்பை தரும்.

இ-ள். (வேத்தச்)பெரியானை-(வலிமைகளாலே) பெரியாசி னை; பேணுது - கன்குமதியாமல், (அவமதித்து) ஒழுதி - கண்டப்பராயிச்; (அச்சுடக்கையானது) பெரியாரால் - அப்பெரியாசால், பேராவிடும்பைய (எக்காளும்) நீக்கத்துன்பக்களை, தரு-(அவகுக்குக் கொடுக்கும்); -எ-று, (கருத்து)பெரியோரை அவமதித்து நடந்தால் கட்டத்தை நீக்கத்தரும்-என்பதாம். அத்துன்பக்களாவன - இராமையிலும் தீர் மல்வருகிற மூவகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தர் மே

கக-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேரல்;

உயில்

உண்டாகாது-எ-று (கருத்து.) கல்லமனமும்- கல்லசெய்வமுமுடையவர்க்கு யினையால் வருமரியாமையில்லை - என்பதாம். இயல்புமை க்காலத்து மேன்றற்கு எஞ்ஞான்றமென்றார், அப்பேரைமையாவது ?மற்சொல்லிய - விழைதல் அஞ்சல் எவல்செய்தல் என்மிறமுறைற் று காணமாகியது. [எதிர்மறைமுக்கத்தால் அம்முன்று இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.]

(வ)

~~~~~

ககஉ-ஆம்-அதி-வரைவிண்மகளினர்;

6
 டி.ன். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகிப்பொருளை இழந்து)
 பொருளாகிய பொனையேவிரும்புமளீரது, புன்னலம் புல்லிய க
 ளத்தை, அருட்பொருள் - அருளோடுகூடியபொருளை, ஆயும் - ஆய்
 துசம்பாதிக்கும், அறிவினவர் - அறிவையுடையவர், தோயார்- தீன்
 டார்—எ.று. (கருத்து.) பொருளோடாறாது மறிவுடையார் - வேரை
 ச்சேரார்-என்பதாம். * அந்தமகம் இது மந்தம் பொருளின
 லால் - பொருட்பொருள் அருட்பொருள் என்றுச்சேடித்
 இழந்தார்க்கே உரித்தாதல், தாம்விரும்புவின்ற - அத்தந்தரு அல்ல
 ய்க்கலம் விசேதமாகலால், தோயாரென்பதாம். (ர)

பொதுகலத்தார் புன்னலக் தோயார் மதிகலத்தின்
 மாண்டவறிவினவர்.

இ.ன். மதிகலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிகலம்மையால், மீண்ட
 மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினர் - (செயற்கை) யறிவையுடையவர், பொ
 துலத்தார் (பொருள்கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசைய
 யுடையமகளீரது, புன்னலம் - புல்லியகலத்தை, தோயார் - தீன்
 டார்—எ.று. (கருத்து.) புத்திகலமுடைய பெரியோர்ப்பாத்தையயாச்சேர
 ன்-என்பதாம். உமதிகலன்கொடுமுத்திரப்பிலேசெய்த கல்வினைகளால்
 ன்தெளிவுடைத்தாதல் அத்தெளிவினலல்லாமல் அக்கலவியறிவு உட
 சிமைப்பட்டாமையால் * மதிகலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்பார்.

உ.உ. ஆம்-அறி—வகைகளைக்கறி.

அவ்வறிவுடையார்க்கு ஆவாசையது பொய்மையார், மெய்மை,
 குற பொதுவாயிருக்கையையும், விளக்குத்தோன்றலால் தோயாரென்பு
 ம் சொல்லினார். (இ)

தக்கலம்பாசிப்பார் தோயார்தகைசெருக்கிப்
 புன்னலம் பாசிப்பார் தோள்.

இ.ன். தகை - ஆடல்பாடல் அழகென்பவகைகளாலே, செருக்கி
 களித்து, புன்னலம்- (தம்) புல்லியகலத்தை, பாசிப்பார் - (வின்கொடு
 ப்பவர்க்கெல்லாம்) பாப்புமகளீரது, தோள் - தோளை, தக்கலம் - (அ
 ரிவொழுக்கக்களாகிய) தமதுபுகழை, பாசிப்பார்-உலகத்தே பா
 ப்புகழ்முறிய உயர்ந்தோர், தோயார்- தீண்டார்—எ.று. (கருத்து) தம்
 துபுகழைவிளக்கும்பெரியோர் வேசையர் தோயாச்சேரார்- என்பதாம் *
 ஆடல் முகவிய மூன்ற மூடைமை அவர்க்குமேன்பாடாகலால் தகை
 யொன்றும், தோயாத்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியும்கலால்- அவ்வ
 ரிவொழுக்கக்களாலே புகழ்பாப்பிலார் தோயாரென்றும் சொல்லின
 ன். [இவையுண்டாயுபாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டான்பது
 சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் திறநெஞ்சிற்
 பேணிப் புணர்பவர்க்கோள்.

இன் - ரெஞ்சின - ரெஞ்சினால், சிற-வேறுபொருள்களை, பேணி-
 ஆசைப்பட்டு, (அவைகொடுப்பவனா) புணர்பவர் - (அவைகாசனமா
 க மெய்யினாலே) புணருமகளிரது, தோள்-தோள்நீள, சிதைக்குசமி
 ல்லவர் - சித்தச்செய்தலினாலே (நிருந்திய) ரெஞ்சமில்லாதவர், தோ
 ய்வர்-சேர்வர்—எ-று. (கருத்து) நன்மனமில்லாதவர் வேசையர்-தோள்
 களைச்சேர்வர் - என்பதாம். * பொருளும் அதனால் படைக்கப்படுவன
 லும் - விரும்புகிறதெனவே அவை மேலிருந்தால் புணர்வது அவருட
 ட்புமாத்திர மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது சிந்தருவதெனவேபுடையார்
 தோயாமையால்- அ-ஃதில்லாதார்தோய்வவென்றார். (எ)

ஆயுழிவின ரல்லார்க் கணக்கென்ப
 மாய மசனிர் பூயக்கு.

இன் - மாயமசனிர் (உருவுசொற்செய்களால்) வஞ்சித்தசிக்
 கல்மகளிரது, முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆயுழி - (அவ்வஞ்சினையை) ஆ
 ராய்த்தறியும், அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவரல்லாதவர்க்கு, அ
 ணக்கு-அணக்குநீர்க்கு, என்ப-என்று (அலோர்) சொல்லார்—எ-று.
 (கருத்து) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியை தாலோசனங்கெ
 ட்பவர்-என்பதாம், * அணக்குகாமறியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வ
 மகளை, நாக்கு- திண்டல்-இவ்வருவகத்தால் - அப்புணர்ச்சி முன்னே
 ளுக்

௯௨-ஆம்.—வனாசலின்மசனிர்,

அன்றிபொலேதொன்றிப் பின்பு உயிர்வொன்றாதல்பெற்றும், இது
 லோர்-அணிவென்பதுதேர்ந்த அலர்,மெல்லவது-அசொல்லினார். (அ)

வனாசலா மாணியையார் மென்றோள் புரையிலாப்
 பூரிபுக ளாழ மளறு.

இன். வனாசலா-(உயர்க்தோர் இறித்தொன்றாறும்கிண்கெடு
 பவர் யாவராயும்) கெடும், மாணியையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபாசத்
 தையுடைபவரது, மென்றோள் - மெல்லியதோள்கள், புரையிலாப் (அ
 க்குற்றத்தைகயறியும் அறிவில்லாத, பூரியர்கள்- கீழ்மக்கள், ஆழும் (பு
 குத்து) அழும்-அன்று, அளறு - நரமாம்—எ-று. (கருத்து.) வேசையர்
 தோள்கள் கீழ்மக்களழந்து நரமாம் - என்பதாம் * சாதியாழிந்து
 னா நீக்குதற்கு - புரையிலாம் பூரியர்களென்றும், அலராமுத்தந்தே
 உருவுமுதலாகிய மூன்றுமேயென்பதுதோன்ற - மாணியையார் வெங்
 றோளென்றும், அலர்க்குநாகத்தந்த தண்டியில்லாடல் தருமென்ற
 தோன்ற உருவமொக்கியும், சொல்லினார். (க)

இருமனப் பெண்டிருந் கண்ணங் கவறுந்
 திருக்கேகப் பட்டார் தொடர்பு.

இ-ள். இரும்பைப்பொன்றும் - கவர்மனத்தைபுளையாம்களீரும் கள்ளும்- தள்ளும், கவரும்-குதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார்- கீட்டப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புக்களாம்-எ-று. (கருத்து) வேசையரும்,கள்ளும், குதும், இலகருமியால் கீட்டப்பட்டவர்க்கு நட்பாம் என்பதாம். * இரும்பைம் (ஒருவனோடு) கூடுதலும்-கூடாமையும்-ஒருவர்த்நிலையுடையமணம், கள்ளும் குதும் பரத்தைவர்க்குச்சமணமணகுத்தமுடையவைகளாலே உன்சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அநீசரமுறைமையும் இதனாலே அறிக. திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வகையாள்களால் அறியப்படுமென்பதாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் அதற்குப்பவர் இழிவுகொள்பது சொல்லப்பட்டது.] (பி)

சாட - ஆம், அதி - கள்ளுண்ணமை.

அஃதாவது- இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழிந்தவெல் பரத்தைப் போயுழப்பதாகிய கள்ளினே உண்ணாமையதுகிறப்பு. எந்நிறைமுகத்தாலேசொல்லுகிறார்.

உட்கப் படா அரொளியிழப்ப ஞஞ்சான் தன்
கட்காதல் கொண்டொழுது வார்.

சாட-ஆம்-அதி-கள்ளுண்ணமை. ௩௨

இ-ள். கட்காதல்கொண்டு- கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு; ஒருவார்-கட்குமரசர், ஞஞ்சான் து -என்பதும், உட்கப்படா அர் - (கைவரால்) அஞ்சப்பட்டார்- (அதுவேயல்லாமல்) ஒளி - (முன்பெய்த) நின்ற(குளிப்பையும், இழப்பர்-இழந்து கிடவீ-எ-று.(கருத்து.)கள்ளினே சிச்சைவைக்குநாசச் சஞ்சார் புக்கழையிழப்பார் - என்பதாம். * அழிவ் சொல்லாமையால் பொருள் படைமுதலியவைகளால்பெரியவாகிய காலத்தும் பணகவர் அஞ்சார் தம்முன்னோராலே அகட்கத் ஒளியும் இகழ்ப்புதலால் இழப்பொன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அரசாதி இவரிதுசொல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

உண்ணற்க கள்ளி யுணர்வன்க சான்றோர
ணைணப்படவேண்டா தார்.

இ-ள். (அழிவுடைவாசாயினோர்) கள்ளை-(அவ்வழிவுகெடுதற்கு) துறாகிய) கள்ளினே, உண்ணற்க- உண்ணுதிருக்கட்டவார், உணர்வ்-ண்ணலெண்டிவாருண்டாயின, சான்றோரன் - கல்வோரால், என்ருப்படவேண்டாதார் - மதிக்கப்படவிரும்பாதார், உண்க - உண்ணக்கவர்-எ-று. (கருத்து.) கள்ளையுண்ணுதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாருண்ணக்கடவர்- என்பதாம். * பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெற்றிருந்து கள்ளால் அழித்துக்கொள்ளுவாரா இப்பலகவே அழிவில்லாத மிருங்களுடனையும், எண்ணாகலால் சான்றோர லெண்ணப்படவேண்டாருண்கவென்றார்.

நள்ளுண் முகத்தேயு மின்னாக லென்வந்தற்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

இ-ள். நன்னாணுமுகத்தையும் (எதுசெய்யும்) தர முன்பாயினும், களி- (கள்ளாண்டு) களித்தல், இன்னும் துன்பஞ்செய்வதாம். (ஆகவால்) —மற்றுச்சார்த்தோர் முகத்தால் - சின் (குற்றம்பூரணம்பொருத) பெரியோர் முன்பு அங்களித்தல் - என்- (அவர்க்கு) மிகுதாலும்—எ-து.(கருத்து.) தாய் முன்னக்கம் அங்களித்தல் துன்பமாம் பெரியோர்முன் கள்ளாண்டுகளித்த செயல்பயனாம், எனபதாம், ஆல் - அசை, மனமொழிமெய்கள் - அபடாரையால் நானம் அழியும் அழிவலேதாய்க்கும் இவ்வாசைகள் - இறுமையும் கெடுத்தலதித்து னாரத்தே கடியும் பெரியோர்க்கு இன்னதாகல் சொல்லவெண்டுமேர் வென்பதாம். (ந.)

நானென்னுமல்லாள் புறங்கொடுக்கும்கள்ளென்னும்
- பேணுப்பெருங்குற்றத்தார்க்கு.

(இ-ள்) கள்ளென்னும் - மறுவென்றுசொல்லப் படுகின்ற,பேணாவரும்) இஃமும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடைய

182

கூட-ஆம்-அதி-கள்ளுண்ணைம்

புறங்க்கு, நானென்னுமல்லாள் - காணமாயிலவள்—(அவையாய்ந்தற்கு அஞ்சி புறங்கொடுக்கும் - எதிர்முகமாகாள்—எ-து.(கருத்து) கள்ளாண்பவர்களுக்கு காணமில்லை-என்பதாம், உ காணுதற்கும் அஞ்சி உலகத்தார் னாரத்தேநீக்குவார், ஆகவால் பேணுவென்றும் பிட்டுருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும், இழிதொரிடத்து நிலலாமையால்- கல்லானென்றும், சொல்லினார். [இணைமற்றுபாட்டாலும் ஒளியிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஐகயறியாமையுடைத்தே பொருள்செடுத்த
மெய்யறியாமையென கொள்

இ-ள். (ஒருவன்) பொருள்கொடுத்து - விடப்பொருளைக் கொடுத்து, மெய்யறியாமை - (கள்ளாலேதனக்கு) மெய்மறதியை, கொள்ளுகொள்ளுதல், கையறியாமை - (அவன்பழவினைப்பயனாகிய) செல்வியாமைமைய, உடைத்து - (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து—எ-று. (கருத்து) கட்டுமுடித்துமெய்மறதியைக்கொள்ளுதலறியில்லாமை யுடையது—என்பதாம். * தன்னையறியாமைசொல்லவே மறறவையாவையும் அறியாமைசொல்லவேண்டாவாயிற்று. அறிவார் விடிகொடுத்து னும் தைக்கொள்ளுங்கால் தீயதைக்கொள்ளாமைமால் மெய்யறியாமைக்கொள்ள முன்னையறியாமைமால் வந்ததென்பதாம். (10)

துஞ்சினார்செத்தாரிள் வேறல்லொஞ்ஞான்று
நஞ்சன்பார் கள்ளுண்பவர்.

இ-ள். துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரிள் - இறந்தவரிள், வேறல்லார் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறியில்லாமைமால்) வேறென்பபடார்— (அப்படியே) கள்ளுண்பவர் - கள்ளுக்குடிப்பவர், எஞ்ஞான்று - எக்காலத்தும், நஞ்சன்பார் - (அறியில்லாமைமால்) நஞ்சன்படாம்கொயாவர் (அவரிள்வேறாயினும்) வேறென்பபடார்—எ-று. (கருத்து) கள்ளைக்குடித்தவர் நஞ்சைக்குடித்தவர்க்கொப்பாவார்— என்பதாம், * உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றமைமுடிந்த நிறமில். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்- அறிவிழத்தலின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (11)

உள்ளொன்றியுள்ளார் நகப்படுவொஞ்ஞான்று
கள்ளொற்றிக் கண்ணாய்பவர்.

இ-ள். கள்ளொற்றி- கண்ணைமறைத்து— (குடித்து) கண்ணாய்பவர் (அக்கினிப்பால்) அறிவுசொற்பவர், உள்ளார்வாழ்பவரால் - உள்ளொற்றி - உள்ளேநடக்கிறகாரியத்தை - ஆலோசித்து, அறிந்து - எஞ்ஞான்று - என்னாலும், நகப்பவர் - சிரிக்கப்படுவார்—எ-று. (கருத்து) கண்ணைநடித்தறிவுமயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவார் - என்பதாம். (12)

கூட-ஆம்-அதி-கள்ளுண்ணமை.

துணர்நல்ல - சோர்வினாலே களிப்பினை அறிந்து அதனால் கள்ளுண்ணதை அறிதல்.

களித்தறியே நென்பநு கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததாஉ மாக்கே மிரும்.

இ-ள். களித்தறியேநென்பது - (மறைத்துண்டு) கள்ளுண்டறியே நென்று (உண்ணாதுபொழுதுதமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவிடுக - கிடக்கடவா அங்குண்டபொழுதே, நெஞ்சுந்தொளித்ததாஉம் - முன்பிறர் அறிந்தால் இழுக்காடுமென்று மனத்திள் ஒளித்தகுற்றமும், ஆங்கெமிசூர்-முன்னை யளவில் மிரும்வெளிப்படுமும்—(ஆசலால்)—எ-று. (கருத்து) கட்டுமுடிவி லுட்பொருள் வெளிப்படுமாதகயால் ஆசாரஞ்சோருதலைக் கைவிடக்கடவர் - என்பதாம். * [இவை இரண்டுபாட்டாலும்] அது மறைக்கப்படாதென்பதுசொல்லப்பட்டது. (13)

களித்தாணைக் காரணம் காட்டுதல் நேற்றீர்க்
குளித்தாணைத் தீத்துரீஇயற்று.

இ-ள். களித்தானை - (கள்ளாண்டு) களித்த ஒருவனை, காணக்காட்டுதல் - (இது ஆகாதென் லு மற்ருருவன்) காணக்காட்டித் தெளியுதல், கீழ்க்கிருளித்தானை - கிருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை, தி-விளக்குதல், துரீஇயந்து - (மற்ருருவன்) தேதெலையொக்கும்—எ-று. (கருத்து.) கட்டுடித்தலனைத் தெளியித்த லெதுபோலெனில் கிருள்ளே முழுகினவனை விளக்கினுந்தேதெலொக்கும்—என்பதாம். உ கிருள் விளக்குதெல்லாமைபோல் அவன்மனத்துள் காணம் செல்லாதென்பதாம். இதனாலவனைத் தெளியித்தல் முடியாமை சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கள்ளாண்டுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
 லுள்ளாகொ லுண்டதன் சோர்வு.

இ-ள். (கள்ளாண்பவனொருவன்)-கள்ளாண்டுப் போழ்தில், கள்ளாணாமல் தெளிந்திருத்தபொழுதில், களித்தானை - (கள்ளாண்டு) களித்தபிறனை, காணுங்கால்-காணும்போது, லுண்டதன் சோர்வு - (தான்) உடம்பொழுது உண்டாந்தன் சோர்வை, உள்ளாகொல் - (அவன் சோரால் அதுதலில் இப்படிப்பட்டதென்று) சினையான்போலும்—எ-று. (கருத்து.) கள்ளாண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு த சோர்வை சினையான்போலும்—என்பதாம். * சோர்வு மனமொழி மென் தன்வசப்படாமை, [கருத்தளவையால்- அந்நிழக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால்-ஒழியுமென இதனால் அது ஒழித்தகாணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

கூச - ஆம், அந் - ருது.

அவ்வாறு, இனி அக்கள்ளுண்டில்போல் அறம்பொருளின்பக்ககூடு
 குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணி யனா லி ட்டவும் சொல்லத்தொ
 டங்கி முதலிலே குதினது இயற்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதின்னை வென்றதா உள்
 துண்டித்பொன் மீன்விழுங்கியற்று.

இ-ள். வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமை யுடையவரும்
 னும், சூதின்னை-சூதாடுதலை, வேண்டற்க - விரும்பாதிருக்கக்கூடவன், வெ
 ன்று- பொருள்பெறுவார் (உண்டென்றால்) - வென்றதா உள் - அவ்
 ன்றபொருளும், துண்டித்பொன் - (இளையால் மறைந்த) துண்டித
 திம்பை; மீன் விழுங்கியற்று- மீன் விழுங்கியதுபோலும்-எ-று. (கருத்து.)
 வெல்ல வல்லவனானும் குதை விரும்பாதிருக்கக் கடவன் இன்
 பொருளும் துண்டித்பொன் மீன் விழுங்கியதுபோலும்- என்பதாம்.
 வெல்லுதல் நீச்சய மில்லாயையால் வென்றிடினும்மன்றும், கம்ம
 ன் பலவுக்கெடுதலால் - வேண்டற்க வென்றும், தொல்வினார், எய்தி
 பொருள் சூதாடுவார் நீங்காமையிட்டதனை யென்பதும், அதனுலேயி
 னையருழந்தலும், உடையையாற் பெற்றும். (6)

ஒன்றெய்தி துநிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ
 ளன்றெய்தி வாழுகதொ ராறு.

இ-ள். ஒன்றெய்தி - (அத்தூண்டிவிரும்புபோன்ற) ஒன்றனைநூ
 பெற்றது (இன்னும் பெறுவோமென்றும் கருத்தால்) துநிழக்கும் - த
 ம்றின இழந்துவாயிரும், சூதர்க்கும் - சூதாட்டமுடையவர்க்கும்,
 ன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அதமு மின்படும்பெற்று, வாழுகி
 ராறு - வாழ்வீதொருவழி, உண்டாங்கொல் - உண்டாமோ-எ-று. (7)
 குத்து.) ஒருபொருள்பெற்று துயற்பொரு ளிழக்குஞ் சூதாடுவோர்க்கு
 ளன்மை பெற்றவாரும் வழியுண்டாயோ - என்பதாம். 2. அவ்வழியி
 பொருளிழந்தே வருதலால் அதனாலே பெரும்பயனும் அவர்க்கு இ
 னையென்பதாம்.

உருளாய மோவாது கூறித் பொருளாயம்
 போஷும் புறமே படும்.

இ-ள். உருளாயம்- உருளூ (கலந்தில் அகப்பட்ட) ஆகாயத்தி
 னுவாது - இடைவிடாயல் கூறின-சொல்லிச் (சூதாடு) மாயின், பெ
 ள் - (அரசன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொரு
 ள் வழியும், போஷம் - (அவனைவிட்டுப்) போய், புறமேபடும் - படை
 டத்தேதற்கும்-எ-று. (கருத்து.) அரசன் சூதாடுவானுமி னவன்
 ளும்பொருள் வரும்வழியும் பணகவரிடத்துப்போம் - என்பது.

கூய-ஆம்-அதி-குது. நடவன்

கலந்திவருட்சினைய அதனாலையே ஆயத்தினரால் ஏற்றியும் சூதாடு
 வது அதுசொல்லாகிய காரணத்தின் மேலிட்டும், சொல்லினார், காத்நவிய
 ம், செய்தலும், கருத்திலனாகலால் அவைஇரண்டும் பணகவரிடத்தே
 சொல்லும்பதாம். (8)

சிறுமொ பலசெய்து சீழிக்குஞ் சூதின்

வறுமை தருவதென் தில்.

இ-ள். நிறுவமைபல- (முன் வில்லாத) துன்பங்கள் பலவும், செய்து (தன்னை அநுகரிப்பவர்களுக்கு) செய்து, சீர் - (உள்ள) புகழையும், அழிக்கும் - கெடுக்கும், சூதனை-சூதுபோல், வறுமை-வறுமையை, தருவது- கொடுக்க வல்லது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை-எ-று. (கருத்து.) துன்பங்களை யுண்டாக்கிப் புகழையும் கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமை வயக் கொடுப்பதொன்றில்லை - என்பதாம். * அத்துன்பங்கள் பின்னே சொல்லப்படும், கல்வினைகளையும் - கல்வினைகளை யும்-கீக்கி - தீவினைகளையும் - தீயினத்தினையும் - கூட்டுதலால் - சீரழிக்குமென்றார். சூதாடுவார் வறுமைக்கு எல்லையாவதென்பதாம். (ச)

கவறுத் தழகரும் கைந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லா மியார்.

இ-ள். இல்லாமை யார் - (முற்காலத்திலே தாம் இருந்து) இல்லாதவராயொழுகிவரார், கவறுத் - சூதின்னையும், தழகரும் - அறையாடுமிடத்தினையும், கையும் - (அவ்வாறொத்தலேவென்ற) கைத்தொழிவினையும், தருக்கி-யிவறியார் - மேற்கொண்டு கைவிடாதவேந்தர்-எ-று. (கருத்து.) சூதாயுத் சூதாயிடுதலாயுத் சூதாடுவாழியையும் கையிடாத வெல்லும்பொருளிருந்து நில்லாதவரே- என்பதாம். * கைத்தொழில் - வெல்லும்படி பிடித்தெறிதல் - மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்டவர் தம்மரசிழந்து காட்டிலேபோய் அங்கேமறைந்தொழுகினாரோ அனுபவங்காட்டியபடி, [இவைஐந்துபாட்டாலும் அதனது வறுமையுண்டாக்காத குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அகடாரா எல்ல வுழம்பர்கு தென்னு
முடியான் முடப்பட்டார்.

இ-ள். குதென்னும்- (தனதுபெயர் சொல்லல் மன்கலமல்லாமை யால்) குதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற, முடியால் - முதேய்யால், முடப்பட்டார்-விழுங்கப்பட்டவர், அகடாரர் - (இம்மையிலே) விழுந்த நிறையப்பெறார், அல்ல வுழம்பர் - (மறுமையிலே) நாகத்தன்ப மனுபவிப்பர்-எ-று. (கருத்து.) குதென்னு முதேய்யால் விழுங்கப்பட்டவரிம்மையில் வறுமையு மறுமையில் நாகமுறையிப்பர்-என்பதாம். * சொல்லக்கெடுத்து வறுமை கொடுத்ததொழிவில் வேறுபாடாமையால் குதென்னு முடியென்றும், வெற்றி தோற்புறோக்கி ஒருபொழுதும்

நீ.உ.அ

கூசு-ஆம்-அகி-சூது.

விடாராகலால், இந்தே அகடாரானென்றும், பொய்களவு முத்தலாகியான்க்கள் சம்பாதித்தலால் - அக்கே அல்லதுழப்பொன்றும், சொல்லிநூ, வயிறுமை சொல்லவே மந்தை ஆடை பணிமுதலாகிய புல்ல்களை அனுபவீக்கப்பெறாமையால் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (ஈ)

பய்கிய சொல்லமும் பண்புக் கெடுக்கும்
கழகத்துக் காலே புகின்.

இ-ள். காலை - (அறம்பொருளின் பங்களுக்கு விதித்த) காலை முகத்து - சூகாடுமிடத்து, புதிதன் - (அரசனும் குக்) கழிவுமாயின், (அக் கழிவு) பழகியகெடுகளாய்வந்த, சொல்லமும் - (அவன்) சொல்வதனையும், பண்பும் - தற்குணங்களை யும், கெடுக்கும் - அழிக்கும் - ௧-௨. (கருத்து) அரசன் சூதாட்டில் அல்லாட்ட மலன் சொல்வதையுத் குணத்தையுமழிக்கும் - என்பதாம்; * தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவைமத்திரமல்லாமல் மூன்றேனாத் தொடக்கிவருகின்றசெல்லமும், மூன்றையத கல்வினையிலுமைய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம்.)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்யெம் கொளி இயருள்கெடுத்தல்வ லுழப்பிக்குஞ்சூது.

இ-ள். சூது - சூதாட்டமானது, பொருள்கெடுத்து - (தன்னையழிவைவது) பொருளைக்கெடுத்துப்பொய்யப்பெய்யைமெற்கொளிவிடற்கொளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுதி) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழியால், - அல்லலுழப்பிக்கும் - அவனை (இருமையிலும்) தன்பழுவகிக்கும் - ௧-௨. (கருத்து.) சூதாட்டமானது பொருளைக்கெடுத்துப் பொய்யப்பெய்த கொள்ளச்செய்து கிருபையைக்கெடுத்துத் தன்பத்தை வினைவிக்கும் - என்பதாம்; * பொருள்கெடுத்தல் முதலானமூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தேர்ப்புறந்தறி கோபம் என்ப பன்முறையே சாதனைகளாகவும், கொள்க, மூன்றையதல் - இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும், ஆம். (அ.)

உடனசெல்லமுண்ணி கல்விசெயல் நைந்து
மடையா மாயக் கொளின்.

இ-ள். (அரசன்) ஆயம் - சூதினை, கொளின் - (தனக்குவினைப்படுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின், ஒளி- ஒளியும், கல்விசெயல்வியும், செல்வமும், ஊண்- ஊணும், உடை- உடையும், என்னைத்து என்பதில்வந்ததும், அடையாலாம் - (அவனைச்) சேராலாம் - ௧-௨. (கருத்து) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புவானாயின் தீர்த்திழை கல்விசெல்லமும் மூணுமுடையுமவனைச் சேரலாம் - என்பதாம்; * ஆயம்சூதுக்கு ஆகுபெயர், இம்முறை செய்யுளுக்கிணையப் பிறழ்த்தது, செல்லமுண்ணிசெயல் உறுப்புக்கள். ஊணுடையென்பவைகளால் அனுபவிப்படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும், காலமும் கருத்தும், பெருமையுமும்.

சூது - ஆம், அறி-சூது.

இவை உண்டாகவேன்பதாம். [இவை கான்ஞாட்டாலும் நிறமைய
லசெய்து ஆவைகளால் இருமையுங்கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இழந்தொறா உம் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
முழந்தொறா உம் காதற் றுயிர்.

இ-ள். இழந்தொறா உம் - (சூதாடலால் இருமைப்பயன் களையும்)
இழக்குத்தோறும், காதலிக்கும்- (அதன்மேலே) ஆசைசெய்யும், சூதே
போல்-சூதனேபோல், உயிர்-உயிரானது, துன்பமுழந்தொறா உம்-(உ
டம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குத்தோறும், காதற் று
(அதன்மேலே) ஆசையைபுடைத்து-எ-று. (கருத்து.) இருமைப்பய
ன்களை மிழக்குத்தோறும் சூதின்மேலிச்சிக்குஞ் சூதன்போல் உயிரானது
துன்பங்களை யனுபவிக்குத்தோறு மதன்மேலாசையுடையது - என்ப
தாம். * சூது ஆகுபெயர். உயிரினது அநியாமை சொல்லுவார்போன்
ற சூதானது அநியாமை சொல்லுதல் கருத்தாகவின் அதனைஉறுதிப்படு
த்தம்பொருட்டு உவமானமாக்கினார். [இதனெதிர் மறைமுகத்தால் சூ
தைவெறுத்து நடப்பவனையொக்கும் உடம்பினையெறுத்து நடக்கின்ற
உயிரினவாக்கொள்க.] இதனால் அதைவிடெதற் கருமையும் விட்டவாறு
பெருமையும் சொல்லப்பட்டன. (D)

கூரு - ஆம், அதி - மருந்தி

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிக
வவரும் அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை சுழியும்போ
தல்லாமல் திராமையால் அவையொழிந்து மந்தைக்காரணங்களால்வ
ரு மவைகளைத் தீர்க்குமருந்தின் நிறம்சொல்லுமின்றார். காரணங்களா
வன-உணவு தொழில்களது துவ்வாமையாதலால் பிணிகளும் காரணத்
களால் வருவனவாயின.

மிதினுக்குறையினு நோய்செய்யு தாலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

இ-ள். (உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரிசெய்வதற்கு ஒத்த
பாவினவன்றி) மிதினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும், குறையினும்-கு
றைமாயினும்; தாலோர்-ஆயுள்வேதமுடையோரால், வளிமுதலா-வா
தமுதலாக, எண்ணிய - எண்ணப்பட்ட, மூன்று-மூன்றுமேயும், நோ
ய்-துன்பத்தை, செய்யும்-(அவனுக்குச்) செய்யும்-எ-று. (கருத்து.)
உணவுத்தொழிலு மிஞ்சாதலும் குறைந்தாலும் பிணிகமூன்றுத் துன்ப
ஞ்செய்யும்-என்பதாம். * தாலோர்-எண்ணியவெனவே அவர் அவை
வால் வருத்தவாதப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷம்ப்பகுதி - என்கிற
சூஉ

பகுதிய்பாடும் பெற்றார். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது. களைநீரியங்களையும், அளவாலும், பொருத்துதல். செயல்கள் ஒத்தலாவது. மனமொழி மெய்களாலே செய்யுத்தொழில்நீரே அவை வகுத்துவகுத்து முன்னே யொழிதல் இன்னிரண்டும் இப்படி. யல்லாமல் பிடுங்குதல் மீண்டும் அவைகள் தன்னிலையிலே கீல்லாமல் வகுத்துமென்பதாம். (இதனால் உடம்புகளுக்கு இப்படியாகிய கோய்முலைகையென்பதும், அவை அன்புதொய்தற்க்காயணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்டது) இன்பத்துசெய்தற்க்காரணம் பின்னே சொல்லுவார். (4)

மருத்தெனவேண்டாவாம் யார்கைக் கருத்திய துற்றையுடையோற்றி யுணிகள்.

இ-ள். (ஒருவன்) அநுத்தியது-(முன்)உண்ணப்பட்டது, அத்தது சிரணித்தபடிவாய், போற்றி - (குறிகளாலே) தெரியவந்தது, உணிகள் - (பின்னே) உண்பானையினர், யார்கைக்கு - (அவ) உடம்புக்கு, மருத்தின-அநுத்தமென்று, வேண்டாவாம்- வேறுவேண்டியதில்லை-எ-று. (இருத்து) உண்ணப்பட்டது சிரணித்ததையறிந்துண்பானைவகுத்துருத்து வேண்டாவாம்- என்பதாம். « குறிகளாவன-உடம்பு கிருகியித்தல் - கோக்கம் பரிசுத்தமாகிருத்தல்- காசரணுகி கணங்கள் தொழிற்சரிபலாதல்-பரிசுத்தம் - எனவேவை முகலாயின. பினிகள் உடனும்: ஆளுதலால்-யார்கைக்கென்றார். உணினென்பது அநுணுமைபோன்றின்பது. (5)

அற்றலாவதறித் துண்க லுடம்பு பெற்றது செடி துய்க்கு மாறு.

இ-ள். அற்றல்-(முன்னுண்ணப்பட்டது) அற்றல், பின்னுண்ப்படுவதனை-அளவறிந்து (அது) மனவறித்து, உண்க-(அவ்வளவிற்கு) உண்ணக்கடவன், உடம்பு - (பெறுதற்கரிய விம்மலிந்த) உடம்பைப்பெற்றான் - பெற்றவன், செடிது - கெடுக்காலம், உய்க்குமாறு-(அந்நேரகொண்டு செலுத்துமவழி, அஃது- அதுவாய், -ஆதலால்)-எ-று. (இத்து) உடலைக்கொண்டவன் அவனுடைய கிருத்தியுற்படி சிரணித்த கைந் துண்ணக்கடவன்-என்பதாம். கரும்கை மதுமை விடுபேறுகிற அள தற்குரியது இம்மலிந்தவுடம்பொன்றுமே யாகலால் உடம்புபெற்ற பெ ண்தும், அதுகெடுக்காலம் கின்றவிடத்து அவைவெறுகச்செய்து பெ ள்ளலா மா கலால் செடிதுய்க்குமாமென்றும், சொல்லினார். (6)

அற்றநித்த கடைப்பிடித்துமாதல்ல துய்க்க துவரப் பித்தது.

இ-ள். அற்றநித்த-(முன்னுண்ணப்பட்டது) அற்றபடியேயுத்தது, துவரப்பித்தது-பின்னே பிடிப்பித்தது(உண்ணும்போது)-மா

கூடு - ஆம்,
அதி—மருந்து.

கூடு

மாறுகொள்ளாத வுணவுகளை, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு—அயற்
ச - உண்ணக்கூடவன்—எ-று. (மருந்து.) சீரணித்தவன்வழித்து மாறி
ல்லா வுணவுகளை யுண்ணக்கூடவன் - என்பதாம். * அம்மதழித்தென்ப
பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிப் படுத்தற்பொருட்டு. உண்டது
அற்றாலும் அதன்மையனுமிய இரகம் ஆறுநாகலால் அறுவும் அறல்வே
ண்டிமென்றற்கு - மிகப்படுத்தினாரா. மாறுகொள்ளாமையாவது உண்

பவன் சரீர சுபாவத்தோடு

மாறுகொள்ளாமையும்,

காலவியல்போடு மாறு

கொள்ளாமையும்,
சுவைவிரியங்களால்
தம்முள்ளே மாறுகொள்
ளாமையும், ஆம்.

அவையாவன முறையே
உணவு வாழ்வித்த
சிலேஷம் மங்களாய
சரிசுபாவங்களுக்கு
அடைபடாதவைகளைச்
செய்வனவா தலும். *
பெரும்பொழுது 0

சிவபொழுது என்ஈற
காலவேறுபாடுகளுள்
ஒன்றற்கு ஆவன
பிடுகொன்றற்கு
ஆகாசாயும், தேனும்
கொண்டும் தம்முள் ஒத்து
நஞ்சாதல் போலவனவும்,
ஆம் அவைகடிக் குறிக்
கொள்ளாது
மனம்பட்டவழியால்
உண்டால் அதனால்

கோயும் மாண மும்
வந்தலால்-கண்டப்
பிடித்தென் றார்.

(ச)

மாறுபா

இல்லாத வுண்டி.

மாறுத் துண்ணி

ஹாறுபாடி. ல்லை யுபிரிக்கு.

இ-ள். மாறுபாடி. ல்லாத - அம்மூவகை மாறுகோரும் இல்லாத, உண்டி - உணவை, மறுத்து- (தன்னுள்ளம் வேண்டியவளவை) மறுத்து, (பிரிவிவாராதவளவில்) (உண்ணின்-ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு (அவ) னுயிர்க்கு, ஹறுபாடி- (பிரிவிகளாலே) துன்பம்விளைதல், இல்ல-உண்டாகாதது—எ-று. (கருத்து) நல்லுணவையுண்டாற் பிரிவினா உன்பயில்லை-என்பதாம். * துன்பமுறுவது உயிரே யாதலால் அதன் மல வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடி. ல்லாத விடத்தும் குறைதல் திறென்பதாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் உண்ணப்படுவனவும், அவை விளையும், காலமும், பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (இ)

இழிவறிக் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்

கழிபே

ரினாயான்க ளேய்.

இ-ள். இழிவறிக் து-அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறித்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாதே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பத்தப்போல், கழிபேரினாயான்கண் - மிகப்பெரிய இனையை விழுங்குவானிடத்து, நோய்- நோயானது, நிற்கும் - நிற்காதிருக்கும்—எ-று

* பெரும்பொழுது- கார்-கூடிக்-முன்பனி-பின்பனி-இளவேனிற்-முழுவேளில்.

0 சிறுபொழுது-மலை-யாமம்-வைதறை-காலை-நன்பதல்-ஏற்பாடு.

(கருத்து) குறைவாக வண்பவனிடத் தின்பம்போல் நிறைவாக வண்பு
 னிடத்துத் துன்பமிருக்கும்-என்பதாம். * அவ்வாதே யுண்டல்-உண்
 லாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இப்பமாவது- வாதமுதலாகிய மூ
 ள்ளும் தன் தன்னிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழியொய்கள் ஆ
 வன் வசப்படவும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைந்தும்,
 ஆம் இறையை அருந்தாமளவல்லி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிரு
 த்தோடொத்தலால்-இறையானென்றார். (க)

தியள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
 ஞேயள வின்றிப்படும்.

இ-ள். தெரியான் - (தன்சரிசபாவமும் அதற்கேற்றவுணவும் எ
 லமும் ஆர்யானாக, (வேண்டியவுணவை வேண்டியகாலத்து)-தியள
 வன்றி - (வயிற்றுத்) தியளவல்லாமல், பெரிதுண்ணின் - (ஒருவன்)ய்
 கவுண்ணுவானாயின், நோய்-நோயானது, அளவின்றி-அளவில்லாமல்,
 படும் - (அவனிடத்தே) வளரும்-எ-று. (கருத்து) சீரணித்த தறியாத
 வறைய் மிகவுண்பானாகில் நோய்வனிடத்துண்டாம் - என்பதாம். * [இ
 னை இரண்டுபொட்டாலும் அப்படி உண்ணாதவிடத்தேபடும் இருக்குச்
 சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நோய்காடி நோய்முத ஞையதுதணிக்கும்
 வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல்.

இ-ள். (மருத்துவன்)நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) கோ
 நாய், காடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று) துணிக்து; நோய்முத
 ல் - (பின்பு) அந்நோய்வருதற் காரணத்தை, காடி - ஆராய்ந்து, அது த
 னிக்கும்வாய்- (பின்) அதுநீர்க்கும் உபாயத்தினை, காடி- அறிந்து, வாய்
 ப்பச்செயல் - (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன்-எ-று (கரு
 த்து) வைத்தியன் லியாதியையு மதன் காரணத்தையு மதுக்கு முய
 யத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ்செய்யக்கடவன் - என்பதாம். * கோ
 நாய் - உணவுசெய்வென முன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்விரண்டையும்
 காடுத்தற்குப்பயன் - கோவையும், உபாயத்தையும், ஐயமறந்துணிக்தல்-
 மருத்துசெய்தல் - உதிரக்கினை தல்-அறுத்தல் - கெடுதல் முதலாகிய செய
 ல்களெல்லாம் அடங்குத்தற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றாக். பிழைபா
 னை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலேதப்பாமை. (எ)

உற்றா னளவும் பிணியளவும் காலமும்
 கற்றான் கருதிச் செயல்.

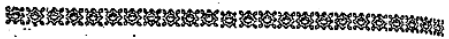
இ-ள். கற்றான் - (ஆயுள்வேதத்தைக்) கற்றமருத்துவன், (அவ்
 றாயத்தைச் செய்யக்கால்)-உற்றானளவும் - நோயாளியளவையும், பி
 ணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும்-

(தன் செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி- (அந்நூல்வழிபால்) நோக்கி, செயல், - (அவைவனோடு பொருத்தச்) செய்யக்கூடவன்—எ-று. (கருத்து) மருத்துவன் பிணியாளியானவையும் பிணியளவையும் காலத்தினாவையழித்து பொருத்தச் செய்யக்கூடவன் - என்பதாம் * நோயாளியைவு-சரிசுவாலம் - பருவம் வேதனைகளினளவு, பிணியளவு 0 சாத்தியம்- அசாத்தியம் - யாப்பியம் - எனகிற - சாதிவேறுபாடு, தொடக்கமேயிதென்றும்- அதன்-பருவவேறுபாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலான, காலம் முன் சொல்லியது - இடமும் தம் தப்பாமல் நூல்வழியாலும், அறிவு மிகுதியாலும், ஆராய்ந்துசெய்க வேண்டிபதற்கு, உற்றுக்கருதிச்செயலென்றார். [இவை இரண்டுபாடும், இவ்வாய்வியுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது] (க)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருத்துவழிச் சொல்லானென்ற பப்பானும் கூற்றை மருத்து.

இ-ள். மருத்து- (பிணிக்ரு) மருத்தாவது, உற்றவன்- (அதனை) யுற்றவன்; தீர்ப்பான்- (அதனைத்) தீர்க்கும்மருத்துவன், மருத்து- (அவனுக்குச்சாதனமாசிய) மருத்து, உழைச்சொல்லான் - (அதனைத்தப்பாமல்) செய்பவன், என்று- என்றுசொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அங்காளுக்கு பகுதியையுடைய, நான்குற்றே- காண்குறித்தது—எ-று.(கருத்து) பிணிக்ரு மருத்தாவது நோயாளியைத்தியன் மருத்து யென்பவன் இக்காண்குறும்- என்பதாம் * அவைகளுள் உற்றவன்-வகை காண்காவன, பொருளுடைமை-மருத்துவன் வழித்தல், நோய்நிலையுரைத்தல் வன்மை-மருத்துத்துன்பம் பொறுத்தல் எவ்வை தீர்ப்பான்வகை காண்காவன நோய்ப்பார்த்தற்கஞ்சாமை - ஆசிரியனைவழிப்பட்டு அடைந்ததெல்லிதுண்ணியுடைமை- பலகாலம் தீர்த்துவருதல் மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாத்தல்- எனவிவை, மருத்தின்வகை காண்காவன, படிபிணிக்ரும் ஐந்தல்- சுவையிடியும்-வினைவாற்றல்களால் மேம்படுதல்- என்றிலே பெறப்படுதல்- சரிசுவாலத்தோடு பொருத்தல் எனவிவை, இயற்று வான் வகை காண்காவன, நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை-மனமொழிமெய்கள் பரிசுத்தமாத்தல்- செல்லிய படியே செய்தல் வல்லமை - அறிவுடைமை- எனவிவை, இளையெல்லாம் கூடியவிடத்தல்லது பிணியாளியைமயால் இக்கூட்டத்தை மருத்தென்றார். [இக்கருத்து-அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டியவைவெல்லாம் தொகுத்துச் செல்லப்பட்டது.] (ங)

0 சாத்தியம்- தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம்- தீர்க்கத்தக்காதது, யாப்பியம்-விட்டத்தக்கது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வாசியன் முதலானவைகளிலே அடங்கா தொழிந்தவைகளையல்லபப பிழைந் தகிராததினாலே சொல்லத் தொடங்கி முக்கிலே குடிமை சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது, உயர்ந்த குடியினிடத்தும் பிறந்தவரது தன்மை, உயர் குடிப்பிறப்பு கால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகவால் அச்சிதப்புப்பற்றி மூன்றைக்கப்பட்டது.

இத்திறத்தார்கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு காணு மொருங்கு.

இ-ள். செப்பமும்- செம்மையும், காணும்-காணமும், ஒருக்குள்ளுள் நுசேர- இத்திறத்தார்கண்ணல்லது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே—இயல்பாக) உயர்வாக, இல்லை - உண்டாகா—எ-று. (கருத்து.) செம்மையும், காணமும் - நற்குடியிறத்தவர்க்கல்லது மறநவர்க்கில்லை, என்பதாம், * செம்மை, கருத்தும் - சொல்லும்- செயலும், தம்முள்ளே மாறுபடாமை, காணம் பழிபாவக்களினமடங்குகல், இல்ல இத்திறத்தார்க்கானால் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும், பிழர்க்கானால் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிதாவில்லாவென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும்லாய்மையு காணுமிம் மூன்று
யிழுக்கார் குடிப்பிறத்தார்.

இ-ள். குடிப்பிறத்தார்- உயர்ந்தகுடியிலே பிறந்தவர், (தமக்குரிய) ஒழுக்கமும்-நன்னடக்கையும், லாய்மையும்- மெய்மையும், காணும்-காணமும்ஆகிய, இம்மூன்றும்- இம்மூன்றிடத்தும், இழுக்கார்- தாலரிவாலல்லாமல் தாமாகவே வழுவார்—எ-று. (கருத்து.) உயர்ந்த குடியிறத்தவர் நன்னடக்கை- சத்தியம்- வெட்கம் இம்மூன்றிலுந்தவருர்- என்பதாம், * ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழி. மனக்களுக்கு உரியவையாதலால்- அம்முறை வைக்கப்பட்டன. இழுக்கல் - தாமதியாதவருதலால்- இழுக்காவென்றார். (உ)

றகையிகையின் சொ ல்கழாமை நான்கும்
வகையென்ப வரய்மைக்குடிக்கு.

இ-ள். வாய்மை- (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு - குடியிறத்தவர்க்கு, (வலியவர் சொன்றவிடத்து)—களை - முகமலர்ச்சியும்

களை- (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இனிசொல்- இன்னசொற் (சொல்லுதலும்)—இகழாமை- இகழாமையும் ஆகிய, நான்கும்- இக்கான்கும், வகை- (உரிய)வகையாகும், என்ப- என்று(தானே)சொல்லுவர் -எ-று. (கருத்து.) நற்குடியிறத்தவர்க்குமுகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்னொரு இகழாமை இக்கான்குமுரித்தாம் -என்பதாம். * பொய்மையேறுபடுதலுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையென்றும், இல்லாணாளல்லாரும் இகழ்மாராகவால் இகழாமையை அவர் கருக்கியுள் சொல்லினார். குடி- ஆகுபெயர், [இவைமூன்றுபாட்டானும் குடிப்பிறத்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது.] (க)

அடுக்கிய கோடி பெரினும் குடிப்பிறத்தார்
குன்றுவ செய்த விலர்.

இன். அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி, கோடியாளனினதா
கியபொருளை, பெரினும்- பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியி
லே பிறந்தவர், குன்றவ - (தமமொழுக்கம்) குன்றுத்தொழில்களை, செ
ய்தலை - செய்யார்—எ-று. (கருத்து.) உயர்குடியிற்பிறந்தவர் கோடி
பொருளைப்பெற்றாலும் குன்றுத்தொழிலைச்செய்யார்களா என்பதாம். *
கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பெருண்மேல் நின்றுது. குண
றுத்தொழில்கள் குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள் (சு)

வழங்குவதுள்ளீழ்ந்தக் கண்ணும்பழங்குடி.

பண்பிற்-றலைப்பிரித லின் று.

இன். பழங்குடி - பழைமைதொட்டு வருகிற குடியிலேபிறந்தவர்,
வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள், உள்வீழ்ந்தக்கண் ணும்-முன்
னையாளவிலேசுருங்கியவிடத்தும், பண்பின் - (தமது) குணமுடைமை
யில், தலைப்பிரிதலின் று-கீழ்கார்—எ-று. (கருத்து) கற்குடியிற்பிறந்தவர்
கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கியவிடத்துக்குண முடைமையிற்குறையார்
என்பதாம். * பழைமைதொட்டுவருதல் - சேர - சோழ - பாண்டியரை
என்பதால். * பழைமைதொட்டுவருதல் - மெய்ப்பட்டுவருதல் அவர்க்கு வறு
மைவாலது தாம்கொடுக்கும் பொருள்முன்னையாளவிலே சுருங்குவது
கலால் இதனையே சொல்லினார். (ஊ)

சலம்பற்றிச்சால்பில செய்யார்மாசற்ற

குலப்பற்றிவாழ்துமென்பார்.

இன். 'மாசற்ற' வசையற்றவருகின்ற குலம்பற்றி - (மது) குடி
மாரினோடிக்ந்து, வாழ்துமென்பார் - வாழ்க்கடவோமென்று, கினைத்
து - அப்படியே, வாழ்வோர் - (வறுமைபற்றிவிடத்தும்—சலம்பற்றி - வ
ஞ்சனையைப்பொருந்தி, சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களைச், செ
ய்யார்-செய்யார்—எ-று. (கருத்து.) கற்குடிப்பிறப்பில்-வாழ்பவர்களுக்கினை

ககக

ககக-ஆம், அதி—குடிசை.

பொருந்தியமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம். * அ
மைவில்லாமை-தற்குடிமாரினுக்குத்தகாமையாம். [இவைவழங்குபு
டாலும் அவர் வறுமையற்ற விடத்தும் அங்கியல்பின் வேறுபாடு
என்பதுசொல்லப்பட்டது.] (க)

குடிப்பிறந்தார் கண்ணினக்கும் குற்றம் விசம்பின்

மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

இன். குடிப்பிறந்தார்களா - உயர்ந்தகுடிபிற பிறந்தவரிடத்தே (உ
ண்டாகிற) குற்றம்-குற்றமானது, (தான்சிறிதேயாயினும்)—விசம்பின்-
ஆகாயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரவிடத்து, மறுப்போல-களக்கம்போல,
உயர்ந்து-ஆகி, விளக்கும் - தோன்றும்—எ-று. (கருத்து) உயர்குடி
ப்பிறந்தவரிடத் துண்டாம் குற்றஞ் சிறிதாயினுஞ் சந்திரன்களக்கம்ப
போலொங்கி விளங்கும்-என்பதாம். * உயர்ந்தகுடிக்கு விசம்பும், அந்
திறத்தோருக்கு - மதியும், அவர் குற்றத்துக்கு - களக்கம்பும், உண்
மைகள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்ற அவர்க்கு
ணக்களோடு மாறாதலாலும், அக்குற்றமானது உலகெங்கும் பரந்த
வெளிப்படுமென்பதாம். (எ)

தலத்தின்க ணுநின்மை தோன்றினவனைக்

குலத்தின்க ணையப் படும்.

இ-ள். நலத்தின் கண் - (குல) நலமுடையவரால் வருகின்றவனிடத்தே, காசின்மை - அன்பில்லாமை, தோள் நின் - உண்டாமாயின் (உலம்) - அபாயனை - அம்மனிகளை, குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பிடத்தே ஐயப்படும். சந்தேகப்படும் - எ-று. (கருத்து) நலமுடையவனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக் குலமுடையவன்வனெனென்றையபாட்டில் வைக்கப்படும் - என்பதாம். * நலமும், குலமும் ஆகுபெயர் அன்பில்லாமைமயால் - கொடாமகடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோள்நினைப்பறு - தோள் முமை விளக்கிவிடறறு. நலனுடையனாய்வருதலெனவே இவைதோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படுகமுகம். சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நிலத்திற் சிடத்தமை கால்காட்டுக் காட்டின
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச்சொல்.

இ-ள். நிலத்திடுக்கிடத்தமை - நிலத்தி னியல்பை; கால் - (அதனிடத்தேமுனைத்த) முனையானது, காட்டும் - காண்பிக்கும், (அதுபோல) - குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர வாய்ச்சொல் - காட்டும் - (அக்குலத்தினியல்பைக் காட்டும் - எ-று. (கருத்து) நிலத்தியல்பை முனைகாட்டும், குலத்தியல்பை வாய்மொழிகாட்டும் - என்பதாம். உகிடத்தமை - உள்ளகுணம், முனைமார்ந்திரத்தால் நன்மையும் தீமையும் தெரிதலால் இகிமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாராயினார், ஆகவே குலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டவாயின; குலத்தியல்பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார் போன்று இச்சொல்சொல்லவேண்டுகென்பபடிபாபிற்று. (ஆ)

கூள் - ஆம் - அதி - குடிமை. ௩௩௩

தலம்நென்றிணுணுமை வேண்டுகுலம் வேண்டின்
வேண்டி-டி யார்க்கும் பணிவு.

இ-ள். (ஒருபாள்) நலம்வேண்டின் - (தனக்கு) நலமுடையவரால் வேண்டுவானாகில், காணாமை - காணாமுண்டயவனாகின், வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் - குலமுடையவைய வேண்டினானாகின், யார்க்கும் - (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதல். வேண்டுக - வேண்டக்கடவன் - எ-று. (கருத்து) நலத்தை விருப்பினால் காணாததைக் கொள்ளக்கடவன்; குலத்தை விருப்பினால் வணங்காததைக்கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம். * நலம் - புகழ் - புண்ணியங்கள். அந்தனர் - சான்றோர் - அருத்தவத்தோர் - தம்முள்ளோர் - தந்தையர் இவரெல்லாம் அடக்க யார்க்குமென்றார் - பணிவு, இருக்கையெழில் எதிர்செல்லல் முதலாயின. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டினான சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

கூள் - ஆம், அதி - மாணம்.

இயற்குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கிமுதல்
மாணம் சொல்லுவதென்றார்.

அந்தவரு எங்காளும் தன்னினையிலேதாமாழாமையும் உழவாழ்வாய்வந்த
லீடந்து உயிரவாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல்
நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இன் நியமையாச் சிறப்பினவாயினால்

இ-ள்: இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தேதாம் (அனுமையாத) சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவையாயினும்; ஞன்ற (கங்குடிப்பிறப்பாறு) தாம; வருப - வருஞ்செயல்களை; விடல். விடக்கடவன்—எ-று; (கருத்து.) மிகவுந்து சிறப்புடைய வையாயினும் தங்குடி தாமவருஞ்செயல்களை விடக்கடவன் - என்பதாம். * அமையாமம் - இறக்கவருமிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் ஐந்தது; தாம் - இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தாயினும் பிறையென்னும் வடநூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பினது நிலையிலாமையும்; மாணத்தினது நிலையுடையையும்; ஆர்யந்து அவை செய்யலாகாதென்றபடி. (க)

சீரினஞ்சேவல் செய்யாரே ஓரோடு

பேராண்மை வேண்டி பவர்.

இ-ள். ஓரோடு-புகழுடனே; பேராண்மை-மாணத்தை சிறுத்தது வேண்டி பவர்-விரும்புவர்; சீரினம் - புகழ்சம்பாதிக்கு மிடத்தும்? சந.

௩௩௩ அ

கூள்-ஆழம், ஆதி-மானம்;

சொல்ல்தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை, செய்யார்-செய்யார்-எ-று (கருத்து.) மாணத்தை விரும்புவார் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார்-என்பதாம். * எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத தீடத்தால் உண்டாதல்பற்றி - பேராண்மையெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின் பொருட்டாகவும் செய்யாரென்பதாம், எ-துகாசிலை; (2)

பெருக்கத்துவேண்டும் பணிதல் சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

இ-ள். (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - சிறந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிகல் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு, வேண்டும் - வேண்டும், சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமையுண்டானவிடத்து, உயர்வு-பணியாமையேண்டும்- வேண்டும்-எ-று. (கருத்து.) சிறுபிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணக்கமையும் வேண்டும்-என்பதாம். * பணியாமம் - தாழ்வு வாராமல் பணியுயர்ச்சுகிலே சிறந்தல். செல்வமுடையபோது அதுஉயர்ச்சி செய்தரினில தாம் தாழ்த்தலும், வறுமையுடையதுபோது அதுதாழ்வுசெய்தரினில தாம் உயர்ந்தலும், வேண்டுமென்பதாம். * [இவை மூன்றும்பட்டாலும் தாம் தாழ்த்தற்கு ஏதுவானவைகளை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (௩)

தலையினிழித்த மயிரினையர் மாந்தர்

நிலையி னிழித்தக் கடை.

இ-ள். மாந்தர்-(குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின். (தம்முயர்ச்சி) நிலையினிருந்து, இழிந்தக்கடை- தாழ்த்தவிடத்து, தலையினிழித்த - தலையினிருந்து இழிந்த, மயிரினையர் - மயிர்போல்வர்—எ-று. (கருத்து.) சிறுபிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையினிருந்து நீங்கியமயிரிக்கொப்பவர் என்பதாம். * அந்நிலையை விடாது நின்றவிடத்தே விரும்பியரிபாதை செய்யப்படுதலும். விட்டுத் தாழ்த்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும், உவமாணத்தாற் பெற்றும். (4)

ஞன்றினையாரும் ஞன்றவர் ஞன்றவை

ஞன்றியனைய செயின்.

இ-ள். குன்றியனையாரும் - (குடிப்பிறப்பானால்) மலைபோல உயர்ந்தவரும், குன்றுவ-தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றியனையாரு குன்றியவளவியினும், செயின் - செய்தலால், குன்றுவர்-தாழ்வார்கள - று. (கருத்து.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பானரும் தாழ்த்தினவான செயல்களைச் செய்தால் தாழ்வார்கள் - என்பதாம். * குன்றியையும் என்மிது இழிவு? சிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது. தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன-பழிக்கப்படுகு செயல்கள்.

௯௭ - ஆம் - அடி - பாளம்.

௯௬௪

புகழின் றாப்புத்தேண்டி மய்பாநா வென்மற்
நிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அளமதிப்பவர்பின்னே, சென்று நிலை - (ஒருவன்மானம்கீட்டுச்) சென்று சிற்றின்தறிநினை, புகழின் று - (இவ்வகத்தபு) புகழுண்டாக்காது, புத்தேண்டி - மந்தைத்தெய்வலே.

கத்திலே, உய்பாது-செலுத்தாது, மற்று-இனி, என் - (அவனுக்குச் செய்வது) - பாது - எ-று. (கருத்து.) இகழ்வார்பின் சென்றுவோர்நிலை, தழைபுண்டாக்காது தேவருலகத்துச்செலுத்தாது-என்பதாம். * ஆள்ரன்மம் - அசைகள் புகழுண்டாக்குத; புகழென்றார். பயனாகிய இவ்வொன்றும் இல்லாமல் வினாகு மாணக்கெடுகின்றதுஎன்னவென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அவைசெய்தகூற்றம் சொல்லப்பட்டன.] (௯)

ஓட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தகி னக்கிலையே
கெட்டானென்பபுறித னன்று.

இ-ள். ஓட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்று போய் - (பொருள்பெற்று) ஒருவன் வாழ்தகிள் - (அதனால்) ஒருவன் உயிர் வாழ்நிலைக்காட்டினும், அந்நிலையே - முன்னே நிலையிலேயே சின்று, கெட்டானென்பபுறில் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், என்று - (அவனுக்கு) கன்று - எ-று. (கருத்து.) ஒருவனிகழ்வார்பின் சென்று வாழ்தகின்று முன்னிலையிலிருந் திரந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது என்பதாம். * புகழுமவானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வமென்பாரா நோக்கிச் சொல்லியது. (௯)

மருந்தோமற்றுளோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பிடழிய வந்த விடத்து.

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது, பிடு - (தன்) வலியாகியமானம், அழியவந்தகிடந்து - கெடவந்தபோது, ஊரனோம்பி - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக்காப்பாற்றும், வாழ்க்கைகாழ்வாறுது, மற்று மருந்தோ (பின்னு மிதவாமைக்கு) மருந்தாமோ - எ-று. (கருத்து.) மானமழியவந்தபோது உடலைக்காப்பாற்றும்வாழ்வானது இவ்வாமைக்குமருந்தாமோ - என்பதாம். * அந் குடிப்பிறப்பு - சிறுணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதறிதப்புய்யற்றி - பெருந்தகைமையென்று; அக்குணம்பாலவினு மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலிபாதம் சிறப்புயற்றி பிடுவன்று. அமானம் அழிந்தால்கின்ற மென்று உட்பு இழிக்கப்படுதலால் - அதனை ஊடுவென்றும், பின்னுமிறத்தவலிச்சய மென்றற்கு மருந்தோவென்றும், சொல்லினார். (அ)

மயிர்நீப்பிசீவாழாக் கவரிமா வந்து
ருயிர்நீப்பிர் மானம் வரிசீ

இ-ள். மயிர்ப்பிழை - (தன்மயிர்த்திரளில்) ஒருமயிர்ப்பிழையும், லாழா - உயிர்வாழாத, கவரிமரவன்னூர் - கவரிமானவையொப்பவும், மானம் கவரி - (உயிர்ப்பிழைதற்கான) மானம் பெருமளவுவளி, உயிர்- அழகு, பிழை, நீப்பர் - விடுவர்—எ-று. (கருத்து.) கவரிமரவன்னூர் கொப்பவை மானங்கடவரி னுயிரைவிட்டுவிடுவர்- என்பதாம். * பீப்பிழைமென்று மூம்மை-தொழுகின்றது உயிருமானமும் உடவிரிவாதவிடத்துப் பிழைமும் பேரவதானிய வுயிரைநீக்கி என்ஊரூழிப்பதானிய மானமடைவதென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்பது விளக்கியது.(க)

இளியவரின் லாழாத மான முடையர்
ரொளிதொழு தேத்து. முலகு.

இ-ள். இளியவரின் - (தமக்கு) ஓரவமானம் வந்தவிடத்து, லாழாத (பொறாமல்) உயிர்வாழாத, மாண முடையார்-மான முடையவரது ஒன்புகழ்வழிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுதேத்தும்- (என்ஊரூழி) தொழுதுதுதியாநிற்பர்—எ-று. (கருத்து.) அவமானம்வந்தபோது உயிரிழந்துவாழாத மான முடையவர் புகழ்வழிவை யுலகத்தார் அறிப்பர்-என்பதாம். * புலவர்பாடும் புகழுடையோர் விக்கம்பின் வலவனேவானுதி செய்தவ ராதலால் - சுவர்க்கம்பெறுதல் சொல்லவேண்டா லாயிற்று [இவைநான்கு பாட்டாலும் மானப்பொருட்டாகிய இறப்பின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கூஅ - ஆம், அதி - பெருமை.

ஆஃதரவது - செய்தத் கரியசெய்தல் - செருக்கில்லாமை பிறர்க்குநீர் சொல்லாமை- என்றிவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியார்களுடாதான் மையரம் நிலையிலிருந்துமேலும் உயர்த்துவதாகிய க்குணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமையென்பதே தலை இதுமானத்தின் பின்னைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவற்குள்ளா வெறுக்கை யிரியொருவற்
கூஃதிந்து லாழாது மெனல்.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது உள்ளவெறுக்கை - (பிறராலேசெய்தற்கரியவைநிலைச் செய்யவேலாமென்று நினைக்கிற மனவெழுச்சியின் மிகுதி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இளி - மாசாவது ஆஃகிறந்து - அச்செயலை யொழிந்து, லாழாதுமெனல் - உயிர்வாழாடவேமென்று நினைந்தல்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கொளியாவது னவெழுச்சியாம், இளியானதுவெறுவெழுச்சியில் லானையாம்-என்பதாம்

ஒளி - தான் உளநுபுராலுந்து நிருகநத தோன் றுதலுடைமை, மு
 ன்னுமசெய்தற்கரிய செயலாடி பெரியொன்றாபிணம் இங்கே ஆகைய
 அளவிறந்த உபகாரம் ஈனாக முதலான வையாம். அனைகளி நுலாயியபெ
 ருமைபை அதன் காரணத்தின்மேகிட்டு உள்ளவெறுக்கையென்று
 ஆகையே அதன் கரரியுமாயிய ஒளிபாத்தியும், சொல்லினம். [இதனும்
 பெருமைசின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பிறப்பொக்கு மெல்லா வயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா
 செய்தொழில் நேற்றுமை யான்.

இன். எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும், சிறப்பு- (பொ
 துமாயிய) சிறப்பியல்பு, ஒக்கு- ஒத்திருக்கும், (ஆரியும்) சிறப்பு- (பெ
 ருமைசிறமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், ஒவ்வா - ஒத்திடாவார்,
 செய்தொழில் - செய்யுத்தொழில்களது, வேற்றுமையான - வேறுபாட்டி
 டர்-எ-து. (கருத்து.) காக்களுக்குப் சிறப்பியல்பைத்திருக்கும், தி
 ழில் வேற்றுமையாத சிறப்பியல்பெவ்வாவாம்-என்பதாம். உவேறுபாடு
 ல்லவையுந் தியவையுந், இரண்டுமாவையுந், இரண்டு மெல்லாதவை
 யுந், அடியுபலபிரிவுகள், வினைவசத்தால் பஞ்சபுககாரியமாயிபு உட
 மையப்பொருத்தி சின் து அதன் பயனனுபவத்தால் எல்லாருக்கும் ஒத்
 திருத்தலால் சிறப்பொக்குமென்று, பெருமைசிறமைகளுக்குக் கூட்ட
 னைக்கல்லாகிய ஒதாழிந்திரிவுகள் உடம்புதோறும் டீவறுபடுதலால் -
 சிறப்பெவ்வாவென்று, சொல்லினம். (உ)

மேலிருந்துமெல்லார் மேல்மெல்லார் மேலிருந்து
 கீழ்மெல்லார் கீழ்மெல்லார்.

இன். மேல்மெல்லார் - (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வாட்டாமல்)
 சிறியராயினோர், மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயின
 மெல்லார் - பெரியராகார், கீழ்மெல்லார் - (அனைவசெய்து) பெரியர
 யினோர், கீழிருந்தும் - தாழ்த்தவெறுக்கத்தில் இருந்தாராயினார், கீழ்
 மெல்லார் - சிறியராகார்-எ-து. (கருத்து.) சிறியவர்க்கேருத்தாலும் பெரிய
 வராகார், பெரியவர்க் கீழிருந்தாலும் சிறியவராகார் என்பதாம், உ
 மே
 ளிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்லவறுமைகளும், மேல்சீழ்களாலே
 பெருமைசிறமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவ்வ இரண்டுபாட்டாலும்
 முறையெழுத்துப்பிரிவு மாதிரித்தாலும், செல்லமாதிரித்தாலும், பெ
 ருமைஉடனானமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமைபு
 தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு.

இன். ஒருமை - யிளவுபடாதமனைத்தையுடைய, மகளிரேபோல-
 கற்புள்ளமாதரைப்போல, பெருமையும்-பெருமைக்குணமும், தன்னைத்

உடைய

கூடி - ஆம், அந்— பெருமை.

தான் - தன்னைத்தானே, கொண்டொழுதின - (ஒருவன் சிறையின்
 முலாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவனாயின், உண்டு - (அவனிட
 த்து) உண்டாய்-எ-து. (கருத்து.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ளமாத
 ரைப்போலத் தன்னைக்காத் துக்கொண்டவனுக்குண்டு- என்பதாம், உ
 முகுத்தல் - மனமொழிமெய்களை ஆட்க்கி உபகாரமுதலானவை செய்து
 வருத்தல். [இதனும்பெருமைஉண்டாமாதசொல்லப்பட்டது.] (க)

பெருமை யுடைய சாற்றுலா சாற்றி

எருமை யுடைய செயல்.

இ-ள். பெருமையுடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமையுடையவரையினர் (தாம்வழியராகியவழியும்) - அருமையுடைய - (பிரார்த்தை செய்தற்கு) அருமையுடையவையாகிய, செயல் - (தகு) செயல்கள் ஆற்றின் - (அவைசெய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவார் - எ-று. (சுருத்து.) பெருமையுடையோர் அருமையுடையசெயல்களைச் செய்வார் - என்பதாம். * அறியசெயல்களை முன்னாய்துவந்தமைதோன்ற - பெருமையுடையவரென்றதனாலும், ஆற்றவரென்றதனாலும், வழியாகிய வழியுமென்பது பெற்றும். [இதனால் அந்நையுடையார் செய்திசொல்லப்பட்டது.] (இ)

சிறியாருணர்ச்சியுள்ளபெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு கோத்து.

இ-ள். பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேமென்னும் - (அறியல்லாமை) கொள்வேமென்னும், (செய்தற்கு-சுருத்து, சிறியார் - பச்சர்ச்சிறியாரைநோது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து இல்லை - உண்டாக்காது - எ-று. (சுருத்து.) பெரியாரைவழிபட்டு கொள்வேமென்னும் சுருத்துச்சிறியோர் மனத்திடத்தில்கூடாது. * குடிமைசெல்லும் கவ்வியென்றிலை யுடையவராயிருக்காமாந்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவைவகம்க்கியல்பென்று அடக்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையாரதல் கூடாதென்பதாம், (ச)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்குத் திறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் பழன்.

இ-ள். திறப்பும் - (தனக்குத் தரும்பெரியோரிடத்து அடக்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) திறப்பும், தான் - தான், சீரல்லவர்காட்பழன் - (சீரற்றதற்காக) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பேபுரிந்த - (அடக்கியிருந்ததொழிந்த செருக்கினிடத்திலே) மிகுந்த, தொழிற்குத் திறப்பே யுடையுடையார் - எ-று. (சுருத்து.) - திறப்புக்குரியவரிடத்துண்டாவிடச் செருக்கிலே மிகுந்த தொழிலையுடையதாம் - என்பதாம். * செருக்கின

கூடி - ஆம் - அந் - பெருமை; சீரல்ல

நிகச்செய்யுமென்பதாயிற்று. திறப்பு-குடிமைசெல்லும் கவ்வியென்றிலை யுடையவராயிருக்காமாந்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவைவகம்க்கியல்பென்று அடக்கியிருப்பாரை வழிபட்டு அவ்வியல்புடையாரதல் கூடாதென்பதாம், (ச)

பணியுடையாரென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமார் தன்னை வியத்து.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும் - திறப்புண்டாவினாராலும், பணியும் - அடக்கிடப்பார், சிறுமை - (மற்றைச்) சிறுமையுடையவர், (என்றும்) - அது இல்லாதவராலும் - தன்னைவியத்து - தம்மைமெச்சி - அணியும், சிப்பிப்பார் - எ-று (சுருத்து.) பெருமையுடையவர் திறப்புண்டாகிய காலத்து மடக்கிடப்பார் சிறுமையுடையவர் திறப்பில்லாதகாலத்துத் தம்மை சிறப்பித்துகாட்பார் - என்பதாம். * [பல்லோர்பட்டர்க்கை முன்னிலைதம்மையிற் செல்லாதாருக்கு செய்யுமென்புத்தே] - என்றவிடக்கணத்திற்கு மாறாயினு மதற்குக்காரணம், பெருமையுடையவர் தொழில்கள் பண்பின்கேள் என்றப்பட்டன-இதுபின் அற்றமைக்குமென்னுமிடத்தும் ஒக்கும் ஆயினும் - அந் - சிறப்பித்தல் - சிறியுத்தமக்கு - ஒருயர்வை எற்றிக்கொள்ளல் (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்த்து விடல்.

இ-ள். பெருமை-பெருமைக்குணமாவது, பெருமிதமின்மை- (காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாத் திருக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல், சிறுமை - சிறுமைக்குணமாவது, பெருமித மூர்த்துவிடல்- (காரணம் இல்லாவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே சிந்துவிடல்-எ-று. (கருத்து.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கில்லாதிருத்தல் - சிறுமைக்குணமாவது செருக்குடைத்தா யிருத்தல் என்பதாம். * அளவறச்செருக்கலென்பதாயிற்று. (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி யிடும்.

இ-ள். பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றமறைக்கும் - (பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அலமானத்தை மறைப்பார், சிறுமை - மறைச்சிறுமையுடையவர், குற்றமேகூறியிடும் (பிறர்க்குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லியிடும்-எ-று. (கருத்து.) பெரியோர் பிறருவமானத்தை மறைப்பார்- சிறியார் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர்- என்பதாம். * மறைத்தலும் சொல்லலும் மறைப்பிடத்தும் கூட்டப்பட்டன. தான்-ஆஊ. [இவை மூன்றுபாட்டிலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (D)

0 ராஜ்ஜால் சூத்திரம்.

சூக்தி - ஆம், அகி - சாண் றுண்மை.

ஆய்காவது, பலகுணங்களீர்த்தும் நிறைந்து அளவறச் சூக்தி நன்மை, பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கையால் இது அகன் பின்னைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம் கடனறிந்து
சாண் றுண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

இ-ள். கடனறிந்து- (மகக்குத்து) தருவதென் று அறிந்து, சாண் (பல்குணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை- (அவைகளை) ஆளுதற் நன்மைவாய், மேற்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு; நல்லவை யெல்லாம்- நல்லகுணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாயிருக்கும், என்ப-என்று (தரிலா) சொல்லுவர்-எ-று. (கருத்து.) பெரியவர்க்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடனையாயிருக்கும்- என்பதாம். சிலகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராத விடத்தும் சாண் றுண்மை யென்றுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால் இங்ஙனம் பெயர் பற்றி- அளவில்லக்கணம் இப்படிச் சொல்லுகிறொன்பதாம். (D)

குண்கலத் தாண்டுரைர் கலனே பிறகல்
மெற்கலத் துள்ளதுது உமன்று.

இ-ள். சாண்டுரைர் கலன் - சாண்டுரைர் கலமாவது, குண்கலம் குணங்களாலாகிய கலமே, பிறகலம்- அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய கலம், எங்கலத்துள்ளது உட்பு- எந்த கலத்தினு முள்ளதும் அன்று- அங்

ல—எ-று:(கருத்து.) சான்றோர்க்குருணைகண்மையென்பரியநன்மையாய்
மற்றநன்மை நன்மையல்ல-என்பதாம். * அந்நலத்தையுண்டே பிற்
தமையால் மற்றைப் புறநலத்தை பிரதல்மென்றும் - அதுகுடிப்பிறப்பு
க கல்விமுதலாகையுடையெடுத்த நலங்களே சொல்லாமல் - *
ந்நலத்துள்ளதுஉமன்றென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டா
லும் சால்புக்கு ஏற்றகுணங்கள பொதுவகையார் சொல்லப்பட்டன.]

அன்புநாணொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ.

டைந்துசால் பூவந்திய தான்:

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலும் உள்
டாசிய) அன்பும், நாண் - பழிபாவங்களி னுணையும், ஒப்புரவு - (யாவு
டசும்) உபகாரஞ்செய்தலும், கண்ணோட்டம் - (பழையவர்க்கெல்
ண்ணோடலும்; வாய்மையோடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்தமை செய்த
தலையோடு, சால்பு-சால்பென்றும் (பாரத்தை; ஊன்றிய- தாந்திய; தி
ண்- தாண்கள்-ஊத்து-அந்த-எ-று. (கருத்து.) அன்பு-நாண்-உபகா
ம்- தாட்சணியம்- சத்தியம்- இவ்வவற்றுஞ் சொல்பென்றும் பாரத்தை

ககக - ஆம் - அந்—நாண்முண்மை.

ககசு

தாங்குத் தூண்கள்-என்பதாம். * இக்குணங்கள் இல்லாவிடத்தே சால்
பு-நிலைபெறுமையால் இவைகளைத் துணென்றார்.

(க)

கொல்லா நலத்தது நோண்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்து சால்பு.

இ-ள். நோண்மை - தவமாவது; கொல்லா நலத்தது - (பிறவர்க்க
ரும் வேண்டொயினும்) ஒருயினாயுங்கொல்லாத அறத்தினிடத்ததாம்,
(அதுபோல)—சால்பு-சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லாநலத்தது - (பி
றார்குணங்களும் வேண்டொயினும்) பிறர்தீமையைச் சொல்லாத குண
த்தினிடத்ததாம்—எ - று. (கருத்து.) நோண்பாவது யாதொன்றையுச்
கொல்லர்மையாம், சால்பாவது, பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம்
என்பதாம். * தவத்திற்குக் கொல்லாவதம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்கு
ற்றம் சொல்லாக்கும் சிறத்தென்பதாம்.

(ச)

ஆற்றுலா சாற்றல் பணித் துறுசான்றோர்

மாற்றாரை மாற்றும் படை.

இ-ள். ஆற்றுலா-ஒரு (கருமத்தைச்) செய்துமுடிப்பவரது, ஆற்
றல்-வல்லமையாவது, பணிதல் - (அதற்குத் துணையாவானாத்) தாழ்ந்து
கட்டிக்கொள்ளுதல், சான்றோர்- இனிச்சால்புடையவர், மாற்றாரை-ப
கைவகை, மாற்றும்படை - பகைமைமொழிக்குஞ் சாதனமும், அது
யிப்பணிதல்—எ-று. (கருத்து.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது ப
ணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம்-என்பதாம். * ஆற்ற
ல்-செய்யல்லவராத்நன்மை. சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற்குணத்துச் சிறப்
புச்சொல்லுவார் மற்றது முடன்சொல்லினார்.

(டு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதென்றோல்வி

துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

இன். சால்பிற்று-சால்பாகிய (பொன்னினை) வறிகற்று, கட்டி
 ன். உகாசல்லாகிய (செயல்)—யாதெனில்-யாதென்றால், தோல்வி- (த
 மின்றுயிர்த்தவ ரிடத்துக்கொள்ளும்) தோம்பை, துலையல்லார் கண்ண
 ம்-இழித்தவரிடத்தும், கொளல்-கொள்ளுதல்—எ-று. (கருத்து.) சால்
 பிற்றுக்கால் எதுவெனில் இருந்தவரிடத்துக் தோல்வி கொள்ளுதல்-எ
 ன்பதாம். * எச்சவுடமைமால் இருநிறத்தாரிடத்தும் வேண்டிதல் பெ
 ற்றாம். கொள்ளுதல்வெல்லும் வலிபெயுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொ
 ள்ளதல், இழித்தாவெல்ல சினைத்துத் தமக்குச் சமாளமாக்கிக்கொ
 ள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின அதனாலே சால்பளவு
 ஆறியப்படு மென்பதாம். (ச)

இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
 வென்ன பயத்ததோ சால்பு.

௩௪௬ கூசு - ஆம் - ஆக - சான் றுண்மை;

இன். (சால்புடையவர்) இன்ன- (தமக்குத்) துன்பத் தநூறைய
 னை, செய்தார்க்கும் - செய்தவர்களுக்கும், இனியவே-இன்பத்தருமை
 களையே, செய்யாக்கால்-செய்பாவிட்டால், சால்பு - சான் றுண்மை, எ
 ன்னபயத்தது - (வேறே) என்னபயனுடைத்தது—எ-று. (கருத்து.) த
 ன்பட்டுசெய்தவர்களுக்கு மின்பஞ்செய்யுடையால் சான் றுண்மை யெந்
 துன்பனைத்தரும்-என்பதாம். * இ-ஆன்ஈ. சிறப்பும்மை சால்புடைய
 இன் னுசெய்தற்கு இடமாதல் கிளக்கின்றது. தீரும் அவர்க்கு
 னுசெய்வாராயின் தம்முடையசால்பால் ஒருபயனும் இல்லையெந்
 துன்பம். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சிறப்புமையால் சொல்லப்பட்டது.]

இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென் னும்
 தின்மையுண் டாகப் பெறின்.

இன். சால்பென்னும் - சால்பென்றுசொல்லப்படும், தின்மை
 வலிமை, உண்டாகப்பெறின் - தன்னிடத் துண்டாகப்பெற்றால், ஒரு
 தரு-ஒருவனுக்கு, இன்மை-வறுமைமால் (வருவது)—இனிவன்று - தி
 கழ்வாகாது—எ-று. (கருத்து.) சால்பின்வலிமை யுண்டாகப்பெற்றால்
 வறுமை இகழ்வாகாது-என்பதாம். * தளராமல் காட்டுதலால் வலியாதி
 ர்று. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேம்படுவொன்பதாம். (அ)

ஊழி பெயரினும் தம்பெயராற் சான் றுண்மைக்
 காழி யெனப்படு வார்.

இன். சான் றுண்மைக்கு - சால்புடையாகிய (கடனுக்கு)—ஆ
 ழியெனப்படுவார் - கறாயென்று சொல்லப்படுவார், ஊழிபெயரினும்.
 (மற்றதைக்கடனும் கறாயுள் நிலாமற்) காலம் வேறுபட்டாலும், சால்
 பெயரார்- தாம்வேறுபடார்—எ-று. (கருத்து.) சான் றுண்மைமேற
 படிநூற் தாங்கள் வேறுபடார்-என்பதாம். * சான் றுண்மைமீள் பெரு
 மைதோன்ற அதுனை கடலாக்கியும்-அதுனைத் தாங்கிக்கொண்டு நிற்கல்
 ல் அந்நையுடையாணர் கணையாக்கியும் சொல்லினார். [எகதேசவுருவகம்.]

சான் றுவர் சான் றுண்மை ருன்றி னிருநிலந்தான்
 ருக்காது மன்றோ பொறை.

இன், சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) சிதைத்தவர், சான்றன்மை - (கமது) தன்மை, ருன்றின்-ருன் துவாராசின், இருநிலத்தான்மத்தைப் பெரியபூமிதானும், பொறை - (தன்) பாரத்தை, தாக்காது-தாக்காதாய்முடியுட-எ-று. (கருத்து.) சான்றோர்-சான்றன்மைமுற்றவாராகில் பூமிபாரத்தாக்காது-என்பதாம். * தானுமெனும் எச்சலும்மை விகாரத்தால் தொக்கது, அவர்க்கு அது குன்றாமையும் அதற்கு அது தாக்கலும் இயல்பாகலால் அவை எங்கும் உண்டாதானேனவென்பதுதோன்ற சிந்தமையால்-மன்னென்பது 0 ஒழியிசையிலவ் தது. உகாரம்- அசை. [இவை மூன்றுபாட்டிலும் பலகுணங்களால் சிதைத்தவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (10)

0 ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற்பொருளைத்தருவது.

11 - ஆம், அது - பண்புடைமை.

—*—

ஆர், தாவது-பெருமை சரஸ் குன்மைகளில் தாம்வருவது சிவ்றே எல்லாரிவல்புகளும் அறிந்து நடத்தலுடையாதல். அதுகாரமுறைபையும இகலால் விளங்கும்.

என்பதத்தா வெய்த வெளிதென்பு யார்மார்டும்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

இன், யார்மார்டும்-யாவரிடத்தும், என்பதத்தால்-எனியசமயத்தாயிருந்தால், பண்புடைமையென்னும்-பண்புடைமைபெயர் படுகின்ற, வழக்கு - (அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல்-அடைதல், எனது-எனினது-என்ப-என்று (அலோர்சொல்லுவர்)-எ-று. (கருத்து.) யாவரிடத்தமெனிய சமயத்தாராக விருத்திர பண்புடைமையென்னு நல்வழியடைத வெளிது-என்பதாம். * குணங்களால் சிதைந்து எனியசமயத்தருமையிப்போது பண்புடைமைதானே உண்டாமாநலால் என்பதத்தாலெய்த வெளிதென்றும், அது உலகத்தையெல்லாம் வரியமாக்கலால் அரண பழையோர்சென்ற நல்வழியாக்கியும், அரண எனிநிற்பெறு இதுதாலேயேயாகிய உபாயமென்றற்கு அவர்மேல்வைத்தும் சொல்லினார்.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த விவ்விரண்டிம்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

இன், அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையுறத்தலும்-ஆன்ற-குடிப்பிறத்தல - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும், இவ்விண்ணும் - (ஆகிய) இவ்விண்ணும், பண்புடைமையென்னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு-நல்வழி-எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையு நற்குடியிற்பிறத்தலுமே நல்வழியாம்-என்பதாம். * அமைதல்- ஒத்துவருதல், குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறத்தவர்செயலை. இவ்விண்ணும்-குடியவழியே பண்புடைமையாவதென்பது தோன்றமூற்றும்மை கொடுத்தார். [இவை

இரண்டுபாட்டாலும் பண்புடையராதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண் பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

இ-ள். உறுப்பொத்தல் - (நெருக்கத்தோடு) உடம்பாலொத்தல், மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமலிதரோடு - (ஒம்பாகாயையா ள்) பொருத்துவதன் று, ஒப்பதாம் - (இனிப்) பொருத்துவதாயிவ, ஒப் பு-ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க - நெருக்கத்தக்க, பண்பொத்தல் - பண்பா வாத்தல்-எ-று. (கருத்து.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல, கு ன்தா லொப்பாதலே யொப்பாம்-என்பதாம், * ஒருவனுக்குள்மக்க

௩௪ அ ன் - ஆம் - அதி-பண்புடைமை.

னோடு பிறப்பொத்தலாவது உயிரின்வெறும் நிலைபெறாத உடம்பு; தலாகாது வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகவென்று ப்படிப்பட்ட அவர்என்பினையுடையனாக வென்பதாம். ஆல்-அகச.(௩)

நயனெடு கன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புராட்டு முலகு.

இ-ள். நயன்-தீதியையும், ௨-அதனுடன் கன்றி-அறத்தையுட்புரிந்த விரும்பிய, பயனுடையார்- (பிறர்க்குத்தமக்கும்) பயன்படுத லுடைய ராது, பண்பு-பண்பையும், உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும்- கொண்டாட ிற்பார்-எ-று. (கருத்து.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பியபயனு டையவர் குணத்தையுலகத்தார் புகழ்வர்-என்பதாம், * நயனெடு கன் றிபுரிதலுள், பயனுடைமையும், பண்புநாரணமாக வந்தமைமால் அத னைப் பாராட்டுமென்றார். (4)

நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடரிவார் மாட்டு.

இ-ள். இகழ்ச்சி - (தன்னை) யிகழ்தல், பகையுள்ளும்- ஒருவனுக்கு வினையாட்டினிடத்தாம், இன்னாது- துன்பத்தருவதாம் (ஆதலால்)-பா டரிவார்மாட்டு- (பிற) ரியல்பறிந்து கூடப்பலரிடத்து, பகையுள்ளும்-ப கையுள்ளிடத்தாம், பண்பு - (அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாயி ய) பண்புகளே, உள - உண்டாவனவாம்-எ-று. (கருத்து.) வினையாட்டி று யிகழ்தலானது துன்பத்தரும்- சல்லவரிடத்துப் பகையிலு நற்குண முண்டாம்-என்பதாம். * பாடறிவாரொனவே அவ்வினாணமை யறிதலும் பெற்றும், அதனை அறித்தவர் பின் அதுசெய்யார் இவரியவே செய்வ றொன்பது கருத்து. (5)

பண்புடையார் பட்டின லெக மனுவில் தேள்
மண்புக்கு மாய்வது மண்.

இ-ள். பண்புடையார்-பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு-படுதலால் உலகம்-உலகியல், உண்டு- (என்றாலும்) உளதாய் வராதின்றது. இவ்வேல்- (அங்கேபடுதல்) இவ்வையாயின, அத - அவ்வலகியல், மண்புக்கு - மண்புடையபுக்கு, மாய்வது-மாய்த்துபோவதாம்-எ-று. (சுருத்து.) பெரிடவரிடத்தே நற்குணமுண்டாதலால் உலகிய லென்றானுமுண்டாகின்றது. அது இல்லாவிடவலகியலெனப்படும் - என்பதாம். உயர்நாற்பண்பில்லார் சார்பல்லாமையால் ஒருசார்புமில்லாமல் மண்புக்கு மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பது படநின்றமையால் மண்ணென்பது ஒழியிகொடுக்கப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அந்நேயுடையவரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது. (ச)]

அரம்போலும் கூர்மையானு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லாதவர்.

ள - ஆம்- அந்-பண்புடையம். ௩௬௬

இ-ள். மக்கள் - நன்மக்களுக்கேயுரிய, பண்பில்லாதவர் - நற்குணமில்லாதவர், அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும் - கூர்மையானும் - கூர்மையையுடையவரையினும், மரம்போல்வர் - (சூரணியைநாடிய) மரம்போல்வர்-எ-று. (சுருத்து.) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூறிய புத்தியுடையவரையினுமாதலாத நிகர்த்தவர்- என்பதாம். * உறுதியுடைய பரிசுத்தை அறிதல், தான் மறவில்லாமல் தன்னை யுறப்பொருள் தனை மறத்தலாகிய தொழில்பற்றிவந்தது, சிவஞானமளிசெட அறிவிடில்லாமையாகிய குணம்பற்றிவந்தது. அவ்விசேடவறிநிற்கும் பயனுடைய மக்கட்பண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று.

நண்பாற்றாராதி நயநில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்றாராதல் கடை.

இ-ள். நண்பு- நட்பின்- ஆற்றாராகி - (உம்மோடு) செய்யாதவராகி, நயநில - பகைமையை, செய்வார்க்கும் - செய்யது நடப்பவரிடத்தும், பண்பாற்றாராதல்- (நாய்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை (அறிவுடையவர்க்கு) இழுக்காய்-எ-று. (சுருத்து.) நட்பைக் கொள்ளாராகிப் பகையைக்கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவராய் நடவாமை யகடை-என்பதாம். * நயம் - நயம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இடனாதல் தோன்ற நின்றது. அந்நினைச்செய்யின் தார்பும் அவர்தன்மையாவதொன்றற்கு கடையென்றார். (அ)

நகல்வல்ல வல்லார்க்கு மாரிநு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் திறள்.

இ-ள். நகல்வல்லவல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடு கலந்து) உண்மையுடைய மாட்டாதவர்க்கு, மாரிநுஞாலம்- மிகவுற்பெரிய பூரியானது, பகலும்- (இருளில்லாத) பற்பொழுதிலும், இருள்-இருளினிடத்தே, பாற்பட்டன்று - கிடத்தாய்-எ-று. (சுருத்து.) நட்புச்செய்யுது மனமுதார்த்துப்பூரியானது இருளுடையதாகும்-என்பதாம். * எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறாபயால் பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப்பட்டதென்றார். (க)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நண்பால்
கலந்திமை யாற்றிநித் தற்று.

இ-ள். பண்டிதரின் - பண்டிதர்தவன், பெற்ற - (முன்னை நல்லி னாயினால்) அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம், (அக்குற்ற தால் ஒருவர்க்கும்பயன்படாது கெடுதல்)—நன்பால் - நல்ல (புகழி ன்) பால், கலம்- (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமைபால் - குற்றத்தால், தீநீர் தற்று- கெட்டாற்போலும்—எ-று. (கருத்து.) குணமில்லாதவன் முன் னால் தீமையாலடைந்த செல்வமானது பயன்படாது(கெடுதல்). [சீவின்

நடும

ஆம்- அதி-பண்டமமை

பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெட்டாற்போலும் - என்பதாம். * ௩, தீமையென்பது - நலந்தீமையென விசாரப்பட்டது. தெரழிவழி கலால் உலமேயத்தால் னுத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைஞ் சுவரீமைமயினால் தோன்ற - பெற்றவென்றும். எல்லாப்பயனும் இ ன்ளற்ற ஆற்ற இடமுடைமையதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், செ ல்வீனா. அச்செல்வமும் பயன்படாதென்ற இதனால் வருகிற அதி- ப்பொருள்மையும் தோற்றுவாய்செய்யப்பட்டது. [இவை நான்கு ப ட்டாலும் அஃதில்லாத இழிவுசொல்லப்பட்டது.] (2)

நாக- ஆம், அதி - நன்றியில் செல்வம்.

ஆஃதாவது- சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாதென் னவத்தினியல்பு - செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தினியெல் றப்பட்டது அதிகாரமுறாமை முன்புநுத்தோற்றுவாய் செய்ததலு பெற்றும்.

வைத்தான் வாய்சான்ற பெரும்பொருளென்றுண்ணான்
செத்தான் செய்க்கிடந்த தில்.

இ-ள். வாய் சான்ற - (தன்) மனையிடமெல்லாம் நிறைந்தற்கு ஏத வாகிய, பெரும்பொருள் - பெரியபொருள், வைத்தான் - (சம்பாதி து) வைத்தவனாகி, ஆஃது- அதனை, உண்ணான் - (உலோபத்தால்) உ னுபணியாதவன்—(உள்ளுரினும்) செத்தான் - செத்தானும் - செய்க்கிட- ந்தது - (அதனிடத்து அவனாலே) செய்க்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல்-இல்லை, (ஆரவால்)—எ-று. (கருத்து.) பெரும் பொருளைத்தி னைத்தவனாகி யப்பொருளை யனுபணியாதவ னிருந்தாலு மிறந்தவர்த் தகாப்பாவன் - என்பதாம், * [இதனாலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செ ல்லம் பயன்படவில்லாமையெனச் சொல்லப்பட்டது.] (6)

பொருளாணு பெல்லாமென் நியா திவறு

பொருளாணு மாணுப் பிறப்பு.

இ-ள். பொருளாண் - பொருளொன்றினால், எல்லாம் - யாவும் ஆம்- உண்டாகும், ஏன்று- என்று, அறிந்து—(அந்நினைச்சம்பாதித்து) ஈயத்து (பின்பிறாக்கு) கொடாது, இவறும் - உலோபத்துவளஞ்செய்ய ம், மருளான் - மயக்கத்தினாலே, மாணு- நிறைதலில்லாத, பிறப்பு- (பெ ய்ப்பு) பிறப்பு, ஆம்- (ஒருவனுக்கு) உண்டாம்—எ-று. (கருத்து.) பொ ருளைச்சம்பாதித்துக்கொடாமையாற்பிறப்புண்டாம்- என்பதாம். * இந் குணமேயும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும்

சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய அறிவான்னுபின்னேமயங்குதலா
 வு மருளென்றும்; பொருள் உண்மையிருக்கப்பிறருடைய பங்கிண்புரு
 த்பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பரிந்து வரும்பிறப்
 பி உண்டாமென்றும், சொல்லினார். (உ)

ஈட்ட மிவநி யிஷ்சவேண்டா லாடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

இ-ள். ஈட்டம் - (பிரிவிப்பிசு) சம்பாதிப்போமென்று, இவ்
 (பொருள் சம்பாதிக்கமாத்திராததையே) விரும்பி, இசை (அதன்
 யறுதிய) புகழை, வேண்டாவாடவர்- விரும்பாதமக்களது, தோற்றம்-
 சேம்பு, நிலக்கு, பூமிக்கு, பொறை - பாரம் (அவ்வளவே)—எ-று.
 (சூத்திர.) பொருளை விரும்பிப்புகழைவிரும்பாதவர் சேம்புப் பூமிக்குப்
 பாரம் என்பதாம். * புகழ்- இரமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகவால்
 கையில் அதனைவேண்டாமல் சம்பாதிக்காததுன்புத்தையும், காப்பா
 தற்றதுப்பதையும், வேண்டிய அறிவில்லாமையற்றி - நிலக்குப்பொ
 றையென்றார். சேம்பென்றது அதற்குரிய ஈட்டம்கினை. (௩)

எச்சமென் நெய்ளென் ணுக் கொல்லோ பொருவரா
 ன்ச்சப் படாது தவன்.

இ-ள். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுக்கொடுத்து அறியாமையால்)
 ஒருவராலும், எச்சப்படாது தவன் - இச்சிக்கப்படாதவன்—(தான் இ
 திச்சித்தது)—எச்சமென்று-(இக்கே) ஒழிந்துநித்ததாக, என்- எனது,
 எண்ணக்கொல்- நினைப்பானே—எ-று. (சூத்திர.) ஒருவரது மிச்சி
 க்கப்படாதவ ஹிந்தபின் னெதைநினைப்பானே- என்பதாம். * இக்கே
 ஒழிந்துநிற்கும் புகழ் - ஈவார்பேலல்லாமல் நிவ்வாமையால் இவனுக்கு
 ய்திரிவிடு எவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றதற்கு என்னெண்ணுக்
 கொல்லென்றார். உ - அசை. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம்
 சேர்க்கப்படவன் படவில்லாமையே சொல்லப்பட்டது.] (௪)

கொடுப்பது உற் றுப்பது உயில்லார்க் கடுக்கிய

* கோடியுண் டாயினும் மில்.

இ-ள். கொடுப்பது உம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பது உம் - (தா
 ன்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டுசெய்கையும்)—இவ்வார்க்கு- உடை
 யால்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அறிக்கிய, கோடியுண்டாயினு
 ம்- கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல் - (ஒன்றும்) இல்லாமல்-எ-று.
 (சூத்திர.) கொடுத்தது முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடியொரு
 திருந்தும், பயவிலில் - என்பதாம். * இன்பத்தினும் அறம் சிறந்தமை
 யால் - கொடுத்தல்- முன்னொல்லப்பட்டது ஒன்று மில்லாப்போற் பய
 விடும் இழத்தலால் இவ்வென்றார். (௫)

ஏதம் பெருஞ்செல்வம் தான் துவ்வான் தக்கார்க்கொள்
 நீத லியல்லோ தான்.

இ-ள். தான் துள்வான் - தான் அனுபவியாதவனுதி—(அதன்மேல்) தக்கார்க்கு - தருதியையுடையவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்க்கென்று) தொன்றை, ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்த தன்மையிலாதான் பெருஞ்செல்வம்- (அவ்விரண்டுஞ்செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு, ஏதம்-ஒருநொய்—எ-று. (கருத்து.) தானுண்மையும்கொடாமலுமிருப்பவன் செல்வம் விபரதிக் கொப்பாம்- என்பதாம். உதாரணம் - தானம்வாழ்க்குதற்கு ஏற்றவர், அனுபவிக்கப்படுதலும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லதாக்கினமையால் - கோடுன்றார் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டையும் உடன்கொள்ளப்பட்டது.]

அற்றர்க்கொள் றற்றதான் செல்வ மிகநலம்

பெற்றாடமியன்மூத்தற்று.

இ-ள். அற்றர்க்கு- (ஒருபொருளு) மிலாயிற்க்கு ஒன்று- (யுவர்க்கென்று) தொன்றை, அற்றதான் - கொடாதவனது, செல்வம்- செல்வமானது வினாகக்கழிதல், மிகநலம்- (பெண்டிரின்) மிகுந்த உத்தனை, பெற்றான் - பெற்றவொருத்தி (கொடுப்பாரில்லாமையினால்) தமியன்- (கணவனில்லாமல்) தவியளாய், மூத்தற்று - மூத்ததன்மை—எ-று. (கருத்து.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ளவொருத்தி தன்னைக் கொடுப்பாரில்லாமையால் கணவனில்லாது சிழவியாழம்பெயலும்-என்பதாம். * நலம்வழியினன்மையும், குணத்தினன்மையும், இவ்விரண்டும் ஒரு சேர்ப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றானொன்றார், கொடுப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனியுத்த உத்தமரையேயுமி உவமைகொள்ளாமையால் தானும் ஏற்பாணுமேயல்லாமல் செல்வமும் பயனியுத்தகழியுமென்பதாம்.

நச்சுப்படாதவன் செல்வநடுநு

ணச்சுமாய்பழுத்தற்று.

இ-ள். (வறியவர்க்குச் சமீபனாகுந்தும் ஒன்றுதல் கொடாமையால்) நச்சுப்படாதவன்- (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம்- செல்வம்—(பெறுதல்) நடுநுள்- ஊர்நடுவுள்ள, நச்சுமாய் - எட்டிமாய்ப்பழுத்தற்று- பழுத்தல்போலும்—எ-று. (கருத்து.) சிறா விச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர்நடுவே எட்டிமாய்ப்பழுத்தல்போலும்- என்பதாம். * சமீபத்திருக்கக்களார் பயனில்லையென்பதாம்.

அன்பொரிந்த தற்செய்தறநோக்கா திட்டிய

வொண்பொருள் கொள்வார்-சிறார்.

நக - ஆம் - அது—என்றிதில்செல்லம்]

நடுநு

இ-ள். (ஒருவன்) அன்பொர்இ - (கொடாறுகுத்தம் பொருட்டுச் சிறந்தாரிடத்தும் ட்டினைரிடத்தும்) அன்புசெய்தவனை ஒழிந்து, கம் செய்து (வேண்டினாள் அனுபவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன்-வரிய லுக்குக் (கொடுத்தலாதியாகிய) அறத்தை, கோக்காறு-நினையாமல், ஈட்டுய-சம்பாதிக்க, ஒன்பொருள்-ஒன்றியபொருளை, கொள்வார் - (கெ டைபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார், பிறர்-பிறர்-எ-று. (கருத்து.) அன் பிற்றுத் தன்னைவருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர் - எ ட்பதாம். உபயநாகிய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளதுசம்பாதித்தம் துன்பமேயென்பதுதோன்ற-ஈட் டியவென்றும், அவன்சுத்தநி வழியே அள்ளவார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்ற பிறதென்றும் சொல்லினார். (க)

சிருடைச் செல்லர் சிறுதுளி மாரி
 அறக்கூர் தனைய துடைத்து.

இ-ள். சிருடைய-புரையுடைத்தாகிய, செல்லர்-செல்வத்திளையுடை யவரது, சிறுதுளி - (நிற்குக்காலம்) சிறியவறுகை, மாரி - (உலகத்தை யெல்லா சிவிரித்துத்துற) மேகம், அறக்கூர்-தனையது-வறுமைமிருந்த துபெல்லதேரரியல்பினை, உடைத்து - உடையது-எ-று. (கருத்து.) மி குத்தசெல்வமுடையவர் வறுமையானது மறைவறுமைகொண்ட தன் றும்புடையது-என்பதாம். * துளி-வெறுப்பு, அத்தைச்செய்தலால் வ றுமை துளியெடைப்பட்டது. யாவார்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனால் வழி யாகியவிரித்தும் அல்வறுமை கடி-துநீக்குதலால் - பின்னும்செல்வரா ய்ப் பயன்படுவொன்பது உவமானத்தர்த் பெறப்பட்டது; படவே நன் றிபில்லாதசெல்வம் எந்ந னும் பயன்படர் தென்பதாபிற்று. [இவைநா ன்குபரட்டாலும் அச்செல்லத்தின் சூற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

நாஉ - ஆம், அதி - நா ணுடைமை.

ஆந்தாவது-மூன்செல்லப்பட்ட சால்புபண்பு முதலாகிய குணங்களா ல் உயர்ந்தோர்நார்க்குத் தகாதகருமங்களில் நாணுதலுடையரால் தன் னை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேயினக்கும்;

கருமத்தா னுணை இணைத்திருந்த
 னல்லவர் நாணுப்பிற.

இ-ள். நாணு-(என்மக்களது) நாணுவது; கருமத்தால்-(இழிந்த)க ரும்ம்காரணமாக, நாணுதல்-நாணுதலாம், பிற- அதல்லாமல் கனமொ ஶிபிமங்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற நாணங்கள், திருந்துதல் - அழகிய சடு

நெற்றியையுடைய, கல்லவச்-குலமகளிர் து, காணு-காணக்கன்போது
 எ-று. (கருத்து.) காணமானது கருமங்காரணமாக காணுதாம் பிரி
 ணங்கள் பெண்களுடைய காணக்கன்போலாம்- என்பதாம். * பிரத
 மகளிர் து காணு-வந்தனில் மற்றது கண்மக்களது காணு-பதம்
 ணுதலென்பதனால் கருந்தினிழிவும் பெற்றும், திருத்த எல்லா
 ணு-புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனால் காணினது இலக்கணம் சொ
 ள்று] (5)

காணு-காண யெச்ச முயிர்த்தெல்லாம் வேறல்ல
 காணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

இ-ள். ஊர்-உண்டியும், உடை-ஆடையும், எச்சம்- ஒழிந்தது
 ணும், உயிர்த்தெல்லாம்- (மக்க) ஆயிர்த்தெல்லாம், வேறல்ல - பெ
 ளாம்; மாந்தர் சிறப்பு - (கண்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது) காணுடைமை
 காணுடைமை- (அவையல்ல) - எ-று. (கருத்து.) உணவு-உ
 மற்றவையாவர்க்கும் பொதுவாம் கண்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது கா
 ணுடைமை- என்பதாம். * ஒழிந்தவை-உறக்கமும், காமமும், அ
 ணும், சிறப்பு அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு. (2)

காணு-காண குறித்த வயிர்த்தெல்லா காணு-காண
 கண்மை குறித்தது சாஸ்பு.

இ-ள். உயிர்த்தெல்லாம்-உயிர்களினத்தும், காணு-உடம்பு, குறித்
 தமக்கு இறுப்பிடமாகக் கொண்டு அதனைவிடாவாம் (அதுபோல்)-
 ள்பு- (கருணைக்களி) விடைவானது, காணு-காணு-காணு-காணு-
 சிற கருணைக்களி குறித்தது - தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டு அ
 ணுவிடாது-எ-று. (கருத்து.) உயிர்களெல்லாமுட்ப்பைவிடாவாம்-
 காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-
 பயணடையாதவிதம்போல் சாஸ்பு-காணு-காணு-காணு-காணு-
 தென்பதாம். (6)

அணியன்றே காணுடைமை காணு-காணு-காணு-காணு-
 பணியன்றே பித கடை.

இ-ள். காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-காணு-
 மை, அணியன்றே-ஆபாணமல்லவோ, அஃதன்றே- அவ்வாப
 ம் இல்லையாயின், பிதகடை - (அவர்) பெருமிதகடை, பணியன்றே
 (கண்டவர்க்கு கோயன்றே) எ - று. (கருத்து.) பெரியோர்க்கு கா
 ணுடைமை யாபாணமாம்-அஃதில்லாவிடி லவர் கடைபணியாம் - எ
 பதாம். * அழகு செய்தலால் - அணியென்றும், பொறுத்தற்கருமைய
 ல் பணியென்றும்-சொல்லினார், [இவை மூன்றுபாட்டிலும் அதன்
 றப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (8)

காணு - ஆம் - அநி-காணுடைமை: கருண

பிரம்புறியுத் தன்புறிய காணு-காணு-காணு-
 குறைபி யென்று புவலு.

இ-ள், பிறர்பழியும்-பிறர்க்கு வரும் பழியையும், கம்பழியும்-தமக்கு வரும் பழியையும், காணுவார் - (ஒப்பாகமதித்து) காணுவாரை, உலகு-உலகத்தார், காணுக்கு-காணத்திற்கு, உறைபதியென்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து.) பிறர்பழியையும் தம்பழியை மீதித்து காணுவாரை உலகத்தார் காணத்தீழ் கிருப்பிடமென்பார்—என்பார். * ஒப்பாகமதித்தல் - பிறர்க்கு வந்த பழியையும் தமக்கு வந்ததாகவே கருதல். அக்கருத்துடையவர் - பெரியாரால், அவரை உயர்ந்தோர்யாவரும் புகழ்வரென்பதாம். [இதனால் அந்நேயுடையவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (இ)

நான் வேலி கொள்ளாது மன்னே வியல் ஞாலம்
பேணலா மேலாயவர்.

இ-ள், மேலாயவர்-உயர்ந்தவர், வேலி- (கமக்குக்) காப்பாக, காண்காணத்தை, கொள்ளாது-கொள்வதல்லாமல், வியல் ஞாலம் - பாப்பான பூமியை, பேணலர் - கொள்ளவிநும்பார்—எ-று. (கருத்து.) உயர்ந்தோர் காணத்தை கொள்ளாம லுலகத்தை விரும்பார்-என்பதாம். * பழிபாவங்கள் அடைபுடாத காத்தலால் வேலியென்றார், காணமும் பூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி. நேரிட்டவிடத்து காணத்தைக் கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பா என்பதாம். மன்னும்-ஒவ்வும்-அரசுகள். (ஈ)

நாணு லுமினாக் தறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டார்
ஞண்மிறவார் காணல் பவர்.

இ-ள், காணல்பவர்-காணத்தை (அதனது சிறப்பிற்கு) விடாது விடப்பவர் (அக்காணம் உயிருக்கூடி சிம்கமாட்டாதவிடத்து)—காணல் காண்கிறதையாமற்பொருட்டு, உயிர் - உயினை, தறப்பார் - நீக்குவார், உயிர்ப்பொருட்டார் - உயிர்கிறதையாமற்பொருட்டு, காண்- காண்கின்ற, தறவர் - நீக்கார்—எ-று. (கருத்து.) காணத்தைக்கொள்பவர்- உயினாகக் குவார்-காணத்தைக்கொள்ளாதவர்-உயினாகீக்கார்- என்பதாம். * காண் உயிரினுஞ் சிறந்ததென்பதாம். [இதன்மூலம் இரண்டொட்டாறு மவரெயல் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

பிறர்காணத் தக்கது காணு னாரி
எறகாணத் தக்க துண்டித்து.

இ-ள், பிறர்-கேட்டவரும் கேட்டவரும், காணத்தக்கது - காணத்தக்கபழியை, காணுணுபின் - (ஒருவன்) காணுணு செய்வானாபின்?

நட்சு - 82 - ஆம் - அந்-காணுடைமை.

(அக்காணமை)—அறம்-தருமமானது, காணத்தக்கது-(அந்நே)யிடத்திற்குத் தக்கருமத்தை, உடைத்து-உடையது—எ-று. (கருத்து.) ஒரு னுணுது பழியைச் செய்வானுடிலது குற்றத்தையுடையது - என்பதாம். * காணில்லாதான அறம் சாராதென்பதாம்.

குலஞ்சுடித் தொழ்கை பிழைப்பி னுலஞ்சுடி
காணின்மை சிவந்த கடை.

(ஈ)

இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) ஈழ மாயின் (அவ்வழியும்) - குடும்பம் - (அவன்) குடும்பிதா: பொன்வயிற், மும்-கெடுக்கும், காணின் மை-காணில்லாமை, சிவந்தக்கடை - (ஒரு கண்ணை) சிவந்தவிடத்து (அச்சிலை) - எலம் - (அவ) வைவாயைப் கடும்கெடுக்கும் - எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கொழுக்கம் வருவது னவ்வழிவு அதுவர் குலத்தைக் கெடுக்கும் ஒருவனுடைய சிவந்து நன்மையாவற்றையுக் கெடுக்கும் - என்பதாம். * நலம்பிறப்பு-கெட்டினம் - செயல்-இனம்-ஏன் நினைகனால் வந்தனவெல்லாம் கொள்ளும், ஒழுக்கவழிவைக்காட்டினும் காணழிவு மிகந்திடுவன்பதாம். (8)

நாணுகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யற்றது.

இ-ள். அகத்த - (தம்) மனத்தில், நாண்-நாணத்தை, இல்லாந்- இல்லாதமக்கள், இயக்கம் - (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை-மரத்தாற்செயப்பட்டபாவை, நாணுல் - ஏந்தி கயிற்றினுலாகிய (சஞ்சரிப்பால்) - உயிர் - உயிருடையதாக, மருட்டியது - மயக்குதல்போலும் - எ-று. (கருத்து.) நாணில்லாதவர்கள் சஞ்சரிப்புமரத்தாற் செய்யப்பட்டபாவை கயிற்றா லுயிருடையதாக மருட்டியதுபோலாம் - என்பதாம். * நாணில்லாத மக்களையென நாணுடையவையெனப்போல்வதல்லது உயிரிழிவுவென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் நாணில்லாநிழிவு சொல்லப்பட்டது.] (8)

நாநு- ஆய், ஆதி - குடிசெயல்வகை

ஆய்வது-ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை உயர்ச்செய்தலின் விதம், தி-
நாமுன்னிடத்து நாணுடையவர்க்கு உண்டாவ தாகலால் ஆதர்பி
வைக்கப்பட்டது.

கருமஞ் செயலொருவன் கைதுவே நென்னும்
பெருமையிற் பிடுமைய தில்.

நாநு- ஆய்- ஆதி - குடிசெயல்வகை. ௩௫௪

இ-ள். ஒருவன் - (தன் குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடக்கிய கரு மறழியாமையால்) - கருமஞ்செய - அக்கருமஞ்செய்தற்கு, கைதுவே நென்னும் - கையெழுதியவென்றித, பெருமையின் - முயற்சிப்பெரு மையால், பிடுமையது - மேம்பாடுமையபெருமை, இல் - (அவனுக்கு) இல்லை - எ-று. (கருத்து) ஒருவன் கருமஞ் செய்வதற்குக் கைவிட்ட நென்னும் பெருமையால் மேம்பாடுமையதில்லை - என்பதாம். * குடி செய்தற்கென்பது அநிகரத்தால்வந்தது - பறவன்க்கருமஞ் செய்த லாவே செல்லமும் புகழ்முகண்டது குடி உயருமாகலால் பிடுமைய தில் வென்றார். (6)

ஆன்வினையு மரஹ்ந வுழிவுமென டிரான்மு
ளின்வினையா ளினால் குடி.

இ-ள். ஆன்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்வறியும் - சிதைந்தவழி

வும், எனவிரண்டிழை-என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய நீர் வினையான் - ஒய்வியலாத தருமச்செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி நீரும்-உயருள்-எ-று. (கருத்து.) முயற்சியும் அறிவுமாதிய விசண்டி-ன் தொழிலாலொருவன் குடியுயருள்-என்பதாம், து சிறைதல் இயற்கை யறிவு-செய்தற்கையறிவேயுடிகுடிநிரம்புகல். ஆன்மனை - சொர்பல் அ வையாமற்பொருட்டு. ஆன்மவறிவு உயர்த்து வற்றசெயல்களும் அ கைமுடிக்கும்விதமும் கடிப்பிழைபடாமல் என்னுதற்பொருட்டு. [இ வை இரண்டுபுரட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெயலென்னு முடிவெய்துத் தெய்வ மடிதற்றுத் தான்முத் துறும்.

இ-ள். குடிசெயலென்பது- (என்ற) குடியினை உயரச்செய்யுக்கூ- றே நென்றுகொண்டு (அதற்கு வற்றகருவிகளின் முயலுதிற) ஒருவற் கு ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வமனைது, மடி - உடைபைய, தற்று- இறுக்கவிடத்துக்கொண்டு, தான்- தால், முத்துறும் - முன்னேயற்று சி ர்க்கும்-எ-று. (கருத்து.) குடியையுயரச் செயலென்னுமுடிவெய்துக்குத் தெவமுன்னிற்கும் - என்பதாம். உ முன்னடைப்பாரிசெயல் உழ மெல் ஏற்றப்பட்டது. (நி.)

குழாமற்றானே முடிவெய்துத் தற்குடியைத் தாழா துறும் பவர்க்கு.

இ-ள். தற்குடியை - தற்குடிக்கார்தொழிலை, தாழாது - வினாந்து உருந்துபவர்க்கு முயல்பவர்க்கு- (அத்தொழில் முடிக்கும்விதம்) கு ழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டாயல், தானே முடிவெய்தும் - தானே மு டிவுபெறும்-எ-று. (கருத்து.) தற்குடிக்காரனதொழிலைச்செய்வோர்க்கு அதுதானே முடிவுபெறும்- என்பதாம். * குடிஅதற்கார் தொழிலுக்கு

கருதி ஈந-ஆம்-அதி-குடிசெயல்வகை:

ஆதலால், ஆகுபெயர்ஊழ்முற்றுறுதலால் பயன்சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபுரட்டாலும் அதற்குஊழ்அணியாதல்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குற்றமில்லாத குடிசெய்துவாழ்வானைச் சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

இ-ள். குற்றமில்லாத- குற்றமானவைசெய்திலகுதி, குடிசெய்து (தன்) குடியையுயரச்செய்து, வாழ்வானை-வாழ்பவனை, சுற்றமா- (அ ணுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி, உலகு- உலகத்தார் - சுற்றும- (தாமென் ன்று) குழுவர்-எ-று. (கருத்து.) குற்றமற்றவனாய் குடியையுயரச்செ ய் துவாழ்பவனை யுலகத்தார் குழுவர்-என்பதாம். * குற்றமாயின்- அதர் திகளுக்கு விரோதமானசெயல்கள். தாமும்பயனைடைதடுக்கிறியாவந ம்பென்று சார்வகொண்டதாம். (ஆ)

நல்லாண்மை யென்ப தெர்ருவற்குத் தான்பிறந்த விடல்வாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

இ-ள். ஒருவர்க்கு ஒருவனுக்கு நல்லாண்மையென்பது - நல்ல ஆண்மையென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த - தான் பிறந்ததும், இல்லாண்மை - குடியை ஆளுதற்குரிய மையென்று, ஆர்க்கிக்குள்ளில் - (நனக்கு) உண்டாகக்கொள்ளுகுதல்—எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு அண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன் குடியையுயர்த்திக் கொள்ளுதல்- என்பதாம். * போர்த்தொழிலினிக்குற்றகு நல்லாண்மைபெறிய சேழத்தார், குடியையாளுதற்குரிய மையென்று உயர்த்தினது தன் வழிப்படுத்தல் ஆகினைச் செய்துகொள்ளுகுதல் நல்லாண்மையென்று விதம்வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (க)

அறாகத்து வள்கண்ணர் போலத் தமர்கத்து
மாற்றுலார் மேற்றே பொறை.

இ-ள். அறாகத்து - களத்தினிடத்து, (கொன்றவர் பலராயினும் போர்த்தாக்குதல்) - வள்கண்ணர்போல குார் (மேலதாக்குதல்) போலத் தமர்கத்தும்- குடியினிடத்து— (பிறந்தவர் பலராயினும்) பொறை - (பிறந்தன்பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவாராமேற்றே - வல்லவாமேலதையார்—எ-று. (கருத்து.) போர்க்களத்தில் வீரர்க்குமேலதையால் போலக் குடியிடத்துப் பாரம்பொருத்தல் வல்லவர்க்குமேலதாம்- என்பதாம். * கண்ணமறிக்கப்படுவார் அவரையென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அறாகத்துவாரகையுள் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

குடிசெய்வார்க்கில்லைப் பருவமடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்.

இ-ள். மடிசெய்து - (குடியையாச்செய்தலை நோக்கித் தாழ்த்தி நோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டி மானம்- மானத்தையும் கருத்

ரி ௩ - ஆம்-ஆதி-குடிசெய்வளகை. ௩௩௯

நினைப்பாரினை, கெடும்- (குடி) கெடும்; (ஆதலால்) குடிசெய்வார்க்கு- தன் குடியைப்பற்றி யுயர்த்தியவார்க்கு, பருவம்- காலசியதி, இல்லை - இல்லா—எ-று. (கருத்து.) குடும்பத்தை யுயர்த்தியவார்க்குக் காலசியதி இல்லை-என்பதாம், * காலசெய்தி மடி செய்தல்வென்ற மறைபணியுடையவர்க்கு நோக்கிப்பின்னே செய்வாமென்று ஒழிந்திருத்தல், மானங்கருதல்- இக்குடியினுள்ளார் பாவரும் இன்பமுறகான் இக்காலத்துத் துள் பழுவடுவெனவென்று உட்கொள்ளுதல். மூன் இகல்வெல்லும் வெந்தர்க்குவேண்டும்பொழுது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டிமோவென்று நினைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதென மறுத்தபடி. (க)

இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடிப்பற்றைக்

குற்ற மறைப்பா ஓடம்பு.

இ-ள். குடும்பத்தை - தன் குடியை, குற்றமறைப்பான் - மூவகை

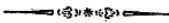
ததுன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்வனது, உடம்பு - உடலம், இடம்ஊபக்கே - (முயற்சி) துன்பத்திற்கே, கொள்கலங்கொல்-கொள்கலமா மல்வளவோ, [இன்பத்திற்காக குதவல்லியோ]—எ.று. (சுருத்த.) தன் குடியைக்காக்க முயற்சி செய்வனதுடன்; துன்பத்திற்குக்கொள்கலமாம்- என்பதாம். * என்ருடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரலோளர் இருமையும பெறுகலால் இம்மெய் வருத்தமாதிரம் எனக்கு நல்ல தென்று முயலும் அறிவுடையவன் அகளை எந்தாளும் விடாம கோக்கி இந்நிபைக்கே கொள்கலங்கொல்லென்றார். இதுகுறிப்புமொழி - ஓ-அகை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமிடல்புசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழுமெத்துன் து
நல்லா ளிலாத குடி.

இ-ள். அடித்து-(தன் வீழுமேபோது) முட்டுக்கொடுத்து, ஊன்று ம- தாக்கவல்ல, நல்லாள்- நல்லவாண்மகன், இலாத - பிறவாத, குடி- குடியாகிப்—(மாம்) இடுக்கண்- துன்பமாகிய (கோடரியானது)—கால்- (தன்) முதலை, கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, வீழும - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும்—எ.று. (சுருத்து) தாக்குவாரில்லாத குடியாகியமரம் துன்பக்கோடரியானது வெட்டக்கெடும்- என்பதாம். * முதல் அதன்வழிக்கு உரியார். வளர்ப்பாணாப்பெற்றவழி வளர்த்து பயன்படுதலும் அல்லாவிதி - கெடுதலும், உடைமையால் மரமாக்க்கினார். (இதுகுறிப்புருவகம்.) [இதனால் அவரில்லாத- குடிக்குள் உளதாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஐ)

ராச - ஆம், அநி - உழவு

ஆகைகாவது: சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழவுதற்பொழில். இதுசெய்யுக்கும்பொறு மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும்; இது. முன்னே குடி உயர்த்தல் ஏறவென்றமுயற்சியாதலால்- குடிசெயல்வகையின் பின்னைவக்கப்பட்டது.

சமுன் றமேர்ப் பிள்ள துலக ம்தன
துழக்கு முழவே தலை.

இ-ள். உலகம் - உலகமானது. சமுன்றும் - (உழுதலால் வருமியவருத்தனோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்தி) திரித்தும், ஏர்ப்பிள்ளது - (முடிவிலை) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, அதனால் - ஆதலால், உழத்தும் - எல்லாவருத்தமுற்றும், தலை - தலைமையாகியதொழில் - உழவே - உழுதலேயாம்—எ.று. (சுருத்து.) உலகமேருடையார் வழியதாய்ந்துத் தலைமையான தொழிலுழவேயாம்-என்பதாம். * ஏருடையர்க்கு

ஆதலால் - ஓர் - ஆளுபெயர். பிறதொழில்களாலே பொருள் பெற்றாற்
 த்தும் உணவினபொருட்டு உழுவாரிடத்துச் சொல்லல்வேண்டுமென்
 சுழன்று மேற்பின்னதுகவெய்ளும்; வருத்தம் இல்லையாயினும் பி
 தெர்ழில்கள் கடைபுயன்பறுதோன்ற - உழந்துமுழுவேதிலெயெய்றுத்
 சொல்லினார். [இதனால் உழவினதுசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (6)

உழுவா குலகத்தார் க் காணியல்தாற்றா
 தெழுவாரா யெல்லாம் பொறுத்து.

இ-ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர், அஃதாற்றாது - அல்லாறுந்
 செய்யமாட்டாமல், எழுவாராயெல்லாம் - (பிறத்தொழில்களே
 மேற்செல்லுவார் யாவனாயும், பொறுத்து - தாக்குதலால், உலகத்
 த்ரு - உலகத்தாராகிய - (தேர்க்கு) ஆணி - அச்சாணியாவர் - எ-று
 (கருத்து.) உழபலருலகத்தாராகிய தேர்க்கச்சாணியாவர் - என்பதாம்.
 உழுவாரென்பது - உழவிப்பாருக்கும் - ஆம். உலகத்தாரென்றது - இ
 கே அல்லாறுமவர் நீங்கலானவரை கலங்காமல் சிறுத்தலில் உழுவார் ஆ
 ணிபோலுவதால் ஆணியென்றார் (ஏதேச உருவகம்.) (2)

உழுதுண்டு வாழ்வாரோ வாழ்வார்மற் றெல்லார்
 தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

இ-ள். உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி.) உழுதலிச்செய்து உண்
 டு (அதனால் தாரும்) உண்டு, வாழ்வாரோ - வாழ்கின்றவரோ, வாழ்வார் - (ப
 மக்குரியராய்) வாழ்கின்றவர், மற்ற்ெல்லாம் - மத்தவரெல்லாரும், தொ
 றுது - (பிறரைத்) தொழுது, உண்டு - (அதனால் தாரும்) உண்டு, பி.

ஈச - ஆம் - அதி - உழவு. ஈசுக்

செல்பவர் - (அர்ணாப்) பின்செல்லுகின்றவர் - எ-று. (கருத்து.) உழு
 துண்டு வாழ்பவரோ வாழ்பவர், மத்தவர்தொழுதுண்டு வாழ்பவர் - எ
 ன்பதாம். * தாரும்மலிகாராய்ப் பிறந்திருந்தும் பிறரைத்தொழுது அவர்
 நிலகாடுக்கத் தம்முடிகாத்து அவர்பின்செல்லார் தமக்கு உரியவால்
 என்பது கருத்து. (11)

பலகுடை சீழைத் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
 ரலகுடை நீழலவர்.

இ-ள். அலகுடை - (உழத்தற்றொழிலால்) செல்லியுடையாகிய
 நீழலவர் - தண்ணரியுடையார், பல குடைநீழலும் - பலவேந்தர்க்கு
 டை சீழலதாகிய (பூமி முழுந்தயு - தங்குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) கு
 டைக்கீழே, காண்பார் - பார்ப்பார்கள் - எ-று. (கருத்து.) உழவுமுடிச்
 சிசெய்வார்பலவேந்தர் பூமிநயையும் தம்வேந்தர் குடைசீழலிற் காண்
 ப் - என்பதாம். * அலகுக்கீர் - அது இங்கே செல்லுக்காயிற்று, நீழல்
 போதுதலால் நீழலெனப்பட்டது: நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்கெ
 ல்லாம் ஈதனோக்கி ஒந்துமைபற்றி - தங்குடையென்றார். குடைநீழலெ
 ன்பதும் ஆளுபெயர் தம்மரசலுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அ
 லவநாகக் கண்டிருப்பாரென்பதாம். (12)

இவா நிரப்பார்க்கொன் றீவர் காவாது
 கைசெய்துண் மாலையவர்.

இ-ள். கை-(தம்) கையால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, உண்ண மாயையவர் - உண்ணுதலை. இயல்பாகவுண்டயவர், இரவார் - (பிரைரைத்தரம்) இரவார், இரப்பார்க்கு- (தம்மை) இரப்பவர்க்கு; ஒன்று-அவர் (வேண்டிய) தொன்மை, கரவாது-ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார்—எ-று. (சுருத்து.) உழுதான் பவாயாசிரியார் இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர்-என்பதாம். * கைசெய்தான் மாயையவரென்பது எங்காளும் அழிவில்லாத செல்வமுடையவரென்றும் 'எதனை உள் கொண்டு நின்றது.' (இ)

உழவினார் கைம்மடக்கி வில்லை விழுவது உம்

* விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

இ-ள். உழவினார் - உழுதலையுண்டயவர், கைம்மடக்கின்-கை (அனைச்செய்யாது) மடக்குமாயின், விழுவது உம் - (யாவரும்) விரும்பு முறையும், விட்டேமென்பார்க்கு- தறந்தோமென்பார்க்கு; நிலை - (அவ்வறந்திலை) நின்றலும், இல்லை-உளவாகா—எ-று. (சுருத்து.) உழவர்கைம்மடக்குமாயின், யாவரும் விரும்புமுண்டவர் தறந்தவர்க்கு நிலையுமில்லை என்பதாம். * உம்மை இறுதியிலும் வந்துகூடியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டாது; இல்லறஞ்செய்தலும், யாவர்க்கும் இல்லையாயின-அவருறுப்புமாத் திர மாயினைக் கம்மாவிரைக்கின் உலகத்தில் இம்மை ச-க்

1452

1452 - ஆம் - அக - உழவு.

1452 - ஆம் - அக - உழவு. மறுமையிடுவென்றும் புயல்கள் கிசுறாவென்பதாம். [இவ்வென்றும் டாலும் அநனைச்செய்வாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

தொழிப்புழுதிக்கச்சாவுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப்பகம்.

இ-ள். (ஒருநிலத்திணையுழுதலன்) தொழிப்புழுதி-ஒருபலப்புழுதிக்கச்சா-காற்பலமாய்படி, உணக்கின்-(அநனைக்) காய்க்கொளுவி (அநனைக்கிற் செய்தபயிர்)—பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய வயும், வேண்டாது - (இட) வேண்டாமல், சாலப்பகம் - பருத்துக்கிட்டு—எ-று. (சுருத்து.) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காய்க்கொளுவி பிடியெருவுறில்லாம லப்பயிர் விளையும் - என்பதாம். * பிடித்து பிடிவுள்ளது. சான் யு-சாலவென்றாயது. (அ)

வரினா நன்ற லெருவிடுகல் கட்டபி
னீரினா நன்றன் காப்பு.

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு) வரினும் - அல்லமுதலினும், எருவிடுதல்-ருப்பெய்தல், நன்று - நன்றாகும், கட்டபின் - (இவ்விரண்டுவிடெய்தகளை) பிடிக்கியபின், அதன்காப்பு-அநனைக்காதல், நீரினும் - நீர்யா. சாடினும், நன்று-நன்றாகும்—எ-று. (சுருத்து.) உழுக்கிணைமருப்பிடுகிறது கல்லதுகளை பிடுக்கியபின் காத்தல் நீர்விடுதலினு கல்லதுகாப்பதாம். * ஏன் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அசை. காத்தல் - பட்டிட்டு முதலானவைகளால் அழிவடையாமற்காத்தல், உழுதல் - எருப்பிட்டுதல் - களைபிடுக்கல்-நீர்ப்பாய்ச்சல்-காத்தல் - என்று இம்முறையினால் யஜ்ஞம் வேண்டுகென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவனிருப்பி விலப்புலக்
தில்லாளி லாடி விடும்.

இன். கிழவன் - (அந்நிலத்திற்கு) உரியவன், செல்லான் - (அந்நிலத்தின் தாய்க்கொழும்) போய்ப்பார்த்த வேண்டியவை செய்யாநீ, திருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால், நிலம் - அந்நிலம், இல்லாளின் - மனைப்போல, புலந்து (தன்னுள்) வெறுத்துணடிவிடும் - (அவனோடு) மனக்கிளர்ச்சி - எ.று. (கருத்து.) உழுவன் வினைவிடத்தின்பேசாதிருக்கின்ற நிலமனுடன் பிணங்கிவிடும் - என்பதாம் * செல்லுதல் - ஆகுபெயர். பிறரை ஒவியாமல் தான் செல்லவேண்டுமென்பது தோன்ற - இன்னென்றார். தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவை செய்யாது வெறிபுத்தி ந்தவழி மனையாள் போல் பிணங்குமென்றது அவள் போக மிழத்தக்கதி. [இவைமூன்று பாட்டாலும் அது செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது]

இலமென் தனது யிருப்பானாக் காணி
 விலமென்னு நல்லா னாகும்.

பாச - ஆம் - அந் - உழவு.

க.காந்

இன். இலமென்று - லறிநியமென்று சொல்லி, திறையிருப்பானா - சோம்பியிருப்பவனாக, காணின் - கண்டால், திலமென்னு நல்லாள் - பிணங்கினென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள், எழும் - (தன்னுள்ளே) திரியாதிற்பன் - எ.று. (கருத்து.) லறிநியமென்று சோம்பியிருப்பவனை நிலமகள் கண்டால் திரியான் - என்பதாம். * உழவுதல் - பிணங்கிவை செய்வோர் பாலாக்கும் செல்வத்தொடுத்து வருகின்ற பிணங்கி நல்லாளென்றும் அதுகண்டிருத்தும் அது செய்யாது - வரும்

புறநின்ற அறிநிலலாமையற்றி கருமென்றும் சொல்லினார். [இதனால் அது செய்யாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற அந்நியமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (ஃ)

பாடு - ஆம், அந் - நல்குரவு.

அந்நாவது - அதுபாடுக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன் மையி னின்னது தியாதெளி வின்மையி னின்மையியின்னது தது.

இன். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல் - இன்னதது - துன்பஞ்செய்வது, யாதெனின் - யாதென்று வினாவின், இன்மையின் - வறுமைபோல், இன்னதது - துன்பஞ்செய்வது, இன்மையே - எ.று. (கருத்து) தரித்திரப்போலத் துன்பஞ்செய்வதெனினி லதுவே. என்பதாம். * ஒப்பநிலையெனவே மிகுத்தில்லாமையென சொல்ல வேண்டியாயிற்று. (க)

இன்மை யென சொரு பாவி மறுமையு
 மிட்டுமையு மின்னி வரும்.

இ-ள். இன்மையென-வறுமையெனப்படுகிற, ஒருபாவி - ஓர்ப்பாவி
 பாவி (ஒருவரிடத்து வரும்போது) - மறுமையெனப்பரும், இம்மையெனப்பரும் - மறுமையெனப்பரும்
 மும், இம்மையென - இம்மையெனப்பரும், இன்றி - (அந்நாளுக்கு) இல்லையாக,
 மும், வருவான் - ஏ-று. (கருத்து.) தரித்திரமென்னு மொருபாவி யொரு
 ருவரிடத்து வரும்போது இன்மை மறுமையெனப்பதற்கு அழுக்காரொன
 ன்-என்பதாம். * இன்மையென ஒருபாவி யென்பதற்கு அழுக்காரொன
 ஒருபாவி யென்பதற்கு உண்டாக்கியபடி உண்டாக, மறுமை இம்மை ஆகு
 பெயர். சபாமையாவும், அனுபவியாயாவும், அவையிவ்வாயின. (1)

தொல்லாவது தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
 லுக்கு வென்னு நகை.

இ-ள். நல்குவென்னும் - ஒருமையென்று சொல்லப்படுகிற, ந
 லுக்கு வென்னு நகை, தொல்வாவும் - (தன்னுடையபற்றப்பட்டவருடைய, பழைய

நகை

நாடு - ஆம் - அதி - லுக்குவ.

குடிவாவினையும், தோலும் - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், நெக்
 யாக - ஒருசேர, கெடுக்கும் - கெடுக்கும் - ஏ-று. (கருத்து.) தரித்திர
 ன்று மாசையானது பழக்குடிவாவையு மதற்குரிய சொல்லியாகு
 டெக்கும் - என்பதாம். * நகையிலல்லாதவிடத்து வறுமையும் இல்லையா
 லால் நல்குவை நகையாக்கி அது அக்குடியிற் பழையோர்க்கு இங்
 த இழிதொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டாக்கலால்
 ல்விடவழியும் ஒருசேரக் கெடுக்கும்மன்றார்.

இற்பிறந்தார் கண்ணெயு மின்மை மிளிவந்த
 சொற்பிறக்குஞ் சேர்வு தரும்.

இ-ள். இன்மை-வறுமையானது, இற்பிறந்தார்களெனையும் - உ
 ரிந்த குடிப்பிறந்தவ ரிடத்தேயும், இளிவந்தசொல் - அவமானச்சொ
 பிறக்கும்-பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய, சொர்வு-சொர்வினை, தரும் - உள்
 க்கும் - ஏ-று. (கருத்து.) தரித்திரமானது - உயர்குடியிற் பிறந்தவரின்
 னு மிழிவுசொற்பிறக்குஞ் சொர்வைத்தரும்-என்பதாம். * சிறப்பும்
 அவரிடத்து அதுபிறவாமை தோன்றவின்றது. அவமானச்சொல்
 க்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சொர்வு தரும்படுகிற துன்ப மிகுபிறர்
 றோடீடத்தே தக்குடிபிறப்பினாமறந்து அதுசொல்லுவதாகிவின்றது

நல்கு வென்னு மீடுமென்பயுட் பல்சொகைத்
 துன்பங்கள் சென்று படும்.

இ-ள். நல்குவென்னும் - வறுமையென்று சொல்லப்படும், இ
 கையுள் - துன்பமொன்றினுள்ளே, பல-பலவாகிய, துன்பங்கள் - த
 பங்களும், சென்று-வந்து, படும்-வினையும் - ஏ-று. (கருத்து.) வறு
 துன்பமொன்றினுள்ளே பலதுன்பங்களும் வரும் - என்பதாம். * லு
 னா-இசைகிறை, துன்பமும் தரணும் உடனேதோன்றவால் - வறு
 மைய துன்பமென்றும், அந்நுன்பம் அடியாகச்செல்வர் மறைவாரிடு
 க்கிச் செல்லாந்நுன்பமும் - அவனாக்காரணத்துன்பமும்-கண்டபிள்ளை
 த்தவிடத்து உண்டாத்துன்பமும் மறுக்காதவிடத்து அவர்கெடு
 து வாங்கத்துன்பமும்-அதுகொண்டிவந்து அனுபவிப்ப வைகளைக்க
 தெற்றுன்பமும்-சூதலானவை நாள்தோறும் - வேறுவேறாக வருவார்
 எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும், சொல்லினார் - [இவைய
 துபாட்டாவும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (6)

தற்பொருண் னென் னுணர்ந்து சொல்லி ஒரு கல்கூர்ந்தார்

சொற்பொருள் சொர்வு படும்.

இ-ள். நற்பொருள்-மெய்த் துற்பொருளை, என் னுணர்ந்து - தென் னறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாராயினும், கல்கூர்ந்தார் - வறுமையு ட்டவரது, சொல்- சொல்லானது, பொருள் சொர்வு - பொருளின் மையை, படும்- கூறும்-எ-று. (கருத்து.) வறியவர் மெய்ப்பொருள்

நாடு-ஆம் - அந்-ரால் குரவு நகரம்

சொல்லினு மச்சொல் பொருளில்லாமையத்தரும் - என்பதாம். * பொருளில்லாமையைக் கூட்டுவது யார்விரும்பி இவ் சொல்லைக்கே ட்டோமாயிற் றுக்கொடுத்து இவர்களுடை முடிக்கவேண்டு மென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் பயனில்சொல்லாய் முடிதல், கலையி யுட்பயன்படாதென்பதாம். (க)

அறம்சாரா கல்கூர் லீன்றதா யானும்
பிறன்போல கோக்கப்படும்.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடுபொருந்தவில்லாத, ருக்குரவு - வ றுமையைபுடையவன், ஈன்றதாயானும் - (தன்னோடு) பெற்றதாயினு மும் பிறன்போல - அவ்விபற்போல, கோக்கப்படும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன்-எ-று. (கருத்து.) வறியவன் தன் தாயானு மல்லியன் போ ல்பார்க்கப்படுவான்-என்பதாம். * அறத்தோடுபொருந்தவில்லாதா னாரணசாரியர்களுள் ஒன்றோடு மியையானும், கல்கூரவு ஆகுபொயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கையென்புடைமை விளங்கியின்றது அவ்வி ட்த்தே கொள்வதில்லாமையேயன்றிக் கொடுப்பதன்முடையதலும் உடை மையால் அதுகோக்கிச் சுற்றத்தாள்யாவரும் கைவிடுவொன்பதாம். (அ)

இன்றும் வருவது கொல்லா டெருகலும்
கொன்றது போலுசிரப்பு.

இ-ள். கெருகலும்-கேற்றும், கொன்றதுபோலும்-கொன்றது போ ன்று (எனக்குத் தன் பங்களைச்செய்து)-சிரப்பு-வறுமையானது, இன்று ம்-இன்றைக்குப், வருவதுசொல்-(என்னிடத்து) வரக்கடவதோ (வற் தால் இவியாதுசெய்வேன்)-எ-று (கருத்து.) இ-அஃசகிலை. கேற்றுக் கொன்ற வறுமையானது இன்றும்வருமோ-என்பதாம். * அத்தன்ம ன்கள் முன்சொல்லப்பட்டன, கேற்றும்மிகவும்வருந்தி வரின். கினைத்த டெருவன் சொல்லு. (அ)

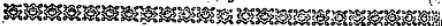
நெருப்பினுட் டெருகலு மாரு கிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பா டரிது

இ-ள். நெருப்பினுள் - தீயிற்றிந்து, தஞ்சலும் - தாக்கலும், ஆ ளும் - (மந்திரமருந்தாரளால் ஒருவனுக்கு கூடும், * கிரப்பினுள் - வறு மைவந்தவிடத்து, யாதொன்றும் - யாதொன்றாலும், கண்பாடு - தாக்கு தல், அரிது - இல்லை-எ-று. (கருத்து.) தீயிலும் நித்தினாசெய்யலாம் வறுமையிலே நித்தினாசெய்யக்கூடாது-என்பதாம். * நெருப்பினுள்வ றுமைகொடி தென்பபடிவாயிற்று. இதுவும் அவன்சொல்லு, [இவை நான்கு பட்டாலுழி வறுமைப்பட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றம்சொ ல்லப்பட்டது.] (க)

அப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்றாய் காடிக்குய் கூற்று.

இ-ள். துப்புரவில்லாத - அகலுபவிக்கப்படும் பொருளில்லாதது. (தம்மாலே செய்துவது முழுதும் முழுதும் துறத்தலையாகவும் - தவிர்த்த வாகவும் - முழுதும் துறவாதொழிதல், உபபித்தும் காடிக்கும் - (பிரக ட்டிலுள்ள உபபித்தும் காடிக்கும், கூற்று - யமனுவர் - காடிக்கும் - (பிரக ட்டிலுள்ள உபபித்தும் காடிக்கும்) - காடிக்கும் - காடிக்கும் யமனுவர்கள் - என்னபதாம் * மானமழிபாமையால் செய்தத்தொது துவேயாயிற்று. முழுதும் துறத்தல் சுற்றத்தானே மிடட்டமையால் ஒரு ழியால் துறக்காதினார், சிவந்தம்முடம்பினையர் துறத்தலாம், அது செய்யாது கொண்டிருந்தால் - அவ்வாண்டினையும் மாளப் பன்னாந் ல் அகலான அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார், [இன்னும் அது உண்டானது த்துச்செய்வது சொல்லப்பட்டது.]

ஈசு - ஆம், அதி - இரவு

இனிமான்னக்கொடாத விதத்தில் இரவானபொது ஒத்தவால். அப்பின்பு னுலுர்வீடுபெருசுத உதவி செய்வது சிய உடம்பைபக்கக் கவலாவென் றிர அறநூலவழக்குப்பற்றி முன் தவிர்த்துத்தலென்றிற்றந்தனை லர்க்குதற்பொருட்டி இரவுசொல்லுபின்னார். அதிகார முறைமையு டுதனாலே விளங்கும்.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் காப்பி
 னவர்பழி தம்பழியன்று.

இ-ள். வறுமைப்பட்டவர் - இரக்கக்கார - இரத்தக்குறப்படை யவரை, காணிற் - கண்டவிடத்து இரக்க - (அவரிடத்தே) இரக்கக் டவர், காப்பின் - (அவர்) ஒழித்தாராயின், அர்ப்பழி - அவர்க்குப்பழி யாம், தம்பழியன்று - தமக்குப்பழியாகாது. (ஆகலால்) - ந-அ. (சுந் தது.) மரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாசிக்கக்கூடவர்கள் அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப்பழியல்லது தமக்குப்பழியல்ல - ஒப்ப தாம் * இரத்தத்தேற்புடைபவராவார் - சொல்லுமுள்ளே அறிதலுட யாராய் மறாப்தகொடுப்பவர். அவரஉலகத்தில் அறிமாரதலால் காணி னென்று ௦. அவரிடத்தே இரத்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமாளம் இம் லாமையால் இரக்கவென்றும் - அவர்கொடுத்தேனிலே குறைகாட்டாம யால் - காப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரிசுத்தவெண்புடை வைவில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தேகடிக்கெல்லுதலால் அவர்பழி யென்றும். ஒச்செல்லாதவரிடத்தே இரவல்லாமையாலதம்பழி யன்பெ ன்றும்சொல்லினார்.

இன்ப மொருமற் சிரத்த விரத்தவை
 தன்ப முழுஅவரின்.

ஈசு - ஆம் - அதி - இரவு. ஈசுள்

இன். ஒருவர்க்கு ஒருவனுக்கு இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஒருவரும், இரத்தவை - இரத்தபொருள்கள் ஈவரது அறிவுடைமையால் - அன்புமுறையு - (தான்) தன்புமுறையால் வசின் - வந்தால் - எ-று. (கருத்து.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடையாமல் வந்தால் யாசித்தலுமின்பமம் - என்பதாம். உ இன்பம் - ஆருபெயர். உறாமலென்பது - கடைசுறைத்தது துன்பமாவது - ஈவாரிடத்தற்காலமும் இடமும் அறிந்து செல்லுதலும் - அவர்குறிப்பறிதலும் - அவரைத்தன்யசப்படுத்தலும், அவர் மனமிகங்கத்தக்கவை நாடிச் சொல்லலும் - முதலானவைகளால்வருவனவும், மறுத்தவிடத்து வரு

வனவும் - ஆம், அவையுறாமல்வருகலாவது - அவர்முன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவை இவன்போட்டாலும் வறுமையால் உயிர் கிஞ்சுமளவில் அவமானமில்லாவிடுவது விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

காப்பிலா ரெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிர்ப்புமோ ரோ ஏருடைத்து.

இன். காப்பிலா - ஒளித்தலில்லாத, ரெஞ்சின் - கெஞ்சினையுடைய, கடனறிவார்முன் - மானாறிவார்முன், சின்று-சின்று, இரப்பும் - (அவரிடத்தேநுன்றை) இரத்தலும், ஒரோ - ஒழுகை, உடைத்து - (வருமைப்பட்டவர்க்கு) உடைத்து - எ-று. (கருத்து.) எனியாதுகொடுப்பர் வரிடத்துயாசித்தலும் - ஓரமுடையது - என்பதாம். உ சிறியசுருக்கத்துவென்றோயர்வென்றதனால் அவர்க்கு அதுகடனெனப்பட்டது. மானறிதல் - சொல்லத்தொடக்கிச் சொல்லமாட்டாமெக்கு - ஏதுவாகிய அநியயல்பை அறிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே சிற்கைமாதிரியே போதுமானகையால் - முன்வின்றென்றும், சொல்லுதலால் வரும்சிறுமை அடையாமல் ஒரோருடைத்தென்றும், சொல்லினார். உம்மை - அவ்விடுவாழிவினைக்கிளின் தது. (ங)

இரத்தலு மீதலே போலும் கரத்தல்
கனவினும் தேற்றாதார் மாட்டு.

இன். கரத்தால் - (தமக்குஉள்ளது) மறைத்தலை, கனவினும் - சொப்பனத்திலும், தேற்றாதார்மாட்டு - அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும் - யாசித்தலும், ஈதலேபோலும் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும் - எ-று (கருத்து.) சொப்பனத்திலும் உலுத்தகுண மில்லாதவரிடத்துயாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலாம் - என்பதாம். உ தான் புத்தாராதலும் முன்னுண்டாகிய புகழ்க்கெடவாராமையால் - ஈதலேபோலுமென்றார் எ-அசை. (ஈ)

காப்பிலார் வையகத் துண்மையார் கண்ணின்
நிரப்பவர் மேற்கொள்வது.

இ-ள். கண்ணின் து - (சொல்லமட்டாமல்) முன்னின் தமந்நித் தால், இரப்பவர் - யாசிப்பவர் - (உயிர்காத்தற்பொருட்டு) மேற்கொள்ளுவது (இரத்தலை) மேற்கொள்வது, காப்பிலார் - (அவர்க்கு) உண்டது ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து, உண்மையால் - இடக்கிடைப்படியினாலேயேயிதொன்றால் என்று - ஈ - து. (கருத்து.) உள்ளபேருளை யொளியாதுகொடுப்பவர் உலகினிருக்கையால் யாசிப்பவர் யுக்கத்தை மேற்கொள்வது - என்பதாம். ஈ ஆவரிஸ்வயாயின் மாணம் சி. மட்டாமையால் உயிரொவிடுவொன்பதாம். (3)

கரப்பிடும்பை யில்லானாக் காணினிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

இ-ள். கரப்பிடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியகோயை, இல்லானா, உடையால்லானா, காணின் - கண்டால் - (மானம்விடாமல்யுட்பவர்க்கு) கரப்பிடும்மையெல்லாம் - வறுமையால்வருந்துள் ள்பக்கெடுல்லாம், ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடும் - ஈ - து. (கருத்து.) ஒக்கியது கெடும்பவனாக்கண்டால் யாசிப்பவர்க்குருக்குத் துன்பக்கெடும் - என்பதாம். ஈ ஒளிக்கல் ஒருவனுக்கு வேண்டுவதொன் தல்லாலாயால் அதனை நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்தக்கவரைக் கன்பொழுதே அவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியினராவராகலால் எல்லாருக்குக்கெடுமென்றும், சொல்லீஞர். இடும்மை - துன்பம் அதுபார்க்கு ஆகுபெயர். (3)

இகழ்த்தெள்ளா திவானாக் காணின் மகிழ்த்துள்ள
முள்ளு ளுப்ப துடைத்து.

இ-ள். இகழ்த்து - (தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது - இழிவுசொல்லாமல், ஈவாரை - (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின் - கண்டால், உள்ளம் - (அவ்விரப்பவரது) மனம், மகிழ்த்து - மகிழ்தல் செய்து, உள்ளுள் - உள்ளுள்ளே, உடப்பது - மலநூற்றல்மையை, உடையது - ஈ - து. (கருத்து.) பொருள் கொடுப்பவனாக்கண்டால் யாசிப்பவர் மனமகிழ்ச்சியுடையது - என்பதாம். ஈ இகழ்த்தெள்ளாதெனவே - நன்குமதித்தலும், இவியவைசெல்லலும் - கொள்ளப்படும். அவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்துன்பம் கெடுவதுமாதிரியேயென்றி தமமை அவர் ஐம்புலன் களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக கீளைத்தலாலும், உள்ளுருவப்பதைத்தென்றார். [இவை ஐத்துபாட்டிலும் இரக்கத்தக்கவரியப்புகுசெல்லப்பட்டது.] (4)

இரப்பானா யில்லாயி வீரங்கண்மா ஞால
மாப்பாலை சென்றுவந்தது.

இ-ள். இரப்பார் - (வறுமையுந்) நிரப்பவர், இல்லாதின் - இவ்வியாயின், ஈரங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரியபூமியிதுள்ளவரது (செலவுவரவுகள் - மாப்பாலை - (உயிரில்லாத) மாய்ப்பாலை, சென்றுவந்தது - (எந்திரக்கயிற்றால்) சென்றுவருதல்செய்யும் - ஈ - து. (கருத்து.) யாசுகழில்லாநீழில் பூமியிலுள்ளோர் செலவு

நிசு - ஆம் - அதி - இரவு: நகன்

அவன் மாப்பாலை குந்திரத்தாலாடுதல்போலுமாம் - என்பதாம். ஈ அவன் - ஞாலம் - ஈகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோடு ஒ

தொழில் வருகின்றப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாளொன்றது இரப்பவரை
தீயவை, அவர்க்கு ஈந்து புகழும் புண்ணியமும் அடையாமையால்
சிறுமைய ரல்லென்பதாம். (5)

நவாந் கொண் ணுண்டாந் தோற்றயிர்த் துகோண்
மேவாநிலா அக்கடை.

இள். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச்சென்று ஒன்றனை) இரந்து
தாங்குதலை; மேவாநிலா அக்கடை - விரும்புவாநில்லாதவழி; சவாந்
ன் - கொடுப்பவரிடத்து; என்-என்ன, தோற்றம் - புகழ், உண்டா
(யாதுநில்லை)—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பவரில்லாவிடும் கொடுப்பவ
ர்க்கென்ன புகழமுண்டாம்-என்பதாம். * தோற்றம்-ஆகுபயர். மேவு
தென்பது - வீரமாயிற்று; கொடுத்தல்வல்லமை வெளிப்படாம
ல் அதனலை புகழடையான்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும்
வந்திரு இரப்பார்வேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேயுஞ் சாலுக்கரி.

இள். (சவாநுக்குப்பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான் - இ
ப்பவன்; வெகுளாமைவேண்டும் (இவன்) எனக்குக் கொடுக்கின்றில
வன்று அவனைக் கோரியாதொழிதல் வேண்டும்—(ஆதுவேண்டிய
பொருறு உதவாதென்பதற்கு வேறுசாட்சிலேண்டா)—நிரப்பிடும்பை
வேண்டும்-வறுமையாகிய தற்கோய்தானேயும்; கரி- சாட்சியாதல், சர
ம்-அமையும்—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பவன் கோரியாமலிருக்கவே
ண்டும்-என்பதாம். * யாவார்க்குத் தேடவேண்டுதலும்; நிலுநிலாமை
ய், முதலாகிய சிறுசாட்சிகளும் உண்டென்பது படசின்றமையால்உ
தம் எச்சவும்மை; தனக்கேயல்லாமல் தன்னையிரந்தவார்க்கும் ஆன்மை
யென்பொருள் சம்பாதித்தற்கு அவன்படுக்துன்பத்தைத் தனக்கேயா
வலத்துத் தான்படுகிற துன்பம்தான நிறுதுகோரியாதிருக்கக்கடவனெ
ன்பதாம்.[இதனால்-அவர்க்கு அவசியமாள ஓரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

நாள் - ஆம், அதி - இரவச்சம்.

நீதாவது-நான் க்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சதல், அதிகாரமுறை
மையும் இதனாலே விளங்கும்.

கரவா தவந்தியும் கண்ணன்ரார் கண்ணு
யிரவாமை கோடி யுதும்.

சஎ

நஎ

நாள் - ஆம் - அதி - இரவச்சம்.

இ-ள். (ஒருவன்) கரவாது - (தமக்குள்ளாக) ஒளிச்செய்து, (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்மனமிகுத்து, நயம் - வெடும், கண்ணன் ஓர் கண்ணும் - கண்ணெயர் சிறந்தவரிடத்தும், இவ்விரவாமல் வதுமைப்படுத்தல், கோடிபுறும் (இரந்து செல்லவமைய) கோடி மடக்கு நன்றும்—எ-று. (கருத்து) ஒளியாது கொடுஞ்ஞர் ணிற்கொப்பானவ ரிடத்தும் யாசியா திருத்தல் கோடிமடக்கு யாம்—என்பதாம். * வறுமைமறைக்கப்படாத நட்பினரிடத்தும் லாகாதென்பது படரின்மையால் உம்மை யுயர்வு சிறப்பு ஆல் மானக்கொடாதென்ப தொன்றே வல்லாமல் அதற்கு யிருக்க மையால் செய்யவல்லதேயர் முயற்சியெய்து வேண்டுகெய்துநே தென்பது கருத்து.

இரந்து முயர்வாழ்தல் வேண்டிப் பார்த்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இ-ள். உலகியற்றியான் - இவ்வலகினைகற்ப்படைத்தவன் (இரந்துவாழ்வார்க்கு முயன்று வேண்டுகெய்தலை வல்லாமல்—இரப்ப யாசின்தாம், உயர்வாழ்தல்வேண்டி— இவன்குஞ்செய்தலைவேண்டித் தானாயின், (அக்கொடியோன்) பார்த்து - (தானும் அன்புபெற்றிருந்துழைந்து, கெடுக-கெடக்கடவல்—எ-று. (கருத்து.) பிரம்மம் உதோனா யாசகஞ்செய்யப்படைத்தானாகு விவன்கெடக்கடவன் -) தாம். * மக்களுயிரக்கெல்லாம் வாழ்க்காரும் அதற்கு வேண்டி உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழவினை வந்தருவோடுகலந்த அப்போதே அவன் கற்பிப்பா னன்றே அவையிவையார்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தாலுயிர் தீவினையால் தானும் அத்துன்பமடையவேண்டுமென்பதாம். [நிரண்டுபாட்டாலும் அவ்வியின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.]

இன்மை யிடும்பை பிரத்துநீர் வாமென்றும்
வன்மைபின் வன்பாட்டில்.

இ-ள். இன்மை-வறுமையால்வரும், இடும்பை—துன்பத்தை யற்றியெய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்—இரந்துநீர்வாழும்—இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று கினைக்கும், வன்மைபின் - மைபோல், வன்பாட்டது-வன்மைப்பாடுடையது, இல்-இல்லை—(கருத்து.) வறுமைத்துன்பத்தை நீக்குவோமென்றும் வன்மைமே வன்மையுடையதில்லை—என்பதாம். * அது நீக்கற்குவழியாகிய நூ இந்நக்க வழியல்லாத இரவால், நீக்கவினைத்தலால் வன்மையாயிற்று விமைப்பாடு முதலிடத்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாது செந்நிறத்தல். [இதனால் இரவுவறுமை: தீர்த்தற்கு வழியின்றென்பது சொப்பட்டது.]

இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாத்
கானுமிர வொல்லாத் சால்பு.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவமிக்கவேண்டிவெல்லாமல் வ
 னுணரப்பட்டேதீடத்தாம், இரவு - (பிரமிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு
 தல்லா-உடன்படாத, சாஸ்பு - சிதைவு, இடமெல்லாம் - உலகமெல்லா
 ம்). ஒருசேர இயைந்தாலும்) - கொள்ளாததனைத்தே - கொள்ளாதபெ
 நுமையுடைத்தே - எ-று. (கருத்து.) சரித்திரத்திடத்தாம் யாசியாவும்
 நம்புநமை - என்பதாம். * அன்னைத்தலைச் சாஸ்புவிவக்கலால் இர
 னில்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழியில்லா
 ததைச்சாஸ்புடையச் செய்யாரொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

தென்னீர் பெருக்கையானும் தாடத்த

தண்ணீர்நூங்கிய தீஸ்.

இ-ள். தான் - (வழிபாடிய) முயற்சி, தந்தது - (கொண்டுவந்து) த
 தது, தென்னீர்-தெளிந்தநீர்போலும், அநிபுந்கையானும் - சமைத்
 தகமுறையினும், உண்ணலினும் - (அச்சின) உண்ணுதற்குரிய, இ
 னியது-இன்பந்தருவது, இல்-இல்லை - எ-று. (கருத்து.) முயற்சியால்வ
 தது கூழாசினும் அநையுண்ணுதல்போலின்பமுடையதில்லை - என்
 பதாம். * முயற்சித்தகூழ் அழுத்தமில்லாமல் தெளிந்தநீர்போன்றதா
 சினும் அவமானமாகிய இரவால் வந்ததல்லாமல் தம்முடைய தாகலா
 ம் அழித்ததோடு ஒக்குமென்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிறி
 தினிலும் அதுசெய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] ( )

ஆவிற்கு நீரான் திரப்பினு காணீர்

இரவி விளியக்க தீஸ்.

இ-ள். ஆவிற்கு - (தண்ணீர் பெருகுதற்கு நிலைமையதாகிய) பகவு
 ந்து நீரான் - (தருமகோக்கி) இதற்கும் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்
 ன, இரப்பினும் - இரந்துசொல்லும்போதும், இவ்வீன் - ஆவ்விரவுபோ
 ன் காணீர் - (ஒருவ) னுவிற்கு, இனிவந்தது - அவமானம்வந்தது, இல்-
 லையில்லை - எ-று. (கருத்து.) பகவிற்கு நீர்த்தெண்ணும் யாசகம்போல
 யித்திழிவிலை - என்பதாம். * ஆவைக்காப்பாற்றல் பெரியவற மாக
 னில் ஆவிற்கென்றும், பொருள் கொடுத்தும் கொள்ளவேண்டாத எளி

மையதாகலால் நீரான் தும், இரக்கின்றேனுக்கு அவயானமாவது அ
 சொல்லவே யாகலால் காணீர்கென்றும், அதுதான் எல்லா வவமான

மீனிலும், மேற்படுதலால் இனிவந்ததில்லென்றும், சொல்லினார். [இ
 தில் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்துசெய்ய லாகாதெ

பதுச்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

இரப்பினிப்பாண யெல்லா பிரப்பிற்

தரப்பா பிரவன்யி னென்று.

இ-ள். இரப்பானாயெல்லாம் - யாசிப்பவனாயெல்லாம், இரப்ப
 (நான்) இரவாநின்றேன், இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டிய
 கரப்பர் - (தமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்பவரை, யிரவுள்ளிள் - இரவு
 ங்கள்—எ-று. (கருத்து.) யாசிப்பானாயெல்லாம் யாசித்தேன் நீ
 ஒளிப்பவரிடத்தில் யாசிப்பாதிருக்கள்- என்பதாம். * இய்வவமான
 யலால் ஊட்டிவளர்த்தகிடக்கும் உடம்புநில்லாதாகவின் இத
 டாமென்பது தோன்ற இரப்பினென்றார். [இதனால் மாண்புடைய
 பிரவுணிலக்கப்பட்டது.] என்று இடைச்சொல்.

இரவென்னு மோப்பி ரோணி டாவென்னும்
 பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

இ-ள். (இவ்வாயுமையென்னும் கடலை இதனும் கடப்போயெ
 ள்ளினத்து ஒருவனேறிய)—இரவென்னும் - யாசகமென்னும், வா
 ல்-காவலற்ற, தோணி- மரக்கலம் (அதனிடத்தே. ஒடுங்கால்) கர
 னும்- ஒளித்தலென்னும், பார்- வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்கு
 ன், பக்குவிடும்-பிளந்துபோம்—எ-று.(கருத்து.) யாசகமென்னு
 ன்னி ஒளித்தலென்னும் வரையிலந்தாக்கக்கெடும்-என்பதாம். * மு
 யார் கடப்பாணை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன் ஊனாகானா
 ல் ஏமரப்பிரோணியென்றார். ஏமரப்பின்மைதோணியெல் ஏற்ற
 டு—து அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையானும், நிலமறியாது செ
 யவழி உடைதலானும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இ
 ருலகம்.)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுக் கரவுள்ள
 வுள்ளது உயிர்நிக் கெடும்.

இ-ள். இரவு-(உடையார் முன் இல்லார்சென்று) இரந்துநிற்க
 கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளம் - (எம்) உள்ளம், உரு
 கலாந்துருகாநிற்கும், கரவு - (இது அந்நிலையைக் கண்டிருத்தவர்) நி
 லையென்றவின் கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளது உம்-அ
 ருமுளவுதானும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்- அழிந்துபோம்—எ
 (கருத்து.) யாசிப்பவர் கொடுமையைநினைத்தால் மனமுருகுவின்
 லையென்னும் கொடுமையைநினைத்தால் உருமுளவுமில்லாமற்
 ம்—என்பதாம். * இரவினும் கரவுகிக்கொடி தென்றபடி.

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்கும் கொல்லே வீரப்பவர்
 சொல்லாடப் போது முயிர்.

இ-ள், சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய
 திரத்தே, இரப்பவர்-இரப்பவர்க்கு, உயிர்-உயிரானது, போம் - போ
 ளின்றது, கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லுகின்ற) அய்வொளிப்பவர்

நன்மைகளை யறிபவரிலும் நெஞ்சிற் கவனியில்லாதவராகிய கீழாடிகள் நன்மையுடையவர்- என்பதாம். உண்மறன்பது - சாதிவொருகா, உறுதிகளாவன இம்மை மறுமைநீடுகளுக்கு உரியவாகிய புத்திமுன்னையருண்கள். இவைகளையறிவார் இவ்வசெய்யாரிவ்மே ஆகமகேசுர்ய்யப்பெறுதின்றிலாமென்றும், செய்கின்ற இவைகளுக்கு இவ்வயுவருமோவென்றும், இவைகளுக்கு மாறாகிய பழிபாசாற்றியவரால் பெற்பவைகளில் யாதுவிடையுமோவென்றும், இவ்வழியாலே கவனியாளர், கயவர் அப்புகழ்முடகலானவைகளைவிட்டு பழிமுடகலானவைகளைநீர்ப்பாவின்றும், ஒருகவையு மிழ்வா நிருப்பாநலால் நிருவுடையொருக் குறிப்பாவிசெய்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முடகலானவைகளுக்கு அச்சொன்பது சொல்லப்பட்டது] (உ)

தேவரணையர் கயவரவருத்தா
மேவனை செய்தொழுகலாள்.

இ-ள். தேவரணையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையா. - (அது எதிருலெனில்) அவரும் - அக்கயவரும் - (தேவர்போலே) மமை கியமிப்பாவில்லாமல்) தாமேவனை - தாம் அநுபுமவைகளை, செய்தொழுகலாள் - செய்து உடத்தலால் - ஈ-று. (கருத்து.) தேவரும் கயவருமொப்பாவார் - என்பதாம். உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தக்காரணிகளையாமிருநீப்பால் தேவர்தரின்றமையால் இறுபுகழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விவக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்துவராவன்பது சொல்லப்பட்டது] (உ)

அகப்பட்டிய யாலாகை காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் சென்றாக்குஞ்சிறு.

இ-ள். கீழ்-கீழாதினென், அகப்பட்டிய யாலாகை - (தன்விற) குறைந்தபட்டியயால் உட்பலனா, காணின் - கண்டானுயின் - (அவன் அங்கைகையிலே) அவரின் - அவனாக் காட்டினும், மிகப்பட்டு - (தான்மேற்பட்டு) - சென்றாக்கும் - (அதனால் தன் மிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான் - ஈ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கள் பட்டியயால் உட்பலனாகக் கண்டாலதகையமேலாகுட்பாள் - என்பதாம். ஈ அகமாகிய மனம்பட்டியேல் ஈயேண்டியபடி உடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். [இதனால் அகர்மேம்பட்டு மீதம்செல்லப்பட்டது] (உ)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவரவுண்டே ஸுண்டாஞ்சிறிது.

இ-ள். கீழ்கள தாசாரம் - கீழேயுள்ள ஆசாரம் - (கண்டது உண்டாயின் அதற்குகாரணம்) அச்சமே - (அரசனாலே துன்பம் வருமேன் ஈ அஞ்சும்) அச்சமே. எச்சம் - (அது ஒழிந்தால், அவர் - அவர்ப்பட்டிம்

ஈ - ஈ - ஆர் - ஆதி - உரவச்சம், க. எ. இ

கொருள், உண்டேல் - (அதனால்) உண்டாக்கில், சிறிது - சிறிது, உண்டாம் - உண்டாக்குள் - ஈ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்கட்காசாரியில்லாமல்களில் - என்பதாம். உ ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவரவர்ப்பட்டிமுள்ள அகர்மென்றும், சொல்லினால் கீழ்மக்களுக்கு - ஆசாரமேபரும் பாள்வம அச்சந்தாலும் சிறுபான்மை கொழுப்பேற்றது மல்லாமல் இய்பதாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண்டியபடி செய்தலே இயல்பு ஆசாரமுசெய்த சிவப்பன்மென்பது இரண்டு சொல்லப்பட்டது] (இ)

அழைப்பதை யன்றான் கயல தாங்குட்ட
மறைபிறர்க் கூய்த்துணாக்கலான்.

இ-ள். தாங்குட்ட - தாங்கள்கொண்டிப்பட்ட மறை - இரகசியக்க
கூ. உய்த்து - (இடந்தோறு) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அந்
கயல்க்கு, உணாக்கலான் - சொல்லுதலால், கயலர் - கீழ்மக்கள், அறை
பறைபாக்கள் - அறைப்படுமறைபோல்வர் - எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்
கள் பறைக்கொப்பாவர் - என்பதாம். * மறையாவது வெளிப்பட்டால்
கூற்றினை யுமென்று மறைமறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல். பி
தர் - எனக்கு மறைக்கவேண்டுமோ அவர் - உய்த்தென்றார். அவர்க்
கு அது பெரும்பாரமாதல் கோக்கிப் பறை ஒருவன்கையால் தன்னைய
நித்தொன்றினை இடந்தோறுக்கொண்டிசென்று அறியாதவர் யாவ
னையும் அறிவிக்குமாதலால் இதுதொழிலுமமம் [இதனால் அவரதுசெ
நில்லாமை சொல்லப்பட்டது] (சு)

நர்க்கை விதிரார் கயலர் கொடியுடைக்குல்
கூன்செய வல்லா தவர்க்கு.

இ-ள். கயலர் - கீழ்மக்கள், கொடியுடைக்கும் - (தன்) கதுப்பினை
பெரிப்பதாக, கூன் - வளைந்த, கையால்லாதவர்க்கு, கையினையுடைய
ல்லாதவர்க்கு, நர்க்கை - தாம் உண்டுபூசியகையை - (தெறிக்கவேண்
டுமென்று) இரந்தாலும், விதிரார் - தெரியார் - எ-று. (கருத்து.) கீழ்மக்
கொப்பவர்க்குக்கொடார் வருத்துவோர்க்குக்கொடுப்பர் - என்பதாம். *
வளைந்தகை - மூலக்கியகை, கீழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுக்கொடா
ந்தம்மை வருத்தப்படுத்துவோர்க்கு எல்லாக்கொடுப்பொன்பதாம். (சு)

சொல்லப் பயன்பவோர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுக்கீழ்.

இ-ள் சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல - (மெலியவர்போய்
ந் தக்குறையைச் சொல்லியவன்கிலே, பயன்படுவர்) இரக்கி - பிர
யோசனைப்படுவர், கீழ்-மறறைக்கீழாயினோர், கரும்புபோல் - கரும்பு
ப்போல், கொல்ல (வெலியவர்கையகருக்கியவிடத்தே) பயன்படும் - பிர
யோசனைப்படுவர் - எ-று. (கருத்து.) மேலோர்வருத்தஞ்சொன்னவுடன்

கூள்கு னாள்-ஆம் அறி - உரவச்சாம்;

பயன்படுவர் கீழோர்வருக்கினும் பயன்படுவர் - என்பதாம். * படி
படுதல் உள்ளதுகொடுத்தல், கீழாயினோர் அறிவுதொன்ற - மேலா
னோரையும் உடன்கொல்லினார் [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்கொ
டுக்குப் பிதம் சொல்லப்பட்டது] (சு)

உடுப்பதா உம் முன்பதா உக் காணிந் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுள் கீழ்.

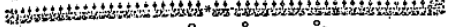
இ-ள். கீழ்க்காணியினால், உடுப்பதாஉம் - (பட்டினித் துணியும்) உடுத்தியும், உண்பதாஉம் - (பாலுத்துச்சேறும்) உண்ணுதலையும், காணீர் கண்டால் - (அவைபொருளால்) சிற்றமேல் - அக்கிரமமேல் (குற்றமில்லாமாய்கவும்) வடுக்காண - குற்றமுண்டாகக், வற்றுகூர் - வல்லவனுவர் - எ-ற. (கருத்து.) கீழ்க்காணியினால் சிற்றமுண்டாவும் உடுத்தியும் கண்டார் பொருளைமகொள்வான் - என்பதாம். * உடுப்பது - உண்பது - என்பது அவ்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன அவைகளால் புணுதல் வாயினால் முசலாசியாதொழில் - ஆறும் கொள்ளப்படும். அவைகளைக்கண்டபத்திரத்தே பொருளைப்படுத்தலாலே காணினென்றும். கேட்டவர் இக்குற்றம் அவரிடத்திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் ஆதிதானால் வற்றுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் சிற்றசெய்யும் பொருளை சொல்லப்பட்டது.] (1)

என்றிற் குறியர் கவலகொள் றற்றக்கால்
வீற்றற் குறியர் வினாந்து.

இ-ள். கவலர் - கீழோர் ஒன்று ஒருதன்பம், உற்றக்கால் - (தம்மம்) அடைந்தவிடத்து - (அதுவேசார்பாக) வினாந்து - வினாவுந்து, வீற்றற் குறியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு) வினாசெய்தற்கு உரியவராவர் - (அதாவ் லாமல்) என்றிற் குறியர் - வேறே எந்தொழிலுக்கு உரியவராவர் - எ-று. (கருத்து.) கீழோர் துன்பம் வந்தவிடத்துத் தக்கவினாவிற்றக் குறியராவர் - என்பதாம். * உண்கலைலாமையாகவாலதுவேறென்றாகவாலது ஒரு துன்பம்வந்து உற்றமாத் திரத்தென்பதுதோன்ற ஒன்றுற்றக்காலென்றும். கொள்ளினார் தக்கிழமையை அறிந்துவேண்டாவென்றற்குமுன் வேறிறுன்றலால் - வினாந்தென்றும், சொல்லினார். ஒருதொழிலுக்கும் உரியவல்லவொன்பது குறிப்பெச்சம். [இதனால் தாமும் சிற்றக்கு முடியாமையாய் நிற்பவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (2)

இரண்டாவது.
பொருட்பால் - முற்றிற்று.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய் இம்மையேயு
ப்பதாயி இன்பத்தைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது, ஓசோகாலத்திலே ஒருபொருளால்
 உலக-நாடு-ஊறு - ஓசோ, - நாற்றம் எவ்விற ஐம்புலன்களையும் அனுப
 வித்த சிறப்புடையதற்கிய காமவின்பத்தினால். இதுபுணர்ச்சி பிரிவு
 ஊகிருவகைப்படும் 0 மந்தை இருத்தல்-இரங்கல் - உடல் - என்பன
 வோவென்றால் இவர் பொருட்பாருட்பாட்டினை அறம்பொரு ளின்பமெ
 ள வடநூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளை
 பிரிவினிடந்து அடக்கினாலொன்றாக. இவரி அவைகளையே தமிழ்நா
 ள்சொழிம்பொருத்த புணர்ச்சியைக் களவென்றுப், பிரிவைக் கற்பென்
 றும், பெரும்பான்மை பற்றிலகுந்து அவைகளைக் களவாகிடுதி உண்
 டாக உலகநடையோடு ஒத்ததும் ஒவ்வாமைபு முடையவைவாகிச்சொ
 ள்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டினுள்ளும் - களவாவது பிரிவிழப்
 பிழப்புகளில்லாமல் எக்காளும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், ப
 ருவமும், குலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே தம்மு
 ள் ஒப்புமையுடையதாகிய தலைவனும் தலைவியும் பிரிக்கொடுப்பவும் அ
 பிழ்ப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையால் தாமேஎதிர்ப்பட்டிப் புணர்ந்து
 வருவது அதனை எழுகோரத்திலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தனை
 புணர்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

நாடு- ஆம், அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

க ள, வி ய ல்.

அக்காவது, பொழில்வினியாட்டு விருப்பால் மகனீர் கூட்டம் நீக்க அ
 தவிடத்துத் தனித்துவின் தவணவேட்டைவிருப்பால் இனையர்நீங்கத்த
 வித்துவந்துகண்ட தலைவன் அவளமுரு தனக்குவருத்தமுண்டாக்கு
 தலைச் சொல்லுதல், இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால் முத
 லிலே சொல்லப்பட்டது.

அணக்குகொ லாய்மயில் சொல்லே கணக்குழை
 மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[தலைவியுருவு முதலானவை முன்கண் டறிந்தவையல்லாமல் சிற
 நிருகையால் அவளைத் தலைவன் ஐயுற்றது] இ-ள். கணக்குழை-இக்

0. (தொல்காப்பியம்) இன்பமும்பொருளு மறந்துவென்றும் - கன்பொ
 புணர்ந்த வைத்தினம நஞ்சிற-காமக்கூட்டம் காணும்பாலை மறையோ
 ருத எத்திமன் தலெட்டனுட்டுறையமை கல்யாழ்த்துணை யாரியியல்பே.
 * இறையணாகப்பொருள் - ஒப்புமுருவமெறுப்புமென்றும் - கற்பு
 மேருவெறிவென்றும் - சாயவநாணு மடனுமென்றும் - நோயும்வேட்
 கைய நுகாவுமென்றும் - காவயின்வருஉங்களென்கியெல்லா - நாட்டியமற
 பினெஞ்சுகொளினல்லது - காட்டலாகாப் பொருளவென்ப.

சு அ

ந.எ.அ. நாடு - ஆம், அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

கணம்பொருத்திய குழைமையுடையவள், அணங்குகொல் - (இச்சோலி யீருப்பவராகிய) ஒருதெய்வப்பெண்களோ - (அல்லாமல்) ஆய்மட்டு கொல் - ஒருமயில் விச்சலுமோ - (அல்லாமல்) மாதர்கொல் - ஒரு லிடமாதரோ, என்னெஞ்சு-மாவும் (இவ்வாறு இன்னவென்று தன் மாரட்டாமல்) மயங்காவின்றது - எ-று. (கருத்து.) இவள் தெய்வப்பெண் ணோ மயிலோ மாண்டிப்பெண்ணோ - இன்னுள்ளென்றியாதென் மையு ளுஞ்சின்றது - என்பதாம். * ஒரு அசை, ஆய்மயில்-கடவுள் விச்சலுமோ - ஆராய்ந்து படைத்தமயில் - கணங்கொல் - ஆளுபெயர். "தெய்வப்பெண் போல் எழுதலாகாத வருவம்தன்னை வருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொ லென்றும், மயில்போல் சரயலும் பொழிவிடத்து கீற்றலும்பற்றி - ஆ மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சு சென்றமையும் அவள் எதிர்கொ ளியவிதமும் பற்றி-மாதர்கொலென்றும் சொல்லினார்.

நோக்கினு ணோக்கெதிர்நோக்குத றுக்கணங்கு.
தானைக்கொண்டன்ன துடைத்து.

[மாணுடமாதாரதல் தெளிந்ததலைவன் அவன் பார்வையாலி லுருத்தஞ்சொல்லியது] இ-ள். நோக்கினுள் (இப்படிப்பட்ட) அழக டையவள், நோக்கெதிர்- (என்) பார்வைக்கெதிர் நோக்குதல், தா ணங்கு - (தானே) தாக்கிலுருத்துகிற ஒரு தெய்வப்பெண், தானைக் கொ ண்டன்னது - (தாக்குதற்குச்) சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோல தன்மைமைய, உடைத்து-உடையது - எ-று. (கருத்து.) இவளென் றிவைக்கெதிர் மாதர்குதல் ஒருதெய்வப்பெண் போர்செய்யச் சே னையக்கொண்டுவந்ததுபோலும் தன்மையை யுடையது-என்பதாம். உ டன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இவள் கொ டி வருவிக்கப்பட்டது எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிக்கோக்காயிற்று தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னும் குறிப்பு பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி.

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க்கட்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். கூற்றென் பதனை-கூற்றுவுவனென்று (அறிவு ன்) சொல்லுவதை, பண்டறியேன் - மூன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கட் டறிந்திலன், இனியறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அத ன்) - பெண்டகையால் - பெண்குணங்களுடனே, பேரமர் - பெரியவ யாய்ப்போர்செய்தின்ற, கட்டு-கண்டறியுடைத்து - எ-று. (கருத்து.) தலைவன் தலைவிரினுடைய கண்டறியே யமனென்று கூறினான்-என்று தாம். * பெண்டகை - "ணர்-மடம்" அச்சம்-பயிரிப்பு-என்றிருந் தங்கள் - அவை அச்சத்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன அப்பெண்மை குணங்களால் இன்பத்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பத்தருத் தற்றிக் கூற்றுவுளுக்கிச் சொல்லினார்.

* (அகப்பொருள்மீளக்கம்) மடமாரணைக்கி வடிவுக்கண்டே-விடமு ிறத்தாயி யெய்துவதைதம்.

கண்டா ருயிருந் துத் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்
பெருதக் கட்டித்தன கண்.

[இதுவுமது] இ-ள், பெட்டைக-பெண்குணங்களுடைய, பேதை
 க்து - இப்பேதைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மைக்) கண்டவர
 து, உயிருண் ணுந்தோற்றத்தால் - உயிரை யுண் ணுந் தோற்றத்தாடனே
 டைய அந்நீதன - மாயு பட்டிருந்தன - ஏ-து, (கருத்து) இப்பெண்ணி
 ன் கண்கள் கண்டவர்களுடைய யுண் ணுந் காட்சியாக மாயுகொண்டிரு
 ந்தன - என்பதாம். * கண்கள் - குணங்களுக்கும் பேதைமைக்கும் த
 மாற்றகொடியவாயிருந்தன வென்பதாம். (ச)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா
 னோக்கமீம் மூன்று முடைந்து

[இதுவுமது] இ-ள், கூற்றமோ - எய்னை (வருத்துதலாலே) கூற்ற
 மோ, கண்ணோ - (என்மேலே) தெலாலே) கண்ணோ, பிணையோ - இயல்
 பாக (அருத்தலாலே) பென்மாளோ (அறிவின்றி) னால் - மடவானோக்
 கம் - இம்மாத (கண்களின் பர்வையானது - இம்மூன்றுமும் - இம்மூ
 ன்றுமையதன்மைகளை யுள், உடைத்து உடைத்தாயிருக்கின்றது - ஏ-து.
 (கருத்து) இவன்பார்வை யானோ கண்ணோ மாளோ அறிவேயன் - என்ப
 தாம். * இன்பமும் தன்பமுங் குறுசேரச் செய்யாநின்ற தென்பதாம்.
 [வருத்தலாகித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயகிழியுமம்] (ஐ)

கொடும்புருவக் கோடா மறைப்பி னெடுங்கூர்
 செய்யல மன்னிவன் கண்.

[இதுவுமது] இ-ள், கொடும்புருவம் - (பிரியாட்பாடிய) கொடிய
 புருவங்கள், கோடாமறைப்பிள் - (தாம்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கி
 னால் (அவைகளைக்கடந்து) - இவர்களை - இவளதுகண்கள், நடுக்கூர்
 க்குக்குத்து ஏவைகையதயகை, செய்யல - (எனக்குச்) செய்யமாட்
 டா - ஏ-து. (கருத்து) இவளுடையகண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்
 பட்ட வெளக்குத் துன்பத்தைச் செய்யாவாம் - என்பதாம். * அட்டின
 காக் கண்டித்துப் புத்திசொல்லோர் தாம் செம்மையுடையவா யிருக்க
 வேண்டுதலால் - கோடாவென்றும், துயர்செய்தின்ற அவைகளுக்கும்
 உறுமீற தனக்கும் நடுகின்றுவிலக்குற்போதும் சிறிதுசுத்து கிடைக்
 கப்பெற்றால் அதுவழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பி
 னென்றும். சொல்லினார், தாம் இயல்பாகக் காணாத துண்டமையால்

அவைகளை மிகுதிக்கண்மேல் சென்றிழக்கமாட்டா வாயின வென்பது
 படரின்றமையால் மன்னென்றது ஒழிபிணையில் வந்தது. (சு)

கடாஅக் களிற்றிள்மேற் கட்டடா மாதர்
 டடாஅ முழைமேற் துணில்

[அவளாது முலைகளினாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது] இன். யர்-இம்மாநருடைய, பாடா அமுலையேற்றுகில் - சாய்தலில்லாத முலைகள்மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற்காத் தலால்) - உடையக் களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவுதாகிய) மதயானைமேலிட்ட, கட்டப்படும்முட்படாத்தினையொக்கும் - ஏ.று. (கருத்து.) இவள்முலைகளின்பேரே தரித்த வஸ்திரமாவது யானைமுகத்தின்மேலே தரித்த வஸ்திரத்துப்பொக்கும் - என்பதாம். ஊ கண்ணைமறைத்தல்பற்றி கட்டபடாமென்று ஆடையால் மறைத்தல் நானுடையமகளர்க்கு இயல்பாகவால் ஆண்டையோடே அவைகளின் லெம்மையும் பெருமையும்கண்டு இவ்வாவுலிமை யுடையவை இவரி என்னுளுக்கு சாயாமென்று நினைத்தும், பா அமுலையென்றார் - உலமானம் சிறிது மறையாவழியும் கொல்லும் என்பது தோன்றலின்றது.

ஒண்ணு தற்கோடு வுடைந்ததே ஞாட்பினு
 னன்னு ஒரு முட்குமென் பிடு.

[இது அவளாது நெற்றியாலாகியவருத்தஞ்சொல்லியது] இன். ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நன்னுரும் = ஏதிர்த்தில்லாதபகைவரும், உட்கும் - (ஏதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்கேட்டு) அஞ்சுதற்கு துலாகிய, எள்பிடு - என்வளி, ஒண்ணுதற்கு - (இம்மாநருடைய) ஒளிபொருத்திய நெற்றியொன்றற்குமே, உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது - ஏ.று. (கருத்து.) என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக்கழிந்தது - என்பதும் * மாதொன்பது அதிகாயத்தால்வந்தது ஞாட்பினுள்ளென்பதனால் - கைகாத்தல்பெற்றும், பிடுடன் நபொதுமையால் மனவலையும் காயலும் கொள்ளுக, ஒ ஓ வெள்ளும் வியப்பினிடத்துக்குறிப்பு அவ்வளிகளின் பெருமையும், நெற்றியின் சிறுமையும், தோன்றலின்றது, கழிந்த சிரக்கவால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று.

பிணையேர் மடகோக்கு நாணு முடையாட
 கணியெவனோ வேதில தந்து.

[இது அவளாது அணிகலந்திலனுமியவருத்தஞ்சொல்லியது] இன். பிணையேர் மடகோக்கு - (புறத்திலே) பெண்மகள் போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், காணுப - (அகத்தில்) நாணிணையும், உடையாட்டுகடைய இவளுக்கு (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் காணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையா யிருக்க) ஏதிலத்து - வேற்றுமையுடைய அணிகளையுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்னபயனுடைது - ஏ.று. (கருத்து.) இவர்குப்பார்வையு காணமு மடபரணங்களைப் பூக்க வேறுபாணங்களை யணிதலென்னபயன் - என்பதாம். * ஒ - அணிக் இவ்வேற்றுமையுடைய அணிகள் இவளுக்குப்பாரமும் என்னருவருக்கும் - ஆமென்று எண்ணமையால் அணிகந்தார் அறிவிவா என்பதாம்.

உண்டார் கணல்ல தடுகுறக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று.

[இது தலைவி குறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். அநி
ஶ்ரூ காப்ச்சாப்பட்ட மதுவானது, உண்டார் கணல்லது - (தன்னை) உ
ண்டாரிடத்தேயல்லாமல், காமம்போல் - காமத்தைப்போல், கண்டா
ர்-கண்டாரிடத்தே, மகிழ்ச்சியெய்தல்-மகிழ்ச்சியெய்தலை, இன்று-உடை
தன்று-எ-று. (கருத்து)-மதுஉண்டால் மகிழ்ச்சி, காமக்கண்டால் ம
கிழ்ச்சியும்-என்பதாம். உ காமமென்றது ? அதுத அனுபவிப்பதற்கு
இடமாயி மகளிளை, மகிழ்ச்சியெய்தலிலே காமமானது மறுவிலும்
சிந்தித்தெயினும் இவள் குறிப்பை ஆராய்ந்தியாமையால் யாள்
அது பெற்றிலெனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்தனாகக். (ஃ)

ராய் - ஆம், அது - குறிப்பறிதல்.

அந்தாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோழி குறிப்பை அ
றிதலும், அத்தோழி அல்லிருவர் குறிப்பையும் அறிதலும், ஆம்; த
லைவியுரைக்கண்டு வருத்திய தலைவன் தலைவிையைக் கூடும்போது, இ
து வேண்டாமாதலால் தளையணங்குறுத்துக்கலை யிடுவதைக்கப்பட்ட
து. உ-ம், ஃ

இருநோக்கிலானென்க ணுள்ள தொருநோக்கு
கொய்கொக்கொள் நக்கொய் மருந்து.

[இது தலைவன் தலைவியுள்ளததுக் குறிப்பை அவள் பார்வையு
அறித்தது] இ-ள். இவளுக்கென்-இவளுடைய (கொ) யுண்டகண்களில்,
உள்ளது- இருக்கின்ற பார்வையானது இருநோக்கு- (இப்பொழுதுள்ள
மேல்) இரண்டிபார்வையாயிற்று, (அவற்றுள்) ஒருநோக்கு- ஒருபார்வை
யானது. கொய்கொக்கு- (என்னிடத்து) கொய்செய்யும்பாடையையும் ஒன்ற
து- மற்றொருபார்வையானது, அக்கொய்மருந்து- அக்கொய்க்குமருந்து
ளபார்வையாம்-எ-று. (கருத்து)-இவள் பார்வையானது இரண்டு, ஒன்
து கொய்செய்யும்பாடையை மற்றொன்று அக்கொய்க்குமருந்துகான பார்வை
ளப்பதாம். ஃ கொய்செய்யுகொக்கு அவளதுமனத்தில் உண்டாயி காம
மக்குறிப்பினை வெளிப்பிததுநின்ற பார்வை, மருந்துய்கொக்கு - தன்
விடத்து உண்டாடின்ற அன்பினையபார்வை, எனக்கு இவ்வருத்த
ம் தீருமளழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்.

உ (தொக்காயியம்) காட்டமிண்டு மறி உடன்படித்தற்கு- கூட்
துயுகாக்குள் குறிப்புளையாகும்- குறிப்பே குறித்துக்கொள்ளுமாயி- ணு
ங்கலை நிகழுமென்மனார் புலவர்.

கண்களவு கொள்ளுந் திறநோக்கக் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவுமது] இ-ள். கண் - (இவளது) கண்கள், களவுகொள்ளுந் திறநோக்கம் - காண்காணாமல் எண்ணப்பார்க்கின்ற சிறியபார்வை, கடித்தில் - 0 மெய்யுறு புணர்ச்சியில், செம்பாகமன்று - ஓத்தபாதி யாவலும் பெரிது - (அசுனியும்) மிகும் - ஏ-று. (கருத்து.) இவள்குறும்பாங்கு காமத்தினுமிதம் - என்பதாம். * நான் பார்த்தபோது காணிக் கிலைகுறிக்கும் பாராநிலத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருகலாலே, கண்களவுகொள்ளும் மென்றும், அது உண்டாக்காலம் சிறிதாகவரல் - சிறுநோக்கமென்று அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளகிலைத்தே உண்டாக்காலம் இவ்விடுவனைக்கூடுதல் சிச்சயமென்றற்கு செம்பாகமன்று பெரிதென்றும், சொல்லினும்.

(2)

தோக்கினு ளேக்கி யிறைஞ்சினுள் ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டியநீர்.

[இதுதலைவன் தலைவிபுகழறிப்பைப் பார்வையாயும், காண்குறும்பு அறிந்தது] இ-ள். அவள் - அட்டமாத, நோக்கினுள் - (காண்பார்வையில்தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள், நோக்கி-பார்த்து, சிறைஞ்சினுள் - ஒன்றை (உட்கொண்டொணிக்) தலைகுறித்தான் - அன்று அச் செய்கைக்கு ஏதுவாயிப்புகழறிப்பானது - யாப்பினுள் (எம். சிறுவன் தந்தும் தோன்றிய) அன்பாயியபடுருள், அட்டியநீர் - (அதுவளரும்பு) வளர்த்தகீராயிற்று - ஏ-று. (கருத்து.) அவள் பார்த்தான் பார்த்துத்தே குறித்தான் அவள்குறிப்பு இருவரன்பும் வளருந் தண்ணீரம் என்பதாம். * யாப்பு - ஈட்டி-யாப்பினுலாயிய அன்பையாப்பென்றார் [ஈட்டிச் சடருவகவணி]

(3)

யாடுகுக்குங்காலை நிலைநாக்கு நோக்காக்காத்
ருளேக்கி மெல்ல நகும்.

[இது தலைவன் தலைவி குறிப்பை காணினாலும், மகிழ்ச்சியாயும், அறிந்தது] இ-ள். யாடுகுக்குங்காலை (தன்னை) நான் பார்த்தும் போது, நிலைநாக்கும் (எதுப்பாராமல் காணிக் தலைகுறித்து) நிலத்தைப்பாராநிலம் மீட்டினுள், நோக்காக்கால் (அதையறிந்துகாண்) பாராதபோது, தாடுகுக்கி-தான் (என்னைப்) பார்த்து, மெல்லநகும் - (கண்ணுள்ளே) மகிழ்நிலம் ஏ-று. (கருத்து.) யான்பார்க்கும்போது பூமியைப்பார்க்கிறார் வான் பாராதபோது தான் பார்த்து நனைக்கின்றார் என்பதாம். * மெல்லநகும் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல் அதனாலே புணர்த்தகுறிப்பு இவிய விளக்குதலறிந்தது.

(4)

0 மெய்யுறுபுணர்ச்சி - மெய்தொட்டுப்புணரும் புணர்ச்சி - உள்ளப்புணர்ச்சி யொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது

நாவி-ஆம்-அதி-குறிப்பறித்தல்?   ந-ஆகும்

குறிக்கொண்டுகோக்காமல் யல்லாலெருகண்

* சிறக்கணிக் தால் போல, நகும்.

[இதுவும்] இ-ள். குறிக்கொண்டுகேடு குறிக்கொண்டு, கோக்
 தாமயல்வால் - பாராணமாதிரிமேயல்லது, ஒருகண் - ஒருகண்ணை;
 சிறக்கணித்தாள்போல - சுருக்கினவள்போல; கரும் (எண்ணிப்பார்த்
 து நன்னுள்ளே) மகிழாநின்றான்—எ-று.(கருத்து.) நேபோராயல் ஒரு
 குகண்ணக்கருக்கிணவள்போலபார்த்து கணக்கின்றான் என்பதாம். * சி
 ரக்கணித்தல் சிறக்கணித்தாலெனச் செய்யுள்விதாரமாயிற்று— சிறக்
 கணித்தல் சுருக்குதல்—அதுவும் வெளிப்படைத்தோள் குமையால்போ
 லென்பார்—பார்த்தென்பது, வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம்—
 இவ்வியை அடைவது நிச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம், (டு)

உருஅ தவர்போற் செல்லினுஞ் செறாஅர்சொ
 லொல்லி யுணரப்படும.

[இததோழிதூரப்படுத்தியவிடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்ததலை
 வந்தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். உருஅ தவர்போல் புறத்திலே) அ
 வர்ப்போல், சொல்லினும் (கட்டுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறாஅர்சொ
 ல் (உள்ளே) பகையாதவர்ப்போல் பின்பிரயோசனப்படுத்தல்) ஒல்லி
 யுணரப்படும, (குறைபிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும—எ-று. (க
 டுத்து) புறம்பாகக் கட்டுஞ்சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர்
 சொல் சிவமையியப்படுமென்பதாம். * கட்டுஞ்சொல் இவ்விடம் மிகுந்
 தகா வையுடையது வாராதேயுமென்று சொல்லுவது கருவரானவை
 செறாவானவே அருளுடைமைபெறப்பட்டது— தன் குறைமுடிக்கரி
 னைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகியலின்மேலவைத்து
 செல்லியபடி. இது வருகின்றபாட்டிற்கும் ஒக்கும், (சு)

செ அச் சிறசொல்லுஞ் செற்றார்போ னேக்கு
 முறா அர்போள் றற்றார் குறிப்பு .

[இதுவும்] இ-ள். செறா அச்சிறசொல்லும் - பின்புனிதாவதா
 யுள்ளே இன்னுகாசிய சொல்லும், செற்றார்போனேக்கும் - (உள்ளே
 பகையா திருத்தே புறத்தே) பகைத்தவர்ப்போன்ற கோப்பாரவையும்;
 உருஅர்போள் றற்றார்—அயலோர்ப்போன்றது கப்பாயினவர்க்கு குறிப்பி
 பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றியருவனவாம்—எ-று (கருத்து.) உள்ளன்பாகச்
 சொல்லும் கட்டுஞ்சொல்லும் - பகையாது பார்த்துக் கோப்பாரவையும்
 ஆகச் குறிப்பால்வரும் - என்பதாம். * குறிப்பு ஆகுபெயர். இவை
 உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பல்லவாகலால் இ
 வைகளுக்கு அஞ்சவேண்டாமென்பதாம். (எ)

அசையியற் குண்டாண்டோ ளேளாய் னேக்கப்
 பசையினள் ளையாகும்.

15-ஆம் காட்டு-ஆதி—குறிப்பறிச்சல்

[இதுவும்] இ-ள். யாடுனோக்க- (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுந்
 ப்பொருமல்) நானினாந் நோக்கியவிடத்து, பகையினள் (அதிக
 ரிந்து) இரக்கணவளாகி, பையாகும் - உள்ளேகாடின்முள் - ஆதி
 அசையியற்கு - அசைந்தகாயலுடையவருக்கு, ஆன்ம - ஆன்ம
 கையிடைத்து, இடேள் - ஒருகண்ணக்கருவிப்பு, உண்டு-உண்டு-எ-று
 (கருத்து.) நான்பார்த்தவிடத்திலிரக்கிப்பார்த்து, கணக்கிறு னாதவி
 கலமுண்டு - என்பதாம். * வர் - ஆகுபெயர். அககுறிப்பு - இவ்வு
 தாகுத்தென்பதாம்.

எதிவார்போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணேயுள்.

[இது தொழிமதிப்புடன்பா. எண்ணித் தன்னுள்ளேசொல்லியது.
இ-ள். எதிவார்போல - மூவ்னறியாதவார்போல, பொதுநோக்குநோ
குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல், காதல
ர்கண்ணே - ஆராயையுடைய இவ்வறிஞவரிடத்தும், உள்- உண்டிநி
தல்-எ-து.(கருத்து.) அயவார்போலப் பொதுப்பார்வை பார்த்தா
ரையுள்ளவரிடத்துண்டு - என்பதாம். * பொதுநோக்கு - யாவரிடத்த
ம் ஒருநன்மையாகியபார்வை, பார்த்தற்றொழிலொன்றையாயினும் ஓ
ருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வே
படடால் பலவாமாகலாலும், உள்வென்ப பன்மையாலே சொல்லப்ப
ட்டது இருவரும் மதுமறைத்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்தா
ளேமகிழ்தலால் - அதுபற்றித் காதலானொன்றும், அதுபுறத்துவெள்ள
படாமையால் எதிவார்போலும் சொல்லினார் (6)

கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்
ளென்ன பயனு வில.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காமத்திற்குரியவிறுவருள்)கண்ணோடு- (ஒ
ருவரது, கண்களோடு கண்ணினை - ஒருவர்) கண்கள், நோக்கொக்கி
ன் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள் - (உண்மைதோற்
ச்சொல்லுநின்ற வாய்ச்சொற்கள், என்னபயனும் - ஒருபயனும், இஃ
உடையவைவல்ல-எ-து. (கருத்து.) இருவர்பார்வையு மொக்குமாயின்
வாய்ச்சொற்கள் பயனில்லன- என்பதாம். * பார்வையாலோத்தல். ஆ
ரைப்பார்வையுடையனவாதல். வாய்ச்சொற்கள் - மனதில்லாமல் வ
யானதிலே தோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர்சொல்லும்கேட்டு உளி
யலின்மேல் வைத்துச்சொல்லியபடி. இருவர்சொல்லும் சிதமாகண்
அவள் புனக்கர்வலின்மேலும். அயனவேடத்தினமேலும். சொல்லும்
மே. பயனில்சொற்களையால் இச்சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்
பதாம். (6)

பாய்க - ஆம், அது - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

தோவது அப்படிக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைவன் அப்புணர்ச்சி
யை மகிழ்ந்துசொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளை
கும். உதாரணம்.

கண்ணோடு கண்ணிற் துற்றியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள்.

[இது தலைவன் ௧ இயற்கைப் புணர்ச்சி முறையிலே சொல்லியது] இ.ஸ். கண்டு - (கண்ணாடில்) கண்டும், கோட்டு - (செவியாலே) கோட்டும், உண்டு - (காசாலே) உண்டும், உயிர்ந்து - (முக்காலே) மேலும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிறது, ஐம்புலனும் - ஐம்புலனும், ஒன் டொடிக்கண்ணெ - இவ்வொளி பொருந்திய வரையைய யுகடயாளிடத்தே, உள - உண்டாயின - எ.று. (கருத்து.) கண்ணாட்க்கும் காத்தாட்டும் காவாலும் முக்கால்மேலும் உய்யுறியின் அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒன்றிய வரையல்களையுடைய விவரிடத்தே உள்ளன - என்பதாம். ௩ உம்மை முற்றுமைதேற்றே காரம் வேறேறிடத்திலல்லாமை விளங்குகின்றது. வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலன்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தே இவ்விடத்தே என்னும் அனுபவிக்கப் பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக் கு மருந்து பிரமணணியிறை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

[இது தலைவன் ௦ இடத்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது] இ.ஸ். பிணிக் கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளும் கு, மருந்து - மருந்தாவன, பிர - (அவைகளுக்கு நிதானமானவையல்லாமல்) விரேதமாகிய குணத்தையுடையவையாம் (அப்படியல்லாமல்) - அணியிறை - இவ்வணியிறையுடைய

“ (அகப்பொருளவிளக்கம்) இரந்துபின்னிற்றல் வெண்ணிலுயிர்த்துபின் வினைநிறவு முன்வினையாக்கலு - மெய்தொட்டுப்பிறவும் பொய்யாராட்டலு மிடம்பெற்றுத் தழாஅலும் வழிபாடுமறுத்தலு - மிடைபூறுகின்றதலு நீடுநினைக்கிரக்கலு - மறுத்தெகீர் கோடலும் வழிதூக்கலு - தோற்றலு - முறுவற்றிப்புணர்த்தலு முயங்குதலு - தலும் புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிரவு - முணர்த்தியதலு மிற்ற புணர்ச்சியின் வினியேய.

௧ இயற்கைப் புணர்ச்சி - ஒருரகனை வேட்டைக்குப்போய் மலர்ச் சோலையிலே வினையாடவந்து தனித்தனியின்ற குறக்கன் வினையக்கண்டு கூடியது.

௦ இடத்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன் கூடியவிடத்தே தலைவன் தலைவியைக் குறித்துச் சொன்று கூடியது.

௩ அக - ௩ அக - ஆம் - அக - புணர்ச்சி மகிழ்தல்.

யவன், தன்னோய்க்கு - தன்னாலாகிய பிணிக் கு, தானே மருந்து - தானே மருந்துமாயினான் - எ.று. (கருத்து.) முப்பிணிகளெங்கு மருந்துகள் வேறுபள்ளன - ஆபரணத்தை அடையவன் தன்காமநோய்க்குத்தானே மருந்து - என்பதாம். ௧ இயற்கைப் புணர்ச்சியையறினென்று முன்வருவானாகலால் - கண்ணோடியன்றும், அவ்வருத்தம் தனித்துவந்தனியை முன் கூடிய விடத்தேசென்று எளிதப்பட்டுத் தீர்த்தானாகலால் - தானே மருந்தென்றும் சொல்லினான். இப்பிணியும் எளியவன்களாகப் பெற்றில மென்பது படவின்றமையால் மன் ஒழியினையிலே வந்து உதாரணம். ௦

தாமலீழ்வார் மென்றோட்டுமியே னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணு னுலகு.

[பேரின்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப் பட்ட
ஐரூகல் தகாதென்றபாககணுக்குத் தலைவன் சொல்லியது] இ-ள் (நூ
ன் களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு தாமலீழ்வார் - தாம்விரும்புகளிர
மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்துத் தாமலும்—தமிழின்-தக்
—போல், தாமலாக்கண்ணு னுலகு - (அலைகளைத் தறந்த யோகிகள்)
அடையப்படுவதாயி) கமலக்கண்ணினது உலகம், இனிதுகொல் - உ
ந்தாமலடைபக்கடுவதோ—எ-து? (கருத்து) தாமலிருப்பிய பெண்க
ன்மெல்லியதோள்களிடத்துத் தாமலீழ்வால் விந்தணுவினுலகம் இப்ப
ருமோ- என்பதாம். * அனுபவிப்பவர்க்கென்பது-வருவிக்கப்பட்ட
—இப்படிப் பட்ட துயிலெட்டித்தலயோகக்களால் வருந்த வேண்டி
லாலே எம்போல்வார்க்கு ஆகாதென்னுக் கருத்தாம் இனிதுகொடு
றன். (A)

நீக்கிற் றொறுஉக் குறுகுக்காற் றண்ணென்னுக்
தீயாண்டுப் பெற்றா னிவள்.

[தலைவன் * பாக்கற்கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது] இ-ள். நீக்கி
ன் - (தன்னை) நீக்கியபோது—தொறுஉம்- சுடாநிற்கும்—குறுகுக்காற்
டுந்நிற்கும்போது—தண்ணென்னும- குளிராநிற்கும்—தீ - (இப்படி
பட்ட) தீயை—(எனக்குத்தருவதற்குயாண்டு - எவ்வுலகத்திலே)—இ
ள்—இவள், பெற்றாள்-அடைந்தாள்—எ-து. (கருத்து) தன்னையகன்
விடத்துச் சுடாநிற்கும் தன்னைநெருக்குமிடத்துக் குளிராநிற்கும் இ
டிப்பட்ட தீயை இவள் எவ்வுலகத்திற் பெற்றாள் - என்பதாம். சு
டாமூள் * அன்படைத்தால் - நீக்கிற் தொறுஉமென்றும், கூடியதீ

0 (அகப்பொருள்விளக்கம்) இயற்கையெனச்சி தெய்வத்தினெ
துழியுயற்சினி நி முடிவதாலும்.

* பாக்கற்கூட்டம் - மூன்றாந்தலைவன் தன்னது தோழனை
அணையாகக்கொண்டு தலைவியைக் கூடியது.

ராக- ஆம், அதி—அணர்ச்சிபரிழ்தல் ௧௫ அள

இன்பாடைத்தால் குறுகுக்காற் றண்ணென்னுமென்பதும், இப்படிப்பட்ட
தீயெலகிலல்லாமையால் யாண்டுப்பெற்றாளென்றும் சொல்லினுள், த
ள் காமத்தீயையே அவள் தந்ததாகச்சொல்லிநுள், அவளால் அதுவெளி
ப்படுத்தலால். (ச)

வேட்ட பொருதி னவையவை போவதுமே
தோட்டாரி கறுப்பினு டோள்.

பொழுதுமே செங்கிழாமையால் காற்றால் இடையறுக்கப்பட்டதாய், நாய்க்கு புணர்ச்சியாளனாகிய பூழிநருவருக்கு - (ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிற இடவர்க்கும், இவரிடே - இவரிடேயாகும்—எ.று. (கருத்.று.) காற்றினால் வலிக்கப்பட்ட புணர்ச்சியாளனாக இருவருக்கு மின்பமாகும்—என்பதாம். மூற்றும்மை விசாரத்தாற் றொக்கது, ஏகாரம்-தேய்த்தம் - இக்கே இடவரில்லாமையால் அது ஒவ்வாதென்பது கருத்து, களவுப்புணர்ச்சியைக் கிழ்த்து விவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி. (அ)

ஊடலுணர்நல் புணர்ந்த விவாகமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

[இது மறைக்கவேண்டாமையால் நடுநீக்கவிரிவாத புணர்ச்சியி
இன்பப்பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்ளின்ற தோழிக்
குக் சொல்லியது.] இ-ள், ஊடல் - (புணர்ச்சி இவரிடேப் பொருட்களையெ
ண்டு) மூடலும், உணர்ந்தல் - (அதனை அளவரிந்து) நீக்குதலும், புணர்
ந்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும் என்கிற இவையி
வையல்லவா, காமக்கூடியார் - (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தின்
இடைவிடாதனாதலால் பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள்—எ.று. (கருத்
று.) ஊடலும் அதுணர்ந்தலும் புணர்ச்சியும் விவாகஞ்செய்து கொண்
டவர் பெற்றபயன் - என்பதாம். த ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதென்று
உண்டாவதல்லாமல் அத்தான் பரத்தையரிடத்தானும், அதனை அறி
துமகளிர் ஊழிநிறுத்தும், அவ்ஊடலைத் தவறுசெய்த அவர்தாமே தந்த
வறில்லாமையெல்லாம் நீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்த வம்பி
னராய்க்கூடலும், ஆல்லவா, மூண்விவாகஞ்செய்துகொண்டு ஊடல்
தவர்பெற்றபயன், அப்பயன் இருநிலைப்புள்ளினோ ருயிராகிய மாறா
ன்புடைய எமக்குவேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து ஊடல்தலை இ
கழ்த்து சொல்லியபடி. (ஆ)

எ 106-ஆம்-ஆதி—புணர்ச்சியிழிப்பு: 35

அந்தோ நரியாமை கண்டற்றும் காழ்த்

செறிதோறுஞ் செழிம மாட்டு.

[இது தலைவியைப்புணர்ந்து உடன் கொண்டுவரவில்லை தலைவன் தன் துள்ளிச் சொல்லியது.] இ-ள். செறிதோறும் - புணர்ப்புணர், செழிம மாட்டு - செய்ய ஆபண்சுவை புண்டலவரிடத்து, காழம் - காது - அந்தோறு - தால்களாலும், துட்டவழிவாலும், பொருள்சென்னை அறியவரிய, அறியாமை - (முன்ன) யறியாமை, கண்டற்றும் - காண்ப்பிரிதல்போலே காண்ப்பிரிதல் து - எ-று. (சுருத்து.) இவளிடத்துப் புணர்ப்புணர்வுண்டாமாசையானது தாலாறுமறிவாலும் பொருள்சென்சையறிய வறிய முன்னறியாமைகண்டாற்பெரலக்காண்ப்படாநின்று - காண்பதாம் - காணாறிலே பலவிடைபடுகளும்தன் கருத்தின்படி அறுபடிக்கப்பெறாமல் வருத்தமுற்றவன் உடன் கொண்டுவராமல் போது அது தீர்தலால் - செறிதோறுமென்றான், அறியற்கு எல்லையின்மையால் மெனுமெனவும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியாதல்போல் புணர்த்தகு எல்லையின்மையால் மெனுமெனவும் புணர்ப்புணர் முன்னையறிவு புணராமையாய் முடியாதற்கெனத்தன் னாசைமொசொல்லியபடி, இப்புணர்ச்சி மிகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லால் சிசுறாது. (10)

நாயு - ஆம் - அதி - நலம்புணர்ந்துரைத்தல்.

அந்தாவது, தலைவன் தலைவி கலந்தினை வருணித்துச் சொல்லியது இது புணர்ச்சியின் மிகிழ்தலுடத்து செழிவுதொழுவால் அகன் பின்னவக் கப்பட்டது. (உ-ம்) *

நன் னீரை வாழி யனிச் சமே சின்னிணு
மென்னீரன் யாழ்வீழ்பவன்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.] இ-ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவிலே, வாழி - வாழ்வாயாக, சின்னிணு - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) கன்னுருணமுடைமை - (அடியடி யிருத்தலும்) யாழ்வீழ்பவன் - எம்மால் விழும்கப்பட்டவன், சின்னிணுமென்னீரன் - உன்னிணு மெல்லியருணத்தை யுடையவன் - எ-று. (சுருத்து.) அனிச்சப்பூவேவாழ்வாயாக நீ எல்லாப்பூவினுமொருமுனை - எம்மால் - விழும்கப்பட்டவன் - உன்னிணு மெல்லியருணத்தை யுடையவன் - என்பதாம். * அனிச்சம் - ஆடுபெயர், வாழியை ந்பது உடன்

* அகப்பொருள் விளக்கம்) கூடித்துறி மிகிழ்தலு நலம்பாராட்ட வுமொழி வணித்து மென்னு மிம்முன் னும், போற்றியபொதல்வப் புணர்ச்சியின் விரியே.

நகலி

நாயு - ஆம் - அதி - நலம்புணர்ந்துரைத்தல்

பாட்டுக்குறிப்பு - இனிவானே மெல்லியகுணமுடையே நெண்ணுற்றுக்
 குக்கை ஒழிவாயாகவேண்டுகாம். அப்பொழுது பரிசீலித்து அந்நீர்து
 தலால் - பரிசீலிப்பினையையே பாசாட்டினான். (4)

மலர்காணியின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
 பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இது தலைவன் இடத்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது] இ-ள். நெஞ்சுமே - மனமே, இவள்கண் யானைகாணப்பெற்ற இவள கண்களைப் பலர்காணும் - பலராலும் காணப்படுகிற, பூவொக்குமென்று - மலர்கண் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணியின் - (காமனை குவளை நிலமுதலாய்) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி - மயங்காநின்றாய் - உணக்கு நிறிநிரந்தலேத்தம் என்னை - ஈ-அ. (கருத்து.) மலமே இவள்கண்கள் பலராத்காணப்படும் பூவொக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை குவளை முதலியமலர்களைக் கண்டால் மயங்காநின்றாய் நின்ற நிறிநிரந்தலாடென். என்பதாம். * மையாத்தல் - இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்குமென்று கொள்ளுதல், இயற்கைப் புணர்ச்சிநீங்கியது முதலாகத் தலைவிகளைக் காணப்பெறாமையால் அவைகளோடு சிறிதொத்திருக்கின்ற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆவையெடுத்து நெய்நீர் தலைவன் இப்பொழுது அக்கண்களினலமுமுதும் தானே இவளே இடத்தெரிப்பட்டு அறுபவித்தானாகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமைகளை ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. (2)

முறிமேனி முத்த முதுவல் வெறிநாத்தம்
 வேலுண்கண் ழெய்யத்தொ ளாவட்கு.

[இது கூட்டுகலுற்றபாங்கணுக்குத்தலைவன் தலைநிழியல்பு சொல்லியது.] இ-ள். வேயத்தொளவட்கு - மூங்கில்போலும் தோள்களை வடையவருக்கு, மேனி - நிதம், முறி - தரிசு நிறமாயிருக்கும், முதுவல் - பல்லாணது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும், நாத்தம் - இயற்கை வாக்ஷியானது, வெறி - நல்லவாக்ஷியாயிருக்கும், உண்கண் - (மை) யுண்டகண்கள், வேல் - வேல்களாயிருக்கும் - ஈ-அ. (கருத்து.) மூங்கில்போலும் தோள்களையுடையவருக்கு மேனி தனிர் - பல் முத்தம் - கண்கள் வேல்கள்போலும் - என்பதாம். * முறி முதுவல், ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லினைமையால், புணர்ந்துணையாயிற்று. உண்ணாலே நீண்டகப்பட்டவனை அறிவேயென்று துரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம். (3)

காணிய் குவளை கவிழ்ந்து நிலநெக்கு
 மாணியை கண்டெனவ் வேமென்று.

[இது பாங்கற்கூட்டத்திலே சொன்று சார்தலுறுத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். குவளை - குவளைமலர்நீர், காணிய் - பாக்கிற தொழில்

நாமிட - ஆம் - அந் - லயம் புணர்ந்துணாத்தல்: 666

நடையவையாயிருந்தால், மாணியைகண் - மாட்டினையாட்ட, ஆபாண்களை - புண்டையவளது கண்களை, ஒவ்வேமென்று - சிகரமென்று நினைத்து, கவிழ்ந்து - (அங்காணத்தினாலே) தலைகுனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, கோக்கும் - பச்சுக்கும் - ஈ-அ. (கருத்து.) குவளை மலர்க்கண்கள் இ

வர்களைப்பற்றி கொட்பாகமென்று கவிழ்த்து நிலத்தைப்பாக்கும் - என்பதாம். * சிறந்தாலேயென்று தொழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு காணினைன்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வானாயால் காணுடையவா மென்பதுதோன்ற - கவிழ்த்தென்றும், சொல்லினுள், காணலும், காணலும், இல்லாமையால் இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கினவென்பதாம். (ச)

அனிச்சப்பூக் கால்களையான் பெய்தர் ணுகப்பிற்கு

நல்ல படைபு பறை.

[இது நல்லவன் ஓபகற்குறியிலே ளுவணிகண்டு சொல்லியது] இன். இவம் (தன்மென்மை நினையாமல்) அனிச்சப்பூ - அனிச்சமலகா, கால்களையான் - தான் கணையாளாகி, பெய்தார் - குடினாள், துகப்பிற்கு - (இனியில) கிடைக்கு, நல்ல - நல்லவையாகிய, பறை - பறைகள், படா - ஒலியா - எ.று. (கருத்து.) இவன் தன்மென்மை நினையாமல் அனிச்சமலகாக்காமல் புகணையாளாகிச் சூடினா ளாகையா கிடைமுரியும் - என்பதாம் * இம்மலர்த்தாளின் பாரம் பொருமையால் இடைமுரியும் முரிந்தால் அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரியமெய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம். களிதர்க்கு உரியசாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால் இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன ஒலியா - ஒலிக்கும். (நி)

மதியு ட்டந்தை முகனு மறிபா
பதியிற் கலங்கிய மின்.

[இது * இரவுக்குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டு சொல்லியது] இன் மின் - தாரகைகள் - (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்) மதியும் - (தமது) சந்திரனையும், மட்டைமுகனும் - (எமது) மாதுமுகத்தையும், அறியா (இதுசந்திரன் இதுமுகமென்று அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தன்) நிலையினின்றும், கலங்கிய - கலங்கித்திரியாநின்ற - எ.று. (கருத்து.) வானத்துமின்கள் வேறுபாடு பெரிதானவும் தம்மதியினையுமெம்மட்டை முகத்தினையு மிதுமதியிதுமுகமென்றறிமாட்டாது தன்னையினின்றுகலங்கித்திரியாநின்றன - என்பதாம். * ஒரிடத்துவில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல்பற்றி பதியிற் கலங்கியவென்றும், வேறுபாடு பின்பாட்டும் சொல்லப்படும். (ச)

அதுவாய் நிறைந்த வளிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாநர் முகத்து.

ஓ பகற்குறி - பகலிலே ஒரிடம் குறிவைத்து வந்துகூடல்.
* இரவுக்குறி, இரவிலே தலைவி மனையருளுவதுகூடல்.

1102 ஆம் - அதி - கலம்புனைந்து ளாந்ததல்.

[இதுவும்து.] இன். [அந்தாரகைகள் அப்படி கலங்குதற்குக்காணம் யாது] அதுவாய் நிறைந்த - முன்னுரைத்தவிடம்வந்து நிறைந்த, வளிர் - விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துபோல; மாநர்முகத்து - இம்மாநர் முகத்திடத்தினாலும் - களங்கமானது, உண்டோ - உண்டோ - எ.று. (கருத்து.) அம்மின்களெல்லாம் கலங்குதற்குக் காணம் யாது முன்னுரைத்தவிடம்வந்து நிம்மதியே விளங்கு மதிக்கண்போடும். மாநர்முகத்து மறுவுண்டோ - என்பதாம். * தேய்த்தவளர்த்தலும், களங்கமும் - இல்லாமையற்றி - வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்துவென்று இகழ்த்து சொல்லிப்படி. (நி)

மாநர் முகம்போ லொளிவிட வல்லியேயே

காதலை வாழி மதி.

[இதுவுமது] இ-ள். மதி - சந்திரனே - வாழி - வாழ்வாயாக மது முகம்போல - பெண்கள் முகம்போல, ஒளிவிடலல்லையெல் - (சாள் & கிரும்படி) ஒளிவிசுவல்லாயாகில், காதல் - (நீயும்என்னால்) இச்சிக்கப் படுதலையுடையயாவாய்—எ-று. (கருத்து.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள் முகம்போல ஒளிவிசுவல்லாயாகில் நீயு மென்னு விச்சிக்கப் படுதலை யுடையயாவாய்-என்பதாம். * மது - உன்னிடத்திருகநன் அதுமாட்டாய் மாட்டாணையால் என்னால் இச்சிக்கவும்படா தென்பத் தம் வாழி - இசுழ்ச்சிக்குறிப்பு.

மலரன்ன கண்ணன் முகமொத்தியாயிற் பலர்காணத்தோன்றன் மதி.

[இதுவுமது] இ-ள். மதி - சந்திரனே, மலரன்ன கண்ணன்-இங் ளர்போலும் கண்களையுடையவளது முகம் - முகத்தை, ஒத்தியாயிற் ஒக்கவேண்டினவையாகில் — (இதுபோலயான்காணத்தோன்று) பலர்

ணத்தோன்றல் பலர்காணத்தோன்றோ—எ-று. (கருத்து.) சந்திரனே மலர்போலும் கண்களையுடையவள் - முகத்தை யொக்கவேண்டினவளாகில் இதுபோலயான்காணத்தோன்று பலர் காணத்தோன்று தெழீ-

என்பதாம். * தானே முகத்தினவமுமுதல்கண்டு அனுபவித்தானுள விற்கேயும் பலர்காணத்தோன்றல் இழிவுபடுத்திச்சொல்லினான். பலர் காணத்தோன்றல் உனக்கு அம்முகத்தோடுஒப்புண்டாகாதென்பதாம்.

அறிச்சமு மண்ணத்தின் ஊறியுமாத ரடிக்குகெருஞ்சிப் பழம்.

[இது] 0 உடன்போக்குச்சொன்ன தோழிக்குக் தலைவன் அநா ருமையைச் சொல்லிமறுத்தது? இ-ள். (உலகத்தாரால் மெய்காக்கி 0. உடன்போக்கு-தலைவிதன் விட்டார் நியாடல்-தலைவனுடன் செல்லுதல்

பெறப்பட்டது, அளிச்சமலும் - அளிச்சமலும்—அன்னத்தின் அளியும்—
 அன்னப்பறவையினிதரும்; மாதாடிக்கு - பெண்ணினிதரும், நெருஞ்சி
 திப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம்போல் வருந்தஞ்செய்யும்—எ-று. (கருத்து.)
 அளிச்சமலும் - அன்னப்பறவையினிதரும் மாதாடனாடிக்கு நெருஞ்சி
 திப்பழம்போல் வருத்தஞ்செய்யும்— என்பதாம். || முள்வழிதாதலால் பற
 மென்றார் இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூங்கலிலும் வெப்பமுள்ள பாலை
 பழியை எப்படி கட்டப்பானென்பது; குறிப்பாலே பெறப்பட்டது செம்
 பொருளையென்றிக் குறிப்புப்பொருளும் அடிமுலையியாமையாகவின்றி
 இதுவும் இவ்வகிகாரத் தாயது. (1)

ராபக = ஆம், அதி = காத்திற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னானைச் சிறுநிலையச்சொல்லலும்; தலைவிதன்
 னானைச் சிறுநிலையச் சொல்லலும், ஆம். இதுபுணர்ச்சியும் நலனும்
 பற்றி நிகழ்கின்ற தாகலால் அடித்தினைகாரங்களின் பின்வைக்கப்
 பட்டது.

பாலொடு தேன் கலந்தந்தே பணிமொழி
 வாலெயி றாறிய நீர்.

[இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னயப்பை அறி
 வித்தது] இ-ள். பணிமொழி- இம்மெல்லிய சொல்லையுடையவனது, வா
 லெயி றாறிய நீர் - வெண்பல்லினூறிய நீரானது, பாலொடுதேன் கலந்தந்
 தே- பாலுடனே தேனைக்கலந்த கலவைபோலும்—எ-று. (கருத்து.) இ
 ம்மெல்லிய மொழியினையுடையானது வாயியற்கையினூறிய நீரானது பா
 லுடனே தேனைக்கலந்தகலவை போலும்—என்பதாம். பாலொடுதேனெ
 ன்றதனால் - அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையுடத் தென்பதாயிற்று—வே
 யு வேற்றியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கலந்த யிடத்து
 அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனியகலவையை யுடைய
 தாமாகலால் அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போடு யிரிடை யென்ன மற்றன்ன
 மடந்தையோ டெம்மிடை நட்பு.

[இது தலைவன் பிரிவினுண்டாகிய அச்சந்தைச் சொல்லியது.]
 இ-ள். மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டா
 கிய, நட்புநட்புகள், உடம்போடுயிரிடை - உடம்போடு உயிரிடத்து
 என்னை-எப்படிப்பட்டவை அன்ன-அப்படிப்பட்டவையாகும்—எ-று.
 (கருத்து.) உடம்போடு யிரிடையளவாகிய நட்புகளெந்தன்னமையோ
 அத்தன்மையே இம்மடந்தையோடு எம்மிடையுள்ளவாகிய நட்புக்கள்
 என்பதாம். || எப்படிப்பட்டவை யென்பவன்மையாத் சொல்லியது.
 குடி

இருவகை நட்புளும் ஆதிக்கொட்கு வேறுபாடு ஸ்லாபஸ் கலந்து
 ல் இன்பதுன்பங்களை ஓங்க அணு அறித்தல் ஆவாயும் கொண்டுதல்
 நினைகளை கோக்கி உழிவூரில் கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலால்
 பொழுது உணர்ச்சியில்லாதிருந்தவன் பின்னே உடைபட்டமென்றே
 சிவசீடத்தே இவன் எவனெனவென்றும், என் விடத்தே அன்பு
 னெவன் தாய், பின்னும் இவனைக் கலத்தல் கூடுமெனவென்றும்
 னுள்ளத்தே நோக்கும் அவை குறிப்பால் அறித்து அவைநீக்கெ
 லியபடி, மந்து-அகை.

கருமணியிற் பாவாய்க் போதாயம் வீழ்க்
 திருதுகற் கில்லை யிடம்.

[இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலையி நீக்கும்போது தலைவன் சொ
 ல்வியது] இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணணி) கருமணியிற்
 க்கின்பாவையே, நீ-நீ, போதாய் - (அவ்விடம்விட்டுப்) போவாய்
 (போசாதிருப்பாயாகில்) யாய்வீழும் - எம்மால்விரும்பாட்டிடுவீந்து, து
 துதற்கு- அழகியவெற்றியையுடையவளுக்கு இடம்- இடம், இவ்வீழ்
 ள்கை-எ-று (கருத்து.) என்கண்ணிற் கருமணியிளித்ததுதாயும்
 வையே- நீ-அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போசாதிருப்பாயாகில் எ
 மால் விரும்பப்பட்ட திருதுதலையுடையாட்கு இருக்க விட்டநிலைய
 என்பதாம். * உண்காணாமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவன் புறத்
 த்போந்தன்மைய ஸ்லாபம் என்கண்ணிற் இருக்குத்தன்மையன் இ
 க்கும்போது உன்னோடு கூடியிருக்க இடம்போதாயையால் உள்ளிற்
 சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத்தைக்கொடுத்து நீபோய் விடுவாயக
 ன்பதாம்.

வாழ்த வுயிர்க்கன்ன னாயிழை சாத
 லத்தகன்ன ணீக்கு மிடத்து.

[இது பாற்குறியிலே புணர்ந்து நீக்குத்தலைவன் சொல்வியது.]
 இ-ள். (எனக்கு) - ஆயிழை-ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தைய
 டையவன் புணருமிடத்து-உயிர்க்கு-உயிர்க்கு-வாழ்தலன்னன் - (உ
 டம்போடுகடி) வாழ்தல்போலாகின்றான், நீக்குமிடத்து - குறியுமிட
 து-அதற்கு- அவ்வுயிர்க்கு-சாதலன்னன்- அவ்வுடம்பினீர்சிப் போத
 ல்போ லாகின்றான்-எ-று. (கருத்து.) தெரிந்த வாய்ப்பணத்தையுட
 யான் எனக்குப் புணருமிடத் துயிர்க்குடம் போடுகடி. வாழ்தல்போது
 ம்பிரியுமிடத்து அவ்வுடம்பினிள் துயிர்க்கிரிதல்போலும் - என்பதாம்
 எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய் சிவ்யால் வந்த
 வாழ்ந்தலத்த வேறுபாடுஸ்லாபம் வழிநிற்பலாயும், -சாந்தலத்த
 வுறத்தஞ்செய்தலாலும் அவைகளை அவன் புணர்வுபிரிவுகளுக்கு உ
 டையாககினான்.

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
 னெள்ளயர்க் கண்ணன் குளம.

[இது ஒரு நுருவழித் தணைப்பு வந்தபோது எம்மைப்பினைத்து யறிவி
 ரோமென்றதே தழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். யான் - கான், நு
 ள்ளமர்க்கண்ணுள் குணம்-ஒளிபிளவாகிப் போகச்செய்கின்ற கண்மையு
 டையவானது குணங்களை, மறப்பின் -மறந்தேனாயின், உள்ளவை-கிளை
 ப்பேன், மறப்பறிப்பேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் [ஆதலால் நி
 னைத்தலுமறியேன்]-எ-று. (கருத்து.) ஒவ்வாய்வாய் - போகச்செய்யும் க
 ணைப்பினையுடையான் குணங்களை கான்மறந்தேனாயின் நினைப்பேன் [ஒரு
 முழுதாமறத்தலையறியேனாகலால் நினைத்தலையுமறியேன்-என்பதாம். *
 நினைத்தலுமறியேனென்றும் பொருள் கொள்ளிற்றாகையால் மன் ஒழியி
 னையில் வந்தது. குணங்கள் - காணம்-மடம்-ஆச்சம்-பாடிப்பு முதலான
 வன், இதுவணக்கும் தலைவன் சொல்லியதுயிவன் தலைவன் சொல்லுவது. (நி)

கண்ணுள்ளிற் போகா நிலைமப்பிற் பருவரார்
 துண்ணிய பிளங்காதலவர்.

[இது ஒரு நுருவழித் தணைப்பு தலைவனைத் தோழி இயற்பழிப்பாளென்
 னது அஞ்சி அவன்கேட்கத் தலைகிதன் னுள்ளே சொல்லியது. இ-ள். (நா
 ம்காணமைமற்றித் துறத்தலை போயினுடன் ஒரு நினைப்பாய் நினைக்க
 க்கடவா) எக்காதலவர் - எம்முடையதலைவர், கண்ணுள்ளில் - (எமது)
 கண்ணுள்ளேயில்லும், போகார்-போகார், இமைப்பின் - (அறியாமல்)
 இமைத்தேமாயின், பருவரார் - (அதனால்) வருந்துவதுஞ்செய்யார் (ஆ
 தலால்)-துண்ணியர் - (காணப்படாத) துண்ணியர்-எ-று. (கருத்
 து.) நாம்காணமைமற்றித் துறத்திற் போயினுடன் ஒரு நினைப்பவர் கிளை
 க்கக்கடவர் எம்முடையவாகார் எக்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் காம
 றியாமலிமைத்தோமாயில் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார் ஆதலால்
 காணப்படார், துண்ணியர் - என்பதாம் * இடைவிடாத நினைவில் முதி
 ர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்றலால் கண்ணுள்ளிற் போகா
 னென்றும் இமைத்தபோதும் அது சிற்றாவல இமைப்பிற் பருவராவென்
 னும், சொல்லினான். (நி)

கண்ணுள்ளார் காதலவராகக் கண்ணு
 * மெழுதெய்க் காப்பாக் கறித்து.

[இதுவாயது] இ-ள். காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ளதலைவர், கண்
 னுள்ளாராக - (எக்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணுமெழு
 தேம்-கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ்செய்யும், காப்பாக் கறித்
 து- (அவ்வளவு காலமும அவர்) மறைதலை அறிந்து-எ-று. (கருத்து.)
 எம்முடையவாகார் எக்கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால் கண்ணில்மை

* ஒருவழித்தணைத்தல்-தலைவன் யாதேனுமொரு காரியங்குறித்து
 ப்பிறிதல்ல.

யெழுத்தம்-அவர்முறைதலையறிந்து-என்பதாம். * எம்மால் இடைவிட
மற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரென்று நினைக்கும்விதம் என்
வென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சந்தார் காதுலவாக வெய்துண்ட
லஞ்சுதும் போகக் கறிந்து.

[இதுவுமது] இ-ள் காதுலவர்- எய்துதலைவர் நெஞ்சத்தாராக. (நெஞ்சுளிருக்கின்றாராதலால் (உண்ணும்போது) வெய்துண்டல் - சூர்
ளதாக உண்ணுகற்கு அஞ்சுதும் - ஆஞ்சாநின்றேம்) போகக்கறிந்து
(அவர் அதனாலே) குடுதலை அறிந்து-எ-று. (கருத்து.) எம்முடைய
நாயகர் நெஞ்சுள்ளிருக்கின்றாராகையால் உண்ணும்போது வெய்து
உண்டலையுஞ்சுவோம் அவர் அதனால் வெய்துதலையறிந்து- என்பு
ம். * எப்போழுதும் என்னெஞ்சினுக்கிறவரைப் பிரிந்தாரென்று நினை
க்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம். (அ)

இ நாமப்பிற காப்பாக் கறிவ லன்னத்திற்கே
யேதில னென்னு மிவ்வூர்.

[இது * லகாவிடை வைத்துப்பொருள் வாயிற்கப் பிரிந்தவிடத்
தலைவிபொறுத்திருக்காத பொருட்டுத் தோழிதலைவினை இயற்புறியி
விடத்தே அவள் இயற்படச்சொல்லியது] இ-ள். இமைப்பின் - (என்
ன்) இமைக்குமாயின், காப்பாக்கறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மாத
தலறிந்து இமையென், அன்னத்திற்கே-அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்-இங்
ர், ஏதிலனென்னும்- (அவ்வகாறியாய்செய்தார்) அன்பிலனென்னும்-எ-து
(கருத்து.) என் கண்ணிமைக்குமானால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறை
யைப்பறிந்து இமையென் அவ்வளவிற்கவரைத் தாயிலாகையாய் செய்தா
ன்பிலரென்று சொல்லாதிற்றுமிவ்வூர் - என்பதாம் * தன் கருத்திய
மைப்பறிக்கே பிரித்துக்கொல்லலால் தோழியை வேறுபடுத்தி அவ்
ன்றான் ஒருபேர்தும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்கத்தன்ம
யை யல்லையென்பதாம். (அ)

உவந்துகைவழிநுள் ளத்து னென்று மிக்கதுறவை
ரேதில னென்னு மிவ்வூர்.

[இதுவுமது] இ-ள். (காதலர்) உள்ளத்துள் - மனதுள், என் தும்-ங்
பொழுதும்-உவந்து-மகிழ்ந்து-உறைவர்-வாசம்செய்யாதிற்பார்-(சு
தலையறிபாமல்)-இவ்வூர்-இவ்வூர், இவ்வூர்-பிரிந்தாரின்று-சு
திலனென்னும் - அன்பிலாரென்று (அவ்வளவு) சொல்லுகின்றது-எ-து
(கருத்து.) காதலர் எப்பொழுதும் என்னுள் துள்ளுமென்று வள
ஞ்செய்யாதிற்பார்அதனை அறியாதவரைப்பிரிந்துவாசஞ்செய்யா சின்று
அன்பிலாரென்று சொல்லாதிற்கும் இவ்வூர்-என்பதாம். * உவந்து
வொன்றதனால் அன்புடைமை கூறினான். பிரியாமையும் அன்பு
உடையவரை இவ்வூர்-பழிக்கத்தன்மையை யல்லையென்பதாம். (அ)

* லகாவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல் * கவ்யானந்தத்து
ப் பொருள்சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

யாயச - ஆம்-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அங்காவது, தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனாகிய தலைவனும் 0 அறத்
தொகுதித்திக்கத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது காணமிழத்தலைச்சொ

ல்துதலாம், இது காதலியுக்கு விடத்து சிசுமுடி தாகலால் காதலியி
 மப்புணாத்தலின் பின்னவகப்பட்டது.

காம முழந்து வருத்தினுக் கேம
 மடலல்ல தில்லை வளி.

[காப் படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனாகிய தலைவன் சொல்லியது]
 இ-ள். காமமுழந்து - (அரியமகளிர் கரையு) காமத்தை அனுபவித்து—(பி
 ள் அதுபெறாமல்) வருத்தினுக்கு - துன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏமம
 டலல்லது—(முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற * மடன்மாவல்லது, வளி-
 வரியது, இல்லை - (இவ்வளவுக்கு) இல்லை—எ-று. (கருத்து.) அரியமக்
 ளிகரையு காமத்தை அனுபவித்தும் பின்னது பெறாது துன்பமடைந்த
 ஆடவர்க்கு - முன்னுக்காப்பாய் வருகின்ற மடலல்லது இனி வரியகி
 ல்லை-என்பதாம். * ஏமமாதல், அத்துன்ப நீங்கும்வகை அன்பனுபவத்
 தைக் கொடுத்தல் வளி- ஆருபெயர், முன்னும் ஆடவராயினார். இன்ப
 மடைந்து வருகிறவழி யிருக்கவும் உன்னை அசற்குத் துணையென்று சி
 னைத்து வினாகமுயன்ற கான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாக
 லால் இவ்வியாயும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பதாகுக்கூடு.

நேரணுவுட்பு முழிநு மடலேறு
 றுணின நீக்கி சிறுத்து.

[இது காணமுடைய உமக்குமடன்மா வேறுகக முடியாதென்ற
 அதனைவிடக்கலுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். நே
 று - (அவ்வருத்தத்தைப்) பொருது உடம்புமுழிரும் - உடலும் உயிரு
 ம்-மடலேயும் - (அசற்குக்காப்பாகிய மடன்மாலை) ஏமநினையாகிந்
 தன—* ணின - (அதனை விடக் குடிதாழிய) காணத்தை—நீக்கி சிறுத்து
 றித்துவிட்டு—எ-று. (கருத்து.) அவ்வருத்தத்தினைப்பொருது உடம்பு
 முழிரும் அதற்குக்காவலாகிய மடன்மாநினையூதக் கருதாதின்றன அத
 னைவிடக்குவதாய் காணினையகற்றி - என்பதாம். * அறிவுமுதலானவைய
 முன்னே நீக்கவும் காண் நீக்காது சிந்தனது. அதுவும் இப்பொழுது நீ
 கித்தென்றற்கு உடம்பு முழிருமென்றான். அவைதாம் தம்முள்ளீக்கா

* அறத்தோடு சிந்தித்தல் - இங்கே தலைவி தன் காமத்தைப் பாங்கி
 முதலானவரால் வெளிப்படுத்தல்.

* மடன்மா - பனைமடலாலே செய்யப்பட்டிருந்தினா.

நகர் அ றயிசு-ஆம்-அந்—ரா ணுத்துவலுணாத்தல்.

மைப்பொருட்டு மடலேறுமென்றது அவள் தன் பொருபையறிந்து ஆ
 திலே உடன்படுதல் குறித்து.

நாடுணுடு வல்லாண்மை பன்னிடையே விள் துண்டியென்
 காமுற்றா தோ மடல்.

[இது காணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறு
 கைமுடியாதென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். நாடுணுடு வல்லா
 ண்மை—* காணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும், பன்னிடையே—உ
 டையேயன் - உடையேயன்—(அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்) காமுற்ற
 தோமடல் - காமமிகுந்தவோறுமடல், இன்று - இப்போது, உடை

ன்-உடையேன்—எ-று. (கருத்து.) காணத்தையு மாண்மைமையு மு
 னாமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீக்குகலால் காமமிக்காதேய
 டவையுடையேன்—என்பதாம். * காண் இழிவானவை செய்யுமிடத்த
 விலக்குவது ஆண்மை- ஒன்றுக்குத் தளராதுநிறம்; அவை முன்பு
 ளான. இன்றுள்ளது யிடவே யாகலான், கடி. தி 3 லுமுடியுமென்பது(௬)

காமக் கடிம்புன லுய்க்குமே காணொடு
 நல்லாண்மையென்றுப் புனை.

[இது காணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணைய
 தலால் அதனால் அவைவிஞ்ஞாண் வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன்
 சொல்லியது] இ-ள். (காண் தன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்ட) காணொடு

நல்லாண்மையென்றுப்புனை—காமமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுனை
 களை, காமக் கடிம்புனல், காமமாகிய கடிபவெள்ளமானது, உய்க்குமே

(என்றிதழிந்தது) கொண்டபேயின்மது—எ-று. (கருத்து.) காண
 ம் ஆண்மையுள்ளிய புனைகளைக் காமவெள்ளமானது கெண்டுப்பி
 ன்றதுஎன்பதாம். * அவைசெய்யமாட்டாதமற்றை தோழிக்குத்தற்கு
 கடிம்புனவென்றான், யிந்தநீர்க்கு அவைபுணையகா அதனல் அவைகீழ்
 மென்பதாம். (௭)

தொடலைக் குறந்தொடி தந்தான் மடலொடு
 மாலையழக்குக் துயர்.

[இது இப்பொழுக்கமோட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி
 ந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] இ-ள். மாலையழக்கு
 ற்துயர்-மலைக்காலத்து அனுபவிக்குந்துன்பத்தையும்—மடலொடு(அ
 தற்குமருந்தாயி) மடல்மாலையும்—(முன் அறியேன்) - தொடலைக்கு
 றுத்தொடி—மலைபோல் தொடர்ந்த, சிறிய வலையையுடையவன், த்
 தான்—(இப்பொழுதுஎனக்குத்)தந்தான்—எ-று. (கருத்து.) மலைப்போ
 முகினிடத்து அனுபவிக்கு் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மட
 லையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வலையையுடையவன் த்
 தான் - என்பதாம். * காமம்-மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயிது

மாயிச-ஆம்-அதி—காணுத்திறவுகாதல்: ௩௬௬

மலைமீலே மலர்ந்தால் மாலையழக்குக் துயரென்றும், மடலும் அது
 பற்றி வந்ததாலால் அல்விளிவுர் அவளாலே தரப்பட்ட வென்றும்,
 அவள்தான் நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையென்பதுதெரீன்
 - தொடலைக்குறுத்தொடியென்று, சொன்னான் - இளவ, அவன் த
 த்வையாதலால் உன்னால் நீக்குமென்பது கருத்து. (௮)

மடலுர்தல் ஸாமத்து முன்னுவென் மன்ற
 படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[இது மடலுரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்
 குத்தலைவன் சொல்லியது.] இ-ள். பேதைக்கு-(உன்)பாது—காரணமாக,

என்கண் - எனதுகண்கள், படலொல்லா - (ஒருபோதும்) துண்குதல்
 பொருந்தாவாள்—(அதனால்) பாமத்தும் - (எல்லாரும் துண்குற) பா
 திவிரியும், மன்றமடலுர்தல்- மடல்மாலையையே, உன்னுவென்-நி

னைப்பெய்—எ-று. (சுருத்து) உள்மாதகாரணமாக என்ண்கள் ஒரு
 போது சித்திரிசெய்யாவாம் - அதனூல் பாவருசித்திரிசெய்யும் பாதி
 சிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை சினைப்பெய் - என்பதாம். * பேதை
 பெய்தது - மடனாபற்றி - இனிக்குறைமுடிப்பது காணையெனல் வே
 ண்டாவென்பதாம். (க)

கடலன்னகாமமுழுந்து மடலேறுப்
 பெண்ணின்பெருந்தக்கநிலம்.

[இது முன்பாட்டிலே பேதைபெய்ததுபற்றி அறிவில்லாத மகளி
 ளிலும் அறிவுடைய ஆடலாள்மேற்பொறுக்கத்தக்கவொன்ற தோழிக்கு
 த்தலைவன் சொல்லியது] இ-ள், கடலன்னகாமமுழுந்தும் - கடல்போற்
 கனாயற்றகாமகோணாய அனுபவித்தும்—மடலேறு- மடன்மாவேறுமல்
 (பொறுத்திருக்கிற)—பெண்ணின் - பெண்—(பிறப்பு)போல், பெருந்
 தக்காறு—பிறந்த தருகியுடையபிறப்பு, இல்—(உலகத்தில்)இல்லை—எ-று.
 (சுருத்து) கடல்போலக் கனாயற்ற காமகோணியை அனுபவித்த மடலே
 றுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண்பிறப்புப்போலத் தக்க பிறப்புலகத்தி
 லில்லை—என்பதாம். * பிறப்புவிசேடத்தால் அல்லடக்கம் எனக்கு இல்
 லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின் றில்லை பென்பதாம். இதுவரைக்குந்த
 லையன் சொல்லியது. பின்னே தலைவிசொல்லுவது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளியவொன்றாது காம
 மறைபிறந்து மன்றுயர்.

[இது காப்புச்சிறை அடிகப்பட்டிக் காமம்பெருதியபோது தலைவி
 சொல்லியது] இ-ள் (இவர்) நிறையரிய(ஒன்றாது)—நிறையால்(காமமே
 நயொள்ளுதற்கு) அரியவொன்று அஞ்சாமலும், மன்னளிய வொன்றாது
 காமமும் அளிக்குத்தக்கவொன்று இரக்காமலும், காமம்—(காணீசது) கா
 மமும், மறைபிறந்து—(அவர்) மறைத்தலைக்கடந்துமன்றுயர்ப்பு—பை

சாந் நாயச-ஆம்-அதி—காணுத்திறவுரைத்தல்.

மீடந்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது—எ-று. (சுருத்து) இவர்கிறைய
 நாமேற்கொள்ளுகற்கு அரிப்பொன்றற்குதல் செய்யாது மிகவுட்கிட்டு
 தக்காரொன் றிராக்குதல் செய்யாது மகளிர்காமமும் அவர் மறைத்த
 க்குடந்து சம்பாதித்து வெளிப்படுமாயிருந்தது—என்பதாம். * எவ்வு
 தென்பது முன்னுக்கட்டி மகளி வொன்பது வருணிக்கப்பட்டது. இவ்
 மல்தென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன்னுடுழிப்பத்தார் சூட்டத்தை உ
 கத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன் காமம்
 ருதியபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நின்றல் வேண்டிமென்பது குறி
 யித்தபடியாயிற்று. (ச)

அறிவிலா சொல்லாருமென்றேயென் காம
 மறுசின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். (கான் முன் அடக்கியிருக்கையால்) எல்லா
 அறிவிலாவொன்று—(என்னை) அறிச்சிலர் (இனி அப்படி அடக்கியிரு
 ல் கானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பே மென்று) சினைத்து, என்மாம். *

னதுகாமமானது, மதுசில் - (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு - டயக்ரி, டுரும் - சுமல்சென்றது—எ-று. (கருத்து.) யான் முன்னடக்கிநின்றவாள் ல்லாரும் என்ணையற்தலிலர் - இனியவ்வாறு கீல்லாது நாளேவெளிபட்டு அறிவிப்பேபெண்ணு நினைந்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயக்கிச் சுமல்சென்றது என்பதாம். * மயங்குதல்* அம்மலாதல்- மதுசூர் அலராதல் இவ்விரண்டொயிற்று இனி * அறத்தொடு நின்றல் வேண்டி மென்பதாம். (8)

யாக்கண்ணிற் காண நருப வறியில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா ளாறு.

[இதுஊ செவ்வீதிக்கு அறத்தொடு நின்றவைத்து நான் நிற்கும்பிறம் என்னென்று நகைச்செய்ததே. திரியாடு புலந்து தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். யாம்-காம், கண்ணிற்காண- (கேட்கும்படியானதிக) கண்ணாற் காணாற்படி.—அறியில்லார்—அறியில்லாதவர்கள், நருப (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார்—(அவர் அப்படிச்செய்தின்றது) யாம்பட்ட யாம் அடைத்த நோய்களை—தாம்படாலாறு- தாம் அடையாமையால்—எ-று. (கருத்து.) நாம் கேட்கும்படியல்லாமல் கண்ணாற் காணும்படி எம்மை அறியில்லார் சிரிக்கின்றார்—அவர்களைஞ்செய்திருநாமடைத்த நோயைத் தாமடையாமையால் என்பதாம். * கண்ணினென்றது ஓர் கண்டநியாமையுணர்நின்றது—அறத்தொடு நின்றமை யநியாமல் ணைஞ்செய்யுமாட்சிவமப் பயிடுவதில்லனென்று பிணங்கு கின்றாண்கால் அயலாளாக்கிச் சொல்லினள். (8)

* அம்பல் - சிலநாதித்து தம்மிற்பேசல் 0 அவர் பலநாதித்துதந்தல்
0 அறத்தொடுநின்றல் - காமத்தைவெளிப்படுத்தல்.
ஊ செவ்வீதி-வளர்த்ததாய்.

பாடலை - ஆம், அகி - அலரா நிவுறுத்தல்.

ஆலதாவது - கள்வொழுக்கம் வேண்டியதலைன்பிறர் சொல்லுகின்ற அவதனைக்கு ஆவின் தவிததைத் தொழிக்கு அறிவித்தலும், மனமா க உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டியதலைபுடும் தொழியும் அவ்வலை அளவுக்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நானாறுத்துறத்தவழி சிகழ்வதாகலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அலரொழை வாகுவிர் நிற்கு மதனைப்

[இது இரவுக்குறி தப்பிப்போய் மறுநாள் வந்ததலைவனை அலர் கூறிய மனம்வினாவியவிடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது] இ-ள். (உன்மாறுக்கும் எமக்கும் உண்மையினை உட்பு அலமு- (இவ்வூரில்) அலவா எழுதலால், ஆருயிர்- (அவனைப்பெறாது வருந்துகின்றேன்) என்றியவு யிரானது, சிற்றும்- (அவனைப்பெற்றது போல்) நினைபெறும், அநனை- அந்நினைபெற்றதை, பாக்கியத்தால்- கல்லுமால்- (காலே) அநியதல்வதால் பல்- (அந்நினைபெற்ற) பலரும், அநியார்- (அநியார்)-எ-று. (கருத்து) உன்மாறுக்கும் எமக்கு முண்டாகிய கட்டி அலவாயெழுதலால் என்னை நியவுவிரானது அவனைப்பெற்றதுபோல் நினைபெறும் அந்நினைபெற்றதை தெய்வத்தால் காலேயறிவதல்லது பலருமநியாயர் - என்பதாம். * இரவுக்குறி தப்பித்தலைவியை அடையப்பெறாத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற ஆறூரென்றும் அப்படி அநியவனை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமை யால் அது அவ்வாருயிர்த்துப் பற்றுக்கோடாய் நினைத்ததென்றற்கு- அவமேழவாருயிர் சிற்றெமன்றும், பற்றுக்கோடாதனை; அல்லவல்லார் அநிந்நால் தாற்றுவதொழிவார் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அவநியாதி ருக்கிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லினான் - பலருமென்கிற முந்நாம்மைகொடுத்தால் தொக்கது.

மீலரன்ன கண்ணாளுமையறியார்
 * தலமொக் கீர்த்திவ் ஞர்.

[இதுவுமது] இ-ள். மலரன்னகண்ணான்- மலர்போலும் கண்ணையுடையவளது, அருமை- (அடைதல்) கருமையை, அநியாது- அநியைம், இவ்வூர் - இவ்வூரிலுள்ளவர்கள் (அவனை யெளியவளாக்கி)-அலவர்- (அவனோடு) அலர் கூறலை, எனக்கு-எனக்கு, சந்தது-உபகரித்தது எ-று. (கருத்து) மலர்போலும் கண்ணையுடையவளது அருமையறிபாது இவ்வூர் அநனை யெளியவளாக்கி அவனோடவர் கூறுதலை யெமக்குபகரித்தது-என்றாம். * அருமை- குறிசினைத்தலாலும் இடையிடுகு

சாதிவ் அநி அம்-அதி-அலாநிவுயுக்கல்,

காலவாய், ஆகியது, சந்ததென்றால்- அகற்றுகுச் சாப்பாக்கலால் அளித்த மலராலா அலர்செய்த உடையிப்பற்றி இவ்வூரென்றான்.

உருத்திவ் குறிசினைய யநனைப்
 மெரு அநிநித்தென்னை நீர்த்து.

[இதுவுமது] இ-ள். மலரின்மென்றால் - (என்கருக்கும் புணர்செய்த உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அநிநிதலால் கினைத்த (அலராலது)-அருத்திவ் - (எனக்கு) உதுவதென்றன்றோ (அநுகேட்ட) என்யவளவளது, பெரு அது - (புணர்ச்சியைப்) பெருநிதற்குத், பெற்றவனது அது- பெற்றதுபோலியுணர்முடைத்து (ஆகலால்)-எ-று. (கருத்து); எனக்குக்குப் புணர்ச்சி யுண்டாயிருக்கையை இவ்வூரநிதலான கினைவலவளைக் கூறுவதொன்றோ அதுகேட்ட என்னாலும் அப்புணர்ச்சிப் பெருநிதற்குத் பெற்றதுபோலும் குணமுடைத்து- என்பதாம், சிற்றவளகிணை- பெற்றவழி உண்டானித நின்பம்போலும் நின்பமுண்டமை நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்றமைம் வரிவிரைக்கப்பட்டது.

கொளவையார் கொளவியை மலரின்மென்றால்
 நின்பவளது நின்பமை கிழிந்த.

[இதுவுமது] இ-ள் காமம் - (என்ப) காமம், கொளவையால் - (நி
 ஜி) எய்க்கின்ற அலரால், கொளவியா - அலர்தலையுடையதாயிற்று, அ
 லயின்மேல் - அலரால் இல்லையாயின் - தன்மைமீழ்ந்து - தன்மொன்று
 உறுதிப்போகும - எனது. (கருத்து.) என்பகாமம் இவ்வெடுகென்று
 லால் அலர்தலையுடையதாயிற்று - அலரல்லரில்லையாயில் தன்மியல்
 மீறா கருங்கும - என்பதாம் * அலர்தல் - மெலுமெலுமிருதல். தன்மை
 இன்பத்தருதல் - தன்மெல்லுமென்றது குறிப்புவொழி. (8)

என்கின்றால் கள்ளுண்டல் வேட்டதும் காமம்
 வெளிப்படுகின்றது மிளிது.

[இதுவுமது] இ-ள். (கள்ளுண்டார்க்கு) களித்தொறும்-களிக்கு
 மோதும், கள்ளுண்டல்- கள்ளுண்டதல். வேட்டதும்-இனிதாம்மீறா
 போல் (எனக்கு)—காமம்-காமமானது, வெளிப்படுகின்றதும்- அளி
 ந்தோறும் இவியு-இவிகாசியின்றது—எனது. (கருத்து.) கள்ளுண்ட
 ர்க்குக் களிக்குகின்றதும் கள்ளுண்டலிவிதமாகப்போல் எனக்குக் க
 ம் அலராதோறு மிவிதானின்றது- என்பதாம், * வேட்கப்பட்டத
 லென்பது- வேட்டதற்குலென மின்றது. வேட்கையிருதியால் அளி
 இன்பத் செய்கிறதென்பதாம். (8)

செய்தது மன்னு மொருது என்கின்றார்
 இவ்வென்பாம்புகொன்றதும்.

நாயிது-ஆம்;

ஆதி—அலபநிவாயுத்தல்.

சாரா

[இ.ந. இடைநிலைகளிலும் இரவுக்குறிதப்பலர்லும் தலைவனைக்கூ-
 ன்பொறுகதலைவி அளன் 0 சிவ நம்புறத்தானாகத் தேரழிக் குச்சொல்லு
 னாய் அலனா அழிவித்து பாணஞ்சொயல் வினாடியது] இ-ல், கண்ட
 - (தலைவனைர்'ன்) காணப்பெற்றது, ஒருநாள்- ஒருநாளேயாகும், அ
 - (அகனாலுண்டாகிய) அலரானது (அவ்வளவினதன்நி)—தீவநி
 மாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப்பாம்புகொண்ட அலர்போல் உலகெ
 நர் பார்த்தது—எ-லு. (கருத்து.) தலைவனை நான்காணப்பெற்றது ஒரு
 நேயாம் - அகனாலுண்டான அலரானது அவ்வளவினதல்லாமல் ச
 னனைப்பாம்புகொண்ட அலர்போலென்கும் பார்த்தது - என்பதாம். உ

லர ஈதிய கா ரியத்தகக்

காணாக உபசரித்து

பாம்புகொண்டற்றெ றுள்.

க

மிமீழல்பாம்பெனப்பட்ட

து. இ ராகுவென் றும்

உடதால் வ

சூப்பற்றி ஆறு
சந்திரனை மறைத்து உல
கணித சித்தாந்தங்களிலே
கா.க. இந்நவழியும் மன்
னும் உம்மும் அனை
நிலைகள். காட்சியின் நியம
லர் மகிழ்ச்சி
இவ்வொழுக்கம்
இனிபா காது
மனஞ்செய்து கொள்
தல் வெண்கலமென்பதாம்.

(க) ஊதவர் கௌனவ

பொருவாக வவ்வொசொன்

வீராக நீருமிந்
கொய்.

[இது மணஞ்செயல்.

நீ ளப்பொருசு, கலைவினையுந்

கலைவாய் கிணறப் ?த்தானாக

வறிக் கதேழி

ஊர வரவரை அடும்

தாய்சொல்வெயும் நோக்கி

பொறுக்கல்வேண்டி மெண்ச

சொல்வெழுப்பியவரிடத்து

அவள் சொரியது] இ-ள்.

இ நனாய்-

இக்காமனே நாயகிய

(பாயிர்)—ஊரவர்களை

1- இவ்வூரி யுள்ள மகளிர் எடுக்கின்ற அலராள து, எருவாக- எருவா
 அன்றை சொல், (அதுகூட்டுக்கோபித்துக்) தாய்சொல்லுமின்ற க
 நூசால்லானது, நீராக- தண்ணீரானது, நீரும்- வளரானீன்றது-எ-று
 குத்து.) இக்காமநீராய்கியபயிர் இவ்வூரின் மாளிகோடுக்கின்ற அல
 னது எருவாக தாய்சொல்லானது நீராகவளர்க்கின்றது-என்பதாம், 3
 அவ்வொன்பது - தொழிலால் ஆனொழிந்து நின்றது. [எந்நீர்வருவ
 ] சுருங்குகந்து ஏதுவானின்றவை தாமேவிரிதற்கு ஏதுவானின்றன
 என்பதாம். மணஞ்சொய்லோனாதல்பயன். (எ)

நெய்யா லெரிதுதுப்பெ மென்றற்றுர் கெளவையாற்
 காழ்துதுப்பெ மெனல்.

[இதுவுமது] இ-ள். கெளவையால் - (அயலவர் எடுக்கின்ற) அல
 னுண்டாகின்ற, காமம்- காமத்தை, துதுப்பெமெனல்- அவிப்பெடு
 யுரினாதல், நெய்யால்- நெய்யினால், எரி- நெருப்பை, துதுப்பெ

0 சிதைப்பும- தலைவியைக் காட்டுகெய்த- விட்டிள்- பும்.

சாசு மயதி-ஆம்-ஆதி-அலரறிவுறுத்தல்.

மென்றற்று- அவிப்பெடுமென்று நினைத்தலோடொக்கும்-எ-று. (எரு
 து.) அயலாடெடுக்கின்ற அலராலுண்டாக்காபத்தை அவிப்பெடுமெ
 நினைத்தல் நெய்யால் நெருப்பை அவிப்பெடுமென்று நினைத்தலோடு
 க்கும்-என்பதாம். 4 காமம் வளர்த்தற்குக்காரணமாகிய அலரால் அது
 அவித்தல் கூடாதென்பதாம். (5)

அலர்நாளை வெல்வதோ வஞ்சலோம் பெற்றுர்
 பலர்நாளை நீத்தல் கடை.

[இது மணம்செய்தற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன் சீனி போது பொருதவளாகிய தலைவி அவள் வந்து சிறைப்புறத்தொருங்குந்து அவரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்ல்து] இ-ள். (தம்மைக்கண்டநாளில்) அஞ்சலோம் பெய்ஞர்- (உண்டட்டுக்கேள்) அஞ்சுதலொழியென்றவரே, பலர்நாண- (இன்றுசெய்வார்) பலரும் நானும்வகை, நீத்தக்கடை- (நம்மைவிட்டு) நீய்ப்பிழை- அவர்- (அயலவர்கூர்ந்துகிற) அலருக்கு நாணவொல்வதோ- (நாம்) நாணக்கூடுமோ-எ-று. (கருத்து.) தம்மைக்கண்டநாளில் உண்ணக்கூட்டுங்கேள் அஞ்சுதலொழியென்றவரே இன்றுகண்டார் பலரும் நானும்வகை நம்மைத் துறந்தபின்புநாமேதிலார்கூறும்அலருக்கும் நாணக்கூடுமோகூடாது- என்பதாம். * கண்டார் நானாகிற நிலைமையே மாகிய நாம்நானுதல் எவ்விடத்தென்பதாம். (6)

தீர்மீவெண்டி னங்குவர் காதலர் யாம்வேண்டி
களைவை யெடுக்கு மிர்வூர்.

[இது தலைவன் சிறைப்புறத்தொருங்குத் தோழிதலைவிக்குச் சொல்லளாய் அலாநிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆயுசுகொள்ளச் சொல்ல்து] இ-ள் யாம்-நாம், வேண்டிக்களைவை - (உடன் போதற்குக் காணாமாதல் பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர் - இத்தூர், எடுக்கும்- (தீர்மீ) எடுக்கின்றது, காதலர் - (இனித்) தலைவர், வேண்டி- (நாம்) வேண்டினால். தாம்-தாமும், கங்குவர்- அதற்கு உள் படுவர் (ஆகலால் இவ்வலர் கமக்கு கன்றியவந்தது)-எ-று. (கருத்து) உடன்கொல்லுதற்குக் காணாமாகமோகி நாமும்விரும்புவதாகிய அரை மீவ்வூர்தானே யெடாவின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாநீவேண்டியக்காவலமுனை இனிது தேர்வராதலின் இவ்வலர் கமக்கு கன்றியவந்து-என்பதாம். * உம்மைவருவிக்கப்பட்டது நம்மிடத்து ஆணையுடையால் மாறாசெய்துபுதலோன்ற காதலரொன்றாம். (7)

கற்பியல்.

இலக்கம்புப்புகுண்ட டிகாசத்தாலெசொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பிரிவாற்றமை சொல்லுவின்றார். (உ-ம்.) *

நாயக - ஆம், அந் - பிரிவாற்றமை.

[இத்தாவது, மணம்செய்துகொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளினிப்புகளின் பொருட்டுத் தலைவிநாயகிபிழை துறந்தாலும் அவ்விடத்தினிம், சொல்லுகளில், அபிபிரிவை அவள் பொறுக்க மாட்டாதவளாத்தவையாம். அது இங்கே பிரிவை அறிந்த தலைவனுக்குத் தோழி சொல்லலும், தேழிக்குத் தலைவி அவள் குறிப்பால் அறிந்துகொல்லுவார், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துத் தோல்வாவார், பிரித்தவிடத்து அறிந்தவிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், எனவல்லவகையாலே சொல்லப்பட்டது.

உல்லவரவு வாழ்வார் க் குறா.

[இது பிரிந்துகடிதில் வருவேலென தந்தலைஹுக்குத் தேழிசொல் லீரது.] இ-ள். செல்லாமை யுண்டே-ல். (நீ எப் படைப்) பிரியாமை உன் டாயின, எனக்கு-எனக்கு; உரை - (அதனைச்) சொல்லு, மந்து-அது கீ ள்க, நின் வல்லவரவு-(பிரிந்துபோய்) நின் வினைந்து நருதலை, வாழ்வார்க்கு (அப்பொழுது) உயிர்ப்பாழ்வார்க்கு, உரை-சொல்லு, அ-று. (சுருத்த) கீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாநினைதனை யெனக்குச்சொல் லுகிதொ ழியப் பிரிந்துபோய்வினையது வருதல்சொல்லுவாவையாநி னைதையைப்பொ ழுதுயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்லென்பதாம். * தலைவிபயபொழிந்து எ னைக்கென்றள் தீர்ள் அவள் எங்கிறுதென்றுமையில்லாமைமயல். நீ பிரி க்திருக்கும் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அல்லவரவுகணும் வலிமை யுடையவ எல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடுவாளென்பதாம்- அழுக்கு வித்தல் - பயள்.

இன்ஊடத்தவர் பார்வல் பிரிவந்தும்
புன்க ணுடைத்தம் புனர்கவு.

* (இறையரூபப்பொருள்) கற்பினுடனேயே கடிதனாவின்மே-ஒநல் கா வல் பகைதனிவினையே - வேந்தர்க்குத்துழிப் பொருட்பிணி பரத்ததயென்-கு லால்வாடுந் யவ்வழிப்பிரிவே. (தொல்லைப்பியம்) - கற்பென்ப டவெது காச னாமொழிபுனரகம் - கெளந்திரிமசயித் திழுவன் மெத்தியைக் - கெடைக்குறி னாபிடுரை கொடுப்பக் கொள்வதவே, (அகப்பொருள்-கிசகம்) பொத்தாமை சிறப்பித் கற்பென்படுவேது - மென்ற முடைய மூடகண்க்கீழ்நாம்-பிரிவும் பிற வு முருகியதாலும்.

யானக வாகை - ஆம் - அதி-பிரிவாற்றுகை.

[இது-தலையளது பிரிவைக்குறிப்பல் அறிந்தகலைவி தேழிசுர சொல்லியது.] இ-ள். (சுழையுமாய்ப்புகொண்டு சின்னின்பதகாணி)க் கவர் பார்வல் - அவரது பார்வை பாநிரவுயம்- (புணர்ச்சிக்குறித்தகாண ல்) இன்ஊடத்து-காங்கு இன்பமுடைத்தாயிருத்தது- (இன்றுத் த்புணர்ச்சிதரவ் நடந்து கொண்டிருந்தவாறு) புனர்கவு-அப்புணர்ச்சி; வஞ்சம்-பிரிவொன் றத்தகிற, புன்கண்-அச்சத்தினே, உடைந்து-உடை த்தாயிற்று - (அவரன் பிரிவினையை இது)-எ-று. (சுருத்து) தழையுந் தன்னிபுய்கொண்டு சின்னின்பதரூரன் தவர் நொக்குமாததிரமுந் புனர் ச்சி குறித்தகையா னாமக்கின்பமுடைத்தா யிருக்குமிந் தப்புணர்ச்சிக் கெழாநித்தவு மதுபிரிவொன் றத்துச் சச்சத்தினையுடைத்தாயித் தவர் பிரிவினையே யிதுவொன்றதா சொல்பதாம். * ஆல்-அரை - பார்வெல் தவதனுவே - புணர்ச்சிபெறாமல் தலைவன் சின்னின்பதகாலம் பெற்று ட்டது, புன்கண்- துன்பம், அதுகாணத்தின்மே லாரிற்று. அன்புத் தினையுடைத்தமலாவது புணர்ந்ப்பொறு தன்னை பிரிப்புக்குத்தலையும், அணிநி நத்தலையும், தலைவன் பிரிந் குறிப்புக்காட்டி அச்சத்த சென் னுடையம அறழ்ந்துவித்தல் பயள்.

அயிலொ தேந் மறிவுடையவர் கண்ணும்
பிரிவோ லிடத்தினையம யான்.

[இதுவுமது.] இ-ள். அறிவுடையார்க்கண்ணம் (பிரியேயென்ற குஞ்சொல்லையும், நம்பியிரு பொருணாமையுள்) அறிதலுடையவாய் காதலர்க்குமர், ஓர்உரு-ஒரோவழி, பிரிவு - பிரிவுதலை, உண்மையன் - உண்டாதலால், தேற்றம் - (அவாசொல்லுந்தலை யளிபும்பற்றிக்மெல் ஆன்புடையவென்று தெனியும்) தெனியும், அரிது - அரிதாயிருந்த - எ-று. (கருத்து.) பிரி - யென்றதற்குஞ்சொல்லு நம்பியிரவற்றையுமறிதலுடையாய் காதலர்க்கண்ணம் மொரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தலானவர்க்கொல்லுந் தலையளிபும்பற்றிக்மெல் டன்புடையவென்ற தென்க் தேற்றம் மிகையிருந்ததென்பதாம். * அரோ - அகைசந்லைஉம்மை உயர்வு சிறப்பு. (உ)

அறிந்ததென் னென்றவர் நீப்பிற் தெளிந்ததென்
தெனியர்க்கு ஞாண்டொ டவறு.

[இதுவுமது.] இ-ள். அறித்து. (எதிர்ப்பட்டவாளே) தலையளிசெய்து, அஞ்சலென்றவர் - (உண்மைவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சாதிருவென்றவர்காமே, நீப்பின் - (பிள்ளை) பிரிவாராயின்—(அவர்க்கல்லாமல்) தெளிந்ததென் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டதென்னை, தேறியர்க்கு

கு-(மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு, கவறு-குற்றம், உண்டோ-உளவோ-
எ-று. (கருத்து.) - எதிர்ப்பட்டனான்தே தலையளிசெய்து கிள்விந்தபிரியே னஞ்சலென்றவர் காமேயின் பிரிவாராயினவர்க்கு மெய்யினவர்க்கு

நீயென் - ஆம் - அறி - பிரிவாற்றமை. சாசா

தந்தரொல்லெ றையென்ற தெளிந்தவர்க்குக் குற்றமுண்டோ - என்பதாம். * தெனியாரொன்றது வண்ணப்பிறாப்போற் சொல்லியது - சொல்லுந் தையலும் ஒத்திரான்மக்குற்றம் அளர்க்குஉண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழகுந் செய்வென்பது கருத்து. (ச)

ஆம்பி னமைந்தார் பிரிவொட்டன் மந்தவர்
நீயெ னரிதாற் புணர்வு.

[இதுவுமது.] இ-ள். ஆம்பின் - (என்னுயிரைச் சொல்லாமற்) காப்பாற்றுவவையாயின், அமைந்தார் - (அவனை ஆளுதற்கு) ஆமைந்தவாத, பிரிவு - சொலவை, ஆம்பல் - ஆழங்குயிர்பாயாக, மந்து - ஆழங்குயிப்பாரில்லாமல், அவர் - அவர், நீயின் - சொல்லாராயின்—(அவரால்) ஆம்பப்பட்ட உயிரும் சொல்லுமாதலால்) புணர்வு - (பின்புஅவரைக்) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரிதாம்—எ-று. (கருத்து.) என்னுயிரைச்சொல்லாமற் காத்திராயி தனையானாகத் தமைந்தாருடைய சொல்லினையழகுஞ்சார்ப்பாயாக வழுங்குவிப்பாயன்றி யவர் சொல்லாராயி னவராலானப்பட்ட வழிநுற் சொல்லுந்தென்குப்பின் னவரைக் கூடுதலெனக்கிரியாம் என்பதாம். * ஆல்-அகை-ஆளுதற்கெமைதல் - தலைவராதற்கு ஊழால் என்புடையராதல். (ஆ)

பிரிவுரைக்கும் வர்மன்ன ராவி னரிதவர்.

[இது தலைவன் பிரிவை அறிவித்தலாறுவந்து சொல்லித்தொழிக்குத் தலைவியைச் சேர்ந்தது.] இ-ள். அவர்-(மேதுபிரிவு பொருளையறிந்த) அத்தலைவர்தாமே—(கம்முள் ரின்றும்) பிரிவுவாக்கும் - (தம்) பிரிவை அறிதீர்க்கும், வன் கண்ணராயின் - அருள் ல்லவாயை யுடையராயின்—அத்தலைவரான சிவப்பு; கக்குவரென்று கரை - (கம்) பொருளையை அறிந்துவந்து தலைவியைச் சேர்ந்தான் மானை; அறிது- விடப்படுமீ—எ-று. (கருத்து.) கக்குவரென்றுவந்து யறித்தலைவர்தாமே கம்முள் ரின்று தம் பிரிவினை யுணர்ந்தும் வன் கண்ணையுடைய ராயினாயி னத்தன்மையராய் சிவப்புகளாகத் துணை யுணர்ந்துவந்து தலைவியைச் சேர்ந்திருக்காமா கையிடப்படு மென்பதாம். * அருமை - பயன்படுத லில்லாமல் கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவெண்ணுகலும், அறிவித்தலும், வல்லராயினார், பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி கம்மை கணைத்துவந்து அறிந்தல் எவ்வாறுத்த தென்பதாம் - அழுக்குவித்தல் பயன்.

துறவன் துறந்தமை துறந்தகொல் முன்னை
வினாந்தமாயிந்த வயி.

[இதுவுமது.] இ-ள். துறவன் - நெய்தலைவன் துறந்தமை (எண்ணப்) பிரியும் தன்மையை—அவன் அறிவிக்காமல்தாமே அறிந்து

சா அ ராயின - ஆய் - அறி—பிரிவாற்றுகை.

முன்னைகாரின்று - (என்) முன்னையின்று பிரிவின் தும், இறவாதின்றலைவர்தலைவியின் தலைவியல்லன்; துறந்தகொல் - (எனக்கு) அறிவிப்பவனோ—(சுவன்) அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமீ—எ-று. (கருத்து.) துறந்தவனென்னைய் பிரியும் தன்மையை யவனுணர்ந்தகாரியுடையுணர்ந்தேன் முன்னையிவினாந்தமாயினும் கருவரென்று வன் கையாகி கறிவிப்பவரோ வவனுணர்ந்த வுணர்ந்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டாமோ வென்பதாம். * முன்னையிடுகமுந்தமையால் துறந்தமையென்று, கேட்டவளையிடு மெனவித்து பொருளையால் இறவாதின்றவென்றும், சொல்லினார். அழுக்குவித்து அறிவாந்து சொல்லுந்தன்மையை எல்லாபுடும் இவ்வாறு செய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி.

இன்னு திட்விலுள்ள வாந்த வதனினை
மின்னு திவியாசப் பிரிவு.

[இதுவுமது.] இ-ள். இன்னிலுள்ள - (மாளீர்க்குத் தற்குறிப்பித்த) தொழியில்லாத வேற்றுநிலி... த்து, வாழ்கல்-வாழ்கல்; இன்னு துன்புற்செய்வதாகும்—(அதன் மேலும்) இவ்வாய்ப்பிரிவு - (கக்) கத்தலைப்பிரிதல், ஆசனினும் அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னு துன்புற் செய்வதாகும்—எ-று. (கருத்து.) மகளீர்க்குத் தற்குறிப்பித்த தொழியில்லாத வேற்றுநிலி கண் வாழ்தலின்னும் ததின்மேலுந் துறந்தலைப்பிரித வதனினை மின்னுவதென்பதாம். * தலைவன் சொல்லுந் அழுக்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்கிச் செய்தளாகலால் - இ-ள் இன்னிலுள்ள நான். உலககண்ட சொல்லுதலின் நான்மேல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி.

தொழிந்தகடி னல்லது காமகோய் போல
விடிந்தகடி வாத் தமோ தி.

[இதுகாண்பதேயேபோல நின்றவிடத்தைச் சுமொதலால் நீடுபு
 தநல்வேண்டுகென்ற தோழிக்குத் தலைவிரொல்லியது] இ-ள். தீ-வெ
 ப்பானது, தொழன்- (தன்னைத்) தொட்டால், சுழம் (சுட) உல்லது
 ட்டாற் சுடல்லது, காமிடையேபோல-காமமாகிய கோயைப்போல, (

முன் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால், சுடலாந்துமோ - (தப்பதே) சுடல்
 ல்லதோ—எ-று. (சுருத்து.) தீ தன்னைத் தொட்டாற் சுமொயிற்கென
 ல்லது காமமாகிய கோய்போலத்தன்னை யகன் றுற்றப்பூது' சுடுநீ
 ற்றோடாட்டாது - என்பதாம். உ சுழனென்றது-மந்திராமற்குதுகனையே
 தம்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி. காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்ற
 கு - கம்மாசுடன்றான், நீகல் அனுபவியாமை சுடல்முன்னும் உ
 ட்டப்பட்டது தீயினும் கொடியதனை நான் பொறுக்கும்விதம் என்
 யென்பதாம். (உ)

நாயன்-ஆம், அதி—பிரிவாற்றுகைம்; சாகச.

அரிதாற்றி யல்லனெய் நீக்கிப்பிரிவாற்றிப்
 'பின்னிந்து வாழ்வாள் பலர்.'

[இது தலைவியார் பலரும் பிரிவைப்பொறுத்திருப்பார் உ அறுசொய்
 ன்நிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவிரொல்லியது] இ-ள். (நீசொல்லிய
 ரது ஒக்கும்) அரிதாற்றி - பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்ப
 ட்டி, அல்லனெய் - (பிரியும்போது உண்டாகிறது) துன்பகொளையும், நீ
 க்கி-ஔழித்து, பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும்பொறுத்து, பின்
 னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வாள் - உயிர்வாழாமலோ, பலர் - (உலக
 த்திற்) பலர்—எ-று. (சுருத்து.) நீசொல்லுகின்ற தோழ்கும் பிரிவுண
 த்தியு வறியதற்குடன்பட்டுப் பிரியக்காணிகழு மல்லனெயினையு நீக்கு
 ப்பிரிந்தாற் பரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னமிருந்துவர் வாழ்வாள்
 இவ்வதற்கு உடன்படுதல் அரியதோன்றாகலால் அரிதாற்றியென்றும்
 சொல்லுத்தேசத்திலே அவருக்கு யாதுசம்படேக்குமோவென்றும், அவ
 ள்லருமளவும் காம்பொருத்திருக்கும்விதம் என்னைன்றும், அவர்வரவு
 தான்மருபடி என்றைக்குவந்து கிடைக்குமோவென்றும், இவ்விதக்க
 ளாலே தோன்றுகிற கலலைமனத்தெவிட்டு நீக்காததால் அல்லனெ
 ய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால்லருமளவும் உள்ளேதோன்றுகிற காமவே
 தினையும் புறத்திலு வினை, பிரிசு, சந்திரன், தென்மல், இவைமுதலாய்ஸக்
 து அதனைவளர்ப்பவையும் பொறுத்தல் அருமையாகலால் பிரிவாற்றி
 யென்றும், தாம் காசலனைக்கிட்டுமுத்தகமாட்டாத மகவிருள் இவையெ
 ல்வாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து] உயிர்வாழ்வல்லவா ஔருவரும்
 இவ்வேயென்பது குறிப்பினாலேதோன்ற பின்னிருந்துவாழ்வாள் பலரொ
 ன்ளும், சொல்லினுள். பிரிவிலே நீக்கும்பவைகளைப்பிரிவென்றும் - ஐந்
 றி நீக்கி ஆற்றியென்பவை துணைவகையால் அவைகளினருமைபுணாநி
 ன்றான. பிரிவையுமென்று முடிமைவிசாரத்தாற்றொக்ககண்டியுணம் இ
 றத்து மடுவென்பது சுருத்து. (உ)

நாயன்-ஆம், அதி-படர்மெலிந்த நயங்கல்.

காமமுரணாய்விக்காவாத் அங்குமென்
மேனாவுடம்பி னசந்து.

[இதுவும்து] இ-ள்- காமமும் - காமநோயும், காணும்- (அதசே
ய்தவர்களுச்) சொல்லவொட்டாத காணும், என்னைவொட்டினைத்
(கம்மை) பொறுத் என்னுடம்பினைத்த, உயிர், உயிர், தாவா காவா
நின்றடாக, தாக்கும் - (அசனிருதலையிலும்) தொக்குநின்றன-எ-து.
(கருத்து.) காமநோயும்தனைச் செய்தவர்க்கறிவித்த லொல்லாத காணு
தம்பமைப் பொறுத் வெள்ளுடம்பின்கண்ணே யுயிர்காத்த தண்டாக வ
வ்வினிருதலையினுச் தாக்காநின்றன-வென்பதாம். * பொறுமை - மெ
லிவினூரையிது தாங்குமென்றது - ஒன்றிவென்றுமிகாமல் இரண்டும்

காவா-ஆம்-அசுபிடர்மெலிநீரங்கல். சாயக

ஒத்த சிவவென்பது தோன்றலிற்றது தாதுவிடப் பண்ணுகிற காமமுந்
ஒழியப்பண்ணுகிற காணாம தமமுள் ஒத்து உயிரை இறக்கச் செய்தி;
மன-யான் அவைகளுள் ஒன்றில்லிற்சுமாரட்டாமையாட் இது இற்றேனி
றிவென்பதாம். (ந.)

காமக் கடன்மன்னு முன்னோ யதுவித்து
மெம்புனை மன்னு மிது.

[இது தலைவிவர் காமக்கடலில் வீழார் விழினும் அதற்குஏற்புணை
யால் நீந்திக் கடப்பொன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். (யாவர்க்
கும் உண்டாய்வுருநின்ற இரண்டினுள்ளுள்) காமக்கடல் - காமக்கட
லே. உண்டு- (எனக்கு) உண்டாகின்றது, அதுநீர்தார்- அக்கடலைக்கட்
க்கும், ஏப்புணை-காப்பாகியபுணை, இல்- (எனக்கு) இல்லை-எ-து. (க
ருத்து.) யாவர்க்குமுளவாய்கின்ற விவ்வினையினுள்ளு மெனக்குண்டா
கின்றது காமக்கடலே ய்தனை நீத்துமாறாயி யுணையிலலை-என்பதாம். ம
ந்நீரின்னும் உம்பிரண்டும் அரைநிலைகள் தாதுமட்டு இறந்துப்
புணையாதற்குரிய நீயும் ஆணையிலலையென்பது கருத்து. (ச.)

துப்பினெவ ளாக் மக்கோ துயர்வரவு
உட்பினு னாந்துபவர்.

[இது தாதுவிடாமகேசுக்கி தோழியோடு தலைவி பிணங்கிச்சொ
ல்லியது.] இ-ள். கட்டிணை- (இன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) கட்டினிடத்து;
துயர்வரவு- உன்பத்திவ்வரவினை, ஆந்துபவர் - செய்யவல்லவர், அப்பி

வ்- (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பகைமைபெற்று, எவனாவர்கொல்-என்ன
செய்வாரே-எ-து. (கருத்து.) இன்பஞ்செய்தற்குரியகட்டின்கண்ணே
துன்பாவவினைச் செய்யவல்லவார் துன்பஞ்செய்தற்குரிய பகைமைக
ண்ணென் செய்வார்கொல்லோ - என்பதாம். * அப்பகை இங்கேகாணு
மையால் அவர்செய்வதும் ஆறியப்பெற்றிலென்பது பட சிற்றகையா
ல் மன்னுறிசை. துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலை
யென்று பிணங்குநின்றமையால் தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவளா
க்கியும் பிணங்கியும் சொல்லினார். (ந.)

இன்பம் கடன்மந்துக் காம மந்திடுங்குந்
துன்ப மதனிச் பெரிது.

[இது காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அந்நினைவிய துன்பம் வருமென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.] இ-ள். காமம் - காமம் (புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யும்போது) - இன்பம் - அன்பும், கடல் - கடற்போற் (பெரிதாம்) - மற் றும் - இனி அந் காமநாதனே, அந் கால் - (அந்நினைவே) துன்பஞ்செய்யும்போது, துன்பம் - அத்தன்பும், அந்நின்பெரிது - அக்கடலினும் பெரிதாம் - எ-று. (கருத்து) காமம்புணர்வா என்.

சாமி 2

சாமி - ஆம் - அந் - கடல் - மெய்க் - திரங்கல்.

பஞ்செய்யுங்கா லவ்வின்பம் கடல்போலப் பெரிதினியதுகானே ற்வாற் துன்பஞ்செய்யுங்காலத் துன்பமக்கடலினும் பெரிதாயென்பும் * அயின்காலெனவந்தமைபால், அத்தந்திரான இன்பஞ்செய்யுபோது என்ற சொல்லருவிக்கட்டது. பெற்றவின்பத்தோடு ஒத்தவரிற் பொறுக்கக்கூடும் இது அப்படிப்பட்டதல்லதென்று கருத்து.

காமம் அடுப்புன லீந்திம் கனாகானேன்

யாமத்தும் யானே யுளன்.

[இது காமக்கடலை நினைபுகையாக நீந்தலாமென்ற தோழிக்குத், திலாதிசொல்லியது] இ-ள். காமக்கடம்புனல் - காமமாயியகடலை, நீந்திடத்தும், கனாகானேன் - (அத்தற்குக்) உகா காண்கின்றிலேன் (அக்காலமைக்காலத்தால் எல்லாரும் சித்திசெய்யும் பாதிபிரவாயிற்) - யாமத்தும் - அப்பாதிபிரவாயும், யானே - (அத்தற்கு ஒருகணையிலல்லாமல் யானேயாயிலேன் - ஆகியும்) உளேன் - இறவாதிருக்கிறேன் (நினைத்தினைப் பயன் இருந்த விதம் - எ-று. (கருத்து.) காமமாயிய கடல் நீந்தானெலே-நீந்தியு மதற்குக் கனாகாண்கின்றிலேனாக் - கனாகாண்கின்றிலேனாக் துமெல்லாரும் துயிமிகழையிருளாத் தன்வகைய மிருட்கண்ணுயிற் கொருதுணையின்றி யானேயாகினே னாயுமிறந்து [பட்டிமந்து போதுளே னாகாண்கின்றே ன்நினைபுருந்தவா மென்பதாம். * உம்மை மூன்றுக் கூட்டப்பட்டது யானேயாயினேனென்றது நீந்தியாகினே யில்லையென்றுக் குறிப்பிற்று.]

மன்னுமிசெல்லாக் துயிற்றி பனித்திரா

கெட்டகால் தில்லை துரை.

[இது தலைவி இரவிக்கொடுமைசொல்லி இரங்கியது] இ-ள். திரிவ்விரவு, அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்தது, பன்னுமிசெல்லாம் (உலகத்தி) விரிபெற்ற உயிரகளை யெல்லாம், துயிற்றி - (கானே) தன் செய்தலால், என்னல்லது - என்னையல்லது, துணை - (வேறு) துணையி, இல்லை - (உடைத்தாயிற்) தில்லை - எ-று. (கருத்து.) இவ்விரவின் தாயிருந்த உலகத்தினை வெறுகின்ற வயிர்களை எல்லாந்தானே துயிப்பண்ணுதலா என்னையல்லது வேறுதுணையுடைத்தாயிற்றில்லை என்பதாம். * துணையோடு ஒன்றுகின்ற உயிர்களை யெல்லாம் விட்டு இரப்பதற்கு சமயமுடையேனாகிய என்னையே துணையாகக் கொள்ளுதலும் அறிவுடைத்தன்மென்பதுபற்றி, அளித்தென்றான், இகழ்ச்சிக் குற்றம்

கொடியார் கொடுமைவிற் றுக்கொடிய விரகா

னெடிய கழியுமிசா.

(இதுவுமது) இ-ள். (காதலரோடு நாம் இன்புற்றவார்களிலே) உணவையிருந்தது இந்நான் = (அவர் பிழைப்பொதுக்கமாய்)

இரண்டினிலே,கொடிய-கொடியவையாய், கழியும்-செல்லுகின்ற, இரா-இரவுகள், கொடியார் - அங்கொடியவரது, கொடுமைகிள் - கொடுமைக்குமேலே, தாம் - தாம், கொடிய - கொடுமைசெய்யாநின்றன-எ-று.(கருத்து.) காசலரோடு நாயின்புத்த முன்னுள் கனிந்துபுவாய் பிரிவாற்றே முன்பின்பு விக்காள் கனிலே கொடியவாய்ச்செல்லுவாறே கருளுக்களக்கொ

முயரது கொடுமைக்குமேலே தாங்கொடுமை செய்யாநின்ற வென்பதாம். உதன்பொருமை நீண்டயானு பிரிதலால், கொடியாரென்றால். கொடுமை கடிதிலேவாராமல் நீட்டித்தல். அவர்பிரிவானும், நீட்டிப்பினும் உண்டாகிய பொருமைக்கு முகக்கொடாமையன்றி மூன்றினிலேமுடிய வாய்க்கொடியவாகாநின்றன என்பதாம். (16)

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்லிப்பின் வெள்ளநீர்

நீத்தல மன்னெனென் கண்.

[இது சிங்கள்கண்களில் போழகு அழிதலால் அழாதுருவென்றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.] இ-ள் உள்ளம்போன் று-மனம்போன்று, உள்வழி = (காதலர்) இருகதிரகாட்டிற்று, செல்லிப்பின் - கடிந்தெனசெல்ல) வல்லனவாய்கிள், என் கண்-எனதுகண்கள், வெள்ளநீர்-வெள்ளமாகிய (நர்) நீரை, நீத்தல் - நீத்தா-எ-று. (கருத்து.) மனம்போலக்காசலருள்ளதேயத்துக் கடிந்திச்செல்லவல்லவனவாயி னென் கண்க ளிந்தமைம வெள்ளமாகிய தநீரை நீந்தாவென்பதாம். * அதுமாட்டாவையால் இவ்வி அனைவருக்குகீதுதலே உள்ளதென்பதுபடநின்றமைமால், மன்-லுழிசை, இ - அரை. மனத்திற்குச்செல்லு நீனேவேயாகலால் உள்ளம் போன்றென்றும், மெய்க்குடந்து செல்லுதென்பதெனும், கண்கள்அ திருவிடையக் காதலனாக் காணல் கூடாதென்றும்கருத்தால் செல்லித்திருநென்றும் சொல்லினுள், இதனால்வருகிற அகிகாரமும் தோற்புவாய் செய்யப்பட்டது. (17)

நாடு-ஆம்-அதி - ஆம் - அதி - கண்ணி துப்பழித்தல்.

அந்தாவது-கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு வினாசலாலே வருந்துதல் இதுபட்டாலே மெலிந்திடித்து நிகழலதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்டாண் கண்புல தெவன்மொலோ தண்டாடுவா
தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[இது சிங்கள்கண்கள் அழறு அழுகை இழக்கின்றன நீபொறுதால் வேண்டியன்ற தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.] இ-ள். தண்டாடுவாய்,

இத்திராத (காம) நோயை, யாழ்-காழ், கண்டது-அறிந்தது, தாழ்-
 ம், காட்ட - (காதலனாடமக்குக்) காட்டலாலன்றே, கண்டம்- (தர்
 து) அதுசெய்தகண்கள்தாம், கலுழுவது - (இன்று எம்மைக் காட்ட
 சொல்லி) அழுகிறது, எவன்கொல்- யாதுநினைத்து—எ-று. (கருத்து)
 அத்தணியானோயினை யாமறிந்தது காதலனாதாமெமக்குக் காட்டல்
 னன்றோவன்றத் தொழில்வாய்கண்களின் தெமைக்காட்டச் சொல்லி
 முகின்மதெல்லகருதி- என்பதாம். * காட்டலென்பதற்கேற்ற செயல்
 பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுத்தாமேகாட்டுத ல்லவது யாழ்
 ட்டெல் எவ்விடத்ததென்பதாம்.

தெரிந்துணரா நோக்கியெ டுண்டன் பரிந்துணராப்

பைத லுமப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.] இ-ள். தெரிந்துணரா - (மெல்லினைவதனை) ஆய்
 தறியாமல், நோக்கிய - (அன்றதனைவரைப்) பார்த்த, உண்கண் - (வ)
 யுண்டகண்கள்—(இன்று இதுமமால் வந்ததாதலால் பொறுத்தல்வி
 ண்டிமென்று) பரிந்துணரா - கூறுபடுதது-அறிபாமல், பைத்துமப்பத
 துன்பம்றுபட்டிப்பது, எவன் - யாதுநினைத்து—எ-று. (கருத்து)மே
 வினைவதனை யாராய்ந்தறியாதன்று காதலனானோக்கி நின்றவழங்கண்
 ளின் தீதுமமால்வந்ததாகிற்றி பொறுத்தல்வேண்டிமெனைக் கூறுபிற்
 துணராது துன்பமுமப்பதென்கருதி - எனபுதாம். * கண்ணாவது பின்பு
 போய்வராமையால் காணுகற்கரியதாக வருந்துதல் முன்னே வருவது
 அறிந்து காவாதார்க்கு அதுவந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே உள்ளது அ
 துவும் செய்யாது வருந்துதல்மிக்குந்த அறியாமையாலாகிய செயலென்
 பதாம்.

(4)

(2)

கதுமெனத் தானோடெத் தாமே கலுமு

மிதுககத் தக்கதுடைந்து.

[இதுவுமது] இ-ள். (இக்கண்கள்) கதுமெனத்தானோக்கி- (அன்ற
 காதலனாத்) தாமேவினானதுநோக்கி, தாமேகலுமும்(இன்றும்) தாமே
 மிருந்துஅழுகின்ற, இது-இல்லறியாமல்செயல், கததக்கது - (மம்
 லே) சிரிக்கத்தக்கதுயில்லல்ப, உடைத்து - உடையது—எ-று (கருத்து)
 இக்கண்களன்று காதலனாத தாமேவினாந்து நோக்கியின்றி தாமே
 நுந்தமுகின்ற விதுமமால் சிரிக்கத்தக்க விபல்பிழையுடைத் தென்பத
 ம். * கண்களென்பது அநிரந்தரத்தால்வந்தது அச்செயல்வரு முன்னே
 காப்பார்க்கு கண்களினாக்குமாதலால் கததக்கதுடைத்தென்றான். (3)

பெய்வாற்றி நீருள்க்த வுண்ட னையலாற்றி

வுய்வினோ யென்க னிறந்தது.

[இதுவுமது.] இ-ள். உண்கண் - (இந்தமை) யுண்டகண்கள், உய்
 லாற்று - (நான்) பிழைக்க மாட்டாமெக்கு ஏதுவாகிய, உய்வினோ

நாவி-ஆம்-அதி-கண்வி துப்பழிதல்.

சாய்விடு.

ஒழியில்லாதநோயை எண்கண்-என்னிடத்தி, நிறுத்து - நிறுத்தி, பெய்
 லாற்று, (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ணம், நீருளாந்த - நீர்வற்றிவிட்ட
 லு—எ-று. (கருத்து.) உண்கண்களையானுய்யமாட்டாமெக்கேதுவாகிய
 நோயில்லாதநோயை யெண்கண்ணே நிறுத்தித்தாமுமமுதலை மாட்
 டாவாம் வண்ணநீர்வற்றிவிட்டனவென்பதாம். * நிறுத்தல் பிரிதலும் பி
 ள்கடாமையமுதலையானா எனக்குக்காட்டி அதுனூல் நோயை நிலிபெ

தீர்ச்செய்தல், துள்ளும்மேலும் துன்பங்கள் செய்தலால் பின் - தமக்குத் துன்பங்கள் தாமோவந்தன வென்பதாம் (4)

படலாற்றா பைத லுமர்ஞா கடலாற்றும்
காமநோய் செய்வவென் உண்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (எனக்கு) கடலாற்றா-கடலும்சிறிதாம்வண்ணம் (பெரிதாகிய) —காமநோய் காமநோயை, செய்த-செய்த, என்கண்-

எனதுகண்கள் அத்தீயினையாலே, படலாற்றா - (தாமும்) துக்குகிலங்கி, ஸபதலுமர்க்கும் - துன்பத்தைபும் அனுப்பிக்கின்றன—எ-று. (சுருத்து) எனக்குக்கடலுஞ்சிறிதாம்வண்ணம் பெரிதாய்காமநோயைச் செய்த வெண்கண்கள் தீயினையாற்றாமுந்தையிலையத்தன்புமுமுமாரிற்றனவென்பதாம். * காமநோய் 0 காட்சியால்வந்ததாகலால் அத்தீயகண்கள்செய்ததாக்கிச் சொல்லினான் துன்பம் அமுதலாகியது.

ஒடு வினிதே யெமக்கீடுகோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற் பட்டது.

[இதுவுமது.] இ-ள். எமக்கு-எமக்கு, இந்தநோய்-இக்காமநோயை, செய்த - செய்த, கண் - கண்கள், தாம் - தாமும், இத்தப்பட்டது - இந்துக்காமல் அமுதலிலேபட்டது ஒடுவினிதே - மிகவும் - இனிதாயிற்று—எ-று. (சுருத்து) எமக்கீடுகாமநோயினேச்செய்த கண்கடாமுந்துயிலா தமுதற்கண்ணேபட்டன மிகவுயினிதாயின - வென்பதாம். * ஒடு வெண்

புதுமிகுதிப் பொருளில்வந்த ருதிப்புச்சொல் தம்மால்வருத்தமடைந்த எமக்கு அவ்வருத்தம்தீர்ந்துபோன்றதென்பதாம், (5)

உழந்துழர் துண்ணி ஈறுக லிழைத்திழைத்து
வேண்டி யவர்க்கண்டகண்

[இதுவுமது.] இ-ள். விழைத்து - விரும்பி, இழைத்து-உட்குழைத்து, வேண்டி - வேண்டி, அவர்க்கண்டகண் - (அன்று) அத்தலைவரைப்பார்த்தகண்கள்; உழந்துழந்து, இன்றுதான்காமல் அமுததான் பந்தை அனுப்பித்து - அனுப்பித்து, உண்ணி - (தம்) முள்ளிருக்கிற நீ அது - அற்றுப்போகு-எ-று. (சுருத்து.) விழைத்துண் வெண்கிழந்துயிலாதேயன்றவாகக் கண்டகண்களி லித்துயிலாதமுதலாகியதுன்பத்தினே

0 காசிகாணுதல்.

சாஸிர் நய அ-ஆய்-அந்—கண்ணேதுப்பழிதல்.

யுழந்துழந்து தம்மகத்துள்ளாகிய நீரற்றேபோக-என்பதாம், 6 அந்
இடைவிடாமையிலவந்தது, (6)

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மத்தவர்க்
காணு நமைலை உண்.

[இது காநலர் பிசிற்துபோகவில்லை அவர்இக்கே இருக்கிறார் னுரைப்பார்க்குமளவும் நீபெய்துத்தலைவேண்டுகென்றதேழிக்குக் தீயிச்சொல்லியது] இ-ள், பேணுது (மனத்தால்) விரும்பாநிருந்து, வெண்

டார் (சொல்லுமாத் திரத்தால்) விரும்பியவர், உள்ளமன் - (இங்கே) க்ஷின்னார் அவ்விருத்தலாலேபயன்யாதுகள்-கண்கள்,மற்று-அவ்; காணாது அவனாக் காணாமல், அமைவில - பொறுக்கின்றில-எ-த. (கருத்து.) நெஞ்சால் வினையாதுவைத்துச் சொன்னமாத் திரத்தால் பழைந்தலில்விடத்தேயுள ரவ்வுண்மையாற் பயன்யாதவனாக் கண்க் காணாதமைகின்றனவீலையையி - வென்பதாம். * செயலாற் பிரிந்து கிற் றலையால், பேணுதென்றுபுள்ளினே கலம்பாராட்டி 0 பிரிவச்சமும் வன்புறையும் சொல்லினூாகலால், பெட்டாடொன்றும், சொல்லுந் தன் ஒழியிசை - மற்று - வினைமாற்று-ஆ-அசைநிலையான் பொறுக்கவும்கள் கள் அவனக்காணாதற்குவிரும்புகின்றன வென்பதாம். (அ)

வாராக்நாற் அஞ்சா வரித்துஞ்சா வாயிடையாருருத்தன கன்

[இது கீயும்பொறுத்து உண்கண்களும் தூக்கல்வேண்டுமென்றோழிக்ஞ்சொல்லியது.] இ-ள். வாராக்நால் - (காதர்) வாராதலாள் ளிலே, தஞ்சா - (அவர்வரவுபார்த்துத்) தூக்காவாம், வரிள்-வந்தா ள்களிலே, தஞ்சா - (அவர் பிரிவொன்று அஞ்சித் தூக்காலாம் (ஆலால்)-ஆயிடை - அவ்விருவழியும், கன் - எனதுகண்கள், ஆரஞ்சு தன - பொறுத்தற்கரியதுன்பத்தை யுடையனவாய்-எ-த. (கருத்து.) காதலர் வாராதலூன்றவர் வரவுபார்த்துத் துயிலாதுவந்த ளூன்றார்

ரிவுஞ் சித்துயிலாவாகலா னவ்விருவழியு மேன்கண்கள் பொறுத்தற்ரிய துன்பத்தினே யுடையவென்பதாம். * இனி அக்கண்களுக்குத்திக் கம் ஓருகாளும் இல்லையென்பதாம். (அ)

அநைபறை ளூராக் கரிதன்ருலெம்போ வறைபறை கண்ணாரசத்து.

[இது காதலரை இவ்வுரார் இயற்பழியாமல் அவர் சொடுமென் மறைத்தல்வேண்டுமென்றோழிக்ஞ்சொல்லியது] இ-ள். எம்போ ள் எம்மைப் போலும், அநைபறைகண்ணார் அநைபறையாகிய கன்

0 பிரிவச்சம் - பிரிதற்கு அஞ்சுதல்
* வன்புறையைவிடெனென்று பலவித உறுதிசொல்லல்,

னையுடைய அகத்து--(தமது) கெஞ்சிடவந்திய, மறையென்ப-இர
 சையத்தை அ, கல், ஊரர்க்கு - இவ்வூரி லுள்ளவர்க்கு, அரிதன் றுள்ளி
 து--எ-று. (கருத்து.) எம்மைப்போலு மறையாசிரிற் பறையாறியகண்
 னினையுடையார் தற்கெஞ்சின்கண்டவகிய மறையையறிந் திவ்வூரி லுள்
 னார்க் கொள்தென்பதாம். ஊ ஆல்- அசை - மறையென்றது இவ்விடத்
 து மறைக்கப்படுவதனை - உள்ளேசிகழ்வதைப் புறத்திலுள்ளார்க்கு அ
 ரிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒத்துமை யுடைமையால், அ
 ரைபறையாகிய கண்ணென்றான் யான்மறைக்கவும் இவை வெளிப்படு
 த்துகின்றன என்பதாம். (10)

ராய்கு - ஆம், அது - பசப்புறுபருவரல்.

அந்தாவது, பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது - பிரிவு பொ
 ருமையால் வருவதோர் சிறவேறுபாடு இது-தலைவனைக் காணப்பெ
 ருதகிட்டது சிகழ்வதாகலால் கண்ணிதுப் பழிதவிள் பிள்ளைக்கப்
 பட்டது.

நயத்தவர்க்கு நல்காமை கேர்த்தேன் பசத்தவென்
 பண்பியார்க்கு காக்கோ பிற.

[இது முன்பிரிவிற்ரு உடன்பட்டதலைவி அதுபொருமைப்ப்புபுதி
 மடைந்த விடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள். நயத்தவர்க்கு-
 (என்னை) விரும்பியதலைவார்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, கேர்த்தேன் - (அ
 ப்பொது) உடன்பட்ட காண், பசத்த - (அதனைப்பொருமைப் இப்பொழு
 து) பசப்புறமடைந்த, என்பண்பு- என வியல்பை, யார்க்கு - எனக்க
 கு, உரைக்கோ - சொல்லுவேன்-எ-று. (கருத்து.) என்னை நயத்தவர்க்கு
 துபொழுதுபிரிவை யுடன்பட்டயானனை யாற்றுகிறதொழுது, பச
 த்தவென வியல்பினை யார்க்குச் சொல்லுவேனென்பதாம். ஊ பிறவென்
 றது - அசைசிலை தான் உடன்படாத விடத்துப்பிரிவொழிவல் குறித்து
 ப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தாராகலால் அவரன்புடைய சொன்னுந்
 தருத்தால் நல்காமையென்றும், முன்னே உடன்படுதலும் பின்பின்
 பொறுப்பு பசத்தலும் பிறாசெய்தவை யல்லவென்றும், பசத்தவென்
 பண்பென்று, யான்செய்துகொண்ட தன்பத்தை இனி ஒரு... க்குச்
 சொல்லுதலும் பழியாமென்றுக் கருத்தால், யார்க்குரைக்கெ-கொ-று
 ம், சொல்லினான்.

அவர்தந்தா கொணர் தனயா விவர்த்தேன்
 மேலிமே ளாரும் பசப்பு.

[இது பொருளைன்று நவலையுற்ற தொழிலுக்குத் தலைவி பொறுப்
 பெனென்பது கொணர்ந்தசொல்லியது] இ-ள். (நான் பொறுத்திருக்கவு
 ளுந்.

சாமின் னாய்க-ஆம் - அதி-பசப்புறுபருவால்.

பசப்பு - இப்பசப்பு நிறம், அவர்-அவர், தந்தாசென்னுக் தவய
 ல் - (என்னை) உண்டாகின்றனவென்குக் களிப்புமிருத்தியால், என்னை
 மேல் - என்னுடம்பின்மேல், இவ்வந்து - ஏறி, ஊரும்-செய்து
 ன்றது-எ-று. (கருத்து.) யானாறியுள்ளனாகவு மிப்பசப்புத்தானை
 னை யுண்டாக்கினு ரானென்றும் பெருமித்தா நென்மேளியைய பெ
 கொண்ட செலுத்தாநின்ற தென்பதாம். உ இது-உரிமைபற்றி ஊர்கி
 து இத்தற்கு கீகலிப்படாதே பென்பதாம்.

சாயுது காணு மலர்கொண்டார் கைம்மாறு
 கோயும் பசையுக் தந்து.

[இது அழகுண்ணமுக்கொடாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டிமென்
 தோழிக்குத் தலைசொல்லியது] இ-ள். (பிரிகின்ற பொழுதே) எ
 மாறு - (அவ்வாறென்றும்) தலைமாறாக, கோயும்பசையும் - இக்
 கோளையும் பசையும், தந்து - (எனக்குத்) தந்து சாயலுகாணும் -
 ன்பேனி) யழகையும் காணத்தையும், அவர் - அவர், கொண்டார்-
 ன்டுபோயினார்-எ-று. (கருத்து) பிரிகின்றமுன்மே யவ்விரைந்த
 தலைமாறாக விக்காமகொளியையும் பசையு பெனக்குத்தேதன் மே
 யழகினையும் காணியாயு மலர்கொண்டு நீக்கினு கொன்பதாம். உ மே
 கு - காணும் - பசைக்கு - சாயலும் - ஆதலால் எதிர்பிரிந்தை அ
 க்குத்தோறு மிருதலால் கோய, காணுக்குத் தலைமாறுபிற்று இனி அவ
 கத்தாலல்லது. - அவை உண்டாதலும், இவை இல்லாதலும், கூட
 ன்பதாம்.

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவந்திரமாத்
 கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[இது பிரிகின்றவரை தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் சுற்றண
 னையும், அதிபாவாகையால் அவர்களோன்று வருவானென்ற தோழிக்கு
 தலைசொல்லியது] இ-ள். பரன் - நான், உள்ளுவன் - (அவர்களோ
 னை மனத்தால்) கிண்கிண்கிறென், உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லு
 மெனும், அவர்திறம்-அவர், சுற்றணமே (அப்படிச்செய்யாநிற்கவும்)-
 சப்பு - பசைநிறம் (வந்துமின்றது)-கள்ளம் - (இது) வஞ்சனையா யிரு
 தது-எ-று. (கருத்து.) அவர்களோ பரன் மனத்தானினையா நி
 பேன் வாக்காலுரைப்பது மவர் சுற்றிநிற்கையே யங்காணுதெய்யாநி
 கவும் பசப்புவந்து நின்றது வஞ்சனையாயிருந்த தென்பதாம். உ பிர
 வும், ஓவும்; அகசரிவைகள்-மெய் மந்தை - மனவாக்குகளின் வழியு
 னாதகலால் - அதரிடத்தும்வருக் தன்மைய. தன்றாயிருக்க வந்தபடிய
 ல் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தான் பொறுக்கின்றமை சொ
 ல்லியபடியாயிற்று.

நாய்க-ஆம்-அதி-பசப்புறுபருவால். சாமின்

உவக்கொன்றும் காணார் செல்வா ரிவுக்கொன்றும்
 மேலி பசப்பும் உது.

[இது தலைவர் பிரிந்து சரியாயிருக்கவும் நீட்டியுக்கிட்டு நிலை பெற்றதொழிக்ருத்தலைவிமுன்னே நிகழ்ந்துசொல்லியது] இ-ள்: உலக்காட்டை - அக்காலத்து, எங்காதலர் - எமதுதலைவர், சொல்லார் - (பிரிந்து) சொல்லாராக, என்மேனி- எனதுமேலும், பசுப்பூர்வது, பசுவேறியமடைவது, இலக்காண்-இக்கேயன்றோ—(அப்படிப்பட்டது) இன்றுதொன்றென்றோமோ—எ-று. (கருத்து.) பண்டு நங்கரத்தலருந்து சொல்லாராக வென்றெனியப் பசுப்பூர்வதும்மே யன்றோ வப்பெற்றியின்று சீறிதொன்றோ போவென்பதாம். * உலக்காண் இலக்கானென்பது ஓட்டிசின்ற என்டைச்சொற்கள் அவர்சொல்லவும் பசுப்பினதுவாயும் பகலையுள்ளிள் சொல்லுவார்க்குள்போல்வதை அறிந்திருந்தும் அறியா நாயபோல் நீ சொல்லுபின்று என்னையென்பதாம். (டு)

விளக்கத்தம் பார்த்து மிருளேனே: நான்கொண்டன்
 முயக்கத்தம் பார்த்தும் பசுப்பு.

[இதுவுமது] இ-ள். விளக்கு-விளக்கினது, அத்தம்பார்த்தும்-சொல்லுபார்த்து நெருங்கினருகிற, இந்ருளேபோல் - இருளைப்போலவே, பசுப்பு- இப்பசுவே சிறம், கொண்கள் - தலைவனது, முயக்கு - புணர்ச்சி பண்டது, அத்தம்பார்த்தும் - சொல்லுபார்த்து நெருங்கிவரும்—எ-று. (கருத்து.) விளக்கினதுமெல்லுபார்த்து நெருங்கினரு மிருள்போலக்கொண்களது முயக்கினது மெல்லுபார்த்து நெருங்கினருமிப்பசுப் பென்பதும் * முன் பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்து வருகிற பசுப்பு பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (சு)

புல்லிக் கிடத்தேன் புடைபெயர்ந்தே வாய்வளி
 லள்ளிக்கொள்வந்தே பசுப்பு.

[இதுவுமது] இ-ள். புல்லிக்கிடத்தேன் - (முன்னொருநாளிலே காலைலாது) தழுவிக்கிடந்தான், புடைபெயர்ந்தேன் - (அறியாது) சந்து சிலங்கினென், அவ்வளவிலு- அல்லிலங்கியவளவிலே, பசுப்பு - பசுவே மானது, அள்ளிக்கொள்வந்தே- அள்ளிக்கொள்ளப்படும் பொருள் பால வந்துகிறைந்தது—எ-று. (கருத்து.) முன்னொருநாளன்று காலைலாப்புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்ந்தேன் புடைபெயர்ந்தவளவிலே பசுப்பள்ளிக் கொள்வதுபோலவந்து செறிந்த தென்பதா * கொள்ளவென்பது குறைந்துபின்று அப்புடைபெயர்ச்சிமாத்ரிந்திரு அப்படியாகியது - இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதம் சொல்லவே னடுமோவென்பதாம். (எ)

பசுத்தா வியமென்ப தல்லா விவசைந்
 துத்தா தவமென்பா ரில்.

[இது உ இப்படிப்படிபரிதாபமடைவது கோழியை
 பிணம்பிச்சொல்லியது] இ-ள். இவள் - இவள், (அவள்) பந்த
 ஸ்- (பொறுத்திராமல்) பசுவிரிதமடைந்தாளென்று (என்னை) பந்த
 ஸ்வுவதல்லது, இவளை - இம்மாதை, அவர் - அவர், துந்தாசெய்ய
 துந்தாபோனொன்று சொல்லுவார்; இல் - இல்லை—என்று (கூறும்)
 இவளாற்றியோது பசந்தாளென்றெண்ணப் பழிகுதுதலல்லநிறை
 வர் துந்தா போயினான்றவளைக் கூறுவா ரொருவருமில்லை யென்
 தாம், * தன்னையெருளாகுதல் பற்றிப்பிணங்குகின்றவையால் என்
 னொன வேறுபடுத்திச் சொல்லினாள்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென்மேனி சுயப்பித்தார்.
 நன்னிலைய ராவ ரொலின்,

[இதுவுமது] இ-ள். நயப்பித்தார்- (இப்பிரிவையானே) உடன்ப
 ம்வகைசொல்லியவர், நன்னிலையராவரொலின் - (இன்று உங்களுக்கு
 ஸ்) நல்லநிலையினராவராயின், என்மேனி - என்னுடம்பு, பட்டாங் (ப
 த) - பட்டாபுட, பசக்க - பசுவிரிதமடையக் கூடியது—என்று (கூ
 று.) இப்பிரிவை யானேயுடன்படும்வகைசொல்லியவரின் துந்தா
 தானல்ல நிலையினராவராயி னென்பேனிற்பட்டதுபடப் பசப்பற
 வென்பதாம். * நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நிறநிலையையா
 தல் பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்துச்சொல்லப்பட்டது. மும்
 பிப்பிரிவின் கொடுமை யறியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரி
 தலறிவாகவே வேண்டுவது என்மேனியும் பசப்புமயா துசெய்யில்
 னவ்வன்புது படநிற்கையால் மன் ஒழியிசையிலவந்தது,

பசப்பெனப் பேர்பெறுத என்றே நயப்பித்தார்
 கல்காமை துற்ற ரொலின்,

[இது தலைப்பொறுத்தம் பொருட்டுத் கோழிதலைவனை இயற்பு
 த்தவிடத்து அவள் இயற்புச்சொல்லியது] இ-ள், நயப்பித்தார் - (இ
 ன்று) குறைநயப்பித்துக்கடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அரு
 மையை, துற்றாரொலின் - (நட்புற்றோர்) துற்றாராயின், பசப்பெ
 பசப்புத்தானாயினுளென்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல, பே
 துதல்-பேரைப்பெறுதல், நன்றே - (எனக்கு) நன்றும்—என்று (கூ
 று) ஆளுததாக்குறைநயப்பித்துக் கடினவர்க்கின்று நல்காமையை
 ட்டோர் துற்றாராயிற் பசப்புநாயினுளென வேற்றுமையாகின்றிப்
 சப்புற்றாராயினு ளெனவொற்றுமையாற்றுகு சொல்ல வப்பெய
 பெறுதலெனக்கு நன்றென்பதாம். * நட்புற்றாரொலின் வருவிக்கப்
 பட்டது பாக்கிபழித்தற்குப் பெற்றும் பிணங்குகின்ற ளாதலால்
 தும்சிக்கிறிப்பால் சொல்லினாள். அவளை அருளில்லென்னது இன்
 னுயி
 சுவை அடைந்தார் இவ்வேண்டிதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம்

ராஉய- ஆம், அது * தனிப்பட்டாய்குதி.

ஆகாவது- நன்னிலைய துன்பழிதிரியாம் அதுபசப்புற்று வருத்திவை
 குக்கு உரியதாகலால் பசப்புறுபருவரின் பிணவைக்கப்பட்டது.
 தாம்வெழுவார் தம்மீழ்ப்பெற்றவர் பெற்றாரே

[இது காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளியை மைய மறைத்தால் நீதெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடையவரால் கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுவா யென்ற தோழியு, தலைவி சொல்லியது] இ-ள். வீழப்படுவார் - (கற்புடைமகளிராலே) நன்கு மதிக்கப்படுவாரார், தாம்வீழ்நார் - தம்மால் விரும்பப்பட்ட கணவன், வீழ்ப்பாடா அனானிள் - விரும்பப்படா ராயின் கெழி இறியல்-நீலியுடையயோயாவா—எ-று (கருத்து.) கற்புடையமகளிரால் என்ருயதெய்வ டுவாரூர் தாம்விரும்புக் கணவரால் விரும்பப்படா ராயிற் நீவினையிற் றிய ஓன்பதாம், * உம்மை விவரத்தால் தென்கது, கெழி இறியல் கல்வினையிலாமை தீவினையுடையேனுக்கு அந்நன் குமதிப்பால் யத் தலையென்பதாம். (6)

நாக்காதல் கொண்டார் கமக்கெலன் செய்பவோ
தாக்காதல் கொள்ளாம் கடை.

[இது அவர்மேலே காத்தலுடை மையால் அவர் கறுத்தரித்தபொற் ததாயென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். நாக்காதல் கொண்டார் நம்மாலே காத்தல் கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு நமக்கு, எயல் - என்னி ன்பத்தை, செய்ய - செய்வார்—(அப்படியே) தாம் காத்தல் கொள்ளக் கடை தாமும் (நம்மிடத்துக்) காத்தல் செய்யாத விடத்து—எ-று (கருத் து.) நம்மாத்காத்தல் செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச் செய் தல்வாரே தாமுக்கத்த்காத்தல் செய்யாவழி. என்பதாம். * அக்காத்தலுடை மையால் காப்பெற்றது அன்பமேயென்பதாம். இ-அஞ்சலி. * (8)

ஒருதலையா வின்துது காமக்காப் போல
ஒருதலையானு மினிது.

[இதுவும்] இ-ள். (மகளிர் ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடக் களிலும்) காமம் - ஆசைபானது, ஒருதலையான்—ஒரிடத்தில், (உண்டி யின்)—இன்னது - அன்பவுசெயலதாம், காப்போல - காவுபப் பரம்

ராஉய் ஆய் அது—தனிப்பட்ட மிகுதி 92

பேல், இருதலையானும் இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்) (அது) இனிது - இன்பஞ்செய்வதாம் எ-று. (கருத்து) மகளிராவ யென்னுமிருதலையினும் வேட்கை [யொருதலைக்கண்னையாயிவ் லீதின்துது காலினதுபாரம்போல் விருதலைக்கண்ணுமொப்பின லீதின்தென்பதாம். * கண்ணுருபிகள் கண்ணுருபிசு பொருளில்லத்தன கா - அதன்பா ர்த்தக்குறுகுபேயர் என்கிடத்து உண்டாதியவரகை அலரிடத்தும் உ ண்டாயின் காள் இப்படியுன் பமறுபவித்தல் கூடுமோவென்பதாம். (1)

பருவதும் பைதலும் காணுள் கொல்காம
கொல்காம னின்றொழுது வான்.

[இதுவும்] இ-ள். காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒத்தலில்லாமல் ஒருவர்கனின்து - ஒருவரிடத்தேநின்று, ஒழுக்குவா ன் - போர்செய்தின்றவனாகிய, காமன் - (அவ்விடத்துப் பசப்பாஸாகிய யு) - பருவதும்-நோயையும், பைதலும் - அன்பமிகுதியையும், காணு ன்சேல்-அறியானே—எ-று. (கருத்து.) காமதகர்த்தற்குரிய விருவரிட த்து மெய்ப்பெற்றலை யெழிந்தொருவரிடத்தேநின்று போர்செய்கின்ற ராமக்கவு என்கிடத்துப் பசப்பானும் பருவதும் படர்மிகுதியுமறி

யாங்கொல்லோ வென்பதாம். * கிருபபு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாநீ
 த்தம் நிகழ்வகை அநிதற்குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்து வே
 யட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியாதென்பதாம். (எ)

வீழ்வாரி னீன்சொந் பெருது தலைத்து
 வாழ்வாரின் வன்சொநில்.

[இது தலைவனது துதுவகக்காணாத தலைவி சொல்லியது] இ-ள்-
 வீழ்வாரின் = தம்மால் கீறும்பப்படுங்காதலரிடத்திருந்து, இவ் சொல்.
 றின்பொலனவும், பெரு அது-பெருது, வாழ்வாரின்- (பிரிவுபொதுத்
 தி) உயிர்வாழ்வின்மகவீர்போல், வனகளுர்- நைரியமுடையவர், உல
 த்து- உலகில, இல்-இல்லை—எ-து. (கருத்து) தம்மால் கீறும்பப்படுங்
 த்தல்திறந்துவின்று மோழின்பொலனவும் பெருதே பிரிவாற்றியுயிர்வா
 ழ்வின் மகவீர்ப்போல வனகண்மை யுடையாரில்வுலகத்தில்கை-என்ப
 தாம். * காதலரிடத்துச்சொல்வதுவாயினும் எனக்கு இவ்விதமென்
 னற்குந்தால் இவ் சொல்வென்றான். உப்-மைவிகாரத்தால் தொக்கது நா
 ன்வர்களுடையால் அதுவுப்பெருது உயிர்வாழ்வின் தேனெல்பதாம்.

நகைதுயர் நல்கா றெனினுமவர்மாட்
 முகசய மினிய செவிக்கு.

[இதுவும் து.] இ-ள், நகைஇயார் - (என்னால்) கீறும்பப்பட்டதலை
 த்து, நல்காறெனினும் - (எனக்கு) அருள் செய்யாராயினும், அவர்மாட்
 டு- அயிரிடத்து, இக்சயும் - எத்தொற்களும், செவிக்கு - எங்காது

ஈஉக-ஆம்-அதி-தனிப்பட்டு மிகுதி.

கருக்கு, இனி ப-இன்பத்து செய்தனவாம்—எ-து. (கருத்து) இன்பப்படுதென்பதோ
 ட்டு- காதலர்கள் எண்ணெயிலோயானும் வாழ்வப்படுதென்பதோ
 ற்பொல்லு மென்பதெனினிய லென்பதாம். * இதுவு ரீதாநீரமை அ
 வர்வாரென்பதுத் தொல்லாயினும் இனிதாம் அனமயுடென்பது
 மின்றது. அச்சொல்லும் பெற்றினைவென்பதாம். (க)

உருஅர்க்கு துறையுணாப்பாய் கடலைச்
 பெருஅ அய் வாழிய கெஞ்சு.

[இது தலைவனது துதுவகப்பெறுமல்தான் துதுவக நினைத்தவ
 ள் கெஞ்சொடுதொல்லியது.] இ-ள். உரு அர்க்கு - (உன்னோடு) உருத
 வர்க்கு, உறுநொய் - (உனது) மிகுந்தகையை, உணாப்பாய் - சொல்ல
 வுற்று, கெஞ்சு - கெஞ்சு (கீபொருமைபாடினும்) அநிதாய அசனமிட்
 டு—கடலை - (உனக்குத்துயரஞ்செய்கின்ற) கடலை, பெருஅ அய் - அந்
 தக் முயற்சியை (அதுஎனினு) —எ-து. (கருத்து.) நினைத்திருந்தார்க்கு
 நின்றுறைய யுணாக்கலுறகெஞ்சு நின்றுயாடினும் அநிதாயவதையொ
 ழித்து கணக்குத்துயரஞ்செய்கின்றகடலைத் தார்க்குமுறம் வாயாகவும்
 தெளிபுடன்பதாம். * சொல்லவற்றது அனவிதந்த சொபாகவானும்
 கெட்டுபார்உறவியாகவானும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் படிப்பில்
 லையென்பது கருதாமல் முயல்சென்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாழிய
 வென்றார். (க)

ஈஉக-ஆம், அதி-நிலிந நீதவர்புலம்பல்.

ஆல்கலது; யுன் ஈ டு ப ௭௭௭லந்தி ஷின்பந்தைநினைத்து 0 பாசன்றமிடந்த
 த்தலைவன் ினிமையடைதலும் தலைவி ினிமையடைதலும் - ஆம். இ
 றுபடர்மிருது தன்விடந்தக நினைந்த தலைவிக்குள் உரித்தாகலால் இ
 ச்சம்பந்தப்பற்றித் தனிப்படர் மிருதியின்பீர் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளினுள் தொப்பொருமெற் செய்தலால்
 என்னினும் காட்டினிது.

[இது துதாய்ச்சொல்லும் பாக்கணுக்குள் தலைவன் சொல்லியது.
 இ-ள். (யுன் அறுபவித்தகாணையின்பத்தை) உள்ளினும் - டுபிரிந்தவிடத்
 து) நினைத்தாலும் அப்பொழுதுமெற்றதுபோல்) திராப்பெருமகிழ்ச்சி
 ய்தலால்-நிகரப் பொழுதிழ்ச்சியைத்தருதலால், என்னினும் * (உண்ட
 போதல்லது மறுபுள்செய்யாத) என்னப்பராகினும், காமம் - காமய
 னது இவரிது இன்பத்தருகலையுடைத்து-எ-று. (கருத்து) முடியக்
 கூடியனானவை வின்பத்தினிப்பிரிந்திறினைந்தாலுமதவப் பொழுது

0 பாசறை - பணக்கெழிற்சென்றோ ருறையிடம்.

நினைத்தவர் புலம்பல். சம்பந்

யுன் ினிமையக்கருகலா துள்ளிநிறியல்வ
 ிப்பம்பயத்தானுள் த்தென்பதாம். *
 தனதுசொல் தலைவியை மறவாகமையும் சொல்லியபடி. (உ)

எனாதலால் தலைதேயால் காமித்தாம் வீற்றவர்
 * நினைப்பவருவ தோன்றல்.

[இதுவுமது இ-ள். தாய்வீற்றவர் - தம்மால் விநயம்பப்படுவாரா,
 நினைப்ப- (பிரிவினிடத்து) நினைத்தால் (அந்நினைந்தவாக்கு)-வருவதொ
 ன்று- (அப்பிரிவால்) வருவதொர்நுன்பம், இல் - இல்லையாம்-(அதன
 ள்) காமம்காமம், எனைத்து - எவ்வளவாயினும், ஒன் ினிநிதகாண்- இ
 ன்பத்தருவதொன்றேகாண்-எ-று. (கருத்து) தம்மால்விநயம்பப்படுவா
 ள்ப்பிரிவின்கணினினைந்தா லுந்நினைவார்சொல்பிரிவான் வருவதொர் துள்
 பமு பில்லையா மதனாகம மெத்துநினையினு மிவிப்பதொன்றே காண
 ன்பதாம். * புணர்ந்தவிடத்து, பிரிந்தவிடத்து, சரமக இனிதென்
 நற்கு- எனைத்துவினிதென்றான் உம்மெதொக்கதுதான் பொறுத்திருந்த
 னவகதொல்லியபடி. (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினைவார்கொ ளாட்டல்,
 விசேபபது போன்று கெடும்.

[இது தலைவினைநினைந்து வருந்துதல் தலைவி தோழிக்குச் சொல்
 ியது இ-ள். (எனக்கு) தம்மால்- துன்பம், நினைப்பதுபோன்றது-அருட்பு
 தல்போலேதொன்றி, கெடும்- கெடுவின் தது (அதனான், நினைப்பவர்போ
 ன்று- (தலைவர்) என்னைநினைப்பவர்போன்று, நினைவார்கொல்- நினை
 வாகல்லவென்றும்-எ-று. (கருத்து) எனக்குத் தம்மெல்லுண்ட போன்
 று தோன்றிக்கொடா தின்பத்தனாகாதலொன்றை நினைப்பார்போன்று நி
 னையாராகவேண்டிமென்பதாம். * துதாய்துள்ளாராடிய உறவினர் நினை
 ந்தவிடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தம்மல்லதொன்று பென்றி உலா
 ளடைபற்றித் தலைவன் எழுத்துக்கொண்ட தொழில்முடிவது போன்று
 முடியாமையுறியத்தவன் சொல்லியதாயிற்று (ரு)

யா மு ருளென்கொ ளல்கொஞ்சத் தெக்கெஞ்சத்
 * தோடு யுளரோ யவர்.

[இதுவுமது] இ-ள், எந்நெஞ்சத்து- எமதுநெஞ்சத்தில, அவர்-அ
 லர், ஒவ்வளவே - (எப்பொழுதும்) உள்வரையேயிருக்கின்றார் (அப்ப
 டியே)—அவந்நெஞ்சத்து- அவரது நெஞ்சிலும், யாமும்-நாமும்- உள
 ன்கொல்- உள்ளேமாதில்நேமோ-(ஆகேமோ)—எ-து, (கருத்து)-எம்மு
 டைய நெஞ்சத்தவொப்பொழுது முளையாயிரா நின்றார் அவ்வகையே
 யாவருடைய நெஞ்சத்தியாமுமுளமாகுமோ வாகாமோவென்பதாம். *
 ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்திநின்றது, யாம் இருந்தும்
 இசு

ச 2 8

நாடக-ஆம்-அதி-கீளைந்தவ-புரம்பல்.

திண்ணெஞ்சத் தெம்மைக் கழிவொண்டா...
 லெந்நெஞ்சத் தோலர் வரல்.

[இதுவுமது] இ-ள். தந்தெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சிடத்து-(யாங்கொ
 ல்லாமல்) எம்மை-எம்மை; கழிகொண்டார் - கால்கொண்டதலைவர்—
 எந்நெஞ்சத்து- எமதுநெஞ்சிடத்து, ஒவ்வளவு- ஒழியாமல் (தாம்) வ
 ருசலுக்கு- நண்ணுகொல்- நண்ணுகொ—எ-து, (கருத்து) தம்முடைய நெ
 ஞ்சில்கண் யாஞ்செல்லாமையெக் கால்கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய
 யநெஞ்சின் கண்ணொழியாது வருதலைநண்ணுகொல்லோவென்பதாம். *
 ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும், உடன்பட்டாமல் தாம் அலரிடத்
 துப் பலகாலுந் செல்லுதல் நண்ணுடையார் செயலல்லாமையால் காணு
 ன்கொவென்றார். (இ)

மத்தியா சொன்னுளேன் மன்னே வவரோடியா
 உத்திரா ஞள்வ வுளேன்.

[இது அவரோடு கூடியநாளை யின்பத்தை நினைந்து விரும்புவதென்றும் அதுமறத்தல் வேண்டிவொன்ற தோழிக்குத் தலையிடுகொல்லியது] இ-ள். யான்-நான், அவரோடு - அவரோடு, உற்றநாள் - புணர்ந்தநாள் இன்பத்தை, உள்ள-நினைத்தலால், உளேன்-(இத்துன்பவெள்ளத்தி) உயிர்வாழ்கின்றேன், மற்று-அது இல்லையாயின், யான்-நான், என்-நீளேன்-வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன்—எ-று. (கருத்து.) யானவரோடு புணர்ந்த ஞாயின்று யின்பத்தை நினைதலா வித்துன்பவெள்ளத்து முயிர்வாழ்கின்றேன னுயிர்வாழ்வேனென்பதாம். உநான் ஆகுபெயர் உயிர்வாழ்தற்கு வேறுமுண்டு அவைபெற்றிலேனென்பது படநின்றமையால் மன்-ஒழியிசை அகை அவனது துதுவருதல் தனது துதுசெல்லுதல் முதலானவை, அவையாவும் இல்லாமை யால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லையென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனாவன் மற்கொள் மறப்பறியே

ஊர்வினா முள்ளஞ் சமம்.

[இதுவுமது] இ-ள். மறப்பறியேன்-(இவ்வீன்பத்தை) மறத்தலறியேனாகி, உள்ளினும் - இன்றுநினையாநிற்கவும் - பிரிவானது—உள்ளம்-(என்) னுள்ளத்தை, கடிம்-கடுகின்றது (அப்படிபிரிவுவொருதநான்)—மறப்பிள் - மறத்தால், எவனாவன் எத்தால் இறவாதிருப்பேன்—எ-று. (கருத்து) அவ்வீன்பத்தை மறத்தலறியேனாயினுள்ளாநிற்கவும் பிரிவென்னுள்ளத்தைச், சுடாநின்ற தகவனம் பிரிவாற்றாத யான்மறந்தாநிறந்துபடாதுளேனாவ தெற்றானென்பதாம். * மன்னென்பது இங்கேயும் அவ்வொழியிசை, கொல்-அகை. (8)

செய்யுள் - காயா தலைத்தவரே

காதலர் செய்யுள் நெய்ப்பு.

[இது இத்துன்பமறிந்துவந்து தலைவர் உனக்கு இன்பங்கொய்வதென்றதொழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். காதலர். தலைவரவனார், என்னை துன்பினைப்பிணும். (நான்தம்மம்) எவ்வளவு நினைந்தாலும், காயா. (அதற்குக்) கோபியார், செய்யுள்நெய்ப்பு - (அவர் எனக்குக்) செய்யுள்நெய்ப்பாவது, அனைத்தவற்றோ-அவ்வளவுவற்றோ-எ-று. (கருத்து) தம்மையானெனத்துணையுமிக நினைந்தாலு மதற்குவெகுளார் காதலனைக்குச் செய்யுள்நெய்ப்பாவ தவ்வளவுவற்றோ வென்பதாம். * கோபியானை அன்கினைத்தற்கு உடம்பட்டு நெய்யிசிற்தல். சனக்கு-அவ்வளவுவற்றினும் சிறத்தது இல்லாமையால் அதனைச் சிறப்பொன்றுள். தொழிசொல்லியவனைக் குறிப்பால் இவழந்து சொல்லியபடி. (அ)

வினியுமென் னின்குயிர் வேதல்ல மென்பா

ரளிசீள் லைய

யாற்ற நினைந்து.

[இது தலைவன் தூதுவாக காணாது வருந்துகின்றவன் திடீர்சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். வேதல்லமென்று சொல்லுவாது அனியின்மை-அருளில்லாமையை, ஆற்றலில்லாது-நிகவும்பினாந்து, என்னியின்மை-எனது இனிதாகியவுயிர், யினியும்-கழிவின்றது—எ-று.(கருத்து) முன்பெல்லா நாமிருவரும் வேதல்லமென்று சொல்லுவா தனியின்மையை மிகவுநினைந்தன தினியுவுயிர் கழியாநின்றதென்பதாம். அனியின்மை - நின்னருவா ராதலு ராய்ப் பிரிதலும் பிரிந்துவாராகையுமும், அங்கே நீன்றவிடத்துத் தூதுவீடானமயர், முத்தலாயின. பிரியப்பாறுத்தல் வேண்டிமென்று திடீர்சொன்னவருக்கு என்னுயிர் பிரிமலைக்ருறித்தல்ல அவரன்றில்லாமையைக் குறித்துக் கழிவின்றதென்று எதிர்த்து சொல்லியபடி. (ம)

விடாது சென்றாது கண்ணினும் காணப் படாதுதி வாழி மதி.

[இது அத்திடீர்சொல்லியவளுக்கு எதிர்த்தவள் காமபிரிக் அடிகதுககத்தினாலே சொல்லியது] இ-ள். மதி-சந்திரனே, விடாது-என்னென்றதை விடாதிருந்தே, சென்றாது - (விட்டுப்) போயிருந்தே, கண்ணினும் - கண்ணளவாலாயினும், காண - எதிர்ப்பபிடும்வகை, படாதுதி - (நீ) மனையாதிருப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்)—வாழி-நீவாழ்வாயாக—எ-று.(கருத்து.) மதியே யென்னெஞ்சி னிடைவிடாதிருந்தே விட்டுப்போயினா யானென் கண்ணளவாயினு மெதிர்ப்பபிடும்வகை நீபடாதொழிவாயாக. அப்படிச் செய்தால் நீவாழ்வாயாகவென்பதாம். கண்ணளவாலெதிர் படுதலாவது மதியிருவராகலுமே பார்க்கப்படுதலால் இருவர் கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல் குறையதுகின்ற னாகலென்ப வாழியென்றாள். (ம)

ராஜ் - ஆம் - அறி - மனவுந்

ததவ.

அஃதாலது, தலைநிதான் கண்டகன்வினது மிலைனாயைத் தோழிக்குச் சொல்லியது. அக்கணவு ருணவிரிடத்து நினைவுமருதியாலே கண்டதாகலால் இதுநினைந்தவர் புலம்பலிள் பின்வைக்கப்பட்டது.

காதலர் யாதொடு வந்த கனவினுக்

யொதுசெய் வேன்கொல் விருந்து.

[இது தலைவன் தூதுவரக்கண்ட தலைநிசொல்லியது] இ-ள். (யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அதுநினைந்த) காதலர் - தலைவரது, யாதொடு- னுதைக்கொண்டு, வந்த- (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு-கனவினுக்கு, விருந்து-விருந்தாக, யாதுசெய்வேன்-யாதுசெய்வேன்-எ-று. (கருத்து.) யான் வருந்து கின்றதறிந்தது நீரக்காதலர்விடுத்தது நினைக்கொண்டேன் மாட்டுகந்தகனவினுக்கியான் விருந்தாகயாதினைச் செய்வேனென்பதாம். * கொல்-அரை, விருந்தென்றது- விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்தை அதுநனவிலே காணாமையால் யாதுசெய்வேனென்றான். (க)

கையலுச்சகல் யானிரப்பத் துஞ்சிற் றலந்தார் க்

குயலுன்மை சாந்துவேன் மன்.

[இது தூதுவகை தலைவிசொல்லியது] இ-ள். கயலுண்டன்
 (தூங்காதழிகின்ற) என்கயல்பேலும் முண்கண்கள், யான்-வான், இர
 ப்ப - இரந்தால், துஞ்சிள் - தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு - (கனயிலே
 காணப்பட்ட-) தலைவர்க்கு, உயலுண்மை-பொறுத்திருக்கிற தன்மையை;
 சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச் சொல்லுவேன் - எ-று. (சுருத்து.) அந்
 சாறு வருந்துகின்றவென்கயலேபோலு முண்கண்கள் யானிறந்தாற் து
 ஞ்சுமாயிற் கனவிடைக்காதலகைக் காண்டேன்கண்டாலவர்க்கியா னுந்
 றியுளே னாயதன்மையானேவிரியச்சொல்லுவேனென்பதாம். * கயலு
 ண்கணென்றாள் - சழிந்தநலத்திற் கிரங்கித் தூதர்க்குயாம் சொல்லாமல்
 அடக்கப்படுவனவும், சொல்லும்கைகளுள்ளும் சுருக்கப்படுவனவும்,
 ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச்சொல்லுவே னென்றும்
 கருத்தால் சாற்றவேனென்றாள் இனி அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்
 துவதும் கூடாதென்பது படநின்றமையால் - ஒழியிசை, முன்னுந்
 தண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
 காண்-வி னுண்டென் னாயிர்.

[இது பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறு
 ப்பேனென்பது தோன்றத்தலைவிசொல்லியது] இ-ள். நனவினான் - நன

0. நனவு - சாக்கிரம் - அதுவிழித்திருக்கும் காலம்.

நா 2 உ - ஆம் -

அடு - கனவுநிலையுரைத்தல்.

யில்லந்து, நல்காதவனா - அருள்செய்யாததலைவனா, கனவினான் - கனவிடந்து, காண்டலென்-காணுதலால், என்னுயிர்-என்னுயிரானது உன், இ-நீங்காதிருக்கின்றது—எ-று. (சுருத்து:) நனவென் கண்வந்துகையாளி செய்யாதவனா யான்கனவென் கட்காண்டலானெ டென்னுயி ருண்டாகநின்றதென்பாதாம். * ஆனருபுந்கன்கண்குப்பு பொருளில்வந்தன. அக்காணுதலாலே பொறுத்திருக்கின்றே லுவிதென் நீகவலவேண்டாயென்பதாம்.

(16)

கனவினா னுண்டாகும் காம கனவினா

என்கானா காடித்தரக்கு.

[விதுயமுறு] இ-ள். நனவினான்-கனவில்லந்து, நல்கானா - அருள்செய்யாதவனா, காடித்தரக்கு - (அவர்ப்பொன்றிடம்) தேடிக்கொண்டிவந்து, தருதலால், கனவினான் - அக்கனவில், காமம் - இன்பமானது, உண்டாகும் - (எனக்கு உண்டாகின்றது—எ-று. (சுருத்து:) நனவென் கண்வந்து தலையளி செய்யாதானா யவர்சென் றுழிநாடிக்கொண்டுவந்துகாணுதருதலால் கனவென் கண்ணெயெனக்கூடப் பழுண்டாகாபின்ற தென்பதாம். * காமம் - ஆகுபொய். இயல்பாக அருள்செய்யாவா அவர்ப்பொன்றையாம் அறிந்துபொய்க்கொண்டுவந்து அருள்செய்வித்த கனவால்பொறுப்பென்பதாம்.

(17)

நனவினா கண்டமாமகே கனவுந்தான்

கண்ட பொருத்தியினது.

[இதுவுமது] இ-ள். நளவினாள் - (முன்னை) நளவினிடத்து கண்டது உம் (தலைவனாக) கண்டு அனுபவித்தவிக்: பரமம், ஆங்கே - அங்கண்டபொழுதே—(இனிது- இனிதாயிற்று, நளவுதான் - (இன்று) கண்டிவிடத்துக்) கண்டு அனுபவித்தவிக்: பரமம்—கண்டபொழுதே-இக்கண்டபொழுதே, இனிது - இனிதாயிற்று—(அதனுள்ளனக்கு இன்னும்) பூத்தன)—எ-று. (கருத்து.) முன்னவின் கணவனாக்கண்டு சீகழந்தவிக்: பரமம் தானுமினிதாயிற்றப்பொழுதே யின்று கணவின் கட்டுகண்டு நுகர்ந்தவிக்: பரமம் துகண்டபொழுதே யினிதாயிற்றதனாலெனக் கிண்டிமொத்தனவென்பதாம். ஈ இனிதென்பது முன்னும் கூட்டப்பட்டது. நளவு, சூகுபெயர் ஆன்னும் யான்பெற்றது இவ்வளவே இன்னும் அதுகொண்டபொறுப்பெனப்பதாம். (இ)

நளவென வொன்றில்லை யாயிற் கணவினாள்
காதலர் நீக்கலர் மன்.

[இதுவுமது] இ-ள். நளவெனவொன்று-நளவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி, இல்லையாயின்-இல்லாவிட்டால், களவினாள் - களவினிடத்துவந்துகூடிய, காதலர்-தலைவர், நீக்கலர்- (என்னைப்) பிரியார்—எ-று. (கருத்து.) நளவென்று சொல்லப்படுகின்ற வெருபாவி யில்லையாயின்

சுரு. எ-று. ஆம்-அந்-பொழுதுகண்டவிக்: பரமம்.

பின்னவின் வந்த மருண்டலை யெங்கேயெனென வங்கணன்தோலின் அனை.

[இது தலைவி தன்னுள்ளுபலத்தை மானிடப்பொழுதிற் கோணிற் சொல்லியது] இ-ள். மருண்டலை - மயங்கியமாலையே (நீயும்)—புகண்டனை - (என்போல்) ஒளிமிறப்படி புடைபயாசிரந்தாய், வாரி - வாழ்வாயாக, சிந்துவனை - உனதுதுதியும், எங்கென்போல்-எனதுதுதியேயென வங்கணன்தோ - இரக்கமில்லாமையுடையதோ (சொல்லு)—

எ-று. (கருத்து.) மயங்கினமாலாய் கிழமெய்னாப்போலப் புண்டனுவலாய்பா சிரந்தாய் சிந்துவனையு மொன்றுணையோல வங்கணனையுடையதோ கூறுவாயாக மொழிபதாம். உ மயங்கரால் - பகலும் - இவரும் தம்முள்ளேகலத்தல். ஒளிமிறத்தல் பற்றித்துணையும் உண்டாகித்தொல்லினும். துணையுமென்றுமுன்மை விசாரத்தால் தொக்கது. எமக்கு அன்புசெய்தாய் நீயும் இன்பமுற்றிளையென்னும் குறிப்பால் லாதி

பலியருப்பிப் வயதற்கொன் மாலையுமேயும்பித்
துன்பம் லாச டுரும்.

[இது பொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைச்சொல்லி
அ] இ-ள். (தலைவர் கூடிய நாளெல்லாம்) பலியருப்பி) என் முன்வே) நி
க்செய்வதன்று, னபதல்வொன்மலை-பசர் துலந்தமாலையானது, துணி
ரும்பி-(எனக்கு) உயிர்வாழ்தலில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம்-(அத்
ருண்டாற) துன்பம், லாச-(நுநகாலைக்கொருகால்) மிக, வரும்-க
வின்றது—எ-து. (கருத்து.) காதலர்கூடிய நாளெல்லாமென் முன்வே
க்கொய்திப் பார்வலந்த யாலை இக்கொளனக்கிறத்தபாடு தோன்றிய
ந்ருள் தான் தன்பமொருகாலைக் கொருகால்மிக லாசாசிந்த தென்ப
தாம். கருளிர்ச்சிதொன்ற மயக்கியரு மாலையென்று னுஞ் செய்பொரு
குரிப்பால் அறிவியின்றது யன்பொறுத்தும்வழி எனள்ளன்புறு கு
ப்பெச்சம். (3)

காதல ரியவழி மலை கொலைக்களத்
கேடிலல் போல உரும்.

[இதுவுமது] இ-ள். மலை- (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம்என்று
யிந்தயிர்க்கவந்தமாலையி) காதலரியவழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது—
கொலைக்களத்து - கொலைசெய்திடங்களத்து, எதிலாப்போல - கொலை
போல, வரும்- (அவ்வுயிலைக்கொள்ளுதற்கு) வருகின்றது—எ-து. (4
ருள்து.) காதுவருள்ளபொழுதெல்லா மென்றுயிர் தனிப்பவந்த மலை
யவரியல்லாத னிப்பொழுதெழிந்து சிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங்களரி
ந் கொலைஞர் வருமாறுபோல எவ்வுயிலைக் கொடற்குவாரா சிந்தி
ன்பதாம்.எதிலர்- அருள் யாதுமிலார், முள்ளெல்லாம் எனக்கு கட
பின்புத்தொய்து வந்தபொழுதும் இன்று யெய்ருள்வலகாயய்த் துன்ப
பத்தொய்து வருவியந்த மலையொழுந்தும்வழி யன்பெய்யாதாம். (4)

மலை ஆள் அருள்பொழுதுகண்டாய்கல்

பின்புத்தொய்து வந்தபொழுதும் இன்று யெய்ருள்வலகாயய்த் துன்ப
பத்தொய்து வருவியந்த மலையொழுந்தும்வழி யன்பெய்யாதாம். (4)
காதுவருள்ளபொழுதெல்லா மென்றுயிர் தனிப்பவந்த மலை
யவரியல்லாத னிப்பொழுதெழிந்து சிற்றலேயன்றிக் கொல்லுங்களரி
ந் கொலைஞர் வருமாறுபோல எவ்வுயிலைக் கொடற்குவாரா சிந்தி
ன்பதாம்.எதிலர்- அருள் யாதுமிலார், முள்ளெல்லாம் எனக்கு கட

[இதுவுமது] இ-ள். (காதுவரும், மலைவரும், அவர் கூடியபார்-மலை
ல்லாமல் இன்று மீளியாட்டுவருநின்றமன அளவாகருள்) காலைக்கு - கா
லைப்பொழுதிற்கு, செய்த - (என்னுடைய) செய்ப்பட்டம், காது- உடைய
பம், என்-யாது, யான்-காது, காலைக்கு - மலைப்பொழுதிற்கு, செய்த-
செய்யப்பட்டம், பகை - அபகாசம், வான்-யாது—எ-து. (கருத்து.)காலை
யாமலைபு மலர்கூடிய குளத்துப்பொலாதிருளுள்ளது வேறுபாடு வாரா
ன்றன வவற்றுள் காது காலைக்குச் செய்தயுபகாரம் யாது மலைக்கு
செய்த வபகாரம் யாதென்பதாம். க கொல்கிரைக்கிடு- அபகாசம். கூடி
யாசரிவே யிரிவாசென்று அப்தாசப்பண்ணிய காலை ஆதலியிடு இக்கா
லில கன்னுலென்னத்திற்குக் கணாயய்வருமிந்த தென்பதும் காது-தால்
நன்றென் கொடுவன் றுள், கூடியாசரிவே இன்பத்தொய்தாமல் அது
க்கி இக்காலிலே அளவிலவாத துன்பத்தொய்யாமலிந்த தென்பதும்
தால்-பகையென்கொடுவன் றும், சொல்லுஞ். பகை - அபகாசம். ய
ன்னுடைய னுத்த காலைப்பொய்யாமல் மலை - தன்கொடுவாயல் துன்ப
செய்யின்ற தென்பதாம். (5)

மலையெய் செய்கல் மலையொழுது
காலை செய்த நினைவு.

[இது இன்று இப்படிப்பட்டவனாகிவிட்டது அன்று அவர்பிரிவுக்கு எப்படி உடன்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைநிசொல்லியது] இ-ள். மாலை - முன்னெல்லாம், எனக்குட்பாய் - (இன்புற்றுச் செய்து) மாலை, நோய்செய்தல் - (இன்றுபாணாயிற்று) துன்புற்றொய்தலை, மணந்தாள் - தலைவர், அலுவலகமாலை-பிரிதற்குமுன்னாலே, அறிந்ததிலை - அறியப்பெற்றிலை - ஈ - து. (கருத்து.) முன்னெல்லாமெனக்கு ட்பாயின்புற்று செய்து போந்தமாதலை வின்றுபடை யாய்த் துன்புற்றொய்தலைக் காண்பிரிவிதற்கு முன்னே யறியப்பெற்றிலை மென்பதாம். * இப்படி. நெறுபடுதல் அறிந்திலேன் அறிந்தேனாயின் அவர்விடமுற்று உடன்படுகொள்பதாம். (ங)

‘காலை யருமியிப் பகவெல்லாம் பொநாசி
மாலை மலருமிக் கொய்.

[இது மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவனாகுநற்குக்காரணம் யாதென்றதோழிக்குத் தலைநிசொல்லியது] இ-ள். இங்கோய்-இக்காமனோயாகிய (ஈ) - காலை யருமியி - காலைப்பொழுதில் அருமியி, பகவெல்லாம் போதாதி - பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அருமியாய் முற்றித்து, மாலை

ருதி

சா.ச. 812 - டும் - அது - பொழுதுகண்டிப்பகல்.

மலருமியிடையிப்பொழுதில் மலர்நின்றது - ஈ - து. (கருத்து.) இக்காமனோயாகிய புகழ்ச்சைப் பொழுதில் கணநுமியிப் பகற்பொழுதெல்லாம் பொருமியாய் முற்றித்தாம் மாலைப்பொழுதில் கண் மலராகித்தொடுமென்பதாம். * தாங்கியொழுத்தொழுதாக்கால், கண்ணிலே புணர்ந்தவர்களைத்து பொறுத்தல்பற்றி - காலை யருமியென்றும், இன்பொழுது சொல்லக் கொல்ல அதுமறந்து பிரிவுகிணைத்து பெறாநாதல்பற்றி - பகவெல்லாம் போதாதிசென்றும், தத்தத்துணைகளை-கிணைத்துவகறுசெரும் சிலங்குநிணையும்-மங்கிணையும்-கண்டு தான் அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைத்து பொருமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும் சொல்லினான். (எ)

அழல்பொது மாலைக்குத் தாதலையாயன்
குழல்பொதுக் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது] இ-ள். ஆயன் குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்புற்ற செய்து) இடையையது வேணுகாதல், அழல்பொது - (இப்பொது) கெடுப்புப்போலே கடுவதாதி, மாலைக்குத்துதாதி - மாலைக்குத்துதாதி - (அம்மாதலைவந்து என்னெக்கொல்லுமிடத்து) கொல்லும்படை - கொடுக்கொல்லும்படை யுமாயிற்று - ஈ - து. (கருத்து.) முன்னெல்லாமினிதாய்ப்பொந்தவாயன் குழல் இன் மழல்பொலக் கடுவதாய் மாலைக்குத் துதமாயது வந்தென்னெக்கொல் வழிக்கொல்லும் படை யுமாயிற்றென்பதாம். * கு

வந்ததொது மென்பது. உகாபசைமுன்னேவரவை அறிவித்தவாறு துதாயிற்று. கொல்லுதல் கருவிடாதலால், படை யாயிற்று. தானே கடவல்லமாதலை இத்தத்துணையையும் பெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம்.

பரிமருண்டு மைது அழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படந்தரும் போழ்து.

[இதுவுமது] இ-ள். (இதற்குமுன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி கோபுழந்தேன்) மதிமருண்டு - (இனிச்செண்டாரும்) மதிமருணும்வகை, மாலை-மாலைக்காலம், படர்ந்தும்போது - வரும்பொழுது, பதி - இவ்வுடெல்லாம், மருண்டு - மயங்கி, பைதலுழக்கும் - கோயை அனுபவிக்கும் - ஈ-து. (கருத்து.) இதற்குமுன்னெல்லாம் யானே மயங்கி கோபுழந்தேன் லிவிக்கண்டாரும் மதிமருணும்வகைமாலை வரும்பொழு திப்பதியெல்லாமயங்கி கோபுழக்கு மென்பதாம். * பின்மருண்டென்பது. மருள் வென்பதன் பொருளில்வந்தது, கூற்றமாகவினைத்துச் சொல்லினாகலால், மாலைபடர்ந்தும் போழ்தென்றான் யான் இத்துபடுவனென்பதாம்.

பொருண்மாலை யானை யுள்ளி மருணமாலை
மட்டுமென் மாயா லுவிர்.

[இதுவுமது] இ-ள். என்மாயாலுவிர் - (பிரிவைப்போதுத்து) இறுதிருந்த என்னுயிரானது பொருண்மாலையாளனா பொருளியல்பே னாருடையார். அது - பொருளுகண்களாகல். ௪௬௩

தமத்தியல்லாகவுடையவரை, உள்வி - வினைத்து, மருண்மாலை - இம்மயங்குமாலைமேலே, மாயும் மாயிவின்றது - ஈ-து. (கருத்து.) கோலம் பிழிவைப்போதுத்திறந்துபடா திருந்தவெண்ணுரினின்றும் கொளியியல்பே தமத்தியல் பாதவுடையவரை வினைத்திரும்பியவர்களுக்கென்றே பிழிந்துபடாவிடாதின்ற தென்பதாம். * வருகத்தற்குத்திரித்தபநயம் சரியவும் - வாயும், ஸ்ரூதவுகோக்கி வாராவையால் - சொல்லவையுடையவையாகிய தமத்தியல்பொழித்தவர் அப்பொருளியல்பே தமத்தியல்பானார். கூலம் - இதுவாயிற்று. இனிச்சொல்லுவின்றித்தநதால் பயன்படுகலாம். (௪)

ஈஉச - ஆம், அது - உறுப்புநலனாதிதல்.

அஃதாவது தலைவிசினுடைய கண்ணன் - கோலார் - வெற்றிபுறமுதலாகிய அலுவலர்கள் தம்முடையதில். இஃது இடக்கொடுப்பின் தலாபிசுழ்வதாகலால் பொழுது கண்ணர்களின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வினாமம் கருப்பொழிவர் கோலென்ற மூன்று
கண்கள் காணின் கண்.

[இது பொருளமிகுதியால் வேறுபட்டதென்கிருந்த கோழிபா லியது] இ-ள். சி.அ.மய - இப்பொருளை, மருக்கொழி - மத்தியத்து திந்த, கோலென்ற - வெற்றிபுறத்திலென்றே தலைவரை, கண்ணி - வினைத் (தழுதலால்) - கண் - (உள்) கண்ணன் (முள்ளிமுத்து) - ஆமலம் (முன்னேதமக்குகாணினை) கல்லமலர்களுக்கும், காணின் (முள்ளி) காணின் பட்டன - ஈ-து. (கருத்து.) இவ்வாற்றாமம் கண்கண்ணென்கிற்பொழுதென்காணினைதான் தகவலரை நீ வினைத்தழுதலாவினர் கண்களொளி பிழந்துமுன்மக்கு காணிய கண்கள்கட்டின்று தானு காணிவிட்டன வென்பதாம் * உளருந்தென்பது - காசிபத்துக்கு - ஆருதலால் - ஆளுப்பவர் இவைகண்டார் அவரைக் கொடுப்பென்று சொல்லுவதை நீ பொறுத்தல்வேண்டிமென்பதுகருத்து. (௪)

நயத்தவர் கண்களையென்கொண்ட
உசத்து உலகாரும் கண்.

[இதுவுமது] இ-ள், பசுத்து - சிறமவையுட்பட்டு, பவிலாரூக்கன் - நீர்வாரீகின்றகண்கள், கயந்தவர் - (கம்மால்) விரும்பப் பட்டவரது, கல் காரைம - அருள் செய்பாணையை, சொல்லுயர்போலும் - (அறக்குக்கொல்லுவு) போல்கின்றன, (இனிநீபொறுததல் வேண்டும்) - ஂ-று. (கருந் து) பசுப்பயத்தன்மேல் நீர்வாரீகின்ற நீர்க்கண் கணம்மா எனக்கப்பட்ட

சா.நா.ச

பா.ந.ச-ஆம்-அதி-உறுப்புலனழிதல்.

உவரது கல்காரைமையப் பிறக்குக்கொல்லுயர்போலா கின்றன, வேலிய யாற்றல் வேண்டுகென்பதாம். ௪ சொல்லுயர்போலல் அந்நனை அவர் அழிந்தரு அனுமானமாகுதல்.

(௮)

தரைத்தமை சால வநிலிப்பொருள

மணக்குறவர் யீய்பெயரோள்.

[இதுவுமது] இ-ள், மணக்குறவர்-(மணவர்) கூடியகாரீயல் வீயுதிய (இப்பயிக்குதியால்) பூரித்த, தோள் - (சினது) தோள்கள், தணத்தமை (இ-று அவர்) சீரித்தமைமைய, சாரவாழிப்பொருளும் - விளக்க அந் தீப்பவையெல்லவாகின்றன (இதுதகாது) - ஂ-று. (கருத்து) காதல் மணக்குறவன் தீய் மிகுதியாற்பூரித்த சினக்குறவியைநவர் பிரிந்தமைகளி ன்கு வுணர்ந்ததுமேல் மெய்யாயிற்றன விதுதகாதென்பதாம். ௪ அன் றும் அப்படியூரித்து- இ-றும இப்படிமெய்க்கால் இரண்டில் கண்டவர் கடியில் அறிந்து அவரை அயோகியபொன்பாரென்பதாம்.

(௯)

பணவீய்ப்பெயர்சொடிசொருக்குவரைத்தி

தொல்லியர் வாயுயரோள்.

[இதுவுமது] இ-ள், பணவீய்க்கி - (அன் றும்) துணைவியிருக்கலால், (அவராலேபெற்றசெயற்கை யழகுமாந்திர மல்லாரால்) தொலகாள் - பழய இயற்கையழகும, வாயுயரோள் - இழந்த இந்தோள்கள் - (நீ ன்று அத்தருமேல்) பணவீய்க்கி - (யும்) பெருமையிழந்து, பைப்பெய் து - பசும்பொள்வியைகூட்டிசொரும் - கழலுகின்றன - (இவை இப்படி செய்யுந் தன்வாயுயர்வல்ல) - ஂ-று. (கருத்து) அன் றுத்துணைவர் கிருத்தலாவகாற் பெற்றசெயற்கை யழகெயும் நிப்பழகலையற்கையழகு மியற்றியத்தோள்களின் ததற்குமேல் தம்பெருவையிழந்து வாயுயரவாநின் தமையினவையினகூடு செயற்பாலவாகாமென்பதாம். ௪ அன் றும் சீரித்தாரென்று அவர் மெய்யுணர்ந்தி இ-றும குறித்த பழக த்தில் வந்திலவொன்று அவர்பொய்மணுந் தமகின்றன. இனி அவை கலைச் சொல்லுவிதவர்பேல் குறைபுண்டோலென்பதாம்.

(௧௦)

கொடியார் கொடுமைபுணக்குக்கொடியொடு

தொல்லியர் வாயுயரோள்.

[இதுவுமது] இ-ள், கொடியார் - (தருவழக்கெலெகினும் பொருந் தவருக்கு இப்படி காலகீட்டியத்தில் என்னுமென்பதுவேயாத) கொடியவர் து, கொடுமை - பொல்லாக்கை, உணர்வுமும் - சொல்லுகின்றன, கொடியொடு - வணிகன்கழன்று, தொல்வையின்வாயுயரோள் - பழைய இயற்கையழகுமியற்ற இத்தோள்கள் - (இனி அதனைமறைக்கும் வழியாத ஂ-று. (கருத்து) கல்வுக்கைகெடுகிழிது மாற்றாதாட்டினைவைக் காலகீட்டித்த தென்றாமென்று நினையாத கொடியாரது கொடுமையுத்தான்

சொல்லிவிடாதன வனைக்கும்முற்று பனமுறு இயற்கை பாராதிழந்தவித்
 தோள்வளிநினை யாமலையென்குமாதென்கையென்புடையார் அவரே
 கலைத் தோட்படேசொடொன்றால் ஆலாந் சொல்லுதல் சொல்லியென்கி
 மோடுமுன்புநாம். (இ)

தொழுவொடு தோடுநிழந்தவையென்கு
 தொழுவொடுவென்கு குருந்து.

[இது தான் பொருத்தந்பொருட்டித் தலைவனையிப்பறித்த தெழி
 க்குந்தலைவிசெல்லியது] இ-ள். பாய்ப்பொருத்களால் என்வைய்ப்படாம
 லு) தொழுவொடு- வந்தகங் கருதுவது, தோடுவெழு-தோள்வல் வாய்
 (அவந்தைக்கண்டு—அவனா-அவனா, தொழுவொடுவந்தால்—(நி)மொ
 டியாய்வென்றுசொல்லலை, தொழுவொடுவந்தால், தோடுவல்- (அ)ன் னுள்ளே
 நோதின்மேல்—எ-று. (குருந்து.) யானுந்தவென்கு வந்தவென்கித் தொ
 டிகருதுவது தோள்வல் மெய்யவையதவர்கண் யானுந்தவென்கு
 வந்த கூறுதலைப்பொருதுவா வென்னுங்கொடுவதென்கித் தொழுவொ
 டி-யான் பொருதுவனாகின்றது அவர் வந்தகுருத்தவர்க்குலல் கொள்
 லுதின் தந்த கென்பதாம். (அ)

பாடுவென்கிதோடு தொழுவொடு
 வாய்தொட்டிழைவையென்கு.

[இது அன்வையத் பறிதல்பொருது தலைவரும் வென்றிக்குந்
 ல்லியது] இ-ள். "கொந்தோ- மனமே, தொழுவொடு - (இ)வனாகிவல் கொ
 டியவொன்றுசொல்லப்பட்டவர்க்கு, என்வையென்கு - என்வையென்கு
 தோளினால்வென்கிது, பூ-ல் - ஆவாய்க்கை, உயர்ந்து - கொள்ளி, பா
 டி- ஒருமேம்புட்டை, பெறுதியோ - அடையவல்லியோ (வல்லியாடு
 ன் அந்நையொப்பது இல்லை)—எ-று. (கருந்து.) தொழுவொடுவந்தால் தொ
 யானுந்தித வந்தக்குருசெய்தல் மெய்கின்றித்தோளினால் வந்தவந்தவா
 ரவாந்ததைச்சொல்லியொரு பெய்யவென்குதலைவல்லியோ, வல்லியாய்க்
 தனையொப்பதில்லையென்பதாம், உ தொழுவொடுவந்தால் - தொழுவ
 ல்லவொப்பது தோளினின்ற குறிப்புக்கொல், வாய்தொடுவென்கிது-அ
 வையதாமொடா தின்றவென்பதுதோள்வந்திழைவையென்கிவென்கி

புலவர் திரவ்வருவர் வந்தால் இவையெல்லாம், நீயுந் தீர்க்கவால் அது
 என்குந் தோலத்தினுந்தெய்தகல் தியாம். ஆ-கால் - அந்தவையென்கிவா
 ம் அடைவாயென்கி - கருத்தால் - பாய்வென்கியென்கி. (அ)

புலவர்க்கு வந்தால் தீர்க்கவால் அது
 என்குந் தோலத்தினுந்தெய்தகல் தியாம்.

[இது தெழிலைமுடித்துத் திருப்பினுந்துற்ற தலைவன் முன்னா
 ல்கலைத் தீனந்துத் தன் னுள்ளே செல்லியது] இ-ள். முயற்கொடுக்கவால்

கொடு ஆம்-அதி-உறுப்புலனறிதல்.

(தன்னை இயக்கத்) தருவியகைகளை (இவளுக்கும்மேன் ஹரினாத்து) -
 வணக்க- (ஒருநிலைம்) தளர்த்தினேனாக— (அம்மாதிரி மூம்பொருளால்) வாய்
 ந்தொழிப் பேசுதலால் - பசியவனைகளைப் பணிந்த பேசுதலாது நெற்றியா
 னது, பசுந்தலா - சிறம் வேறுபட்டது, அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவி
 ம்குயாது செய்யுமோ—எ-று. (கருத்து.) தன்னை மூய்க்கியகைகளை மிய
 ட்குமேன் ஹருதி யொரு ஞானரியானெனினிழந்தேனாக வந்துவாய்
 ம்பெறாதுபாந்தொடியணிந்த பேசுதலாது ஹால்பசந்த தப்பெற்றித்த
 னபு துதலிப்பிரியாது செய்யுமோ—என்பதாம். * இவர்க்கடித்திலை கொள்
 லவேண்டுமென்பதுகருத்து.

(அ)

முயக்கிடைத் தன்வளி போழும்பசப்புந்த
 பேசுத பேசுமொழிக் கள்.

[இதுவுமது] இ-ள். (அப்படித்தருவியகைகளைத்தளர்த்தலால்) முய
 க்கிடைய அப்புணர்ச்சிக்கு விரிவ, தன்வளிபோழும் - சிறுகாற்றுமுழைந்த
 தாக (அவ்வளவிலிடையிலும் பொருமல்) - பேசுதலாகும்பெருமொழிகளை - பே
 சுகையினது பெரியபருவிரிந்தகண்கள், பசப்புந்த - பசியவனைகளை
 (அப்படிப்பட்டகண்கள் மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்வ
 டையில்களை யெல்லாம் எப்படிப்பொருத்தலா) -எ-று. (கருத்து.) அங்
 னை கைகளை ஆக்குதலான் முயக்கிடையே சிறுகாற்றுமுழைந்ததாக வு
 த்துணையிடையிலுபொருது பேசுதலாது பெரியமுழைக்கண்கள் பசப்பு
 ம்றன வந்தனமையவான்களை கண்மலைகளும் காடுகளும்நாய் வவ்விடை
 யில்களை யெல்லாம் யாக்கணம் பொறுத்தன வென்பதாம், * தன்மை
 இக்கே மென்மைமேல் சின்றது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ச
 ன் றுளது தோன்ற சின்றது

(ஆ)

கண்ணின் பசப்போடருவர வெய்தின்பே
 யொன்றுதல் செய்தது கண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். கண்ணின்பசப்போ - (சிறுகாற்று அமுழைக்க
 த) கண்களின்பசப்போ பருவரவெய்தின்று - துன்பாளனடத்து, ஒன்
 னுதல் (தனக்கு அயலாயிசு ஒளிபொருந்திய நெற்றியால், செய்தது-யி
 னைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டுபார்த்து—எ-று. (கருத்து) தன்வளிபோ
 ழுமந்த கண்ணின்பசப்புத்துன்பமுற்றது தனக்கயலாய் வெண்ணுதல்
 னினைத்தபசப்பைக் கண்டென்பதாம். * அது கைகளைத்தளர்த்தியவள
 விலேபசுந்தது, யான்கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும்நீக்கி அக்காற்று
 உள்ளே துழைமுமட்டும் பசுந்திலேனென்று தன்வன்மையும் அந்நெ
 ன்மையும் கருதிவென்றிற் றென்பதாம். * ஆகவே அயலுறுப்புடன் ஒ
 ன் றினென்று முற்பட்டு நலனழியும் - யாம்கடித்திலை கொல்லுவோடு
 ன்பது கருத்தாயிற்று.

(இ)

ராஹு - ஆம், அது - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவுபொருளமை மேற்படும், தனக்கு ஒர்பற்றுக்கோடு கா
 ளுநா நிலைவி தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அரியாது சொல்லுதல்
 இஃது உறுப்புக்கள்தமதுசலனழிந்தவழி நிகழ்வதாவல்லுதல் பின்
 வைக்கப்பட்டது.

நிரிசெய்தொன்று சொல்லாயோ கெட்டுப் போய்விட்டதொன்று
மெய்வகையே நீயிருந்தாய்.

[இது தன்பொருமை திருத்திரகாமியது] இ-ள். கெட்டுப் போ-மனமே, எவ்வகையே - ஒன்றாகத் திரகாமியை, தீயிருந்தாய் - தீயிருந்தாய் தாலது, ஒன்று - ஒன்றை—(கான் அநியுப்பாடியாக) என்னத்தொன்றும- எப்படியும் பட்டதொன்றுமும், திரிந்து- அநிந்து, சொல்லாயோ- (எனக்குச் சொல்லாயோ—எ-று. (கருத்து.) கெட்டுப் போய்விட்டதொன்றும தீயிருந்தாய் தால தொன்றினை யானறிவுமற்றவரி வெத்தாய்நாய்திரிபு தொன்றாயினு நீயநிந்துமென்குஞ்சு சொல்லென்பதாம். * உயிரிதழந்து நின்றானினை கீட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றற்கு என்னத்தொன்றுமென்றான்.

(க)

கரத வகைல ராகநீ கோலது
பேதைமை மறையென் வெஞ்சு.

[இது தலைவன் தலைவனைக்காணுகிலே ஆசை மிருதியால் சொல்லியது] இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுகெஞ்சே, வாயி - வாழ்வாயாக, ஆவார் - அத்தலைவர், காந்தலிராக - (கம்மேயல்) ஆசையிலிராகவும், நீகோவது - நீ (அவரவரவுபார்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம், பேதைமை- (உன்) னறியாமையேயாம்—(கேளொன்று இல்லை)—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சேவாழ்வாயாக வலர்ந்தகட்காத லிராகவு நீ யவரவரவுகேக்கி வருந்துதற்கேதுவின் பேதைமையே மிரிதில்லையென்பதாம். * கம்மையினை யாமையால் கம்மிடத்து ஆசையிலொன்பதரியலாம் அனை யறியுமாமேலும் அவரிடத்துப்போக சிணையது அவர்வரவுபார்த்து வருந்துகின்றாய் இதுநீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னும் கருத்தால் பேதைமையென்றான், வாயி இகழ்ச்சிக்குறிப்பு யாம்அவரிடத்துச் செய்து, கெட்டு ஆயிவாவு தென்பதாம்.

(உ)

இருந்துள்ளி பென்றித கெஞ்சே பரிந்துள்ளம்
பைதமெய் செய்தாரக விலி.

[இதுவாழ்து] இ-ள். கெஞ்சே - மனமே, இரந்து - அவரிடத்துக் குப்போகாமல் (இக்கேயும் இத்திடமால்) இரந்து, உள்ளி - (அவர்வரவை) சினைத்து, பரிந்து - (நீ) கருத்துகின்றது, என்-என்றினை, பைதமெய் செய்தாரக வண் - இத்துன்பகேயே செய்தவரிடத்து, பரிந்து - (கம்மேயல்)

செய்து உரு - ஆம் - அது—கெஞ்சேயென்குந்தல்.

இரந்து, உள்ளம் - (நீ) சினைத்து, இல் - உண்டாகாது—எ-று. (கருத்து.) கெஞ்சே யவராத செய்வதுநுற் செய்யாநின்றமருந்துபடுவதுநுற் செய்யாதிருந்துவர் வரவுகின்ற நீயிருந்துகின்ற தென்னினை யிப்பையகேயே செய்தாரகவாநி கம்மிடத்துவரக் கருத்துண்டாகா தென்புதாம். * கம்மிடத்து அநருகையவரல்லாமையால் தாமகவரவரார் காம் அவரிடத்துச் செய்து, கெட்டு இனிநீ தருவதென்பதாம்.

(ங)

கண்ணன் கொண்டுசெயி கெஞ்சே யினையெய்வொன்
நின்ற மயங்காணாயுந்து.

[இது கன்னம் தயர்ச்சலாவது அச்செய்துதலொழியும் தலைவிசொல்லியது] இ-ள். கண்ணெஞ்சே-கல்லமனமே, காமம்மீயிலொன்று-ஒன்று (காமம்மீயிடமாத்ராயாகில்) காமவிரும்புத்தகைவிடு, காண்வி - (பொன்று) ஒன்று [காமவிரும்புத்தகை விடமாத்ராயாகில்] காணத்தகை விடு (இரண்டுவிடமாம உள் கருத்தாகில்)—இம்மொன்றி - (அன்றம்மொன்றுபகையாகிய) இம்மொன்றையையும், யானே-கானே, பொருள் - (ஒருசேரத்) தாக்கலல்லெனல்லென்—எ-று. (கருத்து.) கல்லகெஞ்சே காமவிடக்கையவிடு ஒன்றினது விடமாத்ராயாகிணைப்பிடு அன்றியேயேண்டும் விடமாம நின்றுகருத்தாகியென்றம்மொன்று மதுதலையாயவ்விரண்டினையுமுடன்றும்மலகையாகில்வே கொள்பதாம், உயானேவென்றும் பிரித்தலையோகாரம் - நீயொன்றுபினுமென்பது படநின்றது. கண்ணெஞ்சேயென்றது- இரண்டையும் கிடாமல் பெண்மையைக்கீழ்பெறச்செய்தலால் கல்லையென்றும் குறிப்பாயிற்று- அதுமட்டுமேயெனினும் என்னுமிருண்டாதல் போதாமையால் அதற்கு ஆதிக்கிலெனென்பதாம். இரண்டென்றதன் மூற்றும்மையிதேகத்தால் தொகையு.

பிரிந்தவர் கல் காரை நெய் பிரிந்தவர்
பின்செல்லவாய் பேரையென்புளேஞ்சு.

(இதுவுமது) இ-ள். என்னெஞ்சே-எனதுகெஞ்சே, அவர் - அவர், இப்பொழுதும் (அநியாகையால்) பரிந்து - கொன்றுவந்து, கல்லகொன்று அருள்செய்யாராகிணைந்து நினைந்து—(அதை) அநிவித்தற்பொருட்டுமிரிந்தவர் பின் - (தம்மை) பிரித்துபோயிதலவர்பின்னே, ஏங்கி - அன்புமூன்று, செல்வாய் - போகலுற்றே, பேசை-ஒன்றுமறியாய்—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சேயில்வாற்றாமையறியாமலிணைத்துவந்துகையெரிசெய்யாராகிணைந்துகருதியென்றிவித்தற்பொருட்டு மம்மைப்பிரிந்துபோயவர்பின்னெஞ்சிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியாயென்பதாம், பொருளமயறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயிணைக்காணுகவிடத்தேருக.

சுசா2. இ-ள். இ-று. அது—கெஞ்சொடுகொள்க்தல்.

கயம்பெரி அநிவித்தமாத்ராயாகில் - அருள்செய்வருவாகொன்று நினைத்தமையால் பேசையென்றால்.

உள்ளத்தார் மாதலையாக லுள்ளி
யானுமாய் சேரிப்பென் னெஞ்சு.

(இதுவுமது) இ-ள். என்னெஞ்சு - எனதுகெஞ்சே, காதலவர்-அன்பர், உள்ளத்தாராக (உன்) ஒன்றுவிரும்புபவராக (முன்னெல்லாங்கண்ணிருந்தும்)—நீ நீ உள்ளி - (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி, யானுமாய் - யாதிடத்து, சேரி - செல்வொன்று—எ-று. (கருத்து.) என்னெஞ்சேகாதலர்வள்ளகத்தாராக முன்பெல்லாக் கண்ணிவைத்திப்பொழுது நீபுறத்துநீசேடிச்செல்லின்றதொழிந்த தென்பதாம். உன்னுமிருத்திறவகையுபுறத்துத்தேடிச்செல்லல் கலகையுடத்து அதையொழியென்பதாம். (உ)

அன்னுத் தந்தானா கெஞ்சுத்தகையெமா
வின்றுமீழ்த்தும் கவிள்.

இது ஆறுதலும் தலைவரின் துறச் செயல்களினால், தாயகம் செழிப்பைப் பாராட்டும் உலக உடையல்லாமைமயால் காயமென வொன்றும் அது தன்னைக்கொள்ளுகின்றது அளவறிபாகு கொள்ளுதலால் கண்ணீர், உறவும் சொல்லிவிட்டுக் காணத்தக்கது அடங்கியபொருள் கொள்வையே.

மறைப்பெயர் மறைப்பை யானு குறிப்பிட்டுத் தரும்பெயர் குறிப்பிட்டு.

[இது மகனீர்காயம் மறைக்கப்பட்டுள்ள தோழிக்குத் தலைவரின் சொல்லியது] இ-ள் காமத்தை - இக்காமத்தை, யான்- நான், இ-ஐயோ, மறைப்பே - (யன்னுள்ளே) மறைக்கவேண்டியே—அதனால் குறிப்பிட்டு (இது) - என்கருத்தின் வழிவகாமல், தும்மல்போல் - தும்மல் போல், தோன்றிவரும் - வெளிப்பட்டே விடுவீர், உறு—உறு. (கருத்து) இக்காமத்தை யானு கொள்ளுதலே மறைக்கக்கருதுவேனென்று விடுதல் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல் வெளிப்பட்டே விடாதின்ற தென்பதாம். உ மன் - ஒழிபிசைசில்வந்தது. எப்படி தும்மல் அடங்குகின்ற தில்லையோ அப்படியே நாமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (க.)

நிறையுடையே கொள்பென்மன் யானு கொள் காது மறைபிறந்து மன்றபடும.

[இதுவுமது] இ-ள், யான்-நான், இ-ஐயோ, நிறையுடையே கொள்பென் (இதுவுமது) என்ன நிறையுடையே கொள்ளுது நினைத்திருப்பேன்

1
காமம்-ஆம்-அறி-நிறையறிதல்.

யான் (அதனால்) என்காமம் - எனதுகாமம், மறைபிறந்து - மறைத்தல் க்கடந்து, மன் அபடும - பலநூறியப்படுகின்றது—உறு. (கருத்து) இவ்வினாக்கெல்லாம் யானென்ன நிறையுடையனென்று கருதியிருத்தேனதனாகின்றென் காமமறைத்தலைக்கடந்து மன்றிவகண் வெளிப்படாதின்ற தென்பதாம். உ மன் - ஒழிபிசைசில்வந்தது இனி இக்காமமென்று என்னவென்று தல்ல வென்பதாம். (ச.)

சென்றாப்பின் செல்லாது பெருந்தகைமை காமமேறு புத்தாறியதொன்றன்.

[இது கம்மைமறைத்தவரை காணும் மறைத்தவிடுவோகொன்றதோழிக்குத் தலைவரிடையிலியது] இ-ள், சென்றாப்பின் - கம்மைமறைப்போகாப்பின், செல்லாது செல்லாது நாமும் நீக்கிவிடுகிற, பெருந்தகைமை - நிறையுடையனையானது, காமமேறுபுத்தா - காமமேறுபுத்தாவதால், அறிவதொன்றன்று - அறிப்படுவதொன்றன்று—உறு. (கருத்து.) கம்மையாகன்று சென்றாப்பின் செல்லாது நாமும் கண்களில் நின்று நிறையுடைய காமமேறுபுத்தாவது எதிருதொன்றன்றி புத்தாறியவதென் மன்றன வென்பதாம். உ இன்பத்தோடு கழிப்புக்காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழிப்பும்படி செய்தவாலே, சென்றாபுத்தா. பின் சொல்லுதல் மறைத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல், பெருந்தகைமை ஆகுபெயர், காமமேறுபுத்தார் மாணுபுத்தார். கண்மறை வறியாநீடத்தும சென்றோழிக்கு யான் அறிவதொன்றன் தென்பதாம். (க.)

சென்றவர் பின்சேறல் கொள்பி யளித்ததொ வெற்றென்ன புற்ற தயர்.

[இதுவும் து.] இ ள் செந்தவர்பின் - (என்னைநினைச் சென்றவர்பின்
 னே) — சேறல்வேண்டி - யான் செல்லல் வேண்டிதெலாம், என்னையுற்றது
 யர் - என்னையடைந்த தன்பமானது எந்த - எத்தன்மையது அளித்து-
 மீட்கந்த - எ-று. (கருத்து.) என்னையகன்றுசென்றபின் னேயாவ்சே-
 ரலைவேண்டிதெலா என்னையுற்றதுயர் தொத்தன்மை சாலாநன் தென்பதா-
 ம். * அசோ-அஸை. அளித்தென்பது - இஈழ்ச்சிஞ்சுறிப்பு. இக்காமனோ-
 யானது நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதென்பதன்று மிகக்கொடிய
 தென்பதாம். (8)

நானெனவொன்றே வறியலல் காமந்நர்
 பேணியார் பெட்ட செயின்.

[இது பரத்தைபிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நீறையழிவின
 லே கூடியதலைவி நீ பிணக்காமைக்குக் காரணம் யாதென்றதோழிக்ஞ்சு
 சொல்லியது] இ-ள் பேணியார் - (சம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் (வ-
 ற்று—காமத்தால் - காமத்தினாலே, பெட்ட - (காம) விரும்பியவைகளை,
 செயின் - செய்யுமளவிலே, நானெனவொன்றே - நானென்றுசொல்லப்-
 பட்ட ஒன்றையுமோ, அறியலாம் - அறியமாட்டேமாயிருந்தது—எ-று.
 (கருத்து.) சம்மால் விரும்பப்பட்டவர் வந்து காமத்தானும் விரும்பியவ-
 றனைச் செய்யுமளவினானென்பனென்றமறியமாட்டேமா யிருந்தென-
 ன்பதாம். * விரும்பியவை வேட்கையினையினாலே நீனைநினைக்கக் கூல

1
 112. 8 - ஆம் - அறி—யறையழி, சல்.

[இது தலைகாணற்கு வினா தலால் சொல்லியது] இ-ள், சீல்கள் (என்) பிரல்கள், அவர்கொன்றாள் - (அவர் கம்மைப்பிரிந்து) கோடியாக

ள்கொ, ஒற்றி- (சுவரினை குறிப்பிட்டு) கொட்டெண்ணுதலால், தேய்ந்ததெய்தல (அதுவேயன்றி) - கண்ணம் - (என்) கண் கரும், யான

ந்து - (அவர்களும்வழிபாட்டது) ஒளிபிறந்து-புன்சொன்ற - புல்லியவாயினை (இவ்வாறாகவும் அவர்வரவு உண்டாயிற்றிப்போ) - எ-து. (சூத்த-அ.)

அவர் கம்மைப் பிரிந்துபோயவர்கள் சுவரின் கவிதைதல வற்றைத் தொட்டெண்ணுதலால் வெண்விளக்கடேய்க்கல வறுவெய்தி யாவ்வரும்) வழிபாட்டுத்தென் கண்களுமொளிபிறந்து புல்லியவாயின் சீல்களாறாயுமாவரவுண்டாயிற்றிப்போயென்பதாம். ௧ நாள் ஆகுபொயர் புல்லியவாதல் துட்பமாணவைகளைக் காணமாட்டாமை இனி யாங்காணும் சிதம் யாதென்பதாம். ௧-என்கண்ணமும் - வழிபாட்டுத்தலும் ஒருகாற்செய்தொழியாமல் எப்போதும் செய்கலால் விந்துப்பாடிந்து. (க)

இலங்கியும் மறப்பினென் குன்றமேத்
லெக்கியும் காரிகை கிந்து.

[இது பொருமை பிசுக்கலால் எப்பொழுதும்நினையாதே சிந்திமறக்கல்லவென்றமென்ற தொழிக்கூத்தலைவிசொல்லியது] இ-ள், இலங்கியும் - விளக்காகின்ற ஆபாணமுடையாய், இன்று-இந்துபடுகின்ற இக்காளில், மறப்பின - (தலைகா) மறப்பெனின, மேல்-மறுபிறப்பிலும், காரிகை - அழகானது, நீந்து- (என்னைவிட்டு) நீங்க, என் குறள்-எனதுதொல்லை, கலங்கியும் விரையல்கள் கழலப்பெறுவனவாய்-எ-து. (சூத்த-அ.) விளக்காகின்ற வினாபுரியையுடையாய் காதலவாய்-நியன் மறப்பெனின மேலுக்காரிகை யென்னை நீப்பவென்றோள்கள் விரைகழலவனவா மென்பதாம் & இலங்கியாயென்பது, இதற்குநியா தும்பரிசின்குறியில்லையென்றுக் குறிப்பிந்து, நீத்தென்பது - நீப்பவென்பொருளில்லாதது, இச்சமயத்திலே அவரை நினைந்தால் மறுமையிலே அவரை அடைந்துஇவ் புறலாம் அதனும் மறக்குத்தன்மையெனல்-லெனென்பதாம்.

உரவலசுது புள்ளக் கண்ணாசை செல்லுர்
உரவலசுது விந்து முனென்.

௧௨௭ - ஆம் - அது - அவர்வயின்சீலும்பல் 1

[இதுவுமது] இ-ள், உரவலசுது - (இன்புத்தெயிரும்பாமல்) செல்பிணியன்றும்பி, உள்ளக்கண்ணாசை - (காமத்துணையாதலை இழந்து) தம்மனாவெழுச்சி துணையாக, செல்லுர் - பெரியினவர், வானசைநி (அவைகளை இழந்து இயக்கு) வந்துகலை விரும்புகலால், இய்தும் - இவ்வெல்லியிலும், உரவலசு - உரவலசுநெய்யின்-எ-து. (சூத்த-அ.) இன்பதற்குத்தலை நச்சாது வேறலை நச்சிந்தாதுவிசையாதலைபிறந்து தம்முக்கிந்துணையாகப்போயினு வன்றையிழந்து திண்டிவருகலை நச்சுதலானியா விவ்வெல்லியிழந்துமுள்ளேயினென்பதாம். & உரவல - ஆகுபொயர், அவ்வாறாயால் உயிர்வாழ்ந்தென் அது இல்லையாயின் இறந்துபடுவெனென்பதாம்.

கூடலு காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்

[இதுவுமது] இன். பிரிந்தார் - கீழிய காமந்தாராதி (கம்மை) பிரிந்துபோனவர், கூடியகாமம் - கூடியகாமத்துடனே, வரவுள்ளி. (மீட்டித்து) வருகிறவர்களைத் தவிர, என்னொருவரையும் வந்தவருடைய வகுத்தமொழிந்து, கொடுகொடுதும் - கொண்டுமேலும் பருந்தெழுந்திவந்தது—எ.து. (கருத்து.) நீங்கியகாமந்தாராய் கம்மைப் பிரிந்துபோயவர்கூடிய காமத்துடனே கண்ண வகுத்தினை நினைத்தெனெஞ்சு வகுத்த மொழிந்துமேல்மெற்பனைத்தெழுந்திவந்த தென்பதாம், போர்க்குப் பிரிபுந் தீயது காமனென்பகொக்காமமும், அதுமுடிந்தபிட்டு அதுவேகொக்கமும் கலைவனுக்கு இயல்புதலால்கூடிய காமமொடுக்கின்ற பருந்தெழுந்தலாகிய காமத்தினதுதொழில் - கொடுநிள்மேல் ஏற்றப்பட்டது அங் வரவை நினையாமற்போவேனா ரீன் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ச)

காவலமற் கொண்களைக் கண்ணைக் கண்டபி

வீக்குமென் மென்றோட்பசப்பு.

[இது தலைவனது வரவுசொல்லிப்பொருதவளாய் நிறம்பலையுடைய தே என்றதொழிக்குச் சொல்லியது]-இன். கண்ணா-(என்)கண்ணாறு ம் வகை, கொண்களை-(என்) கண்ணை, காண்க - (கண்) காண்பெனக் கண்டபின் - (அப்படி) கண்டபின்பு, என்மென்றோன் - என்மெல்லியதொன்றினுள்ள, பசப்பு-பசிய, நீக்கு-(தானே) நீக்கும்—எ.து. (கருத்து.) எவ்வகையானும்வகையென்பகண்ணையான் காண்பெனக் கண்டபின் என்மெல்லியதொன்றின்கட் பசப்புத்தானே நீக்குமென்பதாம். * காண்கொன்றது இங்கேவேண்டிக்கொள்ளுத்தொருளிலேவந்தது அதுவே. என் மென்பது படவின்மையால் பன்மொழியிசைக்கேட்டவளவிலே நீங்காதென்பதாம். (இ)

விரும்பக் கொண்கொடுக்காட்டருகமன்
கப்பதொடுபெய்க்கொடுக்க.

1921 - ஆம் - ஆதி - அவர் வயிற்விதும்பல்.

[இதுவுமது] இன். கொண்கண் - (இத்தனைகாளாகவாராதிருந்த) தலைவன், மூரகான் - மூரகினம், வருக-(என்)விட்டது வருவானாக (வந்தால்)—பத்தொடுபெய்க்காமம் - துன்பஞ்செய்யின்ற இவ்வாயெல்லாம் செட்கீழ்க், அவ்வயிர் தத்ததை—பருகுவன் - (ஐம்பொழிகளாலும்) உண்டென்—எ.து. (கருத்து.) இத்துணைதாளும் வாராதகொண்கொடுநாரு கொண்கண் வருவானாக வந்தார் வருவானைச் செய்கின்ற கீழ்க்கொடுபெய்க்காமம் வலவயிர்த்தந்த வாயில்கண்ணந்தாலும், பருகக்கடவே கொண்பதாம். * வருகவென்றதற்கும், மண்ணென்றதற்கும், மூன்சொல்லப்பட்ட படியேயொள்க அக்குறிப்பு அவ்வொரு காண்க்குள்ளே இவ்விரக்கடவே கொண்கையும் செலிப்பென்பதாம். (ச)

புலம்பெய்கொய் புல்லென் கொய்வோ கலப்பெய்கொல்
கண்ணென்கேள்வி.

[இதுவுமது] இன். கண்ணென்கேள்வி - கண்மோற்றிந்தகண்ணர், வயிற் - வருவாராயின, புலம்பெய்கொல் - (அவ்விரவு கீட்டித்ததை,

க்குறித்துப் பிணக்குவேனோ, புல்லுவெய்கொல் - (என்பெய்துண்கொண்டமைபைக் குறித்துத்) கழுவவேனோ, கலப்பெய்கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்டுகொல் இவ்விரவுகொல்) கலப்பெனோ (யாதுசெ

யயக்கடலேன்—எ.று. (கருத்து.) கண்போலச் சிறந்த கேள்வி வரவுறு
 ினவர் வரவுமிட்டித் தமையோக்கியான் புலக்கக்கடவேனெ வன்றி பெ
 ன்னூற்றாமையோக்கிப் புல்லக்கடவேனெ விவ்விரண்டும் வேண்டெவர்
 னவ்விர செயல்வையும் வீரவக்கடவேனெ யாதுசெய்யக்கடவே னெ
 ன்பதாம். * ௨-ஆகை. பிணைஞ்சுதலும், தழுவுதலும்; ஒரு பொழுதிலே
 கூடாமையால் கலப்போக்கொலென்றான். மூன்றையெஞ் செய்தல் கரு
 த்தாகலால் விதுப்பாபிற்று. (௭)

வினைகலந்து வென்றீர்வெந்தன் மனைகலந்து
 மாலை யயர் கம் வினாது.

[இது அரசனுக்குத் துணையாகப்பிரிந்த தலைவன் தொழிந்முடிவு
 மிட்டித்தவிடத்தேதலைவியையினைந்துதன் னுள்ளே சொல்லியது] இ-ள்.
 வேந்தன்-அரசன், வினைகலந்து-போர் செய்தல்புரிந்து, வென்றீர்-வெ
 ள்வேனெ (யாழும்)—மனைகலந்து-மனைவியைச் செய்துகூடி; மாலை-(அ
 வ்விடத்து) மாலைக்கு, விருந்து-விருந்தினை, அயர் கம்-செய்யக்கடவேம
 எ-று. (கருத்து.) வேந்தன் வினைசெய்தலைப் புரிந்து வெல்லானாக யா
 மு மனைவியைச் செய்துகூடிய வண்டைமாலைப்பொழுதிற்று யாம்விரு
 ந்தயர் வேகமாக வென்பதாம். * மனை-ஆளுபெயர். போர்செய்தற்கள்
 வந்தமலைக்கு எதிர்கொள்ளுதல் அலக்கரிததல் முதலியவை இல்லா
 மையால் மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான் இதுதொழிந்
 முடிவு முன் சொல்லலால் விதுப்பாபிற்று. (௮)

ஒருநா ளெழுநாள் போற்சொல்லுஞ்செட் சென்றார்
 சருநாள்வைத் தேக்குடையர்க்கு.

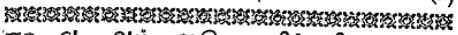
௭௦-௭-ஆம்-ஆறு—அவர்வயிற் பிதுர்ப்பல்.

[இவ்வழி] இ-ள். சேட்சென்றார் தூதேதாந்நிற்கொன்ற தங்
 காதலர், வருநாள்கலந்து - (திரும்பி) வரக்குறித்தாகினை உட்கொண்
 டி, வங்குபவர்க்கு - (அதுவருமளவும் உயிவாத்தார்க்கு வருந்துமாநகலர்க்க
 கு) ஒருநாள்—ஒருநாளானது எழுநாள்போல் - பவரார்போல், சொல்
 லும்- நெடிதாகக் காட்டுந்—எ-று. (கருத்து.) சேலிடைச்சென்ற தங்
 காதலர்மீண்டு வரக்குறித்த மனைபுட்டுகொண்டது வருந்துணையுறவித்தா
 ன்வினாருந்து மகவர்க்க்கொருகாட்பலகாட்போல நெடிதாகக் காட்டுகொன்
 டதாம். * ஏழென்பது அரக்குமலைய மிக்கபவ்வய குறித்துவின்றது
 நிலையிவருத்தம சிதர்மேயெட்டுந் பசுல்லையாடி. (௯)

பெரிபொன்றும் பெற்றொடு வென்ற முறிமென்றது
 - மூன்ற முடிக்கத்துக்க கால்.

[இதுவுமது] இ-ள். காத்தலென் னுரைடைத்து - நம்மீரிவுபொருளால் முன்னமுடைந்து, உக்கக்கால்- இறந்தியிட்டுத்து, பெரினென் னுள்- (எம்மைப்) பெறக்கடவனானால் என்னையான், பெற்றக்காலென் னுள்- (அவ்நிதிப்) பெற்றால் என்னையான், உரினென் னும்- (அவ்நிதி) மெய்யுறக்கலந்தால் என்னையான்—(இவையொன் று னுமையன் இய்கும்)—எ-று. (கருத்து.) காத்தலென் னுரிமையாற்ற துள்ளுரைடைத்து, உடம்புமெய்யொட்பெறக்கடவனானுடையன்னநியே பெற்றுமென் னென்றியே மெய்யுறக்கலந்தாற்றினென் னென்றியே மெய்யுறக்கலவரை கொழிந்தாற்றினென் னினையொன் று னும் பயனில்லையென்பதாம். * இம்மூன்று உடம்போடுபுணர்ச்சிச் சொல்லப்பட்டன ஆகன்மேதும் மூன்றைவழக்கமிருந்தலால் அந்தமுமுன்னேரம் சொல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று.

(ச)

பாடலி - ஆம், அநி - குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது, நிலைவந்தலைகிதோழிஎன்றிவர்கள் ஒருவர்குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இதுபிரிந்துபோயிவநிலைவந்துகூடியகிடத்தேரிகழ்வுதாக்கலால் அவர்வயின்மீதும்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது;

கூரப்பினும் கைவிகத் தொல்லாகிள் னெனக
 னுடாக்க ளுதுவதொன் னுன்பு.

[இது பிரிந்துகூடியநிலைவன் ஆசையிருகியினாலே புணர்ச்சித்தொழிப்புறுத்து புதிதாகப்பலகாரும் பாசுட்டலாகண்டு தலைஇயும் னும் பிரிவொன்று அஞ்ச அதை அவன் குறிப்பால் அறிந்து அவளுக்கஞ்சொல்லியது] இ-ள். கர்ப்பினும் (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லாஅதற்கு உடன்படாமல் வைக்கித்து- (உன்னைக்)கூசுக்கத்து, நின் னுன் குள

பாடலி-ஆம்-அநி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

கண்- உன்(மை) யுண்டகன்களே, உரைக்கலுறுவது - (எனக்குச்சொல்லவது, ஒன்று ஒருகாரியம், உண்டு-உண்டாயிருக்கின்றது (இனி) அதனை நீயே தெளியச்சொல்லு—எ-று. (கருத்து.) நீசொல்லாதுமறைத்தாயாயினு மதற்கு உட்படாதே மின்னைக்கூட்டு நின்றுண்டாகன்களே யெமக்குச்சொல்லுதுவதொருகாரிய முண்டாயிராநின்றுநீயியனை நீயேதெளியச்சொல்லாயாகவென்பதாம். * காத்தல் நாணல் அடக்குதல்தன்மையிட்டுப் பிரித்தருளிப்பு இருக்கிறதாக நினைந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடுகுறிப்பால் அறிந்து அவளுக்குந்தல் பிரியாமெக்குறிப்பை அறிவுறுத்தலடி.

(ச)

கவ்வரிதைத்த காணிகைக் காம்பெருதாட் பெதைக்குப்
 பெண்ணிழைத்த நீர்மை பெரிது.

[இது காணத்தலும் அவன் ஆது சொல்லாதவிடத்து அவன் தோழிக்குச் சொல்லியது] இ-ள். கண்ணிறைந்த காரிகை- (என்) கண்ணிறைந்த அழகையும், காமப்பேர்தோள்- மூங்கில்போல மதோள் கலையும் உடைய, பேதைக்கு- (உன் னுடைய) மாதக்கு, பெண்ணிறைந்த நீர்மை-பெண் பாலாநிடத்து சிறைந்த அறிபாமை, பெரிது- (அவ்வளவிறைந்த) மிகுந்தது—எ-று. (சுருத்து.) என் கண்ணிறைந்தவழிநீணாய்ப்புமையெய்தாததோளினை புறமடைய சின்பேதைக்குப் பெண்ணியல்பாசிறைந்தமடமை உடவனவளிநி மிகுந்ததென்பதாம். * தன்னிதத்து இல்லாத பிரிவினைத்தவ்வரிடத்து ஏற்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிச்சொல்வினாள். (1)

மணியிற் திடங்கு தாஸ்தொய் மடக்கை

யணிவிற் திடமுயதொள் குண்டு.

[இதுவுமது] இ-ள். மணியில்- (கோக்கப்பட்ட) படி கமணிக் குளிர்ந்து, திகழ்தரும- (புறந்தே) காணப்படுகிற, தாஸ்தொய்- தாஸ்ப்போல், மடக்கை- இம்மடக்கையினது, அணியில்- அழகுக்குள்ளிருந்து, திகழ்வது- (புறந்தே) காணப்படுவதாயிற்று, ஒன்று- ஒரு குறிப்பு, உண்டு- உண்டு—எ-று. (சுருத்து.) கோக்கப்பட்ட பனிக் கு மணியகத்துக் கிடந்து புறத்துப் புலதாஸ்தொய் விற்பமடக்கை யணியகத்து புறத்துப் புலதாஸ்தொய் குறிப்புண்டென்பதாம். * அணிபுணர்ச்சியாலாகிய அழகு - அதற்குள்ளிருந்தலாலது - அகலேடு உடனிகழ்வதல்லாதற்கு உம உடனிகழ்தல் அதனையால் அறிவின் நிலைன் நீ ஆதிநது சொல்லல்வேண்டுமென்பது சுருத்து. (2)

முறைமொக்கு ஞானது காற்றம்போற் றெதை

உரைமொக்கு ஞானதொள் றுண்டி.

[இதுவுமது] இ-ள். முறைமொக்குள்- அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளது - உளநாய்ப் (புறத்தோன்றாது)—காற்றம்போல் - வசனை போல், பேதை- (உன்) யானினது, நகைமொக்குள்- (என் னெடுகனக்கள்ள னுடைய) நகையது முகிழ்ப்பினுள் உள்ளது, உளநாய்ப் (புறத்தோன்றாது)—ஒன்று- ஒரு குறிப்பு, உண்டு- உண்டு—எ-று. (சுருத்து.) முறையது முகிழ்ப்பினுளநாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத காற்றம்போல் சின்பேதை யென்னேடு நகைக்குறி- நகையது முகிழ்ப்பினுளநாய்ப் புறத்து

எ-அ-ஆம்-அடி—குறிப்பாயிற்று.

புலனாகாதேர் குறிப்புண்டென்பதாம், * முகிழ்ப்பு முகிழ்ச்சியாற் புலப்படாதல் நகை- புணர்ச்சி யின்பத்தால் திகழ்வது. (3)

செறிதொடி செறிந்த உடையதுயர்
தீர்க்கு மருத்தொய் அகடத்து.

[இதுவுமது] இ-ள் செறிதொடி- நெருங்கியவளைகளை யுடையவன், செய்து (என் கிடத்து இல்லாகபிரிவை) நினைந்து இறந்தவள்ளம்- (அது காணமாக என்னைமறைத்துப்) போன குறிப்பு, உடையார்- (என்) மிகுந்த தாயனா, தீர்க்குமருத்தொய்- தீர்க்காரிவந்தாமறத்தொன்று, உடையது- உடையது—எ-று. (சுருத்து) நெருங்கியவளைகையுடையவளையென்றவனிலாததொன்றினை யுட்கொண்டது காணமாகவென்றவரை மறைத்துப்போன குறிப்பேய் மிக்கத்துயனாதீர்க்குமருத்தொய்வென்றவரை மறைத்துத்தென்பதாம். * மறைத்தற்குறிப்பு தானும் உடன்போக உட்கொண்டது, உடையார்- நன்றி செய்ததென்குணங்காதலாதாம் - அதுதான் தீர்க்குநிறம்பிறைமைமையினும் உளநாயது, மருத்து- பிரியா வாய்த்து, காழிபால் தெளிவித்தல், * அதுசெய்தல்வேண்டுமென்பதாம். (4)

பெரிதாந்திப் பெட்டல் நலந்த லாந்தென்றி
யல்பின்மை மூழ்வ யனா தது.

[இது உலைவன் குறிப்பறிந்ததிலேயே அதனை அது தெளிவிக்கப்பெற்றதோடு அறிவித்தது] இ-ள். பெரிதாற்றி- (தலைவரவந்து தம்பிரிவினாலாசிய அன்பத்தை) மிகவுமாத்ரி, பெ... பக்கலத்தல் (உம்) மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அறிதாற்றி-பின்னுள்- (அத்துள் பத்தை) அரிதா கப்பொறுத்திருந்து, அன்பின்மை- (அவரது) அன்பில்லாமையை, குழுவது-நினைபுத்தன்மையை, உடைத்து-உடைபயது-எ-று. (கருத்து.) கா தவல்லந்து தம்பிரிவினாலுயதுள்பத்தை மிகவுமாத்ரி மாமகிழும்வண்ணம் கலக்கின்ற கலவையிருந்தவாற்றான் மேலுமத்துள்பத்தினை யரிதா கவாற்றியிருந்தவ ரன்பின்மையையினையுத் தவ்மையுடை-த தென்ப்தாம். * பிரித்தற்குறிப்பினாலே செய்யின்றதா கவால் முடிவிலேனான்பது செய்வதாகின்றதென்ப்தாம். (3)

தண்ணீர் அழைவன் தண்ணீர் மூன்று முன்னை முன்புத்தது.

[இதுவுமது] இ-ள். தண்ணீர் அழைவன் குளிர்ந்ததுவையையுடையவன், தண்ணீரமை - (உம்மை மெய்யினாலே கூடியிருந்த மனத்தினாலே) பிரித்தமைமைய, நம்மினும் - (அவர்க்குறிப்பால் அரிதற்குரிய) நம்மினும், வண்- இவ்வணியல்கள் முன்மை - முன்னமே, உணர்ந்த- அறிந்தன-எ-று. (கருத்து.) குளிர்ந்துவையையுடையவ னம்மைமெய்பாற் கூடியிருந்தே மனத்தாற் பிரித்தமைமையவன் குறிப்பாளரிதற்குரிய நம்மினு மிவ்வண கண்முன்னே பறிக்கணவென்ப்தாம். * (கருத்து,

சூழ்)

112 அ-ஆம்-அதி-குறிப்பறிவுத்தல்,

நீ கழந்ததாகவால் தண்ணீரையென்றும் யுத்தெனிய அரிதற்குமுள்ளே தோள்கள் மென்மையென்பதற்கு - அகனைவனமேலேயுரி அநையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினார். (எ)

நெருந்ததுச் சென்றோம் கா தலர் யாமு மெலுநானே மேலிபசத்து.

[இதுவுமது] இ-ள். எங்காதலர்- எமதுதலைவர், நெருந்து- நேற்றே, சென்றார்- பிரிந்துபோயினார், யாமும்- நாமும், மேலிபசத்து- (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வெந்துசிறமடைந்து, எழுநாளும்- எழுநாளுடையோமீனேர்-எ-று. (கருத்து.) எங்காதலர் பிரிந்துபோயினார் நெருந்தறையப்பிரிவினியாமு மேலிபசாதேழுநாளுடைய மாயினே மென்பதாம். * நேற்றுச்செய்த அருளினால் பிரிவுச்சிச்சிக்கப்பட்ட தென்றற்கு நெருந்துச்சென்றோன்றும் - அகனைச் சந்தேகித்துச் சொல்லின்றது எழுநாளின் உண்டாகவால் அன்றே மேலிபசாத்தென்றற்கு மேலிபசாதேழுநாளேமென்றும் - சொல்லினார் இவைதலைவனது பிரித்தற்குறிப்பை அறிவித்துவித்தது. (அ)

தொடிசொக்கி மென்றேனாக்கி யடிசொக்கி யத்தான் டவன் செய்தது.

[இதுதலைவன் குறிப்பறிந்ததோடு அதுனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது] இ-ள். (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளிவாதலா பிரிய நான்) இவ்வேயிருந்தால் தொடிசொக்கி - (இவை நிலலாவென்று தன்) உணியல்களைப் பார்த்து, மென்றேனாக்கி - (அத்தற்குவதவாக இவை மெல்லியுமென்று) மெல்லியதேனாக்கியும் பார்த்தது, அடிசொக்கி - (பின் இவ்விரண்டும் உண்டாகாமல் நீங்குதது காத்தல் வேண்டிமென்று தன்) எனடிசொடியுப்பார்த்தது, ஆண்டு - அங்குமித்தது, அவன் செய்தது - அவன்

செய்தருளிப்பு, அஃது - உடன்போக்காரியிருந்தது—எ-று. (கருத்து.) யானது தெளிவித்தவழித் தெனியாதவர் பிரியமானிண்டிருப்பிடு விவையில்லாதெனத் தன்றோடும். வையகோக்கி யாதம். கோதுவாக விவகலமெளிபுமெனத்தன். யென்றோடும். கோக்கிப் பிள்ளைவ்வாண்டு விசுவாமிசுந்தர். துக்கத்தல் வேண்டிமெனத்தன். அடியைய கோக்கிவாக்கனமவள் செய்தருளிப்புடன் போக்காரியிருந்ததென்பதாம். உ செய்தருளிப்பு செய்ததேதுவானருளிப்பு ஆகிவென்றான், செறிவொழிசெய்திறத்த கள்ளமென்றானுள்ளி பிரித்தருளிப்புண்டாயின் அது அருங்குதல்பயன் (க)

பெண்ணினுள் பெண்மை யுடடத்தென் - கண்ணினுள்,
காமகோய் சொல்லி விவ.

[இது தன் பிரியானைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத்தலைவன் அறிவித்தது] இ-ள். (மகனீர்) காமகோய் - (நம்) காமகோயை, கண்ணினுள் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது) கண்ணினுள் சொல்லி, இரவு - (அதுநீர் தலைவன்மென்று அனலாபிரவாமல் உடன்போதல் குறித்துத் தம்மடியினே) இரத்தல், பெண்ணினுள் - (தமக்கு இரவுப்பாகிய) பெண்மைமேலும், பெண்மைபுடைத்தென்பு - ஒரு பெண்மைபுபுடைத்தென்பு (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்—எ-று. (கருத்து.) மகன்:

எஉஅ-ஆம்-அதி—குறிப்பறிவுத்தல்.

சுரு.

தன் காமகோயினுள் தோழியர்க்கு வாயாற் சொல்லாது கண்ணினுள் சொல்லியது தீர்க்கவேண்டுமென்றவரை பிரவானுடன் போகக் குறித்துத் தம்மடியினே விரத்தத் தமக்கியல்பாயிய பெண்மைமேலு மொருபெண்மை யுடைத்தென்பது சொல்லுவதற்கு அன்பதாம். உ தலைமளது உடன்போதத் துணிவு தோழியாவே செவ்விரைவல் தன்விரிவா திருக்கும் குறிப்பினே அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மைமையப் பிரித்தெயிட்டு விவா சொல்லினாள். (டு)

தன் காமகோயினுள் தோழியர்க்கு வாயாற் சொல்லாது கண்ணினுள் சொல்லியது தீர்க்கவேண்டுமென்றவரை பிரவானுடன் போகக் குறித்துத் தம்மடியினே விரத்தத் தமக்கியல்பாயிய பெண்மைமேலு மொருபெண்மை யுடைத்தென்பது சொல்லுவதற்கு அன்பதாம். உ தலைமளது உடன்போதத் துணிவு தோழியாவே செவ்விரைவல் தன்விரிவா திருக்கும் குறிப்பினே அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மைமையப் பிரித்தெயிட்டு விவா சொல்லினாள். (டு)

மாமகோய் - ஆம், அதி - புணர்ச்சியி குறிப்புடன்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சி கண்ணி விவாதம், மேலே புணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைவன் பிரித்தருளிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவளிடத்தே நிகழாது ஆளையிருக்கிறாள் என்பது. தன்விரி - த்தே நிகழ்தவால் இது குறிப்பறிவுத்தல்வின் பின்வைக்கப்பட்டது.

[இதுவுமது] இ-ள். தோழி-தோழியே (அவ்வப்பாக்காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னை இன்னி—ஊடற்கட்சென்றேன் - (அவரோடு) பிணக்குதலிலேசென்றேன், என் னென்று என்மனது (கண்டபின்)—அதுமற்றது—அதுமற்றது, கூடற்கட்சென்றது-புணர்நிலைசென்றது—எ-று. (கருத்து.) தோழிகாதலனாக் காணு முள்ளவற்செய்த தவற்றைத் தன்னை இன்னி—நியாயவரையோடு தீர்த்தகண்ணே தென்றேன் கண்டபிணைள்ளெஞ்சுதனைமற்றது கூடுதற்கண்ணே சென்று தென்பதாம். * செல்லுகற்றொழிலினது நீகழ்ச்சினைத்தொடுக்கிற்கும் ஒத்தலால்—அதுமற்றதென்றான், அச்செல்லுநலால் பயல் ஒன்றும் இல்லையென்பதுபடகின்றதாயால், மண்-ஒழிந்தே. அச்சமயத்திலே செஞ்சு கீழாந்துக்கொண்டுபோகலால் அதுபுழிந்ததில்லையென்பதாம்.)

எழுதுங்காந்த கோல்காணு கண்ணோடொத்தொன்மன் பழிகாணேன் கண்ட விடத்து.

[இதுவுமது] இ-ள். முள்ளெல்லாக்கண்முருந்தும் எழுதுங்கால்-எழுதும்போது, கோல்-அந்தானக்கோலியில்லை, காணு - காணமாட்டாத, கண்ணோடொத்தொன்றிரம்பிபால், கொண்கன்பழி-காணவனது குற்றத்தை (அவனைக் காணாதேடத்தெல்லாம் கண்டிருத்தும்)—நண்டவிடத்து- (அவனைக்) கண்டவிடத்து, காணேன்- காணமாட்டேன்-எ-று. (கருத்து.) முள்ளெல்லாம் கண்முருந்தெழுதுங்காலத் தந்தகைக்கோலியிப்பு காணமாட்டாதகண்ணோடொத்தொண்கனது தவற்றைக் காணவிடத்தெல்லாம் கண்முருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேனென்பதாம். * கோல்-அகலியிப்புக்கு அருதலால் அருடெயர். இயல்பு-கருமை-என்றியிப்பு-இதுவாகலால், போலும் அது புகியாதென்பதாம். (நி)

காணும்புத் தோளின் தாலும் பானும்புத் தோளின் தாலும் வனம்.

நா-கூ-ஆம்- அநி—புணர்ச்சிவித்தும்பல், இயடு

[இதுவுமது] இ-ள். (நான்) காணுங்கால் - (கண்ணைக்) காணும்பொழுது, தாலும் - (அவன்) குற்றங்களானவைகளை, காணேன்-காண்கின்றிலைன், காணுங்கால் (அவனைக்) காணாதபொழுது, தவறல்லவென்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன்- காண்கின்றிலைன்—எ-று. (கருத்து.) காண்கணையாள் காணும்பொழுது தவறல்லாததாலும் காண்கின்றிலைன் காணாதபொழுதுதவறல்லாததாலும் காண்கின்றிலைனென்பதாம். * காண்கணையாது அநிகாந்தால்வந்தது முன்பு காண் உள்னெழுதொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணாமையாலே பிணயிலிலேனென்பதாம். (நி)

உய்த்த வரிந்து புணல்பாய் பவிர்போத்
பொய்த்தலித்தென்புயிந்து.

[இதுவுமது] இ-ள். உய்த்தலரிந்து- (தம்மை) யித்ததற்கொண்டு போலரித்திருந்து, புணல்பாய்பலேபோல் - (இயிந்த) நீரலே பாய்மொர் செயல்போல, பொய்த்தலரிந்து - (பிணக்கு) முடிவுபோகாமையரித்திருந்து புலந்து - (கணவனோடு) பிணக்கு, என் - (பெறுவது) யாது—எ-று. (கருத்து.) தம்மையித்துக்கொண்டு-போதலரிந்து கைத்தொழுவின்ற புணறுட்பாய்வார் செயற்போலப் புலவிமுடிபொகாமையரிந்துவைத்துக் கொண்கனோடுபுலந்து பெறுவதென்றென்பதாம். * பாய்பலொன்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் புண்புதிதல் பிணயிலுயும் பயன் இல்லையென்பதாம். (நி)

இனித்தக்க வின்கு செவிலல் கரித்தார்க்குக்
கன்னந்தே கன்வலின் மாப்பு

[இது தலையி புணர்ச்சிவிசாலதிர்த தோழி தலைவனுக்கு சொல்லியது] இ-ள். கள்வ-கள்ளனே, நின்றுமாப்பு - (எங்களுக்கு) உண்டாமாப்பு; களித்தார்க்கு, - (தன்னையும்) களித்தவர்க்கு இளித்தகே-அவமானமடையத்தக்க, இன்னுசெயினும் - இனிமையிலைவைகளைச் செய்தாலும், கள்ளந்தே - (அவராலேமேலும்மேலும் விரும்பப்படுவதாக) கள்ளப்போலும்—எ-து. (கருத்து.) தன்னையும் இளித்தார்க்க் இவிரதத்தக்க வின்றாதவற்றைச் செய்தினு மலர்வாள் மென்மேலும் விரும்பப்படுவதாய் கள்ளப்போலு மெங்கட்கு நின்றுமாப் பென்பதாம், & அங்கிவிமைமில்லையா, காணில்லாமை, ஒழக்கமில்லாமை, உணர்யில்லாமை, சிதையில்லாமை, இவைபுதலாயின எங்களுக்கு காணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்தினும் எங்காளேமேல்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கள்வனென்றதும், அதுபோக்கி. (அ)

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிவரதன்
செல்லி தலைட்டு வர்.

[இது திராபணிக் கிலே தலைவன் சொல்லியது] இ-ள். காமம் - காமவின்பம், மலரினுள்-பூவினும், மெல்லிது மெல்லியதாயிருக்கும் (அ) பம்பி. மெல்லிதாயிருக்கையை அறிந்து) —அகன்செய்க்க-அதன்பக்குவந்தை, தலைப்புவார்-பெறுவேள், சிவர்-(உலகத்திலே) சிவர்- எ-து (கருத்து.) காமவின்பமலரினு மெல்லியதாயிருக்கு மகனாமெல்லியதாத

ச நிக ௪௨௬-ஆம், அது—புலாச்சிவிதும்பல்

கிழாதித்த தன்சொல்லியையப் பொருவா ருலகத்துச் சிவரென்பதாம் & தொட்டவளவிடில் வாய்ணெப்பக்குமம் அழிவதாயியமலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லியதென்பதை கிளக்கலல் உய்காம சிறப்பின்கணவந்தது. குறிப்புமேல்கொண்டையுள்-அறுபாய்ப்பார் - இன்பமுள்ளுருகலகத்திலில் ஒத்த அறுபாய்ச்சந்தரூபியாரி நுவர் அகற் குறைந்தகாலமும் இடமுள், உபகாரைந்தரும் பெற்றுக்கூடி அறுபாய்க்கொண்டதலால் அகன்சொல்லி தலைப்புவார் சிவரென்பதும் அவர்களுள் யாதானும் ஒன்றிலே சிறிய வேறுபடினும் வாதலால் மலரினு மெல்லிதென்பதும் சொல்லினும், குறிப்பு ஒல்லாவாயல் யான் அதுபெறுகின்றிலே ணென்பதாம் தலைவன் ஊடலொழிவதுபாயன். (க)

கய்விந் அளித்தே லைக்கொள் புந்துது
மெல்லிது தான்விதுப் புந்துது.

[இதுவுமது] இ-ள். (யான் கரையி முன் கொள்ளான் புணர்ச்சென்ற எங்கெனும்) கள்ளரிந்துறிந்தே- (கண்) கண்மாதிரித்தாலே பிணங்கி, புந்துது - புணர்ச்சியில், கய்விது - என்னோப் பாய்க்கினும், தான் விதிப்புந்து - தான் விதித்து, உண்டெனும் - (அ) ணெனும் அப்பொழுதே) மென்று கூறாவிட்டான்—அ) ணும்) கண் இய்யுலகத்தையு-விசாயாமல் பிணங்கிவிதிப்பது இவன் (அ) கண்கள்வன்—எ-து. (கருத்து.) கய்யிமுன் கொளு குன்று புல்லுக்கிதுப்பினு கொண்டு மெல்லிது தலைவன் களித்தாலுட்பு புல்லுக்கிதுய்க் கிவினார் தான் விதுப்பலா வதுதன்னைபுமப்பொழுதே மறந்து கூறாவிட்டாளதனால் யானிந்தன்மையே னுகவிறப்பினில் நின்று விற்றின்று மெளனவளவல்லவென்பதாம். & கண்மாதிரித்தாலே பிணங்கல் கொண்கிவிதிக்கி கில்லாமல் அது சிவர்தளவேயாதல் அவளானில் இப்படி ஊடற்கண்ணெரிடொன்பது பயன். (இ)

ராடய - ஆய் - அகி - நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவ்வாறாக, காரணம் உண்டாயிவிட்டதும் பின்ன்கரினையாமல் புனர்
 சீரையை விருட்புகிந்து நெடுக்கடனே தலைபிணங்குதலும், தலைவன்
 பிணக்குதலுமாம், அதிசய நிகழ்ச்சியும் இதனூடே விளங்கும்.

அவர்களுக்காதல் கண்டு மெய்நெஞ்சே
 கீயெயம் காசா தது.

[இது தலைவரிடத்துத் தவறு உண்டாயி விட்டதும் பின்ன்கரி
 னையாத நெடுக்குத் தலைவிசொல்லியது.] இ-ள். நெஞ்சே - (எனது) ம
 னமே, அவர்களுக்கு - அபரதமானம், அவர்க்காதல்கள்களும் - (கம்மை
 பினையாமல்) அவர்க்காய்கிற்றல் கண்டிருக்கும், கீயெயக்காதது - கீ

நாகய-ஆர்-அதி-நெடுக்கொடியுலத்தல்;

சீராய்

அவ்வாறாயிற்று எங்கைய்யில்லாவாக்குக்காரணம், எவன்-யாது
 -எ-று. (கருத்து.) நெஞ்சேயவருடைய நெடுக்காய்ப்பண்பினையாதல்க்கா
 ய் கிற்றல்கண்டுகொண்டு கீயெயக்காய் கில்லாதல்காரணம் தலைவன்
 ம் யாதென்பதாம். * அவர்காதல் - அவர்க்கிணத்தற்கு உடன்படிதல்,
 எமக்காகாதெய்தது பிணங்குத்து உடன்படாமைவாய் ஒருகாரியம் தா
 மாக அறிந்து செய்யாண்டா தலன் சொய்வாமை கண்டாயினும் சொய்
 கீ அதுவும் செய்கின்றிது செய்பதாம்.

(அ)

உறு அநவர்க்கண்ட கண்டாயினம்;
 நெடுக்கொள் சொய்யம் நெஞ்சே.

[இதுவுமது] இ-ள். என் நெஞ்சே - எனதுமனமே, உறு அநவர்க்க
 ண்டகண்ணும் - (கம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலைவன் (உன்பயா) அ
 னித்தவிடத்தும், நெடுக்கொள் - (கம்மொணும்) கொடியானவையாதல்தி,
 அவரை - அவரிடத்து, சொறி-செய்கின்றும் (உன்பு இருப்பிடத்தும்
 ஓரநியாயம் புண்டோ) -எ-று. (கருத்து.) என் நெஞ்சே நெடுக்கார
 ட்டு உடன்படா யாராகாதலையுள்ள வாறிக் கண்டித்தது கம்மென்றால்
 வெகுளொள்பதபற்றி கீயவர்க்கு கீயவர்க்கிணத்தற்கு உடன்படா
 து நெடுக்கொளியானை புண்டோவென்பதாம். * அவரைசெய்யது
 சீலம்முனைமபக்கம், பழமையான தாட்சிணியப்பற்றிக் கொடியானை
 யது கருத்தாகச்சென்றால் கீ கிணத்தது முடியுமொவென்பதாம். (உ)

கெட்டார்க்கு கட்டாரில் வெப்பொடு கெஞ்சே
 கெட்டால் கண்டிப்பே செயல்.

[இதுவுமது] இ-ள். கெஞ்சே கீ-மனமே - (என்விடத்து கில்லா
 மல்) பெட்டார்க்கு - விருப்பியபடியே, அவர்க்கெஞ்சே - அவரிடத்
 தே செல்லுதற்குக் (காரணம்) - கெட்டார்க்கு கட்டாரில் வெப்பொடு
 கெட்டார்க்கு கட்டாரில் (உலகத்திலே) இவ்வெயல் நிறநினைவோ (உ
 ண்ளியல்போசொல்லு) -எ-று. (கருத்து.) கெஞ்சே கீயெய்க்கட்டு கில்
 லாது விருப்பியவர்க் கெவர்க்குச் செல்லுதற்கே காரணக்கெட்டார்க்
 கெட்டார்க்கு கட்டாரில் வெய்ந்து நினைவோ கிணத்திலே கட்டாரில்
 கெவன்பதாம், * என்னைக்கெவிட்டாரிடத்தே செல்லுதல் கீ முன்ன
 மேமறியுதென்றர்க்கு - பெட்டார்க்கெய்தும், தாள் இப்பொழுது மா
 ணியில்லாதலாலே கெட்டார்க்கெய்தும், செல்லினுள் செல்ல - ஆறு
 பெயர். தளர்விடத்து உடன்படுக்துருதமுடாததொடர்பாற்றி உள்
 துதொடர்வென்பதாம்.

(ரு)

இன்னெய்ன் கிண்கூடு குழவாய்க் கெஞ்சே

சுருது ஈடடு-ஆம் - அக-ஒருசொடுபுலத்தல்.

[இதுவுமது] இ-ள். செஞ்செ-மனமே—(கீதுவனாக் கண்டபொழுதே - இவ்மனனுபயத்திற் நினைப்பதல்லது) . துவிசெய்து - (அவர்தவதுசொக்கிப்பி) பிணைகவகஉவ்வடாக்கி, மந்துந் துவ்வாய் - (அதனை அளவதீந்து) சி-ள் அதுபயத்திற் கிணையாய் - (ஆதலால்) — இனி- இவியுள்ளன அப்பாடிப்பட்டவைகளை, சி-ள் இனாதி - உவ்வடாக்கி, குழுவார் - என்னவென்ற யார் - யாவர், நான் - அதுசெய்யேன் - எ-து. (கருத்து.) செஞ்செய்வனாக் கண்டபொழுதே யி-ள். துசெய்தவது வதல்லதவர் தவதுசெய்திமுள் புலவியை யுண்டாக்கிய தனையளவதீந்து சி-ள் இனாக் கருதாயாக சிவினியாப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்று இனா தென் னுவார் யாவாய் து செய்யெனென்பதாம். உ அப்பாடிப்பட்டவை பிணைக்குத்திறக்கள், காண உவ்வாய் சி-ள் இனா தென் னல்லாம் பிணைக்க என்னியிருந்து சி-ள் புணர்ச்சிக்கு வினாதலால் இப்பாடிச்செய்யல்லவாம் (ச)

பெரு தனம் யஞ்சும் பெரித்தி லஞ்சு
மறவு விடுமெய்தென் னெஞ்சு.

[இது துதவாக் சென்ற தோழிகேட்கத்தலைவிசொல்லியது] இ-ள். (தலைவனாப்பெறாதநாளிலும்) பெரு அமையஞ்சும் - அப்பெருமைக்கு அஞ்சாதிக்கும், பெரி-வெற்றாளினும், சி-ள் இனா- (அவரது) பிணை நினைந்து அஞ்சாதிக்கும் - (ஆதலால் - சி-ள் இனாக்க என் பனமாளகாஅருவிடுமெய்தது - (எ-து) கீமகாததுவா முடைத்தாயிற்று - எ-து) (கருத்து.) தலைவனாப்பெறாதநாளும் மப்பெருமைக்கஞ்சாதிக்கும் பெற்றனான்று மவர் பிணையுட கொண்டதற்கஞ்சாதித்தாமகலா தென் னெஞ்சுதொழினான்று கீமகாவிடுமெய்யுடைத்தாயிற்றென்பதாம். ச காதுவனாப்பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியன் என்பதிற கருத்தவதுக்கு உடன்படுகின்றனாகலால் பெருமையஞ்சுமென்று - புணர்ச்சி யாருமைவினும் இன்னும் இவ்வினாவாரியின் யாதுசெய்வொமெய்தது சி-ள் இனா தென் னல்லாம் பெரித்தலைவிசொல்லியும் இவ்வியைப்பெல்லாடல் வேறாயில்லாமையால் அருவிடுமெய்தென்றும் சொல்லினார்.

தவியே யிருந்து கிணைத்தகா லென்றித்
தவியே யிருந்ததென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது] இ-ள். என்னெஞ்சு-என் மனமானது, இருந்தது- (இங்கே) இருந்தது, தவியேயிருந்து - அன்பனாப்பிளித்திருந்து கிணைத்தகால் - (அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னெனா) கிணைத்தகால் - (அச்சமயமதீந்து) — சி-ள் இனா - என்னை, தவியே - தின்பதுபோல் தன் பஞ்செய்தப் பொருட்டே - எ-து. (கருத்து.) என்னெஞ்சினாதிருந்ததுகாதலாபிந்தலைவொடுமைகளை யான் தன்னெனா கிணைத்தகால் வளவதீந்தென்னைத் தின்பதுபோன்று தன்பஞ்செய்ததகே-என்பதாம். * என்னிட

திருத்த அப்பொது அளர் கொடுக்காமை. உட்கொண்டு யான்குப்பொதுக்கமாட்டாமை. மையச் செய்தற்கேற்றும். அடிவகோகும் அடிவகோடுகின்குதற்கன் மென்பதாம்.

(4)

நான்முறந்தே வான் கொடுக்காமையென்
மாண மடமென்று

[இதுவுமது] இன். அவர்மயக்கல்லா - (சன்னைமந்த) அதுகாம நக்கமாட்டாதி, மாணு - மாட்டிசில்லாத, என்மடமென்றுதபும் - வன் அறிவில்லாதானந்தேதாழ்கடி, நான்மது - (வன் னுகிசுன்றுதிற்த) நான் நந்தையர், மந்தேதன் - மந்தையிட்டுடன் - அ. (கருத்து.) தன்மீளம மந்தையாதலதாள் - மந்தையாட்டதெவன் பாட்டிமீளமது யட்டுமெ ன்தடனே கூடிவென் னுகிசுன்றுதிற்தகாட்டன்னைமந்து வீட்டேவென் ன்பதாம். # மடமையென்பிட்டுததுவினந்து காரணத்திட்டுதாமத்தத்தக்தகதன்றுகன்ககாளுகவிடத்துவினந்து கண்டவெத்து மதத்தல் கன்வன் நானுமகடிவொழுதினும் அந்கன்கன்களார் போல் ஒழிக்குகல் கண்ட பொழுதேபுனர்க்கிக்குவினதவால் அதனைமந்தேதென்றார், (5)

என்னி வினையென் கொணியவந்து
முக்கு முகித்தத நெஞ்சு.

[இதுவுமது] இன். உயிர்க்காதலெஞ்சு - உயிர்க்கேள் அனையுடைய (என்) வெஞ்சு (சம்மை இயக்கி அனென்றென்று - என்னின் - (6)

மும்) இரழ்வோமாயின், இயிவாமென் மென்றே - (வன்பு யமக்கு) அது மாணாமென் துவினந்து, அவர் திரும் - அவர் திரந்தவையே, உன்மும் - வினக்கின் மது - எ. அ. (கருத்து.) உயிர்க்கேதலைபுடைய வென்றென்ற கன்மையென் விக் சென்றென்றும் நாழியுள்ளுவா மாரிமீளம க்கினிவாமென் துக்குதியவந்திந்தினையே கிணைய க்கந்தென்பதாம். # என்முதல், துதுமதுத்தல் இயிவு வழுபடாமையிலும், பிரிவுபெறாமையிலும், கண்ணிமுதலியவை இயுத்தலும் உண்டாவதுதிற்ததுக குடன்படலும், வந்தலும் - கூடலும் முதலானவை, இயிவிக்குக்ப்புலாவும் இறந்துபடாமட்டாமையிலும் கூடகினைக்கின்றதென்பதாம். (7)

துன்பத்திற் கியகே அணையவார் தாமுடய
நெஞ்சு அணையல் வறு.

[இது ஒழித்தற்குலாபாதபிண்கிறிலேதவென் கொல்லியது] இன். துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து (அனக்கிக்குதத் கு - தாமுடைய - தாம்உயித்தாநப்பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமா னது, துணையல்வழி - துணையாயாதவிடத்து, துணையவார் - துணையா இன் தவர்கள், யாமுடயார் - (ஒருவரும்இல்லை) - எ. அ. (கருத்து.) நீக்கு தற்குத்தா முகித்தாப்பெற்ற தம்முடைய நெஞ்சுஅணையகாவழி

சகல னகலி. ஆர், அகி - கொஞ்சொறுபுலந்தல்.

வேறு துணையராதரொருவருமில்லையென்பதாம், உஇக்கே துன்பாவது நுழித்தம் குவாராதபிணக்கு, செஞ்சந்தவினையாகாமையாவது அயலா அள் பிலளென்றெழியாது கூடற்கள் எனேவினாதல், ஒரு துணையிலல்லாமையால் இத்துன்பமுற்று விடுதலே உள்ளதென்பதாம், (க)

தஞ்சை தமரல்ல ரோலிவர் தாமுடைய
செஞ்சம தமரல் வழி.

[இதுவும்து] இ-ள். தாமுடைய - தாம் உரித்தாகவுடைய, செஞ்சமம் - மனம், தமரல்லழி- (ஒருவருக்குத்) தம்மவராகாதவிடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமரல்லா, தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம் எனிதென்றே - எ-று. (கருத்து-) தாமுரித்தாகவுடைய செஞ்சமொருவர்க்குத் தமரல்லாவழியயலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ - எனப்பதாம், உவேறெருத்தியைக் காத்தியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்னைவருத்துசென்றபின்பு வேறெருத்திபிணங்குகின்றது எனிதென்பதாம். (டு)

நாக-ஆம், அநி-புலவி

அல்காவது, இருவர்களுக்கும் புணர்ச்சிவிரும்பாது: பிணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணங்கல், அநிகார முறைமையும் இதனுலிளங்கும்.

புல்லா திருவடி புலத்தை யருளு
மல்லனெய் காண்கந் திதிது.

[இது துநாகரென்ற தோழி தலைவி துநாக்கு உடன்படித்தப்பொருட்டி அவளோடுகைத்துச் சொல்லியது] இ-ள். அவருறும்- அக்காதலரடையும், அல்லனெய் - துன்பகோயினை, சிதிது- சிதிது, காண்கம் - காண்ககடவேம், புல்லாது - (நி-அவளாணினாந்துபாய்த்) தழுலாமல், இராஅ (இத்தொழிலேமேவிட்டுக்கொண்டு) இருந்து புலத்தை - பிணங்கு - எ-று. (கருத்து-) அக்கமனம்புலந்தாற்காதலெய்து மல்லனெய்யினையாஞ்சிதி துநாகணக்கடவேணியவளாணினாந்துசென்று புல்லாதே வித்தொழிலேமேவிட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக னென்பதாம் உ அல்லனெய்துன்பஞ்செய்யுங்காமனெய்சிதி தென்றாள் பிணங்குகளமேடலாக தென்பதுபத்திபுலவிக்குறிப்புக்கண்டு அவள்வழியளாய்சின்றுமே உற்றிருத்தம் சிதிது- நலறிதல் வேண்டுமெனானகையெய்துரே வித்தபடி. (க)

உட்காண்க நன்றும் புலவி உஅசிதிது
சித்திக்கு னீள கீட்டல்,

[இது பிணக்குத்தீர்த்துணா துறக்கு உடம்படுவகை சொல்லியது] இ-ள். புலவி-பிணக்கு—(புணர்ச்சியின் பஞ்சாயத்து வேண்டுகோள் திருத்தல்) உப்பலாந்தற்று-உப்பலாது (உணவுகளை இவ்வகையாகக் குத்தற்கு) வேண்டுகோளின தாகுரல்பாணம், நீளாடல்- (இவ்வி அபினை அங்காசிறிற் சிறிய) நிகழ்திறம், அதுநிறிதாரிக்கத்து - அங்குப்பளவு சிறிதுநிறிதாரிபாணம்—எ-று. (கருத்து.) புலவி-பிணக்கு-பஞ்சாயத்து வேண்டுகோளின தாகுரல்பாணம், நீளாடல்- (இவ்வி அபினை அங்காசிறிற் சிறிய) நிகழ்திறம், அதுநிறிதாரிக்கத்து - அங்குப்பளவு சிறிதுநிறிதாரிபாணம் யல்வகையிற் சிறிய நிகழ்திறம் தலவாபுப்பளவுகளின் மிக்காத்போது மென்பதாம் உணர்நிலை அபினை சீர்து ஒழியாமல் புணர்ச்சியை வெறுத்த குறிப்பு அழகுநாமளவுற் கொழுத்தல், சிறிதும்கிளவிடலாகாதென்பதாம், மெய்க்கிளவிடலாகாமல் உப்புநிலைத்தலத்து உணவுகளை மிக்காமல் பாதுகாப்பது பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற்போமென்பதையால் இது பண்புலமை. (உ)

அலத்தானா யல்வகையே செய்துந் தம்மைப் புலத்தானாப் புல்லா விடல்.

[இது பாததையிடக் திருத்தலுந்த உலகநிலை நிலையிணைந்த சொல்லியது] இ-ள். புல-வல் - தம்மைப் புலத்தானா - தம்மைப்பெறாது பிணக்குவகையினா, அப்பிணக்குக்கி. புல்லாவிடல் - புணராமல்விடுதல், அலத்தானா - (முன்னமேதன்பெற்று) அழித்தவர்க்கு - அல்லலே செய்துந் து-அதன் மேலும் மிகுந்ததுன் பக்காள் செய்து பாணம்—எ-று. (கருத்து.) தம்மைப்பெறாது புலத்த மகனினாப்புலவகையிற் சிறிய மகாதலவர் சொல்பண்டே துன்பமுற் துழத்தானா யதன்மேலு மிகுதுன்பத்தினாச் செய்துந் தோறு பென்பதாம். உணர்நிலை செய்து செய்து தலால் உண்மைப்பெறாது பிணக்குநிலை பாததையகாப்போய்யாபிணக்குக்கிப் புணர்ச்சியின் அவர் பொருளுள்பதாம். (உ)

ஊழ. யலகா புணர்த்தானை வாயுய வள்ளி முடலிக் தந்து.

[இதுவும்] இ-ள். ஊழியானா - (உம்பொழு) பிணக்கியபாததையானா, உணர்த்தானை - பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாயுய - முன்னமே நீர்பெற்றமல்லவாயுய, வள்ளி - கொடியை, முடலிக் தந்து - அடிமேலே அதுதலும்பாணம்—எ-று (கருத்து.) கம்மொடுபுய பாததையகா ஊழியானாத்தீர்த்துக்கூடாக்கொழிதல் பண்டேகீர்பெறாதுவாயுய கொடியை உடம்பிலே யதுத்தார்போது பென்பதாம். உணர்நிலை பாததையகாத்தீர்த்துக்கூடாது ஏம்புதல்வகையககையி பொறுத்திருக்கல்லவாயம் உம்பொழுபிணக்குத்தற்கு உரியமல்லவாம் ஆகையால் எமக்குப் பிணக்குத்தீர்த்துநம் வேண்டாம் உரியவாய்ப்பிணக்கிய பாததையகாத்தீர்த்து பிணக்குத் தீர்த்து வேண்டினது அதுதலும் அங்கே செய்துமென்பதாம். (உ)

[இது தலைவியையப் பிணக்குத்தீர்த்துக்கொடுப்ப தலைவய்தன் துண்டினை கொல்லியது] இ-ள். கலத்தகை - நற்குணங்களாலே கருதியுடைய, கல்வையர்க்கு - தலைவர்க்கும், ஏ-அழகானது, புலப்பாடுகண்ணாந்தது-பலப்பாடுகண்ணையர் கெட்டுவிடுவாடாகிப்பது, புலத்தகை - பிணக்கிவந்திருக்கியவர் - எ-து. (கருத்து.) நற்குணங்களால் மருதியுடையால் தலைவர்க்கு மறகாவது தம்புலவயற்கண்ணாடுகெட்டு விசமும்புலப்பாடு மருதியுடையதே யென்பதாம். உ தலைவர்க்குமெய்திற மிதப்புணை விசமத்தால் உத்தொக்கது. தலையில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனிமென்பற்கு கலத்தகை கல்வையர்க்குமெய்துள். அபுக்கு இப்பப்பயணப் பெறுதல். தலை அனுபவித்த இப்பத்திற்கு வதுவாயிரிணக்ககையின்று சொல்லியபடி.

குடிலும் புலப்பாடு மில்லாதிற் காமம்

கலியும் கருங்காயு மர்-து.

[இதுவுமது] இ-ள். அணியும்- பெரும்பிணக்கும், புலப்பாடு - சிறு பிணக்குப், இல்லையின- இல்லையாயின, காமம் - காமமானது கலியும். பக்குவாதித்தாயுமும், கருங்காயும்து- இளக்காயும்போலும் - எ-து. (கருத்து.) முதிர்ந்தகாலமாகிய துணியுமினை யகலமாகிய புலப்பாடுகண்ணாடு யாயிற்றாமலு சொல்லிமுதிர்ந்த பழமுக்காயும்போலு மென்பதாம். உ கருதிர்ந்து இதுமளவினதாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இவ்வயுடையதால் பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கலியந்திறம் ஆம் கட்டுளமைத்தாயி சாய்த்தியினும் மெய் பக்குவத்தகை கருகலால் சிறுபிணக்கு இல்லையாயின கருங்காயத்தெய்தும் சொல்லினும். இரண்டும் மெய்யென்பது விசயத்து சொல்லியபடி.

ஊடலி ஊட்டகத்தெய்து ஊட்டம் புணர்வது

நீடுவ தன்னுகொ லென்று.

[இதுவுமது] இ-ள். புணர்வது- புணர்ச்சியானது, நீடுவதுகொல் நீட்டிக்குமோ, அன்னுகொல்- நீட்டியாதோ, என்னு- என்னுணைத்தால் ஊடலி - (இன்பத்திற்கு அவசியமவேண்டும) பிணக்கிலையும், ஊட்ட வ்பம்- ஊடுதலாய், உண்டு- உண்டாய் - எ-து. (கருத்து.) இப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாகோலென்று கருதலா இன்பத்திற்கு வந்திய யலயாத ஊடலின் கண்ணையுத் துன்பரிசுமுமென்பதாம் * ஊடலினுமெழ்கிற சிறப்புமமை விசயத்தாலே தொக்கது. கொல்லின்பத்தை நீடுவதென்பது ஊட்டப்பது - அசைநினை. ஊடலானது கூடலிவெ வினாவித்தல் சொல்லியபடி.

நேரத் தொண்டிற் கொத்தகொள் ளுத்திப்புள்

காதலிக்குக கதி.

காமம் - ஆம் - அது - புலப்பாடு.

[இது ஒழித்தற்கு வாராக பிணக்கிலே தலைவந்தலைவியோடு விவா
 ன்றிச் செல்லியது] இ-ள். சொந்தானொன்று - (இவ்வம்பொருட்டு) சொ
 ந்தானொன்று அஃதறிபும்-அன்றோயை அறிந்த, காதலர் - அன்புடையவ
 னை, இல்லாவிழி-பெருகவிடத்து, நோதல் - (குறுயா) நோயின்றவதொ
 ல், எவன்றன்று - (பயன்) யாது—எ-று. (கருத்து.) இவர் நம்பொருட்
 டானொன்றானொன் தன்னோயினே யறிபுடையானொப் பெருவழியொ
 ருவர்நேர்நின்றதனும் பயனென்றவென்பதாம். * இவள் நானுதலையி
 யல்லள் அல்லாமையால் இன்றோ வழியாள் அறிபாமையாய் நாம் பிண
 ட்குதலாலே பயன்புலையென்று தன்பொருமை அறிவித்தபடி.. (அ)

நீரு நிழல இனிதே புலவியும்
 யீழ்க்கார் கண்ணே யினிது.

[இதுவுமது] இ-ள். நீரும் - (உயிர்க்கு அவசியம்வேண்டும்) நீரும்
 நிழல்தே-நிழலிலுள்ளதே, இனிது - இனிதானும்—(அதுபோல) புலவி
 யும்- (புணர்ச்சிக்கு அவசியம்வேண்டும்) பிணக்கும், யீழ்க்கண்ணையி
 னிது-அன்புடையவரிடத்தே இனிதானும் (மறந்தறயன்பிலாவிடத்து) ஆ
 காது—எ-று. (கருத்து.) உயிர்க்கென்றிபமையாத நீருநிழலின்கண்ணதே
 யினிதாவதென வெயிலின்கண்ண தானாததுபோலந் கலகெடுவென்றி ய
 மையாத புலவியு மன்புடையார்கண்ணே யினிதாவதென யன்பில்லார்
 கண்ணாகாதென்பதாம். * நிழலிடத்துள்ளநீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடைய
 தாய்த் தாகந்தணித்தலால் இனிதாயிற்று. அன்புடையவர் பொருமை
 க்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும், உடையராவார் இவளிடத்து
 அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப்பிணக்கதலும் தன்புத்தெய்தின்ற
 தென்பதாம். (ஆ)

ஊட் லுணங்க விவாரோ டென்னெஞ்சம்

கூடுவே மென்பு தவா.

[இதுவுமது] இ-ள்.

ஊடலுணங்க- (தான்)

பிணங்கலேலவருந்தா

நிற்கவும், விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்க வல்லாரோடு, என்னெ
 ஞ்சம்-என்மனம், கூடுவேமென்பது- கூடக்கடவேமென்று முயற்சியு
 ய்தற்குக் காரணம், அவர் - (தன்) னுசையே வேறில்லை) —எ-று. (கரு
 த்து.) தானூடற்கண்ணே மெய்யாநிற்கவும் விட்டிருக்கவல்லாரோடுகூட
 க்கடவேமென் தென்னெஞ்ச முயற்சேது தன்னவாவே பிரிதில்லை
 விடும்பதாம். * அன்பும், அருளும், இல்லானா உடையொன்றம், அவ
 ரோடு யாம்பொருந்துவே மென்றும், நினைத்து அதற்குமுயலுதல் அ
 வர்வுற்றார் செயலாகலால் கூடுவேமென்பது அவர்வென்றான். இக்கூ
 ட்டம் முடியாதென்பதாம். (வ)

ராங்.உ - ஆம், அதி - புலவி நூலுக்கம்.

அந்தொலது-தலைவனார், தலைவியும், ஒருபடுக்கையிலே கூடாநிற்குந்த விட
 த்து அவகூடத்துப் பிணக்குதற்குக் காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆ
 ளை அதிகப்படுகலால் ஊட்பாணிய ஓநகாரணம் இருக்கிறதாக உட்
 கொண்டு அநனை அவல் மெல்வற்றி அவன் பிணக்குதல் காரணத்தின
 ணுக்கம், காரியத்தின் மெல் கின்று அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே
 விளங்கும்.

பெண்ணியலா மெல்லாரும் கண்ணிற் பொதுவுண்பார்
 ளன்னேன் பதத்திள் மகாபு:

[இது உலாப்பொய்வாதரணவள்ளன் படுக்கையிடத்தான வந்தபோது தலைநெடொல்லியது] இ-ள். பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய், பெண்ணியவளொல்லாரும் - பெண்ணியல்பினை யுடையாடெல்லாரும்; கண்ணிள் - (தமது) கண்களால், பொதுவுண்பார்-பொதுவாக (உண்மை) அணுணிப்பார்—(அதனால்) உவ்வாப்பு - (அவொச்சிலாகிய) பிள்ளையார்வை, நண்ணெள் - கொஞ்சகோவை—ஈ-று. (கருத்து.) பரத்தமை யையுடையாய் நினைப்பெண்ணியல்பினை யுடையாய் யாவரும் தற்கண்ணாற். பொதுவாக வுண்பாதணுவலர் மித்சிலாய் நினைமாச்சினைப்பொருள் தேனென்பதாம் ஈ கற்புநான்முதலாகிய கற்றணக்கள் இல்லாமை யால் பரத்தையார்க்கு உள்ளது பெண்ணுரிசுக்கமைத்திரமே எவ்விதகருத்தால் பெண்ணிய லாொன்றாள் பொதுவாகவுண்டல் தமதுசேரியிலே, செல்லுமைநிலை யுடையாலான்றி ஒருகாலத்து ஒருகொள்கொக்குதல் அதுவும் ஒர்ஞ்மம் தான்நோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும்நோக்கி இன்புறுவொன்று ஆசைக்கிது அவள் அவரிடத்துப் பொறமை யடைதலில் துணுக்கமாயிற்று. (ந)

ஊழியுத்தொழித் துமயினார் யாந்தம்மை
நீகொழு கென்பாம் கறித்து.

[இது தலைவன்நிலையபோது சென்றதொழிக்குத் தலைநெட படுக்கையிடத்துகடந்தது சொல்லியது] இ-ள். ஊழி. - (யாமதம்மோடு) யிணைக்கி, இந்நத்தொழி - (நெட) திருத்தொழி, துமயினார் - (காசுநர்) துமயினார் (அப்பிணைக்கி) யாம்- காம்; தம்மை - தம்மை, நீகொழிக்கென்பாக்கறித்து - நெடெக்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவெமை கினைத்து—ஈ-று. (கருத்து.) யாந்தம்பொழி. யுடையாடெழுந்தொழிமைக்க காதலர் துமயினார் நினைத்தம்மைநினைவாழ்வென்றுவரை யாடுவெமைக்கருதி யிருத்தென்பதார். ஈ துமயியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகவால் பேசவேண்டியதாயிற்றென்பதாம். இவல்பாக உண்டாகிய துமயினார்க்குறிப்பார் உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால் துணுக்கமாயிற்று. (உ)

கா.உ-தும்-அதி-புலவெணுக்கம்;

கொட்டிப்பூர் குழலும் லாடி கொழுநியம்
காட்டிய பூழி கொன்று.

[இது தலைவியாடுவெணுக்குக் குறிப்பைக்கண்டுநீக்கி. பொழிநாநிற்சுவும் இதுஅகழ்த்தருக்காரணம் யாதென்றதொழிக்குத்தலைவன்சொல்லியது] இ-ள். கொட்டிப்பூ - வணவாகியபூவாணைய, குழலும்-குழலே லாடினார், ஒருத்தினைய - (உம்மால்இர்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திகு, காட்டிய - (இப்பூவலக்கரிப்பைக்) காட்டிதல்சென்ற, குழலி கொன்று - அணிந்தி கொன்று, காடிந் - கோடியாநிப்பன், (இப்படியிட்டவருக்கு ஒருகாலத்தொழிவெணு துமமைக் காதலிக்கப்பட்டொன்றத்திக்குப் பூவாணைக்காட்டல்சென்ற, குழலி கொன்று வெகுளாநித்து மித்சல்கொளாட்ட கொளுகாரணம் - வேண்டுமொவென்பதாம். ஈ கி - திருபெயர், வணியமாகவெளிதுமாம். (உ)

யாதுன் காசய மென்றொரு குழலும்
யாநிணம் யாநிணு கொன்று.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய திருவாராயண வர். எவழி நும் காமமிஞ்சுந்தகாதலையுடையமென்பது கீனைத்து) யாரினு ன்காதல மென்றேனா - யாரினும்மிஞ்சுந்தகாதலையுடையமென்று சொன்ன னேனாக—(உன்னுதேரோழி அதற்கீனையாமல் உன்னுயிரும்பப்பட்டு மக விரி பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிருந்தகாதலையுடையமென்றேனாகமி னோத்து) யாரினும்பாரினுமென்று - யாரினும்பாரினும்—(என்விளித்தா க்காதலையுடையிர்) - என்னுசொல்லி, ஊழினும் - பிணங்கினும்—எ-று- (கருத்து) காமதாசுத்தஞ்சரியவிருவாயினர் யாலரினு காமிக்ககாதலையு டையமென்பதுகருதி யாரினும்காதலமென்றேனாக மின்னேருநியது க ருத்தானேற்காதலிக்கப்பட்டமகவிரி பலருள்ளு நின்மட்டு காதலையு டையமென்றேனாகக் கருதிய மகவிரி யாரினும் மென்மட்காதலனுடை யிராயினொன்று சொல்லிப்புலந்தானென்பதாம். * தலைகெருத்தற்கு க்காதலன் என்றதன்மைப்பன்மை தலைவன் தன்னை உயர்த்திச் சொல்லி புத்தகவந்தறுயின் அன் புமிகுதியினிலே சொல்லியதன்மடுருந்து வெறு திகொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம். (ச)

இம்மையிற் பிறப்பிற் பரியலுடென்றேனும்
 கண்ணிறை நிற்கொண்டனள்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காதல் மிகுதியால்) இம்மையிற் பிறப்பின்-இ-ள் பிற் பிடுலே, பிரிபலமென்றேனா - பிரிபலமென்று சொன்னேனா—(அத னுள் என்னையுபிற் பிடுலேபிரிவேன் என்கிறகருத்துடையேனாகமினைத் திரு)

காண்க
 காண்க—ஆம்-அக—புலியுணங்கம்.
 இதுகண்ணிறை நிற்கொண்டனள்—(அவள்) கண்ணிறைந்தீர்நாக்கொண டாம்—எ-று. (கருத்து) காதல் மிகுதியால் விர்மையாகியபிறப்பின் கண் மையால் பிரிபலமென்று சொன்னேனாக வதனாலேனை மறுமையாகிய பிற் பிடுலே கட்டிபிரிவென்னும் குறிப்பிடுளனாகக்கருதியவடள் கண்ணிறை ந்ததீர்நாக்கொண்டானென்பதாம். * வெனிப்படுகொல்லிக் குறிப்புத் சொல்லகக்கொள்கின்றதல்லது என் விடத்துத்தவறில்லை யென்பதாம்.) உன்விடுள மென்றென்பதும்; பிடுலேயென்றென்பதும்
 புல்லாள் புலுத்தக் களவள்.

[இதுவுமது.] இ-ள். உள்ளிளேனென்றேன்—(பிரிவில் இடைவிடா மல்) உன்னை கீனைத்தேன் என்கிறகருத்தால் நினைத்தேனென்றே—(அ வள் அன்னேருகால் மறந்துபின் நினைத்தேனென்று சொல்லியதா களண் ணி) மறந்து - அதுக்குவிசேஷமாக, என்மறந்திரொன்று - என்னமறந்தி டொன்று சொல்லி மூன்றேதருவுதற்கு அமைந்தவள்—என்றே - என்ந னை, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலுத்தக்களவள் - பிணக்கற்கு அமைந்தா ளு—எ-று. (கருத்து.) பிரித்தகவந்தறுயின் நையினையிடா பின் நினைத்தேனெ ன் னுகிறகருத்தால் யாணுள் விளேனென்றேனென வதனை உயாருகளவள் ம

தாய் பிள்ளை சினைத்தேனாகக்கருதி யென்னைமகந்திரென்று வருவல்லி ரு
 ன்; அது சந்தகைந்தவளையெதொழிந்துபுலத்தற்கமைந்தா ளென்பதாம். *
 மாயவர்களைமாந்து அருத்தபத்திவகையால் மறத்தலைஉட்கொண்டு பி
 ணைக்கிறுளென்பதாம். (க)

வெழுந்திடுமேமினே ஓக வழித்தொழான்
 யாரூள்வித் தும்மின் றென்று.

[இதுவுமது.] இ-ள். (கூடியிருக்கின் வன்) தும்மினேனாக(யான்) ஆ
 ன்; பிணைனாக, வழித்தினுள் - (தன் னியற்கைபற்றி) வாழ்த்தினுள்—(அ
 ிப்படிவாழ்த்தியதானே) அழித்து. - (அக்கருத்தையறித்து)—(உம்மைநி
 னைந்து வருக்குகின்ற மகளிருள், யாரூள்வி - யார்க்கினைத்தலுது; தும்மி
 னீசொன்று - தும்மினீசென்று அழுதான் - (பிணைநி) அழுதான்—எ-று
 (கருத்து.) கூடியிருக்கின்றவளையான் தும்மினேனாகத்தல் னியற்கைபற்றி
 வாழ்த்தினுள்கறனம்வாழ்த்திய தானேமறித்து தும்மைநினைத்து
 யுகின்ற மகளிருள் யாவார்க்கினைத்தவாற் தும்மினீசென்று சொல்லி
 லத்தொழாள்என்பதாம். * வாழ்த்தலோடு பிணைக்கல் டொருத்தாயையா
 ல் அழித்தென்றாள், அன்புடையார் சினைத்தவழி கிணைக்கப்பட்டவர்க்கு
 தாய்வால் தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்குஇவ்வழக்கையும் உள்
 தாகினைத்துப்பிணைக்கிறுளென்பதாம். (ர)

நாடகம் - அநி—புலவிறைக்கம்.

தும்மின் செய்ப்பவ வழிதா ளுமருள்
 செம்மை மறைத்திரோ வென்று.

[இதுவுமது.] இ-ள். (எனக்குத்துப்பவத்தோன்றியவிடத்தேயார்க்கி
 னைத்தால் தும்மினாகிவென்று பிணைக்குதற்கு அஞ்சி)—தும்மின்செய்ப்ப
 அத்தும்மை அடக்கவு தாமருள எல் - உம்மை (உம்மை) கினைத்தலை,
 எம்மை மறைத்திரோவென்று - (உம்மை) ஒருதம்மத்தொழி இல்லாத
 எமக்குமறைக்கவற்றிரோவென்று சொல்லி, அழுதான். (பிணைநி) அழு
 தான்—எ-று. (கருத்து.) எனக்குத்துப்பவத்தோன்றியவழியாரூள்வித்து
 ம் மினீசென்று புலத்தலையுந்நி யதனையானைக்கிணைக்கின்றமை கவி
 யறுதாறும்மை கிணையதலை யெய்கை மறைக்கவற்றிரோவென்று சொ
 ல்லிப்புலத்தொழாள்என்பதாம், * செய்ப்பவன் என் பதினும்மைகிணை
 த்தால் தொக்கது. தும்மினக்குற்றம் ஒழிபிறுத்தும் ஆயிப்பகல் இ
 னியான் செய்த்தன்மையது யாதென்பதாம். (அ)

தன்னை புணர்ந்தினும் காரும் பிறர்க்கு

[இனவுமது]. இ-ள். தன்னை-(இவ்விதத்தாலேபிணங்கிய)தன்னை
 னுணர்த்தினும் - (என்னவென்கிறீர்)-பிணக்குத்திற்கும்பொது, காயும்-
 கோபியாநித்பன், பிறர்க்கும் - பிறமகனீர்க்கும், நீர் - நீர், இவ்வீரயாகுதி
 பொந்து - (அவர்பிணங்கியேபொது) இப்படியேவணங்கிப் பிணக்குத்திர்
 க்குத்தன்மையீராதின நிபொந்துசொல்லி-எ-று. (கருத்து)இவ்வாற்றா
 னாடியதன்னையான் பணிந்துணர்த்துத்தாலும் வெகுணாநிற்கும்புறமய
 ளீர்க்கு மருநயவழி இவ்வாதேபவளித்துணர்த்து நீர்மெனையுண்டயி
 ராநிபொந்துசொல்லி யென்பதாம், * இவள்தெளிவித்தவழிபுற தெளி
 யாளென்பதுபற்றி என்மேல்ஊத்திக்கொண்டு அக்குற்றங்களுக்கு உட
 ன்பட்டி வணங்கினென்வணங்கஆவும்பிணக்குத்தற்குவையாற்றாநித்த
 து இனிஇவளிடத்துச் செய்யத்தகுவது யாதென்பதாம். (க)

நினைந்து கோக்கெலும் காயு மனைத்துநிர்
 னுள்ளி கோக்கினி பொந்து.

[இனவுமது]. இ-ள். (என்சொந்தனும் செயல்களும் பற்றித்தான்
 நித்தால்)-இருந்து- (அவைகளை மெய்நித்து) இருந்து, நினைத்து(ச
 னிவ்வயவங்களின் ஒப்பில்லாமைய) நினைத்து, கோக்கினும்- (அவை
 களையேபார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும்- (என்னைக்) கோபியாநித்
 பன், அனைத்தும் - (என்வயவ) மெல்லாம், நீர்-நீர், யாருள்ளிநோக்
 கினிபொந்து (அந்நவகளிஞெப்புகமயால்) யாவனானினைத்துப் பார்த்தி
 பொந்து சொல்லி-எ-று. (கருத்து) என்னைநமருந்து செயல்களும்.

சக அ னக உ ஆம், அநி-புலவிதுணக்கம்.

பற்றித்தான் வெகுள்ளானவற்றையொழிந்திருந்துதன்னைவயவக்கல்பொ
 ப்பிணவயவைய நினைத்தவற்றையே கோக்கினுமென்னைவெனுகா நிரகு
 மென்வயவமனைத்து கோக்கினிராற்றதொப்புதையா வெட்டமகனீரா
 நினைத்ததென்று சொல்லியென்பதாம், * யான்வல்லவாயங்கொளும்
 ஒருத்தியொடு ஒத்தல்கடாமையால் ஒன்றால் ஒருவர்க்பவணாயுமி
 னைக்கவேண்டும் அவ்வொல்லவாயும் யான் அறியச்சொல்லுமென்றித
 ருத்தால் அனைத்துகோக்கினீர் யாருள்ளியென்றார். கழ்பாவிருத்தல
 ம் குற்றமாயிற்றென்பதாம். (க)

நாநக-ஆம்-அநி-ஊடலுவகை.

ஆத்தாவது-அப்படிப்பட்ட ஊடலாத்தமக்குக் கடலின்பம்சிறந்தகி...
 த்து அச்சிறப்புக்கு ஏறுகாகிய அம்ஊடலைத்தலைகிழ்வுமும் தலை
 வன்மயிற்றதனும் ஆம் அநிகாசமுறைமையும் இவ்வுலே விளங்கும்.

இவ்வாறு தவறாதபடி கவனித்துக் கொள்ளுமாறு.

[இது தலைவிரகாரணம் இல்லாமல் பிணங்குகின்றமை கேட்டு அப்படி பிணங்குகின்றது என்பவையற்றதோழிக்கு அவன் சொல்லியது] இ-ள். அவர்க்கு-அவரிடத்து, தவறு-பிழைகள், இல்லையாயினும்-இல்லாதிருந்தாலும், அவரளிக்குமாறு - (நமக்கு) அவர் அவன்சொல்பின்பற்றும், ஊழிதல்பல்லது-பிணங்கலை (ஊழிதல்) கல்லவாதாதின்றது-உ-அ. (சூருத்து.) அவர்மட்டும் தவறியவையின்றினை கவர் தலையளிசெய்திவற்றாமாடுதலை யினக்கவல்லதாகின்றதென்பதாம் & அவர்க்கென்பது வேற்றுமையக்கம் அளவின்ற இன்பத்தால் கவர் யான அடைததாய்மையதாகிய இத்தலையளி மற்றவரும் அடைகொன்று நினைத்து அதுபொருளையால் வடல்க்கிழங்கின்றதென்பதாம். (க)

உடலிற் றென்றுத் தென்கி ளல்லளி
 உடலிற் றென்றுத் தென்கி ளல்லளி

[இது பிணங்காதிருக்கின்றபோதும் அத்தலையளி பெறலாதிருந்து அதையிழந்து பிணங்கினால் வரும் துன்பம் என்னென்றதோழிக்கு சொல்லியது] இ-ள். உடலிற்றென்றும் - (பிணங்காதலாலேயும் துன்பம்) தோன்றுகின்ற திருநாள்- சிறியது என்பதால், கல்லளி- (தலைவிரகாரணம்) கல்லளும், வாடினும் வாடிமாயினும் - (பெருமையையும்) பெறு-பெறு-உ-அ; (சூருத்து.) உடலெனவரும் கடைபொன்ற

காடக-ஆம்-அதி-உடலுயவகை. சுகை

பிறந்த சிறியதுவி தன்னும் காதலர்செய்யுல்ல தலையளி வாடிமாயினும், பெருமையெய்து மென்பதாம். & தவறியல்லாமல் சிசுழின்ற உடலுயவகைகல்லால் அத்துன்பமும் நிலவாதென்றதற்கு சிறியனியென்பும் ஆராமையற்றிசுழந்தலால், அகனும் கல்லளிவாடிமாதென்றதற்கு வாடினும்பெறு சேர்ப்பின் பத்தருமென்றதற்கு பாடுபெறுமென்றும் சொல்லினார். அது வருத்தமென்பபடாதென்பதாம். (உ)

புலத்தலிற் புத்தேனூ மேல் தோடு நிலத்தோடு
 நிலையத் தன்னா ககந்து.

[இதுவுமது.] இ-ள். நிலத்தோடு - நிலத்தோடு, சிசு-சினது இவத்தலிற் றாகத்து - கலத்ததுபோல் சூற்று-காடிவடையகாதலரிடத்து, புலத்தலிள் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு) இன்பம் (பெறவது) - புத்தேனூ ஒருமையவலோகம் உண்டோ (இல்லை) - உ-அ. (சூருத்து.) நிலத்தோடு - சிசுத்தாதற்பொல வேற்றுமையுடையகாதலர் மாட்டுப்புலத்தல்போல கமக்கின்றபத்தருகொரு புத்தேனூகருண்டோ வில்லையென்பதாம். & எப்படி கீரானது தானின்ற நிலத்திலும்பினாறாமோ அப்படியேயுத்தலுற்று - சூற்று-காடிவடையகாதலர் நிலத்தோடு அதுபற்றி அவரோடு பிணங்குதல் சிசுமுமென்றதற்கு நிலத்தோடு சிசினாய் தன்னாருகத்தென்றும அவர் நமக்கும் அப்படிப்பட்டவ காதலால் அப்பிணங்குப்பிண்கேர்ப்பின் பம் தருகின்றதென்றதற்கு புலத்தலிற் புத்தேனூமேல் தோடுவென்றும் சொல்லினார். உவமம் - பயன்பற்றிவந்தது. (க)

புல்லி விடாகப் புலவிடும் தோன்றுமென்

[இது இப்பிணக்கு இவரி எதனால் நிக்ருமென்ற தோழிக்ஞ்சொல்லியது.] இ-ள். புலவி - (அன்பரைத்) தழுவிக்கொண்டு, விடாயு - (பின்) விடாமைக்குவதுவாகிய; புலவியள் - அப்பிணக்கினுள்ளே, என்னுள்ளானும் - (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைநினைத்தகிற, படை - (நி), தோன் ழம்-உளதாரும்—எ-று. (கருத்து.) கோதலையாப்பு. துன்பம் - (பின்) விடாமைக்கேறுவாகிய வப்புலவிய்கண்ணே புரட்டாததன்மேற்சென்ற வெண்ணுள்ளத்தைக்கொக்கும் படைக்கலமென்பதாம். உணவக்கத்தையும், பணிமொழியையும், உள்ளுருடைக்கும் பட்டயென்றான். அவற்றால் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் பிணக்குநிற்கும்விதம் சொல்லியபடி.

(பு)

தவறிய சூழலார் காட்கீழ்வார் மென்றே

என்று குங்கொன்றுடைத்து

என

எகர்-ஆம்-அநு—ஊடலுவகை.

[இது தவிரியையப் பிணக்குநீக்கிக்கடியதலைவன் அநிகமநிற்கிய னாடந்தவனாய்த் தன்னுள்ளேசொல்லியது.] இ-ள். தவறியவராயினும்-(ஆடலார்) தம்மிடத்துப் பிழையில்லாதவராயிருந்தாலும்—(உடையோர்போலபிணக்கப்பட்டு) தாம்கீழ்வார் - தம்காங்கீரும்பயமுள்ளார், மென்றோள் - மெல்லியதோள்களை, அநவலிள் - கூடப்பெறாத சமயத்திள், ஆக்கொன்ற - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோரின்பம், உடைத்து - (பயத்த) ஊடைத்து—எ-று. (கருத்து) ஆடலார்தங்கட் டவறியவராயினுமுடையார்போல ஊடப்பட்டுத் தாம்கீழும்புகளிருடைய மெல்லியதோள்களைக் கூடப்பெறாத வெல்லிக்கண்ணவர்க்கப் பெற்றியதோரின்பம் பயத்தவனுடைத்தென்பதாம். * தவறுடையார்க்கு ஊடியக்கால் இறந்த வின்பத்தோடு வருமின்பமும் அடைவராகலால் அதுமிகவும், நன்றமற்றதைத்தவறியார்க்கும் ஊடுமின்பத்தை இகழ்த்தகிடுமென்றும் 'கருத்தால் தவறியவராயினும் ஆக்கொன்றுடைத் தென்றான் ஊடலினாலாகிய இன்பம் அளவிறத்தலால் கொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்டதொன்றென்றான். தவறில்லாமல் ஊடியதுவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம்.

(இ)

உணவிலு முண்ட தறவினிது காமம்

புணர்தலி ஊடலினிது.

[இதுவாயது.] இ-ள். (உயிர்களுக்கு) உணவிலும் - (மேலே) உண்ணாதலிலும், உண்டதறல்-முன்னுண்ணப்பட்டதுசேணித்தல், இனிது-இன்பத்தருள்—(அதுபோல்)காமம்-காமத்துக்கு, புணர்தலிள்-(மேலே) புணர்தலிளும், ஊடல் - முன்னேத்தவறுபற்றிப் பிணக்கல், இனிது - இன்பத்தரும்—எ-று. (கருத்து.) உயிர்க்குமெலும்புநினு முன்னுண்டாதறலின்பத்தருமதுபோலக் காமத்திற்குமெம் புணர்தலினு முன்னேத்தவறுபற்றி யூடுதலின்பத்தருமென்பதாம். * காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியையும் காங்காமமென்றவரை யுட்பும் விகாரத்தால்தொக்களை. பசித்

ண்ணும்வழி மிகவுண்ணுமாய் இன்சுவையதுமாம் அதுதான் அகன்
 னுகூடும்வழி ஆராதனமாய்ப் பேசின்பத்தனம்! மென்று
 ம்பற்றிச் சொல்லியபடி.

ஊடலிற் றெற்றவர் வெள்ளு ரதுமன்னும்
 கூடலிற் காணப்படும்.

[இதுவுமது.] இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்) ஊட-
 லிற்றெற்றவர்ப்பிணக்கிலேதோற்றவர், வெள்ளுர்-வெள்ளுராவார், அ-
 து - (அப்பொழுது) அறியப்பட்டாடாயினும், கூடலிற் காணப்படும்-

எகூட-ஆம்-அறி-ஊடலுலகம்.

(பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்பட்டு-எ-று. (கருத்து.) கா-
 மநுகத்தற்குரிய விருவானது-வின்றட்டோற்றவர் வெள்ளுராவார். உ-
 பொழு தறியப்பட்டாடாயினும் பின்னர் புணர்ச்சியின் கணவராயறியப்ப-
 டுமென்பதாம். * தோற்றவர் எந்நிடமாட்டாமல் சாய்ந்தவர், அவர் பு-
 ணர்ச்சியிடத்தே பேசின்பத்தை அடைதலால் வெள்ளுராவானார். மன்-
 உம் - அகசரிதைகள் யான் அதுபொழுதுசாய்தலால் இதுபொழுதுதே-
 ரின்பம் பெற்றேனென்பதாம். (எ)

ஊடப் பெறுதலால் கொல்லோ துதல்வியர்ப்பக்
 கூடலிற் றென்றிய் வுப்பு.

[இதுவுமது.] இ-ள். துதல்வியர்ப்ப - (இப்பொழுது இவளது) நெற்-
 றிவெயர்வரும்பும்வகை, கூடலிற்றென்றிய் - புணர்ச்சியிடத்து உளநா-
 திய, உப்பு - இனிமையை (இன்னுமொருகால்) - ஊட- (இலன்) பிணக்-
 கி, பெறுதலக்கொள் - (யாம்) பெறலல்லமோ - எ-று. (கருத்து.) விது
 பொழுதுவணுதல் வியர்க்கும்வகை கல்லியில் கணுளதாய் வினிமையை
 யின்னுமொருகால் விவணுதலாம். பெறலல்லமோ வென்பதாம். * புணர்-
 ச்சியினது விசேஷம் புத்தி துதல்வியர்ப்புவென்றான். இனிமை கண்டு
 கேட்டுண் பெரித்தூற்றதனால் ஆகிய இன்பம். இனி அப்பேறுகிடைப்ப-
 து அரிதென்று பெற்ற தன் சிதப்புச்சொல்லியிட்டு. (அ)

ஊடக் மட்டு வொளிவிழை யாமிரப்ப
 கிழகம் மென்றே விரா.

[இதுவுமது.] இ.ள். ஒளி யிழை-யினைக்குளிற்ற ஆபாணத்தை யுடை
யவள், ஊடுதல் - (இன்னும்) எம்மோடுபிணைக்குவாளாக, அப்படி பி
ணைந்தி நிற்றற்கும் (அதனைத் திர்த்தற்பொருட்டும்)—யாம் - நாம் - இரப்
ப - இரக்துசிற்றற்குக் (காலம்பெறுவனம்)—இரா - இவ்விரவு, நீடுகம
(விடியாது) நீட்டித்தல்வேண்டுக—எ-று (கருத்து) ஒளியிழையினை
யுடை யுணர்த்து மெம்மோடுவாளாகவனநாமளநுடியனை யுணர்த்து
யுணர்த்து யாணுமிர்து நிற்றற்குக் காலம்பெறுவன கரிவ்விரவுவி
த்தல் வேண்டுக வென்பதாம். * ஊடுதல் நீடுகவென்பன
தோன்றாத பொருளில்வாதன, மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தில்
இக்காரணங்கள் அறையிலைகள். கூடககூட்டிலும் ஊடவே அறைய
யுடைப்பதாம்.

(சு)

ஊடுதல் கூடகத்திற் சிவப்பதத்தென்பம்.
முயல்சுப் பெறிள்.

சுஎஉ - அம்- அநி-ஊ- லுவகை.

[இதுவுமது.] இ.ள். சர்மத்திற்கு-காமவனுபவத்திற்கு-இன்பம்
ன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனை அனுபவித்தற்குரிசியார் ஆறாமை)
ந்தம்முள்)ஊடுதலாம், அதற்கு - அவ்வுருத்தற்கு இன்பம் - இன்பம்
து, கூடி- (அதனை அளவறிந்துநீங்கித்தம்முள்) கூடி, முயல்சுப்பெறு
புணர்த்தல் கூடுவாயிள் (அப்புணர்த்தியாம்)—எ-று. (கருத்து) ஒளி
யிழையுடையாளின்து மெம்மோடுவாளாகவனநாமளநுடியனை யுணர்த்து
யுணர்த்து நற்பொருட் டியாணுமிர்து நிற்றற்குக் காலம்பெறுவன
வில்விரவுவிடியாது நீட்டித்தல் வேண்டுகவென்பதாம். * கூடுதல்
வள்ளைராத்தல் முநிர்த்துபெரும் பிணைக்காயினி-த்தே துன்பத்திடு
தனாலும், முநிர்து நிறுபிணைக்காயினி-ந்துப் புணர்த்தியின்
யாராவையாலும், இரண்டற்குக் கடுவாகிய அளவறிந்து நீங்கு
தென்பதுபற்றிகூடி முயல்சுப்பெறினென்றான். அவ்வுடனென்ப
டவென்பமும் யான்பெற்றேனென்பதாம்.

கற்பியல் - முந்நிற்று.

காமத்துப்பால் - முந்நிற்று.

திருவள்ளுவர் என்கிற திருக்குறள்மூலமும்,
செளிபொருள் விளக்கம் என்கிற அறிநூலாயும்,
கருத்துநாயும் நிறைவேற்றின.

ஆக-பால்-க-க்கு, அடுகாரம்-கக-க-க்கு, திருக்குறள்-தக-க-க்கு

—<—>—

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பெரு
கச்சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பொருளன்றி; மோசனத்தை
த்துக் குறிப்ப்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பப்பொருள்
ண்டு.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்
அறைகாச-சிலப்பிகாசாதிகைத் திரு

